

ΑΠΟΘΕΤΗΡΙΟ
Απρόσιτα Κεντρική Βιβλιοθήκη Αριστοτέλειου
Μουσείο Τυπλόδων Τακοβίτων

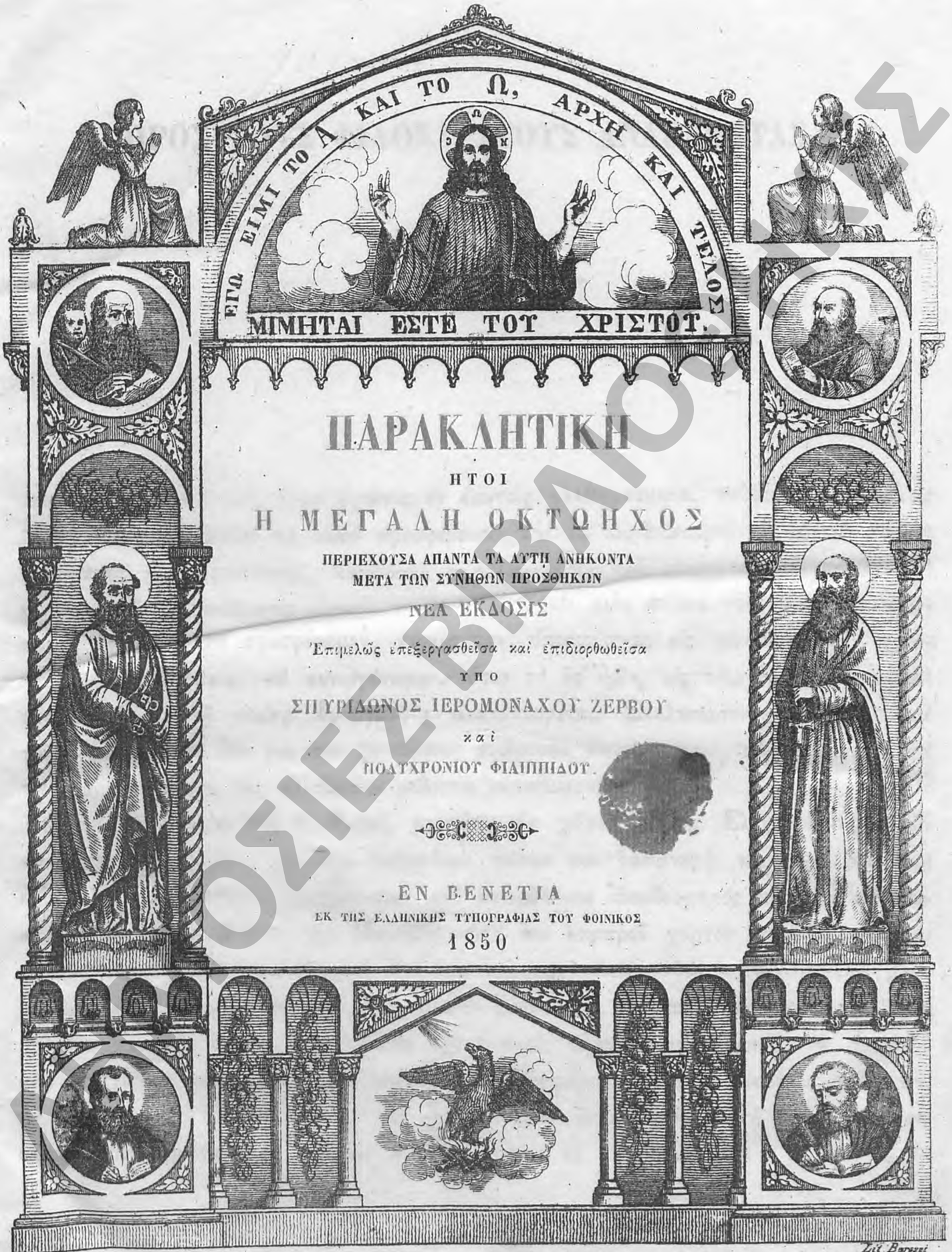
Εισαγωγή 853

38Γ

32/24

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΚΤΩΗΧΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΤΤΗ ΑΝΗΚΟΝΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἐπιμελῶς ἐπεξεργασθεῖσα καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα

ΥΠΟ

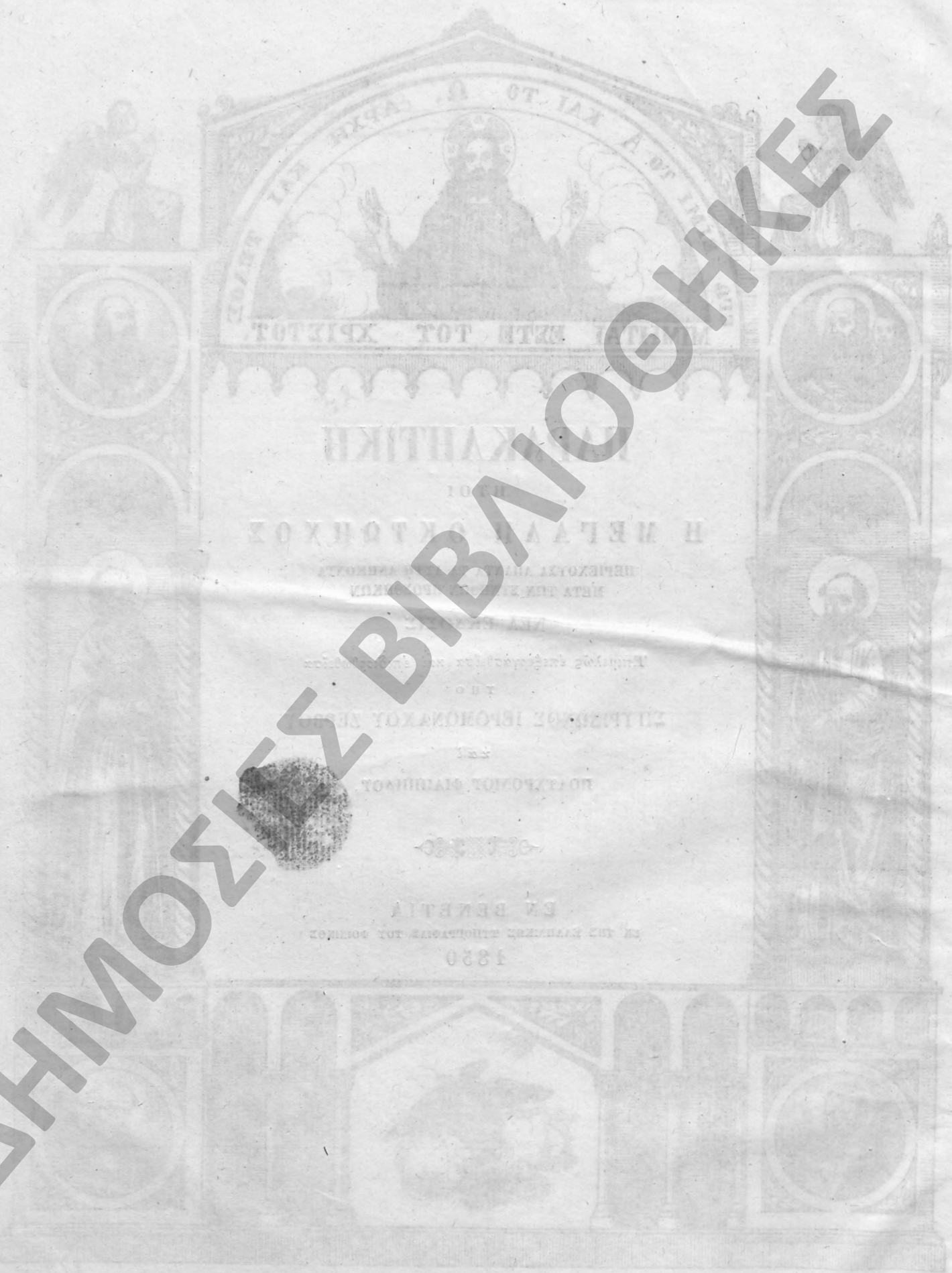
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

καὶ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1850

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Lit. Barozzi
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Πολλοὶ, πολλὰ καὶ καλὰ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς πλεονεκτήματα, πολλὰ καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀνάλογα ἀγαθὰ τῷ κοινῷ προσφέρουσι· καὶ ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς ἑαυτῶν σοφίας πρωτότυπά τινα ἀντλοῦντες, καινοφανῆ αὐτόχρημα διὰ τοῦ τύπου τοῖς ἄλλοις δημοσιεύουσιν. Ἡμεῖς, πολλοστοὶ ὄντες, καὶ ἐν τῶν τοιούτων μηδὲ πολλὰ μηδὲ ὀλίγα ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἰσχύοντες νὰ προσφέρωμεν, ἐνομίσαμεν, ὑπακούοντες εἰς τὴν συμπαθείαν πρόσκλησιν τοῦ Φοίνικος, νὰ συνεργήσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, εἰς τὰς ἐν τῇ ὄνομα καὶ πρᾶγμα Ἑλληνικῇ ταύτῃ Τυπογραφίᾳ ἀνατυπουμένας Ἐκκλησιαστικὰς βίβλους· καὶ τοῦτο ἔτι μᾶλλον, ἵνα μὴ, τὴν ζητουμένην συνδρομὴν ἀποποιηθέντες, ἀδιάφοροι περὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούσωμεν, εἰς ἀλλοδαπὴν μάλιστα εὑρισκόμενοι.

Καὶ ἰδοὺ πρῶτον ἤδη ὁ Φοίνιξ, μεταβὰς εἰς χεῖρας ἐπίσης Ἑλληνικάς, (ἀνδρῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν, μηδόλως φειδομένων κόπων καὶ δαπάνης) προσφέρει διὰ νέας ἐκδόσεως, ὡς πρωτόλειον τρόπον τινὰ τοῦ ὁπωσδήποτε ἀνανθίσματός του, τὴν κατανυκτικωτάτην Ἱερὰν βίβλον τῆς Παρακλητικῆς· διὰ λαμπροῦ χάρτου καὶ λαμπροτέρου χαρακτῆρος κεκαλλωπισμένην, καὶ διὰ λαμπροτάτων εἰκόνων δύο καθωραϊσμένην, συγχρόνως δὲ καὶ διορθωμένην μεθ' ὅσης ἔνεστιν ἐπιμελείας, καὶ περὶ τῆς ὁποίας νομίζομεν μάλιστα περιττὸν πάντα λόγον· διότι ἀρκεῖ πρὸς πληροφορίαν ἑκάστου, ἡ ἀντιβολὴ τῆς ἀναχεῖρας μετὰ τῶν πρὸ ταύτης κατὰ διαφόρους καιροὺς γενομένων ἐκδόσεων, ὅσας τοὐλάχιστον ἡμεῖς ἴδομεν· καὶ ὅπου πραείᾳ ἀλλὰ καθαρᾷ τῇ φωνῇ λαλοῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐκεῖ πάντως οἱ λόγοι πρέπει νὰ ὑποχωρῶσιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀφαιρεθῶσι ῥήματά τινα, ἐνιαχοῦ ἀπαντώμενα, εἴτε χρόνοι αὐτῶν ἄχρηστοι, ἢ καὶ διόλου ἀνύπαρκτοι, δι' ἄλλων εὐχρήστων ἀναπληρουμένης τῆς τούτων ἀφαιρέσεως. Ἀλλὰ τοῦτο ἢ καὶ ἄλλα τοιαῦτα δὲν ἔγειναν, ὡς οἱ πλείονες καλῶς ἐννοοῦσιν, ἵνα μὴ τολμητίαι πολλαὶ φανῶμεν, ἅμα δὲ καὶ βλάψωμεν τὸν ῥυθμόν· πρὸς ὃν ἐσκεμμένως, ὡς φαίνεται, οἱ Ἱεροὶ ἁσματογράφοι ἀπέβλεπον, εὐοδουμένης πάντοτε τῆς ἐννοίας. Δὲν παρετρέξαμεν ὅμως ἄλλα, τῶν ὁποίων σκοτεινοτάτη ἀποβαίνουσα ἡ ἔννοια, ἔχρηζεν ἀναμφιβόλως διορθώσεως· ὅπερ καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἐπράξαμεν.

Εὐέλπιδες τοίνυν, ὅτι τοιαύτη φανήσεται ἡ ψυχοσωτήριος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Παρακλητικῆς βίβλος, ὁποία παρ' ἡμῶν περιγράφεται· καὶ ὅτι ὡς τοιαύτην, ἁσμένως θέλετε ὑποδεχθῆ, καὶ μετ' εὐλαβείας ἀναγινώσκει· διαμένομεν ὁλοψύχως ὑμᾶς εὐχόμενοι ὑγιαίνειν καὶ εὐημερεῖν κατ' ἄμφω.

Ἐνετίαι. τῇ 12/24 Δεκεμβρίου. 1850.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ - ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΑΛΔΩΝ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΘΕΡΙΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Α. ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, *ἱστῶμεν Στίχους δ'.* καὶ ψάλλομεν τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑπόμενον Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος Α'.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον, ἀδελφοί· σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας, ὁ λογικὸς τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος, τὸ ἐργαστήριον τῆς ἑνώσεως τῶν δύω φύσεων, ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστὰς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα, ἡ ὄντως νούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ μετὰ σώματος βαστάσασα. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ, Καταξίωσον, κ. τ. λ. ψάλλομεν τὸ πρῶτον Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν, παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τὸ κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, συναϊδίῳ τε Πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκήτοις ἀγνὴ, σὲ προστασίαν μόνην κεκτημένοι, Παρθένε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Σῶσον ἡμᾶς, Παναγία Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τοῦ κόσμου καταφυγὴ, καὶ ἀντίληψις τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος ἐν τῇ κυήσει σου, Θεοκυῆτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ ἄγρυπνος προστάτις τῶν εὐσεβῶς αἰτουμένων σε ἀχράντε. Μὴ διαλείπῃς πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Δογματικόν.

Νεφέλην σε φωτὸς ἀϊδίου, Παρθένε, ὁ Προφήτης ὠνόμασεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβὰς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, τὸν κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ἐκτενῶς, Παναγία, δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, *ἑξῶμεν Στίχους ι'.* καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. καὶ τῶ Ἁγίω τῆς ἡμέρας γ'. ἢ δ'. καὶ ε'. εἴπερ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπαλόων Ιδιωμάτων

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Α'.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι, Ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε, Λαοὶ, Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε, Λαοὶ, ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔστιν Ἑορτή. Καὶ νῦν, τὸ ἑπόμενον Θεοτοκίον· εἰδὲ μή, Δόξα, καὶ νῦν, τὰ αὐτό.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἅγιον, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, ὡς παντοδύναμος.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον καὶ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, βαλλὼν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐξερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενὴς, τὸ Καταξίωσον, κ. τ. λ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς συνήθεις εὐχὰς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Ἀποστίχων.

Ἦχος Α'.

Τῷ πάθει σου, Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκατάληπτε, ἑκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ Ἅδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγαλλιάσαντο· Ἀδὰμ δὲ ἰδών σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὢ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἁπάντων ζωή; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Γυναῖκες μυροφόροι, μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπωμένων Εικόνων

Δόξα, τοῦ Ἁγίου. εἰ ἔστιν· εἰδὲ μή,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθείς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. Ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν Εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ, Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κοιλίᾳ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:

" Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον Φύσιν ".

(Ποίημα Μητροφάνους)

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν τὰ Σεραφὶμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἄναρχον, ἀΐδιον, ποιητικὴν ἁπάντων, ἀκατάληπτον, ἣν καὶ πᾶσα γλῶσσα πιστῶς γεραίρει τοῖς ᾄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικὴν τὴν τριλαμπῆ σε δηλώσῃς Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον καὶ πνεῦμα δοὺς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικὸν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ, ἔφησας τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι: δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται, Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραὰμ ὡς ὤφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε τὸν μοναρχην Θεὸν καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀῤῥεύστως Πάτερ ἔλαμψε φῶς ἐκ φωτὸς, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος αἴγλην τρισυπόστατον προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριὰς ὑπερφυῶς, ἀῤῥήτως, ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς Οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σπορᾶς προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον Δύναμιν· ἣν δοξάζουσι τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις, ταύτην σήμερον καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ Δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι, θεαρχία τρισήλιε, λάμψεσι σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φανταζεσθαι τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπωμένων Ελληνικών Βιβλίων
Μουσείο Τυπώσεων Ιακώβατων

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικὴ, παντουργικὴ Τριὰς ἀσύγχυτε Μονὰς, συνέτισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον. Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Παναχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱὸν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου Θεότητος τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἰγλαις φώτισον, Τριὰς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν, ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου καὶ ὁρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν προδιέγραψαν, Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόῤῥητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν μυσταγωγὸν τῆς ἑνιαίας καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριὰς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονὰς πέφυκας ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριὰς, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαντος τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν, Προσώποις ἐν τρισὶ τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ μένουσαν ἀμέριστον κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον, Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἰκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν ἀπωλείας Παναμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων Δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ Ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου, τὴν παρὰ σοῦ Θεουργὸν ἐνοίκησιν ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς Δαίμοσί με δεῖξον, καὶ πάθεσι.

Ἵνα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, δείξῃς τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν πέμψας ταπεινότητα, αὖθις ἀνεμόρφωσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβὶμ θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ ᾤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὠδὴ Η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Πνεύματι θεουργικῷ, Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέῤῥιν, εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίσει τῇ σῇ φιλάνθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Φώτισον, Θεαρχικὸν Φῶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἑνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεί· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψώσω πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὕψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιωαννίνων

σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ᾧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ἐ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης, τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον τῆς οὐσιώδους δείξῃς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας, τρισήλιε καὶ μοναρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον α'. καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, τὸ δὲ Θεοτοκίον ἅπαξ. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου ἐγένοντο, κηρύττοντος Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἑκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ, τῷ θανάτῳ σου· σὲ γὰρ ἔφριξαν οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἅδου· σὺ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν Β'. στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν: Τὸν Ἅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον λύσας, δυνάμει Σταυροῦ. Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ Ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος· ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα: Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστὲ, δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία, τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ἀμώμου, ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια. Εἶθ' οὕτω, Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἣ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ᾄσωμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν ὑψώσας με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον ὁ Θεὸς, ἵνα ὑμνῶ σε.

Ἐξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπογραφίας Ιακωβιτών

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τιμὴν, προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον καὶ τῷ Υἱῷ, δεῖ προσφέρειν· μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν τὸ ἐνδιάτακτον. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν εἰς Ἦχον Β'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος Β'.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ποιοῦντες τὸν μὲν Ἀναστάσιμον εἰς δ'. τὸν Σταυροαναστάσιμον εἰς γ'. τὸν τῆς Θεοτόκου εἰς γ'. καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'. εἰδὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς ς'. ἢ ἡ. καταλιμπάνοντες τότε τὸν Σταυροαναστάσιμον Κανόνα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γάρ, Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Οἱ χερσὶν ἀχράντοις ἐν χοὸς θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθεὶς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοῖ με σαρκούμενος, Χριστὸς με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ Ζωοδότης φύσει σαρκός· ὅθεν ἀναμέλπω χαριστήριον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶν, ᾄδω τῷ Σωτῆρι ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποσάσει μονογενῆ, ἐν δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον Υἱόν· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ πνευματικῶς βοήσωμεν: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ἄπειρος ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς ἀκαταλήπτου κυήσεως Πάναγνε· πίστει ἀδιςάκτῳ οὖν, εἰλικρινῶς προσφερόμεν σοι λέγοντες: Χαῖρε Θεοτόκε, παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-

» μιν τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος
» τῆς ἀχράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατῳκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρός με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σαυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ ὑπάρχων, καὶ φθαρέντα με ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ ἄνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς, τριήμερος ἀναστὰς, ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε, διὰ Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἄφλεκτος· ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν Σταυροαν. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλου τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἅδου Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ τῷ θείῳ Πιστοὶ Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον, θείᾳ δυναστείᾳ, ἁγνὴν παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ: Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε, ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἑπόμενοι ῥήσεσιν· ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἰγύπτια πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς Προφητικὸς, πηγήν τε κεκλεισμένην πύλην ὠνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς, Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα ἡμῖν διαγράφοντες, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ, Παρθένε παναμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύουσαν, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττουσαν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίς οὗτος σωτὴρ, ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ Πιλάτῳ ἠτήσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσώρ; Ὡραῖος, ὅτι Θεὸς· ὡς βροτὸς δὲ, αἵματι σαρκὸς τὴν στολὴν πεφοινιγμένος· ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν φανεὶς ἀρχιερεὺς, ἡμῶν τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε· καὶ δείξας ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειοτέραν εἰσέδραμε σκηνὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν παλαι ὀφειλὴν ἀπῄτησας Πανύμνητε, τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ· ἑνώσας γὰρ ἑαυτῷ, ἐξ ἁγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστὸς, εἰς τὸ συναμφότερον Κύριος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄκουε θαυμάτων οὐρανὲ, ἐνωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοϊκοῦ, τῷ πεπτωκότος μὲν Ἀδὰμ, Θεοῦ ἐχρημάτισε τοῦ ἑαυτῆς δημιουργοῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὑμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν Ταξιαρχίας, ἐπὶ σὲ ὁ Ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον, Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Ἀπόθεσις Κοσμικῆς Βιβλιοθήκης Δ. Ἀναστασίου - Μουσείο Τυπαλδῶν Ἰακωβάτων

Ἁγίων ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ σταυ-
» ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτὸς, ὡς πρόβατα νεκροὺς ἐν Ἅιδῃ τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις Σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ἴσχυνας Χριστὲ, γυμνὸν ἠπορημένον δείξας τῇ θείᾳ Ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων, Πανύμνητε, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου Ἄχραντε, Θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προσάτιν κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὦ πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθὼν γὰρ ἑκουσίως σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰχύος ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ἐνοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς ἥξει, καὶ σώσει τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν· διό σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου τῶν ποιημάτων, καταγγέλλομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται σὺν αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς ἔπαινον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὕμνος ἅπας σοφῶν καὶ ἐγκώμιον, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ προσφερόμενος· τῆς γὰρ δόξης γέγονεν αὕτη ναὸς τῆς ὑπερθέου· ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Τῷ πταίσματι τοῦ πρωτοπλάστου, Κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπέρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστὲ· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ Ἅιδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Κανὼν Σταυροαν. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς καὶ ἄϋλος, μίγνυται Χριστὸς ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ, μεσιτεύοντι θείᾳ φύσει, σαρκός τε παχύτητι, καὶ ὅλῳ μοι ἀτρέπτως ὅλος ἥνωται, ἵνα σωτηρίαν ὅλῳ μοι τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει πτερνισθεὶς Ἀδὰμ καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευσθεὶς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἑνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε καὶ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἀγνῆς Κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τούτου ἀγενεαλόγητος ἡ φρικτὴ γενεά, καὶ ἀπόῤῥητος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου αἱ Τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε· σὺ

ΔΗΜΟΣΙΑ
Μουσείο Γουδελίων Ιακωβατων

γαρ ἀγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ: Τὰ πάθη λῦσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη χαίρει κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ, Χαίρετε, φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Οὗ θεν πίστει αἱ Γυναῖκες Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἅδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι. Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κάμινον κατανοοῦμεν » οἱ Πιστοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν » τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα» τέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἔφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἧρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονὼς ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς ἑκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀειζώου νάματος. Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς. Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν. Χαῖρε Ἀπειρόγαμε. Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν Σταυροαν. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῇ χειρί· Θεορρύτῳ δέ σου αἵματι εὐλογείτω ῥαντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοᾷ: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θρηνείτω Ἰουδαίων ὁ ἀντίθεος λαὸς, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ, τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ προτείτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἴδου ταῖς Μυροφόροις ἐξαστράπτων ἀνεβόα Ἄγγελος: Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε, κλίμακα προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ὑπερυψούμενος ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε Σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς ὁ ὑπερυψούμενος ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιώνιος Θεὸς ἐχρημάτισεν ἀληθῶς· ὃν περ νῦν ἱκέτευε, τὸν παλαιωθέντα με ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, κα» θαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον, λέγοντες: » Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας « τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μεταskευάζων, ἐντρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν τῷ πάθει σου, Λόγε Θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστὲ καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
Μουσείο Κυπριακών Εικόνων Ιακώβου

Ἅ"δου, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς Θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανων Σταυροαν. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δεῦτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ Θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ ἐξετάθησαν, εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν· καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤλεγκται τῶν Θεοκτόνων Ἰουδαίων ἡ παράνομος συκοφαντία· ὃν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ὡς δυνατὸς, μυκτηρίσας τῶν ἀνόμων τὰ σφραγίσματα. Διὸ γεγηθότες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς Θεολογοῦντες τῆς μιᾶς κυριότητος δόξαν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα μετὰ δέους δουλοπρεπῶς τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν καμίνῳ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων Δεσπότης, ὥσπερ νυμφίος, προελήλυθε Χριστὸς, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ. Πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε Χριστὸς, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας αἴτιον ἡμῖν τὸν Κύριον τεκοῦσα, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων τῶν βοώντων ἐκτενῶς, Παρθένε πανύμνητε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν, » καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε, Θεο» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὢ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης! Ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σῶτερ, ὁ Ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις, φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

Κανὼν Σταυροαν. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου ὁ Σταυρός σου Κύριε· σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσιν ἐδείχθη· δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς, τοῖς ἐν Ἅδῃ Χριστὲ ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζωήν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ἄναρχος φύσις καὶ ἀπεριόριστος ἐν τρισὶ γνωρίζεται μόναις Θεαρχικαῖς Ὑποστάσεσι· μία Θεότης Πατρὶ, Υἱῷ τε, καὶ Πνεύματι, ἐφ' ᾗ ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς πεποιθὼς σώζεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ῥίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἅ"πας ἐγκωμίων, Πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' ἱκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου, Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ὢ" τῶν ὑπὲρ νοῦν Θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον Θαῦμα Πάνα-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Υπαλλήλων Ταχυδρομείων

γνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου. Διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.. Ἱστῶμεν δὲ Στίχους ἡ, ψάλλοντες τὰ πρῶτα δ'. Στίχ. Ἀναστ. καὶ τὰ ἑξῆς δ'. Ἀνατολ. Ἐὰν ὅμως τύχῃ ἑορτὴ τῆς Θεομήτορος, ἢ δοξολογουμένου Ἁγίου, τότε μετὰ τὰ πρῶτα δ'. Στιχ. Ἀναστ. ψάλλομεν δ.' ἐκ τῆς ἑορτῆς, καταλιμπάνοντες τὰ δ'. Ἀνατολικά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Α'.

Ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάθασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Ἀνασθάσιμα Ἀνατολίου.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἠνοιξας. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναῖκες· εὑροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσίν σου προσκυνοῦμεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε. Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; Εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεὶς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; Τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ Σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἰδιόμελον Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς παράσης βίβλου.

Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας. Δόξα σοι.

Εἶτα, Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἑπόμενον Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς: Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἑκών· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεὸς, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ ἐξανέστησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, Μνήσθητί μου, κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λευκοῖς εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, Τί ζητεῖτε; κράζοντα· ἐξανέστη Χριστὸς, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου, Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας εἰς τὰ ἔθνη, διδάσκειν καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ παναγιον ὁμοῦ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Κατανυκτικὰ Δεσποτικά. Ἦχος Α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῷ Λόγῳ καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε· εἶτα πεποίηκας λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἅγιον δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα· ἐγὼ δὲ μάλιστα, τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις, πάντοτε ἀτιμάζω· ἀλλὰ φείσαι, δέομαι.

Γνωθί σου, ταλαίπωρε ψυχὴ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν πατρίδα τὴν ἄφθαρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις ταύτην καταλήψεσθαι· μηδέν σοι τῶν φθαρτῶν προσηλώσειε· τῆς ἄνω μοίρας εἶ, τὸ δὲ σῶμα γῆ, καὶ φθείρεται· μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Δεῦρο παναθλία μου ψυχὴ, πρὸς τὸν ὑπεραγαθον θερμοῖς τοῖς δάκρυσι πρόσελθε, τὰ πεπραγμένα σοι, πρὸ τῆς κρίσεώς σου, πάντα ἐξαγόρευσον, καὶ ἵλεων τὸν Κτίστην ταλαίπωρε σαυτῇ ἀπέργασαι, καὶ συγχώρησιν ἐξαίτησαι, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ σοι ὁ Κύριος.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀσώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθάνατοι Ἄγγελοι, ζωὴν ὄντως τὴν ἀνώλεθρον παρὰ τῆς πρώτης δεξάμενοι ζωῆς πανόλβιοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ σεπτοὶ θεάμονες σοφίας ἀϊδίου γεγόνατε, φωτὸς πληρούμενοι, καὶ λαμπάδες συστρεφόμεναι ἁρμοζόντως ἐπαναδεικνύμενοι.

Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, καὶ πολυόμματα Χερουβὶμ, τὰ θεῖα τῆς σοφίας ὄργανα, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι θειόταται, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον, καὶ νοῦν πάντα ὑπερκείμενον, τὸ καθαρότητος ὄχημα, περικρατούμενον πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθενεσάτη σου προστασίᾳ· καὶ γὰρ δύνασαι, οἵα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. Δ΄.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
Εἶτα, τὸ Καταξίωσον, κ. τ. λ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς ἵνα κράζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τσιπλάκου Βιβλιοθήκη Λαογραφίου - Μουσείο Τσιπλάκου Ιακωβάτων

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Ἐν δὲ ταῖς ἁγίαις Τεσσαρακοσταῖς, τὸ, Ἀλληλούϊα, μετὰ τῶν Στίχ. αὐτοῦ, καὶ τοὺς Τριαδικοὺς Ὕμνους τοῦ Α'. Ἤχου. (Ὅρα αὐτοὺς ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου.) Μετὰ δὲ τὴν Α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος Α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῷ τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτόν σοι, σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεήμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον, Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἰκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀφρόνως ἀπὸ σοῦ μακρυνθεὶς Πανοικτῖρμον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν ἐδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι τοῖς ἀλόγοις ἑκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὔσπλαγχνε, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με, δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄϋλων Στρατιῶν ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ Τάξεις οὐρανῶν ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν παρ' αὐτῶν δέχῃ Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τοὺς ἑπόμενους δύο Κανόνας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς ποίημα Ἰωσὴφ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν πταισμάτων μου τὸν ῥύπον πλῦνον, Λόγε.
Ἰωσήφ.

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γάρ, Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσ-
» ραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν πληθὺν, κατὰ τὸ πλῆθος Χριστὲ τοῦ ἐλέους σου, δέομαι, ἐξάλειψον, καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώρησαι, ὅπως σου δοξάζω τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα.

Ὤφθης, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἀνθρώπου, Λόγε Θεοῦ, ἡμαρτηκότα δέξαι με, νῦν ἐν μετανοίᾳ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσπίπτοντα.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν μιμούμενοι Χριστοῦ, τοῦ ἑκουσίως παθόντος, καὶ θάνατον, πάθη ὑπεμείνατε πολυειδῆ καὶ θάνατον ἀοίδιμοι· ὅθεν ἀθανάτου ζωῆς ἐτύχετε Μάρτυρες.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης
Μουσείο Τυπαλδών Ιακώβατων

Πῦρ ἔνδον ἀγάπης θεϊκῆς περιφανῶς περιφέροντες Μάρτυρες, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, ἀλλὰ, θερμαῖς τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, τῆς πολυθείας τὴν ὕλην πᾶσαν ἐφλέξατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀσωμάτων σὺν ἡμῖν σὲ ἀνυμνοῦσι Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ ἀπερίληπτον ἐν σῇ γαστρὶ σωματωθέντα τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόνυμφε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων,

Ποίημα Θεοφάνους, ἔχων Ἀκροστιχίδα.

« Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος. »

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνῳ παριστάμενοι φαιδρῶς τῷ τοῦ Δεσπότου, πανάγιοι Ἄγγελοι, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι, πρεσβεύσατε.

Ἔσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἔλλαμψιν πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτὸν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτοκίον.

Ὃ διακοσμήσας ὡς Θεὸς ταξιαρχίας τῶν ἄνω Δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφὶμ ὑψηλοτέραν, ᾤκησε τὴν σὴν Θεοτόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν τοῦ βοᾶν σοι; Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος
» τῆς ἀχράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἀνάνηψον δεῦρο ὦ ψυχὴ, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου, τῷ τά κρυπτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι, ὅπως ἐλεήσῃ σε ὁ οἰκτίρμων Κύριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώσηται.

Ἵλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώνης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν πταισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ κατακαμπτόμενος βάρει παραπτώσεων, καὶ αἰσχύνης ἀμέτρου πληρούμενος.

Μαρτυρικά.

Σοφίᾳ καὶ γνώσει ἀληθεῖ οἱ Μάρτυρες πληρούμενοι, Ἑλληνικὴν σοφίαν ἐμώραναν, τὸν σοφιστήν τε κακίας ὤλεσαν· καὶ στερρῶς ἀθλήσαντες, ἐπαξίως ἔλαβον τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενοι.

Μονάδα μὲν φύσει Ἀθληταὶ, Τριάδα τοῖς προσώποις δὲ, ὁμολογοῦντες, πλάνην πολύθεον ἐνθέῳ πίστει ἐξηφανίσατε, καὶ φωστῆρες ὤφθητε, πάντων καταυγάζοντες τὰς καρδίας ἀκτῖσι τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε ἁγνὴ, ἁγίως ἀπεκύησας τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, Υἱὸν καὶ Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, τὸν καθαγιάζοντα ἐν ἁγίῳ Πνεύματι τοὺς αὐτὸν εὐσεβῶς ἁγιάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Φωτὶ θεουργῷ τὰ Σεραφὶμ ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωτουργῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα χρηματίζουσι, θέσει θεούμενα.

Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνεῖν προθύμως ἐφιέμενοι, τὴν δι' αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν χορηγουμένην Πιστοὶ αἰτήσωμεν, νοὸς καθαρότητι, καὶ πανάγνοις στόμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις, ἀξιούμενος ὁ Γαβριὴλ, Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ Λόγου σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττων σου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ καταύγασιν
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
» ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Τίνι σε ψυχή μου ὁμοιώσω ταλαίπωρε, ἐργαζομένην τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλά; ἐπίστρεψον, βόησον τῷ διὰ σὲ ἐθελουσίως πτωχεύσαντι: Καρδιογνῶστα οἰκτείρησον, σῶσόν με.

Ὥρισας μετάνοιαν Σωτὴρ ἐπιστρέφουσιν, ἣν μοι παράσχου ἀγαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διδούς μοι κατάνυξιν καὶ στεναγμὸν, ὥσπερ τῇ Πόρνῃ τοπρότερον, καταφιλούσῃ τὰ ἴχνη σου Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος πλησθέντες οἱ Μάρτυρες, ὕδατος ζῶντος ποταμοὶ ὤφθησαν νεύσει θεϊκῇ, καὶ πλάνης ἐξήραναν τοὺς θολεροὺς Χριστὲ χειμάρρους ἐν Πνεύματι, καὶ τῶν Πιστῶν διανοίας κατήρδευσαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδου Ιακωβατίων

Μεγάλως οἱ θεῖοι ἠγωνίσαντο Μάρτυρες· πῦρ γὰρ καὶ ξίφος, καὶ δεινὴν πᾶσαν ὑπήνεγκαν ποινήν. Αὐτῶν παρακλήσεσι, Λόγε Θεοῦ, μεγίστης ῥῦσαι κολάσεως καὶ αἰωνίου τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Υἱὸς γεννηθεὶς, γέννησιν ἔσχε χρονικὴν, ἐκ σοῦ Παρθένε γεννηθεὶς, τὸν χρόνιον πόλεμον τῶν γηγενῶν ἐξᾶραι θέλων ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος σε τῇ χάριτι.

Οἱ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκοσμον, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς ἀμέσως ἐλλάμπονται· θεουργικὰς ἱεραρχίας δεχόμενα, νῦν μελῳδοῦσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστως ἐν φωναῖς τρανοῦντα τὸ ἄχραντον τὰ Σεραφὶμ Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν διδάσκοντα.

Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως τῆς ἐνιαίας καὶ ἁπλῆς αὐτοσοφίας εὐλαβῶς Χερουβὶμ δεχόμενα, τοῖς ἐφεξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντα τούτοις τὴν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς ὑπέρ νοῦν ζωαρχικῆς ζωοπλαστίας ἀληθῶς ἐκτελῶν τεράστια, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν Ἄχραντε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
» ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ὑπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ, καὶ πτοοῦμαί σου τὸ δίκαιον δικαστήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἱκετεύωσε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι πράξεις καλὰς δικαιούσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια σὺ τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ Θεός μου καὶ Πλάστης καὶ Κύριος· μὴ οὖν κατακρίνῃς με ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ἡνίκα ἔρχῃ τοῦ κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι ὁμιλοῦντες πυρὶ, τὸ διάπυρον ἐδείκνυον τῆς ἐνθέου αὐτῶν ἀγαπήσεως· ὅθεν δροσιζόμενοι τῇ προσδοκίᾳ τῶν μελλόντων, οἱ θεοφόροι ἠγάλλοντο.

Νευρούμενοι ἀγαθῶν τῇ ἐλπίδι οἱ Μάρτυρες, ὑπέφερον σπαραγμοὺς τῶν μελῶν καρτερώτατα, καὶ τὸν πολυμήχανον νευραῖς τῆς τούτων ἀνενδότου ὑπομονῆς ἐναπέπνιξαν.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεῦον οὐ δυνήσεται στόμα τοῦ τόκου σου τὸ ἄῤῥητον διηγήσασθαι θαῦμα, Θεόνυμφε· τὸν γὰρ ἀνερμήνευτον τίκτεις, καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ κρατοῦντα τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Πόθῳ θείῳ πυρπολούμεναι αἱ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αἱ Δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογοῦσι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ῥυθμίζονται Ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν περιφανῶς διδασκόμεναι.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομῆτορ ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Ὑπάρχων ἰατρὸς Χριστὲ, ἰάτρευσον τὰ πάθη τῆς καρδίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μολυσμοῦ, ῥείθροις Ἰησοῦ μου κατανύξεως, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις παραπτώσεων περιπίπτοντα, ἐπίστρεψον Χριστὲ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιωμάτων, ἵνα δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ λίθοι ἀληθῶς οἱ πολυτίμητοι, τοῖς λίθοις συγχωννύμενοι, οὐκ ἠρνήσαντο τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς λίθοις ἐπέθυσαν, οἱ εὐκλεεῖς καὶ στεφηφόροι Κυρίου Μάρτυρες.

Νεώσαντες ψυχὰς ἀρότρῳ Πίστεως, τὸν ἄσταχυν οἱ Μάρτυρες τῆς ἀθλήσεως, ἐν

Μουσείο Τοπικών Ιδιωμάτων

Πνεύματι Θεοῦ, τὸν ἑκατοστεύοντα ἐξήνθησαν, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς μακαρίας κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Πυρίνων Λειτουργῶν τὸ πῦρ κυήσασα, ἐφάνης παναμώμητος, καὶ τῆς κτίσεως ἁπάσης πρωτουργὸς, πάναγνε Παρθένε, ὑπερέχουσα ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα τῷ τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχὺς τούτων ὑπάρχεις, Χριστὲ, καὶ ὕμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες Ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐπρέπειαν τῆς σῆς θείας ἀγλαΐας, ἐκλαμπρύνονται· σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγιε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, καμίνον κατανοοῦμεν » οἱ Πιστοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν » τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα» τέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Τροπάρια.

Λέοντας πρὶν Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἔχων ἀρετήν· τοῦτον ζήλωσον, ὦ ψυχή, καὶ τὸν ὠρυόμενον πάντοτε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλόμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνανεύσει, ἀεὶ ἄπρακτον ποίησον.

Ὑπερβολῇ ἀσωτείας, Κύριε, ψυχὴν ἐρρύπωσα δεινῶς· ὑπερβάλλουσαν οὖν, Χριστὲ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἄσωτον, καὶ μελῳδοῦντά με οἰκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Νόμῳ Χριστοῦ εὐσθενῶς ῥωννύμενοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς ἐξηφάνισαν ἀνδρικῶς οἱ ἀκαταγώνιστοι Μάρτυρες νομίμως τε· τελειωθέντες δὲ ἔμελπον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, πεπυρσευμένοι τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, σκότος τῶν κολάσεων, πλάνης τὴν ὁμίχλην τε, διεληλύθατε μέλποντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ φύσεως καινίζονται· τὸν νομοδότην γὰρ Χριστὸν, δίχα νόμων τῶν σαρκικῶν, τίκτεις Παναμώμητε, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν νομοθετοῦντα τοῖς μέλπουσιν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἄναρχον φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμψας ἐκ Πατρὸς· τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιὰς φῶτα κατεσκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπισταίαις ἐμφανῶς περισώζεις ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς οὐκ ἰσχύει, Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξειπεῖν καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπρεπές· σὺ γὰρ κατηγλαΐσας πᾶσαν διακόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Σεμνὴ ὁ Υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενόμενος· ᾧ καὶ νῦν λατρεύουσι τῶν Ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετον τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα» ρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον, λέγοντες· Εὐλο» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Τροπάρια.

Λυτρωτά μου εὔσπλαγχνε Χριστὲ, τῆς νῦν με κατεχούσης ὁμίχλης ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι Χριστὲ, ἐν δόξῃ κρῖναι κόσμον, τῇ στάσει τῶν ἐκλεκτῶν σου συναρίθμησον κἀμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τῆς ἁγίας Μάρτυρες σοφοὶ ἐπέβητε· ἐν γῇ γὰρ μεγάλως ἀγωνισάμενοι, οὐρανίαν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Γυπαλδών Ιακωβατών

ζωὴν εἰλήφατε μέλποντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνδυθέντες σῶμα τὸ φθαρτὸν, στολὴν ἀθανασίας, ὡς Μάρτυρες νικηφόροι, ἐπενδύσασθε, Χριστῷ ἐξ ὕψους κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε πόρρωθεν φωναὶ γενήσεσθαι Μητέρα τοῦ πάντα τεκτηναμένου προκατήγγειλαν Θεοῦ, ᾧ μέλπομεν Ἄχραντε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπομένας καὶ πλησιφαεῖς, Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτῖσι τῆς τρισηλίου ὡραιότητος, Πιστοὶ μιμούμενοι, μέλψωμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παράγει θείᾳ δυνάμει φῶτα δεύτερα, τὸ φῶς τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργὸς ὑπερκοσμίους νόας Ἀγγέλων ὑπερουσίως ὑπεστήσατο, αὐτῷ σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε παναμωμε, ᾧ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν, καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὥσπερ Χαναναία κράζω σοι: Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ μὴ αἰσθανομένην τοῦ θείου φόβου σου Μακρόθυμε.

Στῆσον ἐπὶ πέτραν, Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν προσταγμάτων σου, καὶ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκελίζειν με θέλοντα ὑποσκέλισον ὄφιν, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος. Μαρτυρικά.

Ἤδη παρελθόντες, Μάρτυρες, τῶν πειρασμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, καὶ τῶν αἰκισμῶν τῶν χαλεπῶν τὸ κλυδώνιον, πρὸς λιμένα σαφῶς κατηντήσατε τῆς ἄνω βασιλείας, θείας γαλήνης ἀπολαύοντες.

Φέγγους ἀνεσπέρου, Μάρτυρες, φωτοειδεῖς γενόμενοι ἠξιώθητε, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν τὸν Ζωοδότην ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σῶτερ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πίστει σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, περιφρουροῦντα, Παντοκράτορ, τὴν ποίμνην σου, (τῆς εἰρήνης γὰρ καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος) καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα.

Ὅλος γλυκασμὸς ὑμνούμενος, τῶν οὐρανίων τὴν γλυκεῖαν φαιδρότητα καταφύτευσον ἐν Ἐκκλησίαις σου Δέσποτα, καὶ τὴν εὐτακτον δίδου κατάστασιν, ἵνα σε τὸν Σωτῆρα ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Στίφη τῶν Ἀγγέλων, Πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι ταῖς αὐτῶν, θυμηδίας ἐμπίπλανται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι καὶ Θρόνοι, πολυόμματα τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ νῦν τὰ ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Θεοτοκίον.

Σύμου προστάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε κόσμος, ψυχή, ἀναμένει καὶ Κριτής, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ: Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς Πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁγιωτέρα ἁγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθή, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Κατανύξεως πηγήν μοι δώρησαι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, παντὸς μερίμνου τῶν κακῶν τῶν ἀμέτρων ἐκκαθαίρουσαν, καὶ τῆς βασιλείας σου, εὐεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα εἰς ἱκεσίαν σοι κινοῦμεν Χριστέ· σῶσον, οἰκτείρησον ἡμᾶς δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος, πάντα παρορῶν ἡμῶν τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν, Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς τὸν νοητὸν Φαραὼ ἐναπεπνίξατε σαφῶς· νῦν δὲ βλύζετε θαυμάτων κρουνοὺς, πέλαγος ξηραίνοντας νοσημάτων· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ παναγιον Πιστοὶ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἄχρονον, ἐσκοτισμένην τὴν ψυχήν μου ἀεὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων προσβολαῖς φωταγώγησον Παναμωμε, καὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος μεσιτείαις θείαις ἐλευθέρωσον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

Προσόμοια Δεσποτικὰ Κατανυκτικά.

Ἦχος Α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁμαρτημάτων πελάγει περιαντλούμενος, καὶ ἐν βυθῷ πταισμάτων συνεχόμενος ὅλως, βοῶ σοι τῷ Δεσπότῃ: Τῶν χαλεπῶν καὶ ποικίλων με λύτρωσαι πειρατηρίων παντοίων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, Ὑπεράγαθε.

Βεβυθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως, καὶ πονηρίας πλήρης λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς σὲ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην ὁ ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Κατοικτειρήσας ὁ Κτίστης ἅπαν τὸ ποίημα, διὰ φιλανθρωπίας, καὶ ἀφάτου πτωχείας, ὁ αἴρων τὴν τοῦ κόσμου, Λόγε Θεοῦ, ἁμαρτίαν ὡς εὔσπλαγχνος, ἆρον καμοῦ τὸ φορτίον, καὶ τὸν κλοιὸν τὸν βαρύτατον ἐλάφρυνον.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφῆτα θαυμάσιε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμοὺς δακρύων ἀεννάως ποίησον προχέειν, δυσωπῶ σε, πρεσβείαις σου, ὅπως σωζόμενος διὰ σοῦ ὁ πολυώδυνος, μεγαλύνω τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Προφῆτα μακάριε, πρὸς σὲ τὰς ἐλπίδας πάσας μου, καὶ τὴν ζωὴν ἀνατίθημι τῆς προσδοκίας μου· ὁ Χριστὸν βαπτίσας Ἰησοῦν, τὴν ἄβυσσον, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τοῦτον ἱκέτευε, Ἰωάννη, τὴν καρδίαν μου, δυσωπῶ σε, καθάραι καὶ σῶσαί με.

Δημοσιεύσεις Εκκλησιαστικής Βιβλιοθήκης
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Ὁ κήρυξ τῆς χάριτος Χριστοῦ, ὁ πᾶσι μετάνοιαν προκαταγγείλας τοῖς ἔθνεσι, τὴν παναθλίαν μου, καὶ πεπωρωμένην ψυχήν, Θεῖε Πρόδρομε, προσμένειν μετανοίᾳ εὐόδωσον, καὶ τὰ θελήματα τοῦ Κυρίου πράττειν πάντοτε, ἵνα πίσει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, Ἁγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμόν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω: Σῶσόν με, Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία, Ἅγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε: Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγιῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία Παρθένε.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄῤῥηκτον τεῖχος κεκτημένοι, Πιστοὶ, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ· παῤῥησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεύειν καὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶ τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ, Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω: Ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεήμον προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι, Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπόθου, ὦ ψυχὴ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἄναψον φαιδρὰν μετανοίας λαμπάδα, καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα τῆς τοῦ βίου συγχύσεως, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξαι, λέγουσα, καὶ μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας τὴν κάθαρσιν παντὸς, Ἰωάννη, τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον πλημμελήμασιν ἕλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλῖδος, τὸν φιλάνθρωπον διαπαντὸς ἱκετεύων, ὡς πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσιες Βιβλιοθήκες Ζακύνθου - Μουσείο Τυπλόων Ιακώβατων

στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηδυΐ μητρικῇ Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον, Ἁγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου ἐπέγνω θείᾳ χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε καθικέτευσον ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)

Δέχοις τεοὺς δὲ, τοὺς ἐμοὺς λόγους, Λόγε.

Ἰωσήφ. Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
» ξασται.

Τροπάρια.

Δουλούμενος πάθεσι τῆς ἁμαρτίας, προσπίπτω σοι Κύριε, ὅπως ἀποδείξῃς με τούτων ἐλεύθερον, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Ἐπλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, καὶ τέθνηκα, καὶ ὁρῶν με κείμενον ἐχθρὸς ἀγάλλεται. Ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκροὺς ζώωσον, σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ ἐδοξάσθησαν τῶν Ἀθλοφόρων, σεπτοῖς αὐτῶν μέλεσι τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, σάρκα φορέσαντα, καὶ διὰ πάθους τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα.

Οἱ πύργοι καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες προσβολαῖς ἀκλόνητοι ἐχθροῦ διέμειναν. Αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ζώωσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Κτίστην, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Φωνῆς ἄκουσον τῶν βοώντων σοι, Μάκαρ. »

Ἰωσήφ. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φωνὴ ἐχρημάτισας τοῦ Λόγου Μάκαρ· διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, ἃς πρὸς σὲ ποιούμεθα, προσδέχου Πρόδρομε, ἐλευθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἥλιος ἐξανατείλας, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ σκοτίζεις πνεύματα τὰ πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Νεκροῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐλευσομένην ἐκήρυξας Πρόδρομε· διὸ τὰ νεκροῦντά με πάθη θανάτωσον, καὶ δεῖξον θείας κοινωνὸν, Μάκαρ, λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς πάθη θεράπευσον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός

» Λίθον ἐν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
» οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
» αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε τὴν
» Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγο-
» ράσατο.

Τροπάρια.

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὁ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχες τῇ φωνῇ μου, Χριστὲ πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς τὸ εἰδεχθὲς εἰς εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσόν με τὸν μόνον σοῦ τοὺς σωτηρίους παραβάντα νόμους, καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀλόγως τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἀλλοτριοῦσί με.

Μαρτυρικά.

Τάξις Ἀσωμάτων, Ἅγιοι, τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν ὄντως κατεπλάγη, πῶς ἐν τῷ σταδίῳ ἀθλοῦντες παραδόξως, καὶ πίπτοντες σώμασιν, ἀσάρκους πάντας δυσμενεῖς, θείᾳ ῥοπῇ, κατηδαφίσατε.

Ἔτι τῶν πληγῶν τοῖς αἵμασι περιηνθισμένοι, ἔτι τῶν αἱμάτων λύθρῳ Ἀθλοφόροι σταζόμενοι, Κυρίῳ παρέστητε χαίροντες, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, νικητικῶς καταστεφόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τίκτεις, ὃν Πατὴρ ἐγέννησε πάντων πρὸ αἰώνων· τρέφεις τὸν τροφέα, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα. Παράδοξον τὸ θαῦμα! καινὸν τὸ μυστήριον, Θεοχαρίτωτε! διὸ πᾶσα Πιστῶν ψυχὴ δοξάζει σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου, Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὤφθης καρποφόρος, γεωργίαις θείαις· διό μου τὴν καρδίαν, παντοίων στειρεύουσαν, εὐτέκνον ποίησον καλῶν, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΚΕΛΑΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβατών

Ἄρτῳ οὐρανίῳ στήριξον τὴν ἐμὴν καρδίαν Μάκαρ, παρειμένην ταῖς πονηραῖς μελέταις, καὶ δίδου μοι προθύμως ποιεῖν τὰ θελήματα τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πιστῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Κόσμου ἁμαρτίαν αἴροντα τὸν Ἀμνὸν κηρύξας, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ βαρὺ φορτίον, μακάριε Προφῆτα, ἐλάφρυνον, δέομαι, κατάνυξίν μοι χορηγῶν, ῥύπου παθῶν ἀποκαθαίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ ἐφόρεσεν ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ὅλος σαρκοφόρος προελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν οὖν Θεοτόκε δυσώπει, τοῦ ῥύσασθαι ἐκ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκή-
» ρυττες βοῶν: Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδει-
» χθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὃν ἔδωκάς μοι πλοῦτον ἐσκόρπισα κακῶς, ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνὸς, ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι: Καταφαίδρυνον στολαῖς με, θείᾳ κατανύσσων με χάριτι.

Ὑπῆχθην ἀπονοίᾳ, καὶ πέπτωκα δεινῶς, καὶ εἰς γῆν κατάκειμαι, ἀνίατα νοσῶν· ἀνάστησόν με τῶν πεπτωκότων ἡ στάσις, καὶ ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας στήριξον, Χριστὲ, τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τὸν ὑψωθέντα μιμούμενοι Χριστὸν, ὁμιλοῦντες μάστιξιν, ἠγάλλοντο ὁμοῦ οἱ Ἀθλοφόροι· καὶ τῶν αἱμάτων τοῖς ἔμβροις πολυθεΐας ἀναστείλαντες χειμάρρους, ῥεῖθρα ἰαμάτων πηγάζουσι.

Διέπλευσαν ἀβρόχως βασάνων τὸ σφοδρὸν καὶ πικρὸν κλυδώνιον οἱ θεῖοι Ἀθληταὶ, τῇ κυβερνήσει τῆς σωτηρίου ἐλπίδος, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω προσωρμίσθησαν λιμένας, πάσης θυμηδίας πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ὤφθη, Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει, σωτηρίας ἀξιῶσαι πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φάνας σωτηρίου ἱμάτιον σαυτῷ, τῇ γυμνώσει σώματος, Κυρίου Βαπτιστὰ, γεγυμνωμένον ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν με, δυσωπῶ, δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας ἐπόμβρισον καὶ μοὶ τηκομένῳ, Πρόδρομε, ἀυχμῷ τῶν ἡδονῶν, ὁ καταδύσας ἐν ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου τρυφῆς χειμάῤῥουν, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Οὐκ Ἄγγελος, οὐ πρέσβυς διέσωσεν ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ τὰς εὐθείας ὁδοὺς ἡτοίμασας, Μάκαρ· ὃν νῦν δυσώπει, ὑποδεῖξαί μοι τὴν τρίβον, τὴν πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσαντος Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. Αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώ-
» των καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τροπάρια.

Ἐπλήσθην παραπτώσεων πολλῶν καὶ χαλεπῶν, Δέσποτα οἰκτῖρμον, μακρόθυμε, οἰκτείρησόν με τὸν κατάκριτον, καὶ μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας στενάξαντα Χριστέ· τοῦτον οὖν κἀγὼ ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ στῆθος, καὶ κραυγάζωσοι: Ἱλάσθητί μοι, μόνε εὔσπλαγχνε καὶ οἰκτῖρμον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοί σου, Κύριε, φωστῆρες ἀπλανεῖς ὤφθησαν, τῆς πλάνης διώκοντες νύκτα βαθεῖαν, καὶ φωτίζοντες τὴν οἰκουμένην πᾶσαν θαυμάτων δαδουχίαις.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι σε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Δέσποτα, ποθοῦντες οἱ Μάρτυρες, διὰ βασάνων κυλιόμενοι, πᾶσαν οἰκοδομίαν κατέστρεψαν τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω ταῖς θελήσεσι τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὴν ἔρημον κατῴκησας, ὡς πάλαι Ἠλιοὺ, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ τὴν καρδίαν μου

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Ψηφιακή Συλλογή Βιβλιοθηκών Μουσείου Τυπάλδων Ιακώβατων

ἐρημωθεῖσαν πλημμελήμασιν, ἐπιμελείᾳ θείᾳ βελτίωσον Παμμάκαρ.

Ὡς στύλος ἀπερίτρεπτος, καὶ βάσις τῶν Πιστῶν μέγιστος Χριστοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν λογισμόν μου, σαλευόμενον ταῖς μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρεπτον δεῖξον.

Νεκροὶ εὐηγγελίσθησαν τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, λάμψαν ἐπὶ γῆς, φωτί σου, Μακάριε, καὶ οἱ ἐν σκότει ἐφωτίσθημεν· διὸ καταύγασόν με, δεινῶς ἀμαυρωθέντα.

Θεοτοκίον.

Βασίλισσαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαβὶδ, ἄχραντε Ἁγνή· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς οὐρανίου βασιλείας με ποίησον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ: » Τὴν ζωήν μου, Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά» ζοντα, Δόξα σοι. Τροπάρια.

Συνετρίβη τὰ ὀστᾶ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ τῷ βάρει τῶν πολλῶν κατεκάμφθην ἡδονῶν· βοήθει μοι Χριστὲ, ἡ μόνη πάντων βοήθεια.

Ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν ἐμπεσὼν, ἀναβοῶ: Παντοδύναμε Χριστὲ, ἀνάγαγε, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικά.

Μυριόλεκτος πληθὺς τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοητῶν κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ ἥνωνται ταῖς μυριάσι τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Οἱ ξηράναντες βυθὸν ἀθεΐας Ἀθληταὶ, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς ἐκληρώσασθε· διὸ ξηράνατε τὰς διεκχύσεις τῆς ἁμαρτίας μου.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος σκηνὴ δεδειγμένη Μαριὰμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ἁγίασον, καὶ θείας δόξης μέτοχον ποίησον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ μετάνοιαν ἐν γῇ καταγγείλας Βαπτιστὰ, μετανοίας μοι ὁδοὺς, ὁδήγησας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαράθρων τῆς πλάνης ῥῦσαί με.

Ὡς τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μοι δακρύων ὄμβρους, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ.

Νοσημάτων ψυχικῶν, καὶ παθῶν τῶν σαρκικῶν, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν καὶ θλίψεων, διάσωσόν με Κυρίου Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶ, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδῃς με Ἀγνὴ, ἀλλ' οἰκτειρον, καὶ πάσης βλάβης σῶον, συντήρησον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου, Σωτὴρ, οὐχ » ἥψατο οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τό» τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ » εὐλόγουν λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν » Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Ὑπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰὼβ, καὶ ἔμεινε πάσαις προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ ἀκλόνητος, καθάπερ πύργος, ὁ γενναῖος· τοῦτον ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς, ὦ ψυχὴ, ὀκλάσῃς ἐν τοῖς δεινοῖς.

Σωματικαῖς ἡττήθην ἡδοναῖς, καὶ γέγονα ἄλογος, ὑπάρχων λογικὸς· Λόγε Θεοῦ, ὁ διὰ λόγου Πόρνην σώσας, σῶσόν με τὸν δείλαιον, ἵνα ὑμνῶ, εὐλογῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Λελυτρωμένοι, Μάρτυρες σοφοὶ, τῷ αἵματι τοῦ σαρκὶ παθόντος δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἵλεσθε κενῶσαι τὰ οἰκεῖα αἵματα· διὸ ἀπάυστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Οἰκοδομίας ἄθλων ἱερῶν παλάτιον ὤφθητε σοφοὶ περιχαρῶς, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπανεπάυσατο, ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ὁ πρὸς μονὰς οὐρανῶν μεταβιβάσας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν γενεῶν πασῶν σε ὁ Χριστὸς, Πανύμνητε, μόνην ἡρετίσατο αὐτῷ, οἷα σεμνὴν καὶ καθαρὰν, εἰς κατοικίαν, καὶ ἐκ σοῦ ὡς ἥλιος ἐξανατείλας, τὴν γῆν πᾶσαν ἐφώτισεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ὡς παλαιᾶς καὶ νέας γεγονὼς, παναρίστε, ἔνδοξε, μεσίτης, Βαπτιστὰ, μεσίτευσον, παλαιωθέντα ἁμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντὸς ἐνδυσωπῶν Ἰησοῦν.

Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῇ ἐπέφανας, Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστά· ἣν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθείημεν ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμελοῦμεν ἀεί.

Σὺ τὴν στενὴν διώδευσας ὁδὸν, ἐγκράτειαν πᾶσαν μετερχόμενος σοφὲ, καὶ πλατυσμῷ θεωριῶν τῶν φανωτάτων ὅλως κατηγλάϊσαι· ὧν ἐντρυφᾶν καὶ ἡμᾶς δίδου, Χριστὸν δυσωπῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

Τριαδικόν.

Ὁμοφυῆ Τριάδα οἱ Πιστοὶ δοξάζομεν, ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, ἰσοβασίλειον οὐσίαν, μίαν κυριότητα, μίαν ἀρχήν, καὶ ζωήν, ζωοποιοῦσαν ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν Ἄχραντε Θεῷ προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἁμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς πυρὸς κολάζοντος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε » Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυμνόν με εἰργάσατο παντοίων ἀρετῶν ὁ ὄφις ὁ δόλιος, κακίστῃ συμβουλῇ· στολαῖς ἐναρέτοις καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου Σωτήρμου τὴν κακίαν.

Ὁ κρῖναι ἐρχόμενος τὸ γένος τῶν βροτῶν, Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, κατάκριτον ὄντα, μὴ ἐκπέμψῃς με εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης, ἀλλ' οἰκτειρον καὶ σῶσον. Μαρτυρικά.

Τμᾶς, παναοίδιμοι Κυρίου Ἀθληταί, οὐ θλῖψις, οὐ κίνδυνος, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἐχώρισεν ὅλως τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμᾶς ἠγαπηκότος.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι ἀσάρκῳ δυσμενεῖ, αὐτὸν κατεβάλετε, γενναῖοι Ἀθληταί, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις συγχορεύετε, ἰώμενοι πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Θεοτοκίον

Ὡς κρίνον κοιλάδεσι τοῦ βίου εὑρηκώς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων φυτουργός, ὁσμαῖς ἐναρέτοις καὶ σεμνότητος νῦν κατευωδιάζον ἡμᾶς, Θεογεννῆτορ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον » μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν » ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Τροπάρια.

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με διὰ τοῦ Προδρόμου οἰκτείρησον καὶ σῶσον.

Ἄγγελος τοῖς τρόποις ἀνεδείχθης, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, βουλῆς τὸν Ἄγγελον τῆς μεγάλης κηρύττων τοῖς πέρασι· διόσε ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάραν ἐκτμηθεὶς ἀδίκως Μάκαρ, ὁ καταδύσας τὴν κάραν Χριστοῦ ἐν ὕδασιν, ἐνδυνάμωσον πάντας πρεσβείαισσου, τοῦ πλάνου συμπατεῖν τὴν κάραν τὴν ὄντως ὀλεθρίαν.

Ἅπασι τὰς τρίβους, τὰς φερούσας πρὸς τὰς θείας εἰσόδους, Μάκαρ ὑπόδειξον, ἐν αὐταῖς ὅπως περιπατήσαντες, νυμφῶνος θείου κληρονόμοι γενώμεθα εὐχαῖς σου. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με ἀτέπου ἁμαρτίας, καὶ φλογὸς ἁμαρτίας, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, καὶ σκώληκος, Παρθένε, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων » Δεστότης ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ » πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνομεν » πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαρᾶς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ ἔργα. φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐκδίωξον τῆς κακίστης ῥᾳθυμίας ψυχή μου, ὅπως γένῃ θείου φέγγους κοινωνός.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω· ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω· ὡς ὁ Ληστὴς ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου οἰκτῖρμον· καὶ ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς κραυγάζω τὸ, ἥμαρτον· προσπίπτω σοι, ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Σωματικῶν παθημάτων, καὶ ψυχικῶν συντριμμάτων, ὤφθητε ὄντως ἰατροί, παραδόντες τὸ σῶμα πρὸς αἰκισμοὺς καρτερικῶς, πρὸς βίαιον θάνατον, πανεύφημοι Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων ἐναπαστράψασα πλέον, ἡ καρτερία τῶν σοφῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, σκότους τὸν ἄρχοντα σαφῶς ἠφάνισαν χάριτι, καὶ ἔλυσαν ἀθεΐας τὴν νύκτα, καὶ καρδίας κατεφώτισαν Πιστῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς λαμπηδόσι τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου ἐκ τῆς ἁγίας σου γαστρὸς, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχήν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει σκοτισθεῖσαν, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλικέλαδος ἰδοὺ χελιδών, ἡ

ΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπαλαίων Ιακωβατων

τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστόν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, μεσίτης τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας· οὗ πρεσβείαις φυλαττόμεθα ἀεί.

Ὡς τοῦ νυμφίου σε φίλον νυνὶ προβάλλομαι πρέσβιν, ἔχων πληθὺν ἁμαρτιῶν, βοῶ σοι Βαπτιστά· Ἀποκοπήν μοι τῶν χρεῶν Παμμάκαρ πρυτάνευσον, καὶ ἄναψον τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον, ἐσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν Ἀθλοφόροις ἱεροῖς, σὺν Προφήταις Προφῆτα, τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν ἱκέτευε πάντοτε, τυχεῖν ἡμᾶς ἀγαθῶν αἰωνίων, τοὺς πλουτοῦντάς σε προστάτην ἀγαθόν.

Ἡ χελιδὼν ἡ ὡραία, ἡ ἀηδὼν ἡ τιμία, περιστερὰ ἡ παγκαλὴς, ἡ φιλέρημος τρυγὼν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστὴς, ἐρήμου τὸ βλάστημα, τὴν ἔρημον ἀκαρπίᾳ ψυχήν μου γεγονυῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, χερουβικὸς ὥσπερ θρόνος· τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἁγνή, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἁλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποίμνην ἐκλυτρώσασθαι ἀεί.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Αἴνων.

Ἦχος Α΄.

Ἄλλος σε κόσμος, ψυχὴ, ἀναμένει καὶ Κριτὴς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτὴρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων· καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς τὸ ἐν σοὶ μυστήριον προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἄφλεκτον, εἴπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνοντα, καὶ παραβαίνοντα τὰς σὰς ἐντολὰς, ἐπίστρεψόν με ὁ Θεὸς, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ὅπως σου τὴν ἄφατον εὐσπλαγχνίαν δοξάζω, Φιλάνθρωπε.

Λύχνος ὤφθης θεῖε Πρόδρομε, προπορευόμενος ἀδύτου φωτὸς, τοῦ ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἀνατείλαντος ἀῤῥήτως ἡμῖν. Τοῦτον ὃν ἱκέτευε, καταυγάσαι ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ὑπομείναντες πολύπλοκα βάσανα Μάρτυρες πανεύφημοι, ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἐν ὑψίστοις ἠξιώθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάστοτε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πιστοὶ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, Μνήσθητί μου, κράζοντες, ὁμοούσιε Τριὰς, καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀειπάρθενος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, ἐφυλάχθης Ἁγνὴ, Θεὸν γεννήσασα σαρκί· ὃν δυσώπει, σαρκικῶν ἡμᾶς Ἄχραντε λυτρώσασθαι, ψυχικῶν τε παθῶν, ἱκετεύομεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάμας ἀχράντους σου, Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ἥπλωσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτω-

Δημοσία Κοινωφελής Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

σας, θέλων λυτρώσασθαι τῶν θείων χειρῶν σου τὸ ἔργον φιλάνθρωπε, Ἀδὰμ τὸν παραβάσει κρατούμενον εἰς τὰ βασίλεια τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἤγειρας, ἐξουσίᾳ τῇ παντοδυνάμῳ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου, ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ κόσμῳ παρεχόμενος εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα τιμῆς χρηματίζων Δέσποτα, ἀτιμασθῆναι ηὐδόκησας, τὸν ἐπονείδιστον ὑποστὰς, Οἰκτίρμων, ἐν τῷ ξύλῳ θάνατον, δι' οὗ ἀθανασίαν ἐτρύγησε γένος ἀνθρώπινον, καὶ ζωὴν τὴν πρὶν ἀπείληφε, σοῦ θανόντος σαρκὶ Παντοδύναμε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ὠδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θράυσεως, καὶ ἁρμῶν, χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ῥευμάτων δὲ, ἐν πᾶσι τούτοις με ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Ὑπέκυψα παθέσι δεινοῖς ὁ δεινὸς, καὶ πέπραχα αἰσχύνης ἔργα πανάσωτα, ἐξ ὧν καὶ ἔτι νῦν φαντασία τούτων, καὶ αἰσχρά με εἴδωλα, κλονοῦσιν, ἀλλοιοῦσι, καὶ τρέπουσι πρὸς ἡδυπάθειαν τῶν αὐτῶν, ἐν τῇ αἰσθήσει μου τῆς καρδίας· ἀλλὰ σύ με σῶσον Ἁγνή.

Ὁ βίος μου, Πάναγνε, πολλῶν πειρασμῶν ἀνάπλεως, ἐκ τῶν πολλῶν κακῶν, γέγονεν, ὧν ἐπλημμέλησα· ἀλλὰ σὺ κἀκείνων, καὶ τούτων με λύτρωσαι, καὶ δός μοι νοῦν καὶ βίον ἀπρόσκοπον, καὶ λόγον σώφρονα, ἵνα πίστει μακαρίζω σε, καὶ δοξάζω τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον, Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι: Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου, δέομαι.

Προκείμενον. Ἦχος Α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε καταδιώξαι με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀεννάου τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄῤῥηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Ὦ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν, ὦ Υἱὲ, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε Χριστὸν κρεμάμενον) τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον, Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου, δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, καταχρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυ-

γάζοντας: Ἡμάρτομεν πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον κατ' ἐχθρῶν διὰ Πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν Πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! (ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακεν ἁπλωθέντα τὸν Κύριον·) ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος ὑπὸ κριτῶν παρανόμων Σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἁπλώσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας Οἰκτίρμων, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα συνήγαγες, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα κρεμάμενον νεκρὸν ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα: Πῶς ὑμνήσω σου τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυρῷ σέσωσμαι τοῦ παθόντος Δεσπότου.
Ἰωσήφ. Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

Χριστὸς γεννᾶται.

» Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄ-
» βατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν κα-
» θορῶν ποντούμενον, ὕμνον ὡς εὐεργέτῃ ᾄδει
» Θεῷ τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ,
» ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέῤῥαξας, Λόγε, τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξῃ στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον· ἀκάνθαις διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ καρποφόρον, Φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων. Μαρτυρικά.

Ἅγιων δῆμος πανάγιος, νομίμως ἐναθλήσας, τὴν σύμπασαν, αἱμάτων ἁγίοις ῥεύμασι, κτίσιν καθαγιάσας, τὰς ἐναγεῖς Δαίμοσι θυσίας φερομένας, ἐν Θεῷ Πατρὶ, ἠφάνισαν.

Ὑμῶν, παναγιοι Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν βασάνων οὐκ ἔκρυψαν τὰ καρτερικὰ παλαίσματα· ὅθεν ὑπὲρ Ἡλίου μαρμαρυγαὶς ἔνδοξοι ὁρᾶσθε, ἀπαστράπτοντες σαφῶς αἴγλην σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν εἴργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς Πιστοῖς τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ἔχων Ἀκροστιχίδα, κατ' ἀλφάβητον.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἅγιόν σε τέμενος εὐρὼν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε, ἐν μήτρᾳ σου, ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, καὶ λύτρωσιν τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθῃ σκοτισθέντα με ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθὴς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχά-
» σθω ἄνητος τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει
» τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων Χριστῷ
» τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεί: Ἐπὶ τὴν πέτραν
» τῶν σῶν ἐντολῶν στήριξόν με, Δέσποτα.

Τροπάρια.

Ὤρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως διαπλάσαντος πρώην, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους παθῶν καὶ φθορᾶς πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβόα Ἰησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἥλιος, τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ πα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Κεφαλληνίας

Θόντος Δεσπότου σαρκὶ, τῶν φωστήρων ἔκλειψιν· δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ παρεδειγματίσθησαν.

Μαρτυρικά.

Ἔφερον προθύμως ἀλγηδόνας οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ τραυματοῦσθαι τὸν Βελίαρ τραυματίζοντες ὄφιν στερρῶς· ὅθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ἀλγηδόνας ἰῶνται ἀεὶ, θείαις ἐπινεύσεσι.

Στήλας τῶν Δαιμόνων καὶ ναοὺς ἠδαφίσατε Μάρτυρες, ὑπομονῇ τε καὶ ἀνδρίᾳ ἑαυτοὺς παραδόξως ναοὺς ἠγείρατε Μάρτυρες, χωρητικοὺς τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὥρᾳ τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα, εἶδος Παρθένε οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς Ἀγνὴ, ἀλαλάζουσα: Οἴ μοι! πῶς πάσχεις Υἱὲ, ἐκ παθῶν πάντας θέλων ῥύσασθαι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντὸς, καὶ πάντων οὖσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον τῶν ἀκαθάρτων παθῶν Πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γαρ τούτοις κατεδούλωσα, ῥᾳθυμίᾳ καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Ἔχουσα ἀεὶ τὸ συμπαθὲς, ὡς μόνη συμπαθέστατον καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ φύσεως, μὴ παρίδῃς Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Παρθένε ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

» Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστὲ, σοῦ ὁ
» Θαυμάσιος τὴν ἀκοὴν, καὶ φόβῳ ἔκρα-
» ζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς ἥξεις, καὶ ὁ ἅγιος
» ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι τοὺς
» σοὺς χριστούς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα καὶ μώλωπας, Χριστὲ, ὑπήνεγκας σταυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰώμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου γεύσεως τὴν φθοροποιὸν ἐξαίρων βλάβην· ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγεὶς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ τὰ ἔθνη, ἀνυψούμενος ἐπὶ Σταυροῦ, πλησίον εἵλκυσας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ Μακρόθυμε, μέσον ἐμβαλὼν οἷα μεσίτης σαυτὸν, καὶ μέσον τῆς γῆς πάθος ἐνεγκὼν ἐπονείδιστον.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων θαλάσσῃ μυστικῇ ὑμῶν, Θεομακάριστοι, σὺν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι στρατεύμασιν, ὁ νοητὸς Φαραὼ ἐμπεσὼν ἀπώλετο· ὅθεν ἐν χαρᾷ ὑμεῖς σωθέντες, ἐπαγγελίας πρὸς γῆν οὐρανοπολῖται γεγόνατε.

Ἰσχύϊ νευρούμενοι Χριστοῦ, τὸ πάθος τὸ μακάριον, πάθη ποικίλα ἀνεδέξαντο ἐν τῇ τιμίᾳ σαρκί· διὰ τοῦτο παύουσι πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν εὐφημούντων αὐτοὺς, καὶ μακαριζόντων ἑκάστοτε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν, Χριστὲ, ἣ σὲ κυήσασα, ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Δικαιοκρίτα Υἱὲ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει κατακριθέντας τὸ πρὶν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὁλισθήσαντας;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου:

Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἥλιον, σλόφωτε νεφέλη, κυήσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεὸν, ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουσαν.

Θήρας με Δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με ἀεὶ κακοποιῆσαι δολερῶς, ἑτοίμη βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυῆτορ παναμωμε Δέσποινα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν ἐκυοφόρησας Ἁγνή. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διαπαντὸς, ἁγνὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι συντηρηθῆναι, Παρθένε, τὸν δοῦλόν σου.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

Θεὸς ὢν εἰρήνης.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον Χριστὲ,
» ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε,
» εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν·
» ὅθεν ἐξ ἀγνωσίας νυκτὸς, πρὸς τὴν ἡμέραν
» τῷ φωτί σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε Φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ ἥλιος, Σῶτερ, γυμνοῦται φωτὸς, ἐπὶ ξύλου γυμνόν σε θεώμενος κρεμάμενον, τοῖς ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ, ἐπὶ πέτραν ὡς ἤσθοντο ἀρθέντα, διερράγησαν φόβῳ, καὶ τὰ θεμέλια σεσάλευται.

ΑΝΙΟΣΕΡΒΙΑΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατών

Ὑψώθης ἐν ξύλῳ, καὶ ἥλοις παγεὶς, ἡματώθης δακτύλους Μακρόθυμε, καὶ λόγχης διατρήσεσιν ἐνύχθης τὴν πλευράν, ἰώμενος τὸ τραῦμα Ἀδὰμ, ὅπερ ὑπέστη, τῆς πλευρᾶς ὑπακούσας, καὶ παρακούσας τοῦ ποιήσαντος.

Μαρτυρικά.

Παράδεισος ὤφθη Μαρτύρων πληθὺς, τῆς ζωῆς μέσον ἔχων τὸ ξύλον Χριστὸν δι' ὃν τὸν ἐπονείδιστον γενναίῳ λογισμῷ θάνατον ὑποστάντες, τὸν βρώσει τοὺς γενάρχας θανατώσαντα ὄφιν θείᾳ δυνάμει ἐθανάτωσαν.

Αἱμάτων σταγόσι, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ἀθεΐας βυθὸν ἐξηράνατε, καὶ θείαις ἀναβλύσεσι θαυμάτων ἱερῶν, παθῶν τὰς ἀναβλύσεις, ψυχῶντε καὶ σωμάτων ἀποπαύετε· ὅθεν ἀξιοχρέως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται, ἐν ξύλῳ ὁρῶσα Χριστὸν ὑψωθέντα βουλήσει, ἡ Ἀμεμπτος, καὶ κλαίουσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ, ὠδῖνας ἐν τῷ τίκτειν λαθοῦσα, νῦν ὀδύνας ὑπομένω, ἀδίκως ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρποφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, τοὺς ἀκάρπους λογισμούς μου Παρθένε διώκουσα, καὶ τὰς συμπνιγούσας με, προρρίζους τέμνουσα ἀκάνθας τῆς ἁμαρτίας, Πανάχραντε.

Λόγον θεῖον δι' Ἀγγέλου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου τὴν ξύλῳ βλαστήσασαν ἁμαρτίαν, τῆς σαρκός μου φρονήματα μάρανον, καὶ παθῶν ὁρμήματα, καὶ τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

» Ὅλος ἐκ παθῶν ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ » κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ' » ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰω» νᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρη» σαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, σωτηρίας τε » πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Ὅτε Μωϋσῆς τὰς χεῖρας ἐπέτασεν εἰς ὕψος, τὸ σὸν πάθος εἰκόνιζε, τοῦ τανύσαντος ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὅθεν λυτρωτὴν εἰδότες σε καὶ σωτῆρα, ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεὶς ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐζώωσας τῶν χειρῶν σου Χριστὲ τὸ πλαστούργημα· τὴν πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενος, ἐξέβλυσας δύο ποταμοὺς ἀφέσεως, τοῖς θελήσεσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος, Ἅγιοι, ἐνώπιον νῦν, Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος τοῖς τιμίοις αὐτοῦ πάντας πάθεσι, καὶ τὸν ἄτιμον Βελίαρ καταισχύναντος, πάσαις προσβολαῖς κολάσεων, κατεαξαι ὑμᾶς μηχανώμενον.

Ὅλῃ τῇ ψυχῇ, πρὸς ὅλα χωρήσαντες τὰ εἴδη, σοφοὶ, τὰ τῶν κολάσεων, ὅλην εὕρατε συμμαχοῦσαν ὑμῖν τὴν βοήθειαν τοῦ δι' ὅλου τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντος· ὅθεν μελῳδὸν τεμνόμενοι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦντες ἠγάλλεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν ἡ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα: Υἱὲ, τί τὸ ὁρώμενον ξένον θέαμα; ὁ τὰ πάθη νοσούντων ἰώμενος, πῶς τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ καινότατον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, Εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηνται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου καρπῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ πεπάτηται ὁ Ἅδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν· διὸ βοῶ: Τὰ πάθη λῦσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Πενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω καθισταμένον, Παναμώμητε οἰκείωσον αὐτῷ, ξένῃ μεσιτείᾳ σου Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ὁ ἄχρονος Υἱὸς ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτικτόμενος· ὃν ἱκέτευε, τὰ χρόνια Ἀγνὴ πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίαν καθοδηγῆσαί με.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός. Οἱ Παῖδες.

» Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου τὴν » φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι' εὐσέβειαν » ποτὲ Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ » συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπον: Ὁ » τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δεσπότης ὢν, ἐκ δούλου κατεδέξω Ἰησοῦ μου ῥάπισμα, ἐλευθερῶσαί με ζητῶν, δουλωθέντα τῷ ἁλάστορι· τῷ σταυρῷ δὲ προσπαγεὶς, σώζεις με μέλποντα: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Γουναλούων Ιακωβατων

Ἐσείσθη πᾶσα κτίσις, σταυρουμένου σου, εὔσπλαγχνε Κύριε· λόγχῃ τρωθέντος σου, ἐχθρὸς ὁλοσώματον ἐδέξατο πληγήν· ὁ δὲ πληγεὶς Ἀδὰμ ὑγίωται, ἀναβοῶν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένος, Ἀθλοφόρων ὁ στρατὸς ὁ ἔνθεος τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἐξηφάνισεν ἐν χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶν στεφάνους εἴληφεν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς δυνατωτέραν κεκτημένοι Ἀθληταὶ προαίρεσιν, οὐ κατεφλέχθητε πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἀλλ' ἐφλέξατε δυσσεβείας πονηρὰν ὕλην, κραυγάζοντες: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, Παρθένε, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν: Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτὸς, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς, τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἴργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηράς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμνῶ καὶ δοξάζω τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ῥύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι σῶν οἰκτιρμῶν Πάναγνε ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάθαρον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς νυήσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἄχραντε πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

» Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον ἡ πυ-
» ρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ
» οὐκ ἔφλεξε νέους παῖδας, Χριστοῦ δηλοῦν
» τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν.
» Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ
» κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τέταται ἐπὶ Σταυροῦ ἐθελουσίως, ὁ ἐν πνεύματι οὐρανὸν τείνας· ἥλοις προσηλοῦται δὲ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν διαθέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τὴν πέτραν ἐπὶ πέτραν λιθοκάρδιος ὕψωσε δῆμος, ὄρη ἐκλονήθησαν, γῆ ἐσείσθη, Λόγε Θεοῦ, καὶ ψυχαὶ σεσαλευμέναι ἐστηρίχθησαν πρὸς θείαν ζωὴν, μέλπουσαι πάντοτε: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὤφαναν καταστολὴν σωτηριώδη ἑαυτοῖς σοφῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν γυμνώσει σώματος ἐναθλοῦντες καρτερικῶς, καὶ νικφάδας αἱ-κισμῶν ὑποδεχόμενοι. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπουσιν: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄνυξιν ἀνηλεῶς οἱ Ἀθλοφόροι σπαραττόμενοι, καὶ ἀνενδότως μεληδὸν κοπτόμενοι, καὶ αἰκίαις παντοδαπαῖς ὁμιλοῦντες, τοῖς ξοάνοις οὐκ ἐπέθυσαν· ἀνδρείας Πιστοῖς στῆλαι δὲ ὤφθησαν, Εὐλογεῖτε Χριστὸν τὰ ἔργα, κραυγάζοντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα σε παραπικραίνων ἄφρων δῆμος, ὡς ὑπέλαβεν ἐκ γῆς ἐξᾶραι, ἄτεκνος γεγένημαι, καὶ δονοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, (ἡ Ἀπείρανδρος ἐβόα ποτὲ) Σταυρῷ ὁρῶσά σε ὑψωθέντα. Μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε, πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Τυραννεῖ με πρόσληψις παθῶν, Δαιμόνων ἐπηρεῖαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγήν σε διασώζομαι, τῷ σῷ Υἱῷ μέλπων Ἄχραντε: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερτέρα οὐρανῶν, ὑπέρτερον τὸν νοῦν μου τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἁγνὴ, ἀνάδειξον μέλποντα: Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου καταύγασον, φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

Μυστήριον ξένον.

» Ἀπόῤῥητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον.
» Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, θρόνος Χερουβικὸς,

» καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη Χριστοῦ
» τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Αὐτὴν εὐσε-
» βῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὡς εἶδέ σε πάλαι ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ, ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, Λῃστὴς εὐγνώμων πιστῶς ἀνεβόα σοι τό, Μνήσθητι· μεθ' οὗ εὐσεβῶς σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Σταυρούμενος ἔσεισας γῆς τὰ θεμέλια· λόγχῃ ἐκκεντούμενος, βλύζεις ἀθανασίας σταγόνας, αἵματά τε ὕδωρ, δι' ὧν τὸ ἀνθρώπινον ἐκάθηρας παθῶν Ἰησοῦ· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Ἠγάλλοντο ἐν ταῖς βασάνοις οἱ Ἅγιοι, ἑαυτοὺς προτρέποντες ὥσπερ ἐπὶ τρυφὴν οἱ γενναῖοι, Στῶμεν, ἐκβοῶντες· ἰδοὺ ὡς ἀνέωγε τὸ στάδιον· Χριστὸς τοὺς στεφάνους νῦν προτείνει, οἷς ἠγάπησεν.

Φαιδρύνεται πᾶσα Πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, τοὺς ἄθλους γεραίρουσα πάντων τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, τοὺς μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν τρυφῆς καὶ ζωῆς, καὶ ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον ἀῤῥήτως κυήσασα, ὃν ὁρῶσα πάσχοντα, Κόρη, ὑπὲρ ἄνθρωπον βουλήσει, Τί τοῦτο; ἐβόας· Θεὸς ἀπαθὴς πάθος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ῥύσηται τοὺς πίστει προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Χαίροις ἡ χαρὰν κυήσασα. Χαῖρε τὴν λύπην μόνη ἐξαφανίσασα. Χαῖρε ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῷ καταυγάζουσα τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, Θεοκυῆτορ, μεγαλύνοντας.

Ψύξον τῶν παθῶν μου, Πάναγνε, τὰς διεκχύσεις πάσας, καὶ ἀποξήρανον τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὄμβρον γεννήσασα, καὶ ποταμὸν εἰρήνης, καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ὤφθης ἰατρεῖον ἄμισθον τραυματισθεῖσι πᾶσι, καὶ τὴν ἀπόγνωσιν Ἄχραντε νοσοῦσι, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων πίστει, σωζόμενος δοξάζει σε.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σαυρὲ Χριστοῦ μου, τὸ ὅπλον τὸ μέγα τῶν Ὀρθοδόξων, τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ πτῶσις, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πόθῳ φρούρει, καὶ δίδου σὴν χάριν.

Σταυροθεοτοκίον.

Τοὺς τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, πανευλαβῶς προσκυνοῦντας, τοῦ Παραδείσου πολίτας, καὶ δόξης μετόχους δεῖξον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Ἦχος Α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπάυστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε. Ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ, ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ; οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐπονείδιστον ὑπέμεινας πάθος Χριστὲ, καὶ τὰ ὀνείδη ἡμῶν πάντα ἀφείλω ἀγαθὲ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπογραφίας Ιακώβατων

καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἡμᾶς κοινωνοὺς ἀπέδειξας, προσκυνοῦντας τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Τοῦ Ἀδὰμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν σὺ περιστέλλων, ἐγυμνώθης σαρκὶ, καὶ ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἀνυψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν· ὅθεν σου δοξάζομεν τὴν ἁγίαν, Λόγε, συγκατάβασιν. Μαρτυρικόν.

Τοῖς ἁγίοις ὑμῶν τραύμασι, πληθὺν Δαιμόνων τραυματίσαντες· πάντων ἀνθρώπων τὰς πληγὰς καὶ τὰ τραύματα, πανεύφημοι Μάρτυρες, ἐν χάριτι, καθ' ἑκάστην ὅθεν θεραπεύετε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ παναγιον Πιστοὶ πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες: Τριὰς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα Παναμώμητε ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ καθορῶσα Χριστὸν προσηλωμένον σαρκικῶς, ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες: Ποῦ σοῦ ἔδυ, εὔσπλαγχνε, νῦν τὸ κάλλος ὄντως τὸ ἀνέκφραστον;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος Α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι Χριστοῦ, μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, εὑρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτὸν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Ἀπόστολοι πάνσοφοι, ψυχῆς τῆς ἐμῆς τὴν ἄνοιαν ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες τῆς σοφίας ὄντως μύσται καὶ ἐκφάντορες. Τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἀναψαντες, καὶ καταπρήσαντες τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Θεόπται Ἀπόστολοι, ψυχὴν τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον διδαχαῖς ἐνθέοις κόσμον καταυγάσαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ νῦν πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἄνω καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην κατενόησας δόξαν, Ἅγιε Ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν τὰ οὐράνια λόγια τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν ἐμφανίζεις, ἱερώτατε.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν ἱερουργεῖς τὰ τεράστια τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων θεωριῶν, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν τεκοῦσα ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ πάλιν μετὰ τόκον, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης παρθένος ἁγνὴ, θρόνος καὶ πύλη, καὶ τράπεζα μυστικὴ, καὶ λυχνία φωτεινόμορφος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά. Ἦχος Α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινηθεῖσα, τὰς τῶν στυγνῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον· καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν. Μαρτυρικὸν Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς τὸ ἐν σοὶ μυστήριον προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἴπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν,
Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Α'.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἁλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθὲς, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων: Κύριε, σῶσον τὸν λαόν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου, τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων οἱ ἁλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν: Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοὶ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς ταράξαντας, ἀθεΐας τὴν θάλασσαν, καὶ ἑλκύσαντας ὡς ἐκ βυθοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἔνθεον τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη, καὶ κόσμον κατεφώτισε δι' ὑμῶν Παμμακάριστοι· ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδαχαῖς ὑμῶν θείαις φωτιζόμενοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην τιμῶμεν, Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσάτιν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν, Σεμνὴ, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς τῆς τῶν Δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχ. Καθ. τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν αἰσθητῶς Ἱεράρχα, ὡς μύρῳ νοητῶς τῷ τοῦ Πνεύματος ὤφθης χρισθείς, πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου κατεμύρισας, μύρον ἀέννaον χέων, τοῖς μυρίσαι σου, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλουσιν.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι νέμουσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ θεῖοι Μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδαχαῖς, ἀνεκήρυξαν πᾶσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ διδάξαντες τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως. Ἀλλ' αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἴτει, σωθῆναι τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· ἄυτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Θείαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἔνδοξοι, θέσει χρηματίζετε ὄντως Θεοί, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν παχύτητι σώματος, ἄριστοι διάκονοι, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐκπληρωταὶ προστάξεων, πίστει γεγονότες, ἀεὶ τιμᾶσθε Ἀπόστολοι.

Ταῖς φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς τοῦ παναγίου Ἀοίδιμοι Πνεύματος, ὅλον με φωτίσατε, ἁμαρτιῶν ἐν σκότει καλυπτόμενον, καὶ πρὸς μετανοίας ὁδὸν σοφῶς ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων χαρμονὴ, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα τοῦ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος παρεστὼς Νικόλαε, τοὺς ὑμνῳδίαις σε νῦν καταστέφοντας πιστῶς σῶζε, πρεσβείαις σου.

Ὁ χάριν δεξάμενος τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ Νικόλαε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

εὐχαῖς σου ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἰσχύϊ Νικόλαε τῆς σῆς πρεσβείας, ὅλην παρειμένην μου, τὴν ψυχὴν ἀνόρθωσον, τοῖς πλημμελήμασιν, καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν πάντας διάσωσον. Θεοτοκίον.

Νοός μου Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις φωτί σου ἀπέλασον, καὶ τοῦ σκότους ῥῦσαί με τοῦ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμνῶ διηνεκῶς τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος
» τῆς ἀχράντου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ μόνος ἀόρατος Θεὸς ὡράθη σωματούμενος, καὶ μαθητὰς ὑμᾶς ἐξελέξατο, εἰς πάντα κόσμον αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν καταγγέλλοντας, παμμακάριστοι Θεῖοι Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἡμάρτηκα Χριστὲ, σοὶ μόνῳ ἐπλημμέλησα, καὶ τὴν ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῷ ἐλέει κάθαρον, σῶσόν με, ἔχων δυσωποῦντάς σε, μόνε εὐδιάλλακτε Ἰησοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους σου.

Πικρίας παθῶν καὶ λογισμῶν, καὶ πάσης ἁμαρτίας με, ὡς συμπαθεῖς Ἀπόστολοι ῥύσασθε, τῇ μετανοίᾳ καταγλυκαίνοντες τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὡς τὸν Θεῖον φέροντες γλυκασμὸν ἐν καρδίᾳ Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν, Παρθένε ἀπειρόγαμε, μετὰ πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου εἰς τὸ θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νὸν στερεώσας τοδεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν
« τοῖς ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, εὐωδία θεία τοῦ Πνεύματος, ταῖς μυριπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη ἀπέλασον τῆς καρδίας μου, Νικόλαε σοφὲ, πάθη, δέομαι.

Ἐν ἀμελείᾳ διεξάγων μου τὴν ζωὴν ὁ τάλας, πτοοῦμαί σου τὸ δικαστήριον Χριστὲ, ἐν ᾧ μὴ κατακρίνῃς με, Νικολάου μεσιτείαις ἱεραῖς δυσωπούμενος.

Πεποικιλμένος θείᾳ χάριτι, ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον, προσφυγόντα σου τῇ σκέπῃ τῇ σεπτῇ, παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πάσης περιστάσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, καὶ αἰωνίζοντος πυρὸς καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσας ἀθέου ἀπιστίας ταράξαντες, ταῖς ἐπιβάσεσιν ὑμῶν, Ἵπποι Θεόλεκτοι Χριστοῦ, ἐχθρὸν ἐβυθίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθισθέντας ἀνθρώπους εἱλκύσατε πρὸς σωτηρίαν, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν θείων ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παντοδαπῶν παθῶν χρηματίζουσαν, τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμπρύνατε, θεομακάριστοι Θεῖοι Ἀπόστολοι.

Νεφέλαι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπομβρύσαντες, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν τῇ αὐχμηρίᾳ τῶν παθῶν, ἐνθέως ἀρδεύσατε, καὶ ἀρετῶν βλαστάνειν στάχυν ποιήσατε σωτηριώδη, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι. Θεοτοκίον.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐκδυσωπεῖτε ἐκτενῶς, ὅπως λυτρωθείημεν ἁμαρτιῶν καὶ αἰωνίου κολάσεως, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβέπων.

Ὡς πάντων προσταγμάτων Θεοῦ ἐκπληρωτὴς, συντηρεῖν εὐόδωσον πρεσβείαις σου ἡμᾶς νομοθεσίας, πρὸς σωτηρίαν φερούσας, καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας ὁσίως ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτὸν, ὅπως φυγόντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου, πρὸς σωτηρίαν καταντήσωμεν τελείαν, πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε.

Ὁ πάσας μεθοδείας κοιμήσας τοῦ ἐχθροῦ, Θείαις ἐγρηγόρσεσι, Νικόλαε σοφὲ, ἐπαγρυπνοῦντας, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας, καὶ σὲ μεσίτην πρὸς αὐτὸν προβαλλομένους, πάντας ἡμᾶς Πάτερ χαρίτωσον.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἁγνὴ, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις Θεοτόκε, νῦν ἐπισκιάζουσαν χάριτι.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ σταυ-
» ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε. Τροπάρια.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν καὶ τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε παναοίδιμοι ὄρη Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἅπασαν τοῦ Διαβόλου ἀθελόντες, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐνηδύνοντες.

Ἐρχόμενον ἀλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε· ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου με διὸ λυτρώσατε τῆς βλάβης, Θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τράυματα, ἱκεσίαις ἱεραῖς τῶν ἐν κόσμῳ τὴν θείαν σου κηρυξάντων ἔλευσιν, καὶ τὰ παθήματα Οἰκτίρμων, καὶ τὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Ἀσωμάτων, ὃν περ ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε Παρθένε ἱκέτευε, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου πεφύτευσαι ἱεράρχα πάτερ Νικόλαε, καὶ ὡς κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι καθιλαρύνεις πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ἱκετηρίαν νῦν Πάτερ ποίησον ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψως ῥυσθείημεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Σὲ τὸν θερμὸν προστάτην πρὸς Κύριον καθικετεύομεν· μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς Ἅγιε ἀπροστατεύτους, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου πρεσβείᾳ περίζωσον. Θεοτοκίον.

Φωτοειδὲς Χριστοῦ Κόρη τέμενος, Θεοχάριτωτε, τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ταῖς προσευχαῖς σου, οἴκους ἡμᾶς ποίησον, τὰ ὅσια πράττοντας.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγηνεύσατε τὰ ἔθνη, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν, ὦ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχή μου ταπεινὴ, ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ· Ἥμαρτον, ἱλάσθητι Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὁ πάλαι Ἰσραὴλ πηγάσας ὕδατα ἐκ πέτρας Παντοδύναμε, διαλύσας μου τὴν πώρωσιν Χριστὲ, φέρειν ὀχετοὺς δακρύων ποίησον, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς πολυέλεος. Θεοτοκίον.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα τεχθῆναι εὐδοκήσαντα ἐκδυσώπησον, ὡς Πλάστην καὶ Θεὸν, σῶσαι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων τοὺς ἐπὶ σοὶ τῇ Παναγίᾳ ἀεὶ ἐλπίζοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου, Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοι.

Ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, τὴν πληθύν μου τῶν κακῶν ἀπομείωσον σοφὲ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι τῆς ἁμαρτίας χειμαζομένην ἀεί.

Ῥωμαλέως τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας σοφὲ· ὃν συντρίβειν καὶ ἡμᾶς σαῖς ἐνίσχυσον εὐχαῖς, Νικόλαε, τοὺς σὲ προστάτην θεῖον πλουτήσαντας.

Ὁ τῶν Μύρων γεγονὼς ἀληθὴς ἀρχιερεὺς, εὐωδίασον ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ βλάπτοντα δυσώδη πάθη, Πάτερ, διώκων ἀεί. Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖά σοι Χριστὸς ἐποιήσατο Ἁγνὴ· ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλύναι ἐν ἐμοὶ τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κάμινον κατανοοῦμεν
» οἱ Πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς

» ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν
» τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
» τέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πηγὴ ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος ὑπάρχων, ὥσπερ ποταμοὺς ἐπαφῆκε τοὺς Μαθητάς, νάμασιν ἀρδεύοντας πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θεογνωσίας, καὶ μέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ φέροντες τὴν θείαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταὶ ὕλην ἀθεότητος· ὅθεν τὰ ὑλώδη μου βοῶντος πάθη συμφλέξατε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς τοῦ πυρὸς τιμωρίας ῥῦσαί με, ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων σου Μαθητῶν, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιῶν ἐξελοῦμε, Κύριε, ἁμαρτημάτων καὶ παθῶν, ὁ ἀφθόρως ἀποτεχθεὶς ἐκ τῆς Θεομήτορος, πᾶσιν ἀφθαρσίαν τε τοῖς μελῳδοῦσι δωρούμενος: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Ἐρειστικῇ πρεσβείᾳ σου σοφὲ, καρδίας μου ἔρεισον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρᾳ Θεοῦ τῶν ἐντολῶν τῶν φανωτάτων, σώζων ἀπερίτρεπτον μεθοδειῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Λύσιν ἡμῖν ἁμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πειρασμῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε, πάντων προστάτα Πιστῶν, Ἀρχιερέων κρηπίς.

Ὁ κατακρύψας δοῦλος πονηρὸς τὸ ταλαντον, ὃ εἰς ἐργασίαν Ἀγαθὲ ἀπείληφα, ἐγὼ ὑπάρχω, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ κριτήριον, ἐν ᾧ Θεὲ τοῦ παντὸς μὴ κατακρίνῃς με.

Θεοτοκίον.

Σὲ, Παναγία ἄχραντε ἁγνὴ, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, συντετριμμένῃ διανοίᾳ δυσωποῦμεν: Λύτρωσιν ἁμαρτημάτων πολλῶν δίδου ἡμῖν Ἀγαθή.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον, λέγοντες: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς ἀκτῖνας Ἥλιος ὑμᾶς ἐξήπλωσεν ὁ μέγας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταυγάζοντας Πιστοὺς βοῶντας, Ἀπόστολοι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺ αἰῶνας.

Ὡς ποιμένες ὄντες λογικοὶ, ὡς ἄρνες τοῦ Ποιμένος, ὡς θρέμματα τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ λυτρωτοῦ ἡμῶν Θεοῦ, θεόπται Ἀπόστολοι, νοητοῦ με λύκου ῥυσθῆναι πρεσβεύσατε ἀπαύστως, καὶ τῆς τῶν ἐρίφων ὀδυνηρᾶς μερίδος.

Παναθλία στέναξον ψυχὴ, καὶ βόησον Κυρίῳ: Ἡμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἠνόμησα δεινῶς· καθάρισον, σῶσόν με, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Ληστὴν, Οἰκτίρμων, ταῖς τῶν Ἀποστόλων εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγγέλοις Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι καὶ Προφήταις, ἐκδυσώπησον Χριστὸν, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐν ὄρει ἱστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς πέρασι γνώριμος, θαυμάτων ὑψηλῶν, Νικόλαε, ὤφθης ἐπιδείξεσιν· ὅθεν πᾶσα γλῶσσα τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος Ὅσιε τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πικρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἱκετεύων Χριστὸν, ἐπανισταμένους κινδύνους καταπαύειν.

Ὡς στύλος ἀκράδαντος, καὶ ἔρεισμα Πιστῶν, ἀεί με κλονούμενον τοῦ βίου τοῖς κακοῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἐπινεύσεσι, στήριξον παμμάκαρ Νικόλαε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Πάτρευσον, δέομαι, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας, κυήσασα τὸν πάντων Ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε, μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λαχείας σου πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ερμούπολης - Μουσείο Τυπάλδου Γιακουμάτου

» καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε, Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις, Μακάριοι, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος εἰδώλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείᾳ βότρυας ἐβλαστήσατε, ἀναπηγάζοντας ἔνδοξοι τὸν σωτήριον οἶνον, Ἀπόστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Τρέμω ἐννοῶν ὁ ἄθλιος τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο Χριστέμου βῆμά σου· πράξεις γὰρ αἰσχρὰς καὶ ῥυπαρὰς νῦν περίκειμαι, καὶ πρὸ δίκης ὑπάρχω κατάδικος· διό με, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐθέωσας, σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα· ὃν ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει μακαριζόντων, καὶ τιμώντων σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τὴν φοτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων
» Δεσπότης ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ
» πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» νόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραντον μεγα-
» λύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
» ἀγνήν.

Τροπάρια.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ φωτοβόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυμάτων αὐτουργόν, ὡς πηγὴν ἰαμάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθόν, ὡς πρέσβιν θερμότατον τῶν καλούντων ἐν ἀνάγκαις σὲ Πάτερ, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ μιμητὴν ναὶ τὰ πάντα τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενῶς δυσωποῦμεν: Ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν, Νικόλαε ποίμανον τοὺς δούλους σου, ἐκλυτρούμενος πάντων τοῦ βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Ἤδη τὸ τέλος ἐγγίζει· τί ἀμελεῖς ὦ ψυχή μου; τί οὐ σπουδάζεις τῷ Θεῷ εὐαρέστως δουλεῦσαι; σπεῦσον, ἀνάνηψον λοιπὸν, καὶ κράξον: Φιλάνθρωπε οἰκτείρησον, Νικολάου πρεσβείαις, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀγαθοῖς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ Θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ῥᾳθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, Παναμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, οἱ τὴν ὑφηλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἑλκύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλίπητε τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν.

Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ πλεόν, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ ἱεραρχῇ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν σὸν Υἱὸν μὴ ἐλλείπῃς, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν τῷ κλεινῷ Ἱεράρχῃ, ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἦχος Α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγηρῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον, καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε, ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτούμενοι δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν Παρθένον ἀνευφημήσωμεν, στάμνον χρυσῆν τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίαν χρυσῆν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν ἁγιάσματος, καὶ πύλην Θεοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπωμένων Ελληνικών Βιβλίων

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Οἱ τὰ πέρατα φωτίσαντες, θείαις ἀκτῖσι τῶν δογμάτων ὑμῶν, τὸν σκοτασμὸν τῆς πονηρᾶς ἀσεβείας διελύσατε, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον μεταβάντες, ἀεὶ μακαρίζεσθε.

Τοῦ Πατρὸς τὴν ἐνυπόστατον σχόντες σοφίαν, Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, πάντας σοφίζουσαν ἡμᾶς, τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος, κόσμον ἐφωτίσατε, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν μετηγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς βασάνους ὑπομείναντες, καθάπερ ἄσαρκοι, Χριστοῦ Ἀθληταί, πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς κατὰ κράτος ἐνικήσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἑκάστοτε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν, σὺν τῷ Πατρὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἀδιαίρετον, Πιστοί, καὶ ἀχώριστον καὶ σύνθρονον Μονάδα, κραυγάζοντες: Ἅγιος εἶ Θεὲ τρισάγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Πάναγνε, ὡς προεφήτευσας Ἁγνή· Θεὸν γὰρ ἐκυοφόρησας, χορὸς Ἀποστόλων ὃν ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, Παναμωμε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικά.

Ἦχος Α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ προπάτωρ θανάτου γεύεται· ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ πᾶς Πιστὸς ἐκλυτροῦται θανάτου καταδίκης. Πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες, δοξάσωμεν τὸν σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἀπεγνωσμένος ὅλος, καὶ κατακεκριμένος ὑπάρχων, ἐκβοῶ σοι: Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπράϋνον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμων Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ ἐκπορθοῦντες, ὑμνοῦμέν σε ἀπαύστως, ὅτι ἡμῶν τὸ σωτήριον, Εὔσπλαγχνε, τῆς γῆς ἐν μέσῳ εἰργάσω ὡς ἀγαθὸς, ἑκουσίως ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι· ἐν σοὶ θαρρῶ σωθῆναι, παναγία Παρθένε· ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, φθορᾶς καὶ παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Ἐπικαλοῦμαί σε πάλιν, Παρθένε Δέσποινα, κατὰ τοῦ πάθους τούτου τῆς φιλοχρηματίας· καὶ γὰρ θηρὸς ἀγρίου αὐτῆς τὰς ὁρμὰς ἀληθῶς πλέον δέδοικα· φιλαργυρία γὰρ πράγμασι καὶ μικροῖς, φειδομένοις τούτων, κρίνεται.

Πλαρωτάτῃ προθέσει, καὶ διαθέσει χρηστῇ, πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ξένους, καὶ πενήτων τὰ πλήθη, ὅρᾶν με καθ' ἑκάστην, ἰσχὺν κραταιὰν Θεοτόκε χορήγησον, ἀκτημοσύνην ἀσπάσασθαι, τῷ Θεῷ οἰκειῶσαι δυναμένην με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἤνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἄῤῥηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστιν ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες·

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδὰμ τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χολὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον γλυκύτατον, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον Δέσποτα, ἀναστὰς ὡς παντοδύναμος· ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Μουσείο Υμηττού - Μουσείο Υπαλλόδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν τὰς αἱρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· στῆσον Κύριε τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Λῃστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι λοιπὸν, ὥσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας: Ἡμάρτομεν πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις ἐδείχθη ποτὲ, τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν Πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεέ παντοδύναμε· ἡ Παναμωμος ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἣν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἑκουσίως Οἰκτίρμων, ἐθέωσας ἡμῶν τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρωποκτόνον ἐθανάτωσας δράκοντα· ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὸν κόσμον, καὶ κατάβαλε αἱρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει Θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ ὡ ἀμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο: Ὢ τολμήματος τῶν μιαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Κανὼν Σταυροαν. (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ πανστρα» τιᾷ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἠνέσχου δι' ἡμᾶς ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ λῃστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας Λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν χρηματίζων, πρὸς δυσμὰς τῆς ἀπωσμένης, Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν· ὃν ὁ Ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Μαρτυρικά.

Θάνατον πρόξενον ζωῆς αἰωνίου, Ἀθληταὶ, ἀνταλλαξάμενοι καλῶς, βασιλείας οὐρανῶν ἠξιώθητε· ὅθεν δοξάζεσθε καὶ μακαρίζεσθε.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ μιμησάμενοι καλῶς, πάθη ἰᾶσθε τῶν βροτῶν, χειρουργίᾳ μυστικῇ, καὶ διώκετε λόγῳ τὰ πνεύματα, ἅγιοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὥσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς ἀναρτηθέντα τὸν Χριστὸν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ: Ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος, μακρόθυμε Υἱὲ, προάναρχε;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγὼ, τὴν σὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπωμένων Εικόνων

ἄχραντε Σεμνὴ ἐπικαλοῦμαι γαλήνην· διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν Πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, Θείου Πνεύματος φωτὶ, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ τὸ ἀπαύγασμα Πατρός· διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνὴν, καὶ ἁγίαν νιβωτὸν, ἐν ᾗ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ᾠκοδόμησε Χριστὸς, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, μεγαλύνομεν.

Σὺ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν ἀσφαλὴς καταφυγὴ, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιὰ, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου, πανύμνητε Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου εἰς τὸ θέλημά » σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα» νὸν στερεώσας τοδεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν » τοῖς ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς, Δέσποτα ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα· ξύλῳ ὑψώθης, τὸν ποτὲ ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Μαρτυρικά.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα, τὰ τῆς εὐσεβείας προπύργια, τοὺς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, διανοίᾳ καθαρᾷ, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Οἷα περ θεῖα ὄντες κλήματα νοητῆς ἀμπέλου, οἱ Μάρτυρες βότρυας ἤνεγκαν σαφῶς, καρτερίας προχέοντας οἶνον, πάντων τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν κατευφραίνοντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας κοινωνοὺς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν » ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου· » ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν » οἰκουμένην.

Τροπάρια.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων διασκέδασον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὡς ἔχουσα, Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, πηγὴν ἰαμάτων, ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ψυχῆς τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Τὸν ἄῤῥητον τόκον σου Εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες· δυσώπησον Ἁγνὴ, πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου· λάμψον μοι φῶς τῆς μετανοίας.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου (ὁ Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμων κατελογίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε, πάντας δικαιῶσαι βουλόμενος.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν αἱ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε θεασάμεναι ὑψούμενον, τοῦ σκότους Ἥλιε τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἁμάτων χαρίσματα, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἀπαντλήσαντες οἱ Μάρτυρες, πάντων ἀποπαύουσι πάθη ψυχοφθόρα ἐν χάριτι.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενοι τῆς ἀμελείας οἱ Ἀθλοφόροι, ἐγρηγόρσει θείας πίστεως, τῶν θηρῶν ἐκοίμησαν τὰς ὁρμὰς, καὶ χαίροντες ἤθλησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Οἴμοι τέκνον! πῶς βλέψω σε ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζωὴν παρέχοντα; ἡ Παρθένος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ἱλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, ἀγνὴ Παρθένε, οἱ Πιστοι κεκτήμεθα.

Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτῆρα τίκτεις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες τὴν σὴν σκέπην Παρθένε, τῶν ὁρατῶν ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

Πεπτωκότας ἁμαρτήμασι, διανάστησον Κόρη εὐλογημένη· ἐλπὶς γὰρ εἶ τῶν Πιστῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιτοχώρου - Μουσείο Τυπάρων Εκκλησιών

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον φῶς τὸ ἀΐ-
» διον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα
» τῶν ἐντολῶνσου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χρι-
» στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυψούμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὅλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον στάντος ἄδικον, δίκαιε Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδὰμ, καὶ κράζει: Δόξα τῇ σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὥστερ Παράδεισος θεοφύτευτος ὤφθητε Μάρτυρες, πάθη τίμια, ὡς ἄνθη εὔοσμα, προσκεκτημένοι, οἷς εὐωδιάζεται Πιστῶν ψυχὴ ἅπασα.

Τὰ εὐθαλέστατα καὶ κατάκαρπα δένδρα τῆς πίστεως, τὸν ἀθάνατον καρπὸν ἀνθήσαντα, τὰς τῆς κακίας ῥίζας ἀνασπάσαντα, ὑμνοῦμεν τοὺς Μάρτυρας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα κλάδον ἀμάραντον, ἀνυψούμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε, μὴ ἄτεκνον δείξῃς με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

» Κραταιάν σε ἀντίληψιν, Ἀειπάρθενε, ὑ-
» πάρχουσαν, ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψε-
» σι, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις, εὕροιμεν εὔκαιρον
» βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ὑπερφυῶς κυήσασαν, καὶ παρθένον μείνασαν, Θεοτόκε ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ῥείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας προστριβέντα μοι Πανάμωμε.

Τὸν ἱλασμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν νηδύϊ συλλαβοῦσα Ἁγνή, σωτηρίαν τέτοκας, τοῖς ἐν πίστει ἁπλέτῳ Θεοτόκον σε δοξάζουσιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην διέσωσας ἐκ τοῦ κήτους
» Φιλάνθρωπε· καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν
» πταισμάτων ἀνάγαγε, δέομαι.

Τροπάρια.

Ὅτι μῆς πάσης ὕπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῷ προσπαγείς, τοὺς ἀνθρώπους τιμῆσαι βουλόμενος.

Ὑπογράφεις μοι ἄφεσιν, τῷ καλάμῳ τυπτόμενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, πρὸς τὴν ἄπονον Ἀγιοι μετέβητε λῆξιν, ἀῤῥήτου χαρᾶς ἀξιούμενοι.

Ἐπυρώθητε ἄνθραξι τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως· ὅθεν τῷ πυρὶ ὁμιλοῦντες, ἐμείνατε ἀξιούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Μετὰ τόκον Πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ξύλῳ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Σὺν τῷ Ἰωνᾷ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φω-
» νῆς αἰνέσεως δεόμενοι: Ἀνάγαγε ἐκ
» φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῶν ἀλγεινῶν παθῶν μου συντρίμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ, Δέσποινα τῇ πρεσβείᾳ σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μοι δώρησαι.

Ὅλος συλληφθεὶς πολλοῖς ἀτοπήμασι, καὶ συληθεὶς τὸν νοῦν ἁμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Πάντες ἀδιστάκτῳ πίστει σε, Πάναγνε, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν δωρήσασθαι λύσιν, ὡς ὑπάρχουσα Μήτηρ.

Ὡς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Πανάμωμε, ἀναδειχθεῖσα ὄχημα, φωταγώγησον τοὺς ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες
« δὲ χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρούμενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολὴν ὁ μακρόθυμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῇ ἐνηδόνῳ βρώσει στερηθέντι Παραδείσου τρυφῆς.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ξεόμενοι ὄνυξι, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀπέθεντο, καταστολὴν δὲ θείαν ἐκ Θεοῦ ἐκομίσαντο.

Τοῖς πάθεσι τὸ πάθος τὸ ἄχραντον μιμούμενοι, καλλίνικοι Μάρτυρες, τοὺς αἱκισμοὺς ῥᾳδίως τῶν ἐχθρῶν ὑπεμείνατε.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Μουσείο Τυπάλδων Ιακώβατος

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος ἔλεγεν: Οἴ μοι! Υἱὲ πῶς θνήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἐλπὶς τῶν Πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἐν τῇ βάτῳ.

Ἐν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν Δέσποινα ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν: Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν ὡς τεκοῦσα Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με δειναῖς ἁμαρτίαις, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ὀδύνας. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαῖρε χαρὰ τῶν Πιστῶν, καὶ λυτήριον λύπης. Χαῖρε πάντων ἱλαστήριον τῶν πίστει βοώντων: Εὐλογημένη ἄχραντε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώ-
» σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον
» μεταβαλόντα κάμινον εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὅτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ κτίσις, Ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἅδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Ὑπὲρ καταδίκων ἀπωσμένων, καταδίκης ἠνέσχου· ὑπὲρ τοῦ γύμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλῳ πρέμασαι Οἰκτίρμον. Μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία!

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, Σταυρὸν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενοι, πρὸς τὸν ἀντίπαλον χωροῦσι, καὶ τοῦτον ὡραίοις ποσὶ καταπατοῦσιν.

Ἔσταντο ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τοῖς μοχλοῖς γενναῖοι μέλη συνθλώμενοι, καὶ τὴν δόμησιν ἀναμοχλεύοντες τῆς πλάνης, καὶ τοὺς Δαιμόνων βωμοὺς ἐδαφιοῦντες.

Σταυροθεοτοκιον.

Ἧ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ θεωρήσασα, τὸν μόνον ὕψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ὑμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων,
» ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
» ὑμνοῦντες λέγομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
» γα Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Γλέωσαι τὸν εὐσπλαγχνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀσιγήτως βοώντων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῷ πταισμάτων, Θεοτόκε, βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ πάντες καταφύγιον ἐν περιστάσει, καὶ συμμαχίαν καὶ προστασίαν κεκτημένοι, βοῶμεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀχλὺς κυμάτων δεινῶν συνταράττει με· διὸ προστρέχω ἐν τῷ λιμένι τῆς σῆς πρεσβείας κραυγάζων: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Σὲ, ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς ἀκατάφλεκτον βά-
» τον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν καὶ Ἰα-
» κὼβ τεθέαται πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθεν
» ὁ μόνος Θεὸς, ὕμνοις Μῆτερ ἁγνὴ μεγαλύ-
» νομεν. Τροπάρια.

Ὦ! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθὴς παραδίδωσι Σταυρῷ τὸν μόνον μακρόθυμον, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντα, καὶ πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὀλισθήσασιν.

Σταύρωσιν ἄτιμον, Χριστὲ, κατεδέξω ἐν σαρκὶ, τιμῆσαι βουλόμενος, ἀτιμασθέντα πάθεσιν ἀλόγοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀπολέσαντα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, τοὺς ὀρθρίζοντας πρὸς σὲ, καὶ σκότος κολάσεως παραδραμόντας νεύσει σου, εἰς φέγγος ὁδήγησον τῆς σῆς ἀῤῥήτου δόξης καὶ λαμπρότητος· φώτισον οὖν ἡμᾶς ταῖς Ἁγίων προσευχαῖς.

Μαρτυρικά.

Φάλαγξ Μαρτύρων ἱερῶν μυριάδας νοητῶν ἐχθρῶν ἐτροπώσαντο, καὶ μυριάσιν ἥνωνται ἁγίων Δυνάμεων, καὶ τὰ μυρία πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νεύσει παντουργικῇ, θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος σαρκὶ, τὸν νοῦν μου κατάυγασον, καὶ τὴν

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Δράμας - Μουσείο Τυπογραφίας Μακεδονίας

καρδίαν φώτισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ῥαθυμίας μου ἅπασαν τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔχουσα πλῆθος συμπαθὲς, καὶ πλουσίους οἰκτιρμοὺς, τὰ πάθη καὶ τραύματα τοῦ σώματος, καὶ μώλωπας, καὶ τὰς ὀδύνας θεράπευσον Δέσποινα, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζωσε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ τοῦτον κυήσασαν ὑπὲρ φύσιν Πάναγνε, καὶ παρθένον μείνασαν, δοξολογῶ εὐχαρίστως, κράζων σοι: Χαῖρε ἁμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανὴς ὁδηγία τῶν Πιστῶν, καὶ τρίβος σωτήριος, εἰς εὐθεῖαν ἄγουσα, πρὸς βασιλείαν τὴν ὄντως οὐράνιον, Ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ τὸν οὐράνιον ἡμῖν ἐγεώργησας στάχυν, καὶ τρέφεις Παναμωμε, καὶ πρεσβεύεις πάντοτε, καὶ σώζεις ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων, καὶ παρέχεις ἅπασιν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐξαποστειλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σταυρὲ, Χριστοῦ μου τὸ σκῆπτρον, καὶ νῖκος τῶν Ἀνακτόρων, τῶν Ὀρθοδόξων ἡ δόξα, φρούρει τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, ἵνα ἡττῶνται τὰ πλήθη τῶν κακοδόξων ἀνθρώπων.

Ἕτερον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Οἴμοι! γλυκύτατον Τέκνον· πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα. Ἦχος Α΄.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία· οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέννaον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς Πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὑψώθης Οἰκτίρμων ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, Τέκνον γλυκύτατόν· (ἐν κλαυθμῷ ἐβόα ἡ Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον) ἐγὼ δὲ πίμπραμαι τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι· ἀλλ' ὑμνῶ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ, Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος, τὰς ἁμαρτίας πάντων ἦρας Χριστέ· καὶ λογχευθείς σου τὴν πλευρὰν, σωτηρίας κρουνοὺς ἔβλυσας, αἵματος καὶ ὕδατος, ἀναπλάττων τοὺς συντετριμμένους φθορᾷ.

Ἐπὶ ξύλου καθηλούμενος ἐθελουσίως, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ἅπαν ἐξήλωσας Ἀδὰμ ἐμπαθὲς Οἰκτίρμον νόημα· τραύμασι τιμίοις δὲ, τῶν Δαιμόνων πληθὺν ἐτραυμάτισας.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι τοῦ ἑκουσίως πεπονθότος σαρκὶ, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἀεὶ πάθη παύετε δυσίατα, νόσους τε διώκετε τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος. Δόξα.

Ἰσοδύναμον, ὁμότιμον, σὲ τὴν Τριάδα ὀνομάζομεν, Πατέρα ἄναρχον Θεὸν, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν τρισυπόστατον Θεαρχίαν, πιστῶς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ σε καθηλούμενον ὡς ἐθεάσατο, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ σὲ κυήσασα σαρκὶ, θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο: Τί σοι ἀνταπέδωκεν, ὦ Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἦχος Α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτὲ, συμβουλίᾳ ὄφεως συνεπαρθείς, καὶ ἐξόριστος τῆς

Θείας δόξης σου γεγονὼς ὁ τάλας· διὸ τεθανάτωμαι ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ δείλαιος· λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου οἰκήτορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχή, ἐννοῦ τὴν ὥραν σου τὴν τελευταίαν, καὶ πρόσεχε σαυτῇ, πρὸς ἔξοδον ἑτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ Θάνατος, εὑρὼν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ οὖν ἀείποτε, γρηγοροῦσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεὲ προάναρχε, Θείᾳ ἐξουσίᾳ, πράϋνον ὡς εὔσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς εὐδιάλλακτος, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλῆθος τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Προσόμοια τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ἁγία Θεόνυμφε ἁγνόν, σεμνόν με καὶ σώφρονα, πρᾶον, ἡσύχιον, κόσμιον, εὐθῆ καὶ ὅσιον, ἀληθῆ, ἀνδρεῖον, φρόνιμον, μακρόθυμον, χρηστόν, ἐπιεικῆτε καὶ μέτριον, ἄμεμπτον, ἄμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις Παραδείσου μέτοχον.

Ὑπέκκαυμα γέγονα αἰσχρᾶς ἀσωτίας Ἄχραντε, ἐφευρετὴς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος, καὶ ἔτι τούτων γὰρ ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι· ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ῥῦσαί με.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοὶ ἁμαρτίας χειμαῤῥοι, ὠδῖνες Ἅδου κυκλοῦσί με, παγὶς θανάτου δὲ ψυχικοῦ προφθάνει· Ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὀδύνης καρδίας μου· Σπεῦσον, ἐξάρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἐξ Ἅδου νῦν τῆς ἀπωλείας με.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἅγιασμα, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογίᾳ Ἅγιοι, τῶν Δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε: Γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὦ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε· καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπάυστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολάυετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, οὓς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἁγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον ἁπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ ἀ. Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

Μουσείο Τυπάλδου Ιακωβάτων

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ., Καθίσματα Μαρτυρικά.
Ἦχος Α'.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ., Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει Θεϊκῇ, οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καθίσματα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ Θανάτου κράτος, Χριστὲ, κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας, καὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἁγίων σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτὴρ τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ φιλάνθρωπε τὰς ἐλπίδας ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὢν πολυέλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας.
Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενὴς, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
» Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὡμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρί σου συνέχων τὰ πέρατα· τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν χειρόγραφον Λόγε διαῤῥήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρπασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε Μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Νέφος Ἀθλητῶν φωτοειδὲς, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς δὲ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:
Πιστῶς θανοῦσι πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ Θανάτου καὶ μοχλοὺς τῷ σῷ Θανάτῳ συντρίψας Ἀθάνατε, πύλας ἀνάπτασον τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἵνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς ἀξιωθῶμεν, κατῆλθες πρὸς Θάνατον· τούτου προνομεύσας δὲ τοὺς θησαυροὺς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἵλκυσας· νῦν δὲ, Ζωοδότα, τοὺς μεταξάντας ἀνάπαυσον.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τοπικών Ιακωβατών

Σὺ μου τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητὸν ἀναλαβών, ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας· ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβω, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν κυοφορήσασαν Πιστοὶ τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· ἣν ὡς Θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος
» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοὶ Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου καταβασιν φαεινοτάτως διετρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν, σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας με χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικά.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβὲς γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι Μάρτυρες· διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις συντρίψατε.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε ἀδιαδόχου, Μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ῥύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνῆσαί σε, σκηνῶν αὐλῶν μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου τῇ πρὸς Χριστὸν, ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἁπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθὸς, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις· ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου, ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὔσπλαγχνος τοῦ κόσμου τούτου· τῶν μεταστάντων πιστῶς τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἁγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, Φιλάνθρωπε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελὼν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα· ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες, Ἁγνὴ, τὸν Λόγον τὸν ἄϊδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάκιον
» προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακοὺμ κατανοή-
» σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τοῦ
» Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι, μυστικῶς Προφῆται ὡράθητε· διὸ βοῶ: Εὐχαῖς ὑμῶν, συντηρήσατε τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ὡς πλήρεις ναμάτων ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος ἀναφανέντες ποταμοὶ, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ ἀυχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικά.

Αἱμάτων πανεύφημοι ῥανίσι, τοὺς ἀνθρακας ἐναποσβέσαντες σοφοὶ τῆς ἀθείας Ἀθληταὶ, τοῖς πεπυρωμένοις με τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι καταδροσίσατε, δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μαρτύρων, Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξάμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἐχθρὸν, ἐχθρῶν ὁρωμένων με, ὡς ἀγαθὸς, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τῆς δόξης ἐπισταμένοι Ἄχραντε, ἐν τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα θεοπρεπῶς ἁγνὴ Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ σωζόμεθα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἅδην ἀπτῆτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς μόνος ἐλεύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Κυκλαδικών Ιδιωμάτων

θερος Χριστὲ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεήσεσιν.

Ὁ πάντων ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀνταξιος, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς λύτρον ἐδέξω καὶ τιμήν· διό σου δεόμεθα τῶν οἰκτιρμῶν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Ὑπέστης, Σωτήρ μου, τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν κατακριθέντας γηγενεῖς νεκροὺς ἐξανέστησας· νῦν δὲ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαίρεσιν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» σίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
» ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
» φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» θοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε θανατηφόρου ἁμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Ἐπορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θεαυγέστατε Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυρικά.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε τοῖς οἰκείοις μέλεσιν· ὃν ἱκετεύσατε τυχεῖν με δόξης ἐνθέου, Μακάριοι.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρὶ διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν ὁλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα βουλήσει ποιήσαντος γινώσκοντες, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ προσρέχομεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι τῇ μεσιτείᾳ σου, Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γώμενος τὸν ἰὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἠμαύρωσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου Ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεσι.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλλαξας· τὰ πνεύματα τῶν πιστῶς μεταστάντων κατάταξον ἐν σκηναῖς Ἁγίων σου, ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Παράδεισον τῷ σὺν σοὶ κρεμασθέντι ὡς ἤνοιξας, νῦν προσδέχου τὰς ψυχὰς τῶν πρὸς σὲ διὰ πίστεως μεταστάντων Δέσποτα, διδοὺς αὐτοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν προτοτόκων αὐλίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη τοὺς ἐν σοὶ τῆς ἐλπίδος τὴν ἄγκυραν κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος εὐμενῶς ὁδήγησον, τῇ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Τροπάρια.

Πελάγει με τοῦ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστὲ, ὡς τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους λιμένας ἴθυνον.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ Νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστὸν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον· ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου λύσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, Παμμακάριστοι· διό με, τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλούμενον, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις ἀπολυτρώσασθε.

Τῶν ἄθλων καλλοναῖς ὡραϊζόμενοι, τῇ πάντων ὡραιότητι πλησιάζετε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου τὸ ἀκαλλὲς καθωραΐσαι, θείαις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία, καθαρὸν τοῦ Λόγου σκήνωμα, παθῶν ἐναποκάθαρον τὴν καρδίαν μου, σκεῦος καθαρὸν Πνεύματος τοῦ θείου ἀποτέλεσον, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε τὴν πανύμνητον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς εὔσπλαγχνος τοῖς μεταστᾶσι δώρησαι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώ-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ
Μουσείο Τυπογραφικών Διακοσμήσεων

νιον ἀπόλαυσιν διδοὺς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμὸς, καὶ καταυγάζει τοὺς Ἀθλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ῥεύσαντι, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ, ῥῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Ὁ πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὡραιότερον, νῦν τὰς ψυχὰς τῶν μεταστάντων αὐτὸς ἀνάπαυσον.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον, Κύριε, σκηνώσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σὲ, τούτων παρορῶν τὰ ἁμαρτήματα, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἄχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος Ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον κατανοοῦμεν » οἱ Πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς » ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν » τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα» τέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε, Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορός· εὐλογίαις πνευματικαῖς πάντας ἐπευλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρὸς φύσιν ἐνικήσαντες, ἐπουρανίῳ δροσισμῷ, Θεῖοι Παῖδες, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ διαιωνίζοντος ῥύσασθέμε ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικαῖς νίκαις κλεϊζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ· αἰωνίου δόξης ἡμᾶς ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τὰς ὁρμὰς τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον ὁρμῇ, τὸν ὁρμῶντα νῦν καθ' ἡμῶν δράκοντα πατάξατε Μάρτυρες, καὶ σώσατε εὐσεβοφρόνως βοῶντά με: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα Κύριον γενοῦ μεσίτης, Ἁγαθὴ, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρὸς ὅπως με λυτρώσηται, καὶ καταξιώσῃ με τῆς βασιλείας κραυγάζοντα: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιαυγάζεσθαι, Χριστὲ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, οὓς καὶ καταξίωσον μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδὰμ ἀληθῶς γενόμενος ὁ τοῦ Ἀδὰμ δημιουργὸς, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδὰμ μόνος ἐξηφάνισας· ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου Χριστὲ, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ τὴν ἡμῶν φυσικὴν ἀσθένειαν μόνος γινώσκων, ὡς Θεὸς ἀγαθός τε καὶ συμπαθὴς, πάντας οὓς μετέστησας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστὲ, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῷ παρῆλθον τοκετῷ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν λυτρούμεθα ἀρᾶς Ἀγνὴ, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθα» ρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον, ψάλλοντες: » Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστὸν ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς λυτρώσασθε μέλποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ ἐλύσατε κακίαν· διό με πεπεδημένον ἁμαρτήμασι, σοφοὶ λυτρώσατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντα: Παίν-

τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτοδότην τέξασα Θεὸν, ὁλόφωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου καταύγασον. φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιοὺς, τῇ πίστει δικαιώσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστοὺς, ἀνάδειξον μέλποντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων, ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν ἀξίωσον ψάλλοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν εὐδόκησον, κράζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμονῆς τε καὶ λαμπρότητος, Ἁγνὴ ἐγένου Παναμωμε. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε, Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἵνα ἱεροῖς σκηνώμασι προδηλωθῇ, Χριστὲ, σοῦ ἡ συγκατάβασις, σκεύη ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα· δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ὤφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· τούτων προσευχαῖς, χωρητικοὺς ἡμᾶς ποίησον τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἁμαρτίας ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Σῶμα παραδόντες μάστιξι, τὰ τῶν Δαιμόνων στίφη κατεμαστίξατε, ἄπληγον τὸν νοῦν διατηρήσαντες Μάρτυρες· πληγωθεῖσαν διὸ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ἤλγει διωκτῶν κακόνοια, τὰς ἐκ πληγῶν ὀδύνας ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοὶ, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε τὰς χαλεπὰς ὀδύνας, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ παναμώμητε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φεῖσαι, ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων, τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, καὶ ἀνάπαυσον ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἔνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, Πολυέλεε.

Ἔχων τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμενος οὓς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ φωτί σου κατασκήνωσον.

Ῥύστης καὶ Σωτὴρ γενόμενος, τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, οὓς νῦν ἐξ ἡμῶν ὡς εὐεργέτης μετέστησας, ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, καὶ εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον θαῦμα, Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρια. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος ἀναπαυόμενος Θεὸς, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Μαρτυρικά.

Ἦχος Α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέννaον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς Πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε. Πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε. Αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνὺς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἅδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε δέ ἐστιν Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἑπόμενα Προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους, ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις Ἤχοις τοιούτων Προσομοίων ἡ Ἀκροστιχίς ἐστι:

Σοὺς, Χριστὲ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα, τῆς σῆς γλυκείας μεθέξεως τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ σὰ, Σῶτερ, ἐπαγγέλματα! ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνέβη πώποτε, ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν εὐδόκησον τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σου γηθόμενος σαφῶς, πεποιθὼς ὁ δοῦλός σου, πρὸς σὲ μετέστη Φιλάνθρωπε· ᾧ νῦν ἀντίλυτρον τῶν αὐτοῦ πταισμάτων, τὸν Σταυρόν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ παραπτώματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος ἀξιῶσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Λῃστὴν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου, κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων, καὶ σοφῶν γυναικῶν, καὶ Προφητῶν πα-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπογραφικών Τεχνουργημάτων

νευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦ ὁ Θεός· δίδου πᾶσιν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες τὸν ἱερώτατον, Χριστοῦ Ἀσκηταί, σὺν Ἱεράρχαις ἱεροῖς, καὶ Προφήταις, ἠξιώθητε πόλιν τὴν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Ἐν φωτὶ Χριστὲ κατάταξον τῷ ἀνεσπέρῳ, οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν παραβλέψας, ὡς οἰκτίρμων Θεός· ὅπως σου δοξάζωμεν, Εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ τῷ προαναρχῳ σου, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, πάντες δοξάζομεν τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἀνακράζοντες: Μνήσθητι τῶν δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης, καὶ νεφέλην φωτὸς, ὑμνολογοῦμέν σε Ἁγνὴ, καὶ δεόμεθα, διάλυσον νέφη τὰ δεινότατα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τέλος τοῦ Πρώτου Ἤχου.

Τέχνη μελουργὸς σοὺς ἀγασθεῖσα κρότους,
Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὢ τῆς ἀξίας!
Ἦχος ὁ πρῶτος μουσικῇ κληθεὶς τέχνῃ,
Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογείσθω τοῖς λόγοις.
Τὰ πρῶτα πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις,
Πρωτεῖα νίκης παγκρατοῦς πάντων ἔχεις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Β. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν τὰ Γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, δευτεροῦντες τὸ Α'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος Β'.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας ἤνοιξεν, ὡς φιλάνθρωπος, παρθενίας δὲ κλεῖθρα οὐ διέρρηξεν, ὡς Θεὸς, ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν· οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη· ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα: Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Προκείμενον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς δὲ τὸν Στίχον ψάλλομεν τὸ Α'. Ἀναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθὸς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν ὁ τάλας ἔπραξα· πάσης κατακρίσεως ἄξιος πέφυκα. Ἀφορμὰς μετανοίας μοι παράσχου Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθήσωμαι· σὲ γὰρ ἐπιγράφομαι πρέσβιν, σὲ ἐπικαλοῦμαι προστάτιν· μή με καταισχύνῃς, Θεονύμφευτε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἄλλο καταφύγιον Ἁγνὴ, πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, οὐκ εὐπορούμεν ἡμεῖς, εἰμὴ σὲ Θεόνυμφε· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, μηδὲ καταισχύνῃς, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σπεῦσον, δεῖξόν σου ἐλέους τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς νῦν ὀργῆς ἡμᾶς διάσωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ σοῦ γεγονυίας τῷ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν σοι λέγοντες: Χαῖρε ἡ τὸν Ἀδὰμ θεώσασα, καὶ τὰ διεστῶτα συνάψασα. Χαῖρε ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν· σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ Α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Γ'., καὶ Ἀνατολικὰ Δ'. καὶ τοῦ Μηναίου Γ'. ἑορταζομένου δὲ τοῦ Ἁγίου, Δ'. ἢ Ε'. καὶ τότε, Δόξα, τοῦ Ἁγίου· Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Στίχ. Ἀναστάσιμα. Ἦχος Β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ Θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν. Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ· καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί: Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ Θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν: Εὐεργέτα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠνοίγησάν σοι, Κύριε, φόβῳ πύλαι Θανάτου· πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς Θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέγοντες: Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας: Ἀντὶ ξύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἡ Ἀνάστασίς σου, Χριστὲ Σωτὴρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀνακαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου, Σῶτερ, κατήργησας τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος Θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι: Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῷ σταυρῷ, Χριστὲ, φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἀλλ' ὁ δὶ οἶκτον σπλάγχνων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἑκουσίως πάθος ὑποσὰς διὰ θνητοὺς, ἐν Ἅδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἁφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' Ἅδου οἰκεῖν δεδώρησαι. Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ θαύματος καινοῦ πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλὴ τὸ κυηθέν. Ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν Θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέσησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὸ τρισσὸν ὑμνῶ τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος Β'.
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν φύσιν τῆς Θεότητος ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες: Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκὼς ὁ Πατὴρ, ὡς αἴτιος τῆς ἐν Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνον σῆς Θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποίησον σοῦ τῆς ἀπροσίτου δόξης με ναὸν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος φιλανθρώπως ἀνέσειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν τρίφωτον ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

Ὠδὴ Γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Ἰσότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς συ προελθοῦσα ἀῤῥεύστως, πέφυκας εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Σὺ Τάξεις τὰς ἀΰλους καὶ οὐρανίους ὑπέστησας, ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους Τριὰς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Ὃ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας τῆς κτίσεως, ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρῳ ἀγαθότητι Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα.

Ὅτε κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ ἐβόησας εὐσπλαγχνε: Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν· τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρὴν δημιουργόν. Διὸ βοῶμέν σοι: Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σοῦ, Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατῴκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν. Διὸ βοῶμέν σοι. Θεοτόκε ἁγνὴ, χαῖρε Δέσποινα.

Ὠδὴ Δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις ἄϋλοι ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς, πηλίνῃ γλώττῃ, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Ὑπάρχων πλασουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν ὡς πανδερκὴς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις, ἀλλ' οὖν ἡνωμένα, καὶ ἀμέριστα, ἔντε βουλῇ, καὶ δόξῃ, καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας, ἀνεμόρφωσε τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ὁλικῶς ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας τὰς εἰρηνοδώρους ἁπλῶς ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γὰρ εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὤφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας κράτος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴ, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριὰς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξως σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον ἄναρχον καὶ μίαν αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων, ἐν τῇ γαστρί σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος πρὸς τὸ ἑνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὠδὴ Ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους, ἐλέησον τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, τοὺς δούλους σου.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπικῶν Ἱακωβάτων

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως, Παρθένε, ὁ Ὕψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον ὁλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ᾠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριὰς μονὰς ἄναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν Πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ παράκλησις· διό σοι νῦν ἅπαντες ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὑρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥύθμιζεις ἀεὶ τῶν Ἀγγέλων στρατιὰς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν καμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς.

Χοροὶ νοεροὶ τῶν ἀΰλων, ταῖς σαῖς ἀκτῖσι, Θεὲ μοναρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι, γίνονται θέσει δευτερεύοντα φῶτα· ὧν καμὲ ταῖς ἐλλάμψεσι καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Ὑθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπῃς, τοὺς σὲ φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν γενόμενος ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ Η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ἄπρόσιτε Τριὰς, συναΐδιε, συνάναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον τῶν ἀντικειμένων βουλὴν, καὶ ἐνόχλησιν τῶν Δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με ἀεὶ, Κύριε πάντων.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε, ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν ἐνιαίαν Τριάδα ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς Κυριαρχίαν ἁπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ Θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρεύστου τῆς γεννήσεως πιστευομένης, ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμψον ταῖς καρδίαις, τρισήλιε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Ἄπειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεὸς, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατῳκτείρησας Τριὰς πρώην, οὕτω καὶ νῦν οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος ἀνεκφράστως μοναδικὸς Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, Ἦχος Β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος, ἐβόα: Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-

χαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἑτέρα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς σὺν μυροφόροις Γυναιξὶν ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν δὲ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου, αἱ Γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέζησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέζη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῇ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μὴ παραδῷς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτισθέντα ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δὲ Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐοίκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ· οἳ οὐδαμῶς σαλεύονται προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ὄπισθεν σελ. 6. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραὼ-
» νίτιδα πανστρατιὰν, ἡ ὑπέροπλος δύ-
« ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχ-
« θηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
« Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Λυτρωτὴν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ Ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (σὺν τοῖς Εἱρμοῖς):

« Ἄδω τὸν αἶνον τῷ φερεσβίῳ Λόγῳ ».

Ἄτριπτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενοῦσιν, ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι, γέγονας Χριστὲ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου· ὅτι δεδόξασται.

Ὤκτειρε τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα, καὶ ἀνέστησε συντριβεῖσαν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς, καὶ καινουργὸς, νεκρωθεὶς, ὃ γέγονεν· ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;

« Ἄδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ Κόρῃ »
Ἄτριπτον ἀσυνήθη.

Ἄϋλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξένως χερσωθεῖσα ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν Ἀγνή, ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες· ὅτι δεδόξασται.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, Ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ Σοφία, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν· ὅτι δεδόξασται.

Ὤδευσε διὰ πύλης ἀβάτου κεκλεισμένης, τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἁγνὴ, καὶ τῷ κόσμῳ ἔλαμψεν· ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, » ἡ τῶν ἐθνῶν χειρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ » παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἑδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χοὸς κατ' εἰκόνα με τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δὲ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν, Χριστὲ, συγκαταβὰς εἰς Ἅδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν αἱ καρδίαι, ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον συνετρίβη.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἠλάττωται βραχύ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γυναιξὶ, στεφάνῳ δόξης, Χριστὲ, ὤφθης τῆς ἐγέρσεως.

Κανὼν Τῆς Θεοτόκου. Τόξον συνετρίβη.

Ὁ χρόνου ἐπέκεινα παντὸς, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἑκὼν βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὺν πλατυτέραν οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν Πιστοί, δι' ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς χαίρων πεπολίτευται.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ » Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ- » κωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον » διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Παρίστασο ὡς κριτὸς ὁ Θεός μου, τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐναίγων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν, διὰ τοῦ πάθους σου τῇ οἰκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν, Χριστέ.

Τῷ πάθει σου τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δὲ, ἐν τῇ εἰς Ἅδου καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα σωτηρίας, καὶ τεῖχος ἀπράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες Πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ, ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαν. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἔνδοξον.

Ἰδοῦσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστὲ, παγέντα Παρθένος, ἡ ἀνωδίνως σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἅδου τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ἰδοὺ ὑπερύψωται τὸ θεῖον ὄρος οἴκου Κυρίου, ὑπεράνω τῶν Δυνάμεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανέστατα.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε, ἄτερ μόνη τεκοῦσα τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, » Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, » τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ » νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ὡς κέδρος, Χριστὲ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἑκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ, ὡς ἠυδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος.

Ἐν λάκκῳ, Χριστὲ, κατωτάτῳ, ἔθεντό σε ἄπνουν νεκρόν· ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι, ἐπιλελησμένους τραυματίας Σωτὴρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑμνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Λυσώπει τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνὴ, αἱγμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἀπηρόσπαστη Κεντρική Βιβλιοθήκη Μονῶν Ἁγίου Ὄρους

Κανὼν Σταυροαν. Ὁ ἁνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ.

Νηστεύειν ἀπανηνάμενος, Ἀδὰμ γεύεται θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος· ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ ἀΰλῳ Θεότητι· ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστὲ, νευθμῶνων ᾅδου ἐξανέστησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Νεφέλαι, τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸν ῥάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δέδοται ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς, Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σποράς σωματωθεὶς, ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐπι-
» καλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὡς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἵματι.

Δι' ἑνὸς μὲν, ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἑνὸς Ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πεφανέρωται. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθενε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος, ἐμφαίνουσα τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἦχου ῥημάτων.

Φύλακας ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν· ὤφθης γὰρ ὁδοποιῶν τῷ Ληστῇ Παράδεισον.

Ἔρημος Ἅδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἑνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτὸς Εἱρμός.

Φύσις ἀνθρώπων, δουλεύουσα τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα ἁγνὴ, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβοώμεθα πάντες σε τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱὸν παῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ ἐκ τάφου Παντοδύναμε, καὶ Ἅδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ Ἅδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος τυ-
» ράννου, μεταρσιον τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισὶ
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ-
» νος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα, δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον καθορᾶν τυραννούμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἠμφιεσμένον στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ Ἅδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Κανὼν Σταυροαν. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ἔκρινε τὸν προπάτορα πάλαι ἐν τῇ Ἐδὲμ παρακοὴ· ἀλλ' ἑκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ γλώσσῃ τῇ ἰοβόλῳ ἐν Ἐδέμ· τὸ ἑθελούσιον δῆγμα, τῷ ἑκουσίῳ πάθει ἰάσω γάρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βαίνοντα ἐν σκιᾷ με θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον Ἅδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός Εἱρμός.

Ἔωρα ἐν νυκτὶ Ἰακὼβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον, ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακὼβ προσπαλαίει, δι' ἧς ἐκὼν ἠνώθη ἀνθρώποις Ἁγνὴ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων τὸν τῆς Παρθένου σου Υἱὸν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ βοῶν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ- » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖ- » τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι, Χριστὲ τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολὴν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο τὴν πολλὴν μακροθυμίαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, κράζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σύμου τὸ θνητὸν ἐνέδυσας, Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστὲ κράζων σοι: Κατεπόθη ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συννέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννήτορ πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπισταίμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Ὥράθης ἐν Σταυρῷ καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, ἑκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελῳδοῦντας: Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτροῦσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια, Θεοῦ Λόγε, ὅνπερ διέπλασας, δυνάμει σου Χριστέ μου θείᾳ, καὶ ἀφθαρτίσας, δόξης ἀϊδίου μέτοχον τῆς σῆς ἀπειργάσω, Ὑμνείτω, κραυγάζοντα, πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς, αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός Εἱρμός.

Ὥράθη ἐπὶ γῆς διὰ σοῦ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δυνάμει, ᾧ μελῳδοῦντες πάντες οἱ Πιστοὶ κραυγάζομεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε Ἁγνὴν καταγγέλλοντες, δοζάζομεν Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον, ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελῳδοῦμεν. Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς, Θεὸς καὶ Κύ- » ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ- » φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεο- » τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτὴρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μοναδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, Πιστοὶ δοξάσωμεν ἄτιμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῆ, ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ, ἐπὶ Κρανίου τοῦ Σταυροῦ· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς, ὡς ἀγαθὸς, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ κράτος δυνάμει καταργήσαντα Θεὸν, πάντες Πιστοὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει ζωὴν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Συλλογικό Βιβλιοθηκών Δωδεκανήσου

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις. Ῥάβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε, πρὸς Ἅδην ὀλισθήσασαν· διό σε Πάναγνε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἦν ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς πρέσβιν Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος τὰ σύμπαντα πλησθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχ. Ἀναστασιμα. Ἦχος Β'.

Πᾶσα πνοὴ, καὶ πᾶσα κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, Πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε Λαοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος ἐν τῇ σῇ Ἀναξάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Ἔῤῥαναν μύρα μετὰ δακρύων ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος. Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ τριημερεύσαντα· καὶ προσυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον: Εἴπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταὶ, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεὸς, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέῤῥηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ὡς καὶ ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ τοῦ Α'. Ἤχου.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Δηστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν, Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν σταυρόν σοι προσφέρομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω, φιλάνθρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου, Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω τὸν κόσμον, φιλάνθρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου, Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Μυροφόροις ὑπήντησας, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω εἰπεῖν σου τὴν ἔγερσιν.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, Χριστὲ, ἐξανέστησαν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε, κυήσασα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δός μοι μετανοίας λογισμὸν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἔγει-

ΜΗΝΟΣΙΓΚΑ ΡΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κοινόχρηστη Βιβλιοθήκη Αργοστολίου - Μουσείο Τυπικών Ιακωβατών

ρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥᾳθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λύσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσωμαι Λόγε, καὶ σοῦ τοῖς θελήμασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιάλλακτε Χριστὲ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε, σοὶ προσπίπτω εὔσπλαγχνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς, σοὶ κραυγάζω δεόμενος: Ἡμάρτηκα, σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω: Κύριε, συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Πάντα ἅπερ ἥμαρτον εἰς σὲ, λόγοις τε καὶ ἔργοις Θεέ μου καὶ ἐνθυμήσεσι, πάντα ἐξαγγέλλω σοι, πάντα νῦν λέγω σοι· τὴν ἡμέραν παρῆλθον γὰρ, καὶ πάντα τὸν χρόνον, νύκτα δὲ κατέλαβον, πλήρης ὑπάρχων κακῶν· ὅθεν σοι προσπίπτω κραυγάζων: Δέσποτα μου, Δέσποτα Σῶτερ, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Δεῦτε, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγοὺς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν· πάντων γὰρ ὡς πρόκριτοι τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοὶ καὶ Ἀρχάγγελοι ἐκλήθησαν ἄμφω· ἄρχων γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριὴλ πεφυκὼς, νόμου, καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως· ἔξαρχος γνωρίζεται αὖθις, ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχηγὸς Μιχαήλ. Εὖγε Ἀσωμάτων ὁ φωστήρ! εὖγε τῆς αὐλῆς χορείας ὦ Ἀρχιστράτηγε, μύστα, καὶ πρωτάγγελε τῶν ἀπορρήτων Θεοῦ, Μιχαὴλ παμμακάριστε, αὐτόπτα τῶν ἄνω. Λύτρωσαι, δεόμεθα, τοὺς σοὶ προσρέχοντας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων· σὲ γὰρ πρὸς τὸν Κύριον πάντες εὐγενῆ προστάτην προβαλλόμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων στρατηγὲ, καὶ τῶν ἀπορρήτων ὁ μύσης, καὶ λειτουργὲ τοῦ Θεοῦ, ἄρχων καὶ ἀκρότατε τῶν ἀσωμάτων Χορῶν, Γαβριὴλ ὑπερένδοξε· φρικτῶν μυστηρίων ὤφθης γὰρ διάκονος, κρυφιομύστου βουλῆς· σὺ γὰρ τὴν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἄκραν συγκατάβασιν ἦλθες, ἐπὶ σωτηρίᾳ, προαγγέλλων ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὥραν τῆς ἐτάσεως σκοπῶν, φρίττω ἐννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων· τί ἀπολογήσομαι; πῶς διαφεύξομαι τὴν αἰσχύνην τὴν μέλλουσαν, ἀσώτως βιώσας; Ὅθεν Κόρη κράζω σοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι: Πλύνον τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἡ τὸν καθαρὸν μαργαρίτην, τὸν Χριστὸν κυήσασα, καὶ σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ, Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν: Ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος Β'.

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ, Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ., Καθίσ. Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαβὶδ, κἀγώ σοι κράζω· Ἥμαρτον Σωτήρ· τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι: Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπικών Ιακωβιτών

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ. Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἀσωμάτων πανάγιοι χοροί, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προστρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποῖα μήτηρ ἠκούσθη παρθένος; ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παράδοξα, διὰ τοῦτό σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὄμβρους δίδου μοι δακρύων, Θεοῦ Λόγε.

Ἰωσήφ. Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, » τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν» τι τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων· » ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ μὴ δικαίους, ὡς ἔφησας, ἁμαρτωλοὺς καλέσαι δὲ παραγενόμενος εἰς μετάνοιαν Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγὼ τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέῳξα· Εὐδιάλλακτε μόνε, ἐπίστρεψόν με, σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Βῆμα τὸ σὸν στεφηφοροῦντες παρίστανται οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες θράσῃ, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλουτήσαντες.

Ῥεῖθρον ἡμῖν τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι, δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με, μόνη Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων. »

Ἄτριπτον, ἀσυνήθη.

Ἀνθρακας θεοφόρους, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς οὐσίας, τοὺς Ἀσωμάτους ἔδειξας χορούς, σὲ Χριστὲ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀφθαρσίας, καὶ δόξαν κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημένοι Ἄγγελοι Χριστὲ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ὤφθησαν λαμπροφόροι, τὴν ἄϋλον δεικνύντες καὶ κατὰ φύσιν, διὰ συμβόλων Ἄγγελοι, Χριστὲ, αἰσθητῶς τυπούμενοι, τὴν καθαρότητα. Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων τῷ Τόκῳ σου, Παρθένε, τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνή· τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Ὁ μήτραν ὑποδὺς Χριστὲ ἄφθορον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου μετανοίᾳ καινοποίησον, καὶ φωτὸς ἀΐδίου δεῖξον ἔμπλεων.

Ὑπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἁμαρτίαν, καὶ ἀφθόνως παρεπίκρανα σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, Φιλάνθρωπε. Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι οἱ ἀήττητοι ὁπλῖται, καὶ Μάρτυρες τοῦ Σωτῆρος, ὥσπερ τείχη, κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν, γενναῖοι νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρεδώκατε. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Τόξον συνετρίβη δυναστῶν τῷ κράτει σου » Χριστὲ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς σὲ πε» ριεζώσαντο.

ΑΡΧΑΙΕΣ ΒΙΒΛΟΘΗΚΕΣ
Αρχαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Αδελφότητος - Μουσείο Τσιλιβέρδων Σακωβάτων

Ὁ φύσει ἀθάνατος Θεὸς, σοφὸς δημιουργὸς, ἐν χάριτι στρατιὰς ἀθανάτους δείκνυσιν. Νῦν παρεστῶτες ὀρεκτῶν ἀκρότητι, Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς, Ἄγγελοι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφὼς πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δημιουργὸς, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε εἰσακήκοα, » καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ » ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου » συγκατάβασιν τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἰλύϊ, ἁμαρτίας πέπτωκα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν· διὸ μετανοίας ὥραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα ἴδιον εἰργάσατο, Θεὲ τῶν ὅλων· αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν ἐργασία μοι ἀπωλείας· μιᾷ ῥοπῇ σῶσόν με, ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν Πόρνην Χριστὲ, μεταγνοῦσαν τῇ κελεύσει σου, ἵνα ὑμνῶ σε μόνε Ἀναμάρτητε.

Μαρτυρικά.

Ὑπάρχων καινουργὸς ὁ ἄνομος τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρας ἠνάγκαζεν, ἀψύχοις σέβας θεοῖς ἀπονεῖμαι· ἀλλ' ἠμαύρωται· Θεὸν γὰρ μόνον ἔγνων τὸν ποιήσαντα.

Μονάδα τῇ οὐσίᾳ σέβοντες, καὶ Τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδόλως σέβας ὑμεῖς Χριστομάρτυρες ἐνείματε· ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἀνθρώποις ἑνοῦται θέλων ὁ Κύριος, Ἄχραντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἁμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς ἀεὶ κατακαμπτόμενος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου.

Γκέτας προσάγω σοι τοὺς Ἀσωμάτους· οὓς περ Οἰκτίρμον προσδεξάμενος ὡς εὔσπλαγχνος, τῆς ἁμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοὶ πλησιάζοντες τῷ παναιτίῳ, Νόες οἱ θεῖοι καθαιρόμενοι φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοήσεσιν.

Οἱ θεῖοι διάκοσμοι τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, θείῳ Πνεύματι κοσμούμενοι, διαφυλάττονται ἄτρωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας σε πόρρωθεν Θεὸν Παρθένε, σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσασαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλεν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων » ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν » προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου » γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ὁ ὀμματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν φώτισον, ἐπαγρυπνεῖν ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὕπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Γασαι μόνε Σωτὴρ, τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν, δήγματι τῆς χαλεπῆς ὄντως ἁμαρτίας, ὁ πάλαι τὰς πληγὰς τῷ περιπεσόντος λησταῖς ἰασάμενος.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Ἀθλητῶν, δῆμον ἀνόμων διωκτῶν ἠσχυνε, πολυειδεῖς πόνους ὑπομείνας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις, τῶν Ἀγγέλων ἀεὶ ἐπαγάλλεται.

Ἄστρα πολύφωτα, μαρμαρυγὰς ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῶν Πιστῶν ἐν Πνεύματι θείῳ φωτίζοντα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα Θεόν τε, Παναμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθείς.

Τῇ θείᾳ τῆς Θεαρχίας προσεχῶς λάμποντα, τὰ Σεραφὶμ καὶ Χερουβὶμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς Θρόνοις τοῖς ἐπηρμένοις, θεομιμήτως τοῖς ἑξῆς φωτίζουσιν.

Ὡς πάσης φωτοχυσίας χορηγὸς, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θεοῦ, παρήγαγες, τὴν σὴν αἴγλην μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντονίας ἀκλινοῦς δεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι, τῶν προπατόρων σκυθρωπὸν λύουσαν, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερὸς Ἀρχάγγελος, οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ Θεόνυμφε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
Μουσείο Τυπάλδου Βλαχοφράτων

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός » με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Κατεβλήθην κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ὁ παραλύτους ῥήματι ἀνορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον. Ῥιπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον νύμασι πάντοθεν τῆς ἁμαρτίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον, φιλάνθρωπε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, τὰς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασάνους ὑπέστητε· διὸ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαθῶν ἠξιώθητε Μάρτυρες. Ὡς καλοί, ὡς ὡραῖοι, ὡς ἔντιμοι, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὡραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, παναοίδιμοι πάντοτε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ἤχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου » Δέσποτα ψυχῆς ἐπακούσας, τῶν δει» νῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν » σωτηρίας πρόξενος.

Τροπάρια.

Οἱ θεῖοι τύποι τῆς δόξης σου τῆς ἀρχιφώτου, Δέσποτα Χριστέ, φωτοβόλοις λάμψεσιν, ἀκτινοφωτοειδεῖς αἰωνίως μένουσι. Ῥώμῃ τῇ θείᾳ ῥωννύμενα, τὰ Σεραφὶμ κραυγάζουσι, φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνον τὸν τρισάγιον· σέβειν ὑπανοίγουσιν ἡμῖν φύσιν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ὤμοσεν ὥσπερ ὁ Κύριος ἐν ἀληθείᾳ πάλαι, τῷ Δαβὶδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε· τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς, Κόρη βασιλεύοντα.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευο» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτη» σαν ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· » Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νοὸς ἐκτροπαῖς, καὶ Δαιμόνων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένημαι τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς ὁ Ἄσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος· νῦν δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐκεῖνος τὸ Ἥμαρτον· μή με βδελύξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ. Θεὲ τοῦ παντὸς, Νινευΐτας, ἀπειλῆς γεννώσης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι ἔσωσας· ὡσαύτως, μόνε Φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερβολῇ ἁμαρτίας μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσαν, φρικτῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Ἐπλήγη δεινῶς, ὁ πληγῶσαι βουληθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, θεομακάριστοι θεῖοι Μάρτυρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε· πᾶσι δὲ Πιστοῖς ἰατρεῖον αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὤφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ.

Οὐ θήρας πικρούς, οὐ τυράννων ἀπειλὰς, οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐ τὰ πριστήρια καπεπτοήθητε ὄργανα, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι· Μεγαλομάρτυρες διὸ ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ὕλου φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ φρυκτωρίαις θείας γνώσεως τὴν ἀθεΐαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀῤῥήτου σου δόξης περιχορεύοντες ἀεὶ οἱ ἐπουράνιοι Νόες, ἐν ἀσωμάτοις στόμασιν ᾄδουσιν: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς εἶδον τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις εἰς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναφερόμενον, πύλας τὰς οὐρανίους ἤρανσοι ψάλλοντες: Ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον, Κόρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριὴλ ὑποδεικνύων ἐβόα: Ἰδοὺ σὺ τίκτεις, μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα, Θεὸν ὑμνεῖ » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑποπεσὼν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὁρῶν με ὁ πλάνος ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ, καυχᾶται· τούτου με ἐξάρπασον, ἡ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφὴ Οἰκτίρμον.

Λύσον ἀλύτοις με δεσμοῖς τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον, ὁ τὰ ἄλυτα λύσας τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμὰ, καὶ τρέχειν πρὸς τρί-

ΑΠΟΣΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

βους εὐόδωσον τὰς σωτηριώδεις, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν ἐτεκτήναντο ὄντως· τῶν παθημάτων Χριστοῦ ὡς ὄντες μιμηταί, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε παλαι, καὶ δροσισμῷ θεϊκῷ ἀφθέντες, ἄφλεκτοι ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, Θεογεννῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ἐνδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τρι-
» σόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ
» ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τῆς
» φλογὸς ἀνέμελπον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω
» τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀγάλματα τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπέστησας τοὺς Ἀγγέλους, τὰς ἐντολάς σου ἐκτελοῦντας Λόγε ἐν ἰσχύϊ, καὶ συνεργοῦντας πᾶσι τοῖς πιστῶς κραυγάζουσιν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν Ἀγγέλων καταγλαΐσας ἱεραρχίαις ταύτην, σοὶ Χριστὲ κραυγάζουσαν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι λαμπρῶς, μελῳδήσωμεν τὴν ἔνθεον μελῳδίαν τῶν Ἀσωμάτων ἀνενδότως, καὶ τῷ Δεσπότῃ θεολογοῦντες, ᾄσμα σὺν αὐτοῖς κραυγάσωμεν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης, ἡ σοφῶς τὸ πᾶν διευθύνουσα, ἠγάπησεν ἐπαξίως σὲ τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε ἐν σοὶ σκηνώσασα· ἣν δοξολογοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ
» σοφίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐργασίας· τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι, δάκρυσι φαίδρυνον τὴν λαμπάδα σου· σπεῦσον, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν· μὴ βραδύνῃς, καὶ μείνῃς τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ὢ πῶς φρικτόν σου τὸ βῆμα, φανεροῦν πᾶσαν πρᾶξιν γυμνὴν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν! Ὢ πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασι μέλλεις διδόναι! ἐξ ἧς ῥῦσαί με Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους παρέχων ἐπιστοφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι Ἀθληταί, αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν πρωτοτόκων ἀληθῶς, Ἐκκλησίαν ἁγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν.

Ἡλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης διώκετε, γενναῖοι Ἀθληταί· διὰ τοῦτο ἐν πίστει ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φείσαί μου Κύριε φείσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖσε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμός,
» Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱὲ, Θεὲ Θεῶν
» Κύριε, Ἁγίων Ὑπεράγιε· διό σε ἅπαντες
» σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λευχειμονοῦντες ὤφθησαν Ἄγγελοι φαιδροὶ, συμβολικῶς τοῖς θείοις Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστέ· μεθ' ὧν σε ἅπαντες θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς εὐεργέτης ἅπασαν φύσιν λογικὴν δημιουργεῖς, τῆς πρώτης σου αὐγῆς δευτέραν λαμπρότητα· διό σε ἅπαντες ὑμνολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Νενοηκώς σου, Πάναγνε, τὸ φωτοειδὲς τῆς παρθενίας, καὶ καταπλαγείς, χαράν σοι

ἐβόησεν ὁ Θεῖος Ἀρχιστράτηγος· διό σε ἅπαντες ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικα.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον· πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικὰν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι· συνήθως βοῶμεν: Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὰ πολλά μου ἐγκλήματα, παραβλέψας Φιλάνθρωπε, δεῖξον μέτοχόν με τῆς σῆς λαμπρότητος, δέομαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπὲρ πάντων τῶν Πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σου, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως φάνηθι τοῖς Πιστοῖς, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάντες Πιστοὶ τὸ Θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ ὁλισθήσαντας, τοῦ Παραδείσου, Ἁγνὴ, πολίτας εἰργάσατο.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστὲ, μόνε ἀνεξίκακε μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν στένωσιν, ἴδε τὴν θλῖψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σῶσον τὸν δοῦλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη πόῤῥω ἐκδιώξας, δοξάζω σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Βλέψον ὦ ψυχή μου ταπεινή· ἴδε σου τὰ ἔργα ὁποῖα εἰσὶ παμβέβηλα· ἴδε σου τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν· καὶ γὰρ μέλλεις χωρίζεσθαι, Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ῥίπτεσθαι βάσανον. Νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον: Ἡμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Σῶμα κατεμόλυνα δεινῶς, ἔφθειρα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ λογισμοῖς ῥυπαροῖς, πάσας τὰς αἰσθήσεις μου κατετραυμάτισα, ὀφθαλμοὺς ἐβεβήλωσα, ἐσπίλωσα ὦτα, λόγοις γλῶσσαν ἔχρανα, καὶ πάντα ἔχω αἰσχρά· ὅθεν σοι προσπίπτων κραυγάζω: Δέσποτα Χριστὲ ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, συγχώρησον, καὶ σῶσόν με.

Στιχηρά. τοῦ Προδρόμου ὅμοια.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, ἔνδοξε Κυρίου Προφῆτα, καθικετεύω σε· μάτην γὰρ κεκίνηνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ Δαίμονες, ζητοῦντες ἁρπᾶσαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν· μή με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον Παμμάκαρ, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Στείρας ὁ πανάγιος βλαστὸς, βλάστημα τερπνὸν τῆς ἐρήμου, ἡ χελιδὼν ἡ τερπνὴ, ἀηδὼν ἡ εὔλαλος, περιστερὰ ἡ χρυσῆ, τὴν στειρεύουσαν πάντοτε ἀθλίαν ψυχήν μου, εὔκαρπον ἀνάδειξον ἀγαθῶν πράξεων, ὅπως ἐκβλαστάνουσα στάχυν τὸν ἑκατοστεύοντα Μάκαρ, ἔνθεον προσάξῃ σοι τὴν αἴνεσιν.

Ῥῦσαι αἰωνίου με πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς καὶ ἀνάγκης, καὶ πάσης θλίψεως, πάσης κακουχίας τε, πάσης στενώσεως, ἱκετεύω σε Πρόδρομε, καὶ δεῖξον μερίδος, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασι, Μάκαρ, σωζομένων εὐχαῖς σου, ἔνθα τῶν Ἁγίων χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου - Μουσείο Τυπογραφικών Τεκμηρίων

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θλίψεις, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαὶ, πάθη τε ποικίλα χειμάζει τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, Κόρη ἀπειρόγαμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· κυβερνῆτίς μοι φάνηθι, θαλάσσῃ τοῦ βίου, καὶ τὸν ἐπικείμενον πράϋνον κλύδωνα, ὅρμῳ γαληνῷ μετανοίας, καὶ ἀναψυχῆς ὁδηγοῦσα, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι, Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Β'.

Ἐννοοῦσα ψυχή μου τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ἔτασιν, τρόμαξον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρύουσα: Ὁ Θεὸς, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἐρευνῶν μου τὸ συνειδὸς τὸ κατάκριτον, δειλιῶ σου τὸ φοβερὸν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, οἰκτείρησόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. Καθίσμ., Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαβὶδ, καὶγώ σοι κράζω, Ἥμαρτον Σωτήρ· τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι. Ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄφθονον πηγὴν Ἰορδάνου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτενῶς καθικετεύω σε, πάθεσι πολλοῖς καταπονούμενον, πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἑκάστην χαλεπῶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, ζωῆς πρὸς λιμένα χειραγώγησον.

Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε μητέρα τίκτουσαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργόν; ἀπειράνδρως θηλάζουσαν τὸν διδόντα τροφὴν πάσῃ σαρκί; ὢ τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα, βόησον » ψυχή: Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό » μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά» σω αὐτόν.

Τροπάρια.

Ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσωμεν πικρῶς, ὅπως δάκρυσι καλοῖς φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὄφελος.

Μυριάκις, Χριστὲ, ἐπηγγειλάμην τοῦ μετανοεῖν, καὶ ἀναίσθητον ψυχὴν ἔχων, τοῖς σφάλμασι περιπίπτω· οἰκτειρον Σωτὴρ τὴν ἀσθένειάν μου. Μαρτυρικά.

Οἱ βασάνων πυρὰν ὑπενεγκόντες θείῳ δροσισμῷ, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, πυρὸς γεέννης λυτρώσασθέ με, πάθη χαλεπὰ περικείμενον.

Ἰσχυροὶ κατ' ἐχθρῶν ἀναδειχθέντες σθένει θείῳ, τὴν ἀνίσχυρον αὐτῶν κατεπαλαί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβατων

σατε δυναστείαν, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβὶς, ἣν Ἡσαΐας ἔβλεψε ποτὲ, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς καρδίας πάθη, Θεογεννῆτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς: Βαπτιστὰ τήνδε τὴν δέησιν προσδέχου. Ἰωσήφ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτιζόμενον διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύματα τῶν παθῶν καταπραΰνον, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ γεγονὼς ὑμνολογήσω σε.

Ἀποῤῥήτῳ λάμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμες· ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι τὴν καρδίαν μου, Βαπτιστὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην πάσαις τῶν Δαιμόνων ἐπιθέσεσι.

Ποταμῷ τὴν ἄβυσσον ποτὲ Πάνσοφε κατέδυσας, κατακλυσμὸν ἐργαζομένην χάριτι πάσης παραβάσεως· ἀλλὰ δέομαι, τοὺς χειμάῤῥους, Μακάριε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον ἐνθέῳ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁγνῆς Παρθένου συγγενὴς Μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης, Πρόδρομε· μεθ' ἧς σε γεραίρομεν, καὶ δεόμεθα οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου νῦν περιπολοῦντες, οἴκους ἡμᾶς ποίησον τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
» Θεὸς ἀναδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
» φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Ῥαθυμίας νυσταγμῷ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχήν· διέγειρόν με πρὸς ἐγρήγορσιν, Χριστὲ, μετανοίας, τοῦ ποιεῖν τὰ σὰ προστάγματα.

Μὴ με δείξῃς, Ἰησοῦ, ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ κατεγνωσμένον, ἀλλὰ πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψας, χαλεπῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι καλῶς ἐνθέοις τρόποις, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ πάθη ἰάσασθε.

Ἵνα τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀϊδίων ἀγαθῶν ἀξιωθῆτε, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν, Ἀθλοφόροι, ἐπὶ γῆς στερῤῥῶς ἠνέγκατε.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς τὸν τροφέα τοῦ παντὸς, καὶ φέρεις τοῦτον ἐν ἀγκάλαις Ἁγνὴ, τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ φέροντα πάντοτε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἴατρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθέῳ σου μεσιτείᾳ, Κυρίου Πρόδρομε, καὶ πάσης ῥῦσαί με ἐναντίας δέομαι περιστάσεως.

Στειρώσεως ἀπέλυσας τὴν τεκοῦσαν, τεχθεὶς Θεοῦ προνοίᾳ, σοφὲ Προφῆτα· στειρεύουσαν οὖν ἔργασαι καρποφόρον νῦν τὴν καρδίαν μου, Κυρίου Πρόδρομε, ἀρετῶν ἐκφέρουσαν τὰ βλαστήματα.

Τὸν πόθῳ σοι δειμαίνοντα θεῖον οἶκον, τῆς ἄνω κληρουχίας τυχεῖν δυσώπει· τοὺς πίστει τῷ τεμένει σου λειτουργοῦντας, ναοὺς τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου ποίησον, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται ὁ Πρόδρομος ἐν νηδύϊ, φερόμενος μητρῴα, καὶ προσεκύνει τὸν Κύριον φερόμενον σοῦ νηδύϊ, Θεοχαρίτωτε· ὃν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν ὁ Προφή-
» της προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν: Τὴν
» ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
» Θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐ-
» πεδήμησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Σεσυλημένον με πάντοθεν, καὶ πτωχεύοντα, Λόγε, καθορῶν ὁ δυσμενὴς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δολιόφρων. Κύριε τῆς δόξης, πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτοῦ με κακουργίας ἐξελοῦ.

Χεῖρας καὶ ὄμματα, Κύριε, κατερῥύπωσα, πράττων, ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ εἰς ὀργὴν συνεκίνησα τοὺς οἰκτιρμούς σου, καταδαπανήσας τὴν σὴν μακροθυμίαν· ἐπιβλέψας, οἰκτειρόν με Ἀγαθέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Ἁγίοις ὑπάρχει, πειθαρχήσασιν αὐτῷ, καὶ καθελοῦσι τὰ ξόανα τῆς ἀπωλείας, καὶ κληρωσαμένοις Παραδείσου τὸ πλάτος, οὗπερ πάλαι ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Από το Κέντρο Ιστορικών Αρχείων Μουσείο Τοπικών Ιακωβάτων

Ῥείθροις αἱμάτων Μακάριοι, ἀνεστείλατε λύθρον, προσαγόμενον ποτὲ Δαίμοσι πρᾶσιν ὀλέθριον, ἐπ' ἀπωλείᾳ προσαγόντων ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε ἀεί.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ἐν Πνεύματι, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ περίδοξος χορὸς, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον ποικιλοτρόπως τοῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ὧν τὸ πέρας καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρ. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος οὐρανοὺς, καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντος, τὴν πάραν ὑπέκλινας τῇ δεξιᾷ σου, Πανόλβιε· ἧ με περιφούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Ἡ ἔρημος σὲ πολίτην ἡ ἄβατος ἔσχηκε, μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως γεγεννημένην ψυχήν μου περιποίησον.

Νόμον θεῖον ἐκδικῶν, παρανόμως ἀνῄρησαι· διὸ ἱκετεύω σε, παρανομοῦντά με πάντοτε, καὶ δελεαζόμενον ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις ἐπανόρθωσον.

Δειμαίνοντος σεαυτὸν τοῦ Δεσπότου ἀνάκτορον, πρὸς θεῖα σκηνώματα νῦν μεταβέβηκας Πρόδρομε· ὧν τυχεῖν ἱκέτευε τὸν σοὶ Πανάγιον οἶκον ἀνεγείραντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λύσον τὰ πάθη μου τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλύνασαν ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου » καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Ἁμαρτίας συνάπτω ἀφρόνως ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἀνάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ μου· οἴμοι! πῶς ὀφθήσομαι Χριστῷ;

Μαυαγήσας, ὡς πλοῦν ἀπώλεσά μου τὸν φόρτον, ὃν μοι δέδωκας Οἰκτίρμον, καὶ νῦν πενόμενος κράζω: Μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ὡς τὴν δόξαν παριδόντες, τὴν κάτω καὶ πατουμένην, οὐρανίου Ἀθλοφόροι, κατηξιώθητε δόξης, συνυπάρχοντες Χριστῷ.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν χωρίσαντες πίστει, τὰς βασάνους οἰκειοῦσθε ἐρωτικῶς Ἀθλοφόροι, οἰκειούμενοι Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε ὄρος μέγα ἐν πνεύματι ἐθεώρει, Θεοτόκε, ἐξ οὗ λίθος ἀποτμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν Δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, τῆς ἀφθαρσίας, Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν, δυσώπει τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηράναι, καὶ χειμάῤῥουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν Δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Ἤδη θρηνῶ, καὶ συστέλλομαι φόβῳ, καὶ ἀπορίᾳ πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη· εὔσπλαγχνε Κύριε φεῖσαί μου, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσιν.

Νομοθετῶν τοῖς λαοῖς σωτηρίαν, ἐν μετανοίᾳ γνώσει, Πρόδρομε, πταισμάτων γενησομένην, μέσον τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος ἔστης· διὰ τοῦτο ἐνδυσωποῦμέν σε, τρόποις μετανοίας ἡμᾶς καταφαίδρυνον.

Δός μοι καιρὸν μετανοίας, ῥᾳθύμως τὸν παρελθόντα ὅλον δαπανήσαντα Εὐεργέτα, ἔχων εἰς τοῦτο δυσωποῦντά σε Λόγε, Ἰωάννην τὸν μέγαν Πρόδρομον, καὶ τῆς μετανοίας παγκόσμιον κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιβουλαῖς καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάνου ἐθανατώθην, Δέσποινα Πανάμωμε· ζώωσόν με ἡ τετοκυῖα τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, Θεοτόκε, τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὑμνῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι Χριστὲ, » καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζο- » μαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, » κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον » Σωτήρ.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Χαναναία, κραυγάζωσοι Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ ἐλέησάς με οἰκτειρον· ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἔχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἑαυτῆς εἰς αἴσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Ταράσσει με ἀμέτρων κλυδώνιον παθῶν· ὡς τῇ θαλάσσῃ ποτὲ ἐπετίμησας, καὶ ἔσωσας τοὺς ἁγίους Μαθητὰς, κἀμὲ Ἰησοῦ ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Ἐξέστησαν Ἀγγέλων ἀσώματοι χοροὶ, τὴν καρτερίαν ὑμῶν τὴν ἐν σώματι, καὶ ἤνεσαν τὸν παρέχοντα ὑμῖν, σεπτοὶ Ἀθληταὶ, καὶ δύναμιν καὶ καμάτων ἀμοιβήν.

Δημοσιακή Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Ῥαινόμενοι αἱμάτων οἰκείων ταῖς ῥοαῖς, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι Μάρτυρες, πηγνύμενοι ὑπὸ κρύους χαλεποῦ, πρὸς Θάλψιν ζωῆς μετέβητε, ἀνυμνοῦντες τὸν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεζα τὸν ἄρτον χωρεῖς τὸν μυστικὸν, ἐξ οὗ φαγόντες, οὐκ ἔτι λιμώττομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ γεννήτριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἡ φωνὴ ἡ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τὰς φωνὰς προσδεξάμενος αἴτησαι, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε. Συντριβὴν τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τῶν ἁμαρτιῶν τὸ φορτίον διάλυσον, καὶ παρ' ἐλπίδα σῶσόν με, ταῖς εὐχαῖς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἰησοῦν ὃν χειρί σου ἐβάπτισας, Πρόδρομε ἱκέτευε, χειρός με ῥύσασθαι τῆς ἁμαρτίας, αἴροντα πρὸς αὐτὸν ἀεὶ χεῖρας, πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὕπνος ἁμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου· τῇ σῇ ἀγρύπνῳ, Πάναγνε, μεσιτείᾳ ἐξέγειρον, σῶσόν με.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι Παῖδες, ἐν τῇ » καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες: Εὐλογητὸς » εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγα- » γες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ » ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράττων τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ, ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς· μὴ οὖν ἐάσῃς με, Σῶτερ, ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Ἐν ἀνομίαις, Κύριε, ἰδοὺ ἐγὼ συνελήφθην, ὡς ὁ Δαβὶδ κραυγάζω, καὶ ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, καὶ ὡς παραπικραίνων δοῦλος, παρεπίκρανα σὲ τὸν μόνον ὑπάρχοντα Θεὸν ἀγαθόν· μὴ οὖν ἐάσῃς με, Σῶτερ, ἀπολέσθαι, διὰ φιλανθρωπίαν.

Μαρτυρικά.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισται δῆμος τῶν Ἀθλοφόρων, μαρτυρικῶς ἐστέφθη τῇ ζωηφόρῳ δεξιᾷ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησε, τὸν τὰ πάντα πεποιηκότα λόγῳ· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς χαίρων, ἀπολαύει τῆς Θείας κληρουχίας.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ ἀφαιρούμενοι χεῖρας καὶ πόδας, εὐθυδρόμως πρὸς οὐράνιον οἱ εὐκλεεῖς ἐστέλλοντο πορείαν, καθυποσκελίζοντες τὰς πορείας τοῦ μόνου πολεμήτορος. Αὐτῶν ταῖς προσευχαῖς, σῶσον πάντας, Λόγε, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, ἀεὶ τὸν ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία πανύμνητε, ὅτι μόνη Θεὸν κυοφορεῖς ἐν σαρκί· ὃν αἴτησαι Ἁγνὴ, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Προρρίζους, ἀξίνῃ σου τῆς μετανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας τῆς ἐμπαθοῦς καρδίας μου, ἐμφύτευσον Πρόδρομε θείαν ἀπάθειαν, φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ, πάσης κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ῥοαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορδάνου, στεγάζοντα ὕδασι τὰ ὑπερῷα, Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕδωρ δωρήσασθαι θείας κατανύξεως ἀεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Ὁ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν Θεοῦ Πρόδρομε κηρύξας, τοῦτον αἴτησαι, ἐρίφων τῆς μοίρας με δεῖξαι ἀλλότριον, καὶ τοῖς δεξιοῖς αὐτοῦ κἀμὲ συναριθμῆσαι προβάτοις, ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδὺς Παρθένε, ἐγγάστριον φέρουσαν τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θείοις σκιρτήμασιν ὁ μέγας Πρόδρομος, στείρας ὁ πανάγιος καρπὸς, ἐπέγνω χαίρων, καὶ προσεκύνησε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ τῆς Παρθένου τὸ » θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώ- » σαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ- » ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἵνα θεώσῃς ἡμᾶς, ἐσαρκώθης δι' οἶκτον· οὐ συνῆκα δὲ ὅλως, δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς· τῇ σῇ ἀγαθωσύνῃ ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, ἡ πάντων σωτηρία.

Σὺ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, πλανηθεῖσαν εἰς ὄρη παραβάσεως Λόγε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ἐπίστρεψον, σῶσον, μή με τελείως ἐχθρὸς, ὁ πλάνος καταπίῃ.

Μουσείο Τυπλόων Ιακωβάτων

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως ὁμοῦ (ἀνεβόων ἀλλήλοις οἱ τερπνοὶ Ἀθλοφόροι, αἰκιζόμενοι δεινῶς)· Χριστὸς ἰδοὺ προτείνει τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῶν στερρῶν ὑμῶν πόνων, ἀπεπνίξατε ὄφιν, τὸν βουλόμενον ὑμᾶς δελεάσαι κακούργως, καὶ Παραδείσου τρυφῆς ὤφθητε κληρονόμοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, καὶ ἐγένετο βροτός, παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε τῷ θείῳ προστάγ- » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖ- » τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δίδου δεξιὰν ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ, ὁ δεξιὰν ἐκτείνας Πρόδρομε, καὶ λούσας τοῖς ὕδασι τὸν ἀμόλυντον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ μολυσμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκαθαίρων τῇ μετανοίᾳ, καὶ σῶσόν με.

Ἔχουσα ψυχὴ καιρὸν τοῦ μεταγνῶναι, τῆς ἀμελείας τὸν βαθύτατον ὕπνον ἀποτίναξον, καὶ σπουδαίως ἐπαγρύπνησον, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ σου: Εὔσπλαγχνε οἰκτειρόν με, τοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεσι.

Χείμαρροι παθῶν, καὶ ὕδατα κακίας, ἕως ψυχῆς μου ἐπεισήλθοσαν, μακάριε Πρόδρομε· σπεῦσον τάχος ἐξελέσθαι με, ὁ ποταμοῦ τοῖς ῥεύμασι λούσας τῆς ἀπαθείας τὸ γαληνότατον πέλαγος.

Οἴμοι τῷ πολλὰ κακὰ πεποιηκότι! οἴμοι τῷ μόνῳ παροργίσαντι Θεὸν τὸν πανάγαθον! Βαπτιστὰ Χριστοῦ βοήθει μοι, καὶ βράβευσον πταισμάτων μου λύσιν, καὶ τῶν χρεῶν μου ἀποκοπὴν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὕψιστον Θεὸν σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δεινῶν· ὅλον πτωχεύσαντα, ταῖς θείαις καταπλούτισον Πάναγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμνῶ σε σωζόμενος.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς » ἑώρακε ποτέ, ὅτι Παρθένος εὑρέθη ἐν » γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος » ἀποτεκοῦσα; Τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καί » σὲ ἀγνὴ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὦ πῶς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅλως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον! ἐπίστρεψόν με, μόνε Δημιουργέ, ὁ Μανασσῆν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Σταῖσον Χριστὲ τὰ ῥεύματα, βοῶ σοι, τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν, ὄμβρους διδούς μοι δακρύων, ἐναποπλύνοντας τὸν μολυσμόν, ὃν ὑπέστην ἐξ ἀφροσύνης· καὶ σῶσόν με, ὁ σώσας τὴν ἐκ ψυχῆς μετανοήσασαν Πόρνην τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Ἡ φωταυγὴς τῶν θείων Ἀθλοφόρων μνήμη, ὡς Ἥλιος ἡμῖν ἐξανατείλασα, πᾶσι τῆς γῆς τοῖς πέρασι φωταγωγεῖ, καὶ τὸ σκότος ἀποδιώκει τῆς εἰδωλομανίας, καὶ τῶν παθῶν τῶν ψυχοφθόρων τὸν ζόφον, θείῳ Πνεύματι.

Φάλαγξ σεπτή, στρατὸς τροπαιοφόρος, καὶ ἐκλεκτὴ παρεμβολή, δῆμος ἁγίων Μαρτύρων, χορὸς μακάριος, χοροστασίαις συνήφθη τῶν Ἀσωμάτων. Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τῆς σῆς βασιλείας μετόχους ποίησον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐξανατείλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθεΐας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρθενομῆτορ Μαρία, φώτισον πάντας τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγῆ λύτρωσαι σκότους, ἐν ὥρᾳ κατακρίσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱός, Θεὸς καὶ Κύ- » ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ- » φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεο- » τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵλυός με λύτρωσαι τῆς ἁμαρτίας Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις, τοῦ σὲ παντὶ κηρύξαντος κόσμῳ, Ἀμνὸν Θεοῦ, αἴροντα τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ὡς εὔοσμον κυπάρισσον, ὡς ἀμάραντον κρίνον, ὡς μύρον τίμιον, ἔχων σε Κυρίου Προφῆτα, τῆς τῶν ἐμῶν ἔργων δυσωδίας εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι, ὁ προστρέχων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στειρεύειν ἀκάρπων με, Παμμάκαρ, ἔργων ποίησον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν ἀεὶ προσφέ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
Μουσείο Γουδελή - Ιδιωτικό Μουσείο Τέχνης

ροντα, τέκνον με Κυρίου ποιοῦντα, καὶ κοινωνὸν θείας βασιλείας, καὶ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἁγίων ὁμοδίαιτον.

Ἡμῖν τοῖς ποθοῦσί σε, καὶ πόθῳ σε γεραίρουσι, καὶ τῷ θείῳ ναῷ σου περιχορεύουσι, δίδου οὐρανόθεν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν, Πρόδρομε Κυρίου, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνεις τῆς Θεομήτορος· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει Προφῆτα, τὴν ταπεινὴν σώζεσθαι ψυχήν μου, πολλοῖς περιπίπτουσαν καθ' ἡμέραν πλημμελήμασι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἁμαρτίᾳ· τίνι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ; ἐὰν στενάξω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς οὐρανούς· ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μιαίνω τοῖς δάκρυσι τὴν γῆν· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης: Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Ληστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα καὶ τὴν Πόρνην τοῖς πάθεσιν· οἰκτείρησόν με, Σωτὴρ, τὸν αὐτοκατάκριτον.

Καταδύσας τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας ἐν ὕδατι, Πρόδρομε, ταῖς σαῖς εὐχαῖς τὰ πάθη μου μείωσον. Μαρτυρικόν.

Οἱ τῆς πλάνης τὰ ῥήματα, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, ψύξαντες, Χριστοῦ Ἀθληταί, ἀξίως δοξάζεσθε.

Δόξα.

Ῥητορεύων, ὡς γέγραπται, νοῦς ἀνθρώπων οὐ δύναται, Θεότητος μίαν ἀρχὴν ὑμνεῖν τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀφλέκτως κυήσασαν τὸν Θεὸν τὸν προάναρχον, ἐγκωμίων πάντες ᾠδαῖς, ἀπαύστως ὑμνήσωμεν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα ναοῦ ἐρρήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾶν μὴ σθένουσαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη, καὶ κεῖται πτῶμα ἐξαίσιον, ὅφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε· Ἀδὰμ δὲ κατάρας λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτειρον πάντας, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κρίσιν δέχῃ μόνε Βασιλεῦ, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα μέλλων ἐν τῇ ἐλεύσει σου· στέφος ἀνεδύσω δὲ Σῶτερ ἀκάνθινον, ὑπεκτίλλων, Φιλάνθρωπε, τὴν ἐκ τῆς ἀπάτης ἄκανθαν προθέλυμνον τῇ δυναστείᾳ σου, πᾶσιν ἐμφυτεύων τοῖς πίστει σταύρωσιν τὴν σὴν προσκυνοῦσι, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἐπίγνωσιν.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφὴ, καὶ καταφυγὴ τῶν πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπὶς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες: Ἁγία Ἁγίων, λύτρωσαι προφθάσασα καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, πάσης ἐπηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὄντως ὑπερῆραν ἀληθῶς τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη τὴν κεφαλήν μου Ἀγνὴ, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα καὶ ἄμετρα, Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπαλαίων Ιακωβατων

Ὥσπερ ἐν λιμένι προσδραμών, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, δέομαι, σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης θλίψεως, ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα, σῶζε πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολάζουσα: Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. ἕτερα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, γλυκύτατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ. ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικον.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὢ θαῦμα καινόν! (ἐβόα ἡ Παναμωμος, σαυρῷ τὸν Υἱὸν ἰδοῦσα καθηλούμενον) ὁ

δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πτῶσις πέφυκε Δαιμόνων Σταυροῦ στάσις.
Ἰωσήφ. Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ τὴν Φαραω-
» νίτιδα πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολὴν, πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν· ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ δὲ ὁ Ἀθάνατος, καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθαγασίαν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται· ὁ πρὶν ἀπωσμένος δὲ πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος. Δόξα σοι τῷ οὕτως μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ὡς κριοὶ, ὡς ἄρνες λογικοὶ, ἐναποσφαττόμενοι, καὶ μεληδὸν ἀνηλεῶς κοπτόμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, προσηνέχθητε τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν νῦν τῶν πρωτοτόκων ἐφαιδρύνατε.

Σταθηρὰν τὴν ἔνστασιν, σοφοὶ, πάντοτε ποιούμενοι, τοὺς πονηροὺς ἐχθροὺς κατεπαλαίσατε, ξίφεσι τεμνόμενοι, καὶ ἐν ὕδατι καὶ πυρὶ προσριπτόμενοι· ὅθεν μακαρίου τέλους Ἀθλοφόροι ἠξιώθητε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱερὸς ἐκάλει σε χορὸς πύλην ἀδιόδευτον, γῆν ἐκλεκτὴν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, παναγία Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἁπάντων ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως σταύρωσιν σαρκὶ καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον ἐν γυναιξὶ, Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾠκησε τὴν ἀμώμητον. Ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας. Ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με δεῖξαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως, Πανάμωμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε,
» ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας πᾶσαν κτίσιν Κύριε, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Παράδεισον ἠνέῳξας τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς Θείας εὐσπλαγχνίας σου. Μαρτυρικά.

Ἐξήνθησαν οἱ Μάρτυρες, ὥσπερ ῥόδα εὐόσμα, ταῖς νοηταῖς κοιλάσι, καὶ δυσώδη πλάνην ἐμείωσαν, καὶ Πιστῶν τὰς καρδίας εὐωδίασαν.

Σωστῆρες οἰκουμένης, Πιςῶν σωτῆρες Ἅγιοι, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος φρυκτωρίαις, πάντας φωτίσατε, τοὺς ὑμᾶς καταχρέως μακαρίζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἑκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν ὁ Ποιητὴς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας Θεὸν Λόγον Ἄχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίᾳ σκυθρωπάζουσαν. Τὰ τραύματα θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Κατήργησας τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν

ἐξηφάνισας· ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, μόνε Κύριε.

Ἐφήπλωσο ἐν Σταυρῷ, καὶ συνέστειλεν Ἥλιος τὸ φῶς θεωρήσας σε, ὄρη καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ διερράγη, Παντοδύναμε.

Μαρτυρικά.

Νεκρούμενοι, τὸν ἐχθρὸν παντελῶς ἐνεκρώσατε· σιδήρῳ ξεόμενοι, τῆς δερματίνης νεκρώσεως πάθος ἐξεδύσασθε Μάρτυρες θεῖοι, καὶ δόξαν ἐνεδύσασθε.

Διέκοψαν κεφαλὰς ἐν ἑκστάσει οἱ Μάρτυρες πονηρῶν δυναμέων, τὰς κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, καὶ τὴν διαμένουσαν ἐκληρονόμησαν δόξαν ἀγαλλόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέτειλεν ἐκ γαστρός σου, Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα Χριστὸς, καὶ ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην σταυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ τῶν Δαιμόνων σκότος ἐξηφάνισεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με ἡδονῆς τὸν πληγέντα, καὶ κείμενον τραυματίαν, Ἄχραντε μὴ ὑπερίδῃς, ἀλλ' ἴασαι λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα δεσποτείαν ἁπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα χάριτος θείας, οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν, Παναμώμητε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ, Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Γήρᾳ παγεὶς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας· καὶ λόγχῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρχέκακον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας πᾶσι Χριστὲ ἐπήγασας.

Μὴ φέρων ὁρᾶν, ὃν χερσὶ διέπλασας, πλανώμενον, τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, Λόγε ἐπὶ ξύλου θανατούμενος, καὶ ἐζώωσας τοῦτον, ξύλῳ ποτὲ τεθνήξαντα.

Μαρτυρικά.

Οἱ φίλοι Θεοῦ, οἱ θερμοὶ ἀνθρώπων ἀντιλήπτορες, τὰ ἄνθη, τὰ περιφανῆ σκεύη τοῦ Πνεύματος, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι ἀξίως μακαρίζονται.

Νομίμως ἀθλῶν, ὁ χορὸς ὁ ἅγιος τῶν σῶν Ἀθλητῶν ἀνόμους κατήσχυνε, μόνε Νομοδότα, τῇ δυνάμει σου· καὶ τελέσας τὸν δρόμον μαρτυρικῶς, κατέστεπται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡράθης, Ἁγνὴ, μετὰ τόκον ἄφθορος· Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ ἐτέχθη, ὡς ἄνθρωπος. Ὃν κατανοήσασα σταυρούμενον, τὴν τῶν σπλάγχνων ὀδύνην μὴ φέρουσα, ἠλάλαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε, ὁδήγησον ὁδὸν εἰς εὐθεῖάν με νῦν, εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενὶ ἑαυτὸν ἀγνώμονι, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν περιπλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον, σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν ζωηρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον ἁμαρτιῶν, καὶ κινδυνεύοντα προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε:
» Σύ με ἀνάγαγε ἐκ πυθμένος Ἅδου, δέο-
» μαι, ἵνα ὡς Λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως,
» ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Τροπάρια.

Νεαζούσαις κάραις θεὶς παλάμας ποτὲ Ἰακὼβ, σταυρὸν προέγραψεν, ἐν ᾧ Λόγε ἐξεπέτασας παλάμας, καὶ χειρὸς πλάνου πολεμήτορος ἐλυτρώσω, Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ παμβασιλεῦ βουλήματι, ἡ βασιλεύουσα ἁμαρτία ἐξωστράκισται· Ἀδὰμ δὲ, ὁ ποτὲ Παραδείσου ἄποικος, ἐν αὐτῷ σὲ ὑμνῶν εἰσοικίζεται.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ὡραίους ἐν σίγμασιν ἱεροὺς ὑπάρχοντας, τοὺς τὴν εὐπρέπειαν στολισθέντας τὴν θράνιον, τοὺς ὄντως ποθητοὺς τοῦ Κυρίου Μάρτυρας, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ὑμνήσωμεν.

Ἀνύστακτον λαμπάδα, τὴν ἑαυτῶν τηρήσαντες οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἠρδεύθησαν πλουσιώτατα τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, καὶ τῆς θείας ἔτυχον τῷ νυμφῶνος εἰσόδῳ γηθόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κυήσασαν τὸν ὑπερύμνητον, ἐν ξύλῳ τὸν ἀρ-

χέκακον δυνάμει τῇ αὐτοῦ ὀλέσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μή με δείξῃς Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέσμοις μου πράξεσιν· εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι τὴν Μητέρα σου· οἰκτειρον, σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυ» ράννου μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπι» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισὶ » δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ» νος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ῥομφαία τὸ πρότερον ἡ στρεφομένη τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ' οὗ τῇ λόγχῃ τέτρωσαι, σταυρῷ ἀνυψούμενος, εὔσπλαγχνε Κύριε· ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῷ τιμίῳ πάθει εὑρὼν ἀπάθειαν.

Ὃ ὄφις ὑψούμενος ὑπὸ Μωσέως, τὴν θείαν ἀνάρτησιν ἐν ξύλῳ προεικόνιζε Χριστοῦ, τοῦ τὸν δόλιον ὄφιν νεκρώσαντος, πάντας τε ζωώσαντος ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας ταῖς παραβάσεσιν.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ χρηματίζετε, θείᾳ μεθέξει, ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱοῦ ἀνάρχου Ἅγιοι, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον ἐκμιμησάμενοι· ὅθεν ἀδελφοὺς ὑμᾶς καλεῖ, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Σταυρῷ ἀναρτώμενοι, ὡς ὁ Δεσπότης, καὶ λόγχῃ νυττόμενοι, καὶ ξίφει συγκοπτόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι προμεριζόμενοι, καὶ κατατεμνόμενοι τροχοῖς, οἱ θεοφόροι ἔχαιρον Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἀγεωργήτως Ἁγνὴ ὃν ἐβλάστησας, ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακας κρεμάμενον, ἔκραζες: Τέκνον μου γλυκύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλήσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με Δαίμονας πολέμησον ἀεί, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου αἱμάτων, ἐθέωσας Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλο» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Αἵματι τῷ σῷ, πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου ἐναποστάζοντι Μακρόθυμε, ἡ κτίσις ἡγίασται, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθεΐας, ὄμβροι τε ὤφθησαν εὐσεβείας, πλάνης αὐχμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταύρωσιν τὴν σὴν ὁ Ἥλιος ἠδέσθη, καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε· πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, καὶ ὁ Ἅδης κάτω ἔφριξε· Δικαίων δὲ ἐσκίρτησαν πνεύματα, προσδοκῶντα τὴν παντελῆ Λόγε λύτρωσιν.

Μαρτυρικά.

Γάμα Πιστοῖς ἡ κόνις τῶν λειψάνων τῶν Ἀθλοφόρων βρύει πάντοτε· ἰχῶρες δυσιατα θεραπεύουσι παθήματα. Ὡς θαυμαστὸς εἶ Κύριε, κράζομεν εὐχαρίστως, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσι!

Στόματα θηρῶν, καὶ βράσματα λεβήτων, πῆξίν τε κρύους, βάρος καύσωνος, ὀνύχων σπαράγματα, ὑπεμείνατε στερρότατα, καὶ κάθειρξιν, καὶ βίαιον θάνατον, Ἀθλοφόροι· ὅθεν Χριστῷ συνευφραίνεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς λαμβάνει θέλων, καὶ καθοραται ὁ ἀόρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ κατάρα ὀνομάζεται, κατάρας ἐξαιρούμενος ἅπαντας ὁ Υἱός σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου, πρεσ-

βεύουσαν ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάγαθον.

Ἔλυσας δεσμοῦ τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ἱκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε, συνδεσμοῦσα θείᾳ στοργῇ με τοῦ κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε, καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον μέτοχον ἀϊδίου, εὐλογημένη Παναμωμε.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς, Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μου, τῷ σῷ μώλωπι, Λόγε ἀνεξιχνίαστε, καὶ τὴν συγχωσθεῖσαν εἰκόνα πονηροῖς πάθεσιν, ἐκάθηρας τῷ πάθει σου Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὥράθης ὑψούμενος ἐν κυπαρίσσῳ, Δέσποτα, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ δι' ἀγαθότητα, ὁ εἷς τῆς ἁγίας Τριάδος, μοναδικὴν ὑπόστασιν ἔχων ἐν δυσὶ θελήσεσιν, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον. Μαρτυρικά.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα ἐνδεδυμένοι Μάρτυρες, ἀπαράτρωτοι πᾶσι βέλεσιν ὤφθητε τοῦ δημιουργοῦ τῆς κακίας· ὅθεν αὐτὸν νῦν καταπατεῖτε, τοῦτον καταπαίζοντες, ὡς οἰκτρὸν στρουθίον πάντοτε.

Ἡ γῆ μὲν, τὰ αἵματα ὑμῶν νῦν ὑποδέχεται, οὐρανὸς δὲ, τὰ θεῖα κέκτηται πνεύματα, μετὰ τῶν πυρίνων ταγμάτων, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ παρεστώτων, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἐκκλησίας πύργοι ἄσειστοι. Σταυροθεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι ἠλάλαζες βλέπουσα, παναγία Μητροπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πευσάμενος βρώσεως μὴ προσηκούσης, θάνατον ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε· ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας ἐπήγασεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν βασιλέα Κύριον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν διαλύσαντα Ἅδου τὰ βασίλεια Κόρη. Ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, τῆς ἄνω Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγάθυνον, Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φονευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικά.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ· ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ παναμωμος Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου παρεξῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη: Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν σταυρῷ ἀνυψούμενος, συνανύψωσας ἅπασαν φύσιν, Σωτὴρ, τῶν βροτῶν, ἀπαύστως ὑμνοῦσάν σε.

Τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον σοῦ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, γράφων ἐν βίβλῳ αὐτὸν τῶν ζώντων, Φιλάνθρωπε.

Μιμηταὶ χρηματίσαντες τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, δόξης αὐτῷ κοινωνοὶ γεγόνατε Μάρτυρες. Δόξα.

Ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ὑμνεῖται μιᾷ τιμῇ καὶ δόξῃ, σὺν Πνεύματι.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόδων Ιακωβατών

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐ'ν σταυρῷ ὡς ἑώρακας, ὃν ἀσπόρως ἐκύησας, τοῦτου ἀνύμνεις, Παρθένε, τὸ ἄφατον ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος Α'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες καθάπερ ὀφθέντες, Θεῖοι Ἀπόστολοι, τούτου τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνατε, καὶ λαοὺς συνηθροίσατε πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλάνης ὀχυρώματα καταστρεψάμενοι· ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὄντως ἐκομίσασθε Μακάριοι.

Δῆμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, βλέποντες κυρύττοντας ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σάρκα προσλαβὼν ἑκουσίως, σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι ὁμότιμος.

Πάσης οἰκουμένης ἁλιεῖς, τὴν ἠγκιστρωμένην ψυχήν μου ταῖς μεθοδείαις ἐχθροῦ, τάχος ἐκλυτρώσασθε, καὶ ἀπογνώσει με νῦν κινδυνεύοντα σώσατε, καρποὺς μετανοίας φέρειν ἐνισχύοντες, Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης πεῖραν μὴ λαβὼν, βασιλείας τῆς τῶν οὐρανῶν ἀξιωθήσωμαι.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου ὅμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περισχεσθεὶς, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σάλῳ τε ποντούμενος τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς λύπαις βαλλόμενος, ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀνατίθημι, Πάτερ Νικόλαε. Πάντων τῶν δεινῶν μοι παράσχου λύσιν, ταῖς πρεσβείαις σου Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξεσι.

Νέφος ἀθυμίας σκοτεινὸν, καὶ στενοχωρίας ὁμίχλην, νυνὶ καλύπτομαι, θλίψεις ἀλλεπαλλήλοι διαταράττουσιν, ὁ δὲ φόβος κινδύνων με δεινῶς περιέχει· δέομαί σου, σῶσόν με, Θεομακάριστε· σὲ γὰρ ὀνομάζω προστάτην, καὶ σοῦ τὴν βοήθειαν, Πάτερ, ἐπικαλουμένῳ μοι κατάπεμψον.

Χάριν εἰλῆφως παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς τὰς ἰάσεις, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ἅγιε Νικόλαε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι· φυγαδεύεις Δαιμόνων γὰρ ἀνίατα πάθη, πάντας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον, πάσης λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχὺς σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε Μήτηρ, καὶ καταφύγιον· πάντων τῶν ὑμνούντων σε σὺ εἶ ἀντίληψις· μὴ οὖν μάτην λογίζοιντο τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου· σὺ γὰρ πρὸς Θεὸν προστασία δέδοσαι, διὸ μὴ παρίδῃς διασῶσαι, Δέσποινα, τοὺς δούλους σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἐ'μεγάλυνας, Σωτὴρ, ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα. Δι' ὧν Εὐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφέρομέν σοι, λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς Ἐ'πιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς Πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, εἰ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν, ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Κεφαλλονιτικών Ιακωβάτων

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Β'.

Ὅ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἁλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς Πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἁλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' αὐτῶν στερέωσον Πίστιν τὴν ἔνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε, Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ καταχρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα Ἀποστολικά.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνίᾳ πτωχεύσας ὁ Θεὸς, πλουτιστὰς ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ, φαίνοντας, πτωχείᾳ τοῦ κηρύγματος, πλοῦτον τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· δι' ὧν καὶ πλουτήσαντες τὴν Πίστιν τὴν ἔνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην, Ἀπόστολοι.

Τῆς σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ Μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητόρων ἄσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν, τῇ ἰδιωτείᾳ τοῦ κηρύγματος, τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθὸς τοῖς ἐν θλίψει Θεοκυήτωρ, καὶ προστάτις ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἀνιάτων τὰς νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε πανύμνητε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ. Καθισ. τῶ ἁγ. Νικολάω.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι Νικόλαε, καταφαιδρύνεις ὑφήλιον ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔφοδον, προστάτης ὑπάρχων θερμότατος.

Μαρτυρικόν.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἀγνεύουσα, σοὶ προσπίπτω Ἄχραντε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως: Ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ τὴν Φαραω-
» νίτιδα πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμό-
» χθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τοῦ φωτὸς τοῦ θείου ἀστραπαὶ πίστει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, καὶ ἐν ἀμελείᾳ πάντα μου τὸν βίον διανύοντα.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλον με γενόμενον τοῦ δυσμενοῦς διὰ κακῶν οἰκείωσιν, τούτου ἐκλυτρώσασθε, συγκινοῦντές μου τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπησιν τοῦ πεφιλημένου γένος τῶν βροτῶν δι' ἀγαθότητα.

Ταπεινὴ ψυχή μου, πρὸ θανῆς σπεῦσον, μετανόησον, καὶ σαυτὴν νενεκρωμένην πένθησον, ὅπως ὁ τὸν Λάζαρον τετραήμερον ἀναστήσας, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ σὲ ἀναστήσῃ, ταῖς τῶν Ἀποστόλων παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεὸν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῇ φθορᾷ κεκρατημένους Πάναγνε, τοῦτον καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σοὶ, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, Παμμάκαρ, τὸ μνημόσυνον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακώβατων

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς Πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ, Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε καὶ πόθῳ, Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον εἵλέ με· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ἀνακέκλημαι, Θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ, Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ » τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ » παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐξερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Διδάσκαλον κτησάμενοι τὴν σοφίαν, ἔνδοξοι, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν Πνεύματι τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράνατε τὴν σοφίαν, Θεόπται ἀξιάγαστοι.

Τὴν στείρωσιν, Πανεύφημοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, καὶ εὐτεκνίαν πράξεων ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε, ὡς τοῦ Λόγου αὐτόπται πανσεβάσμιοι.

Δεινῶς με φαρμαχθέντα νῦν τῷ ἰοβόλῳ δήγματι τοῦ δυσμενοῦς θεράπευσον, ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Εὐεργέτα τῶν ὅλων πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον ἐκδυσώπει Πάναγνε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις, Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία, Θεὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ » Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ- » κωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρω- » πον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πεινῶντά με, καὶ λιμῷ καθ' ἑκάστην τηκόμενον, σωτηρίου βρώσεως ἔμπλησον, μόνε Ἀθάνατε, θείαις παρακλήσεσι τῶν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρυξάντων σε.

Εἰς θάλασσαν κοσμικὴν ἐπεβίβασας ἅπαντας ὡς ἵππους Φιλάνθρωπε, τοὺς εὐκλεεῖς Ἀποστόλους σου, ταύτης συνταράσσοντας τῆς ἁλμυρᾶς ἀπιςίας πικρὰ ὕδατα.

Τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει Χριστὸν ἀνατείλαντες, ἐν σκότει με κείμενον τῆς ἁμαρτίας φωτίσατε, ἔργοντες, Πανεύφημοι, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας μου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, ἡ Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε σὺν Ἀποστόλοις ἱκέτευε, ὅπως λυτρωθείημεν ἁμαρτιῶν, καὶ κινδύνων, καὶ κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡμίλησας καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊσάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Λυτρούμενος ἐκ θανάτου, ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Ἀπήςραψας ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς παναρίστου τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· σώζεις δὲ καλούμενος τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, σωματωθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὔσπλαγχνος ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. Διό σε πάντες Θεοτόκον Πιστοὶ σέβομεν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, » Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ, Δέσποτα, » τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ » νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ὁ μέγας Ποιμὴν μέσον λύκων ἔξειλεν, ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητὰς αὐτοῦ.

Τῷ θείῳ φωτὶ, τὰς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτίσατε καρδίας Ἀπόστολοι· ὅθεν ἱκετεύω,

ΑΝΙΟΧΙΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ

σκοτισθέντα με ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωτίσατε Μακάριοι.

Ἀθλία ψυχή, πρὸ τοῦ τέλους σπεῦσον, μετανόησον, Κυρίῳ κραυγάζουσα: Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, συγχώρησον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Φωτί με τῷ σῷ τὸν ἐν σκότει κείμενον καταύγασον, φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀποστόλοις καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ῥυσθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ πολιτείᾳ τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας: Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν οὐρανοῖς τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης ταῖς φανωτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θεράπον Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν ἐκζητήσῃς εἰκόνα, συγκεχωσμένην πάθεσιν ἀμέτροις, Χριστέ μου Λόγε, τὰς οὐρανίους λαθὼν οὐσίας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν: Ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου » ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός » με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Οἱ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, τὴν κατατακεῖσαν ψυχήν μου τῷ καύσωνι τῆς ἁμαρτίας, δέομαι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, ποτίσατε.

Οὐρανοὶ νοητοὶ χρηματίσαντες, δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγεῖσθε τὴν ἄῤῥητον, Θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι, ἧς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσβεύσατε.

Ἐν πελάγει δεινῶν κυματούμενος, σοὶ τῷ τοῦ παντὸς Κυβερνήτῃ προσέρχομαι· διὰ τῶν Ἀποστόλων σου, σωτηρίας πρὸς ὅρμον με ἴθυνον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων σου, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι τὴν Μητέρα σου· οἰκτειρον, σῶσόν με.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολ. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὅτῆς νίκης, Νικόλαε, ξέφανος τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυ» ράννου μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπι» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, » δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ» νος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πυρὶ θείου Πνεύματος προσαναφθέντες, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας, Ἀπόστολοι, ἐσβέσατε, Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν Πιστῶν πάντων ἐπανήψατε· διὸ μεγαλοφώνως ὑμᾶς γεραίρομεν.

Τὸν κόσμον μισήσαντες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἠγαπήσατε, ἐν κόσμῳ μετὰ σώματος βροτοῖς ὁμιλήσαντα. Ὃν ἱκετεύσατε, πάντων τῶν ἐν βίῳ με δεινῶν ἐλευθερῶσαι, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Κριτὰ δικαιότατε, καρδιογνῶστα, ὁ μόνος τὰ κρύφια εἰδώς μου πλημμελήματα, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως μὴ κατακρίνῃς με, μὴ δὲ πέμψῃς με εἰς πῦρ, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος οὐ κατεφλέχθης ἀῤῥήτως κυήσασα, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ καθικέτευε σὺν Ἀποστόλοις, Ἀγνὴ διαιωνιζούσης με φλογὸς ἐλευθερῶσαι, τὸν σὲ δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πηρῷ πειρασμῷ περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις Ἅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλειν σοι: Σὲ μακαρίζω ἱερὲ Χριστοῦ Θεράπον ἀεί.

Ἀδύτου φωτὸς ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων κεκρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας καθοδήγησον ψάλλοντας:

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Μουσείο Τυπάλδων Τσικουράτων

Σὲ μακαρίζομεν ἀεὶ, Θεράπον ὄντως Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ ἀναῤῥύσασθαι ψάλλοντας: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας: Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σωματοειδῶς ὑμῖν ἐπιφοιτήσαν, πυρὸς ἐν εἴδει, Παράκλητον Πνεῦμα, ἀπειργάσατο ὡς λαμπάδας, φλογιζούσας μὲν ἀθέους, φωτίζουσα δὲ πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, θεῖοι τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Πάθη τὰ δεινῶς χειμάζοντα, Οἰκτίρμον, τὴν ἀδιόρθωτον καρδίαν μου θεράπευσον, δέομαι, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὸν νοῦν μου καθοδήγησον, ῥέποντα εἰς κακίαν, τῶν Μαθητῶν σου δεήσεσι.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ δάκρυσον συντόνως, καὶ σεαυτὴν πρὸ τέλους πένθησον, πρὸ τοῦ καταλάβῃ σε ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαράκλητος, καὶ βόησον τῷ Κτίστῃ σου: Δέσποτα οἰκτειρόν με, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κάμινος ποτὲ, μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε πανάχραντε. Διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε, ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεέννης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολ. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα, Θεὸν ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν αὐλῶν λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων, Θεόφρον, ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἰτήσαι παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς, Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Ἀπόστολοι μακάριοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Κήρυκες πάνσοφοι, πάσης με λυτρώσασθε βλάβης, πάσης ὀργῆς, πάσης ἁμαρτίας, πάσης περιςάσεως, καὶ ποικίλης παραβάσεως.

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον προσφέρων, τὴν συνείδησιν συγχωσθεῖσαν τῇ ὕλῃ τῶν παραπτώσεων, καὶ μεμολυσμένην καρδίαν, καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον, βοῶσοι φιλάνθρωπε: Οἰκτειρόν με τῷ ἐλέει σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπόστολοι, Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον· ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ῥυσθῆναι κολάσεως τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανὼν τοῦ Ἁγ. Νικολ. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον, φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας παραδόξως, Πάμμακάριστε.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων τοὺς ὑμνητάς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον τοῦ Πατρὸς, Θεομῆτορ ἁγνὴ, συνελα-

βες, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Ἐμεγάλυνας, Χριστὲ, ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα. Ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄῤῥητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἁλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα. Δι' ὧν Εὔσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν προσφέρομέν σοι λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ τῶν πεινώντων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν πάντες, παίσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Ληστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα διελθόντες Ἀπόστολοι, σκότους τοῦ τῆς πλάνης βροτοὺς ἐῤῥύσασθε, πάνσοφοι.

Τῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, ἀνθρώπους, Μύσται σοφοὶ, σαφῶς ἀνείλκυσατε. Μαρτυρικόν.

Τοὺς τὸν δρόμον τελέσαντας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντας, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ συμφώνως ὑμνήσωμεν. Δόξα.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, ἅπαντες νῦν οἱ Πιστοὶ ἐν φόβῳ δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνὴ, καὶ κόσμου διάσωσμα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτασμα ναοῦ ἐῤῥήγνυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσείετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως τρόμῳ διεσχίζοντο, ὁρᾶν μὴ σθένουσαι Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὅλος ἀνετράπη, καὶ κεῖται πτῶμα ἐξαίσιον, ὅφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου ἐπὶ ξύλου φιλάνθρωπε· Ἀδὰμ δὲ κατάρας, λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτειρον πάντας, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Ὅτε ὁ παράνομος λαὸς, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε κτίσις ἅπασα φόβῳ ἐτρόμαξε, τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, καὶ κράτος θανάτου, πάντα ἐξηφάνισται, θείᾳ δυνάμει σου· τότε καὶ Ἀδὰμ ὁ προπάτωρ χαίρων ἀνεβόα σοι: Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν, Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν, καὶ παράσχου πηγὰς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν τὰς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πλήρωσον.

Ζάλῃ ἐναντίων λογισμῶν, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, πνεύμασιν ἀτάκτοις τε περιφερόμενος τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, βοῶ σοι Παρθένε: Σπεῦσον ἐξελέσθαι με, τῶν κατεχόντων δεινῶν, ὅπως, εὐχαριστῶ καρδίᾳ, σοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττω, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς Θεοχαρίτωτε.

Ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἐμὴν, καὶ τὴν τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν Ἁγνὴ, καὶ τὴν τῆς, καρδίας μου κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βουλὰς

Δημοτικη Βιβλιοθηκη Αγιου Νικολαου
Αριστοτέλη Κανονικού Βαθμοθηκη Αγιου Νικολαου
Μουσείο Τυπαλδοσιακών

διασκέδασον ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ πολεμούντων δεινῶς· σὺ γὰρ, τὸν Θεὸν τετοκυῖα, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσι, δύνασαι παρέχειν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! (ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν ὀλοφυρομένη) πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω, ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσόν με Χριστὲ Σωτὴρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐζωοποίησας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ. Διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου. Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες: Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Εὐσπλαγχνίας.

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος: Ὢ μιαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν ὁ Ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁρᾶται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ὀφώτισας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε Χριστὲ, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γλυκύτατε Υἱέ; ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Σταυρῷ παχέντος, Δαιμόνων πίπτει πλάνη. »

Ἰωσήφ.

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός:

» Ἄτριπτον, ἀσυννήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» Ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἑβδόα Ἰσραήλ:
» Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι θέλων τοὺς βροτούς, τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια πάθη δοξάζοντας.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ λαούς, τοὺς τὰ σὰ ἑκούσια πάθη δοξάζοντας.

Μαρτυρικά.

Ἄραντες ἐπὶ ὤμων Σταυρὸν οἱ Ἀθλοφόροι, τῷ σαρωθέντι ἀκολουθῆσαι εἵλοντο Χριστῷ, τούτου συμμορφούμενοι τοῖς θείοις πάθεσι.

Γύμνησαν τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, κατιδοῦσαι ὑμῶν τοὺς ἄθλους· ἐθρήνησε Δαιμόνων δὲ πληθὺς, νικηφόροι Μάρτυρες θεοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου πεπλήρωται· ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα, Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνὴ ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων, καὶ πταισμάτων νῦν με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοὶ τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε, προθύμως τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον τὸν σαρκωθέντα, Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ Πιστοὶ καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν, καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
» ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦον δὲ τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ἑκουσίως, καὶ πᾶσαν Διαβόλου κακοπραγίαν, κατέῤῥαξας· πεσόντας δὲ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔπτηξαν τὸν θάνατον, ἀθανάτους, ἀποσκοποῦμενοι δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγουσαν, καὶ φῶς ἄδυτον.

Αἱμάτων ἐξ οἰκείων οἱ Ἀθλοφόροι ὑπέρλαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ ταύτην στολισάμενοι, δεξιᾷ τε ὡς σκῆπτρον φέροντες χειρὶ τὸν θεῖον Σταυρὸν, τῷ Κυρίῳ πάντοτε συμβασιλεύουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον ἐκύησας, τὸν λύσαντα διὰ ξύλου δεσμίους ἅπαντας, Κόρη θεόνυμφε, καὶ Πιστοὺς συνδήσαντα τῇ στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ, Θεὸν, ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ῥήμασι τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον Παρθένε, ἐλπίς μου, καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με, Θεονύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ » Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ» κωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρω» πον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐκρέμασο ἐπὶ ξύλου, κρεμάσας ἐν ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμε, λόγχῃ πλευρὰν ὀρυττόμενος, αἷμά τε σὺν ὕδατι ἐναποσταξας, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἰατρεύθη τὸ ἄλγος μου· χειρὶ ῥαπισθέντος σου, ἐλευθερίας ἐπέτυχον· χολῆς γευσαμένου δὲ, τῆς ἐνηδόνου ἐρρύσθην Χριστὲ βρώσεως.

Μαρτυρικά.

Τοῖς τραύμασι τραυματίσαντες ὄφιν τὸν δόλιον, ἰάσθε τὰ τραύματα τῶν καρδιῶν ἡμῶν πάντοτε, χάριν ἀναβλύζοντες ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, Θεῖοι Μάρτυρες.

Ὀλόσωμον τῷ ἐχθρῷ τὴν πληγὴν προσηνέγκατε, πληγαῖς αἱματούμενοι, ἐπὶ τροχοῦ τε τεινόμενοι, καὶ τυμπανιζόμενοι, Θεοειδεῖς Ἀθλοφόροι πανσεβάσμιοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων ὁ Ὕψιστος, ὃν βλέπουσα Πάναγνε ξύλῳ ἀδίκως ὑψούμενον, ἔστενες δακρύουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι καὶ λογισμοῖς, βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι, Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη Πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῷ ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγῆσάμε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός:

» Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθείς, Ἥλιος » παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς » ἐν σκότει πεπλανημένοις, καὶ θεογνωσίας » φωτισμὸν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Δι' οἴκτον προσομιλήσας τῷ σταυρῷ Δέσποτα, ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν ἀνέσπασας, καὶ ἐτίμησας συνεδρίᾳ τῇ πατρικῇ, ἀτιμασθεὶς θελήματι.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς, ὁ στεφανῶν ἄνθεσι πᾶσαν τὴν γῆν, τὴν τῶν παθῶν μου ἄκανθαν ἀποτέμνεις ῥιζόθεν Λόγε, καὶ ἐμφυτεύεις μοι τὴν σὴν ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἰσχύϊ τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Ἅγιοι, ἐθελοντὶ περιθεμένου Μάρτυρες, δυναμούμενοι, τῶν Δαιμόνων τὴν δυναστείαν παντελῶς ὠλέσατε.

Μεγάλως ἀγωνισάμενοι ἐν γῇ Ἅγιοι, ἐν οὐρανοῖς μεγίστην δόξαν εὕρατε, καὶ μεγίστων ἡμᾶς κινδύνων ἀπολυτροῦσθε τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὃν νώτοις Χερουβικοῖς ἐν οὐρανοῖς θεοπρεπῶς ὡς ἀληθῶς ὀχούμενος, ταῖς ἀγκάλαις σου ἐποχεῖται, καὶ σταυρωθεὶς πάντας φθορᾶς διέσωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὅπλον ἀήττητον κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐνδυσώπησον.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας· οἰκτείρασα σῶσόν με.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἦχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου » Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας, τῶν δεινῶν » με λύτρωσαι· μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτη» ρίας αἴτιος.

Τροπάρια.

Νῶτον παρέχων εἰς μάστιγας, καὶ σιαγόνας σου εἰς ῥαπισμὸν, πρόσωπον δὲ Σῶτερ εἰς ἐμπτύσματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ ἀφρόνως σοι πταίσαντα.

Ὥσπερ ἀρνίον τοῦ θύεσθαι ἦλθες Χριστέ μου, λύκου νοητοῦ ἰοβόλῳ δήγματι, τοὺς θνήξαντας ἐπανάγων πρὸς ζωήν. Δόξα τῇ σταυρώσει σου.

ΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κοινή Βιβλιοθήκη Κυπριακών Σπουδών - Μουσείο Τοπικών Ιακωβάτων

Μαρτυρικά.

Νόμους τηροῦντες οἱ Μάρτυρες τοὺς τοῦ Δεσπότου, ἄνομον βουλὴν παρανόμων παντελῶς ἐξέκλιναν· καὶ θανόντες, τῆς ζωῆς τῆς μελλούσης ἔτυχον.

Παραταξάμενοι, Ἅγιοι, πρὸς ἐναντίας χαίροντες ἀρχάς, θείοις ὅπλοις ταύτας ἐτροπώσασθε, καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ νίκης ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται Θεὸς, καὶ σταυροῦται, καὶ θανάτου γεύεται, ἀποκτείνων τὸν ἐμὲ τὸ πρὶν ἀποκτείναντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὴν θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι μοι.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Δέσποινα, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυ» ράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπι» σε· Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, » δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ» νος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Πτωθέντα με ἤγειρας τῇ παραβάσει, σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἡ πάντων ἐξανάστασις· καὶ πτώσας, τὸν πτώσαντα, Λόγε, πολέμιον ὅλον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑποδεικνύεις. Δόξα τῷ κράτει σου.

Τοῖς ἥλοις ἐξήλωσας τὴν ἁμαρτίαν, Χριστὲ, τοῦ προπάτορος· καλάμῳ δὲ τυπτόμενος, ὑπέγραψας ἅπασιν ἐλευθερίαν βροτοῖς. Δόξα τοῖς παθήμασι τοῖς σοῖς, δι' ὧν μυρίων παθῶν ἐρρύσθημεν.

Μαρτυρικά.

Ἐτέμνοντο σώματα, τῶν μιαιφόνων χερσὶν, οἱ καλλίνικοι Χριστοῦ Μεγαλομάτυρες, καὶ ἔμενον Πνεύματι Θεοῦ ἀχώριστοι, τέμνοντες τὸν δόλιον ἐχθρὸν, ἀνδρίας ξίφει, καὶ κατασφάττοντες.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν ἐπαγόμενος Στρατὸς ὁ ἀκατάπληκτος, ὁλέθριον στράτευμα κατεξωλόθρευσαν, ἔπαθλον ληψόμενοι, ζωὴν τὴν μακαρίαν τε καὶ ἀνώλεθρον.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ἔμψυχον τοῦ βασιλέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος, Παρθένε ἀνεδείξαι· ἐν ᾧ καθεζόμενος, πάντας ἐξήγειρε τοῦ προτέρου πτώματος βροτοὺς, καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς ἐτίμησε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σταυρῷ προσπαγεὶς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέῤῥηξε τὸ χειρόγραφον. Ὃν νῦν Παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ῥυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθὴ, προστασία φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς, τὸν συλλυπούμενον καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολὴν σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος ἀμφιασάμενος, ἀπημαύρωσα δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε τὸν ἀῤῥωστίᾳ κρατούμενον σῶσον, ἐπιῤῥώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

« Ἐνδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τρι» σόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ » ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τῆς » φλογὸς ἀνέμελπον: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω » τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ὁ ἀπειθὴς, ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων, Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα παρανομοῦντας, ξύλῳ ἀνυψοῖ σταυρούμενον. Ὃν πᾶσα κτίσις δοξάζει ὡς Κύριον, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδου Μακεδονικών

Αἱμάτωσας Χριστὲ τοὺς δακτύλους σου ἐν ξύλῳ προσηλωμένος, τὸ προσαγόμενον τοῖς Δαίμοσιν αἷμα πάλαι, ἐπ' ἀπωλείᾳ τῶν προσαγομένων, ἔπαυσας· ὅθεν σε δοξάζει ἡ σύμπασα κτίσις, Θεὲ τῶν ὅλων, ἀνυμνολογοῦσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Μαρτυρικά.

Ναμάτων ζωτικῶν ὄντες ἔμπλεοι, οἱ Μάρτυρες τοὺς χειμάρρους τοὺς τῆς ἀπάτης ἀπεξήραναν, θείοις ῥείθροις τοῖς τῶν αἱμάτων, πίστει ἀκλινεῖ κραυγάζοντες: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἄπειρος πληθὺς τῶν αἱμάτων ὑμῶν, Ἅγιοι, ἀσεβείας τὸ πῦρ κατέσβεσε, καὶ Ἑλλήνων τὴν πολύθεον ἔλυσε πλάνην, πάντας δὲ Πιστοὺς ἐφώτισε μελῳδοῦντας: Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος Ἀμνάς, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων ἡ ὡραιότης, ὥσπερ ἀμνὸν σε ἀναρτώμενον ἐπὶ ξύλου θεασαμένη, ἔκλαιε πικρῶς, καὶ ἔλεγεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν ἀεννάως τοῖς Πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν ἀπαρυόμενοι, σοῦ ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
» ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκό-
» μιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-
» χουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πό-
» θον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χρι-
» στιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα τυπώσῃ πάλαι Ἰσαὰκ σοῦ τὸ πάθος, δεσμεῖται Λόγε· λύεται, δεθέντος δὲ προβάτου ἀντιτύπου ἐν φυτῷ Σαβὲκ ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη τῆς ἀκουσίως τότε θυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐθελουσίως τυθέντος, κακῶν ἐρρύσθημεν.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Χριστὲ ὑπάρχων, κάλλος οὐκ ἐκτήσω, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν, ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος, καὶ καλλωπίζων τὴν ἀμορφίαν πᾶσαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μόνε εὔσπλαγχνε Κύριε.

Μαρτυρικά.

Σιὼν τῆς ἄνω ὤφθητε οἰκήτορες θεῖοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων Μάρτυρες ἰσάγγελοι, ὡς ὄντες συμπολῖται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι τῶν πρωτοτόκων περιφανῶς φαιδρύνετε, λάμποντες φωτὶ, θείῳ καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ καλλωπιζόμενοι.

Ἠγαπημένοι φίλοι τοῦ ἡμᾶς παραδόξως πεφιλημένου, ῥύσασθε φιλίας με δολίας τῆς πρὸς σάρκα, ἅγιοι Κυρίου Μάρτυρες, ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν, καὶ λύσιν πταισμάτων χαλεπῶν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην ὑμῶν αἰτήσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου τοῦ συνήθους ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπηρμένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, θελήματι· ἡ δὲ Παρθένος σὺν Μαθητῇ παρθένῳ ἠλάλαζε πικρῶς, Οἴμοι! ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου ἀφράστως σωματούμενον Θεὸν, οἱ
» Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με

Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου πλησθῆναι καθικέτευσον Ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς αὐλοις ἀστραπαῖς, αὐγασον, πύλη τοῦ Θείου φωτός, καὶ τρυφῆς αἰωνίου πλησθῆναι καταξίωσον Ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὁρῶσα καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνία σου Δέσποινα θεραπεύσασα, λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν, Υἱὸς τέλειος γέγονεν Ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φρενυταί· ἐσιώπας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν: Ὕμνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα κατακεντούμενον ἥλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε: Πῶς θνήσκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ προτοπλάστου Ἀδὰμ ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, Φιλάνθρωπε!

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Σταυρωθεὶς Ἀναμάρτητε, ἐν Κρανίῳ συνέθλασας κάραν τοῦ δολίου ἐχθροῦ, καὶ κόσμον διέσωσας.

Ἐξερρίζωσας, Δέσποτα, τῆς κακίας τὴν ἄκανθαν, στέφος ἐκὼν ἀκανθῶν φορέσας, Μακρόθυμε. Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι Μάρτυρες, τοῦ ἐχθροῦ συνετρίψατε πᾶσαν τὴν πλάνην σαφῶς, καὶ στέφος ἐδέξασθε. Δόξα.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος οἱ Πιστοὶ φωτιζόμενοι, μίαν ἐν Προσώποις τρισὶ Θεότητα σέβομεν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἀρνίον πρεμάμενον ἐπὶ ξύλου, Παναμωμε, βλέπουσα Χριστὸν, ἐν κλαυθμῷ αὐτὸν ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δέσποτικα Προσόμοια. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριστὲ ἔλθῃς μετ' Ἀγγέλων ἁγίων, κρῖναι τὰ σύμπαντα· ὅτε παραστήσωνται γυμνοί σοι ἅπαντες, ἀποδοῦναι ὧν ἔπραξαν τὴν ἀπολογίαν· τότε τοῖς προβάτοις με σύνταξον Λόγε τοῖς σοῖς, λύσιν παρασχών μοι ἐνταῦθα τῶν πλημμελημάτων μου πάντων, ὧν περ ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Ῥῆξον τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας, μόνε Φιλάνθρωπε, δώρησαί μοι δάκρυα τῆς κατανύξεως, τὴν καρδίαν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, λύτρωσαί με δέομαι ἐκ περιστάσεως, ζάλης συμφορῶν ἐναντίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ κοσμοκράτορος.

Λάβε, ὦ ψυχή μου, κατὰ νοῦν τὴν φοβερωτάτην ἐκείνην ὥραν τῆς κρίσεως, ὅτε τρόμος λήψεται τὴν κτίσιν ἅπασαν, καὶ καθίσῃ ὁ Ὕψιστος ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ, λόγον εἰσπραξόμενος τῶν πεπραγμένων ἡμῖν· σπεῦσον, διαλλάγηθι ἔνθεν, τῷ Κριτῇ τῶν ὅλων βοῶσα: Ἥμαρτόν σοι Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα Θεοτοκία ὅμοια.

Ὅλος ἐκ νεότητος ἐγὼ, πάθεσιν αἰσχύνης δουλεύσας, καὶ ἀσωτίᾳ πολλῇ, τέλεον ἠμαύρωσα τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοοῦμαι Πανύμνητε τὴν μέλλουσαν δίκην, ὅτε παραστήσωμαι τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ· νῦν οὖν πρὸ

Δημόσια Βιβλιοθήκη
Αριθμός Κτητορίου Βιβλιοθήκης Απορρήτων
Μουσείο Τυπάλδου Σακκουλίων

τοῦ τέλους μοι δίδου κάθαρσιν, Ἁγνή, τῶν παθῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Φρίττω τὸ κριτήριον Ἁγνή, καὶ τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ τὴν ἀπαραίτητον ὄντως ἀπόφασιν, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου σκώληκος, Παναμωμε, τὴν ἀγριότητα· ὅθεν, ἐν ὀδύνῃ καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Ὅτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλῃ ἡ ψυχή μου βιαίως διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράστηθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν τὰς βουλὰς διασκέδασον, καὶ τούτων τὰς μύλας σύντριψον, ζητούντων με καταπιεῖν ἀφειδῶς· ὅπως ἀκωλύτως διέλθω τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἑστῶτας ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε, Ἅγιοι, διὰ τῆς Πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νεκρώσιμον.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ, ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτὸς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Paraclitichi.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν ᾅδῃ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τοῦ ὁρατοῦ ἐχθροῦ, Σωτὴρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ὁ νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων, ὡς Θεὸς, ἐξουσίαν ἁπάντων ἐσχηκὼς Ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ σπλάγχνα τὰ φιλάνθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἄφεσιν ψυχαῖς, ἃς μετέστησας, ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τὸ ἄφραστον φῶς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δράμας - Μουσείο Τυπάλδου Γαζουράκη

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν ἀναλαβοῦσα, βόησον » ψυχή: Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό » μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά» σω αὐτόν. Τροπάρια.

Διωγμοὺς χαλεποὺς, καὶ αἱκισμοὺς σφοδροὺς, καρτερικῶς ἐνεγκόντες Ἀθληταὶ, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει Θεϊκῷ, ἐδιώξατε.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοὶ καὶ Ἱεράρχαι, φέγγει νοητῷ ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὡδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Ὑπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεί.

Νεκρώσιμον.

Ἀμπροτάτου φωτὸς, καὶ αἰωνίου δεῖξον κοινωνοὺς εὐφροσύνης ὡς Θεὸς, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων δούλους σου Πιστοὺς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Αἱ ἀσκήσει στερρῶς, ἠγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρὸν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Τῷ τὴν ἄβατον.

Τῷ θανάτῳ σου καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας ἀϊδιότητα· ἣν παράσχου, Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου πρεσβείαις, ἄφεσιν πταισμάτων χαριζόμενος.

Ὁ τὸ πλούσιον ἀεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς ἀεὶ προσδεχομένοις σε ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστὲ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα τοῖς δούλοις σου, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰσχυρότατος κατὰ θανάτου γέγονας, ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος· καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Στερεώσασα τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς καθηγιασμένης γαστρὸς, καὶ καταργήσαντος τοῦ Ἅδου, Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ » Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, » φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν, Πνεύματος.

Ἁγιώτατοι Χριστοῦ Ἱεράρχαι, καὶ σεπτοὶ Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε.

Ἱερώτατος χορὸς τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον. Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν· ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σὲ καταξίωσον μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐ» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς » μου, ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ » ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, » καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ταῖς τῆς σῆς ὡραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐν τόπῳ ἀναψύξεως ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοι κραυγάζοντας: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς Παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας, τεκοῦσα τὸν Ζωοδότην· ἀνήγαγες ἐξ Ἅδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα, Πάναγνε, σὲ τὴν πανύμνητον.

Δημόσιος Βιβλιοθήκης
Μουσείο Τυπαλδών Ιακώβατων

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν ὁ Προφή-
» της προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν: Τὴν
» ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
» Θαιμὰν, ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδή-
μησας Χριστέ.

Τροπάρια.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατεινόμενοι ἔχαιρον πολλαῖς βασάνοις, τὰς αἰωνιζούσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες, μακαρίζονται ἀεί.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος Ἱεράρχαι προφρόνως, ἐπωκείλατε λαοὺς, ὡς κυβερνῆται παναρίστοι, πρὸς θεῖον ὅρμον· καὶ μετατεθέντες ἐκ τῶν κάτω θορύβων, πρὸς γαλήνην μετηνέχθητε ζωῆς.

Τῆς παρεπιδήμοι ὤφθητε, μεταθέντες Πατέρες τὸ πολίτευμα ὑμῶν ἐν οὐρανοῖς, καθὼς γέγραπται, εὐσεβοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ πάθη χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ.

Νέκρωσιν θείαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦσαν ἀληθῶς, διὰ βασάνων καὶ θλίψεων καὶ ἐγκρατείας, τίμιαι Γυναῖκες, ἠξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἣν μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθὺν, ἐν ὀρθοδόξῳ λατρεύσασαν, Λόγε τῇ πίστει, πάσῃ σωζομένων τῇ πληθύϊ συνάψας, αἰωνίου καταξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὄρος κατάσκιον βλέπει σε ἀρεταῖς ὁ Προφήτης, Θεοτόκε, Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ ἐπέφανε Θεὸς, ἀφράστως ἀρετῇ καλύψας οὐρανοὺς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων διασώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήματι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου ἀξίωσον τοὺς σοὺς οἰκέτας Χριστὲ, τῇ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσι.

Ὡς ἔχων τῆς τρυφῆς ἀένναον τὸν χειμάρρουν, ἀεὶ ποτίζεις τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε· μεθ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστὲ, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέψον τῆς ἀφέσεως.

Σὺ ζώντων κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανάτου ἐξουσιάζεις. Σὺ τοὺς ἐκ γῆς, χώματι, δυνάμει σου ἐξανέστησας· διὸ τοὺς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

Γάσω τὸ τῆς Εὔας σύντριμμα, καὶ τὴν παλαιταλαιπωρίαν· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τοὺς πτώματι καταῤῥαγέντας ἡμᾶς ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, Θεογεννῆτορ μόνη Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου
» καταύγασόν με, ὁ μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Τροπάρια.

Σὲ ποθοῦντες Οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα κόσμον οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομιλοῦντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Ἱεράρχαι, Προφῆται, καὶ Ὅσιοι Θεοφόροι, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Οἱ ὁσιώτατοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι, καὶ ἀοίδιμοι Γυναῖκες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον.

Ἱκετεύομεν Σῶτερ, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν τῷ χορῷ ἐκλεκτῶν σου κατασκηνώσας, μετόχους δεῖξον κρειττονος ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς τυραννίδος ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὁ τῷ φωτὸς χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν φρουρᾷ, ἤγειρας ἐκ ζοφερῶν τῷ Ἅδου κευθμώνων, ἁρπάσας Ἀγαθὲ, καὶ δείξας ἁγίων Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χριστὲ, δέξαι νῦν τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραὰμ καὶ μετὰ Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Ἔλυσας, Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μακρὸν πόλεμον πρὸς σὲ τὸ πρὶν, μεσίτης καὶ πρέσβις εἰρήνης γεγονώς· καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, οἰκτείρας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου, οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, ζήσονται Μήτηρ Θεοῦ· τὸν γὰρ Ζωοδότην ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιοῦντα τὰ πάντα βουλήματι.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Αριθμός Εισαγωγής Βιβλιοθήκης Μουσείου Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι Χριστέ,
» καὶ τρικυμίᾳ τοῦ βίου χειμάζομαι·
» ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, κἀμὲ
» τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Τροπάρια.

Στερρότητι καρδίας, ἐχθρὸν οἱ Ἀθληταὶ, ἀνταλλαξάμενοι, τοῦτον κατέβαλον, καὶ ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας τιμήσωμεν πιστῶς, καὶ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σωζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐνήθλησε Γυναίων ὁ ἔνθεος χορὸς, καὶ ἐν ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε βασιλείας οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς, τὸν κόσμον σου σῶσον, μόνε Ἰησοῦ.

Νεκρώσιμον.

Ὁ πλάσας, Ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστὲ τῶν κακῶν, ὡς εὔσπλαγχνος καὶ οἰκτίρμων Ἰησοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε, ἁγίασον ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ ἀτρώτους ἡμᾶς, δοξάζοντας σοῦ τὸ ἔλεος Ἁγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, ἔνθα τῶν Μαρτύρων χοροὶ, καταξίωσον, ὃς ἀπὸ γῆς μετέστησας παντουργῷ σου βουλήσει, Φιλάνθρωπε.

Ἐλλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σε τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, καὶ πρὸς τὸ φῶς σε, Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη προθύμως ἐπίφανον τοὺς προσκαλουμένους σε, πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι Παῖδες ἐν τῇ
» καμίνῳ, ὑπέψαλλον βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπομονῇ κατέβαλον οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ, ὑπενεγκόντες πᾶσαν πεῖραν βασάνων χαλεπῶν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἠγάπησαν, τὸν παθόντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον πάντας, Λόγε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφῆται, καὶ Ἱερομαρτύρων ἡ ἀξιάγαστος πληθὺς, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ἅγιος κατάλογος, ἐν ἀσκήσει λάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Νεκρώσιμον.

Ἔνθα ὀδύνη πέφευγε, στεναγμός τε καὶ λύπη· ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει, Χριστὲ, τοῦ σοῦ προσώπου· ἔνθα Ἁγίων δῆμοι νῦν περιχορεύουσι, τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας, τὰ πταίσματα αὐτῶν πάντα παραβλέψας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἄχραντε, μετὰ ὁσίων Πατέρων, καὶ Προφητῶν, πασῶν τε τῶν ὁσίων Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον ἐπαναπαυόμενον ἐκδυσώπει, ἡμᾶς καθαγιάσαι Ἁγνὴ, ἁγίαις ἐν φωναῖς τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὓς καταβέβηκας ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ πάλαι πλανώμενον ἀνθρώπων γένος, Κύριε· διό σε οἱ Μάρτυρες καθικετεύουσι, τούτους, ὃς μετέστησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πραέων Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν ἀπετινάξω, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος αὐτὸς μόνος γενόμενος· καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως τῆς ἁμαρτίας, Δέσποτα, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας σου.

Πολλή σου καὶ ἄφατος ἡ εὐσπλαγχνία, ἀμέτρητος ἄβυσσος ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου· πταισμάτων οὖν ἄφεσιν τοῖς μεταστᾶσι Χριστὲ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ κεκαθαρμένους αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία γεγένησαι τῆς θείας δόξης, ἀπαύγασμα φέρουσα Παρθένε, διὰ Πνεύματος ἡμῖν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἅδου ἀχλὺν, φέγγει τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἐξαφανίζον, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ τῆς Παρθένου τὸ
» θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατών

Τροπάρια.

Ῥεῦσαν τὸ αἷμα ὑμῶν καθηγίασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι, τὴν κτίσιν, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς κατήρδευσε πλουσίως.

Ὤφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέωντε δῆμος, καὶ Γυναίων ἁγίων, Προφητῶν τε εὐκλεῶν, ὁμότιμος Ἀγγέλων, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν Ἰησοῦ προσελάβου, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ κατατάξας, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀνάπαυσον, παρέχων ἁμαρτημάτων αὐτοῖς ὡς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἁγνή, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ ἁγίων Γυναικῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς » ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ- » ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας: Εὐλογεῖ- » τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἔδειξας ἡμῖν τοῦ δυσμενοῦς θανάτου τὰς διεξόδους ὡς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς Ἀθάνατε, ἧς περ οἱ Μάρτυρές σου νῦν ἐπαξίως ἐπέτυχον.

Κἄλλους νοητοῦ τοῦ σοῦ κατατρυφῆσαι, τοὺς μεταστάντας καταξίωσον, τὸ αἶσχος τὸ δύσμορφον ἐκκαθαίρων ὡς φιλάνθρωπος τῆς ἁμαρτίας Δέσποτα· μόνος γὰρ ἀνεδείχθης τῆς ἁμαρτίας ἐλεύθερος.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, Χριστέ, τοὺς πεπτωκότας εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῳ σου ζωὴν χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, χαρμονὴν ἀΐδιον, ἧς νῦν τοὺς μεταστάντας ὡς ἐλεήμων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν ὑπάρχει, Θεομῆτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστερξε, καὶ τάφος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε, Παναγία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ συλλαβοῦσαν ἐν » γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκ- » λάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, με- » γαλύνωμεν Πιστοί.

Τροπάρια.

Ἰσχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἐχθρῶν φανέντες, Ἀθλοφόροι ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ὡς Θεοῦ Ἱερουργοί, καὶ Ποιμένος τοῦ καλοῦ μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ τὰ θρέμματα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Σὺν ὁσίοις Ἀσκηταῖς, καὶ Προφήταις ἱεροῖς, μιμήσωμεν Γυναίων ἀθλησάντων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀσκήσει καθελόντων τὸν ἐχθρόν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πανένδοξος, Χριστέ, τῶν Ὁσίων σου πληθὺς ἀπαύστως δυσωπεῖ σε, οὓς μετέστησας πίστει, μετόχους αἰωνίους δεῖξον, Κύριε, ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεὸν ἡ κυήσασα σαρκὶ, μετὰ πάντων Ἁγίων καθικέτευε ἀεί, κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωσῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα- » νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή- » σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἀφράστως » σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο- » τόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἔχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, Ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπὸ γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσασι κληρουχίαν ἐν οὐρανοῖς παράσχου, καὶ λαμπρότητα τὴν τῶν ἁγίων, Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Λόγος ὢν ὁ πάλαι τὸ εὖ εἶναί μοι διδοὺς Ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εὖ εἶναι πάλιν χαριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δούλους σου ὡς ἐλεήμων καταξίωσον.

Ὅλος χρηματίζεις, Σωτήρ μου, γλυκασμὸς φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀκόρεστος· τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως οἱ Πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἑπόμενοι· σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸν ἐκυοφόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δυναστείαν, Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Μαρτυρικά.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Κλεάνθους - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστὲ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐσὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅλην τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην, Ἁγνὴ, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγγίζοντα βλέπων δὲ τὸν θάνατον, οἴμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὗ περ ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Εἰ δὲ ἐστιν, Ἀλληλουΐα, λέγομεν τὰ Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ ταῦτα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἵνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς θείας βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ θρόνῳ σου Χριστὲ παρεστῶτες οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι δικαιοσύνης σου, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν· τότε οὖν ἀνάπαυσον, Σῶτερ, τοὺς δούλους σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταξάντας, ἔνθα τῶν Ἁγίων χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτὸς, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάσωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· καὶ τὸ Χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνη τεκοῦσα, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις ἡ τὴν Εὔαν τεκοῦσα πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις, ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τῷ Λῃστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν ἀεὶ θεραπεύετε.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὁσίοις Διδάσκαλοι, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον τῶν Ἁγίων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστοὺς, δεόμεθα δούλους σου. Δόξα.

Ὦ Τριὰς ὁμοούσιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρουμένη ἀεί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου μὴ παρίδῃς Παναμωμε, σώζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν πταισμάτων καὶ θλίψεων.

Τέλος τοῦ Δευτέρου Ἤχου.

Κἂν δευτέραν εἴληφας ἐν τάξει θέσιν,
Ἀλλ' ἡδονὴ πρώτη σοι τῷ μελιῤῥύτῳ.
Τὸ σὸν μελιχρὸν καὶ γλυκύτατον μέλος
Ὅστις πιαίνει, καρδίας τ' ἐνηδύνει.
Σειρῆνες ἦδον δευτέρου πάντως μέλη.
Οὕτω πρέπει σοι ῥεῖ μελισταγὲς μέλος.

Δημόσια Κοινοτική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὰ τρία Στιχ. Ἀνας. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν.

Ἦχος Γ'.

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος ἡ τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανὴς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. Ὦ Μυστηρίου φρικώδους! ὃ καὶ νοούμενον ἄφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἶ ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μήτηρ. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ Στίχῳ, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Κιβωτόν σε νοητὴν, Ἁγνὴ, γινώσκομεν, φέρουσαν τὰς πλάκας τὰς Θεογράφους, ἡμῖν δὲ τὸν Νομοθέτην καὶ Κτίστην· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ἐπὶ γῆς σὲ οὐρανὸν, Ἁγνὴ, ἀνέδειξεν ὁ ἐν μήτρᾳ τῇ σῇ κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρκα προσλαβών, ὁ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πᾶσιν ἀθάνατον δρόσον, Ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα, ὅτι δὶ αὐτῶν Παρθένε, τῶν κινδύνων ἀεὶ καὶ τῶν πειρασμῶν τὴν ζάλην ὑπεκφεύγομεν· καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Γ'.

Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν διὰ σοῦ δευτέραν γινώσκομεν, ἄχραντε Μαρία, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν τῇ γαστρί σου φυραθέντα τὸν Κτίστην τῆς κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς ἐκ τοῦ Ἅδου καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν, τὲ βοᾶν σοι Ἀειπάρθενε· Χαῖρε ἡ συνάψασα τὰ κάτω τοῖς ἐπουρανίοις. Χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις. Χαῖρε ἡ τῇ ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ σου φαιδρύνουσα τὰ σύμπαντα, καὶ παρέχουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Ἀναξάσιμα.

Ἦχος Γ'.

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ Σωτὴρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον προσκυνοῦμεν Χριστὲ, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλωπί σου ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Απόσπασμα Εκτυπώθηκε στη Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τυπωμένων Ιακωβάτων

Τοῖς ἐν Ἅδῃ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας Θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκβαθέων κραυγάζοντες: Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σʒ, Φιλάνθρωπε. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὸν θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστὲ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναςάσεως φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον, Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις, Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδὰμ ἀπαλλαγέντες βοῶμεν: Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὁρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν. Κατελθὼν ἐν Ἅδῃ δὲ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, ἑαυτῷ συνανέστησας τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Αἰνῶ, Τριὰς, σὲ τὴν μίαν Θεαρχίαν.
(Μητροφάνους.)

Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύςως, τρισαγίοις ᾄσμασιν, Ἀγγέλων ςόμασι.

Ἱερῶς τῶν Ἀΰλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν, τρίφωτον, ἀρχικωτάτην σαφῶς· ἣν συμφώνως μέλψωμεν καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιςῶς δοξάσωμεν πηλίνοις ςόμασι.

Νοῦν, καὶ Λόγον, καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὲ μοναρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν προσειληφὼς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε Παρθένον ἄχραντον.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεύσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχὼς Ἠλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Αρχείο Βιβλιοθήκης Μουσείο Τυπάλδων Καλαβρύτων

Ῥοώδης φύσις ὑμνεῖσε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον Πλαστουργὸν, ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι: Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σὲ δοξολογοῦμεν Πιστοὶ, Θεὲ τῶν ὅλων. Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ Θρόνου κατῆλθε τοῦ ὑψηλοῦ ὁ Χριστὸς, τὸν ἄνθρωπον ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος διὰ σοῦ, Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς καὶ γέννημα τοῦ προαναρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ Θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος ἐκ σοῦ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον Θαῦμα τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ὠδὴ Δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ Θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα· ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος.

Στίφη νοερῶν οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες: Τριὰς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἐθέλξας ἡμᾶς εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας· ὅθεν σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ Ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφὶμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς τρίφωτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.

Ἡ πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν ὑποστησαμένη, Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεὸν σε πιστῶς εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε, γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ Θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι ἐνικὸν μὲν Κύριον ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι.

Ἴθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς, τοῦ κυηθέντος ἐκ νηδύος σου Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον ἀκτῖνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερὴς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς, καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν τῆς Θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε; διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς κηρύττομεν ἀεὶ, καὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς Θεότητος, Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινὸν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφὴν μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραὰμ Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυῒ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλο-

ξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοὺς δι' ἔλεον· ὃν περ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σὺ γαστρὸς, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ὠδὴ Η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συναναρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἣν ὑμνοῦμεν πάντες Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους, ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ᾄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τρίφωτον κράτος καὶ ἰσόῤῥοπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὲν Τόκον πόῤῥωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπὲρ φύσιν γεννηθέντα Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς ἀνιέναι, πτέρυξιν ἀφίενται ἄνω· ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· τούτοις συμφώνως, μοναδικὴ Τριὰς, σὲ δοξάζομεν.

Ἀπλέτῳ πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν ἁπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστῃ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀναστάσιμα. Ἦχος Γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις, ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε. Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἧττταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ Ἅδης ἐπωδύρετο: Τρέμω τὴν τοῦ σώματος μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου. Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ Πιστοὶ ἀπόῤῥητον Μυστήριον. Σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἅδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρί σου μυστικῶς ἐχώρησας Θεομῆτορ. Μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακώβατων

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καμὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἕλκυσον, Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, Θεριοῦσι στάχυας ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ, καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς τῷ Πνεύματι, υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ, οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης, σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι· τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου, Ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Α'. Ἦχον, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς » μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ » τεμὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ » Θεὸς ἡμῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ » μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας, τῷ παραβάντι ἱδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου ὁ θάνατον δεδοικὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῶς Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζει σε, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ καθ' ἡμᾶς ὠσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἆσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν ἀνητὸς, θανάτῳ θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος, Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(σὺν τοῖς Εἱρμοῖς)

Ἄγω τρίτον μέλισμα σοὶ Θεοτόκε.

Ἆσμα καινόν.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασται.

Ὢ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δοὺς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, » τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειώμενα Πνεύ» ματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ » τῇ σῇ στερέωσόν με. Τροπάρια.

Διὰ σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβὴς· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρύξας εἰσέπεσε· ταπεινωθεὶς ὑψώθη δὲ, Χριστὲ, τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μόνιμη Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίων Βιβλιοθηκών

σοῦ γάρ, Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥύψις, ἄχραντε Σταυρέ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἵνα πάντες οἱ Πιστοὶ τὸ ζωοδόχον μνῆμα σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοί, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς ὄντως, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τόξον ἔθραυσας.

Ῥάβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε, Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνοὺς τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρθένου σάρκα τὴν ἡμῶν σὺ ἐπτώχευσας λαβών. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἦθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ» ριε, τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν ὑπὲρ » ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυ» γάζομεν εὐχαριστοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα, Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ ζωὴ θανάτῳ ὡμίλησας. τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἕνεκεν· καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστησας, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστέ, ἧς ἐκτήσω ποίμνης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρὸς τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαν. Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Ὃν πλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε, τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν, οὓς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἅδου φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Καν. τῆς Θεοτόκου. Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Ὃ στήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου λίθος, χειρῶν ἀνευθεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ ταύτῃ ἑνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίς μου εἶ ὁ Κύριος, καὶ κλῆρος ἐπιπόθητος, ὁ ἑνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε, τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημι» ουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν » εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν » οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτῇ αἰδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐῤῥύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ κτίσει Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγχῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἴσος Πατρὶ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγος Θεοῦ ὁ Υἱός σου Παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδὰμ τὸ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἔμψυχον ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἴσος Πατρὶ, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία ἐν δύω φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, » καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ» τεῖνας, Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς » τὸν Πέτρον με Κυβερνῆτα διάσωσον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τσιτσάνη Ταλαντίου

Τροπάρια.

Ἄ"βυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεώργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας. Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρωθέντα ζωωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀναστάσεως ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτόκιον.

Πάναγνε, ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἵλεων τοῖς ἐπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι, δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Σκηνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειραθεὶς, Ἅδου τραυματίας πάθει Σταυροῦ συνανέστησας· ὅθεν σοὶ κραυγάζω: Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Φιλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι, Χριστὲ, φόβῳ πύλαι Ἅδου, σκεῖη ἐχθροῦ δὲ ἁρπάζονται· ὅθεν σοι Γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σκηνώσεως.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεὶς τὴν Θεότητα, ἄνθρωπος.

Ἀβύσσου ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος, Πάναγνε, τῶν παθῶν ῥῦσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ, καὶ ἄβυσσος τῶν θαυμάτων, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Ἐξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα· ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις ἀνυμνῶσιν ἀκαταπαύστως τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Οἶκος.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπαίξια ἄσματα τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ Ἅδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταῤῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου διαθλάττει, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς τρεῖς Παῖδας ἐ-
» δρόσισας ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ,
» τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ καὶ ἡμᾶς
» καταύγασον, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐῤῥάγη τὸ τοῦ ναοῦ φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν τοῖς Πιστοῖς ἀλήθειαν, Εὐλογητὸς εἶ, κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες Θεόῤῥυτοι ζωοποιοῦ αἵματος Χριστὲ, οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ Πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαν. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ φιλὸν ὁ Ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται σεσαρκωμένον ὁρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητι δεδεγμένος Ἅδης ὁ δειλαιος, τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων ἤμεσε βοώσας: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννήτριαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γαμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου, ὤλεσας, Θεοϋπόστατος σὰρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ γεγέννηκας. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἔῤῥάγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρός σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου ἀνορθώσω θείᾳ δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον κιβωτός τε· τὸν Ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογεννῆτορ ἄχραντε κατήλλαξας· καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ Λόγος οὐ παθητὸς, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι· πάσχει σαρκὶ δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητὸς, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ σώζεις θανάτῳ τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν

Λατρεύομεν εὐσεβῶς τρισυπόστατον Θεότητα ἐνιζομένην, ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ἡ τάξεις τὰς νοερὰς οἷα μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικὸν ὡραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστράπτουσα σάρκα Θεότητος. Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές! τῆς
» Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην
» σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ,
» καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεὸς, καὶ
» μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύτην ἀφράξως
» ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ἰδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντα, Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ Ἅδου λελυκότα. Ὅθεν, Χριστὲ, σὲ ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστὲ τοὺς προπάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρὸς, καὶ ζωὴν ἐξήνθησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. Ὅθεν πηγήν σε φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὤφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ᾧ νικησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σου πύλας. Ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις Σεμνὴ λιταῖς σου, τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων θᾶττον εἰς τέλος τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας, οὗ διὰ σταυρώσεως, Σῶτερ, γευσάμενος τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ, ἀφθαρσίαν μοι ἐδωρήσω, Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔσωσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, καὶ ὕψωσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων, Παρθένε, τοῖς εὐαγέσι Πιστοῖς ὅλως οὐ προσγίνεται· πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ θεῖον καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἔθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέσβιν τὴν σὲ Τεκοῦσαν Χριστὲ· ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἵλεων νέμοις ἡμῖν Πνεῦμα, μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. Ἀναξάσιμα. Ἦχος Γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἑκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε. Ἀνέξης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Γρηγορεύσωμεν ἑωθινὸν αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὰ δάκρυα προσέφερον, Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα μυρίσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιὸν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν: Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὑροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα: Οἴμοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα: Τί κλαίεις, ὦ Γύναι; Κλαίω, φησίν, ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν· Λῃστὴς δὲ ἀνέῳξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων: Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθείς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον:

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ὅρα σελ. 11.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα, Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς ζωοποιήσας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ, Χαίρετε, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς χεῖρας ἁπλώσας, προετύπου τὸν σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν εἰληφότες, πάντες κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνήσωμεν Πιστοὶ, ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον, ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· τρισσολαμπὴς γάρ ἐστιν ἡ Τριὰς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ανδρέας Κάλβος - Μουσείο Τσιτσάνη

Θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτὸν, πῖον ἀλατόμητον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Γ'.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἥμαρτόν σοι· ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ δὲ βδελύξῃ με Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθὴς τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξαί με μεταγνόντα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με, Σῶτερ, δικαιώματα ὡς μόνος εὔσπλαγχνος ἐνδυνάμωσον.

Πρόφθασον Κύριε, ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμον· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανύξεως, ὅπως πενθήσω μου τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Λύτρωσαι Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχήν μου, καὶ παράσχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρους, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἴσχη· αὔγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει· τὸ τῆς σῆς φῶς δώρησαι, Σωτήρ μου, ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἑτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἀσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχύϊ τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβὶμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε τυχόντες, σὺν Ἀγγέλοις γεραίρομεν τὸν Τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. Ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος. Μαρτυρικα.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε Σεμνὴ, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρίν με καταδικάσῃς, φείσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; Λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία, μήτηρ καὶ παρθένε, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος· ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἄνευ σπορᾶς ὁ Λόγος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς, ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ μέλλει ἐρευνᾶσθαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπωμένων Ελληνικών

Φοβερὸν δικαστήριον περιμένει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐνβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικὸν.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τῷ φιλοχρίστου λαῷ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια τρόμῳ ηὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνὴ, ὑπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον ὁ Δεσπότης ἐῤῥύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν Κατανυκτικὸς.

Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Φαραὼ τὰ ἅρματα, βυθῷ καλύψας Κύριε,
» τὴν θάλασσαν διέῤῥηξας, καὶ ἔσωσας
» ἅσμασιν, ὑμνοῦντά σε λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τροπάρια.

Ἐγκλημάτων ῥῦσαί με, μυρίων Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὧν περ ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῇ Πόρνῃ.

Γεγονότα σπήλαιον, λῃστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν ἀνάδειξον Φιλάνθρωπε, οἶκόν σου, ὁ θελήματι τεχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος τοῦ Θείου, παρεδράμετε βασάνων τὸ κλυδώνιον, Θεόπνευστοι Μάρτυρες, καὶ πρὸς ἔνθεον ἐφθάσατε λιμένα.

Λαμπρυνθέντες, Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος ἐν χάριτι, τὸ σκότος τὸ βαθύτατον ἐξέφυγον χαίροντες οἱ πανεύφημοι τῆς εἰδωλομανίας. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἁμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις, μετάνοιαν δίδου μοι κατανύξεως, πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ακροστιχίς:
Ἄγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.
Ἆσμα καινόν.

Ἄναρχον φῶς, καὶ περιεκτικὸν φάους ὑπάρχων παντὸς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ἐμὴν διάνοιαν τῇ ἐπιστασίᾳ φωταγώγησον τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελοπρεπῶς τῇ πανολβίῳ μεθέξει, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ, τῆς σῆς κρυφιότητος, τοῖς ὡραιοτάτοις ἐναστράπτονται θείοις χαρίσμασι.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ ζωοποιὸν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα πανσθενὲς τοῦ Πατρὸς, οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐστερέωσε θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν θεῖε Γαβριὴλ ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν, πανόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον τῇ κεχαριτωμένῃ ἀνάβόησον: Χαῖρε Πανάμωμε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στερέωσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ
» φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, τοῦ δο-
» ξάζειν σε Σωτὴρ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς Πέτρον βυθιζόμενον διέσωσας φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν· αὐτός με, Ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες ἀδίκως φλογιζόμενοι, ἀΰλως τοῦ ἀΰλου ἀνεφλέξασθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα ἠφάνισαν τοῦ πλάνου, καὶ στεφάνων ἠξιώθησαν. Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με πάθεσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Τὸν ὄξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεὺς συ-
» νέτριψας ἐν ἰσχύϊ, Δέσποτα Χριστὲ, τὸ
» στερέωμα ἡμῶν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ ποταμοὺς χρηστότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χορούς, κρυφιότητος τῆς σῆς αἴγλης διαλάμποντας.

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου καὶ ἰσχύος, Δέσποτα Χριστὲ, τῆς σῆς δόξης κοινωνοὺς τοὺς Νόας παρήγαγες.

Τρόμῳ σοι λειτουργικῶς Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες παρεστῶσαι, μέλπουσιν ἀεὶ τὴν σὴν δύναμιν, Χριστὲ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον εἴληφεν ἐκ σοῦ ἀνελλειπῶς τὸν ἄνθρωπον ὁ Δεσπότης τοῦδε τοῦ παντὸς, Θεομῆτορ, καὶ πηγὴν χαρίτος σε ἔδειξεν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῇς Κύριε, μὴ ἐν
» ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ
» τὸ ὅρμημά σου. Τροπάρια.

Λῦσον τοὺς δεσμοὺς τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ συνδήσας, μέτοχον ποίησον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς μετανοίας τρόπους μοι, Ἥλιε Χριστὲ, τῶν κακῶν μου ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε σοφοὶ Ἀθληταὶ ὡς ἄνθρακες, ὕλην ἀθεΐας τεφροῦντες, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νέκρωσιν Χριστοῦ ἐκμιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὁμιλοῦντες ποικίλοις· ὅθεν τὴν θείαν ζωὴν κληροῦσθε. Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἁγνὴ ἀληθῆ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν σάλον, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον.

Νεφέλαι τὴν τρισήλιον φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θείᾳ βουλήσει, τριαδικοὶ Διάκοσμοι, κυβερνώμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Μυοῦνται κρυφιότητα τὴν ἄϋλον οἱ Ἄγγελοι, τῇ ἐγγύτητι τῆς θεαρχίας τῆς σῆς, Χριστὲ λαμπόμενοι: Τῇ δυνάμει σου δόξα, κραυγάζοντες.

Ἐν κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται, ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἄγγελοι, περιέποντες Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν ἄδυτον λαμπρότητα τῆς Θεότητος τῆς ὑπερθέου πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτης νῦν προσέρχομαι τῇ σκέπῃ σου Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥῦσαί με, Θεογεννῆτορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴτιον τέξασα.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον, Χριστὲ, καταύ-
» γασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ
» ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ
» προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Μὴ στήσῃς με γυμνὸν ἔργων καλῶν ἐπὶ βήματός σου φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀμφίασον θείων πράξεων καταστολαῖς, διὰ μετανοίας.

Ἐπλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως ἐν βόθρῳ πέπτωκα· μὴ παρίδῃς με, ἀλλ' ἴασαι ἐπιῤῥοφῆς Δέσποτα φαρμάκῳ.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνυξι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, ᾠδὴ τοῖς γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ὁ κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται ἅγιοι Μάρτυρες· ὑπερκόσμιον εὕρατε διαγωγὴν μετὰ τῶν Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς τὸν Λόγον τέξασα, καὶ παρθενεύουσα, τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, λόγοις σεπτοῖς ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισοφεγγεῖ φωτὶ λελαμπρυσμένοι, Πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν οἱ Σεραφὶμ διδάσκουσι, βοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι φωτιζόμενοι οἱ Ἄγγελοι. Θεοτοκίον.

Ἄνευ σπορᾶς ὁ Ἀρχάγγελος, Κόρη, σοὶ Γαβριὴλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην εὐηγγελίσατο, Θεοτόκε πάνσεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντή-
» σαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίᾳ πει-
» ρασμῶν ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας,
» μὴ παρίδῃς: Σῶσον, Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας τοῦ
» θηρὸς τὸν Προφήτην.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τοπικών Τακωρατών

Τροπάρια.

Ὑπεραρθεὶς διανοίᾳ, ὡς ὁ πάλαι Φαρισαῖος, τὸ πρὶν πτῶμα κατέπεσα δεινόν· καὶ ὁρῶν ὁ πλάνος τέρπεται, Χριστέ· ὁ ταπεινώσας τοῦτον σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἰκτειρόν με.

Φιλαμαρτήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ πώποτε, καὶ ἐδαπάνησα τὴν σὴν μακροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀναισθητῶν· ἐπίστρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Ἰταμωτάτῃ προαιρέσει, οἱ παράνομοι τοὺς εὐφρονας καταδικάζοντες πυρὶ, καὶ πριστῆρσι καὶ στρεβλώσεσι, χρυσίου λαμπροτέρους ὡς ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριστῷ κληρονόμους.

Σταδίου πλῆρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν, ὑπελθόντες, ἐνικήσατε τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ, τοὺς στεφάνους.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν ἁγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε τοῦ Πλαστουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Σκηνώσεως Ἰωνᾶς τῆς ἐν κατωτάτῳ Ἅδου
» τῆς φύσεως σύμβολον γεγονὼς, ἐβόα:
» Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, φιλάν-
» θρωπε.

Τροπάρια.

Τὸ πρῶτον καὶ παντουργὸν τῆς ἀγαθαρχίας φέγγος, Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε κραυγάζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυνάμεσι.

Ὁ κόσμον τὸν νοητὸν, ἐν παναρμονίῳ τάξει, κοσμήσας Ἀόρατε, τούτου ἐκμιμεῖσθαι τὸ εὔτακτον, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος, ἀέναον ἔδειξε· τῆς ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα, Θεοτόκε Παρθένε, θεράπευσον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυ-
» πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
» τεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογη-
» τὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ θύραις ἡ ἔξοδος, μετανοίας ὦ ψυχὴ καρποὺς ἐπίδειξον, πρὸ τοῦ κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρῳ ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως τὰς καρδίας, μετανοίας σῖτον φέροντες, ὅπως θερίσωμεν στάχυν δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λαμπτῆρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι, τῶν ἀπόρων πλουτισταὶ, Κυρίου Μάρτυρες, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὑστερουμένην ἀρετῶν, καταπλουτίσατε.

Ὁ σώσας τὸν Τελώνην, ἀπὸ βάθους στενάξαντα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν δέξαι, καὶ σῶσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων τῶν δοξασάντων σε Χριστὲ οἰκείοις μέλεσι.

Θεοτοκίον.

Ἠ κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως βρύουσα, τὰς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως σε ἀεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμνῶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Σταθερῷ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι βλέποντες τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, μεθέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Ἀκλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότῳ σχέσει τε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τῇ θέσει γίνεσθε φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε, Λόγον τὸν ἄναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν πρὸ αἰώνων θείαν γέννησιν. Εὐλογημένος, Δέσποινα, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων
» συγκαταβάντα θεϊκῇ τῇ δυνάμει, ὑφ-
» ύμνητε Κύριον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γέλωτι Χαὰμ, πατρικῇ ἀποφάσει, δοῦλος γεγένηται· τί ποιήσεις ψυχή μου, δουλωθεῖσα πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδουμένη τὸν οὐράνιον Πατέρα.

Ἐπιμανεὶς Καΐν, ἀδελφοκτόνος ἀφρόνως γέγονε· τούτου ὤφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φονεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχή μου, ταῖς φιληδονίαις καὶ ἀπάταις τοῦ βίου. Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκεύη τὰ τίμια, τὰς λαμπούσας λαμπάδας αἰ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τσιπλάκου Ιακωβάτων

γλην θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, πίστει συνελθόντες, τιμήσωμεν ἀξίως.

Ὁ τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἷμα ὑπὲρ θυμίαμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐτῶν δέσεσι, τοὺς ἐν μετανοίᾳ σοι προσπίπτοντας σῶσον, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ ἀσωτείας τῷ Ἅδῃ νυνὶ προσήγισα· ὑπερβάλλουσαν, Κόρη, εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὔσπλαγχνον ἀῤῥήτως τεκοῦσα, οἰκτείρασά με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ἐνύλου φλόγα πυρὸς δι' ἀύλου κατεμάραν
» αν θεοφορούμενοι Παῖδες, καὶ ἔψαλ-
» λον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὡς πάντων Δημιουργὸς, τοὺς Ἀγγέλους ἑνώσας, καὶ παρεστήκασι φόβῳ κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει θείου πυρὸς, ὥσπερ φλόγες χρηματίζοντες, ἐπουράνιοι Νόες κραυγάζουσιν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀΰλους καὶ νοεροὺς τοὺς Ἀγγέλους προϋπέστησας τῶν ὁρωμένων ἁπάντων, σοὶ κραυγάζοντας: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, Θεογεννῆτορ Παρθένε γεγέννηκας, ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε ἐν τῇ βά-
» τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ
» δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλά-
» στήσασαν Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης
» Δαβίδ. Τροπάρια.

Ἰακὼβ πρωτοτόκια εἵλκυσε δι' ἐγκράτειαν ποτὲ, καὶ Ἡσαῦ τὰ πρωτεῖα ἀπέδοτο, μὴ κρατήσας τῆς γαστρός. Ὡς κακὸν ἀκρασία! Ὡς μέγα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν· στέργε ὦ ψυχὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ὡς πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος ἐστεφάνωται Ἰώβ· πειρασμῶν γὰρ συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ τῆς καρδίας τὸν πύργον· τοῦτον ζήλου πάντοτε, ἄτρωτος μένουσα τοῖς τοῦ πονηροῦ ὦ ψυχὴ μηχανήμασι. Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρὶ θείου Πνεύματος, ξίφη ὤφθητε σαφῶς, ἐναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· καὶ μεγάλως ταῖς νίκαις κατακλειϊζόμενοι, ἐστεφανώθητε τῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ τοῦ Παντάνακτος.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων ἡ ἄμεμπτος, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν τὴν πληθὺν ἐξαλεῖψαι ἱκέτευε τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τὸν ὑμῶν τοὺς ἀπείρους καμάτους δεξάμενον, καὶ τοῖς στρατεύμασι τοῖς τῶν Ἀσωμάτων ὑμᾶς ἀριθμήσαντα. Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου παλάτιον, οἶκον δεῖξόν με φωτός. Ἀδιόδευτε πύλη, ὑπάνοιξον μετανοίας μοι ὁδούς. Γῆ ἁγία, πρὸς γῆν με πραέων ὁδήγησον Δέσποινα· πάσης με δεῖξον δεσποτείας παθῶν ἀπελεύθερον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου τόκου
» βέλει τρωθέντες Ἁγνὴ, σοῦ τὸ ἀξιέρα-
» στον κάλλος θαυμάζοντες, ἅμα σὺν Ἀγγέ-
» λοις ἐπαξίως σε ὡς Μητέρα Θεοῦ μεγαλύ-
» νομεν. Τροπάρια.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ νῦν παρεστῶτες χοροὶ, πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς ἐφικτὸν, ὦ Θειότατοι, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ἰσοσθενῆ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἀξιωθέντες τρανῶς, ταύτης ταῖς ἐλλάμψεσι πρώτως πυρσούμενοι, λάμπειν δευτεροφανῶς ἀξιώσατε τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπίδα πάντες γινώσκομεν· σοῦ γὰρ ὁ πανάχραντος τόκος διέσωσεν, αἵματι θεουργικῷ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε, πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδοὺς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, εὑρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν· τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος. Ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Γουναλέων Ιακωβατων

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων προσάγαγε τὴν δέησιν, Παναγία, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ὁμολογοῦντάς σε ἀληθῆ Θεοτόκον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα, Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν κακῶν μου τὴν πληθὺν, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Χριστὲ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης ῥῦσαί με Σωτὴρ, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ σου τὴν ἀγαθότητα.

Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Ἄγγελοι καὶ Ἐξουσίαι πᾶσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργὸν, παριδεῖν μοι τότε τὰ πλημμελήματα, ὅταν μέλλῃ τὴν γῆν κρῖναι, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν πορφύραν βάψαντες Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων συμβασιλεύειν ὄντως κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτοὺς πάντοτε γεραίρουσι.

Δόξα.

Τρισυπόστατον Πιστοὶ μίαν Θεότητα ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον, καὶ ἅγιον τὸ παράκλητον Πνεῦμα, ἀγγελικαῖς βοήσωμεν φωναῖς ἀσιγήτως: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς ἐκ τοῦ φωτὸς κυοφορήσασα νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθεσι καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου, φωταγωγήσασα, διόρθωσον Ἁγνὴ, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἱκέτευε, ἧς ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, Σωτήρ μου, καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντα, βυθίζουσί με ἄμφω· καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἕλκουσιν· ἀλλ' ὡς ποτὲ θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παῤῥησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν, ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ: Ἱλάσθητι τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτή σου, Δέσποτα, ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθίσῃς· μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον, κρίσιν δικαίαν ἐκτελέσας· ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, καὶ ἐλευθέρωσον τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου ὅμοια.

Ὡς ὄρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασιν, φωτίζων τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων ἐνδόξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δεόμεθά σου πάντες, ὅπως λάβωμεν ἐξ ὕψους θείαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβιν.

Ἡνίκα τοῦ φθαρτοῦ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν σκήνους, τότε εὔροιμί σε προξάτην καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε, καὶ Προφῆτα, καθοδηγοῦντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἀπειλῆς, καὶ ἐνεστώσης πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε, σοὺς δούλους.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. Ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τυπάλδου Ιακωβάτου

γέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ, ἡ δύναμις· ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστί. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ., Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται. Βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ: Καρδιογνῶστα ἥμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις ψυχή μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσῃς; Ἥμαρτον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι στεναγμῷ τῆς καρδίας μου: Δέξαι με, Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ. ἕτερα. Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν ψυχῆς ἐκ βάθους: Θεομακάριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βουλεύματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην, Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας ὡς παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείᾳ δὲ τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Κανὼν Κατανυκ. Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ » ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἅρμα» τα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντά » σοι, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ. Τροπάρια.

Ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, κλαύσωμεν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος· ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, ὅπως θείᾳ νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς, σέσωσται πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην. Τοῦτον ζήλου ψυχή, καὶ σώζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

Ὀφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν ξέρησιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ἰατρεῖον ὤφθη ἡμῖν, Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καταχρέως ὑμᾶς γεραίροντες ἀεί. Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, στάμνε λογικὴ, πικρίας ψυχοφθόρων παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ

Δημοσία Βιβλιοθήκη Κέρκυρας
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος ὥσπερ προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῇ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἅπασαν καταφαιδρύνοντος. Τοῦτον οὖν ἱκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἅιδου, Πνεύματι Θείῳ, ἐγγίζουσαν, προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχήν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων ἀνάστησον, δέομαι, ἔνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων Παρθένε, μετὰ Ἁγίων ἁπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν αἴτησαι, δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον καθομολογοῦντάς σε κινδύνων ῥύσασθαι.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν » εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐξερεώ» θην διὰ σοῦ ὁ Θεός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ » ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. Κριτὰ δικαιότατε, οἰκτειρον, σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀνατολή, Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι, δέομαι, Δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυέλεε. Μαρτυρικά.

Τοῦ νοητοῦ οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα τῷ Παραδείσῳ Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ Θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι γνώμην περιφέροντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μετανοοῦντας ἡμᾶς, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχοντας, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλοντας λαβεῖν, τοῦτον ἵλεων τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, » τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ» ματι, Παντοκράτορ Ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ » τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος Βαπτιστά, φωνὰς τῶν τιμώντων σε πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πτασμάτων ἄφεσιν τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ἡμάρτηκά σοι, ἠνόμησα, καὶ δεινῶς Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὁδηγόν τε τοῦ νέου λαοῦ, ἱκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὁδήγησόν με. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακοὺμ προεώ» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἁγνή· » διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ » Θεὸς ὁ ἅγιος, καὶ ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Ὁ πηγάσας ἐκ πέτρας ὕδωρ, πάλαι λαῷ ἀπειθοῦντι, Χριστέ, καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς μου ὁ Θεὸς κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με, βλύσον.

Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη ἰάτρευσον εὐσπλάγχνῳ ῥοπῇ, τῆς μετανοίας φάρμακα προσεπιπλάττων ὡς Ἀγαθὸς, δωρούμενός μοι ῥῶσιν τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτίρμων.

Μαρτυρικά.

Συμπαθείας, Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγνῦντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι παραδεδώκατε ἑαυτούς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄλγη πολυειδῶν ἐκ βασάνων ὑπέστητε, Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε, ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

ΑΠΟΣΤΕΓΡΩΘΗΚΕ

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἦθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνὴν τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ· ἀλογωτάτων ῥῦσαι πράξεων, τῶν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ καταχρέως πίστει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχή, καὶ Θεῷ τῷ Κτίστῃ σου βόησον: Ἥμαρτον, ἱλάσθητι Χριστὲ, καὶ φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὅρμῳ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀΰλων Λειτουργῶν, μετὰ Ἁγίων ἁπάντων, ἱκέτευε Χριστὸν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Πανάμωμε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, μονογενὲς Λό-
» γε τοῦ Θεοῦ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
» καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
» πιστῶς προσκυνοῦντας.

Τροπάρια.

Ῥάντισας με μετανοίας ὑσσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὀφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλῃς, Ἰησοῦ, κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οἱ μώλωπες συνεσάπησαν, Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς. Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι, σῶσόν με διὰ πλῆθος ἐλέους.

Μαρτυρικά.

Συντέτριπται τὰ ὀστράκινα σκεύη τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνετο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἡγίασε τὴν γῆν, καὶ κατήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος θολερὸς τοὺς χειμάῤῥους.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας, Κόρη, τὴν τοῦ προπάτορος ἀρὰν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν εὐλογίας ποταμοὺς, τοῖς εὐλογοῦσί σε καὶ δοξάζουσι πίστει.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ Ἄγγελος, Μάκαρ ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὤφθης· καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφῆτα, τὸν κηρυττόμενον· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὤφθης ὡς ἀληθῶς, Θεοτόκε Παρθένε θεοχάριτε· τῆς στενοχωρούσης με ἁμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη
» ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
» σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσω-
» σας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Ἠμβλύνθην ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὅλος· ὁ πληγωθεὶς δι' ἐμὲ λόγχῃ ποτὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, οἰκτείρησόν με σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω, καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ φρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν. Λόγε Θεοῦ, οἰκτείρησόν με, καὶ σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὅλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταὶ, πρὸς τὴν σφαγὴν καὶ τοὺς αἰκισμοὺς προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης τοῖς βυθοῖς ὡμιλεῖτε, ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὅθεν ὑμᾶς Χριστὸς, Ἀθληταὶ, νίκης στεφάνοις τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμει. Θεοτοκίον.

Ἡ θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη, ἣν διώδευσε μόνος ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης ὑπάνοιξον, τοῖς πιστῶς σὲ ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐ-
» κτείνας, Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με Κυβερνῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὕδατι χειμάῤῥουν τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα τῇ χειρί σου ἐβάπτισας· ἀλλ' αὐτὸν ἱκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ Σοφὲ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφῆτα λούεις, ὑπερῷα τοῖς ὕδασιν, οὐρανοὺς στεγάζον-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου Καζαντζάκη

τα, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον· ὃν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν.

Ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες Πρόδρομε. Ἧς τυχεῖν ἀξίωσον τοὺς πόθῳσε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, ἡ σάρκα τῷ Πλαστουργῷ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι, τοῦτον πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ
» τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ-
» λογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ: Ἀρετῶν στολαῖς με καταφαίδρυνον.

Ὀφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῇ ἀκρασίας ἐρρύπωθην, καὶ ἐβδελύχθην ἐνώπιόν σου Ἰησοῦ· ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικά.

Ὑπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότες, ὑπερτέρους ἠνέγκατε τοὺς πόνους, Χριστοῦ Ὁπλῖται, φωσῆρες Θεῖοι· διὰ τοῦτο πιστῶς μακαρίζεσθε.

Λαμπρυνθέντες τῇ αἴγλῃ τῶν βασάνων, ἀπηστράψατε πλέον τοῦ Ἡλίου, καὶ πάντα ζόφον τῆς ἀθεΐας ἐδιώξατε, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνέχοντος ζόφου τῆς ἀγνοίας καὶ ἁμαρτίας ἀπάλλαξόν με, ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ Προδρ. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, ἐσβεσμένην ῥᾳθυμίᾳ καὶ τυφλώττουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους καθοδηγῶν με, Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δέδοικα, περικείμενος πληθὺν ἀτόπων πράξεων. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι, ῥῦσαί με πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προσάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιλῆπτόρ μου Πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν μου ἀοράτων ὁρωμένων τε περιφύλαττε, σκέπε, καὶ βασιλείας οὐρανῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἱκέτευε σὺν Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελλούσης ἀνάγκης ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεί.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ βουνοί, καὶ ὄρη, καὶ βυθός,
» καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
» Κτίστην καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ μου, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς ἁμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν δίκην Παμβασιλεῦ· μή με βδελύξῃ νυνὶ μεταγνόντα.

Τῆς με ἁγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλεε ἀξίωσον, ἣν κατοικοῦσιν οἱ πραεῖς, μετανοίᾳ ἀποπλύνας με γηΐνης ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου. Μαρτυρικά.

Ἐν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵματι, κατεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν, ὑποσκελίζοντες ἐχθρούς, καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον ποιούμενοι ὁσίως, πανευκλεεῖς Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Ἀθλοφόροι.

Ἐναπεδύσασθε προθύμως πρὸς τὰ μέγιστα παλαίσματα, ἀπογυμνώσαντες ἐχθρόν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ στεφανηφόροι ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακὼβ τὴν καλλονὴν ὁ ὡραῖος κάλλει Κύριος ἠγαπηκώς, σοῦ τὴν νηδύν, Παναμώμητε, κατῴκησεν, ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ νοῦν ὠρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον: Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφῆτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σωζομένων μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονηρῶν ἔργων ὅλον συνεχόμενον, δυσωπῶσε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Αρχαίον Κτήμα Βιβλιοπωλείου - Πανεπιστημίου Καπποδίστρια

Ἐρήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετανοίας εὐκαρπίαν ὁ κηρύξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφῆτα, ἀκανθηφορήσασαν τὴν ψυχήν μου πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλαστήσω ἀγαθῶν ἔργων στάχυν. Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐ-
» λέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
» ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἱλασμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπὸν ὦ ψυχή, ποιοῦσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπόν σε εὕρῃ θανάτου ἀξίνη φοβερὰ, καὶ ὡς συκῆν τὴν πάλαι ἐκτεμοῦσα, τῷ πυρὶ τῷ ἐκεῖθεν πέμψῃ.

Ὡς ὁ ποτὲ Πλούσιος ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολλὴν, καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν λιθώδη ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἂν ἐπὶ τέλους εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκοτισμένος. Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες αἵματι θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στερρῶς, ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης ἀνιέρου πολλοὺς ἁφηρπάσατε λαούς, μεταβολαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντες τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.

Ἠκονημένα ὤφθητε ξίφη τέμνοντα ἐχθροῦ παρατάξεις, θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ σκευὴ τὴν αἴγλην χωρήσαντα τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πίστει, καὶ δόξης τῆς νοητῆς ἀληθεῖς ὁπλῖται. Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆ νεφέλην σε ὁ Προφήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισε τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἁγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη ἐκδιῶξαι, καὶ φωτὶ θείῳ φαιδρυνθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ Πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτο-
» τοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐκ νόμου σκιᾶς προκύψας, τὴν αἴγλην τῆς θείας χάριτος πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα Σοφὲ φωταγωγοῦσαν, καὶ σκότος ἀποδιώκουσαν τῆς ἀγνωσίας Προφῆτα· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστὴς, ὡς μετανοίας λαμπτὴρ, ὡς ὄρθρος εὐσεβείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακίᾳ, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, δι' ἐπιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγώγησον.

Ἐν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δίκης Σοφὲ κρινόμενόν με ῥῦσαι, ἀπειλῆς μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων τῶν σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεί, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ, διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, εὑρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμέν σοι: Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα, Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

ρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σαυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς ἐσπιλωμένην κεκτημένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι· κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἡττημένος κράζω σοι Σωτὴρ, τῷ εἰδότι μόνῳ τὰ κρύφια: Κάθαρόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ὡς μεσίτης παλαιᾶς καὶ τῆς καινῆς γενόμενος, Θεῖε Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με πταίσμασιν ἀνακαινίσας, δίδου σαῖς ἱκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς πρὸς μετανοίας τρίβους Πανεύφημε, εἰσαγούσας καλῶς πρὸς βασιλείαν Χριστοῦ. Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταὶ, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα πόνον κουφίζετε διηνεκῶς, καὶ πνευμάτων λώβην διώκετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν. Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργὸς, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει, ἣν περ δοξάζομεν· Πατὴρ γὰρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἡ ἐνιαία καὶ συνεκτικὴ, τῶν ἁπάντων Δεσπότης καὶ Κύριος, εἷς Θεὸς ἐν τρισὶ προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, Παρθενομῆτορ οἰκτείρησον, καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον Ἁγνὴ, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις ἐκφεύξωμαι, ἀνυμνῶν ἐκτενῶς, Κόρη, τὴν πρεσβείαν σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἡ κτίσις ἠλλοιώθη, Λόγε, τῇ σταυρώσει σου, ὁ Ἥλιος ἀκτίνας συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς Πιστὸς σέσωσται· ὅθεν δοξάζομεν σοῦ τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Ὁ σάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεός τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερραγμένους, ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ῥανίδες Θεορρύτου αἵματος καὶ ὕδατος ἀνέπλασαν τὸν κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευρᾶς σου· τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλύνεις, ὡς οἰκτίρμων, πάντων τὰς ἁμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ αἵματι τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον ῥᾳθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐγείρας σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου Ἁγνὴ θεράπευσον, καὶ σῆσον τοῦ νοός μου τὴν πλάνην, καὶ ἀξίωσον καθαρᾷ σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν εὑρεῖν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Ἀπόθου, ταπεινὴ ψυχή μου, τὰ δυσβάστακτα φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσελθε δακρύουσα, καὶ βοῶσα: Τὸν ζυγὸν, ἁγνὴ Παρθένε, μὲ ἀξίωσον τὸν ἐλαφρὸν βαστάζειν τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε Πάναγνε, ἡνίκα τὸν Υἱόν σου ἐπὶ σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον παρθένον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τὸ βασιλέως τὸ νῖκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν σαρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτώμενον, Χριστέ μου, ὡς ἑώρακεν Ἀμνὰς ἡ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα: Μή με δείξῃς ἄτεκνον, ἣν ἐφύλαξας ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον.

ΑΠΟΧΗ ΒΡΑΔΙΝΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Νομός Κεφαλλονιάς Ιακωβάτων

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ., Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος Γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἥψατο τῶν ὑρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίσει προσκυνοῦντας τὴν ἑκούσιόν σου Στάυρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥαβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον τὸ τῆς ςαυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων ςρατιαὶ ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ ἀθεώρητος ἐν σαρκὶ ἐμαςίζετο; Θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον. Διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι: Δόξα Χριςὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον ἐπὶ τῷ ξύλου, μητρικῶς θρηνολογοῦσα ἔλεγε: Τί σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος δῆμος καὶ ἀχάριςος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερέκεινα πάσης τῆς κτίσεως, ὅπως τιμήσῃς με τὸν πρὶν δεινῶς ἀτιμασθέντα. Λόγχῃ τὴν πλευράν σου δὲ ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου. Ὑμνῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παραταξεις τοῦ ἐχθροῦ ἀθλητικῶς κατεβάλετε. Προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ τῆς ζωῆς, ὑπεμείνατε πάσας τῶν τυράννων πρὶν ἀπειλάς τε καὶ μάςιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριςοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα σε ὡς ἐθεάσατο ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ παναμώμητος, ἀγνὴ Παρθένος τε, καὶ Μήτηρ σου, Οἴ μοι! ἀνεβόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε· πῶς σε ἀνομώτατος δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων Ποιητὴν καὶ Δεσπότην; Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις Λόγε.
Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ εἰς μίαν
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν
» θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ᾄ-
» σωμεν, Ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Πολυώδυνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας σαρκός σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐτραυμάτισε πάλαι ὁ ἀντίπαλος, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας τὴν ἀπερινόητον οἰκονομίαν σου.

Ὁ δεσμεύσας ἀπάτῃ ἐν Παραδείσῳ τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς παραβάσει, τοῖς δεσμοῖς δέδεται τοῖς ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγοῦσαν ὁρῶντες οἱ Ἀθλοφόροι τὴν κτίσιν, ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις, τῶν Πισῶν ὤφθησαν λιμένες εὔδιοι, πᾶσαν τοῦ ἁλάσορος, τῇ ἐρυθρᾷ τῶν αἱμάτων, δύναμιν βυθίζοντες οἱ μεγαλώνυμοι.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, χοροσασίαις ταῖς ἄνω περιφανῶς συνημμένος, ἁρπαῖς πάντοτε περιαυγάζεται ἀκτίσου Θεότητος, καὶ τοὺς ἐν γῇ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράσια πίσει δοξάζοντας. Σταυροθεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω ὤφθης Ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς Ἄχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τούτου τοῖς παθήμασι, καὶ τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβάσαντα δι' ἀγαθότητα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Απόκτημα
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ακροστιχίς:
Τρίτον μέλισμα τῇ Θεοτόκῳ φέρω.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ κατάσκιον ὄρος σὲ προεῖδεν ἐν πνεύματι Ἀββακοὺμ ὁ Προφήτης· δυσωπῶ Ἄχραντε, ἐπισκιάσαι με πάθει κεντούμενον, καὶ ἐν σκιᾷ τοῦ Θανάτου τῶν παρενοχλούντων με παθῶν λυτρώσασθαι.

Ῥαντισμῷ Θείου ῥείθρου, τοῦ κενωθέντος ἐκ Θείας Ἁγνῆ πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς ἐμοὺς ἔκπλυνον καρδίας μώλωπας, ὅπως μεγαλύνω σε, καὶ καταχρέως δοξάζω, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον.

Ἰσουργὸν τῷ Τεκόντι ἔτεκες Λόγον, θεώσαντα τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἴτησαι, ἱπορημένον με, καὶ ἐξασθενήσαντα ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείαις, Θείας παρακλήσεως καταξιῶσαι Ἁγνή.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτωρ ὕψισε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθῆ, παθητὸν γενόμενον σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλῳ ἐθανάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα. Ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν ξύλῳ θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀναγων με εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας τὰ βάραθρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, πανεύφημοι Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρίστασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι πλουσιωτάτη χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Ἀγαλλομένη ψυχῇ πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δράκοντι λύπην ἐμποιούμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων χορούς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὁρῶσα ἐν τῷ σαυρῷ Χριστὸν Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες: Ἔδυς δόξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρμοῖς ὑπάρχοντα πλούσιον, ἐλεήμων ὑπάρχουσα, Παναγία αἴτησαι τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κεκακωμένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰκῆσαι δυσώπησον ἐν ἐμοὶ τὸν Παράκλητον, γεγονότι σπήλαιον τῶν ψυχοφθόρων λῃστῶν, ἁγνὴ Παρθένε.

Πνεύματι πάντα τὸν φέροντα θεϊκῷ, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίνευσον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ῥῦσαί με τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύσεως ἀτόπου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν
» Κύριε· τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν ὑπὲρ
» ἡμῶν εἰς Θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυ-
» γάζομεν εὐχαριστοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Τροπάρια.

Γέγριν ἀληθῶς, ὁ τιμῆς ἁπάσης ἐπέκεινα, Δέσποτα ὑπέμεινας Χριστὲ, τὴν κεφαλὴν καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀτιμασθέντα τιμήσῃς Φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν ἀνεδήσω θέλων Μακρόθυμε, οἷα βασιλεὺς ἀληθινὸς, καὶ τὴν ἀκανθηφόρον προθέλυμνον ἁμαρτίαν ἔπαυσας. Ὑμνολογῶ σου Σῶτερ τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

Ἄθραυστοι ποιναῖς αἰκισμῶν ἐμείνατε Μάρτυρες, θραύοντες τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὑποτάττοντες, ἅμετρα καυχώμενον, καὶ ἀπονοίᾳ ὅλον μωραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοῖς ἀφθαρσίαν θείαν ἐκτήσασθε, πάθεσι τὸ πάθος τὸ σεπτὸν τοῦ ἀπαθοῦς σερρῶς μιμησάμενοι, πανεύφημοι Μάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων πάντων συναρίθμοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τέμον σε ποτὲ ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται, ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ τοῦ Πατρὸς ἐναπεγράφη Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ προπάτορος λόγχη ῥηγνύει, Ἄχραντε, χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μώλωπας, Χριστὲ, καὶ σφαγὴν ἑκὼν ὡς ὑπέμεινας, τὴν μωλωπισθεῖσαν μου ψυχὴν ταῖς λῃστρικαῖς Δαιμόνων κακώσεσι, πρεσβείαις θεράπευσον τῆς σὲ Τεκούσης, μόνε Πολυέλεε.

Ἔργον σῶν χειρῶν, Πλαστουργὲ, ὑπάρχω καὶ ποίημα, κακίᾳ δὲ ὄφεως Χριστὲ, ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· διό με ἀνάπλασον, τῆς σὲ Τεκούσης θείαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ λόγον τέτοκας, λύσαντα πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἀλόγοις με πάθεσι δουλούμενον, ἐλευθερῶσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

ΗΛΙΟΣΕΙΔΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Απόδοση Εγκρίτου Ελληνικής Μορφής - Μουσείο Τυπλίων Ιακωβιτών

Τ"αμα ἡμῖν ἐκ παλάμης βρύεις ἑκάστοτε, ὅλη ἁγιάσματος σκηνή, ὅλη φωτὸς ὑπάρχουσα ἔμπλεως, ὅλη ἀποστάζουσα μύρον εὐωδίας, πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐ"πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς
» βροτοῖς ἑκὼν συνανεστράφης ὁ ἀκατά-
» ληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦ-
» μέν σε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ὡ"σπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ, καὶ τῷ Πατρὶ Θυσία προσηνέχθης ὑπὲρ ἡμῶν Ἀ'γαθὲ, καὶ Θυσίας ἔπαυσας τῶν εἰδώλων Παντοδύναμε.

Νυγεὶς πλευρὰν Ζωοδότα τῇ λόγχῃ, δύο κρουνοὺς σωτηρίας προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος σὲ ἕνα καταγγέλλουσιν, ἐνεργείας δύο φέροντα. Μαρτυρικά.

Βάσιν στερρὰν καὶ ἀσάλευτον, πέτραν σε, Ἰησοῦ, οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι πίστει εὑράμενοι, ὥσπερ λίθοι τίμιοι ἑαυτοὺς ἐπῳκοδόμησαν.

Ῥώμῃ Θεοῦ δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν δυναστείαν τοῦ πλάνου κατεπαλαίσατε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ λαμπρῶς ἐστεφανώθητε. Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πρὶν παραβάσει τὴν φύσιν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὡς ἀῤῥεύστως τεκοῦσα Χριστὸν, ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα, προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκός μου τὰς ὀδύνας, καὶ τῆς ψυχῆς τὸν πόνον μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὰ νέφη δίωξον Παρθένε, φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξάζοντι.

Μεσίτιν σε καὶ πρέσβιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα νῦν προβάλλομαι, πάσης ἁμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως· Παρθένε ἐγγυητής μου, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Ἁ'γίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν ψυχὴν Παρθένε φωταγώγησον, καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην προσφέρω τὴν συνείδησιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἄ"βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με,
» καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ-
» τείνας, Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς
» τὸν Πέτρον με Κυβερνῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὄ"φις με ἐξήγαγε τῆς Ἐδὲμ, δολίᾳ βρώσει δελεάσας ὁ δόλιος· ὁ Χριστὸς ἐν ξύλῳ δὲ ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Τέτρωται, τρωθείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ ἀνίατος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε· οἱ δὲ Πιστοὶ ἰάθημεν σῇ τοῖς μώλωψιν, οἷς ἑκὼν τετραυμάτισαι. Μαρτυρικά.

Ὤ"φθητε πυρὸς ἐν μέσῳ, σοφοὶ Χριστοῦ Ὁπλῖται, ὥσπερ ἄρνες ὀπτώμενοι, καὶ Θεοῦ παντάνακτος τραπέζῃ προσαγόμενοι, καὶ τὴν ἄφραστον εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμοὺς, ἐξ ἀνενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι, καὶ παθῶν ἐπήρειαν Ἀ'θλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε τῶν Πιστῶν τὰ συστήματα. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὁρῶσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος Παναμωμε, μητρικῶς ἠλάλαζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον ἐμεγάλυνες Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένῃ διανοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος ἀεὶ, καὶ βαράθροις συνωθούμενος ἀμέτρων συμπτωμάτων· μόνη Ἁ'γνὴ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἰκτειρόν με.

Ἡ ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν ἀνομίαις καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὁπηνίκα τὸ κριτήριον τὸ φοβερὸν ἐνθυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι. Ἀπείρανδρε Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ πρόσχηθί μοι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σε-
» βάσματι, Παῖδες ὁ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες τὸν Κύριον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου·
» Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πόνοις ἔπαυσας ἡμῶν τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε, καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον μετηγάγου τοὺς τὰ σεπτά σου πάθη προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὅλων.

Ὅ"τε σε ἔβλεψε, Χριστὲ, ἡ κτίσις σταυρούμενον, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμε, γῆ ἐσείσθη, ἐρράγησαν δὲ πέτραι, καὶ παρέστειλε τὸ φῶς Ἡλίου δρόμος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Γιαλδών Ιακωβάτων

Μαρτυρικά.

Νόμοις πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν τὰς Ἰωπείας οἱ Μάρτυρες· καὶ νομίμως ἐν μέσῳ τοῦ ϛαδίου ἀναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογὶ πυρὸς, τὴν προαίρεσιν Θερμοτέραν κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριϛοῦ στεφανηφόροι, ἐκβοῶντες: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Σταυροθεοτοκίον.

Ἱ̈στασο βλέπουσα Χριστὸν σταυρῷ ἀνυψούμενον, ὃν ἐκύησας Ἄχραντε, καὶ ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, ἣν ἐτήρησας ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον. Θεοτοκίον.

Ἐ'πὶ τοῦ βήματος Χριϛοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι ὡς ὑπεύθυνος, Ἄχραντε φάνηθί μοι, ἐκ πάσης με βασάνου ῥυομένη, τῇ Θερμῇ σου προστασίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐ'ξ ἔργων σωτηρία οὐχ ὑπάρχει μοι Δέσποινα· ἁμαρτίας γὰρ προστίθημι ἁμαρτήμασι, καὶ τῇ κακίᾳ κακίαν· τῇ οὖν πρεσβείᾳ σου, Ἁγνὴ οἰκτειρον, σῶσόν με.

Κρίσις ἐπὶ Θύραις, τὸ κριτήριον ἕτοιμον, ἑτοιμάζου ταπεινὴ ψυχὴ, καὶ βόησον· Ἐ'ν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνῃς με, εὐχαῖς τῆς κυησάσης σε.

Τρυγήσας ἁμαρτίας τοὺς καρποὺς, τεθανάτωμαι, καὶ προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρπον, κράζω σοι: Καρποφόρον δεῖξον, ἡ τῷ καρπῷ σου τὴν φθορὰν ἐξαφανίσασα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
» φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων
» Πιστοὶ βοήσωμεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Σοῦ σταυρωθέντος, ἠνοίκται πάλιν ὁ Παράδεισος, καὶ ἡ στρεφομένη καθ' ἡμῶν ῥομφαία νῶτα δίδωσι, λόγχην αἰδεσθεῖσα, τὴν ἐκκεντήσασαν τὴν ἁγίαν πλευράν σου, Χριϛὲ πολυέλεε.

Λόγχῃ σου ὁ πολέμιος τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν Ἀδὰμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι ἐθελουσίως Χριστέ: Εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεὲ πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ὁ κόσμος τοῖς παλαίσμασιν ὑμῶν καταλάμπεται, καὶ ταῖς ἀριστείαις Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ σκότους νοσημάτων λυτροῦται πίστει, βοῶν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέλως ὁρᾶται, κείμενος ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ πρὶν ἐγκαυχώμενος τὴν γῆν ἐξαλείφειν καὶ θάλασσαν· Χριστὸς δὲ ζωηφόρῳ κατακοσμεῖ δεξιᾷ, ἀμαράντοις στεφάνοις, ὑμᾶς Πανοσίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἐ'ν χρόνῳ ἀπεκύησας τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια δεσμὰ τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ, Ἄχραντε, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀστέκτῳ πυρί.

Ὅ̈λη ὡς καλὴ καὶ πλησίον τοῦ Παμβασιλέως γεγονυῖα Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακίᾳ συζήσαντα, καὶ ῥᾳθύμως πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητώας γαστρὸς ὡς ἐρρύσω πάλαι τὸν Προφήτην, Θεοῦ Λόγε, παραδόξως, οὕτω ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπωλείας, ἔχων Σωτὴρ δυσωποῦσάν σε, τὴν ἀπειρογάμως τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ὡραίαν στολὴν ἐνδυθέντα Θεογενεσίᾳ, εὑρηκότες Θεοτόκε οἱ κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτή με θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον, διὰ μετανοίας, πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
» ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὁλόφωτον καὶ ἄσβεσον λαμπάδα, τὴν ὄντως
» Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵ̈να εὕρῃς τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριϛὲ, ἀνῆψας ἐν τῷ σταυρῷ σου τὴν σάρκα Ἀγαθὲ, καὶ κοινωνοὺς ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυνάμεις σου ταῖς ἄνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εὐεργέτα ὑμνοῦντες, ἐν ᾄσμασι μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀνύψωσας, Χριστὲ, σοῦ τὰς χεῖρας ἐν σταυρῷ, τὰς παρειμένας μου πρὶν χεῖρας πάθεσι πολλοῖς, ἐκίνησας δυνάμει τῇ σῇ, καὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον ὄντως τὰ παραλελυμένα ἐνίσχυσας· ὅθεν σὲ μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαιόμενοι φλογμῷ τῶν ἀπείρων αἰκισμῶν, δρόσον σε εὗρον, Χριστὲ, ἀναψύξεως οἱ σοὶ στερρῶς καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί· ὅθεν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Αρχείο Βιβλιοθηκών Ελληνικών Τυπολογών Χαϊκαρτών

χαίροντες διήνυον τὸν δρόμον, ἐφέσει τῶν βραβείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σὲ μεγαλύνοντες.

Ἠ πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἁγίων ὁ χορός, ἐκδυσωπεῖ σε Χριστέ, ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλήθει σου Οἰκτίρμον τοῦ ἐλέους, ἐξαλεῖψαι τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφὴν, τὸ Ἀπαύγασμα Πατρὸς, Παρθένε, τέτοκας· ὃν ὑψούμενον σταυρῷ ὁ Ἥλιος μὴ φέρων ὁρᾶν ἐμελαίνετο, καὶ ζόφῳ ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας· διὸ σὺν ἐκείνῳ σὲ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νοῦν, φθαρέντα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν, κακίᾳ μολυνθέντα, καὶ γυμνὸν παντοίων ἀγαθῶν ἀποδειχθέντα, Παρθένε ἄφθορε ἄμωμε, μή με παρίδῃς, ἀλλ' ἔργοις εὐσεβείας κατακόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶν, ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ: Μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ με τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ῥύσθείην ταῖς σαῖς, παναμωμε Κόρη, πρεσβείαις, πάσης ὀργῆς, παθῶν θανατηφόρων, χαλεπῆς γεέννης καὶ πυρὸς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων, ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, ὁ προσφυγών σου τῇ σκέπῃ, καὶ καλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ, δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ πονηρᾶς συνηθείας, τὸν σὸν ἱκέτην Ἁγνὴ, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα ἐκ γαστρὸς μητρός μου, Δέσποινα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Θόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπόν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δὲ ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι, καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λύτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. Διὰ τοῦτο, Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον ἐν ξύλῳ ἡ Πανάμωμος, Χριστέ μου ὑπεράγαθε, ὀδυρομένη ἐβόα μητρικῶς: Υἱέ μου παμφίλτατε, πῶς δῆμος ὁ ἄνομος, ξύλῳ σε κατέκρινε;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα, Χριστὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, καὶ ἐλογχεύθης Ἰησοῦ μου τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς ἀναβλύσας μοι σωτηριώδεις· ὅθεν, διασωθεὶς τῷ πάθει σου Χριστὲ, ἀνυμνῶ, δοξάζω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ ἀνόμων λογισθεὶς, τὰς ἀνομίας πάντων ἦρας Ἰησοῦ· καὶ ταῖς ἀκάνθαις γεφόμενος, ὡς Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῆς ἁμαρτίας πρόῤῥιζον, Χριστὲ, ἀποτέμνεις ἄκανθαν τοῦ προπάτορος· ὅθεν πίστει τὸ σὸν πάθος νῦν δοξάζομεν.

Νεκρώσιμον.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ ἐκμιμησάμενοι γενναῖοι Ἀθληταὶ, πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην καταβαλόντες σθένει θεϊκῷ, οὐρανίου δόξης ἐτύχετε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν Ἅγιοι πρεσβεύοντες.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀδιαίρετε Τριὰς, ἡ παντουργὸς οὐσία μία καὶ δύναμις, τοὺς ὑμνητάς σου σκέπε, ἀπὸ παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς ἀξίωσον, ἧς καὶ ἐπέτυχον οἱ καλῶς βιώσαντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα ἐν σταυρῷ, ὃν ἐξ αἱμάτων ἐσωμάτωσας ἀγνῶν, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες, Θεογεννῆτορ Κόρη: Τί ταῦτα, Τέκνον, δῆμος πονηρὸς ἀνταπέδωκέ σοι, θανατώσας σὲ τὴν ζωὴν τῶν Πιστῶν πάντων καὶ ἀνάστασιν;

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, Φιλάνθρωπε, οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Βελῶν με, ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τῶ ἀλάστορος λυτρώσασθε· σβεννῦντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, δροσίσατέ με πνεύματος τῇ δρόσῳ, ἁμαρτιῶν καύσωνι ἐκτηκόμενον, εὐεργέται μου θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν οἰκουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου ὅμοια.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Ἐπλήγην ἰοβόλῳ δήγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐρριμμένος· τῇ ἀγρύπνῳ σου δεήσει, Ἱεράρχα ἀνάστησον ἐν τάχει, ἵνα δοξάζω σου τὴν ταχύκοον χάριν.

Ἐν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ᾗ μέλλω παρίσασθαι εἰς βῆμα τὸ φρικῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὕρω Ἱεράρχα, ῥυόμενόν με σκότους, καθικετεύω σε, παῤῥησίαν ὡς ἔχεις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁπάντων κυριεύουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε Πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτο σὲ προσκυνοῦμεν Παρθένε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ'.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου τὴν μνήμην, Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν γῆν τοῖς ῥείθροις οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι· Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν ᾄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεοφόροι Ἀπόστολοι· τῇ εὐσεβείᾳ τὸν κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι εἰρήνην τοῖς Πιστοῖς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσσῃ, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι· ἔκτεινον Παναχράντε δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου· σῶσον, ὡς τὸν Πέτρον πρὶν ὁ Υἱός σου διέσωσεν· ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσ. τῆ Ἁγίᾳ.

Θείας πίστεως.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι: Ὡς τοὺς ἀθῴους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἅγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν Ἰδιόμελον.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνθισμένος ἀνεδείχθης Θεοτόκε παναχράντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν. Ὅθεν ἅπαντες Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε κηρύττομεν ἀεί, καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος Γ'.

Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὅτε τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς
» μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τε-
» μὼν θάλασσαν Ἰσραηλίτῃ λαῷ, ὅτος ὁ Θεός
» ἡμῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει. Αὐτῷ μόνῳ
» ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ θεμελίῳ τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἡδρασμένους, Πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι τούτων σωθείημεν.

Ἀπερίτρεπτοι στῦλοι τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὕροιμι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἐπλημμέλησα.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης, Δικαιοκρῖτα, ὁ ἄσωτος δεδοικὼς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γὰρ ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἱκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον Ἁγνὴ ἱκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρήσηται.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ᾄσμα.

Τὸν φαεινὸν λαμπτῆρα, τὸν ἀκοίμητον ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσὸν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου ἀεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ῥώμῃ Θεοῦ Παμμάκαρ δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν ἐκτήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας ἀδίκως ἐλυτρώσω. Διό σε ἱκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ῥύσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ἱκετηρίαν, Πάτερ, ἀδιάλειπτον, τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσηται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τὴν νιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν παναχράντον συμφώνως μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

Τροπάρια.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα διδαχῆς ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχήν μου πληρώσατε ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Οἴμοι ψυχή μου ἀθλία καὶ ταπεινή, συχνῶς ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα! πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον.

Θεία κλίμαξ, ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν » εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐξερεώ» θην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ » ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἡνωνημένη μάχαιρα Πνεύματος ὤφθης σοφέ, τὰ πονηρὰ ζιζάνια διακόπτουσα αἱρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον Πιστοῖς ὁμαλίζουσα, Πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγήν, τὴν βρύουσαν τῶν ἰαμάτων κρουνούς, ἐκδυσωποῦμεν Ἅγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων ἀπολυτρούμενος.

Ἰσχυροτάτοις πόνοις σου καταβαλὼν τὸν ἐχθρόν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν παθῶν ἐπικλίσεσιν, ἁγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται τὸν ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννῆτορ μητροπάρθενε· διὸ ἱκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ ἀεὶ δοξάζειν σε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ» ριε· τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱὸν ὑπὲρ » ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυ» γάζομεν εὐχαριστοῦντες: Δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε. Τροπάρια.

Ὥσπερ ἀστραπὰς, ὡς ἀκτῖνας, ἄδυτε Ἥλιε, σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐφαπλῶν εἰς τὰ τοῦ κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατεφώτισας, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξας.

Θάλασσα δεινῆς ἁμαρτίας, Λόγε, χειμάζει με, κύματα ἀτάκτων λογισμῶν τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου ταράττουσι. Κυβερνῆτα Κύριε, τῶν μαθητῶν σου σῶσόν με δεήσεσι.

Φρίττω ἐννοῶν τὴν φρικτήν σου Δέσποτα ἔλευσιν· ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμὴν κατηγοροῦσαν ἔνδον συνείδησιν, καὶ προβασανίζουσαν πρὸ τῆς βασάνου τὴν ἀναισθησίαν μου.

Θεοτοκίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ταύτης μεσιτείαις ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν Σωτὴρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως, πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην ἅπας Πιστὸς καθ' ἑκάστην, Νικόλαε, προβάλλεται· διό σε ἱκετεύομεν, ἐκ περιζώσεως χαλεπῆς καὶ συμπτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Εἴθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, δροσίζεις ἀεννάως, Σοφέ, τοὺς καύσωνι τῶν θλίψεων, καὶ τῷ ἀυχμῷ τῶν ἁμαρτιῶν κινδυνεύοντας ἀθλίως ἀπολέσθαι, Παμμάκαρ.

Ῥυσάμενος πάλαι ἀπαγομένους θανάτου ἀδίκου Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς περίσωζε ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν ἐνοχλήσεως, καὶ πάσης τῶν Δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἀῤῥήτως ἀπεκύησας. Αὐτὸν δυσώπει Ἄχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ βρο» τοῖς ἐκὼν συνανεστράφης ὁ ἀκατάλη» πτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν » σε Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς σαρκωθείς, ἀπειργάσω τοὺς μαθητὰς οὐρανοὺς φθεγγομένους, Χριστέ, τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως Λόγε, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Οἴμοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις τῷ φοβερῷ Δικαστῇ παραξῆναι, ἄκαρπος μέ-

ΑΠΟΘΕΤΗΡΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δ. Σταμίου - Μουσείο Εκπαίδευσης Μακαρατών

νουσα; σπεῦσον, μετανόησον, ἀρετῶν καρποὺς βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ὀφθέντα ἀφράστως μετὰ σαρκὸς ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Ἁγνὴ ἱκέτευε ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκὼς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀεὶ ἐκδιδομέναις αὐγαῖς πυρσευόμενος, πᾶσιν αἴτησαι τὸν φωτισμὸν, Πάτερ, καὶ εἰρήνην.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτείρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Ῥᾳθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν τὸν λογισμὸν κατεσπιλωμένον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, χαρᾶς μου πλήρωσον, Θεοχαρίτωτε, τὴν διάνοιαν σκυθρωπάζουσαν, καὶ ἀμελείᾳ βεβυθισμένην.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, » καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκ» τείνας Δέσποτα σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς » τὸν Πέτρον με Κυβερνήτᾳ διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσον σοφίας πνευματικῆς ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος κοσμικῆς ἐξήρανε σοφίας πάντα ῥεύματα, καὶ κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ βόησον πρὸς τὸν Κύριον λέγουσα: Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι Εὔσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Ῥεύσαντες οἱ χείμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου τῆς καρδίας τὸ οἴκημα· ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος πεφυκότες, Ἀπόστολοι συντριβέντα με πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον.

Δῆμός σε τῶν Ἀποστόλων, Χριστὲ, καθικετεύει μετὰ τῆς κυησάσης σε, ἱλασμὸν καταπέμψον καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη » ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με » σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔ» σωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Νεκρώσας ἐγκρατείᾳ τὰ μέλη, ἐκτήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς σοῦ ταῖς εὐχαῖς, ἐργάζου Σοφὲ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Ἱστίῳ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἁμαρτίας βυθοῦ ῥῦσαι ἡμᾶς, πρὸς ὅρμον ζωῆς διαβιβάζων, σοφὲ Ἱεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν διάσωζε ἀβλαβεῖς, Ἱεράρχα. Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρί σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν τῇ παραβάσει φθορὰν, Μήτηρ ἁγνὴ, ὡς μόνος Θεὸς ἐξώκισε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τῇ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβά» σματι Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς, » ἀνυμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: Ὁ τῶν » Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας Πιστῶν τὰς διανοίας.

Τὰς καθ' ἡμῶν τοῦ δυσμενοῦς παγίδας συντρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς τρίβους ἡμῖν τῆς μετανοίας ὁμαλίσατε, ὑμῖν προσπεφευγόσι.

Τὴν μωρανθεῖσάν μου ψυχὴν σαρκικοῖς παθήμασιν, ἄλας θεῖον ὑπάρχοντες, θεηγόροι Ἀπόστολοι Κυρίου ἐκκαθάρατε, Πιστοὺς ζωογονοῦντες. Θεοτοκίον.

Ἡ καλλονὴ τοῦ Ἰακὼβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι, καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἁγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τρεῖς παῖδες.

Λυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαὸν, ἐναπηγχόνησας, ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς ποιμενάρχης ἀληθὴς, Πάτερ Νικόλαε.

Ἁγίως διανύσας τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμὸν ἐπιπέμπων καὶ φωτισμὸν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Αλεξανδρείου
Μουσείο Τυπογραφίας Ιακωβατων

Ὡς ἑτοιμόν σε ῥύσην, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, προσκαλούμεθα ἀεὶ Πάτερ, Νικόλαε τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, καὶ ἀδοκήτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν ἀμελείᾳ τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον φωταγώγησον Ἁγνή, τὸν τῆς καρδίας μου προσεπαναπτουσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον: Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
» ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυματίσθην τὴν καρδίαν, ἀπονοίᾳ τοῦ κακίαν δημιουργοῦντος. Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἰάσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροὶ πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύκων φθόγγος ἐξεχύθη ὁ θεῖος, ἐκδιδάσκων παραδόξως μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι τῆς Τριάδος, μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυμίαν σου τὴν θείαν δαπανῶντα, τῇ ἐπιμόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίστρεψον Δέσποτα, ὁ εἰδώς μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥᾳθυμίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία λαβὶς, ἡ τὸν θεῖον ἄνθρακα ἀῤῥήτως δεξαμένη, Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους ἀνθρακας κατάσβεσον Παναγία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων καὶ θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
« δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθὸς,
» καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
» Κτίστην καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Τῆν τῶν πραέων ἐκληρώσω, πρᾶος Ὅσιε γενόμενος· διό σου δέομαι πιστῶς, καταπράϋνον πρεσβείαις σου τὰς ἐπεγειρομένας διηνεκῶς τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ὡς ἐλυτρώσω στρατηλάτας τοὺς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης τῶν Δαιμόνων ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν Σωτῆρα.

Ὁδὸν ὑπέδειξας εὐθεῖαν τοῖς ἀνθρώποις καὶ σωτήριον, ἐν ᾗ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ εἰσέλθωμεν τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι Παρθένε ἐνισχύσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίους αὐτοῦ διατάξεις.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ Πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον ἅγιον Θεῷ. Διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτο-
» τοκούμενον μητρὶ ἀπειράνδρως, μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὁ λόγῳ τῶν σῶν στηρίξας Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι, κἀμὲ, τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως κατολισθήσαντα, καὶ τῶν Δαιμόνων τῇ πλάνῃ ὑπαχθέντα, κατοικτείρησον.

Ψυχή μου, παθῶν δουλεύουσα ὁρμαῖς, τῷ παθητῷ διὰ σὲ προσάγαγε δεήσεις, ὅπως ῥύσηταί σε ἐκ παθῶν, ἱκετευόντων προδήλως τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου τῇ σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριστοῦ Μαθηταὶ, νίκα συν αὐτῷ κρῖναι καθίσητε τοὺς κρίσει ὑπευθύνους, ἀκατάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτόποις ἔργοις, τηρήσατε, ὡς ἀγαθοί μου προστάται, ὡς τοῦ κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἁγνὴ, καθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον, Παρθένε παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορήσασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε ἐν τῇ βά-
» τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
» Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ
» δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλα-
» στήσασαν Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης
» Δαβίδ. Τροπάρια.

Ὡς χαράκωμα θεῖον, καὶ στήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγὴν, ὁ περίγειος κόσμος σε κέκτηται, μεσιτείαις σου ἀεὶ ἐκλυτρούμενος πάσης πειρασμῶν στενώσεως, Πάτερ Νικόλαε· ὅθεν ἐν αἰνέσει πιστῶς μακαρίζει σε.

ΑΠΟΣΤΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κοινωφελής Βιβλιοθήκη Δήμου - Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς καταφεύγω Παμμάκαρ πρεσβείας σου· μεταποίησον, βοῶ, τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πραΰνον τῆς ἀπογνώσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου τὸν νοῦν ταραττόμενον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἐφέστηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἅπασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, ὅλως φρίττω, ἐννοῶν τὴν πληθὺν τῶν κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, οἰκτειρον, σῶσόν με, θείαις Νικολάου εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κυήσασα τὸ φῶς, ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα τὰ πολλὰ καὶ χαλεπά, ὅπως υἱὸς ἡμέρας εὐχαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὑμνολογίαις ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν. ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα, Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Οἱ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, τοὺς λαοὺς ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἁπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι τῶν Πιστῶν ἀληθῶς· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικαί, καὶ λαμπηδόνες τοῦ Ἡλίου εὐκλεεῖς, γεγεννημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς τῆς θεογνωσίας καθωδηγήσατε ἅπαντας τοὺς λαούς· ὅθεν ἡμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων τὴν πεῖραν καθυπομείναντες, ἐξ ὕψους, Ἀθληταί, χάριτος δρόσους ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντες ἀεί, εὐσθενῶς σοφοὶ θεραπεύετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς Ἅγιοι γεραίρομεν.

Δόξα.

Τῆς Τριάδος ἱεροὶ κήρυκες, Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε καὶ Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰάκωβε, Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἱκετεύσατε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων καλλονή, καὶ τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων χαρμονή, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν τοῦ παντὸς Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, καὶ τῆς θείας ζωῆς πάντες ἐπιτύχωμεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἡ κτίσις καθηγίασται, μόνε Μακρόθυμε, τιμίῳ αἵματί σου, καὶ ὕδατι ἁγίῳ· ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθεΐας, καὶ ὁ Ἀδὰμ σέσωσται τῆς καταπτώσεως, τῇ σταυρώσει σου Λόγε.

Ὃ πάσης ὢν τιμῆς ἐπέκεινα, Φιλάνθρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας σαυρὸν ἐθελουσίως, ὅπως φθορᾶς ἅπαντας τῷ θανάτῳ σου, Εὐεργέτα, λυτρώσῃ.

Ἐν ξύλῳ ἀνηρτήθης θέλων Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, κατέπαυσας θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ τὸ κράτος ἔλυσας τοῦ κακογνώμονος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Ἕτερα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου νεφέλη, θεοχάριτωτε Κόρη, εὐλογημένη Μαρία, λάμψον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Παπαδόπουλου Τακουράτου

μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἁμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπέρου κοινωνόν, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Παναχράντε.

Τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους τεκοῦσα, παντελεῆμον Παρθένε, αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι ψυχήν μου, τὴν εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατολισθήσασαν ὄντως ἐπηρείαις τοῦ ἐχθροῦ· μὴ οὖν βδελύξῃ τὴν δέησίν μου νῦν, μηδὲ ἀποστρέψῃς ἀπὸ τοῦ δούλου σου τοὺς ἀμέτρους Κόρη οἰκτιρμούς σου, δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, ἵνα Θεοῦ παρακούσῃ, οὗτος κἀμὲ δελεάσας, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς ἀνοδίας ἔῤῥιψε βόθρον πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ κομπάζει ὁ δεινὸς καταπτωθέντα ἰδών με παντελῶς· πρεσβειῶν σου ξίφει, τοῦτον οὖν πάταξον Παρθένε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ με παγίδων ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυρ. Μεγάλη τῇ σταυρῇ σε. Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα: Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἐδύ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ βασιλέως τὸ νῖκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικά.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ κόσμος ἠλεήθη, Λόγε, τῇ σταυρώσει σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον Δέσποτα, (ἡ Πάναγνος ἐβόα)· ἐγὼ δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορῶσά σε τὸ ἑκούσιον πάθος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἥψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας τὴν ἑκούσιόν σου ςαύρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα κτίσις, ὁρῶσά σε, χαίρει Μακρόθυμε, σταυρῷ ὑψούμενον, (ἡ πανακήρατος Ἀγνὴ ἐβόα καὶ παναμωμος)· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο διὰ σοῦ Τέκνον φίλτατον, ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. Καθίσ. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ ὁρῶσαι, κατεπλήττοντο· πῶς ὁ ἀθεώρητος τῇ σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; Διό σοι Ζωοδότα ἐβόων: Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρὸν καὶ θάνατον παθεῖν ἑλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως ταῦτα ὑπέμεινας. Ὅτε ηὐδόκησας, Σωτὴρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· τότε καὶ Λῃστὴς ἰδὼν ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς, Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόζυγος καὶ θεία Δάμαλις, κατανοήσασα Μόσχον τὸν ἴδιον ἐθελουσίως ἐν ςαυρῷ τὸ πάθος ὑπομένοντα, Οἴμοι Τέκνον! ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον; Ὑμνῶ σου τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθείς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας. Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν σαυρῷ ἑκὼν ὁ ἀναμάρτητος. Ἥλιος ἐσκότασε, καὶ Σελήνη ἠμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σὺ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο: Υἱέ μου, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Καύχημα Πιστῶν Σταυρός ἐστι καὶ κλέος. »

Ἰωσήφ. Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι: Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῇ ῥάβδῳ ἔπηξας, καὶ διήγαγες λαόν, προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι' οὗ ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν, Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας προστάξει, ὕδασιν ὑπερῴα Δυνατὲ στεγάζων, ἐφ' ὑδάτων ὁ τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμᾶσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ σαλεύεις πᾶσαν τὴν κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ τὰς καρδίας στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Μαρτυρικά.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν, θεῖοι Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἄνω Σιὼν καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες, περιφανῶς κραυγάζετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες, καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως Χριστὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὅλων, ἀλλὰ θερμῶς κράζετε: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ περικαλλὴς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν Υἱόν, θεωρήσασα ξύλῳ ὑψωθέντα βουλήσει, ἠλάλαζε βοῶσα ἐν ὀδύνῃ: Θεὲ τῶν ὅλων Εὔσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἠνοιρὰ νεφέλη, τῆς οὐρανίου αἴγλης ἀκτῖνας ἀνατείλασα ἡμῖν, τῆς μετανοίας κατέλαμψε πᾶσι τὸ φῶς, ἡ μόνη Θεοτόκος ἁγνή, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος καὶ προπύργιον, καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα πάντες κεκτημένοι οἱ ἐν πελάγει τῶν δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλεύοντες, λυτρούμεθα κινδύνων ἀεί.

Χαῖρε ἀῤῥήτου δόξης οἰκητήριον. Χαῖρε ἐναίτηρα τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας. Χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος. Χαῖρε τροφὲ τῆς πάντων ζωῆς.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμωτάτην, τοῖς τιμῶσί σε τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Ἀπελύθησαν οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κατάρα σου Δέσποτα γεγενημένου, καὶ ξαυρῷ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐράνιοι ὤφθητε ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Γ'σχυρότατον ὅπλον, σταυρὸν κεκτημένοι οἱ Ἅγιοι, ἅπασαν τὴν δυναστείαν τοῦ ἀλάστορος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ Θεὸν Ἁγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, πλὴν σου Κύριε. Τροπάρια.

Ἡ ἀκηλίδωτος Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τὸν Ἀμνὸν αἴροντα πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε, κυήσασα, σῶζε τὴν ποίμνην σου.

Σὺ τὸν οὐράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ κρατῆρα πλήσασα τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν ἐγεώργησας.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἄλμῃ καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας συγκαταφεύγομεν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Υακωβατείων

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ· » τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιά- » σματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ » ναῷ τῆς δόξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκα- » λοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς » σῆς αἰνέσεως.

Τροπάρια.

Τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγο- νὼς, μόνος ἀνέστησας Χριστὲ, ἐπὶ σταυροῦ τὰς χεῖρας προσηλούμενος, καλάμῳ δὲ τυπτό- μενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος. Ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγ- χνίας σου.

Ὡς πρόβατον εἰς σφαγὴν σὲ ὁ Προφήτης ὁρᾷ, καὶ ὡς ἀμνόν σε, Λόγε Θεὸ ἐρίζον- τα οὐδόλως οὐδὲ κράζοντα· καὶ γὰρ ἐθελου- σίως ἠνέσχου σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταί- σαντας ὅπως λυτρώσῃς καὶ τούτους ὡς εὔ- σπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν ἀρότρῳ πίστεως, σπό- ρον οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ ὑπομονῇ βα- σάνων κατεβάλοντο, καὶ στάχυν μαρτυρίου πολύχουν ἐδρέψαντο, Πιστῶν συστήματα τὸν διατρέφοντα· ὅθεν ἀεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυ- σμὸν τῆς ἄνω βασιλείας Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες κατήντησαν· ἔθεν πλατύνουσιν ἡμῶν τὰ στό- ματα, τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνενδότως ὑμνεῖν παλαί- σματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὶς τὸν θεῖον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε, τὴν ἄφθορον καὶ θείαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον ἐθε- λουσίως ἐν ξύλῳ, ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πολυέλεον τὴν εἰς ἐμὲ δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος ἐχρη- μάτισας Μήτηρ.

Φωταγώγησον τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἁμαρ- τίας, Ἀειπάρθενε, πλανώμενον, ὡς φωσῆ- ρα τεκοῦσα.

Ὑπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπό- την δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, προσασία τοῦ κόσμου.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ » ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο- » ρυφορούμενον, Ὢ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ » εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, » καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τροπάρια.

Ἀνέπαυσάς με, Λόγε, τὸν κεκμηκότα κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἥρας ὄνειδός μου, οἷς ὑπέστης Ἰησοῦ ὀνειδισμοῖς. Ὑμνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεῖα παθήματα.

Ὑφῆψας ὥσπερ λύχνον ἐν τῷ σταυρῷ τὴν σάρκα, καὶ ἐζήτησας τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς τὰς φίλας σου Δυνάμεις, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὑ- μνῆσαι τὸ κράτος Χριστὲ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικά.

Ῥηγνύμενος ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθο- ρᾶται καὶ ἀνενέργητος· αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλα- νέσι συναρίθμιοι ὑπάρχουσιν Ἀγγέλοις, ἀῤῥή- του χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρύει τῶν χαλεπῶν βασάνων καὶ τῶν θλίψεων καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετῆλθον θείαν οὐρανίου βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προστάται τῶν Πιστῶν ἀεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν ξύλῳ, καὶ τὴν πλευρὰν τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πά- λαι δημιουργήσαντα τὴν Εὔαν, ἀγνὴ Παρθένε, θεωροῦσα, ἀνεβόας μητρικῶς: Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Ἡ τοῦ Ὑψίστου δύναμις, ἐπισκιάσασα τὴν σὴν γαστέρα Ἁγνὴ, χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε, ζωὴν καὶ σωτη- ρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγὴν σε θείαν κτώμενον τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρὰ καταποντίσῃ με, μη- δὲ καταπιέτω ἁμαρτίας με βυθὸς, ἁγία Δέ- σποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀῤῥήτῳ λόγῳ ἐγεννήθη γεωργὸς ὁ πλαστουρ- γὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς τοῖς ὀφθαλ- » μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ » Θεοῦ: Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Τροπάρια.

Ἐκὼν ἐτύθης, ὥσπερ ἀρνίον, τὸν βρώσει ξύ- λου τεθνήξαντα ἑκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν Χριστὲ ἐπανάγων.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ κατεπτώθη, Δαιμόνων πλάνη, ὑψώθη δὲ τῶν Πιστῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικά.

Τῇ πορφυρίδι τῇ ἐξ αἱμάτων πεποικιλμένοι οἱ Μάρτυρες, Βασιλεῖ τῶν ὅλων νῦν παρίστανται στεφηφόροι.

Ἴάσεις πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀναπηγάζει τὰ λείψανα τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει τὸ ὑπὲρ φύσιν τοῦ τοκετοῦ σου, Πανύμνητε, νοῦς ἀνθρώπων Κόρη· ὑπὲρ νοῦν δὲ σὺ ἀποτίκτεις.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐβόησα ἐν ξεναγμοῖς. Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη γεγόνασι Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ προσηλωθείς, δικαιώσεως προεξένησας πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου πᾶσα τῆς ἁμαρτίας ἀχλύς· τὸ γὰρ φῶς ἐκλάμψαν ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον, Χριστός, διεσκέδασε τῶν πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω, Ἀγαθή, τὴν ἐκ σοῦ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ ἱλαστήριον χάριν, δι' ἧς με οἰκτειρον, Παναγία Παρθένε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα Παῖδας Θεο-
» λογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελῳδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Κέδρῳ ἀνυψώθης, πεύκη τε καὶ κυπαρίσσῳ Δέσποτα, τῆς Τριάδος εἷς ὑπάρχων, καὶ ἀνύψωσας τοὺς εἰς βάθη μυρίων ἡδονῶν συμπτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἵματι τιμίῳ, Κύριε, τὴν κτίσιν ἀνεκάθηρας, ἐξ αἱμάτων φερομένων αἰσχροῖς Δαίμοσι, καὶ ἔπαυσας θυσίας ἐναγεῖς Θεοῦ Λόγε, τυθεὶς ὡς ἄκακος ἀμνός. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Ἵσταντο τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς στύλοι ἀπερίτρεπτοι, περιτρέποντες τὴν πλάνην, καὶ στηρίζοντες τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας, οἱ Ἀθληταὶ μελῳδοῦντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἁγνὴ ἀσύγκριτον, καὶ τόκον ἀνερμήνευτον, μόνη ἔσχες, τὸν Δεσπότην σωματώσασα, τὸν σαρκὶ σταυρωθέντα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐκ σοῦ, Παρθενομῆτορ, ὁ ὑπέρφωτος Ἥλιος ἀνατείλας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀναμέλπειν διδάσκει: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου, καὶ μεγαλύνει σου τὸν τόκον, καὶ δοξάζει αὐτόν, εὐσεβῶς μελῳδοῦσα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, καὶ ὑπέρθεος Κύριος, προσλαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θεώσας, πρὸς ὕψος συνεδριάζει τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον: Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθὴς καὶ ἀγνώμων, γνώμῃ εὐπειθεῖ σε βουληθέντα σταυρωθῆναι, καταδικάζει τεθνάναι· ὅπως τοὺς θελήματι νεκρωθέντας λόγε ζωώσῃς, ὑμνοῦντάς σε, καὶ δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτείνεις σταυροῦ τὰς παλάμας ξύλῳ, ἀκρατῶς τὰς ἐκταθείσας πρὸς τὸ ξύλον τῆς βρώσεως τοῦ πρωτοπλάστου ἰώμενος, Δέσποτα, καὶ ὁρῶν σε, φόβῳ ἀκτίνας συνέσειλεν Ἥλιος, καὶ πᾶσα ἡ κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ὄμβροις ἱερῶν παλαισμάτων, ῥεῖθρα ἀσεβείας, προχοάς τε ἀθεΐας, ἐξήραναν οἱ Ἄθλοφόροι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν ἰαμάτων, ῥύπον παθημάτων πλύνουσαν, καὶ Πιστῶν καρδίας ἀρδεύουσαν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῶν παθημάτων, θείων πληρωταὶ παραγγελμάτων, Ἄθλοφόροι, τῶν Ἀσωμάτων συμπολῖται, πολιτογραφεῖσθαι νῦν ἐν τῇ ἄνω πόλει, Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταμνον σε χρυσῆν, καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ῥάβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, παλάτιον τοῦ βασιλέως, καὶ θρόνον πυρίμορφον Θεοτόκε, πάντες Πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν καὶ μετὰ τόκον παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων
» συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Λακκαρατων

» ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπε-
» ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐν τῷ σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν κατεργασάμενος, ὁ Υἱός σου Παρθένε κραυγάζειν προτρέπεται: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρός με πειρᾶται ταῖς ἁμαρτίαις· ἀλλὰ σὺ, Θεοτόκε, ἐξελοῦ καὶ ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινὴ με νὺξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρθένε ἄχραντε· οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα τὴν ψυχήν μου φωτίζουσαν, εὐποιΐας ἐλαίῳ· διὸ καὶ ἔξω ἀπερρίφην πασταδος.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
» κατίδωμεν οἱ Πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ
» τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρω-
» τότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
» πρωτοτοκούμενον μητρὶ ἀπειράνδρως, με-
» γαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ἱκρίῳ παγεὶς, ὁ πήξας Ἰησοῦ ἐπ' ὕδενος πᾶσαν γῆν, ἰλύϊ με παγέντα ἁμαρτίας γνώμῃ πονηρᾷ, ὡς ἀγαθὸς καὶ οἰκτίρμων Χριστὲ, ἀνείλκυσας, καὶ δι' ἀτίμου θανάτου, Πολυέλεε, ἐτίμησας.

Ὡράθης Θεὸς ὁ ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑψούμενος, ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων ὅπως ῥύσῃ κόσμον ὁρατὸν, καὶ οὐρανίους τοὺς κάτω ἀποτελέσῃς Χριστέ. Δοξολογοῦμεν τὸ κράτος τῆς μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατὸς ἱερῶν Ἁγίων, ἁγία παρεμβολὴ ἐκλεκτὴ, Παράδεισος ἐν μέσῳ ζωῆς ξύλον ἔχων τὸν Χριστὸν, Θεοτερπὴς Ἐκκλησία, σύλλογος τίμιος, πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος ἀνεδείχθητε.

Ἡμῶν τῶν ἐν γῇ ὑμῶν μεμνημένων μέμνησθε Ἅγιοι, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστῶτες νῦν περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίαις μαρμαρυγαῖς ἱερῶς καταλαμπόμενοι, ὅπως ὀφλημάτων λύσιν εὕρωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστῆρες τὴν σὴν ὁρῶντες, Υἱέ μου, σταύρωσιν ἔδυσαν, καὶ πᾶς Ἑβραίων δῆμος οὐ κατέδησεν ὁ ἀπειθὴς, παραδὺς σε θανάτῳ, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ἣν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ ἁγίαν
» Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, καὶ
» Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγα-
» λύνομεν.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἁπλώσας ἐν τῷ θείῳ σταυρῷ σου, τὴν ἐκταθεῖσαν ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει ἐν ξύλῳ χεῖρα ἰάσω τοῦ προπάτορος.

Ὅλην ταῖς δειναῖς ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν μετρωθεῖσαν, καὶ ἀνίατον ἄλγος νενοσηκυῖαν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς μοι πρεσβείας ῥῶσιν δώρησαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου θεῖος ἔμψυχος οἶκος. Χαῖρε ὅπλον νοητὸν τῆς μετανοίας. Χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἁμαρτωλοὶ ἀεὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρωσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ, τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με, σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δὲ ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Παναμωμος, ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς: Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν, Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακώβατου

Καθορῶν σε ἐν σταυρῷ Ἥλιος Κύριε, ἐσκότασε τὸ φῶς· πέτραι ἐσχίσθησαν Δέσποτα· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα δὲ τοῦ ναοῦ διερράγη μέσον, ἀδίκως πάσχοντα βλέψαντά σε Σωτὴρ τὸν ἀκατανόητον.

Ὑπὲρ πάντων Ἰησοῦ ἦχθης εἰς θάνατον, τῶν ζώντων ἡ ζωή, ὅπως, τοῖς θείοις σου πάθεσι, τοὺς τοῦ ξύλου βρώσει θανατωθέντας σώσῃς ὡς Θεός, καὶ Παραδείσου δείξῃς οἰκήτορας· ὅθεν πίζει τὰ σὰ πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐνείδη ἀφελόντος τῶν βροτῶν, πάθη μιμούμενοι Μάρτυρες, διὰ πολλῶν βασάνων κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε· ὅθεν θεοπρεπῶς Ἅγιοι δοξάζεσθε. Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν Πιστοί, ἐν ἀσυγχύτῳ θεότητι, μίαν ἀρχὴν καὶ δόξαν θεοπρεπῶς προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ κράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάθη φέροντα σαρκὶ ἐθελουσίως καθορῶσα ἐν σταυρῷ τὸν σὸν Υἱὸν, Παναμώμητε, διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνῳδοῦσα ἔκραζες Ἀγνή: Οἴμοι τέκνον ἐμόν! πῶς τέθνηκας, τοὺς θανόντας Σωτὴρ ζωῶσαι βουλόμενος;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· οὓς ἐξ ἐμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Θέλων πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὔσπλαγχνος, ἁμαρτωλοὺς, δικαίους, καὶ μή τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἕνα καὶμὲ τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα παραβλέψαντα Λόγε.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστὲ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ ἀνέστης, συνεγείρας τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀπ' αἰῶνος. Διὸ τοὺς κοιμηθέντας πίστει ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ, ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἰκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσι μὴ εἰς τέλος ἐάσῃς με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ στερέωσον ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ὁ κλύδων τῶν παθῶν, συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς ταράττει τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ ὠθεῖ εἰς ἀπογνώσεως βυθόν με· ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἀγνή, μετάβαλλε εἰς βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποίμνην σου φυλάττειν ἀλώβητον ἐκ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου Διαβόλου· καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας Θεοῦ τὸ θέλημα ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δημόσια Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος Γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε πάσας τῶν τυράννων ἀπειλάς τε καὶ μάζυγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι. Ἰδιόμελον.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς Πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροὶ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Καθίσματα.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὡραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου παραστησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνῃς τοὺς εἰς σὲ, Σωτὴρ ἡμῶν, πεπιστευκότας. Πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστὲ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Δόξα.

Ξύλῳ πεπτώκαμεν πικρῶς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δὲ πάλιν ἀνέστημεν· διὰ σταυροῦ σου γὰρ, Σωτὴρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἧς περ καταξίωσον τοὺς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας οἰκέτας σου Πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον τοῦ βίου κλύδωνα τοὺς ἐκπεράσαντας τῷ θείῳ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι, καὶ προσάγαγε τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν παρασχεῖν ἱκετεύουσα· καὶ γὰρ, ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

(Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Θαυμαστὸς, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἅρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας ἅδοντά σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ. Τροπάρια.

Μαρτυρίου κλέος Σοφοὶ ηὔρατε πάντες Ἀθληταὶ, βασάνους πολυτρόπους ἐνέγκαντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεί.

Ὑπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὤφθητε Προφῆται, καὶ σοφοὶ Κυρίου Ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην, σθένει θείκῳ.

Σταυρωθέντες κόσμῳ, σαρκὸς Ὅσιοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε· καὶ σκεύη τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς, προστάξει τῇ σῇ Κύριε, πίζει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου ἀξιώσας, ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγνε, γνώμῃ εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Κειμηλίων Βιβλιοθήκης Αγίου Όρους - Μουσείο Τυπικών Ιακώβατων

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Τοῦτο τρίτον μέλισμα Θνήσκουσι νέμω. »
Τεμνομένην Θάλασσαν.

Τῇ ταφῇ σου Θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ Ἅδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας. Νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, Χριστέ.

Οἱ τοὺς Θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Ὑπὲρ δούλων Δέσποτα, τὸ σὸν αἷμα σφαγιασθεὶς ἐξέχεας, ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο εὐσπλαγχνε σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ Θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ Θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
» εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον: Ἐξερεώ-
» δην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥώμῃ Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλείφατε Θεῖον στέφανον.

Οἱ τοὺς Ὁσίους, Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητὰς, καὶ ταῖς αὐτῶν Χριστὲ παρακλήσεσιν, ἁγίασον, φώτισον τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν τοὺς τῶν Γυναίων Θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, Θεία βουλήσει Χριστὲ, μετὰ Ἁγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν Οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις, δεόμεθα, τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ σεσωσμένοι, Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς τὸ Χαῖρε, καὶ δεόμεθα· ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, πταισμάτων συγχώρησιν πᾶσιν αἰτησαι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ στερέωσόν με. Τροπάρια.

Ὁ διαπλάσας ἐκ γῆς με, καὶ πρὸς τὴν γῆν ξραφέντα τὸν δείλαιον ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Ῥύσαι γεέννης, πυρός τε, καὶ ζοφερῶν τοῦ Ἅδου Φιλάνθρωπε σκηνωμάτων, τοὺς δούλους σου, τοὺς πίστει Δέσποτα κεκοιμημένους, τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας. Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα, ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστουργοῦ, τῆς κτίσεως πέφηνας, τοῦ τὸν Θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακοὺμ προεώ-
» ρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἁγνή·
» διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν: Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ
» Θεὸς, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Ἱερεῖα καθάπερ προσαννηνέχθητε, πίσει σφαγέντες, ὥσπερ ἄρνες σοφοὶ, Ἀμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου σταυροῦ ἐπευδοκήσαντι, Ἀθληταὶ, ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σὺν Ὁσίοις τιμῶμεν τοὺς εὐκλεεῖς Ἱεράρχας, φωστῆρας γεγονότας Πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει προσχωρήσαντας φέγγος.

Ὡραιότητι λόγων, οἱ Θεηγόροι Προφῆται φαιδρύνουσι Πιστῶν τὰς ψυχὰς· ἀγώνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν Θαυμάτων ἀνατολαῖς, καταυγάζουσι καρδίας Θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης μετόχους δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν τούτοις δωρούμενος Ἀγαθὲ, ὧν περ ἔπραξαν ἐν γνώσει ἐπὶ γῆς καὶ ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων τὸ Θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν

Δημοσίευση Βιβλιοθήκη
Μουσείο Γουναλούνη Ελκωμάτων

Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Ἦθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δὶ ἡμᾶς συμπαθῶς κατῴκησας Δέσποτα· τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεὸς, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατάταξον.

Ὁ τῶν Ἀθλητῶν τοὺς ζερρούς ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, ἃς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν, Δέσποτα, ἀσμένως δεξάμενος, οὓς προσελάβου, ῥῦσαι κολάσεως.

Πνεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ τάλαντα, τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς πρὸς σὲ μετέζησας, τῆς ἁμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς καὶ παρθένος ὤφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ τῇ παρθενίᾳ μόνη συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον, Χριστὲ, καταύ-
» γασον ὡς Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ,
» καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς
» τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Οἱ μώλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαὶ ἐχθροῦ μὲν ὤφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι πάντων Πιστῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Ὑμνήσωμεν Ὁσίων τὴν πληθὺν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Ἱεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας, νῦν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δὶ ἡμᾶς ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Γυναῖκες, γνώμῃ εὐθείᾳ ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τῆς βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Ἐν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστὲ, ἔνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον, οὓς μετέστησας ἀπὸ τῆς γῆς, πιστούς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σεσάρκωται Ἁγνὴ, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσαν πάντων· διό σε ὑμνολογοῦμεν.

Καγὼν τῶν Κοιμηθέντων. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων, Ἀγαθὲ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ παναγιώτατον αἷμα νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπαυσον.

Ἰθύνας, Λόγε, τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχὰς ἐπὶ τὸν αἰώνιον τόπον, τῆς τρυφῆς σου καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν τῶν Ἁγίων θείας λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζά-
» λη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας
» με σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς
» ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταὶ τιμάσθωσαν, ἱεραῖς μελῳδίαις.

Ὑψώθη τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἐδοξάσθη πληθὺς Ἱεραρχῶν, ἐν ἔργοις ἀεὶ δοξάσαντες τὴν ἁγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θείαις, καὶ πόνων καρτερίᾳ τελείᾳ, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς ὁ ἱερὸς Γυναίων χορὸς κατέπληξεν, ἱερῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Ἐν πίστει οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, Ἁγίων συναρίθμησον δήμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραὰμ ταῖζον Χριστὲ ἐν κόλποις Σωτὴρ, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον

Μαρτύρων Προφητῶν τε Ἁγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἁγνὴ· ὅθεν φωναῖς σαφῶς ἱεραῖς τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ Ἰωνᾶς ἐβόα· καγὼ βοῶ σοι: Ἐκ τοῦ
» βυθοῦ ῥῦσαί με Σωτὴρ τῶν πολλῶν μου κα-
» κῶν, ὅπως αἰνέσιν φωνῆς θύσω σοι, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Κοσμητείας Βιβλιοθήκης Λυκείου - Μουσείο Τυπογραφίας Ιακωβάτων

Τροπάρια.

Μεταβαλλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων τὸν κοπετὸν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς τὴν εὐφροσύνην Χριστὲ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν εὔθυνον, καὶ ἐποδήγησον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, παρορῶν αὐτῶν ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστὲ τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς ἔμπλησον καὶ ἱλαρότητος. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐρρύσω με καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου Θεομῆτορ· σὺ γὰρ Ἁγνὴ τέτοκας ἡμῖν ἀφθαρσίας πηγὴν, καὶ τῷ σῷ φωτὶ, κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας. Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυ-
» πώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κα-
» τεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων: Εὐλογη-
» τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱσάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ἐδέξασθε θείαν δρόσον οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ· καὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὁλκάδα ἰθύναντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἀκαταπόντιστον ταύτην ἐτήρησαν πλάνης, διεκφυγοῦσαν ἀβλαβῆ ταύτης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, Ἀσκηταὶ τῆς ἀληθείας, ἐκληρώσατε ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἁγίων Προφητῶν, καὶ ἱερῶν Γυναικῶν. Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξῃς ὑπευθύνους ἐν τῇ κρίσει τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας Πιστοὺς, ἀλλὰ τάξον αὐτοὺς ἐν ταῖς λαμπρότησι Λόγε ταῖς τῶν Ἁγίων, καὶ ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε, Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀληθῶς· μεθ' ὧν τιμωμένη σε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἡ πάντων ζωαρχικὴ αἰτία, καὶ δύναμις ποιητικὴ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς τὰς ψυχὰς ἀξίωσον τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν, ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγησαν οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν δὲ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ: Τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ σταυροῦ ὑπέγραψας ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς· ἧς νῦν τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σὲ, μετασχεῖν ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας: Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν, φύσιν τῶν βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὑρὼν, ὡς Θεὸς ἀνέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθὸς,
» καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
» Κτίστην, καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, περιγατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν, Κυρίου Ἀθλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε πονηρότατον σέβας.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ ἐπικείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν, πᾶσαν αὐγάζετε τὴν γῆν, ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς πλάνης, Ἀθλοφόροι ἱερουργοὶ, τῶν ἐπουρανίων Νόων συμπολῖται.

Οἱ ἀξιέπαινοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κατάλογος τῶν Γυναικῶν ὁ ἱερὸς ἀθλησάντων θεῖος ὅμιλος, ὑμνείσθωσαν ἀξίως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε, οὓς ἐκ γῆς πιστῶς μετέστησας, μετὰ Ἁγίων ἐν φωτὶ, τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον, συγχώρησιν πταισμάτων διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις Κύριε εὐσπλαγχνίαν. Θεοτοκίον.

Ἡ πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίων τε ἁγίων ἡ χαρμονὴ, ὑμνείσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ οἱ ἐν Βαβυλῶνι
» Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μουσικῶν
» ὀργάνων κατεφρόνησαν· καὶ φλογὸς μέσον
» ἑστῶτες, θεοτερπῆ ὕμνον ἀναμέλποντες ἔλε-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΑΡΧΕΙΟ
Μουσείο Γυναικών Αγιορειτών

» γον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν » Κύριον.

Τροπάρια.

Ὑπάρχων ὁ θησαυρὸς τῆς ἀθανασίας, σὺ Ζωαρχικώτατε τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν κατήγγειλας, ἣν τοῖς σοῖς Μάρτυσι, Χριστέ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ ὑπομονῇ τῶν ἔργων, οἱ στερρότατοι Ἀθληταί, τῶν βασάνων εὐανδρείως καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάντων παρὰ Χριστοῦ ἄνεσιν αἰτοῦνται, κραυγάζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλάσθητι Ἀγαθὲ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου ῥήξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ μεσότοιχον καθελὼν τὸ τῶν πταισμάτων, ὑμνολογεῖν σε οὓς προσελάβου εὐδόκησον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητὴν, τοῖς προκεκοιμημένοις δίψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζωῆς τῆς ἀφέσεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν: Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε ἐν τῇ βά» τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς » Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ » δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλα» στήσασαν Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης » Δαβίδ.

Τροπάρια.

Ἱερεῖα καθάπερ προσήχθητε τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θείους ναοὺς ἐπληρώσατε τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερᾶς πλάνης ῥύσασθε.

Ὡς φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυχὰς, Ἱεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοί· ὡς τὸ πῦρ δεδεγμένοι τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων πυρὰν ἠφανίσατε.

Σὺν Προφήταις ἁγίοις τιμήσωμεν τῶν Ὁσίων τὴν πληθὺν, τοὺς πρὸ νόμου ἐκλάμψαντας νόμῳ τε πολιτείᾳ καθαρᾷ· Γυναικῶν τε ἁγίων τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν, καὶ ἐκβοήσωμεν: Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Ἡ ταφή σου Χριστὲ καὶ Ἀνάστασις πάντων γέγονε ζωή· διὰ τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι: Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς πιστῶς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ πταίσματα πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸς οὗτος τόπος, ἐβόησεν, ὁπηνίκα Ἰακὼβ σοῦ τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ Πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ προγραφεῖσαν ἐν » Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον » ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν » ὁλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως » Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων Ἐλεήμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐν Ἁγίων σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, οὓς προσελάβου Σωτὴρ, συναρίθμησον τοῖς σοῖς Δικαίοις, ἔνθα λάμπει τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον, καὶ μένει δὶ αἰῶνος ἡ ὄντως ἀΐδιος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰωνίων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς, εὐφροσύνης ἀληθοῦς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας βουλήσει Ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγία κιβωτὸς, μαρτυρίου τε σκηνὴ, τὸν ζωοδότην Θεὸν ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, Παναμώμητε, τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν καταράς τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἰδίῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Μαρτυρικά. Ἦχος Γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Απόσπαση Κεντρικής Βιβλιοθήκης Θεολογικών Επιστημών

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. Διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἄνθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ὅταν δέ ἐστιν Ἀλληλουϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴν δεδώρησαι, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι Πολυέλεε. Διὸ βοῶμέν σοι: Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας τοὺς τάφῳ ὑπνοῦντας, ἀσιγήτους ὕμνους σοι προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι: Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητήν σε, βαστάζουσαν τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλήσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα. Διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεὸν, τοὺς μεταστάντας ἐν σκηναῖς ἀνέσεως καταταξαι, Ἁγνὴ, μετὰ Ἁγίων καὶ τῶν Δικαίων αὐτοῦ, δοξάζειν αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας κράζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὕρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας· ὅθεν κουφίζετε πάντα πόνον ἀεὶ ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱεράρχαι ἱεροὶ, Προφῆται ἔνδοξοι, Ὁσίων ἡ πληθὺς, Γυναίων Θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πίστει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον. Ὧν πρεσβείαις Σωτὴρ, οἰκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ἔνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεὸς, ὅπου τρυφὴ ἡ ἀένναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς Δέσποτα δοξάζωμεν. Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ προσκυνουμένην, μίαν ἄναρχον, Πιστοὶ, Θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἁμαρτιῶν ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἱλασμὸς ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτὴς, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ φοβερᾷ, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἄχραντε, τοὺς πιστῶς πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Τέλος τοῦ Τρίτου Ἤχου.

Εἰ καὶ τρίτος σὺ, πλὴν πρὸς ἀνδρικοὺς πόνους
Σύνεγγυς εἶ πῶς τοῦ προάρχοντος Τρίτε.
Ἄκομψος, ἁπλοῦς, ἀνδρικὸς πάνυ, Τρίτε,
Πέφηνας ὄντως, καὶ σὲ τιμῶμεν Τρίτε.
Πλήθους κατάρχων ἰσαρίθμου σοὶ Τρίτε,
Πλήθει προσήκεις προσφυῶς ἡρμοσμένῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Γεωλογικών Ευρημάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος Δ'.

Ἀ'σπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως τὸν καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα κέρας Πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔνδοξον Ἀ'νάστασιν. Διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον τῶν τοσούτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾠδαῖς μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν ἀεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκαταβασιν, καὶ σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχῃ τῷ πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, ἅμα καὶ τὴν ἅπασαν φύσιν λυτρώσηται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν εἰκόνα πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιάλλακτος. Ὅθεν Μητέρα ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον Ἁγνὴν τὴν ἀμόλυντον, ἣν ὡς ἄγκυραν πάντες τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ γεγέννηκας σαρκὶ ἀφράστως ἡμῖν, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν, διὰ τοῦ τόκου σου. Διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι, διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ἵ"να σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Παναμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, σαφῶς ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν ἀεννάως, Παμμακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος Δ'.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς Ἅδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες: Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἠλευ-

Δημοσιευση Βιβλιοθηκης - Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

θέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν, κράζοντες: Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάσθη τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες: Ζωοποιὲ παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἅδου κάθοδος, φοβερὰ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅθεν σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλείᾳ σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συναύλῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον· Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ'.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἅδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατὲ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δὲ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριστὲ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων Γυναῖκες καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὑροῦσαι δὲ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον: Οἴμοι! Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο: Μὴ κλαίετε, φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Παναμώμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων: Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΠΡΩΙ'.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητροφάνους.

Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον, σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες, λέγομεν: Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαλλιάσεως Θεουργικῷ ἐλαίῳ ὁ Υἱὸς, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισε, καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σεραφὶμ οὐ φέροντα ὁρᾶν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς τοὺς βροτοὺς, καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σῦ ἐπέγνωμεν ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

Ὠδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραὰμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, τριττὴ Μονὰς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε, ἄκτιστε καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἰκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ, Κύριε, μόνον Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην κεκτήμεθα, βοῶντες: Γενοῦ ἡμῖν ἵλεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα, καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν: Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφὶμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσόρροπον δόξῃ, Θεὲ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἄναρχος τὸν Λόγον ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι τυπικῶς, προκατήγγειλε τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεὶς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσε.

Ὠδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως τῆς παντουργοῦ Θεότητος μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς, συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναΐδιον ὕπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν, καὶ κυβερνήτην πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν· ὅθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς: Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε πλάσας, καὶ δείξας εἰκόνος θείαν μορφὴν, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐνέφηνεν ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
Μουσείο Τυπάλων Ιακώβατων

ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα. Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον ἐκ Παρθένου ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς φρονοῦντες, κηρύττομεν ἄναρχον βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἥνπερ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν: Τριὰς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα καὶ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ Θεάνθρωπον, Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον ἀληθῶς καὶ κυρίως πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν: Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ὠδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας ἐπουρανίους φύσεις, καὶ νοερὰς τάξεις, Ὀρθοδόξων πάντες οἱ γηγενεῖς ἐκμιμούμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι.

Ῥήσεις ἁγίων Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς ἕνα τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργὸν προεδήλωσαν, ἀνέκφραστον Θεὸν καὶ Κύριον, Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργὸς, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ὠδὴ Η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπὲς, οὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς Θεότητος φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν δεῖξόν με, κράζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριὰς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία, δύναμις, ὕπαρξις, ὑπερούσιε, ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριὰς Μονὰς, φρούρει τὴν ποίμνην σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ Θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Ὅλην νῦν πρός σε κινῶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δὲ ψυχῆς ἁπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μοναρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.

Ὕψωσον ἡμῶν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σὲ τὸν Ὕψιστον, φώτισον ταῖς λάμψεσιν ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἥλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε τὸν μοναρχην Θεὸν τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας ἄναρχον, ἀΐδιον οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι: Ἆρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ἀηστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἆρα ἠγέρθη ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, τοῖς ἐν Ἅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκουσίᾳ σου βουλῇ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος θάνατος, δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἅδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ πόκον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς
Μουσείο Γουναλοσώστη Ιακωβατείων

ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκαταφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρ σε καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε: Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, ἀεὶ μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολονίαν. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ Ἅδου Σωτὴρ· συννήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ τοῦ Θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεήμον τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις: Παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν, Ἁγνὴ, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθαίρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι, Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κἀμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν. Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσρα» ὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμα» λὴκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεὸς, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γάσω τὸ σύντριμμα τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ σου αἵματι ἀνασκευάσας αὐτὴν, καὶ συνέτριψας δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχὺς γὰρ ἀφῄρηται τῆς θανατώ-

ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κοινωφελές Κέντρο Βιβλιοθηκών Αλεξανδρείου - Μουσείο Τυπογραφών Εικαστικών

σεως, ἐμιλήσασα ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος, ὑπέρτερος τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ Θεῖός σου γέγονεν οἶκος ὁ ἔμψυχος, ἡ ἐν μήτρᾳ σε βαστάσασα Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(σὺν τοῖς Εἱρμοῖς)
"Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ."

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ ἔκλιναν Ἀγνῇ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς, ἡγίασε Χριστός, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον ἡ τὸν Κτίστην τεκοῦσα διέμεινεν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα: Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, » καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ Ἅδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτὴρ, οὓς, παντοκράτορ Δέσποτα, ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ἁγίων πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Ὡράθης, Φιλάνθρωπε, βουλήσει ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιὸς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας Ἅδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ἁγίων, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτος ἄρουρα ὡράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον ἁγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὕψους κατῆλθες.

Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα ἀστέκτῳ Θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας, πάναγνε Παρθένε, ἐν σοὶ ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα; Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ » σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων ἐπὶ σταυροῦ, τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἣν ἐκὼν ἐφόρεσας· διό σοι κραυγάζομεν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦ τε σώματος τοῦ σοῦ, ἐπαξίως Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης ἀεὶ παρθενεύουσα· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαν. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχὴ, Ἅδου θησαυροὺς προνομεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχάς· τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν· ἣν προετύπου τῷ Θεόπτῃ Μωϋσῇ ἀκαταφλέκτως, Πάναγνε, βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις ὁρατὸς ὁ Ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος· καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τὰς εἰδότας σε σώζει ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ ἡ Παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεὸς, καὶ Βροτὸς ὑπερούσιος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδου-Καπρά

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης καὶ Δημιουργὸς πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἡράς μου Χριστὲ τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας τοῦ Θανάτου Οἰκτίρμων, τῇ Θείᾳ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐδέξατο ὅλον σε Ἅδης ὁ ἄφρων στόματι· ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθροίσας, λόγχῃ νυγέντα, ἄπνουν, τὸν ζῶντα Θεὸν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Λυθέντα, Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος καὶ Ἅδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος συνεκπέμπων, Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἴδου νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόῤῥησις· Σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος Θεοῦ ἅγιον Ἁγνὴ, νύμφην, παστάδα, ναὸν ἁγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ παράδεισον τρυφῆς ἀΐδιον, ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ εἴληφας Χριστὲ, ἄσπορον, ἄχραντον καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοεράν, ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ, θελητικὴν, αὐτοδέσποτον καὶ αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα παρθενικὴ ἴσχυνε γαστήρ· βρέφος ἀσπίδων γὰρ τρωγλὴν ψυχόλεθρον ἐξηρεύνησε χειρὶ, καὶ ἀποζάτην ἀλαζόνα καθελὸν, τῶν Πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη· τῷ δὶ οἴκτου ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ἀνῆλθες ἐν σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέῤῥαξας· τὸν Ἀδὰμ δὲ ἀηττήτῳ παλαίμῃ ἀνέστησας.

Ἀνέστης ἐξαστράπτων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ, καὶ διεσκέδασας πάντας τοὺς ἐχθροὺς τῇ Θείᾳ σου δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάντα ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὦ θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ Ἅδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβὰς, ἀνήγαγε τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος· ἐμφανισθεὶς Γυναιξὶ, προσφθέγγεται τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος. Θεοτοκιον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον ἡ καθαρὰ νηδύς σου ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε, ἣ ἀδεῶς θρανῶν τὰ τάγματα ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Πάλαι μὲν ἡπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας· νῦν δὲ, Ἁγνὴ, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Ἄβυσσός σε ἄβυσσον ἀῤῥήτως τῆς εὐσπλαγχνίας, Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀστραπῇ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας Ἅδου συνέτριψε, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος. Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνά-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΒΡΑΔΙΝΩΝ
Δημοσιευση Βιβλιοθηκη Αγιου Ορους - Μουσειο Χειρογραφων Εικονων

μει τῇ αὐτοῦ, τὸν Ἅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογί, πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον: Εὐλογη- » μένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὡραιότερος ὄντως, καὶ πασταδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος; Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, Χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, παναμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐταπείνωσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὀφρῦν εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ Ἅδου κενώσας πρίν, τὸν πολυάνθρωπον πλοῦτον Δέσποτα. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ῥήσεσι θείαις ἑπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὡς ἐν λαμπάσι τρισὶν, ἀσύγχυτον, ἄτμητον, αἴγλην ἀνέσπερον, τὴν φωτίζουσαν πᾶσαν τὴν κτίσιν ψάλλουσαν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἕλκει με πρὸς ὑμνωδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ: Εὐλογημένη, Κύριος μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων ὤφθης, ὡς τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Κύριον· διό σοι βοῶ Θεοτόκε: Εὐλογημένη, Κύριος μετὰ σοῦ τῶν Δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν σέβων, ἐν ἁγιασμοῖς τρισὶν ἀδιαίρετον ὑμνῶ, τρισυπόστατε φῦσις, Εὐλογημένη, κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν διϊθύνουσα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ λεόντων χά- » σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ » δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ » εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες, κραυγάζοντες: » Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας, Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὡράθη γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως καταστραπτόμενος Ἄγγελος: Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ, βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, ᾧ βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα Παναμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγήν σου, ἡ κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον μελεμβαφὲς ὁ Ἥλιος περιεβάλετο· ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμέν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις Ἅδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὖθις ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ αἴτιον ἁπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἄναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, ἕνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντὸς, Τριάδα συμφυῆ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται ὁ τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπλόων Ιακώβατων

ἁπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Ἐν σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον ὑπεδέξατο μέλπων: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσαρίθμους Τριάδος διέσωσε τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι κατεπάτουν τὴν φλόγα, Κόρη, βοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι δίδοὺς ὁ Θεός μου τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου, ὃ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας σωματικῶς, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταί, καθορῶντες ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας κεκενωμένας τῇ Ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον: Ὄντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ, ὁμότιμον, ἣν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἅπας γηγενής.

Δόλῳ τῆς Ἐδὲμ ἑρπύσας ὁ ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δὲ κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς δὲ αὖθίς μοι τὴν εἴσοδον διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθου κραταιὰ ἐχθροῦ ὀχυρώματα νῦν εἰς ἐρήμωσιν· τῇ παναλκεσάτῃ δὲ χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ νενεώνων Ἅδου με συναναστήσας Χριστέ, καὶ τὸν πάλαι ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ἴθι τοῦ πτωχοῦ λαοῦ σου τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθεστάτῃ δὲ καὶ κραταιᾷ σου, χειρὶ δυνάμωσον τὸν σταυροφόρον Ἄνακτα κατὰ βλασφήμων ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι σοῦ τὴν περιούσιον κληρουχίαν, Χριστέ, ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κρυπτὸν θεῖον.

Ὁρῶμεν ὡς κρίνον σε, τῇ ἀλουργίδι βεβαμμένην Ἄχραντε τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν καὶ εὐωδίας πληροῦσαν τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς Παναμώμε γαστρός, ὁ Ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἄῤῥευστον δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἅπάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστ. Ἦχος Δ'.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα Διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθείς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. Ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ᾠκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν: Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη· ἔφριξαν Ἅδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὗρε τὸν λίθον ἀπο-

ΑΠΟΣΠΕΣ ΡΕΠΑΙΟΠΗΣ
Μουσείο Τυπωλίων Ιδιωμάτων

κυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεὸς, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἴπατε Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐστὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι. Κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι νεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅδου τῇ Ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ἀναστὰς ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ ἐξαναστήσας, μόνε Ἀθάνατε, κἀμὲ εἰς μετάνοιαν ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ἐν σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡμᾶς συνανέστησε· διὸ καὶ δοξάζομεν σὺν τῷ σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα, ἀνακράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ Ἅδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὀραθέντα γυναιξὶ Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, Πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ Πιστοὶ δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι τῶν δακρύων, κράζουσα τὸ Ἡμάρτηκα. Ψυχὴ παμβέβηλε, ἴλεων τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι πρὸ τοῦ τέλους, καὶ αὐτῷ ἐκ καρδίας ἀνάκραξον: Μὴ ἀπώσῃ μου στεναγμοὺς ὁ Θεός μου, μὴ παρόψῃ συντριβήν μου τῆς καρδίας, ὦ πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἕλκειν με, κακίας πρὸς βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθὸς, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, καὶ σῶσον ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ Δέσποτα· τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου τὸ θέλημα οὐκ ἠθέλησα ποτέ· ἀλλ' εὐδόκησον Κύριε ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλῆθος ἐλέους, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα κατεσκεύασας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροὺς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας τὰς ἐντολάς σου φιλάνθρωπε.

Ἀγαθότητος πέλαγος ἀναφαίνειν βουλόμενος, ἀγαθὸς ὢν Ἄναρχε, πρῶτον ἔκτισας, παντοδυνάμῳ σου νεύματι, καὶ θείῳ προστάγματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, καὶ Δυνάμεων τάγματα· ὄντως ἔδει γὰρ τὸ καλὸν ἐκχυθῆναι, καὶ ὁδεῦσαι, καὶ ὡς πλείονα γενέσθαι τὰ σὰ δωρήματα, Δέσποτα.

Σεραφὶμ ἑξαπτέρυγα, Χερουβὶμ πολυόμματα, ἐπῃρμένοι Θρόνοι τε περιέπουσι, τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως ἀμέσως μετέχοντες, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Ἀρχάγγελοι καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυνάμεις αἱ θεῖαι, τὴν σὴν δόξαν Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πραΰνον τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶσε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος, καὶ προστρέχων τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, καταπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς νεφέλη. Χαῖρε λυχνία φωτεινή. Χαῖρε στάμνε ἡ τοῦ Μάννα. Χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρών. Χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. Χαῖρε λαμπάς. Χαῖρε θρόνε. Χαῖρε ὄρος ἅγιον. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεία τράπεζα. Χαῖρε πύλη μυστική. Χαῖρε πάντων ἐλπίς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Δ'.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλεόν τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον ἀεὶ σώα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, καὶ τὸν κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, καὶ πάντες ἀκούσωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν, διὰ τῆς πίστεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροὶ, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα, σὺν ἤχῳ κατακαλύπτον τοὺς πταίσαντας. Ἀναλογίζου ταῦτα ψυχή μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὔθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, πρεσβεύουσα ὡς Μήτηρ ἐν παῤῥησίᾳ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον ποίμνην, ἐξαιρέτως

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβιτών

τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σὲ καταφεύγουσαν τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχ., ἕτερα Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀΐλοις ἐν στόμασι, Τριὰς ὑπέρθεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε τῶν Ἀσωμάτων χοροί, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος, ἐκβοῶντες. Τρισυπόστατε φύσις, ἐλέησον τῶν χειρῶν σου τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, μόνε φιλάνθρωπε. Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν Πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε. Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τῶν Ἄσωτον πάλαι.

Ἰωσὴφ. Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς καταπόντισον, δέομαι· ὅπως σοι, ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελῳδημα.

Τροπάρια.

Σωτὴρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σῶσας, ὁ τῆς Πόρνης τὸν κλαυθμὸν δεξάμενος ποτὲ, ὁ Τελώνην ξενάζοντα νεύματί σου δικαιώσας, ἀναρίθμητα πταίσαντα, ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕλην δαπανᾷ τὴν ψυχήν μου κακίας ἡ πυρὰ, καὶ τῆς φλογὸς ὑπέκκαυμα ποιεῖ τῆς μελλούσης Φιλάνθρωπε. Σβέσον ταύτην δροσισμῷ σου τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς ὁ χορὸς πεπλησμένος τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἀσύνετον βουλὴν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν παρανομούντων νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων ἐπέτυχε.

Οἱ κόσμου τὰ τερπνὰ παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζωὴν εἰλήφατε σοφοί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· πάσης οὖν με τῆς τοῦ κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντα. Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε λαμπὰς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σβεννύμενον ἀεὶ ῥαθυμίᾳ, προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Ὠδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων νόων. »

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς νόες καθαροὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ παριστάμενοι Νοΐ, καὶ θείας ἀστραπῆς ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, αἴγλῃ με τῇ ὑμετέρᾳ καταυγάσατε, μέλποντα τὸν παναίτιον Λόγον πανένδοξοι.

Δι' ὅλου πρὸς Θεὸν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς μορφούμενοι ἀεὶ, ὦ Ἀρχάγγελοι ἔνδοξοι, στάσεσι παναρμονίοις περιέπετε, κράζοντες ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι. Θεοτοκίον.

Ἡμόνη ἐν γαστρὶ δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαὶ δοξάζουσιν ἀεὶ, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λύουσα τῆς ἁμαρτίας τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος. Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἀφ' ὕψους κατῆλθες βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ
» ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν
» ἀνύψωσας ἐξ Ἅδου κατωτάτου φύσιν βρο-
» τείαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Φιλάν-
» θρωπε. Τροπάρια.

Νυκτί με τοῦ βίου τὸ σκότος τῶν παθῶν κατέλαβε, Χριστὲ ὁ Θεός· φῶς οὖν τυγχάνων ἄδυτον, ἀκτῖσι μετανοίας με καταυγάσας, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον Χριστὲ τῶν ἐκλεκτῶν, τῆς ἐναντίας μοίρας Σωτὴρ ἀποχωρίσας, δάκρυσι καὶ ἐλεημοσύνῃ κεκαθαρμένον, ὅπως καταχρέως σε δοξάζω πάντοτε. Μαρτυρικά.

Ἐβάφησαν ὄντως τοῖς αἵμασιν ὑμῶν οἱ πόδες, καὶ ὀξύτερον πρὸς οὐρανὸν ἐβάδισαν, μετὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν γῆν λιπόντες, Μάρτυρες ἐφάμιλλοι θείων Δυνάμεων.

Στρεβλούμενον σῶμα ὑμῶν τοῖς αἰκισμοῖς ἐλύετο, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, ψυχῆς δὲ ἐκρατύνετο ὁ τόνος, τῇ ἀγάπῃ προσδεδεμένος αὐτῶν τοῦ Κτίσαντος πάντα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Μαρία, κυρία ὡς οὖσα τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον γεννήσασα, κυριεύθεντα πάθεσι τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπλαλών Ιακωβατών

νοῦν μου, καὶ κακίᾳ μελανωθέντα, ἐλεύθερον ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις ὁ ὑμνούμενος χορείαις, τὰς τάξεις τούτων Χριστὲ, καὶ τὰ τῶν Πιστῶν συστήματα μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποίησον Λόγε· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ἔρωτος θερμοῦ συντονίᾳ ὀρεκτῶν, προσομιλοῦντες πρώτῃ πηγῇ, λειτουργικῶς παρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως· μίαν οὐσίαν Θεότητος ἄναρχον, Θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὔας τὴν πάλαι κατάραν περιφανῶς διέλυσας, τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, Μήτηρ ἁγνὴ, τὸν πάντας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις· οὐ γὰρ ἔξιν, Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου. Τροπάρια.

Ὡς Κριτῇ δικαιοτάτῳ, νῦν προσπίπτω σοι Κύριε· κατακεκριμένον, καὶ κατεγνωσμένον με οἰκτειρον, καὶ τῆς δικαίας σου ῥύσαι ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν καταξίωσον.

Τὸν λῃσταῖς περιπεσόντα ἀνημέροις Φιλάνθρωπε, τὸν τραυματισθέντα ἴασαι Χριστὲ, ἐπιχέων μοι τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταστολὴν τὴν σωτήριον. Μαρτυρικά.

Ἐνεδύσασθε ἐξ ὕψους σωτηρίου ἱμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει σώματος, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρωὶν τοὺς προπάτορας ἐγυμνώσατε, ἅπνευν νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ῥητορεύοντες ἀνόμων κατενώπιον Μάρτυρες τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον, γνώσει εὐσεβείας κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας πάντας κατησχύνατε ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ θανατώσαντες. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ, καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σε εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ κατέκαυσεν ἁμαρτίας χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀκαταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρήγαγες οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀῤῥήτῳ σου δόξῃ κατεκάλλυνας τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ῥυθμιζόμεναι τῶν ἄνω αἱ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἠνίαις, τούτῳ καὶ θείαις αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις ἐκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι πάντων ἀρχὴν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος τὸ ὡραῖον θεάσασθαι καταξιωθεῖσαι αἱ λειτουργικαί σου λαμπρότητες, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Νῦν ἀναστήσομαι (προφητικῶς ἔφη ὁ
» Θεὸς), νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθή-
» σομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν
» τῆς ἐμῆς θεότητος. Τροπάρια.

Ὢ πῶς κατάκριτος σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγχεσθαι περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧνπερ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἐκών, καὶ ἐμαυτὸν ὅλως κατηχρείωσα!

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι κακῶν πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι Δέσποτα τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰ ἕλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐάσῃς ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Ἰησοῦ μου πολλά σοι πταίσαντα. Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον οἱ Ἀθληταὶ εὗραντο σαφῶς, δόξης ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες τοῖς οἰκείοις μέλεσι, τὸν ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς αἱρούμενοι.

Ὅλβον οὐράνιον πανευκλεῶς, θεῖοι Ἀθληταὶ, στέφος ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πανεύφημοι. Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές σε καὶ πύλην Ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἁγνὴ, κόσμον ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τρόμῳ δοξάζουσι τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότη-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΙΚΕΣ
Δημόσιο Κοινοτικό Ιστορικό Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

τες, καὶ Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ὤφθησαν Ἄγγελοι φωτοειδῶς λάμποντες Χριστὲ, σοῦ τὴν Ἀνάστασιν διακηρύττοντες ταῖς ὁσίαις Γυναιξὶ, καὶ τῶν ἐχθρῶν σου κατασείοντες τὸν νοῦν, ἀσπαπαῖς τῆς σαυτοῦ Θεότητος. Θεοτοκίον.

Νῦν περιφούρησον παρεμβολαῖς Ἀρχαγγελικαῖς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς ὁ ἐκ Παρθένου ἀπορρήτως γεννηθεὶς, καὶ βροτοὺς ἐκ φθορᾶς ῥυσάμενος.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ » κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ» τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγα» γε τὴν ζωήν μου πολυέλεε. Τροπάρια.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμένην φέρων ἀεί. Ὁ Θεὸς ὁ πλάστης μου μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν, Οἰκτίρμον, ἐπὶ τοῦ βήματός σου ὥσπερ δήμιοι κατηγορεῖν μου· ἐξ ὧν Χριστὲ διὰ τάχους ῥῦσαί με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων ὁστᾶ τῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ κληρονόμοι ὤφθησαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραν τῆς ἀῤῥαγοῦς ἐλπίδος ᾠκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσκήνωσαν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις, Θεονύμφευτε, τῆς ἁμαρτίας, τῷ φωτισμῷ τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἡ τὸν Ἥλιον κυήσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλῳ παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ, λαμπρύνετε τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφίᾳ τῇ σῇ δημιουργήσας Ἀγγελικὰς χορείας, Κυριότητάς τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφὶμ, ὡς Δεσπότης ἔδειξας αἰωνίως σε γεραίροντας. Θεοτοκίον.

Ὡς Θρόνοις Χριστὲ τοῖς ἐπηρμένοις ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα θεία προνοίᾳ περισκοπῶν, ἐν ἀγκάλαις Δέσποτα τῆς Παρθένου ἀναπέπαυσαι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ» ραννικὸν εἰς φλῆναφον θέμενοι, ἐν μέ» σῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ » Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Τίνι σε ἐξομοιώσω, οἴμοι! τάλαινα ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Ὄμβρους Χριστὲ δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμὰ κακὰ ἀποκλαύσωμαι· καὶ μὴ συγχωρήσῃς με Σῶτερ νῦν ἀπολέσθαι, πταίσαντά σοι πολλὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος Λόγου φέροντες σαρκὶ, πλάνην ἐνεκρώσατε· ζῆτε δὲ θανόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντας πάθεσιν Ἀθληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος οὐκ ἔχει νῦν, Μάρτυρες, φωταγωγοὺς ὑμᾶς καὶ προπύργια; ποία δὲ φαιδρύνεται χώρα ὑμῶν τοῖς ἄθλοις ἔνδοξοι, καὶ ταῖς ἀνατολαῖς τῶν ἰάσεων; Θεοτοκίον.

Μένη μένεις μετὰ τόκου, Δέσποινα, παρθενικῷ κάλλει διαλάμπουσα· μόνη τὰ μητέρων διέδρας· Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἔχοντες τοὺς νοεροὺς Ἀγγέλους, ἐλώμεθα ἀγνῶς βιωτεύειν, βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, θρόνῳ σου τὰ Σεραφὶμ ὁρᾷ παριστάμενα ὁ θεῖος βοῶν Ἡσαΐας: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀσωμάτων πάντων, ὡς τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθένε σαφῶς ὑπερέβης. Εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκα» ταβὰς ἐρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· » Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἀπεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὅμοιος, ὑποκύψας ἀλόγων τοῖς πάθεσι, Λόγε Θεοῦ προά-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλάσεων Ιακώβατων

ναρχε. Ἐπιστρέψας με σῶσον, ἀναβοῶντα: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὃς ἐλυμήνατο, μονιός με, Σωτὴρ, ὥσπερ ἄμπελον γεωργηθεῖσαν πάθεσιν· ἐξ οὗ ῥῦσαί με τάχος, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αἱ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν πορφυρίδα ὑμῖν Θεοῦφαντον· ἣν στολισθέντες Μάρτυρες στεφηφόροι ταῖς νίκαις, τῷ ἐν ὑψίστοις Βασιλεῖ αἰωνίῳ παρίστασθε.

Ἱερὸς τῶν Μαρτύρων καταλογος, ἀνιέρων διέλυσε συζήματα, παρανομεῖν κελεύοντα· καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότου τῶν ἁπάντων νομίμως κατέστεπται.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς ὑπάρχων ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργῶν ὑπέσησας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς ἀνακράζουσι, Θεοπρεπῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνες σε, τεξομένην Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλῃ σαρκὸς ἑνούμενον, τὸν πρὶν ἄϋλον ὄντα φύσει τῇ Θείᾳ. Εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἴδου μετανοίας ὁ καιρός· τί μέλλομεν; τί τῷ ὕπνῳ βαπτιζόμεθα; τῆς ῥᾳθυμίας ἀποστῶμεν· κοσμήσωμεν λαμπάδας, ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐποιΐας· μὴ μείνωμεν ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι.

Ὡς ἔστι καιρὸς μετανοεῖν, ἐπίστρεψον τῶν κακῶν σου, ὧν ἐποίησας γνώσει ψυχή μου καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ βόησον τῷ πάντα γινώσκοντι: Ἥμαρτηκα, συγχώρησον Δέσποτα, μή με βδελύξῃ τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς, ἀθλήσαντας τοὺς Ἁγίους ἐμφανέστατα, χώρας καὶ πόλεως εἰς τόπους ἐνδόξους, εἰς τιμίαν κατάπαυσιν· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνουσι τὴν ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ἡ πάνσεπτος θήκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, φρυκτωρίαις θείου Πνεύματος αὐγαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει φαιδρότητας, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν, Κύριε μόνε πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταῤῥάσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμος.

» Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τελεῖται » ἐμφανὲς μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε, » καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐ- » σπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύ- » νομεν. Τροπάρια.

Οἱ νοῦν τὸν Γεννήτορα καὶ προβολέα τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ὑμνοῦντες Ἄγγελοι, νῦν πρὸς ἡμᾶς τῆς θείας χρηστότητος τὰς χορηγίας συντόμως διαπορθμεύειν, προθυμήθητε.

Ὡραίως κοσμούμενοι τῆς ἀφθαρσίας δωρεᾷ καὶ χάριτι θεῖοι Ἀρχάγγελοι, σὲ τὴν πηγὴν Χριστὲ τὴν ἀένναον τῆς ἀφθαρσίας ὑμνοῦντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνουσι.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα σαρκώσεως τῆς ἀπορρήτου, καὶ πασταδα ἔμψυχον Πιστοὶ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν τοῦ νόμου τῆς χάριτος, σὲ Θεοτόκε· διό σε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν. Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτὴρ, ὅτι ῥυπώμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. Διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἥμαρτον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ σταυρῷ ὁπλισάμενοι· ὅθεν ἀνεδείχθητε Δαι-

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβατων

μόνων φυγαδευταὶ, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾠκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς ἐπὶ γῆς ἐγὼ ἐπλημμέλησα, καὶ πτοῦμαι τὸ ἐκεῖ ἀπαραλόγιστον δικαστήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον συντηρήσας, τότε με Ὑπεράγαθε κολάσεως λύτρωσαι, διδούς μοι μετάνοιαν, ἀποπλύνουσαν παντοίων με μολυσμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες ὁμοῦ, καὶ Δυνάμεις, ἅγιοι Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ ὑψηλόταται, τῷ Δεσπότῃ ἄφεσιν παριστάμενοι πταισμάτων αἰτήσασθε, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς βοῶσι πιστῶς: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὁμιλοῦντες τῷ πυρὶ, τὴν φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ ὑμῶν πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, τὸν βύθιον δράκοντα παντελῶς πανεύφημοι ἀπεπνίξατε· καὶ νίκην ἀράμενοι, τοῖς ἄνω στρατεύμασι συναγάλλεσθε, πρεσβεύοντες ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ἡ τρισήλιος αὐγὴ, ἡ τὸ τοῦ κόσμου φάνασα πλήρωμα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ ἀποσοβοῦσα πάθη, κατάπεμψον φωτός σου ἀμάρυγμα, καὶ ἱλασμὸν πταισμάτων, τοῦ κράζειν σοι, ἀνάρχῳ Γεννήτορι, Υἱῷ τῷ συνθρόνῳ τε, καὶ τῷ Πνεύματι: Τριὰς ἡ παντουργικὴ δύναμις, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ ῥᾳθυμίᾳ ὅλως κρατούμενον, κατοικτείρησον Ἁγνὴ, καὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον, διδοῦσα κατάνυξιν τῇ πεπωρωμένῃ ψυχῇ μου Πάναγνε, ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε, καὶ βοώντων Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Προσόμοια. Ἦχος Δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχή μου, ὄπισθεν κολλήθητι Χριστῷ, καὶ κράζε συχνῶς: Ἐλέησόν με ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω δαιμονιῶσαν, σάρκα δὲ ἄτακτον· δίωξον τὴν πύρωσιν ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἱκεσίαις τῆς ἀχράντως σε συλλαβούσης Χριστὲ, καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἁγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῖς Νινευΐταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας Χριστὲ, κηρύξαι αὐτοῖς, οἳ μεταγνόντες, μετέβαλον θυμὸν εἰς οἶκτον, ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς. Πέμψον οὖν, Φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ καὶμοὶ τὴν κραταιάν σου βοήθειαν, ἵν' ἐπιστρέψω ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους ὁδηγηθῶ τε, καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ πρὸς μετάνοιαν καλέσαι τούτους ὡς εὔσπλαγχνος, καὶμὲ Οἰτίρμον, τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα, οἰκτείρησον, σῶσόν με, δἰ ἀγαθότητα, καὶ πρὸς ὁδόν με ὁδήγησον τῆς μετανοίας, καὶ λογισμόν μοι δὸς κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου ταπεινὴν καὶ ἁπλῆν, ἀπερίεργον καὶ πραεῖαν Σωτήρ μου, τῇ σῇ χάριτι ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου ψυχὴν κακίᾳ τοῦ ὄφεως, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις ὁδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν τὴν μακαρίαν, καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Τῆς στείρας ὡς βλάστημα ὑπάρχων, τίμιε Πρόδρομε, τὴν ψυχήν μου στειρεύουσαν, παντοίων ἐκ πράξεων ἀγαθῶν Παμμάκαρ, ποίησον εὐχαῖς σου, καρποὺς προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε· ὅπως τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σε, μεγαλύνω σωζόμενος ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιωαννίνων

Κριτὰ δικαιότατε, καρδιογνῶστα, φιλάνθρωπε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως μή με καταισχύνῃς τὸν ἄσωτον Λόγε, ἀλλὰ τοῦ Θείου Βαπτιστοῦ σεπταῖς πρεσβείαις νῦν ἐπικάμφθητι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον, καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἥσαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανάχραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος ὤφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου γυμνὸς μόνος ὅλος· τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι: Ἥμαρτον Δέσποινα, σῶσόν με, ὥσπερ ἔσωσε πρότερον ὁ Υἱός σου τὸν Ἄσωτον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλάτιον δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ., Κατανυκτικά.

Ἦχος Δ'.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμέ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλεῶν τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμόν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστὲ, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἑτερα.

Ἐννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀχλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται· ἀλλ' οἰκτειρον Σωτὴρ κἀμὲ τὸν δείλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα κἀγὼ πρὸ τέλους ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε: Χριστὲ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστὴς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις βοηθῶν ἀεννάως. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Μαρτυρικόν.

Σταυρὸν ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τσιπλάκου Ιωαννίνων

Χριστοῦ θεληματων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν » τύραννον βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, λαὸν » διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ᾄδοντα, ὡ» δὴν ἐπινίκιον: Ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κεκρυμμένως πράττοντα ἔργα τοῦ σκότους, Κύριε μὴ φανερῶς ἐλέγξῃς, μὴ στηλιτεύσῃς ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Ἁμαρτίας πάντοτε ἐφ' ἁμαρτίας, Δέσποτα, ὁ ἄσωτος συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου τοῦ σοῦ ποτὲ Κύριε· διό με πρὸ τοῦ τέλους σῶσον, οἰκτείρησον.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ σκεπόμενοι τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς ξίφος σταυρῷ τὸ ὅπλον, πρὸς τὴν πάλην τοῦ δυσμενοῦς ἔνδοξοι ἐξήλθετε, καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Αἱμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα λεβήτων, ξεσμοὺς ὀνύχων, σπαθισμούς τε, καὶ ἀλγεινὰ βάσανα, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι οὐκ ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος, οὗ ἐτμήθη ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου λίθος, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ὠδὴν πλέκωσοι εὐκτικὴν, Μάκαρ, πόθῳ.
Ἰωσήφ.

Τριστάτας κραταιούς.

Ὡς μέγιστος ἀστὴρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμψεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά· ὅθεν κράζω σοι: Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διέλυσας ποτὲ, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στειρώσεως δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσαν πάθεσι ψυχήν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου, κατάκαρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Ὑτρέπισας ὁδὸν, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῇ· πρὸς ὅρμον τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον ἅπαντα καὶ λίθον ἐμπαθείας, ἀοίδιμε Βαπτιστὰ, ὑπεξαίρων πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς μεσιτείαις, διάλυσον, ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, » στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ » ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Ἴδε καιρὸς, ἀνάνηψον ψυχή μου ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας, καὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Λυτρωτῇ ἀναβόησον ἐν φόβῳ: Τῆς μετανοίας πύλας μοι Χριστὲ ἀνάπετασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ὤφθη ὁ Βελίαρ, τοῖς θείοις ἀγωνίσμασι τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν συμπατούμενος ὁρᾶται, νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος, ὁ πρώην καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἁγίων σύλλογος τὰς μυριάδας τῶν νοητῶν Αἰθιόπων, θείῳ σθένει, ὡς ἀληθῶς διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοκίον.

Τῶν προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα τὸν Ζωοδότην καὶ Λυτρωτὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθε» νοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦ» το ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Λόγου σαρκωθέντος Πρόδρομος μέγιστος ἐδείχθης· καὶ διὰ τοῦτο σοῦ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ῥῦσαι, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Ἔτι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον Ἀσωμάτων ἐπεδείκνυσο Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου ἐνδυνάμωσον, δεόμεθα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβατων

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῇ παραβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ᾠδαῖς, ἀσμάτων καταχρέως μακαρίζει σε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ» φοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, (ὁ « Προφήτης ἔλεγε) καὶ ἐδόξασά σε τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι· Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις φαίδρυνον.

Διαπλεόν τῆς κοσμικῆς θαλάσσης, Λόγε, τὸν πλοῦν ῥᾳθύμως, ναυαγίῳ περιέπεσα ἡδονῶν τοῦ σώματος· πρὸς μετανοίας ὅρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

Ἀπεκάθηραν ἀληθῶς τὴν σηπεδόνα τῆς ἁμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι, οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα παντελῶς συνέτριψαν. Αὐτῶν πρεσβείαις Κύριε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι· μὴ παρίδῃς με Παναμωμε, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν λυτρωτὴν ὁμοῦ καὶ σωτῆρά μου.

Κανὼν τῇ Προδρόμῳ. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ὡς τρυγόνα σε, τὸ ἔαρ τῆς ἀληθείας παναληθέσι λόγοις προμηνύουσαν κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, ἀοίδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τοῦ πλάνου ταῖς ἐπηρείαις, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβείαις σου Πρόδρομε.

Ὁ τὴν ἔρημον οἰκήσας ἀμέμπτῳ βίῳ, ἐρημωμένον πάσῃ παραβάσει τὸν νοῦν μου θείαις ἀνακαίνισον πρεσβείαις σου, Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸς ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε. Ὃν ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς ἐν κατανύξει σε ψυχῆς μακαρίζοντας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἀνάτειλόν μοι, Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσ» ταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ, Χριστὲ, τὸ » πνεῦμά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ » πέλεις μου Θεὸς, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον, » τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Τροπάρια.

Ῥᾳθύμως διανύσαντα τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις σκοτιζόμενον τῇ πλάνου καθεκάστην, Ἰησοῦ οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον μετανοίας καὶ ζωῆς.

Ὑψώθη ἡ καρδία μου ὑποβολαῖς τῇ ὄφεως, καὶ κατηνέχθην πτῶμα μέγιστον· ἡ τῶν κατερράγμενων Ἰησοῦ ἀνόρθωσις, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσβέσατε αἱμάτων τὴν πολύθεον τῆς πλάνης κάμινον Μακάριοι, καὶ ὄμβροις ἰαμάτων, φλογμὸν κατεπαύσατε παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ἱστάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μάστιξι ξαιόμενοι, καὶ κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὁμιλοῦντες χαλεπῶν κολάσεων, ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θεϊκῇ.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι, Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου ὑπάρχοντι Παρθένε, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Κανὼν τῇ Προδρόμῳ. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἐρημικοῖς με ἀνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυρούμενον, δρόσῳ σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρησον ἄτρωτον.

Ὑπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται ἁγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἡ θεία Παμμάκαρ δεξιὰ, σώζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Καταφυγήν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιὰν, καὶ μέγα τεῖχος πᾶς κόσμος σε ἔχει. Λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε Θεός σε Ἰακὼβ, παρθένε Κόρη, ἐπικαλλωπίζων πάντας διὰ σέ, ἀμαυρωθέντας παραβάσει τὸ πρότερον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου » κατῆλθον εἰς Ἅδην· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους » Ἰωνᾶς, ὕτω βοῶ: Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου » ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κατεβαρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχήν, καὶ ἁμαρτίας ὕπνῳ κατηνέχθην· μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύριε, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Δημόσιο Κτηματικό Ταμείο Ελλάδος
Μουσείο Τυπογραφικών Εφημερίδων

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητά μου, οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ὤφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα μέλος σωτήριον ἀεί, καὶ καθηδύνουσα Πιστῶν καρδίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης τελείως διώκετε, Ἀθληταὶ κατηγλαϊσμένοι.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους τοὺς ἀνθρωπίνους, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θεϊκῇ, τῶν βασάνων τοὺς ἄθλους ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία ἁπάντων τῶν Πιστῶν, πρόστηθι, ῥῦσαί με ἀπειλῆς καὶ σκότους τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει ἀεὶ ὑμνῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ » κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁ» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνά» γαγε τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἑστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ῥείθροις τὸν ἁμαρτίας πάντων τῶν ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην· ὃν δυσωπεῖν μὴ ἐλλείπῃς Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κήρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρησόν μου τὴν καρδίαν, κατεσπιλωμένην ταῖς βλαβεραῖς ἁμαρτίαις Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Ἤνυσας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τοῦ Λόγου, Μάκαρ, τὴν ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὅθεν φωναῖς ἀσιγήτοις ἅπασα Ἐκκλησία μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ διετράνωσαν εἰκόνες· τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν, Θεονύμφευτε· ὧν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς νυνὶ καθορῶντες Δέσποινα, ἐπαξίως σὲ δοξάζομεν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαντες » παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο ὡ» σπερ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ » πυρὸς ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ ἐχόρευον βοῶν» τες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος ὁραθεὶς, τῆς παλαιᾶς καταδίκης λυτρῶσαι κόσμον Χριστὲ, ὡς εὔσπλαγχνος· διὸ βοᾷ, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις με πολλαῖς καινοποίησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με βοῶντα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅποτε τὸν Μανασσῆν μετανοήσαντα σώσας, ὁ οἰκτειρήσας Πόρνην δακρύουσαν, ὁ τὸν Λῃστὴν λόγῳ δικαιώσας, τὸν πολλὰ καὶ χαλεπὰ ἡμαρτηκότα σοι Σωτὴρ, κἀμὲ βοῶντα δέξαι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ πολυθείας κρατούσης τὴν οἰκουμένην, νηὶ χρησάμενοι τῆς εὐσεβείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς ἀπέπλευσαν βοῶντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐν ταῖς βασάνοις ἐδοκιμάζοντο οἱ Ἀθληταί· ἀποδεδειγμένοι ἐκσφραγίσματα σεπτὰ παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείοις οὐρανίοις ἐν ἀφθαρσίᾳ πολλῇ ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα, πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον ἀεὶ Ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μείζων παντὸς γεννητοῦ ἀποδειχθεὶς, Προφῆτα Θεοῦ, μεγάλως ἁμαρτῶντά με, μεγίστῃ πρεσβείᾳ σου, φλογὸς μεγίστης ῥῦσαι, ὅπως σε μακαρίζω.

Ἄκαρπος ὤφθην συκῆ, καὶ τὴν τομὴν πτοοῦμαι· βελτίωσόν με μεσιτείᾳ σου, καὶ ἔγκαρπον ποίησον, ὅπως σε μακαρίζω, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Κοίμισον πᾶσαν ἐχθροῦ ἐγειρομένην βλάβην, κατὰ τῶν πίστει προσρεχόντων σοι, ἀγρύπνοις πρεσβείαις σου, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων Πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ἀπαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προνομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ ἀεὶ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίστανταί σοι Χερου» βὶμ, Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις » ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν: Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θέλημά σου οὐκ ἐποίη-

σα ποτέ· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλάνθρωπος ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δῶρον Σωτήρ, καὶ μή με ἀπορρίψῃς.

Γεωργὲ καλῶν, τοῦ φόβου σου τῇ δρεπάνῃ, βοῶ, ἔκτιλον προρρίζους πάντας ἀκανθώδεις λογισμοὺς ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· καὶ σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας, Χριστέ, ἀξίωσόν με στάχυν.

Μαρτυρικόν.

Ἐπλατύνθησαν ξενούμενοι ἐν βασάνοις πολλαῖς χάριτι οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις· καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Ἐναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσὼν εἰς βυθὸν, Μάρτυρες, τῆς καρτερίας καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων γελώμενος ἄφρων· ὑμεῖς δὲ τῆς νίκης ἀεὶ στεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κοιλία σου, Πανάμωμε, θημωνία σεπτῆς ἄλωνος ἐδείχθη κόσμῳ, σῖτον φέρουσα ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διό σε, ὡς αἰτίαν ἁπάντων τῶν καλῶν, οἱ Πιστοὶ συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκα- » ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: » Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ῥᾳθυμίας με ὕπνῳ κρατούμενον, καὶ ὁμίχλῃ κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ παθῶν καταιγὶς συνταράσσει με· χεῖρά μοι δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὅρμον τῆς μετανοίας τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸν αἴροντα κόσμου τὰ πταίσματα ποταμίοις βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κακῶν μου ἄβυσσον ἀποξήρανον ῥείθροις τῶν πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρούσης, Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀῤῥήτως βαπτιζομένῳ Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα- » θεῖλε γὰρ δυναίστας ἀπὸ θρόνων, καὶ » ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἐν » οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ » κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἠνεῴχθη ὁ νυμφὼν ὁ μυστικὸς, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν ὕπνον, ὦ ψυχή, τῆς ῥᾳθυμίας, ὅπως συνεισέλθῃς τῷ Χριστῷ λαμπαδηφοροῦσα.

Ὡς Πόρνη κατέχω σου τοὺς πόδας νοητῶς, καὶ δάκρυσιν ἐκπλύνω τούτους Λόγε· ἀπόπλυνόν με, Σωτήρ, τοῦ βορβόρου τῶν παθῶν, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, νῦν καὶ μοι ὑποφωνήσας, ὅπως σου τὴν ἄμετρον ὑμνῶ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδία, γηθομένη τε ψυχῇ, οἱ Μάρτυρες τὰ ἄνω κατοικοῦσι, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ ἀεὶ κεκτημένοι· καὶ ἡμῖν εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Ἡγίασται ἅπας τόπος, θεῖοι Ἀθληταὶ, τὰ λείψανα ὑμῶν, καθάπερ ἄλλην ὁ Ἰσραὴλ κιβωτὸν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς· ἀγάλλεται δὲ ὁ οὐρανὸς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς Μακάριοι ὑμῶν κεκτημένος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη, τὸν φιλάγαθον Θεὸν κυήσασα, ἀγάθυνον, βοῶ σοι, κεκακωμένην δεινῶς τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς πονηραῖς ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, ὅπως ὑμνῶ σε εὐωδούμενος.

Ὡραία τρυγὼν, καὶ χελιδὼν ἡδύλαλος, ἀνεδείχθης θεῖε Πρόδρομε, ἔαρ μηνύουσα τὸ θεῖον, Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει, χειμῶνός με

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Κειμηλίων Ιερού Κοινοβίου Μεγίστης Λαύρας
Μουσείο Υπαλλήλων Ιακωβιτών

ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου, καὶ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας, ἱκετεύω σε.

Σκιρτήσας νηδύϊ τῆς μητρὸς, ἐμήνυσας ἐκ Παρθένου τὸν ἐκλάμψαντα· τοῦτον ἱκέτευε, σαρκός μου σκιρτήματα νεκρώσαι νεκροῦντά με, πληρώσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, ὅπως ὑμνῶ σε Θεῖε Πρόδρομε.

Κρίσις ἀνίλεως ψυχῇ, τοῖς ἔλεος μὴ ποιοῦσιν· ὅρα, πρόσεχε, ἔλαιον λάβε, τὴν λαμπάδα δυναμένον τηρεῖν σου ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην σχῇς προαίρεσιν. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν, φιλάγαθε Θεοτόκε, τοῦτον αἴτησαι, πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ τούτου καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἡδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν. Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελίπετε τερπνὰ, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς Πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε παντάνασσα, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ καύχημα, αἱρετικῶν τὰ φρυάγματα καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων, Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμὸν, καὶ τῆς Πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστὲ, καὶ τὸν Τελώνην μόνον στεναξάντα οἰκτείρας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα, καὶ αἰτούμενον πταισμάτων συγχώρησιν δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ γεέννης ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς στειρώσεως δεσμὰ διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς ἐμῆς ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτείᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστῷ: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποιναῖς, καὶ θηρίοις βρῶμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτῃ κρίσει καταξεόμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ὃν πάντοτε ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀναναθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν: Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας, μιᾷ τῇ Θεότητι, βασιλείᾳ δόξῃ τε, καὶ κραυγάζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία Θεόνυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἴτησαι ἐκτενῶς, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ γῆς με τὸ πρότερον δημιουργήσας Φιλάνθρωπε σῇ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφὴν χαρισάμενος τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ δελεασθέντα, καὶ φθορᾷ ὑποπεσόντα, πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ

Οἶκτον δὶ ἀμέτρητον, ὁ Ποιητής μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῇ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφήν τε τῶν δούλων ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθὸς ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ηὐδόκησε· καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἁμαρτίαν ὡς εὔσπλαγχνος ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἀρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἥλων, καὶ τοῦ πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγείς σου τὴν πλευράν, Χριστὲ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον. Ὑμνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἕκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ ποιεῖν τε καὶ πράττειν τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερώτατος ὁ τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν ἀεὶ τῶν Δαιμόνων παρασκευάζει Ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε, κράζουσα πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς Φιλάνθρωπε τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον, Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο: Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ σου καὶ θείᾳ συγκαταβάσει, Φιλάνθρωπε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι. Αὐτόμελον.

Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνὰς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη: Τί τοῦτο τὸ καινὸν καὶ ξένον θέαμα γλυκύτατε Υἱέ; πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών; πῶς ὑπομένεις σταύρωσιν ἑκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργέ, συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκαταλαβὲ, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς

ἰσχύει Ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἥπλωσας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς τοιαῦτα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἰασάμενος τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτῃ με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε. Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι: Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τὰς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ σταυροῦ σε, Δυνατέ, κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τίς σου ἡ ἀπόῤῥητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σε τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:
(χωρὶς τῶν Σταυροθεοτοκίων.)

Ὁ Σταυρὸς ἐξιν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ὁ τείνας τὸν οὐρανὸν, ἐξέτεινας ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἑκάστην λόχους μοι καὶ τὰς ἐνέδρας ἑτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληρῶσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες ἐκ τῶν ψυχῶν, Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Ἀλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοὶ, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος διαμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε σταυρῷ ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν Πιστοί σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:
« Ὠδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρῃ. »

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς οὖσα καθαρωτέρα, Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου ἐλευθερώσασα ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι δεδουλωμένον, Πάναγνε σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον. Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου, » Χριστὲ κράζουσα: Σύμου ἰσχὺς Κύ» ριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ὑψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔκπτωσας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευράν, ἠμβλύνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἠνοίκται, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοὶ τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν τῆς πολυθείας οἱ Μάρτυρες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἀπόστολος Κανταβρηνὸς Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

Σταυρούμενοι, καὶ εἰς γῆν τυμπανιζόμενοι, Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνὰς, ἀναρτηθέντα ἐν ξαυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα» τρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔξιν » ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ ἱκετεύωσε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος δεῖξον ἀνώτερον.

Ἐν τῇ ἑτάσει τῇ φρικτῇ, ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὖρω ῥυομένην σε τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετάβαλε· συμπαθείᾳ σου, Χριστὲ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα σῶσον, παρακλήσεσι τῆς κυησάσης σε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐ'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ » σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου» σα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐ'παρθένα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως κατανοῶν ὁ Ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγχῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη, Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου νῶτα τῇ κελεύσει σου, Δεσπότῃ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύριε ἄτρωτοι τῷ βέλει τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τεῖχη κατέστρεψαν εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Ἱερεῖα ὥσπερ ἄμωμα, καὶ θυσίαι καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δὶ εὐσπλαγχνίαν, Μάρτυρες, πτωχεύσαντι Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς νομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἡ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς ἔγνως τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁγιάσματος ὑπάρχουσα Θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος, Ἄχραντε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχήν μου ἁγίασον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

Ῥιπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κακίας λογισμόν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, νῦν ἐκδυσωπῶσε, οἶκον τῆς Τριάδος με εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον λῃστῶν χρηματίζοντα.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ» θας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώ» δους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα, θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Θ'τίμιος Σταυρὸς κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον· ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοὶ λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λυόμενον πολλοῖς τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ μόνος Ἀγαθὸς, ὑποδὺς μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος, ὅπως φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δήγματι τῷ τοῦ ὄφεως, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος θείαν ἀγάπησιν εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος Ἁγνὴ ἐν γυναιξὶ, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμήσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνῶς βιῶσαί με, μεσιτείαις σου, εὐόδωσον.

ΑΝΘΟΣΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Κυπριακών Εικονισμάτων

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρῳ » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι. Τροπάρια.

Ὁ πάσης ἀνωτάτω τιμῆς ὢν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα καὶ τιμήσῃς, καὶ σταυρῷ διασώσῃς Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω καὶ νεκρὸν, καὶ πάσης πεπληρωμένον νῦν αἰσχύνης. Ποιητά μου, ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν. Μαρτυρικά

Ἐτρώθη, τῷ τιτρώσκειν, ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνεικέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁρᾶται ὑπὸ πάντων γελώμενος, Μάρτυρες.

Ἰάσεις ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν Δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα θεραπεύει σωμάτων νοσήματα. Σταυροθεοτοκίον.

Ἥλοις σε ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Θανάτου ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων, Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο δυσωπῶ σε, τὴν ψυχήν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Ἔκτεινον βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἱκεσίαις τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων Δυνάμεων.

Ἡ χώρα, ἡ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν χερσωθεῖσαν ψυχήν μου, καὶ λιμῷ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ » φλογὶ, πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον: Εὐλογη» μένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς Ἀθάνατε μόνε, ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανὸν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς προπάτορας ἀπογυμνώσαντα ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται· λόγχῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν ὁ πολυμήχανος. Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ὡραιοτάτως τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἑνούμενοι, κόσμου παντελῶς, πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε, δεσμούμενοι καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ συμποδίζοντες.

Τείχη τῆς πλάνης ἀναμοχλεύσει θείᾳ κατέαξαν θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ Πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ δρόσον ὀφθέντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Κόρη, μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδὺν τὴν σὴν, βλέπουσα κρεμάμενον ξύλῳ, ἐδόξαζες τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος τέτμηται Κόρη, ὁ συντρίψας στήλας δαιμονικὰς, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἐνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου τὴν λιθώδη ἀπέλασον πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη, τὸν προσβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται, σαλεύοντα· διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα τὰ σαρκικά μου φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον πνευματικὸν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος ἡδονῶν ἀκοσμίᾳ ἠμαύρωσεν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ» ματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ» σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες, κραυγάζοντες: Εὐ» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἔπλωσας παλάμας ἐν ξυρῷ, χειρὸς ἁμάρτημα ἀκρατοῦς Δέσποτα θέλων ἰάσασθαι· ἦλοις δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόημα τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶν ἐμπαθὲς Κύριε, μελῳδοῦντος: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τῆς σῆς νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ ῥάνισιν αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς ἀεὶ κραυγάζουσα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ἔσαντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ πανοσιδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμέλποντες, ἐν συμφωνίᾳ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΡΥΟΝΙΚΗ
Μουσείο Υμηττού Ιακώβατων

μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ᾠδήν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύστακτον φέροντες πυρσὸν τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεως οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς βοῶντες ἄδυτον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρώσαντα βροτοὺς νεκροῦντα ἐχθρὸν, ἡ πολυΰμνητος Δέσποινα ὡς Δεσπότην ὕμνει κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα ἀνεβόα: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὥριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θάνατος φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι: Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁμαρτίας με θανατωθέντα δολερῶς ζώωσον μέλποντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς τῆς διανοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου πρεσβείᾳ, πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με τῆς ῥαθυμίας, μελωδεῖν γρηγορούσῃ ψυχῇ: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἕξεις ταλαίπωρε ψυχὴ ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλὸν, τὴν μόνην Ἄχραντον προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ ἡ ζωὴ κρεμαμένη ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὡράθη· Ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ στηρίζονται ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὢ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος τὸν Νομοδότην κατακρίνει ξύλῳ Ἰησοῦ μὲ τεθνᾶναι, ζωὴν τῶν ὅλων ὄντα, καὶ Κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως σάρκωσιν τοῦ Λόγου, ἐν μέσῳ παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύφημοι· καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψει, καὶ ἰαμάτων θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε νύκτα βαθεῖαν, θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, τῇ ἁμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν· λῦσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον Ἥλιον παλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λῦσον τὴν αἰθλίαν ψυχήν μου πεπεδημένην, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδησον, Παρθενομῆτορ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἢ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν πάσῃ προσβολῇ ἐναντίᾳ, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ἵνα σε δοξάζω, Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Ἔδωκας σημείωσιν τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί· οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. Ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν: Οἴμοι Γένιον ποθεινόν! πῶς σε δῆμος ἄνομος ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν

ΔΙΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών - Μουσείο Ελληνικών Τσακωνιών

τοῖς ἐν Ἅιδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὲ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ φέρουσα καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, ἐσβέννυτο Ἥλιος, ἐσαλεύοντο ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θελήματι, καὶ τὰς σὰς ἠλώθης χεῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον χειρί σου, δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν Λόγε εὐσπλαγχνίᾳ σου. Μαρτυρικόν.

Οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἅγιοι λάμψεσι τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δι' ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεούμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς καταχρέως ὑμᾶς μακαρίζουσι. Δόξα.

Γέρας, δόξαν καὶ τιμὴν τῇ πανταιτίῳ Τριάδι νέμωμεν, καὶ τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες, Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν· Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτώμενον σταυρῷ ἑθελουσίως βλέπουσα Ἄχραντε τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκπλητομένη κλαίουσα ἔλεγες: Ποῦ ἔδυ τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος Δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στερρότατῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἔνδοξοι, κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραξάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν τῶν Δαιμόνων ὀλέσαντες, ἁφηρπάσατε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκῦλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἁπλώσασα τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκὰς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρησε, Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἁλμυρὰς, τῶν παθῶν ἀπεξήρανε. Διὰ τοῦτό σε δυσωπῶ τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων ἀνακάλεσαι, ταῖς τούτων πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκὰς ἡ θεόλεκτος Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, Πέτρος, καὶ Παῦλος, Ἰάκωβος, Λουκᾶς, Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μάρκος, Σίμων, καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἔνδοξος νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω, σὺν τῷ θείῳ καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου. ὅμοια.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα, καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα πάθη πάντοτε. Διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ στερεώματι ἀναλάμψαντα τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς, ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύστης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθὴς τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων συμπολῖτα, τῶν Ὁσίων καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου Μουσείο Τυπάλδων Νικοπολεως

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, καὶ παντοίας δυσμενείας τε καὶ βλάβης τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι: Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα τοὺς Μαθητάς σου Χριστὲ ἀνέδειξας, ἐκλάμποντας ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, εἵλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτὴρ, τῷ κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτῖσι κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσον, Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· λύτρωσαι, Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε Πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν παῤῥησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐπορούντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτούμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσρα-
« ὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμα-
» λὴκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Τὰ θεῖα τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα τούτου ταῖς θείαις πάντοτε

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πνοαῖς, ἐμελῴδησαν μέλος ἡμῖν ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἐν κλίνῃ τῆς ῥᾳθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον τῆς ἁμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με, ἔνδοξοι Χριστοῦ Αὐτόπται, ἀξιώσατε.

Οἱ λόγῳ τὴν ἀλογίαν λύσαντες ἐθνῶν, Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ.

Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς πληρούμενος ἀεί, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι, ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος, δαδουχῶν καρδίας τῶν Πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβόλοις πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ νῦν τὸ πέλαγος, Πάτερ, πειρασμῶν παντοδαπῶν πληρούμενον Σοφέ, ἐπὶ σὲ καταφεύγων βοῶ: Εὔροιμί σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα τὸ κλυδώνιον, θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀοίμητον Ἁγνὴ κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου » Χριστὲ κράζουσα: Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, » καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου, ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ῥεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Πολῖται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ὁ στερεώσας Χριστὲ τοὺς λογικούς σου θρανοὺς, στήριξον, τούτων εὐχαῖς, πέτρα με σοῦ τῶν θελημάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἀγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῶ Πατρὸς » ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν ἅ» γιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ῥομφαία ὤφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάττουσα· ὧν συντήρησον ἡμᾶς τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας, Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβήν μου τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεράπευσον, ὁ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ τὰς πανουργίας καὶ ἔνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου πίστει γεραίρω σε.

Ὃ καταλύσας τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, τοῦ νοός μου ἐμπαθῆ ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον ἡμῶν εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ « σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγά» ζουσα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας ὕδατα ταράσσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσίν σου τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Οἱ ἀστέρες, οἱ φαιδρύναντες εὐσεβείᾳ τὸ νοητὸν στερέωμα τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Ἀναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπυρωμένα βέλη τῆς κακίας μου νυνὶ κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου στηρίξατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοβόλοις τῶν ἐναντίων δήγμασι, δραστικῷ φαρμά-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Δημοσίου Τυπάλδου Πατρῶν

κῳ πρεσβειῶν, θεράπευσον Χριστέ, τῆς Τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ περίδοξός σου βίος πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίοις θείοις κατακλειζόμενον, ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὡραιότης, πάντων καύχημα, τῶν τιμώντων σε χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ὑψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἤνεσας, ταπεινοφροσύνης θείαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν· ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποίησον, εὐπροσδέκτοις σου Πάτερ σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους ἐλυτρώσω εἰς θάνατον, ζήλῳ θείῳ Πάτερ ἱεροπρεπῶς πυρακτούμενος· διὸ βοῶμεν: Ὡσαύτως ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν θανατούντων δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸν περιπολεύων χαρμοσύνως Νικόλαε, ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων σε, πάρεσο, ἐπικουφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων καταπλήττονται Πάναγνε, ἀνυμνολογοῦσαι μέγεθος τῆς θείας λοχείας σου· μεθ' ὧν δυσώπει Παρθένε, πάντας σώζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἀμπέλου τῆς ζωῆς οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας οἶνον νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὁδηγήσατε, Ἀπόστολοι, τοὺς ἐν σκότει ψυχικῆς ῥᾳθυμίας ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς ψυχικῶν παραπτώσεων, καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος σῶσόν με, δεήσεσι τῆς ἀφράστως σὲ τεκούσης, καὶ πάντων τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἔδυσας ὡς Ἥλιος θανὼν, Πάτερ σοφὲ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριστὸν, σελασφόροις λάμψεσι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν ὑφήλιον Νικόλαε.

Ἱερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν κατευνάζων, χάριτι τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Συντριβεὶς τοῖς πάθεσι τοῦ βίου τὴν ψυχήν, εἰς βοήθειαν σὲ καλῶ, ἱερὲ Νικόλαε· σπεῦσον, καὶ δίδου μοι τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε, σὲ ὁρῶν, Ἡσαΐας ἀναβοᾷ: Ἰδοὺ μέλλει τίκτεσθαι Κόρης θεόπαιδος Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρῳ
» κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτου ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ποιμένος τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα, διασπαρέντα ἐν κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θηριωδίαν εἰς προβάτων ἡμερότητα πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θείου Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὔκαρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου πᾶσαν ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν ἐναρέτου μεταγάγετε γνώμης, Ἀπόστολοι.

Ἐτρώθην ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τέθνηκα· οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι ἀνιστᾶν νεκροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ζωώσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλυδωνα, Θεὲ τῶν ὅλων οἰκτίρμον, ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε Θεοτόκου, Ἀποστόλων τῶν σεπτῶν τε, καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε
» τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἰσχύσας, τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος δυναμωθεὶς Θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὤλεσαι· οὗ τῆς δεινῆς βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σου Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, ἐκ πονηρῶν ἀνθρώπων ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε Νικόλαε.

Οἱ πάλαι τεθνήξασθαι ἀδίκως μέλλοντες στρατηλάται ἐλυτρώθησαν σαῖς προστασίαις· ὥσπερ αὐτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον πάσης βλάβης, Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λαός σου καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κατακρίσεως.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ » Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ » φλογὶ πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον: Εὐλογη» μένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τῇ συντονίᾳ τοῦ παναγίου κηρύγματος, πλάνης ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ τὸν χειμῶνα διελύσατε, καὶ κατελάμψατε θεογνωσίᾳ Πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες ἀναπηγάζοντες πάντοτε Θεῖον, Μαθηταὶ τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, καὶ τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι, Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἔνδοξοι Μαθηταὶ, διασώσατέ με ψάλλοντα: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων, καὶ Ἀποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε· πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἅγιε, τὸν ἐν Ἁγίοις μόνον, πάντων Ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἁγιάσαι, καὶ καταπέμψαι πλούσια ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὅσιος, εὐθὺς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπεινὸς γενόμενος Ἔνδοξε, ὕψος πρὸς περίδοξον ἦρθης ἱερωσύνης, θαύματα ἐκτελῶν καὶ τεράστια.

Νόμους θείους συντηρήσας, Ὅσιε, τοὺς τοῦ Θεοῦ, ναὸς καθαρώτατος ὤφθης, ὅθεν σοι βοῶμεν Παμμάκαρ: Παρανομίας λύτρωσαι ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις παθῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· δίδου μοι ἐγρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥᾳθυμίας πόρρω τὸν νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ » δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ » εὐσεβείας ἐραστὴ Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐ» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλωτα στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα παντοχοῦ νῦν κατασπείραντες, στόματος λύκου νοητοῦ, ἀπολυτρώσασθε τοὺς βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς νενεκρωμένης ψυχῆς, εὐηχοι σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ ῥᾳθυμίας χαλεπῆς ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστὲ καταπατήσαντα, νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσωτον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ συνηθείᾳ πονηρᾷ ἀεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδῃς, τῶν Μαθητῶν σου Χριστὲ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία, κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθέντα με ὑπὸ τοῦ ὄφεως, καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον Χριστῷ ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· » Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐῤῥύσω, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς νίκης ἐπώνυμος Ἅγιε, νικητὰς ἡμᾶς δεῖξον, πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δολίας, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμψαι ἡμῖν παρακλήθητι, θαυματουργὲ Νικόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἧνίκα ταύτης, οἱ πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὀρθοδόξως Πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν ἁγίαν Τριάδα, δοξάζοντες Πατέρα τὸν

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης
Μουσείο Γυπαλοθηκών Ιδακωρατών

παναγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥῦσαι τῆς ἐκεῖ με Ἀγνὴ κατακρίσεως.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χρι-
» στὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος εἰς κεφαλὴν γωνίας λίθου, ἐπῳκοδομήσατε πάντων Πιστῶν καρδίας, πέτρᾳ τῆς Πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι οἰκοδομὰς καταστρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ συνδήσατε, καὶ βασιλείας μέτοχον Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Θεῖαι τοῦ Δεσπότου νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐνθέοις ὄμβροις νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, Θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν Θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννῆτορ πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Εὖα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε
» πάντες μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ἰάσεις ἀεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σου, εὐωδίας μύρον Ὅσιε ἀναπηγάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιοῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς Ἥλιος, πᾶσαν φρυκτωρεῖς, Νικόλαε Θεομάκαρ, τὴν ὑφήλιον, Θείων Θαυμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων διώκων, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Συνήθως οἰκτείρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπηρείαις τε, δεινῶς χειμαζομένους ἑκάστοτε, ὅπως σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ἡμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς μνημόνευε, ὦ ψυχή μου, ὅτε μέλλει σε ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ: Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Θείου Γαβριὴλ προσάγομεν χαρμοσύνως, καὶ κραυγάζομεν: Χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε· περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον· χαῖρε Παρθένε παναμώμητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθὸν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ Σωτὴρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένος καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ ὡς ἀμνοὶ Σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κράζοντες ἀκλινεῖ λογισμῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου, πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαεινοὶ, τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Αρχείο Μουσείο - Βιβλιοθήκη Απόκτημα Ιακωβάτων

σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστοκήρυκες, ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικόν.

Θανατούμενοι Σοφοί, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρᾶς πολυθείας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε ἰαμάτων ῥεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν ὑμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ διανοίας, νήφοντες εἴπωμεν, τῷ ἐν ὑψίστοις σὺν Πατρὶ καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι: Τριὰς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποσήσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς πίστει σοι κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων χαρμονή, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεογεννῆτορ Κόρη παναμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε, καὶ βοῶσί σοι: Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅτε σε σταυρούμενον ἡ κτίσις πᾶσα ἑώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμεν· ἡ γῆ δὲ ἐσείετο, ὅλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λόγε· τὸ καταπέτασμα ναοῦ φόβῳ ἐσχίσθη, ὑβριζομένου σου· καὶ πέτραι διερράγησαν ἀπὸ τοῦ φόβου· καὶ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας συνέστειλε, Ποιητήν σε γινώσκοντα.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ ἀπ' αἰῶνος, νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα: Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος δῆμος τολμᾷ κατακρῖναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν νόμον χαράξαντα ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῇ τῷ Θεόπτῃ; πῶς ἐπὶ ξύλου τὴν ζωὴν τὴν τῶν ἁπάντων ὁρῶντες ἐνήξασαν, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Δαιμόνων κλονούμενον ταῖς προσβολαῖς, καὶ εἰς βάραθρον ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν διασκεδάσασα, καταξίωσον ποιεῖν με τὰ προστάγματα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Λῃσταῖς περιέπεσα τοῖς μιαιφόνοις Παναμωμε, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα τῆς ἄνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφόδοις, ἐξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς ἐτραυματίσθην, καὶ καταβέβλημαι ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον, δέομαι.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι τῆς ἀμελείας Παναμωμε, καὶ ῥᾳθύμως διέρχομαι τὸν βίον, καὶ δέδοικα τὸν τῆς τελευτῆς μου καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς διασπαράξῃ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδών σε ὁ Ἥλιος καὶ ἡ σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ τιτρωσκομένη ἐβόα σοι: Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον, Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορῶσα ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀνα-

στήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆ Ἅδου βασίλεια συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω, ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑψωθείς.

Τὴν ἐθελούσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότου κατανοοῦσα ἡ Ἀγνὴ καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα: Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἠρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; Δοξολογῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω τὸ πρίν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔτεινας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σαυρούμενον ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, δι' ἄμετρον ἔλεος ἑκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθερώσῃς, τοὺς ἀπάτῃ φθαρέντας· διό σου καὶ προσκυνοῦμεν Λόγε τὴν σταύρωσιν.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν Πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεῷ, μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο: Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Σταυρῷ παγεὶς ὁ Χριστὸς, τὴν πλάνην λύει.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
» βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος ταύτης τὰ
» θαύματα. Τροπάρια.

Σταυρῷ διεπέτασας θείας παλάμας Μακρόθυμε, καὶ τὸν ἀπολλύμενον κόσμον ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους σου Οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν ὁ Μωϋσῆς, εἰκονίζοντα τὴν θείαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε· δι' ἧς πέπτωκεν ὁ ἰοβόλος ὄφις, τοῦ πτώματος πρόξενος Ἀδὰμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων λαμπρότητας νῦν κατοικεῖν ἠξιώθητε, ἀσάλευτον Μάρτυρες, παραλαβόντες σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν ὁ Παῦλος, βασιλείαν, καὶ δόξης συμμέτοχοι, Χριστοῦ γεγόνατε.

Ὑψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑμῶν οὐκ ἐβύθισε, τὸ σκάφος Μάρ-

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΠΡΑΞΕΩΣ
Μουσείο Κεντρικής Μακεδονίας - Ιστορικό Αρχείο Μουσείων Τσακωνιάς

τυρες· κυβερνήσει γὰρ τοῦ πάντων Βασιλέως λιμένας ἐφθάσατε τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς, ἔφησεν ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν σου διῆλθεν, ὡς ἔβλεψας Χριστὸν σταυρούμενον μόνον Δέσποινα, νυττόμενον τῇ λόγχῃ· ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. (Ποίημα Θεοφάνους).

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὃν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη, Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασαν Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, παρθένον τε μείνασαν ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Ὡς πρόβατον εἶλκε πρὸς σφαγήν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἀμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι λύκου πικρᾶ τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρώπως ἠγάπησας.

Παρέστης κριτὸς κριτῇ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν, καὶ ἤνεγκας ῥαπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδουλωμένον, Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Μαρτυρικά.

Ἀθλήσαντες Ἅγιοι νομίμως, ἀνόμους ἠσχύνατε ἐχθρούς· καὶ γνώμῃ θανατούμενοι, διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρόξενον κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Πῆθεν ἀνυψώθησαν, εὐκλείας ἥδη ἐπιβάντες ἀληθοῦς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ ταῖς αὐλοις Ταξεσιν οἱ ὑλικοὶ ἠνώθησαν, χαρᾶς ἀῤῥήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὔας ὡράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταῤῥάσσων Δαίμονας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὁ διαπλάσας καταρχὰς ἐκ γοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν ζωήν, Θεογεννῆτορ κατήργησας· διό σου τὴν ἄχραντον σέβομεν γέννησιν.

Σὲ προστασίαν ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπί σοι ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἁρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, πάναγνε Δέσποινα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἵνα ἀπολύσῃς με ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως ἐδεσμεύθης, καὶ σταυρῷ ὥσπερ κακοῦργος τέθνηκας. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίγματα ὑπήνεγκας, Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν ἐπονείδιστον θάνατον, ἀθανατίζων τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν πάθεσι. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν τοῦ Θεοῦ μέλλοντες κληροῦσθαι, ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἀγαλλόμενοι ψυχῇ, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπήνεγκαν, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεῖρας ἀφαιρούμενοι καὶ κεφαλὰς, γλῶσσαν ἐκκοπτόμενοι Μάρτυρες τὴν Θεολόγον, ςερούμενοι τοῦ φωτὸς, καὶ μεληδὸν τεμνόμενοι, ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδὰμ, λόγχῃ νυττομένου σου Δέσποτα· ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Κύριε, καὶ ὀδυνηρῶς ἀλαλάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη, Ποιητήν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ρ'ὑπον πάντα τῆς προτέρας ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον τὸν ἐξ οὐραναῦ σιτιζώμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἣν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσωμεν.

Η' ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ἡ χωρήσασα τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ Θείου πλούτου αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, Θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παντοκράτορος.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ Θείᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ
» τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
» σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα. **Τροπάρια.**

Ἰδὼν σε ὁ Ἥλιος ἐπὶ σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα, συνέστειλεν ἀκτῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ δύναντος, καὶ φωταγωγοῦντος τοὺς νυκτὶ τῆς πλάνης καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυρωῦσαι καὶ σώζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε· ὄξους καὶ χολῆς δέχῃ τὴν γεῦσιν, τῆς ἐνδόνου ἀπολυτρούμενος γεύσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ ὑπεπέσαμεν. **Μαρτυρικά.**

Τῆς πλάνης ἐλύσατε χειμῶνα, Θεῖοι Μάρτυρες, Πνεύματος ἁγίου ἐπιθάλψει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προϊστάμενοι ὑπαρχόντων ἐν Θλίψεσιν.

Ὄμβροις Θείου αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε, ἐναποξηράναντες τοὺς ὄμβρους τῆς ἀθεΐας ἅγιοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκὶ ὃν ἐκύησας Χριστὸν, Θεοχαρίτωτε, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακρόθυμον τούτου κατεπλήττου ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγάλυνες τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγεῖς τὰς μαρμαρυγὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἀληθῶ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατρὸς τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγνον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν καταίλλιλον προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυὴς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὕψιστος ἐκ γαστρός σου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοῖς πόνοις, οἷς περ ὑπέμεινας σταυρούμενος, τοὺς πόνους κατέπαυσας τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον ἅπαντας διαγωγὴν μετάγεις, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο, ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ κατεσείετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐσχίζοντο, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Κτίσην ὁρᾶν μὴ σθένουσαι. **Μαρτυρικά.**

Νεκρὸς ὁ ὄφις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θεώμενος τοὺς Θείους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον κληρονομοῦντας ὄντως τῇ Θείᾳ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, πολυαρίθμητα πλήθη Μαρτύρων ἀείζωα· διὸ τὰ τῶν κακῶν μου πλήθη μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττευόντι, ἡ ναυαγήσασαν πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου, Θεογεννῆτορ Κόρη, νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἁγνείας σε καθαρὸν εὑρηκὼς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρί σου καθαρῶς ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθάραι θέλων τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Οὐράνωσας γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο μόνην ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, Θεομῆτορ, τὸν ἄναρχον Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοτικού - Μουσείο Υπαλλήλων Ιακωβάτων

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες » παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀ» πειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλ» λοντες: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ» ριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἀνετράπη ὁ πολέμιος, καὶ βέβληται πτῶμα ἐξαίσιον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ ἐν ξύλῳ· καὶ σέσωσται πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα διὰ ξύλου με ἐθέωσας, ἀνήξας ἐν ξύλῳ Χριστέ, καὶ θείοις σου τραύμασιν, ἰάσω τὰ τραύματα τὰ τῆς καρδίας μου. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἠφανίζετο τὰ σώματα πληττόμενα ἀπείροις μάστιξιν, ἀλλ' ἡ εὐπρέπεια ψυχῆς ὡραιότερον ὄντως ἐδείκνυτο Χριστομάρτυρες, ὑμῶν βοώντων: Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, ἀπώλετο σὺν μυριάσιν αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ πανεύφημοι Μάρτυρες χαίροντες ἀνεμέλπετε: Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, γῆ ἀγεώργητος, θρόνος πυρίμορφος, ἐδείχθης Παναμωμε· ὅθεν βοῶμέν σοι: Χαῖρε Δέσποινα, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, θεϊκῇ κυοφορίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς αἰχμαλωτισθέντας, Παρθένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὕλη ἐφάνης νοητὴ τῆς ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Περοικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης ἐκ δεξιῶν, τοῦ ἐκ τῶν σῶν σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ῥῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς μελῳδούντων Παρθένε τῷ Τόκῳσυ: Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ Τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ» νην ἅπασαν ἤγειρε ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος γενόμενος· δεθεὶς δὲ θελήματι, καὶ τὸν ὑπερήφανον δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα παραπεμψάμενος, σώζεις με σταυρῷ καὶ τῷ πάθει· ὅθεν εὐλογῶ σε Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψώθης ἐν ξύλῳ ἑκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε, ἄναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τε καὶ ἐξουσίας, Χριστὲ, τῷ πάθει σου παραδειγματίσας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐπέβητε αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἅρματι, Μάρτυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια ἤρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια γέρα λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱκρίῳ ὑψούμενοι, καὶ βόθρῳ ῥιπτόμενοι, θηρσί τε διδόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι διαμεριζόμενοι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες χαίροντες ἔψαλλον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρήγορσιν παρέχοντα θείαν καὶ σωτήριον, Μήτηρ ἡ πανάμωμος ἀλαλαγμῷ ὠδύρετο καὶ ἀνεκράυγαζε: Τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα; ὁ ζωοποιήσας τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀπάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων ὁ Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις Κόρη Τάξεσιν, ᾤκησε τὴν μήτραν σου, ἄφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ τόκον ἄφθορον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης οὖσα τέμενος, Λόγον τὸν παναγιον, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἐκυοφόρησας· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεοτόκον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι » λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ » αὐλῶν Νόων φύσις, γεραίρουσα τὴν ἱερὰν » πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: » Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀει- » πάρθενε. Τροπάρια.

Ἵστασο κριτὸς, ὁ κρῖναι τὰ σύμπαντα μέλλων Φιλάνθρωπε· στέφος ἀνεδήσω δὲ ἐθελουσίως Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν ἄκανθαν Χριστὲ προθέλυμνον ὑπεκτίλλων, πᾶσιν ἐμφυτεύων τε τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ὦ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄδικος, δίκαιον ὄντα καὶ ἄμεμπτον, βθόνῳ σκοτιζόμενος, σὲ Φωτοδότα σταυρῷ προδίδωσιν· οὗ περ τὸ πάθος Ἥλιος ὁρῶν σκοτίζεται, καὶ φαιδρότης ναοῦ διαρρήγνυται, καὶ δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθῶν Χριστοῦ χρηματίζετε, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος. Διὸ φωταγωγήσατε τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, ἁμαρτίας ζόφου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων Σοφοὶ περιστάσεων.

Ἤδη πρὸς αὐτὰ, Σοφοὶ, τὰ οὐράνια κατεσκηνώσατε, δόξης τε λαβόμενοι τῆς ἀϊδίου, καὶ ταῖς μεθέξεσι ταῖς ἱεραῖς θεούμενοι· μέμνησθε πάντων ἡμῶν, τῶν τιμώντων πίστει τὴν πανίερον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον, Ἁγνὴ, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε καὶ μεγαλύνοντας· λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν τὸ σκότος Κόρη· παῦσον τὸν κλύδωνα· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τὲς τῆς Ἄγαρ γόνους καθυπόταξον Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ Θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἑνούμενον, καὶ κόσμῳ σωτηρίαν πυρσεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Παναμωμε τῆς σῆς γεννήσεως οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, καὶ θεία ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, τῷ κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες· ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὡραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ, Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Αὐτόμελον.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐθριάμβευσας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὁπλισάμενοι· ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε Δαιμόνων φυγαδευταὶ, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν: Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄ- ποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ ὁ Λῃστὴς

Παράδεισον ᾠκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε ξαυρῷ τεταμένον, μόνε Μακρόθυμε, αἱ Δυνάμεις οὐρανῶν, ἀποροῦσαι τρόμῳ ἐξίσταντο· ἡ γῆ ἐκυμαίνετο, καὶ φωξήρων κάλλος ἐναπεσβέννυτο· Ἀδὰμ ὁ κατάκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου, ἐδικαιοῦτο, ὑμνῶν σου τὴν ἀγαθότητα.

Ἐν τῷ Κρανίῳ ὑψωθείς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν συνέτριψας· ἐπὶ ξύλου δὲ θανών, τοὺς καρπῷ τοῦ ξύλου τεθνήξαντας, ἐζώωσας Δέσποτα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἔδειξας, ἀπαύστως ὑμνοῦντάς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶντάς σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὥσπερ ὅπλον τὸν Σταυρὸν ἀναλαβόντες ἅγιοι Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν λογισμῷ γενναίῳ ἐξήλθετε· καὶ τούτους ὀλέσαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδήσασθε, καὶ δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος, ἀξιάγαστοι· ὅθεν πίσει ὑμᾶς πάντες μακαρίζομεν.

Δόξα.

Ἵνα δείξῃς ἐμφανῶς τὴν πρὸς ἡμᾶς Σωτὴρ εὐσπλαγχνίαν σου, προσηλώθης τῷ ξαυρῷ, ὁ Πατρὶ συνὼν καὶ τῷ Πνεύματι· καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας καθυπέμεινας, βουλόμενος ῥύσασθαι πυρὸς αἰωνίζοντος τοὺς κραυγάζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, ἀστενοχωρήτως κατῴκησε τὴν ἁγίαν σου νηδύν, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ξύλῳ νεκρούμενος, τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἐπήγασεν. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, νεκρῶσαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ σῶσαι ἡμᾶς πάντας ὡς φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικὰ Προσόμοια. Ἦχος Δ΄.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Σύντριψον, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς καρδίας μου· ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσῃς οἶκον τῆς σαρκὸς, καὶ κτίσῃς οἶκαν τοῦ πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσων ὁ πολεμῶν τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μάστιγά μοι παιδείας, τὸν ἐχθρὸν, Οἰκτίρμον, πρὸς τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι, προαιρέσει οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω δι' εὐχῆς εὐχαρίστου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Πάθη καὶ θάνατον κατεδέξω δι' ἐμὲ, ἵνα παθῶν καὶ θανάτου φθορᾶς ἐλευθερώσῃς, ὡς ζωοδότης, καὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν ἀποδώσῃς μοι· διό με κείμενον, Σῶτερ, τῆς ἁμαρτίας ἐν τάφῳ ἔγειρον, πρὶν αἰώνιος θάνατος λάβῃ με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Δέσποινα, Δέσποινα λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων, ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος· διὸ Ἁγνὴ δέομαί σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων: Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Οἴμοι! τί γένωμαι; τί ποιήσω; δουλωθεὶς τοῖς πάθεσιν ἀπὸ νεότητος; ἆρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρει καρποὺς μετανοίας Χριστῷ ἐνδείξασθαι; ἡ γὰρ συνήθεια μόνη καὶ πρὸ τοῦ πλάνου πλανᾷ με. Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δάκρυα δίδου μοι Θεοτόκε, καὶ συντετριμμένην ποίησον τὴν καρδίαν μου, ἐξομολόγησίν τε παράσχου τῶν βεβιωμένων μοι παραπτώσεων, ἵνα, τῇ σῇ βοηθείᾳ ἐν μετανοίᾳ διέλθω τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, καὶ τύχω ἀνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλείᾳ σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εἰρὼν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συναύξῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως. Νεκρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωήν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος Δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι: Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἅμωμον καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν Πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς, ἃς μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες, ἄφες Οἰκτίρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεήμον τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὓς περ ἐπὶ τὸν τόπον τῆς ἀνέσεως τάξον, στῆσον ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιστῶν ἱλαστήριον σὺ ἀνεδείχθης, Ἁγνὴ, κοινὸν καταφύγιον καὶ μεσιτεία θερμὴ, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίστει πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσῖτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους. »

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς καταπόντισον, δέομαι· ὅπως σοι,
» ὡς τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐ-
» πινίκιον ᾄσω μελῳδημα.

Τροπάρια.

Φαιδρύνεται ἀεὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα τῆς ἀπάτης, δοξάζει γεραίρουσα.

Αἰνέσωμεν πιστῶς τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαὸν ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν δῆμον ὅλον τῶν ὁσίως βιωσάντων, καὶ σώματος ἡδονὰς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

Ἰσχὺς παρὰ Θεοῦ γυναιξὶν ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει καὶ στερρᾷ ἀθλήσει τὸν ἐχθρὸν συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τούτων Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστὲ, οὓς δικαίᾳ προνοίᾳ, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἄφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσι τε σὺν τοῖς Δικαίοις συγχορεύειν ἀξίωσον, τὰ αὐτῶν παριδὼν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἡμᾶς καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ εὐδόκησεν, Ἁγνὴ, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες δι' αὐτοῦ, τὸν οὐράνιον εὐλογοῦμεν Πατέρα, ὑμνοῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου χειρὸς, ὁδήγησον ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστὲ, ἐπὶ θείαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Ἀφράστου καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταξάντας πρὸς σὲ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστὲ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαιῶν τῇ χάριτι. καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Νεκρώσει τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός· αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου, Πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ σοῦ Παρθένε σαρκωθεὶς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶχε, θάνατον τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθε-
» νοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦ-
» το ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Ὥσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες καὶ σφαγέντες, προσήχθησαν τῷ τυθέντι Ἀμνῷ καὶ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομῦσται ἐξ ἀναξίων προσήγαγον τοὺς ἀξίους, διδασκαλίαις ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

Εὗρε τῶν Ὁσίων σύλλογος δι' ἐγκρατείας τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θείαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον.

Πάντας οὓς πιστῶς μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀποτεχθέντι βουλήματι, Γυναικῶν τε χοροῖς, Ἀγγέλων τοὺς χορὺς ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῶ Πατρὸς
» ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅ-
» γιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νενικηκότες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν νῦν δυσωποῦσι, δωρήσασθαι τοῖς προτελευτήσασι θείαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν στρεφομένην διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως, τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

Ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς αὐλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ παρθενίαν συνήρμοσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντὸς ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗπερ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέ-
» σωσε τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἱερώτατος Μαρτύρων ἐδοξάσθη κατάλογος, ἱερῶς δοξάσας μέλεσιν οἰκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν αὐλῷ φωταυγείᾳ διαλάμποντα ἔχοντες, θεῖοι Ἱεράρχαι, νύκτα ἀθείας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγίᾳ τὴν θεόλεκτον ποίμνην Χριστοῦ πρὸς τὸ φῶς ὡδηγήσατε.

Ὡραιώθη τῶν Ὁσίων πολυάριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη δῆμος ἅγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις ἑνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Γουδελώνειου Κειμηλίων

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται χρηματίζοντες Μάρτυρες, τοῖς νεκοιμημένοις πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου τοῦ θείου τὴν κατοίκησιν, καὶ πταισμάτων ὁλοσχερῆ ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ παρθένον σε φυλάξας μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους πάσας σὲ περιεστώσας ἐδόξασε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, διασώζεσθαι πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἳ καὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν αἰτοῦνται, δωρήσασθαι τοῖς νεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν οἱ δοῦλοί σου θάλατταν διῆλθον· οὓς περ καταφύτευσον εἰς ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἁγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἠγαπημένα, οὓς ἐξελέξω Δέσποτα, καὶ οὓς προσελάβου δούλους σου, εὐδόκησον σκηνῶσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε σαρκὶ ὁ Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζοφω-
» δους ἀγνοίας τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ὑψούμενοι σταυρῷ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι μεληδόν τε, οἱ στερρόϊ Ἀθλοφόροι Θεοῦ, ὤφθησαν ἄτμητοι.

Σωτῆρες τῶν Πιστῶν Ἱεράρχαι γενόμενοι, προσήξατε τῷ Ποιμένι καὶ Ἀμνῷ, οὓς ποιμαίνειν ὁσίως ἐπιστεύθητε.

Θορύβων κοσμικῶν χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι, εἰρήνευσαν τὴν καρδίαν ἐκ παθῶν, καὶ τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγόνασι.

Νεκρώσιμον.

Ἐνθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε καταλογος, τὸν Κύριον θεραπεύσας, τοῖς προκεκοιμημένοις αἰτεῖται τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοὶ κατοικήσας Πανάχραντε, εἰργάσατο τοὺς ἀνθρώπους τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε, οἰκητήρια.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας ἐδόξασας· δι' αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωήν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις παράσχου Πολυέλεε.

Ὁ μόνος Ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀνάπαυσον τοὺς ἐν πίστει, καὶ τῇ σῇ ἐπιγνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, δι' ἧς τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε τὸ ἄφραστον, Θεομῆτορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγα-
» γε τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ὑπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας οἰκοδομὴν πᾶσαν κατεστρέψατε, καὶ ναοὶ Θεῷ γεγόνατε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας ὑποχειρίους πάντας, Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι πάντες οἱ ἐν Χριστῷ ποίμνης ἡγησάμενοι· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Ῥήσεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντα τῶν γυναικῶν τὰ πλήθη, ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἐν ἀθλήσει, τῷ Γυναικὸς ἐκ παρθένου λάμψαντι, Θεῷ Λόγῳ καθυπούργησαν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πάντων ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, Πολυέλεε κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε, Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν Μητέρα· ἀλλὰ τῇ σῇ μεσιτείᾳ ῥῦσαί με αἰωνίου κατακρίσεως.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δί οἴκτου ἐκ τῆς
» πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Τὴν λόγχην, τὴν θείαν πλευράν σου κεντήσασαν, ἡ ῥεφομένη ῥομφαία κατιδοῦσα,

Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν ξύλῳ κρεμασθείς, τὸν Παράδεισον ἤνοιξας· τοὺς οὖν πιστῶς μεταστάντας, ἐν αὐτῷ Σωτήρ μου καταφυτεύσας, ὡς οἰκτίρμων, τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Λειμῶνας τοὺς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι, τοὺς περὶ σὲ τὸν Δεσπότην εὐσεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, καὶ Δικαίοις τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ τῷ οἰκείῳ τὸν θάνατον ἔλυσε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες κα-
» μίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦν-
» τες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ ἡγιασμένα σκεύη, τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς αἰνέσωμεν συμφώνως.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων χορὸς ὁ θεῖος ἐναγάλλεται, ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ, σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Ὑπομονὴν ἀγαθὴν αἱ Γυναικῶν ὁσίως ἀθλητικῶς τε διαλάμψασαι, καὶ πίστει ἀσκήσασαι, ὑπακοῇ τὴν Εὔαν τὸν τρώσαντα καθεῖλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν Ἅδην ἑλὼν, καὶ θάνατον πατήσας τῷ σῷ θανάτῳ, οὓς μετέστησας ἐν πίστει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δεῖξον οἰκήτορας Οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο τὸν τύπον τοῦ τόκου σου, Θεοκυῆτορ μόνη ἀεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπομονήν τε καὶ καρδίαν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν Μαρτύρων, λύτρον τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας τοῖς πρωτοτόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν πρὸς σὲ μεταβάντων, καταξίωσον ἀκαταπαύστως σοι ἐντρυφᾶν, τῷ τῶν ὅλων δεσπόζοντι.

Μετ' εὐφροσύνης καὶ παῤῥησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησον ὡς Θεὸς, ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι, οὓς προσελάβου σὺ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεογεννῆτορ, Μητροπάρθενε χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς τοῦ θανάτου ἡ καθαίρεσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος τοῖς τεθνεῶσι πᾶσι δεδώρηται.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάν-
» τα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἱεράρχαι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμὸν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Λαμπρυνθέντες οἱ Ὅσιοι Πνεύματι, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν· μεθ' ὧν Ἱερομάρτυρες, Ἱεράρχαι, Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Ὁ τὸ πρὶν ἀφροσύνῃ καυχώμενος, ἐξαλείψειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ Γυναίων πάντοτε συμπατεῖται, ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει ἐκλαμψάντων ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ πάντων Χριστὲ δυσωποῦμέν σε πιστῶς κοιμηθέντων· ὡς εὔσπλαγχνος, τούτους χοροῖς ἀρίθμησον σωζομένων, ἀπαύστως ἀναβοῶντας: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, Θεογεννῆτορ πάναγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες:
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτὰς, καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον, Δέσποτα, τῶν ἐν πίστει κοιμηθέντων τῇ σῇ, τὰς ἁμαρτίας παρορῶν τούτων βοώντων σοι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, νεκροῖς ἐπήγασας ζωὴν ἀθάνατον· τοὺς μεταστάν-

Δημοσιεύσεις Βιβλίου

τας οὖν Δέσποτα ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τῆς βασιλείας σε τυχεῖν Σῶτερ ἀξίωσον, σοὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ ὄντως ἀέναος πηγὴ καὶ ἀδαπάνητος, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σου, καὶ τὸν βίον τὸν φθειρόμενον ἀπολιπόντας, εὐμενῶς Σῶτερ ὑπόδεξαι, σοὶ βοῶντας: Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς παρθένος ἄχραντος, καὶ μήτηρ ἄφθορος· Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας· ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Εὖα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν- » τες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ νικηφόρους ἀναδείξαντα.

Ὡς ἱεραρχήσαντες λαοῦ προέστητε, Ἱεράρχαι θεῖοι κήρυκες· ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, Ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι ἐλάμψατε, Πιστοὺς καταυγάζοντες, ἔργων μεγάλων ἐπιδείξεσι.

Σὺν Ἱερομάρτυσιν ὁμοῦ, καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις, μακαρίσωμεν πάντας Ὁσίους, καὶ Δικαίους, καὶ Γύναια λαμπρῶς ἀριστεύσαντα: Αὐτῶν Χριστὲ, βοῶντες, δεήσεσι, ῥῦσαι γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἧς κατηξιώθησαν χαρᾶς οἱ Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστὲ τοὺς μεταστάντας ἐν πίστει τῇ εἰς σὲ καταξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἁμαρτήματα, διὰ τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἄνω Χερουβὶμ Παναμωμε ἀνωτέρα, ὡς βαστάσασα τὸν συνοχέα τῶν ἁπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότου πράττειν θέλημα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι παῤῥησίαν ἱκετεύειν σε· δὸς οὖν τοῖς πίστει κοιμηθεῖσι τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἁγίας σου, Κύριε, κατασκηνῶσαι χαριζόμενος.

Πνεύματι τῷ δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα συμφερόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς εὔσπλαγχνος, κατάταξον οὓς μεστέστησας δούλους σου, ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ὁ φύσει ὑπάρχων ἀγαθὸς, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ χρηστότητι, ῥῦσαι ἐκ σκότους ἐξωτέρου τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίστεως δικαιώσας, καὶ χάριτι τούτους λαμπρύνας ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Παναμωμε τῆς σῆς γεννήσεως οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες· ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ Ἅιδῃ γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Μαρτυρικά.

Ἄγγελων συμμέτοχοι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελίπετε τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς Πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαὶ, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. Ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ, ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ, Σωτὴρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἀθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πληθύς καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε τῶν

αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγνὴ καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀλληλουϊα, δὲ ψαλλομένου, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα, τοῦ Θεοφάνους.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται; ἐκ τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὕπνος ἀναδέδεικται τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντός αὐτοῦ τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνη τε ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν τὸ ὀφειλόμενον ἐπίτιμιον. Καὶ νῦν ἐνδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν φωτὶ τῶν Ὁσίων σου, καὶ Δικαίων λαμπρότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι. Καὶ νῦν αὐτὸν δυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾠκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ ἅγιοι Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρὰν δροσισμῷ ἀγώνων ἐσβέσατε, καὶ λύχνοι πολύφωτοι Ἐκκλησίας ὤφθητε, ἀπελαύνοντες τὸ σκότος ἐν χάριτι τῶν νόσων, καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὅθεν χρεωστικῶς πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Ἱεράρχαι ἱεροί, Προφητῶν ἐνθέων καταλογος, καὶ Ὁσίων οἱ χοροὶ, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες ἐναρέτοις πράξεσιν, ἐδοξάσθησαν. Αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ταῖς τούτων δεήσεσι, δυσωποῦντες τυχεῖν τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Ἔνθα λάμπει σε τὸ φῶς, ἔνθα χοροὶ Ἁγίων αὐλίζονται· οὗ ἀπέδρα στεναγμὸς, καὶ ὀδύνη, τάξον τοὺς δούλους σου, τοὺς προτελευτήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυώδυνον, ὑμνεῖν σου τὴν ἄφατον, Σωτὴρ ἀγαθότητα, παριδὼν αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ διεπράξαντο. Δόξα.

Ἡ ἀχώριστος Τριὰς, ἡ ἐν Πατρὶ, Υἱῷ, καὶ ἐν Πνεύματι, ἐνουμένη ὁλικῶς, καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ἰδιότησι, Μονὰς τρισυπόστατε, τοὺς θανέντας πίστει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, λιταῖς τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ σεπτῶν Προφητῶν, νέμουσα ἱλασμὸν τούτοις καὶ συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ Ἑωσφόρου, Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκὶ, γεγονότα ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον ἐνεργείαις Ἄχραντε καὶ θελήσεσιν. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.

Τέλος τοῦ Τετάρτου Ἤχου.

Πανηγυριστὴς, καὶ χορευτὴς ὤν, φέρεις
Τέταρτον εὖχος μουσικωτάτῃ κρίσει.
Σὺ τοὺς χορευτὰς δεξιούμενος πλάττεις,
Φωνὰς βραβεύεις, καὶ κροτῶν ἐν κυμβάλοις.
Σὲ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφωνίας
Πλήρη, χορευτῶν εὐλογοῦσι τὰ στίφη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τρία Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ ά.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν. Ἦχος πλ. Α'.

Τὴν Θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν, τὴν ὑπέρτιμον τῶν Χερουβίμ· ὁ γὰρ Δημιουργὸς τῶν ὅλων ἐνανθρωπῆσαι βουληθεὶς, ἐν αὐτῇ ᾠκησεν ἀφράστως. Ὦ ξένων πραγμάτων, καὶ παραδόξων μυστηρίων! τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθείς, ὅτι Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται; τροπὴ ἐν αὐτῷ ὐχ' ὑπῆρξε, καὶ τῆς παρθενίας πύλας διῆλθε, καὶ μείωσις ἐν αὐτῇ ὐχ ὑπελείφθη, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει, Ἄνθρωπος ταύτην δ' διοδεύσει ποτὲ, εἰμὴ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα, τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σὲ, καὶ ῥυπαρὰ χείλη ἀνοίγω πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίας γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν σοῦ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, Ἁγνὴ καὶ προσπίπτω σοι. Τὰς ὀδύνας μου ἴασαι, τὰ χρόνιά μου τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα ἀγαθότητι σοῦ θεράπευσον τραύματα. Ῥῦσαι ἐξ ὁρωμένων με ἐχθρῶν ἀοράτων τε. Κούφισον Κόρη τὸ βάρος τῆς ῥαθυμίας μου, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ δοξάζω, δι' ἧς εὗρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Χαίροις ἡ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀνερμηνεύτως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, καὶ τοῦτον σαρκὶ τεκοῦσα, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀληθῶς ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων προσλαβόμενον, ψυχὴν νοεράν τε, καὶ αὐτεξούσιον ἔχοντα· ἀνελλειπῶς γὰρ τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, διεσώσατο ἀναπλάσας τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν ἐν δύο φύσεσιν ἡμῖν καταγγέλλεται, ὡς ἑκατέρων δεικνύων ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐνέργειαν, Χριστὸς, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβὶς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε, γαστὴρ θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα Χερουβὶμ, καὶ τῆς κτίσεως ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα, ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, καὶ μὲ καταυγάζων τοὺς ἐν σκότει, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν, Παρθένε ἁγνή· ὁ μὲν γάρ σε τῶν Προφητῶν, πύλην προηγόρευσεν ἐν Ἐδὲμ, βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ σὸς Πλαστουργὸς, καὶ τοῦ κόσμου παντός· ὁ δὲ βάτον πυρὶ φλεγομένην, ὅτι ἐν σοὶ ᾤκησε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος ἔμεινας· ἄλλος ὄρος ἅγιον, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα τοῦ νοητοῦ Ναβουχοδονόσορ. Ἀληθῶς μέγα καὶ παράδοξον, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον ὑπάρχει Θεομῆτορ! διό σε δοξάζομεν, διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, Χριστὲ, Διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοκρατική Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσικολογικό Τμήμα

σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐ"φριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε: καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει: Ἀνακαλύπτεσθε.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθὼν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει Δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, Διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐνταφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε, ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ πρὸ ὢν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· σκυλεύσας Ἅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν, Φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Ἐνη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν Ἅδου κάθοδος, Φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεὸς, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δημοσία Εγκρίσει Βιβλιοθήκη Αγίου Όρους
Μουσείο Τσιλιβή Τσακωβάτων

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'.
Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας καὶ τρισηλίου μορφῆς ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Τὸν νοῦν ἡμῶν κατάφαγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρησον δόξαν ἄφραστον.

Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων διάκοσμοι νοεροὶ ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ᾄσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον, παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης γλυκύτατον, φωτουργὸν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριὰς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ Θεῖαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν, Δέσποτα πολυέλεε πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητὶ οὐρανόθεν, Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου ὁ Θεῖος, καὶ ἔσωσε ξηρανθεῖσαν ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἄχραντε.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοερὰς οὐσίας, ὑπέστησας, ὑμνῳδοὺς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργέ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις ἡμῖν, καὶ μέλπουσι τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἑνικὸν καὶ τριλαμπῆ Κύριον τῶν ἁπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βάτῳ, ὡς Ἄγγελος βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριὰς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος καὶ πανοικτίρμων, συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σὲ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς βαρούμενοι κεκραγότες: Ἴλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης καλάσεως.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ τοὺς πάντας σώζειν, ὡς οὖσα Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις ἀεὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ Δ'. Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος τὸ τριφαὲς ὁ Δανιὴλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὅρασιν.

Πηλίνοις τοῦς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεὸν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακοὺμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος.

Σύμε καθοδήγησον, Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον, ὡς φύσει Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνὴ παναχράντε, ὁ Ὑποφήτης βλέπουσαν πύλην πρὸς τὸ

ΑΠΟΣΕΣΒΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνική Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τυπάλδου Καστοριάς

φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω Θεοῦ κατοικητήριον.

Ὠδὴ Ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφανὴς ὑπάρχουσα Θεαρχία ὑποσατικῶς, ἑνιαία πέφυκας, ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς, κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν.

Ἱκανῶς ἐδήλωσεν ὁ Προφήτης, ᾄδων τῷ Πατρὶ, Σῷ φωτὶ ὀψόμεθα, τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεὲ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε, κατάπεμψον σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἁπλῆν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἁπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ, Ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με, καὶ ῥῦσαι πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων.

Τὸν ἀπερινόητον, ἑνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι: Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε, τὸν διδοῦντα τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ὠδὴ Η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἵνα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψῃς πάλαι σαφῶς Κυριότητος τριττὴν ὑπόσασιν, ὤφθης Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι σὸν κράτος ἐνιαῖον.

Σύμε πρὸς τὰς σὰς θεουργικὰς ἀκτῖνας δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι ἀεί, Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἔστραψας ἡμῖν τῆς τρισηλίου δόξης τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ Προσώποις ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἀλαλαί σε βρότειαι κατ' ἀξίαν, ἄναρχε Μονὰς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, Θεαρχικὴ σύνθρονε Τριὰς, δόξαν προσφέρομεν τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν.

Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν μοναρχην τρίφωτον Θεὸν, δοξάζει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι· μεθ' ὧν ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγνὴ καὶ ἄμωμος καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεσιν ἡμῖν τῶν παραπτώσεων τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸν συνάναρχον Λογον.

Τὸν ζαυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος Θανάτου, καὶ ἰσχὺν Διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν Θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

κἀγὼ ἐδειλίασα· Λῃστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητήν; ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθῷ; Ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ᾧ Ἐλεήμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος. Ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτὴρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ Πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο: Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαβιτικῶς ᾄδω σοι Σωτήρ μου: Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεικῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα, τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Ἐξιά σε χεὶρ κἀμὲ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν: Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅματε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὸν Πεντηκοστὸν, κ. τ. λ. ἔρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυ-
» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
» ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ σοργὴν Εὐεργέτα πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τῷ γεναρχῃ λύοντα τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἠγειράς με πεσόντα τῷ βόθρῳ, ἐπικλιθεὶς Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράχθως θείας οὐσίας μύρῳ με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Ἐλύτη ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη καὶ Κεχαριτωμένη Πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει Σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκὶ, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, καὶ συνεδρίᾳ Πατρικῇ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκποιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κοσμητική Βιβλιοθήκη Αριστοτελείου - Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

« Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένε. »

Ἦπον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνῶσαν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φωτίσαν τὸν κόσμον, μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Μητροπάρθενε.

Ὡς ὡραϊζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ κεχαριτωμένη καλλοποιὸν εὐπρέπειαν τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Σὲ πάλαι προτυποῦσα ἡ βάτος ἡ ἐν Σινᾶ, οὐκ ἐφλέχθη Παρθένε τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα· παρθένος γὰρ τέτοκας, καὶ παρθένος ἔμεινας ὑπὲρ ἔννοιαν, Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσά-
» ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στε-
» ρέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ· ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν σε ἐν τάφῳ Χριστὲ κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀνέστης, πᾶσι Πιστοῖς παρέσχες, τὴν μυσικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος τοὺς ἀνυμνοῦντας, Ζωοδότα, τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα, Χριστέ, αἱ Μυροφόροι κατεπείγοντο, καὶ μὴ εὑροῦσαι ὑπέστρεφον. Ἀνυμνοῦμέν σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Παρθένε ἁγνή.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἡ κλίμαξ, ἣ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὕψιστος, τὴν φθαρεῖσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδηλότατα Σεμνὴ πᾶσι νῦν καθωράθης· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Ὑπεράγαθος κόσμῳ ὁμιλῆσαι ηὐδόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου, Πανάμωμε, πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ἐλύθη ἡ τῆς ἀρᾶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σοῦ τῇ μεσιτείᾳ, Παρθένε ἄχραντε· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὀφθείς, πᾶσι τὴν εὐλογίαν ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλυσε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρό-
» μῳ ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ
» σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν τὸν ἄχραντόν σου σταυρὸν Ἀγαθὲ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα τὴν γεῦσιν, διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μου προσίεσαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου θεῖον ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, πεφύλαξαι.

Κανὼν Σταυροανας. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνετρίβησαν μοχλοί, καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, συνανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μήτηρ μέν ἐστι, παρθένος δὲ διέμεινεν· ἣν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

Καρδίᾳ, νῷ, ψυχῇ τε καὶ στόματι, ὁμολογῶν πανευσεβῶς σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνὴ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, καὶ σώζομαι, Παρθένε πρεσβείαις σου.

Ὁ κτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἁγνῆς ὡς εὐεργέτης ηὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνούντων Παναμωμε.

Ὑμνοῦσι τὸν σὸν τόκον Παναμωμε οἱ ὑπερκόσμιοι Χοροὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι τῶν ἀληθῆ Θεοτόκον φρονούντων σε, Παρθένε ἀμόλυντε.

Σὲ ῥάβδον Ἡσαΐας ὠνόμασεν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν ὡραῖον ἄνθος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίστει καὶ πόθῳ προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς » σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν » ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χρι» στὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν ἀφράστως προμηθούμενος.

Σὺ με μετημφίασας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος. Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας ἀρᾶς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν Σταυροανας Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐξέτεινας τὰς χεῖρας, Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, πάντας προσκαλούμενος πρὸς ἑαυτὸν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἅπαντες Προφῆται σε σαφῶς προήγγειλαν, γεννησομένην Θεοῦ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμνε· μόνη γὰρ εὑρέθης ἁγνὴ τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τοῦ ζῶντος ὕδατος ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρήσασαν τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σεμνὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ὡς πλησίον ὅλην σε καλὴν καὶ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην τῇ παρθενίᾳ, καθαρῶς ἠγάπησεν ἐν σοὶ ὁ σκηνώσας Θεὸς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος. Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατῴλισθεν ὁ γενάρχης, Δέσποτα Χριστὲ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Ἡ ζωὴ κατήντησας πρὸς τὸν Ἅδην, Δέσποτα Χριστὲ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἁγνὴ, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα ὡς ἀληθῶς παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν Σταυροανας. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἐξέτεινας παλάμας σου, συναγων μακρὰν διεστῶτά σου ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας· Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος λυθεὶς ἀνεβόα σοι: Διέσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παρασχὼν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε, σαρκούμενος τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομῆτορ παναμωμε.

Ἰαμάτων, Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύουσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου τῇ εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Παναμωμε.

Σωτηρίας αἴτιον, ζωοδότην τέτοκας ἡμῖν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρούμενον, τοῖς ἀληθῆ, σὲ Θεοτόκον κηρύττουσι.

Κοντάκιον. Τὸν συναναρχον Λόγον.

Πρὸς τὸν Ἅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανέντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Δημοσιεύσεις Βιβλίων
Μουσείο Τυπογραφίας Ιακωβάτων

Οἶκος.

Ἀκούσασαι Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐῤῥυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητὰς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος » τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ» δρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας: Ὁ Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Παναμωμε τέτοκας Θεὸν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσ. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ διὰ ξύλου Σταυροῦ τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἅιδῃ συνεγείρας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ Θεοτόκον ταύτην δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ ἀπεριόριστος, διαμείνας ἄτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡνώθη ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε παναμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, ἁγνισθεῖσα Πνεύματι, Παρθένε γεγένησαι, τοῦ σὲ πλασουργήσαντος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔσωσέ με Κύριος, Θεομῆτορ ἄχραντε, σαρκὸς περιβόλαιον ἐκ σοῦ περιθέμενος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελ» πον: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν τοῦ σωτηρίου πάθους ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις δυσὶ γὰρ καταλλήλαις φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Παντουργοῦ τῇ καταβάσει Ἅιδης, Χριστὲ, καταγέλαστος γεγονὼς, ἥμεσε πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἑκουσίως τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διαῤῥήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα ἀνεδείχθης, Θεοτόκε ἁγνὴ, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τανῦν ἡ προπατόρων λύπη, χαρὰν τεξαμένης σοῦ τῆς Θεομήτορος· ὅθεν ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἄδει σὺν ἡμῖν τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε, τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον διαυγὲς ἀθανασίας, Κόρη, ἐκ σοῦ ἐξελήλυθεν ὁ πάντων Κύριος, ῥύπον ἐκπλύνων τῶν πίστει σε ὑμνούντων, καὶ ὑπερυψούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῖον ἀληθῶς, καὶ φωτοφόρον θρόνον, καὶ πλάκα τῆς χάριτος ὁμολογοῦμέν σε, Λό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ανώνυμη Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών
Μουσείο Τυπογραφίας

γον Παρθένε Πατρὸς ὡς δεξαμένην· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ, ὄνομα
» αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μα-
» καρίζομεν. Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστὲ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς· μόνος ἁμαρτίας δὲ μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρύτῳ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα, Χριστὲ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς καὶ ζωοποιοῦ, Θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλικὴ, πᾶσα δὲ ἡ γῆ σὲ τῆς αἰνέσεως τὴν Θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλὸν, προήγαγεν ἡ ἀγνὴ Κόρη καὶ σεμνὴ, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν Σταυροαν. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ Θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ Ἅδου τὴν δύναμιν, οἱ Πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσαντα, καὶ κόσμον φωτίσαντα, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρὸς, ἄνευ δὲ σπορᾶς, ἔννους καὶ ἔμψυχος, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας τοῦ Θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν, γεννήσασα σαρκικῶς ὄντως ὑπὲρ νοῦν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἣ προσβαλὼν στόματι πικρῷ, Ἅδης κατήργηται, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν θρόνῳ καθήμενος ὁ Υἱός σου τῷ δεσποτικῷ, χρυσοῖς σε ἐν κροσσωτοῖς, θείαις ἀρεταῖς, φαιδρῶς διαλάμπουσαν, ἐκ δεξιῶν ἔστησεν αὐτοῦ, νέμων τὰ αἴσια ὡς Μητρί σοι, Παναμώμητε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. Α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ἤσθοντο, πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ μνήματος, ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μωλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ σταυρῷ σου τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ Μουσείο Τυπώσεων Εικόνων

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὢ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε· Ὢ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε, τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν· καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· Οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; εὐαγγελίσασθε δὲ, ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν,

Τροπάριον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. Ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς σωτῆρα καὶ δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστὲ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἐπεζήτουν σε Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων λῃστῶν, ὁ μὲν εἷς, βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος, σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ᾠκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἀνεβόησαν· Ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς δεσπότην καὶ Δημιουργὸν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε, Μονὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναὲ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιόδευτε. Χαῖρε ἄφλεκτε, καὶ πυρίμορφε θρόνε. Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἴμοι τῷ παροργίσαντι σὲ, τὸν ἐλεήμονα Θεόν μου καὶ Κύριον! Ποσάκις ἐπηγγειλάμην μετανοῆσαι Χριστὲ, καὶ ψευδὴς εὑρέθην ὁ ἀνόητος! Τὸ πρὶν τοῦ βαπτίσματος κατερρύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς σέ μου ἠλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, ὃ σοι καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐνώπιον καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ σχῆμα τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αρκαδίας
Μουσείο Τυπάλδων Υακωβατών

πένθιμον ἐνδυόμενος, εἰμὶ ἀθετήσας· λοιπὸν Σῶτερ μὴ εἰς τέλος ἀφῇς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογίαν, ψυχή, ἔχεις ἀθλία, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδίκης τοῦ αἰωνίου πυρὸς, καὶ πασῶν βασάνων ἐξαιρήσεται; οὐδείς, εἰμὴ σὺ σαυτῇ ἱλεώσῃ τὸν Εὔσπλαγχνον, τὰς ἀθεμίτους καταλείψασα πράξεις σου, καὶ θεάρεστον κτησαμένη βιότευσιν, κλαίουσα καθ' ἑκάστην σου τὰ ἄπειρα σφάλματα, ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐννοίᾳ τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρασχεῖν σοι τὴν τελείαν τούτων συγχώρησιν.

Μή μου κατακρατείτω Σωτὴρ, τῆς ἁμαρτίας ἡ συνήθεια ἕλκουσα, μηδέ μου κυριευέτω Δαίμων ἀεὶ πολεμῶν, καὶ καταφερέτω πρὸς τὸ θέλημα, αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξάρπασον τῆς αὐτοῦ δεσποτείας με, καὶ τυραννίδος καὶ ζοφώδους κολάσεως· καὶ βασίλευσον ἐν ἐμοὶ σὺ Φιλάνθρωπε· ὅλον τε σὸν γενέσθαι με, καὶ ζῆν καταξίωσον, κατὰ τὸ θέλημα Λόγε τὸ σὸν, καὶ ἔχειν ἀνάπαυσιν ἐν σοὶ, καὶ εὑρεῖν με ἱλασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων ὅμοια.

Λύμη με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἐζόφωσε, καὶ βλέπειν οὐ σθένω ὅλως τὰς σωτηρίους ὁδούς· προϊὼν πλανῶμαι, καὶ κρημνίζομαι δεινῶς εἰς τὰ βάραθρα τὰ τοῦ Ἅδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ θαυμάτων τῶν ὑμῶν μιμνησκόμενος, θεραπεύομαι ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου. Ἰδοιμι τὴν εὐμένειαν ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σβέσαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πανσέβαστοι, πρὸς φῶς ὁδηγοῦντες σωτηρίας με, καὶ λύσιν κακῶν μοι νέμοντες.

Ἔσχε τὸν τῆς εὐκλείας βαθμὸν, τῆς καθ' ὑμᾶς ὁ πονηρὸς, Ἀρχιστράτηγοι, ὁ πρωὶ ὡς Ἑωσφόρος συνανατέλλων ὑμῖν· ἀλλ' ἐκ πονηρίας ὁ ἀντίπαλος εἰς γῆν κατενήνεκται, καὶ τῷ σκότει ζεζόφωται, καὶ σὺν αὐτῷ με καταῤῥάξαι ἐπείγεται, τιμηθέντα με τῇ εἰκόνι τοῦ πλάσαντος· ὅμως εἰ καὶ προπέπτωκα, Χριστός με ἀνέστησε· φάνητε οὖν μοι προστάται, καὶ προμηθεῖς καὶ ἐπίκουροι, Σοφοὶ τῷ ἀθλίῳ, σωτηρίαν μοι αἰτοῦντες, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔδει με, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, γεγεννημένον, καὶ ὑμῖν συναρίθμιον, μηδ' ὅλως καθυποκύψαι τῷ πονηρῷ, φεῦ! ἐχθρῷ, ἀλλὰ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, ὑμᾶς οὐκ ἐζήλωσα, ἐντολὴν δὲ ἠθέτησα, καὶ ἐκπέπτωκα τῆς τιμῆς τοῦ Ποιήσαντος, Ἀρχιστράτηγοι, καὶ δουλείᾳ καθέλκομαι· ὅμως περιπαρέντα με τοῖς πάθεσι βλέποντες, δότε μοι χεῖρα πρὸς τρίβον, τὴν ἀνωτάτω με φέρουσαν, τυχεῖν σωτηρίας, ἐξαιτοῦντές μοι, καὶ κἄλλους ἀρχαίαν εὐκλειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνώσεως διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριξον τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα· δίκασον τοὺς ἀπαύστως με πολεμοῦντας Δαίμονας, παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι· φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν με τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυστήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τόκον Παρθένος ἀεὶ διέμεινε, Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα. Αὐτῷ βοήσωμεν· αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπωμεν, σὺν Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες: Ἅγιος εἶ, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας, δόξα σοι.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Γυμνάδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐξώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχή, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνῳ τὸν Κριτήν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον, ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Ἠθερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, Ἀειπάρθενε ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, μετὰ πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθανόμενος, ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν: Ἐλέησόν με.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος ἁμαρτημάτων πολλῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεὸς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν Πανύμνητε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προσασίαν, καὶ εὑρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριον τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ Κριτοῦ τὴν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν· ἡ συνείδησις γὰρ ἀεὶ ἐλέγχει με· τῇ ἀμελείᾳ δὲ συζῶν, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ. Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς Πιστοὺς φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα. Ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ σοι τὸ Χαῖρε τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ Ἀγγέλων Ποιητὴν ἐν σοὶ σαρκούμενον ὁρῶν, τὸ μελῳδημα χαρᾶς ἀναμέλπει σοι Σεμνὴ, βροτοὺς δι' αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνη χαρᾶς αἰτία πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανὼν Κατανυκτικὸς. (Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

»Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμα» στὰ τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, » ὠδὴν ἐπινίκιον: Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν πολλαῖς ἁπάταις ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, Χριστέ, τοῦ ἀλλοτρίου, ἐπίστρεψον, οἰκτειρον, ὡς παντοδύναμος.

Ὁ τοῦ κωφοῦ τὰ ὦτα διανοίξας Χριστέ, τῆς ψυχῆς μου, δέομαι, κωφεύοντα τὰ ὦτα διάνοιξον, ὅπως σου τοὺς λόγους ἐνωτισθῶ.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ἀστέρες χρηματίζοντες τοῦ Ἡλίου Μάρτυρες, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, τὸ σκότος σκεδάζετε τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Πεπυρωμένα βέλη, θείοις ἄνθραξι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀθληταὶ δειχθέντες, τὰ βέλη συντρίβουσι πάντα τοῦ ὄφεως.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀναπέτασον, καὶ ἐκ πυλῶν τοῦ Ἅδου ἐξάρπασον, δέομαι, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

"Μέλος Ἀγγέλοις τὸ πέμπτον."

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδότιδος, ὡς ταῖς ταύτης ἀκτῖσι πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι τὴν ψυχήν μου, Ἄγγελοι τὸν Δεσπότην καθικετεύσατε.

Ἔχοντες παῤῥησίαν, ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ παριστάμενοι, πάντας τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς κινδύνων λυτρώσασθε, Πρωτοστάται τάξεως οὐρανίου, ὦ Ἀρχιστράτηγοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ξάνθης
Μουσείο Υπαλλοών Ιδιωτών

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη Πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς
» κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ
» ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Σὺ ὁ μηδένα ἀπολέσθαι βουλόμενος, ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολλύμενον οἰκτειρον· σῶσόν με ῥοπῇ Πανοικτίρμον τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκά σοι, Χριστὲ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι προσέρχομαι, προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον. Μαρτυρικά.

Ἵνα τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν νεκρώσητε, καὶ νεκρὸν Μάρτυρες τὸν ἐχθρὸν ἀποδείξητε, νεκρώσεως σωμάτων, Μακάριοι θὴκ ἐφροντίσατε.

Πεποικιλμένοι τοῖς παθήμασι Μάρτυρες, καὶ στολαῖς αἵμασι βεβαμμέναις κοσμούμενοι, τῷ πάντων Βασιλεῖ ξεφηφόροι νῦν παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὰς φωνὰς πρόσδεξαι βοώντων σοι πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὁ λόγῳ τοὺς χορευτὰς τῶν ἄνω Δυνάμεων σοφῶς ὑποστήσας, τὴν σὴν χρηστότητα τὴν ἀπειροδύναμον δεικνύς, τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ τοὺς Ἀσωμάτους χοροὺς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ μέλπειν ἀκαταπαύστως ἁγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου, Κύριε, ἐξέ-
» στησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλ-
» θες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα, ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρά· ἐξ ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Ἀπάσης ἐντολῆς σεπτῆς κατεφρόνησα, τὸν φόβον σου παρωσάμενος Χριστὲ, καὶ δέδοικα τὸ ἀλάθητόν σου βῆμα· ἐν ᾧ μὴ κατακρίνῃς με Εὔσπλαγχνε.

Μαρτυρικά.

Ἰμάσι πανταχόθεν ὄντως τεινόμενοι, καὶ μάστιξι δαπανώμενοι σφοδρῶς, καὶ ὄνυξι καταξεόμενοι Λόγε, οἱ Ἀθληταί σε πίξει ἠγάλλοντο.

Σαλεῦσαι Ἀθληταὶ ὑμᾶς θείας στάσεως, θὴκ ἴσχυσε παντελῶς ὁ πονηρός· διὸ πολλῶν σαλευομένων, Γενναῖοι, στηρίγματα ἐνθέως ἐδείχθητε. Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμῶσί σε δίδους, Πανύμνητε τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὔσπλαγχνος καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγγέλων ὑποστήσας λαμπρότητας, θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότως ἐλάμπρυνας, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, τὸν λόγον σου πληρώσας Φιλάνθρωπε.

Ῥεούσῃ τῶν σωμάτων φρονήματα ἀποβαλλώμεθα Πιστοί, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, καὶ νῦν ἀναπτερώσωμεν πνεύματι. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι προστασία Παναμωμε, καταφυγή τε καὶ λιμήν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἡ τὰς Ἀγγέλων χορείας τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός.
» ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

Τροπάρια.

Ἀνάνηψον, ὦ ψυχὴ, ἀνάνηψον, ὕπνου βαρέος τῆς ἐμῆς δεινῆς ἁμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιαυγάζου.

Νεώσωμεν τὴν ψυχὴν δι' ἐμμελείας, καὶ κατανύξεως ὄμβροις ἀρδευθῶμεν, ὅπως βλαστήσωμεν μετανοίας στάχυν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ἀνθραξι στομωθέντες τῆς ἀγάπης, οὐρανοχάλκευτα ξίφη Ἀθλοφόροι ἐδείχθητε, δυσμενῶν κόπτοντες στίφη.

Ἀδούλωτοι τῷ ἐχθρῷ γεγενημένοι, κατεδουλώσατε τοῦτον Ἀθλοφόροι, καὶ γνήσιοι τοῦ Χριστοῦ ὤφθητε φίλοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου· τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Γεωπονικών Ιακώβατων
Αρμόσιο Κεντρικό Βιβλιοθηκών Αθηνών

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἐπιπορευόμενοι τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὰς τοῦ Δεσπότου εὐεργεσίας τοῖς Πιστοῖς κομίζετε, καὶ περιφρουρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τῆς οὐρανίου ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκοσμοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος φωτὶ περιαυγάζονται.

Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν πρὸς σὲ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἡ φέρουσα, τοῖς σὲ Θεοτόκον ἀγνὴν ἐπιγινώσκουσι.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ » δὲ ἐκ βυθοῦ ἁμαρτημάτων ἀνάγαγε » Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ βίῳ ἁμαρτία, ἣν μόνος οὐκ ἐτέλεσα ὁ τάλας· μόνε Ἀναμάρτητε, οἰκτείρησόν με.

Ἱστίῳ πτερωθῶμεν προθυμίας, καὶ σωτηρίου μετανοίας· προφθάσωμεν ἅπαντες, ὅπως σωθείημεν.

Μαρτυρικά.

Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, τοῖς ἄθλοις καταυγάζεται ἡ κτίσις· δι' ὧν ἡμᾶς φώτισον Φιλάνθρωπε.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα τὴν αἴγλην θείας καὶ σεπτῆς φωτοδοσίας, τοὺς Μάρτυρας ἅπαντες τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, τῶν Πιστῶν ἡ προστασία, ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ Δέσποτα » Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔ» σπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ἱερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοὶ, φωτοδότοις λάμψεσι φαιδρύνονται, τὰς θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Ἄχραντε, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Θεὸν, ὃν σὺν τρόμῳ βλέπουσι γηθόμενοι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἄγγελοι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ βλέπων ἀβύσσους, » καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ » ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν μετανοοῦντας πάντας δεχόμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἴασαι εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τὰ πολλά μου πάθη, ὁ τὴν ἐμὴν γινώσκων ἀσθένειαν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικά.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ κρατυνθεὶς, χορὸς Ἀθλοφόρων τοὺς δυσμενεῖς βοῶν κατεπάλαισεν· Ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ ἐνισχύσας τοὺς σοφοὺς, Ἀθλοφόρους Λόγε, ὑπενεγκεῖν πολύπλοκα βάσανα, δεήσεσιν αὐτῶν πάντας οἰκτειρον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδὺς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν ἀπειροδύναμον ἀναφαίνων δύναμιν, ὑμᾶς, Ἀρχιστράτηγοι, Χριστὸς ὑπεστήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πληθὺν ἀμέτρητον Ἀσωμάτων τάξεων κοσμῶν ἀγαθότητι, Πιστῶν τὰ συστήματα, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθεσι κλονούμενον, σύ με νῦν στερέωσον, ἡ πᾶσι πηγάσασα Πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν » Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρὸν ταῖς παραβάσεσι γενόμενον, Κύριε ζώωσόν με, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρύνας μετανοίᾳ με, σκότους ἁμαρτίας ῥῦσαι Κύριε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες τὴν φλόγα τῆς πλάνης κατεπάτησαν, δρόσον οὐρανόθεν λαβόντες παραδόξως.

Γῇ ὥσπερ πῖον, Ἅγιοι, στάχυν ἀληθῶς ἐκατοστεύοντα, τῷ ἀγωνοθέτῃ Χριστῷ καρποφορεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσίᾳ κατελάμπρυνε, τοὺς ἐσκοτισμένους, πανύμνητε Παρθένε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου Ιακωβάτων

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελπον:
» Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἔλκει με τὰ νῦν, τοὺς τῶν Ἀγγέλων δήμους ὑμνῆσαι τοῖς ᾄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς περ συμμέλπω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύσται τῆς ἁπλῆς καὶ τρισηλίου αἴγλης, σωθῆναι πρεσβεύσατε τοὺς πίστει μέλποντας: Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τοῦ Φωτὸς, παρθενομῆτορ Κόρη, φωτί σου καταύγασον τοὺς σοὶ προστρέχοντας· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς καὶ προστασία, μόνη Παναγία, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογη-
» μένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος
» ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Γλεως γενοῦ μοι Κύριε, ἅμετρα ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς σῆς με, Λόγε, βασιλείας καταξίωσον.

Ὡς τοὺς Νινευΐτας ἔσωσας πάλαι, μεταγνόντας μόνε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Μαρτυρικά.

Σάρκα παραδόντες πάσαις πληγαῖς, ἄπληγον ἐσώσατε ψυχὴν, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τῆς Θείας δόξης μέτοχοι.

Ἡμεροφαεῖς ἀστέρες ἐν γῇ, πάντων καταυγάζοντες τὰς ψυχὰς, Ἀθλοφόροι τοῦ πάντων Κυρίου, ἀνεδείχθητε. Θεοτοκίον.

Φέρεις, ὥσπερ θρόνος πύρινος, νεύματι τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις Παρθένε τὸν πάντα διατρέφοντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐ-
» τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακα-
» ρίζομεν. Τροπάρια.

Τῶν ταγμάτων ἔξαρχοι πεφυκότες τῶν Ἀγγελικῶν, φαιδρότατε Μιχαὴλ, θεῖε Γαβριὴλ, τῆς θείας σαρκώσεως παναληθὴς κήρυξ γεγονὼς, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς Ἔνδοξοι.

Ὁ πλουσίαις δόσεσιν ὑπερχέων σοῦ τὸν θησαυρὸν, ὁ τάξεις παραγαγὼν τὰς Ἀγγελικὰς, μεθ' ὧν ἐλευσόμενος, οἷα Κριτὴς πάντων καὶ Θεὸς, φεῖσαί μου Δέσποτα, προσφυγόντος τῷ ἐλέει σου. Θεοτοκίον.

Νοερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Χερουβὶμ, Δυνάμεις καὶ Σεραφὶμ, Ἄγγελοι φαιδροὶ, Ἀρχαὶ, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, ἀχραντε Σεμνὴ, τρόμῳ λατρεύσει, Θεοτόκε παμμακάριστε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Οἴμοι! τί ὡμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου, ἡ παύσασα πᾶν δάκρυον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· σὺ γὰρ βροτῶν τὰς ὀδύνας διώκεις, ἁμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις· σὲ πάντες κεκτήμεθα ἐλπίδα καὶ στήριγμα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ψυχοφθόροι με λῃσταὶ, ὁδῷ τοῦ βίου συναντήσαντες, κατεπλήγωσάν με· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ νῦν προστρέχω· ἴασαι Χριστὲ, σῶσόν με, δέομαι.

Ἐπουράνιοι Χοροὶ ὑμνολογοῦσί σε τὸν πάντων Θεόν· τούτων Δέσποτα ἱεραῖς μεσιτείαις, τὰ πολλά μου πάριδε κακὰ, καὶ σῶσόν με, δέομαι.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
Ψηφιοποίηση: Κέντρο Βυζαντινής Μουσικής Αποστόλου - Μουσείο Τυπικών Ιακωβάτων

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναριθμούμενοι, Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πληρούμενοι φωτισμοῦ ἀνεσπέρου, τὰ δυσώδη πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας μειώσατε. Δόξα.

Μετὰ δόξης ὦ Τριὰς ταῖς τῶν Ἀγγέλων ὑμνουμένη φωναῖς, τὴν κεκακωμένην ἐκ τῶν Δαιμόνων ψυχήν μου, σῷ ἐλέει ὅλην ὑγιῆ ἀνάδειξον, δέομαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν ἐν τῇ νηδύϊ δεξαμένη Ἁγνή, σκυθρωπάζουσαν πονηραῖς ἐργασίαις, τὴν ψυχήν μου πλήρωσον χαρᾶς, πρὸς φῶς ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας, Σωτὴρ, τὴν ἐκ Δαιμόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός μοι δακρύων ὄμβρους τῆς μετανοίας, ὡς ἂν τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον τὸν λογισμόν μου ῥυφθήσωμαι, καὶ τοῦ τῆς λήθης σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ ἀρθήσωμαι πρὸς καλῶν κατανόησιν. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσον, ἱλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου τῶν τυραννούντων ἀπάλλαξον παθῶν, ὅπως εὕρω ἐν σοὶ ἄνεσιν, καὶ πράττω τὰ σὰ θελήματα.

Χείλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σὲ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς τυφλώττων ὁ πανάθλιος· ψυχὴν περιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνάνευσιν· ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου, παλάμας Φιλάνθρωπε· σῶσόν με Σῶτερ, βοῶ σοι, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρον, πολλῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Ψύξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ τοὺς θολεροὺς, καὶ τοὺς χειμάῤῥους ἀνάξειλον, καὶ ὄμβρους πολλῶν δακρύων, ἐν κατανύξει ψυχῆς, Ἀγαθὲ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου· ἰδοὺ ἀπεμάκρυνα ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ Ἄσωτος, καὶ ἐγυμνώθην ἀπὸ πάσης θελήσεως σῆς χρηστότητος, πολεύλεε Κύριε. Ἥμαρτον, μὴ παρίδῃς με, μὴ λάβῃ με τέλεον, ὥσπερ ὑπεύθυνον ὄντα, ὁ ἀλαζὼν καὶ παμπόνηρος ἐχθρὸς, ἀλλὰ τάχει, τῆς αὐτοῦ με τυραννίδος, Δέσποτα λύτρωσαι.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου ὅμοια.

Ῥεῦμα σφοδρὸν, καὶ πάνυ δεινὸν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου ἐχύθη, καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς ἀοράτῳ ἐπιστασίᾳ σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῆς σεπτῆς συμπαθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ῥεῖθρά μοι παρεχόμενος πλημμύρη ἀοίδιμε, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἅπασαν· δι' ὧν ἐκβλαστάνειν ἱλασμὸν καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Ὅλην μου τὴν καρδίαν Σοφὲ, καὶ τὴν διάνοιαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα· γενοῦ μοι θερμὸς προστάτης, καὶ σωτηρίας ἐλπὶς, βοηθὸς καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέστατος, κυβερνήτης πανάριστος, λιμὴν καὶ τεῖχος, ἐκ κινδύνων ῥυόμενος, ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν ἁφαρπάζων με Πρόδρομε· ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον πρεσβείαν καὶ δύναμιν· ἔχεις παμμάκαρ ἀμέτρους τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ συμπάθειαν· δι' ὧν σκέπε, φρούρει, διαφύλαττε, δίδούς μοι τὸ μέγα ἔλεος.

Δός μοι κατατρυφῆσαι τῆς σῆς εὐπρεπεστάτης, καὶ λαμπρᾶς ὡραιότητος, καθάρας τὸν ῥύπον πάντα τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς, διὰ μετανοίας καὶ δακρύων μου· καὶ γὰρ σὺ ἐπίστασαι τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτημαι, μεγαλύνων σε Πρόδρομε. Πλήρωσόν μου τὴν ἔφεσιν, κἂν μέγα τὸ αἴτημα, κἂν ὑπερβαίνῃ τὰ μέτρα τῆς ταλαιπώρου ἀξίας μου, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ῥείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον. Ἐχθροὺς καθ' ἑκάστην, τοὺς τὴν ψυχήν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου· λῦσον τὸ νέφος βοῶ σοι τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπικών Τακτικών

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι· φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι. Τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηντομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐξώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρὸ τέλους βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχή, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνῳ τὸν Κριτήν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῇ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ἡ τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ῥίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε παίγχρυσε, ἁγία τράπεζα, Χριστὸν τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θρήνησον ψυχή μου τὴν σεαυτῆς ῥᾳθυμίαν· θέλησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι· θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν· Θεῷ προσκολλήθητι τῷ ἀγαθῷ· καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἁμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν τοὺς κατ' ἐμὲ ἁμαρτωλούς· Θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γάρ ἐστιν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὦ Ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστᾳ τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεστόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ἴλασμόν Χριστὲ πταισμάτων δίδου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Πῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν Ἥλιος
» ποτὲ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνὴν
» τὸ κῦτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-

» χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος » ἁγιάσματός σου, ᾄδοντα, ψάλλοντα ἐπινί- » κιον ᾠδήν.

Τροπάρια.

Ἱλασμόν μοι δώρησαι τῶν πεπραγμένων μοι Σωτήρ, καὶ ἄνες μοι πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν· κάθαρον πολλῆς σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθαρίσας λεπρούς· καὶ ἀξίωσον κἀμὲ ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Λήμην, ἣν περίκειμαι τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσαν μὴ ὁρᾶν σου τὰς αὐγάς, ἃς ἐπιφανεὶς ἐξέπλωσας, Ἦλιε ἄδυτε, ταύτην κάθαρον Σωτήρ, καὶ δίδου ἐνοπτρίζεσθαι, Κύριε εὔσπλαγχνε, τῶν χαρισμάτων τὸ φῶς.

Μαρτυρικά.

Ἄγρυπνοι γενόμενοι τῶν προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ φύλακες, ἐκοιμίσατε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι· διὸ βαρούμενον ὕπνῳ τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας, δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν διεγείρατε κἀμέ.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτὸν τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, καὶ αἱμάτων ῥεύμασι κατεποντίσατε, καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ᾄδοντες, ψάλλοντες ἐπινίκιον ᾠδήν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί συνηθείας με, ἀγνὴ Παρθένε, πονηρᾶς· στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδείαις, Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ· καὶ ἀξίωσον κἀμέ, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι καλῶς, ᾄδοντα, ψάλλοντα ἐπινίκιον ᾠδήν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Βαπτιστὰ τήν δε τὴν παράκλησιν δέχου. Ἰωσήφ.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγνισμένον, ζωήν τε ἄϋλον, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι· διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Ἄβυσσον καταδύσας τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ποταμίοις ἐν ῥείθροις, αὐτὸν δυσώπει Πρόδρομε, ξηράναι τὴν ἄβυσσον τῶν κακῶν μου, δέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἐκ μετανοίας μοι ἀφορμὰς προξενούσας κατάνυξιν δοθῆναί μοι, βορβόρου με πλύνουσαν ἁμαρτίας αἴτησαι τὸν φιλάνθρωπον, ἱκετεύω σε.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ᾠδίνων ἄνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων ἀῤῥεύστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα· ὃν δυσωπεῖ σώζεσθαι, ἀπὸ πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς » κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα » εὔδιον, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἁμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθήσωμαι, ἡνίκα κρίνῃς τὴν γῆν;

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκά σοι, Χριστὲ Κύριε, τῷ πάντα γινώσκοντι προσέρχομαι, προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικά.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠκίζοντο νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Χοροὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν τῶν νοερῶν Ἀγγέλων, ἰσάγγελοι γεγονότες, χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτὸς Παρθένε, καὶ εἰσόδους τῶν παθῶν ἀπόκλεισον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσά- » ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί- » θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν » τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στε- » ρέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, Θαυμαστὲ Προφῆτα, πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας, δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι ἐξ ἀπροσεξίας, Πανόλβιε.

Στενάζω καὶ ὀδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, μόνε δικαιότατε Κριτά· ἐν ᾧ με ἱκεσίαις τοῦ Βαπτιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεέ μου, συντήρησον.

Τῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος, μεσιτείαις θείαις ἔνδοξε Πρόδρομε, πεπαλαιωμένον με πολλαῖς, βρῶσι, ἁμαρτίαις, τῇ μετανοίᾳ καινοποίησον, ὅπως ἐν αἰνέσει γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθενομῆτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγκλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φώτισον ἡμῶν τὸν λογισμόν, ἁγίασον καρδίαν, καὶ αἰωνίου ἡμᾶς λύτρωσαι πάντας καταδίκης, δεόμεθα.

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἀκήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφο-
» Ἀβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου,
» καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ῥημάτων σου Κύριε καταφρονήσας φωταγωγούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοοῦμαί σου τὸ ἐκεῖθεν μέγα κριτήριον.

Ἱστίῳ πτερώσωμεν ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσωμεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικά.

Σταλάζοντα Μάρτυρες γλυκασμὸν, ὤφθητε θεῖα ὄρη, καὶ παράδεισος θεοφύτευτος, ζωῆς ξύλον ἔχοντες τὸν Κύριον.

Τοξεύμασιν, Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, κατεσφάξατε πολεμίους Δαίμονας, καὶ στεφάνους δόξης ἐλάβετε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἁμαρτανόντων ἡ προστασία, τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τὰ ἄνω κατοικήσας βασίλεια, ὡς στρατιώτης ἀληθὴς τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Βαπτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κατοικτειρῆσαι τιμῶντά σε.

Ἡγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς τὸ εὐγενὲς τῆς σῆς καρδίας Ἀοίδιμε· αὐτὸν ἱκέτευε, πάντας ἡμᾶς καθαγιάσαι, δεόμεθα.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς· αὐτὸν ἱκέτευε Πρόδρομε, νενεκρωμένον ζωῶσαι καμὲ ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ σῶσαί με.

Δεσμοῖς προσομιλήσας Μακάριε, καὶ φυλακαῖς διὰ Χριστὸν, δεσμὰ κακῶν μου διάλυσον, καὶ τὰ σεπτά με φυλάττειν προστάγματα δυνάμωσον, δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὴν ταλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχοῦσαν
» τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰ-
» κτειρον, καὶ λάμψον, νοητὲ Ἥλιε, ἡμερο-
» φαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τοῦ διατμῆξαι τὴν
» νύκτα τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ἐξ ἔργων σωτηρία ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλας ἥμαρτον, καὶ τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρῖναι μέλλεις ὁ Θεὸς τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην; πῶς ἐσκοτίσθην ποιῶν τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φόβον, ἀλλ' εἰς γῆν νένευκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτήνεσι πολλοῖς; Ἐπίστρεψόν με Θεὲ τοῦ παντός.

Μαρτυρικά.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων διεσκέδασαν τὰ νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ηὔγασαν ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθείας ἔλυσαν ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Ἁγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων σθ Χριστὲ πρεσβείαις, δέομαι, καὶ δεῖξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δόξης κοινωνὸν, ἵνα δοξάζων ὑμνῶ σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀῤῥήτῳ λόγῳ Παρθενομῆτορ ἐκύησας, ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολλὰ πταίουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, καταφυγὴ τῶν Πιστῶν καὶ λιμήν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τέτοκε στειρεύουσα γαστὴρ σε Πρόδρομε, τὰς στειρευούσας καλῶν καρδίας, εὐτέκνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε μακαρίζομεν.

Ἤνθησας ὡς εὔοσμον κρίνον, Ἀοίδιμε, ἐν ταῖς ἐρήμοις· διὸ βοῶ σοι: Τῆς ψυχῆς μου, Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν κακίας ἀποδίωξον.

Νόμου μέσον ἔσηκας Σοφὲ καὶ χάριτος· διὸ κραυγάζω: Τροπωμένον με ἁμαρτίας, Πρόδρομε, νόμῳ, οἰκτειρῆσαι τὸν Κύριον ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἄχραντε, διάνοιξόν μοι τῆς μετανοίας πύλας, προξενήσασ μοι τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ καταπαυσιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς ἐῤῥύσω Κύ-
» ριε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθάρτων
» παθῶν ἀνάγαγε, δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐπιστροφῆς, καγὼ κατάκειμαι ὕπτιος ἀεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ κρατούμενος πάντοτε λόγε· τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου διαλύσας, ἐλέησόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλάνων Εικόνων

Στενάξαντα ὡς ποτὲ τὸν Τελώνην, οἰκτειρον οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερμῶς δακρύειν ἀξίωσον, ἵνα ἐκπλύνω κἀγὼ τὸν βόρβορον τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικά.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μεγάλως παισαντα, μεγάλης φλογὸς τῆς ἐν γεέννῃ ἐκεῖ μενούσης με ῥύσασθε, ἵνα μεγάλως κἀγὼ τὴν ὑμῶν δοξάζω μνήμην.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν οἱ Ἀθληταὶ, ζωαρχικῇ δεξιᾷ. Θεὲ καὶ Κύριε, τούτων σεπταῖς παρακλήσεσι, σῶσον πάντα τὸν λαόν σου. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε σκηνὴ, τοῦ ἁγιάσματος σεπτὴ κιβωτὲ, λυχνία θείου φωτὸς, ἄρτου ζωῆς τράτεζα, Λόγῳ παλάτιον ἔμψυχον, οἶκον Πνεύματός με δεῖξον. Κανὼν τῷ Προδρόμῳ. Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα » Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔ» σπλαγχνος. Τροπάρια.

Ἀπορρήτοις λάμψεσι διαλάμπων Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβείᾳ σε καταύγασον τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ῥᾳθυμίας ὕπνῳ με συσχεθέντα, Πρόδρομε Χριστοῦ, καταυγάσας χάριτι διέγειρον, τῷ προθύμως τὰ θεῖα πράττειν θελήματα.

Ἀπὸ πάσης θλίψεως ἐναντίας λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖόν σε πλουτήσαντας, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Δεσπότην Μακάριε. Θεοτοκίον.

Καταιγὶς χειμάζει με ἁμαρτίας, Ἄχραντε ἁγνή· σπεῦσον ἐξελέσθαι με, εἰσάγουσα μετανοίας πρὸς τοὺς λιμένας Πανάμωμε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Πυρὸς σβεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευ» χὴ· δροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τῷ θαύ» ματος, μὴ φλογίζουσα μηδὲ συγκαίουσα » τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτὴρ, τὰ ἄπειρα πταίσματα Χριστὲ συγχώρησον, καὶ μελλούσης με ῥῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατεδαπάνησα νῦν τὸν πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῷ φθείρομαι, ὑστερούμενος ἐνθέου βρώσεως· μετανοοῦντα, Σωτὴρ, δέξαι καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικά.

Νεκρὸν εἰργάσασθε τὸν πολεμοῦντα ἐχθρὸν, τὰ μέλη νεκρούμενοι πολλαῖς κολάσεσιν, ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες· διὸ οἱ Πιστοὶ εὐσεβῶς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Δαιμόνων φάλαγγας, τυράννων πᾶσαν πληθὺν, τοξεύμασι Μάρτυρες ἐτραυματίσατε καρτερίας τε καὶ γενναιότητος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀληθῆ μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν σωτήριος ἐδείχθης πᾶσιν Ἁγνὴ, παθῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα, πρὸς γαλήνην τε πάντας μετάγουσα τῆς μετανοίας, Σεμνὴ, τοὺς ἐν γῇ ταπεινούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρόδρομον, πατρῷαν ὡς ἔλυσας φωνὴν ἐν τῷ τίκτεσθαι, διάλυσον τοὺς βρόχους τῶν ἡμῶν ἁμαρτημάτων.

Ἥλιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι σωτήριον ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρωσαι παθῶν, παρενοχλούντων τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Στεῖραν ψυχὴν κέκτημαι, καρδίαν δὲ ἄτεκνον· στείρας θεῖον βλάστημα, καρποὺς μετανοίας με βλαστάνειν ἐνδυσώπει, Βαπτιστὰ Χριστοῦ, ἀπαύστως.

Τριαδικόν.

Ἴσον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξάζομεν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐνθέως μελῳδοῦντες: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας παιδίον Πανάμωμε, Χριστὸν, τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν ἐργαζόμενον, τῶν πεπαλαιωμένων τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, » τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς, » Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπε» ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ προσώζεσαν, καὶ κατεσάπησαν οἱ τῆς ψυχῆς μου μώλωπες Χριστὲ, καὶ ταλαιπωρήσας κατεκάμφθην διόλου· φαρμάκοις μετανοίας, Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Δολίως ὄφις με ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας, ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κράζω: Μὴ ἀπώσῃ με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ τεταπεινωμένον. Μαρτυρικά.

Οὐ παρετράπητε κρείττονος στάσεως, τοὺς τοῦ σταυροῦ δὲ Πανεύφημοι ἐχθρὺς, τὺς ὑπὸ σκελίζειν ὑμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε τελείως, Σοφοὶ ἀνατραπέντας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπογραφίων Τσικωνάτων

Ὑμᾶς πανεύφημοι Κυρίου Μάρτυρες, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμός, οὐ τροχὸς μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρίσαι Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγγυητής μου γενοῦ, Μῆτερ Θεοῦ, ὅπως ἐπιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρτημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελ-
» πον: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δῆμον προχοαῖς ταῖς Ἰορδάνου λούεις, κηρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι: Τὰ τῶν παθῶν μου ῥεῖθρα ξήρανον, πηγάς μοι δακρύων ἐπιπέμπων.

Ἔντρομος γενοῦ, ἐννοουμένη ὅλη ψυχὴ τὸ κριτήριον τοῦ Παντοκράτορος, κράζουσα: Οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, οἴκτειρόν με, σῶσον, καὶ τῶν βασάνων ῥῦσαι.

Χείλη ῥυπαρὰ, καὶ μολυνθεῖσαν γλῶσσαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, ἅγιε Πρόδρομε· σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι, παντοίαις προσβολαῖς τοῦ πλάνου ἀπαύστως κλονουμένῳ.

Τριαδικόν.

Ὄμβρισον ἡμῖν, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ὁμοούσιε, πταισμάτων ἄφεσιν· ὅπως τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑψωσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόκῳ, βαράθρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε· ὅθεν φωναῖς σε χαριστηρίοις πίστει, Κόρη, ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς,
» παρθένον ἀναδείξας σε, Ἁγνὴ, μετὰ
» τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυ-
» τῆς Ποιητήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα σου μεγαλύνω τὸ μακρόθυμον Δυνατὲ, μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Λόγε συκῆν, κραυγάζω σοι, ὅπως τῆς μετανοίας καρποὺς τροσφέρω σοι.

Ὡς φοβερὸς, σὺ μόνε Κραταιὲ καὶ Δυνατέ! καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζεσθαι; ἐν ᾗ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικά.

Σωμάτων ἀλγηδόνας, ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί· διὸ ἰάσασθε τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπώτατα, ἰατῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν ἡ θήκη τῶν λειψάνων τὰς αὐγὰς τῆς θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ καταυγάζει ψυχὰς τῶν πίστει, Ἀθλοφόροι, εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη, προηγουμένη νέου λαοῦ, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρίτωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς ζωήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα-
» στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ,
» Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐ-
» τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακα-
» ρίζομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ οἴκου, οἷα οὐρανὸς, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ· ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐαις θείαις φρυκτωρεῖς τοὺς καθ' ἑκάστην σε νῦν ἐν τούτῳ μακαρίζοντας.

Ὡς ὑπάρχων γνήσιος τοῦ Δεσπότου φίλος Βαπτιστὰ, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεῖ γνώμῃ ἀκλινεῖ, Παμμάκαρ καρδίωσον, καὶ τὰ πάθη τὰ φθοροποιὰ, ἀποβδελύττεσθαι, συνωθοῦντα πρὸς ἀπώλειαν,

Σὺ οὐκ ἔφυς κάλαμος, ἐναντίοις πνεύμασι Σοφὲ κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν θεῖος στηριγμὸς, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα Ἐκκλησίας· ἣν ταῖς σαῖς εὐχαῖς τήρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων ἅπαν σκάνδαλον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἔλευσις ἐπὶ θύραις· τί οὖν οὐ πενθεῖς σαυτὴν, ἀθλία ψυχὴ, ζῶσα ἀμελῶς; ἀνάνηψον, βόησον τῷ Κυρίῳ: Φεῖσαί μου Σωτὴρ, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ Προδρόμου, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα τοῦ Ἡλίου ὤφθης ἀληθῶς, τῷ λάμψαντος ἐκ τῶν σῶν, Ἄχραντε ἀγνὴ, λαγόνων, καὶ λύσαντος τῆς ἀπάτης σκότος χαλεπόν· ὅθεν ἐν πίστει σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Οἴμοι! τί ὡμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΕΣ

κοπῆ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή: Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἁγία Δέσποινα, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν βοήθειάν σου καταπεμψον ἡμῖν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ ξυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἐδικαίωσας, Χριστὲ, τὴν Πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὕτω Δέσποτα καὶ ἐμὲ ἀπογνόντα, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι Ἀγαθὲ κολάσεως, δέομαι.

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἑτοιμάσαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς, μακαρίσωμεν Ἰωάννην συμφώνως, ὅπως, τούτου θείαις προσευχαῖς, πταισμάτων ῥυσθείημεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὸ ποτήριον Χριστοῦ πιόντες Μάρτυρες προθύμῳ ψυχῇ, θολερῶν ἡμᾶς ἁμαρτημάτων καὶ νόσων, ἐπομβρίαις θείων προσευχῶν, λυτρώσασθε Ἅγιοι. Δόξα.

Ἀνάλαβε Θεὲ, ἡ παντοδύναμος Τριὰς καὶ Μονὰς, τοῦ Προδρόμου σου ταῖς προσευχαῖς με σῶσον, λυτρουμένη σκότους, καὶ φλογὸς τῆς ἀποκειμένης μοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, Παρθένε, πράξεσι σπιλούμενος, σὲ τὴν ἄσπιλον τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἱκετεύω· ῥύπου με παντὸς καθάρισον Δέσποινα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικὰ. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν Δαιμόνων ὁρμὰς, τὰς κατ' ἐμοῦ ἐπερχομένας Φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ Θανατῶσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶν τὰς βουλάς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καθ' ἑκάστην ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι ἀπὸ τούτων με Δέσποτα. Παῦσον τὸ πολυτάραχον τοῦ βίου κλυδώνιον· ῥῦσαι γεέννης, καὶ σκότους τοῦ αἰωνίζοντος, δέομαι, Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι κόσμον μετὰ δόξης, ὡς ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παρισταμένων τῷ κριτηρίῳ τῷ σῷ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἑλκομένου, καὶ σάλπιγγος σφοδρῶς ἠχούσης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; Δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὑρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστὲ ὁ Θεός μου, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦρας ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστὲ, τὸν σὸν σταυρὸν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐρχόμενος, καὶ τύπον ἡμῖν παρέσχες, ἐν σοὶ τοῖς θέλουσι ζῆν, πῶς συνδοξασθῶμεν σοὶ καὶ ζήσωμεν. Αὐτὸς καταξίωσον, καὶ ἡμᾶς συμμετόχους σοι τῶν παθημάτων καὶ τῆς δόξης γενήσεσθαι, τὴν σὴν νέκρωσιν ἑαυτοῖς περιφέροντας. Νέκρωσόν μου, Φιλάνθρωπε, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ ἐκ τοῦ θείου σου φόβου, μέλη τὰ ταύτης καθήλωσον, νεκρὸν πρὸς τὸν κόσμον, ζῶντα δὲ ταῖς ἐντολαῖς σου μόνον ποιήσας με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος ἀπολογίας μικρᾶς ἀφορμὴν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με τέλος βίου τὸ ἄδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης, πρὸ θανάτου, πρὸ κρίσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἔνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἁγνὴ, τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου Κεφαλληνιακής Λογοτεχνίας

Θρόνος Χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων, γεγέννησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφὴν ἀναπλάσαι θέλων, κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε σαρκοφόρος, ὡς εὔσπλαγχνος, σταυρὸν καὶ πάθος δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν ἡμῶν τὴν κατάκριτον φύσιν τῷ Πλάστῃ, σὺν τούτῳ εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν: Παράσχου πταισμάτων τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ῥεῖθρα δακρυρροΐας ἐμῆς, τῆς ἐξ ὀμμάτων μου, Υἱὲ ποθεινότατε, ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως οὐ κατισχύσει ποτέ, (ἡ Ἁγνὴ θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο)· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, τὸ φωτίζον φωτίσματα δι' οὗ φωστῆρες οἱ μεγάλοι πεπήγασιν, οἱ οὐράνιοι, καὶ τὸ πᾶν κατουσίωται. Τί μου τὸ βλέπειν Ἥλιον, φωτὸς ἐμοῦ δύναντος; Φῶς μου γλυκύ, πῶς ἐσβέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου μου; λοιπὸν ἀπαλείψω, τῶν δακρύων μου τοῖς ῥείθροις, κόρας ὀμμάτων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς ποτὲ ὁρῶσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ: Ποῦ πορεύῃ, Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ, τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε; Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε· μή με παρέλθῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς, τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ Ζωοδότα, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου, Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικον.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα, θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα: Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι τὴν καρδίαν ἡ Ἀμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται τὸ ῥῆμα, ὃ εἴρηκεν ὁ Συμεών, τῇ καρδίᾳ ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξαναστηθι, καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν: Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ ὡς κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν ἑκουσίως, ὡς οἶδε, καὶ ὡς εὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλείας κατηξίωσε.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ Πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ ΠΕΡΙΑΙΘΕΡΙΟΝ

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σε Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ Πιστοὶ καταχρέως σε ἀεὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἑκών, Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν, Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σε Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μεμυκότα σε κόρας, Υἱὲ παμφίλτατε, ὀφθαλμοῖς καθορῶσα, τὸ φῶς μου σβέννυται· οὐδὲ γὰρ Ἥλιον ὁρᾶν ὅλως ἀνέχομαι· ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμοὺς ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς. Σκοτίσθητι φῶς Ἡλίου· ὁ γὰρ δοὺς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ, ἐν τῷ σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κόσμον ὑψοῖ Χριστός, ὑψωθεὶς ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυ-
» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔ-
» σωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Τὸν ἀκαταλήψιᾳ κατανοούμενον σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα, πάλαι Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε, ἄμπελον ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι σταυρῷ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας εὐφροσύνης, ἅπασαν μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Μαρτυρικά.

Νόμοις οὐχ ὑποπίπτει ἐπαίνων, Μάρτυρες, ἡ ὑμῶν καρτερία· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πᾶσαν βροτῶν, πόνους ὑπηνέγκατε, καὶ πρὸς λῆξιν ἄπονον ἐσκηνώσατε εὐφραινόμενοι.

Κύματα τῶν βασάνων ὑπερνηξάμενοι κυβερνήσει τοῦ Λόγου, πανεύφημοι Χριστοῦ Ἀθληταί, λιμένας ἐφθάσατε οὐρανίους, θείας γαλήνης ὄντως ἐπαπολαύοντες,

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα Κύριον κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὑμνησας ὄντως τὴν ἄπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πέμπτον πέφυκεν ἆσμα νῦν τῇ Παρθένῳ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης, ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι διάνοιξον, δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Ἔστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Παναμωμε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα τὴν ψυχήν μου στῆσαι, καὶ σῶσαί με.

Μόνην ἐκ γενεῶν σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σὺ σεσωμάτωται ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτείαις σου.

Πόκος καθάπερ, ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ὀμβρήματα τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἱκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσά-
» ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί-
» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-
» σαν, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι, καὶ Παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Λῃστὴς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται. Θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδὰμ ζωᾶται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας φλόγα, σταυρούμενος Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα· τὴν ἀπάτην δεσμευθείς· γυμνούμενος ἐνδύεις καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Ὁ δείξας ἀειφανεῖς ἀστέρας τοὺς Μάρτυρας, ἀσεβείας σκότος διασκεδάζοντας, τούτων παρακλήσεσι Χριστὲ, τὴν νύκτα τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

παθῶν μου ἀποδίωξον, καὶ φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν μου.

Νομίμως οἱ εὐκλεεῖς ἠρίστευσαν Μάρτυρες, νομίμῳ πίστει ἐστεφανώθησαν, καὶ παρανομούντων τὰς βουλὰς ἐξέκλιναν ἐμφρόνως, καὶ τὴν τρυφὴν τὴν Θείαν ἔλαβον, καὶ τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ χοροί σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλου τὴν κατάραν διὰ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνὴ ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἡ ἀπαλλάξασα γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα, ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες ἐπισασίᾳ, διαμένουσιν ἄπρακτοι, α'σχύνης πληρούμενοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν με πλήρωσον Δέσποινα, ἡ τὸ Θεῖον ὕδωρ κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινοὺς ξηράνασα χειμάῤῥους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα Θείᾳ σου γαλήνῃ πραΰνουσα.

Παρῆλθε τὰ σκιωδῶς τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν, ἱλασμὸν, καὶ φωτισμὸν ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προ» βλεπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρό» μῳ ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ » σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ψυχῶν τὴν παντελῆ ἀπολύτρωσιν περιποιούμενος Χριστὲ, Πατρὸς εἰς χεῖρας παρέδωκας τὴν παναγίαν ψυχήν σου, ἐν ξύλῳ ἑκουσίως κρεμάμενος.

Ὁ ἄδικος κριτὴς κατακρίνει σε, δικαιοκρίτα Ἰησοῦ, τεθνᾶναι ξύλῳ κρεμάμενον, ὅπως ἡμᾶς δικαιώσῃς, ἀδίκῳ δυσμενεῖ ὑποκύψαντας.

Μαρτυρικά.

Ἰδεῖν κατηξιώθητε, Μάρτυρες, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ κινδύνοις πλείστοις, καὶ θλίψεσι, καὶ ἀνηκέστοις βασάνοις, ἐν γῇ περιφανῶς ὁμιλήσαντες.

Χειμῶνα πειρασμῶν ὑπεξήλθετε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἀμοιβῶν ἐπουρανίων ἐφθάσατε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων σεπτοὶ κατηριθμήθητε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία Θεομῆτορ διῆλθέ σου εὐλογημένη τὴν ψυχὴν, ἡνίκα εἶδες ξαυρούμενον, τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ εἰς χεῖρας ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραθέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου διὸ, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· ἀπεγνωσμένον με σῶσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἡλίου ὄχημα σεπτὸν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Ὑφάνασα ἱστὸν ἐξ αἱμάτων σου παρθενικῶν, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις Κόρη ἐνδύοντα, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἀπάτῃ γυμνωθέντα με, ἔνδυσον.

Κοιλάδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρῖνόν σε ἀναλαβὼν ὁ Πλαστουργὸς, ἐκ σοῦ τῷ κόσμῳ διέπνευσε πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεόνυμφε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς » σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν » ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χρι» στὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ἵστασο κρινόμενος, δικαιοκρίτα Χριστὲ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἔχθραν, καλάμῳ τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν τελείαν ὑπογράφων μοι.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο σαρκὶ κρεμάμενον Χριστὲ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος μετέβαλεν Ἥλιος, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερράγησαν.

Μαρτυρικά.

Τὰ τῆς γῆς πληρώματα καθηγιάσατε· ὡς πληρωταὶ γὰρ τῶν Θείων νόμων, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἁγιωσύνην ἀθλοῦντες ἐκληρώσασθε.

Οἱ περικαλλέστατοι καὶ θεαυγέστατοι, οἱ Θείαν δόξαν ἐνδεδυμένοι, καὶ ἀπογυμνώσαντες ἐχθροῦ τὴν κακίαν, οἱ Μάρτυρες τιμάσθωσαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κέντρο Ελληνικής Λογοτεχνίας - Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Αριστείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Θεοῦ λοχεύτριαν, δι' ἧς κατάρα ἀπεστειρώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Εὗρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε παραστήσωμαι. Νόμῳ με τροπούμενον τῆς ἁμαρτίας Ἀγνὴ, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ἀλλοτρίου συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημνοῖς πταισμάτων ὠθούμενον ἐπίστρεψον.

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν ἐθεάσατο ὁ Ἡσαΐας, κατάφλεξόν μου τὴν ὕλην Παναμωμε τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ φώτισόν με, δέομαι.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου Χριστῷ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη δι' ὅλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν » κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς » εὔσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Ὑψωθεὶς Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις ἔπτωσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ψυχαὶ τῶν Δικαίων, σὲ ἐπὶ ξύλου, πάλαι τὴν ψυχὴν παραδόντα, Δέσποτα, ὡς ἠσθοντο, αἰωνίων Λόγε δεσμῶν ἀπελύοντο.

Μαρτυρικά.

Ὡς στερρὸι ἀδάμαντες, τῶν βασάνων πᾶσαν τὴν πυρὰν καρτερίᾳ γνώμης ὑπηνέγκατε, καὶ τὸν ἐχθρὸν ταπεινωθέντες, ἐπτώσατε.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστὸς ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις δοξαζόμενος Θεοτόκε, μόνη πανθαύμαστε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με ῥᾳθυμίας Δέσποινα βυθὸς· ἁμαρτίας κῦμα μὴ καλύψῃ με, ἀλλὰ τῇ σῇ μόνῃ πρεσβείᾳ σωθήσομαι.

Ἀγαθὸν κυήσασα εὐεργέτην καὶ δημιουργὸν, παναγία Δέσποινα φιλάγαθε, τὴν ψυχήν μου κεκακωμένην ἀγάθυνον.

Νόμῳ προετύπου σε ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Πάναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ: Ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος » τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐ» δρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας: Ὁ Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἔστεψαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προῤῥίζους ἐκτέμνοντα τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα ἐπενδύσῃ με στολὴν Λόγε ἄφθαρτον, γυμνοῦσαι θελήματι, καὶ φέρεις ἐμπτύσματα καὶ ῥαύρωσιν καὶ πάθος, ἀπαθὴς ὢν κατ' οὐσίαν.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι γενόμενοι παθημάτων, Ἅγιοι, τοῦ πάντων Δεσπόζοντος, εἰκότως ὑπάρχετε υἱοὶ καὶ κληρονόμοι βασιλείας ἀσαλεύτου.

Ξύλοις οὐκ ἐνείματε σέβας ἀλογώτατον, τὸν ξύλῳ τανύσαντα χεῖρας Χριστομάρτυρες σεβόμενοι ὡς πάντων Βασιλέα καὶ Δεσπότην.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει Παναμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν κόσμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὑμνῶ σε Παναμωμε· Θεὸν ὑπερύμνητον ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, θεοῦντα τοὺς μέλποντας, Παρθένε Παναγία: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἡ κυήσασα· ἔγειρόν με κείμενον ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν φορέσαντα, τέτοκας Ἀγνὴ· ὃν ἱκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελ» πον: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑψιστε Θεὲ, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν ποτιζόμενος ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς· λόγχῃ κεντᾶσαι, ἐναποσφάττων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδείσῳ Ἀδὰμ καταβαλόντα.

Λύεις με δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας Λόγε, θελήσει δεσμούμενος, καὶ αἰωνίοις δεσμοῖς, Σῶτερ, δεσμεύων τὸν δυσμενῆ Βελίαρ· ὅθεν σου δοξάζω τὸ πάθος εἰς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε, φωτὸς ἐν μετοχῇ αὐλοῦ, φῶτα ὄντες δεύτερα, ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος τῆς

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Δουρίου

πλάνης ἐξαίροντα, καὶ πάντων Πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζοντα ἐνθέως.

Ἱερουσαλὴμ τῆς ἄνω ἐλευθέρας υἱοὶ χρηματίζετε, καταφαιδρύνοντες τῶν πρωτοτόκων Μάρτυρες Ἐκκλησίαν, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱστασο σταυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη πηγνύμενον Δέσποινα Χριστὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, ἄναρχε ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ περικαλλὴς καὶ θεαυγὴς Παρθένος, καλῶς ταῖς ἰδέαις με κάλλυνον, φαίδρυνον, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτός, τῆς μετανοίας πύλην φωταυγῆ μοι ἄνοιξον, ἀποδεικνύουσα πᾶσαν εὐθεῖαν ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσαν εἰς θείου θελήματος εἰσόδους.

Ἅγιον Ἁγνὴ ὑπεραγία Λόγον, Πιστοὺς ἁγιάζοντα, ἀῤῥήτως τέτοκας· τοῦτον δυσώπει, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου νῦν καθαγιάσαι, κακίᾳ μιανθεῖσαν.

Ῥεῖθρον διαυγὲς, πηγὴ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ προελήλυθεν, ἁγία Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι: Τὰ ῥεῖθρα τῶν κακῶν μου ξήρανον τοῖς ἔμβροις τῆς σῆς Ἁγνὴ πρεσβείας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα» στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, » Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐ» τῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακαρί» ζομεν.

Τροπάρια.

Ὡς ἀμνὸς ἀνήρτησαι ἐπὶ ξύλου Δέσποτα Χριστὲ, τὰς σιαγόνας συνθλῶν λύκου νοητοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ τὰ λογικὰ Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

Στέφανον ἀκάνθινον ἀνεδήσω οἷα Βασιλεὺς βασιλευόντων Χριστὲ, τὰ τοῦ πονηροῦ καθαίρων βασίλεια, καὶ ἐκ ῥιζῶν τέμνων, Ἀγαθὲ, πλάνης τὴν ἄκανθαν· ὅθεν πίστει σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Ἔστραψεν ὡς ἥλιος ἡ βεβαία ἔνστασις ὑμῶν, καὶ πᾶσαν τῶν δυσμενῶν ἔλυσεν ἀχλὺν, Μάρτυρες ἀήττητοι, φωταγωγοὶ πάντων τῶν Πιστῶν, πύργοι ἀκλόνητοι εὐσεβείας ἀξιάγαστοι.

Φάλαγξ θεοσύλλεκτος, στρατὸς θεῖος, δῆμος ἐκλεκτὸς, ἁγία παρεμβολὴ, ὤφθητε ὑμεῖς, Μάρτυρες πανεύφημοι, τοῦ πονηροῦ τὰς παρεμβολὰς ἐξαφανίζοντες, τοῦ Σωτῆρος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φυτουργὸν ἐκύησας εὐσεβείας τὸν Δημιουργὸν, φυτεύοντα ἐπὶ γῆς γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ τὴν ἐκβλαστήσασαν ἀπὸ φυτοῦ λύοντα ἀράν· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσειστον σωτηρίας τέτοκας Ἁγνὴ, ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θείαις προσταγαῖς, τὸν θεμελιώσαντα· ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς σὲ μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτευε.

Ἐν ὁδῷ εἰρήνης σου προσταγμάτων θείων ἀπλανῶν πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποίησον Ἁγνὴ, Δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐπαγωγὰς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νοῦν μου καταυγάζουσα.

Νυσταγμῷ κρατούμενον ἀμελείας βλέπων ὁ ἐχθρὸς, ἐπέρχεται ἀναιδῶς, ὕπνῳ ἡδονῆς, ἐλπίζων συλῆσαί με· ἀλλ' αὐτή με φύλαξον Ἁγνὴ, τῇ ἀκοιμήτῳ σε μεσιτείᾳ Μητροπάρθενε.

Ὡς αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἁμαρτιῶν τὸ πλῆθος, καὶ τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι· ἀλλ' ἡ Κριτὴν τέξασα Θεὸν, τότε με τήρησον Θεοτόκε ἀκατάκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους, Φιλάνθρωπε.

Οἱ Σταυρός σου Χριστὲ, εἰ καὶ Ἅδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσωσε τῶν ἀνθρώπων· ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης
Μουσείο Τυπογραφικών Χαρακτήρων

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. Μακαρίζομέν σε.

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἔβόα: Ὢ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀναβὰς ἐν τῷ σταυρῷ, πᾶσαν ἐκλόνησας Δαιμόνων πληθὺν, καὶ κατέῤῥαξας τὸ ὀλέθριον κράτος τοῦ τυράννου Δέσποτα Χριστὲ, σώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ἐκεντήθης τὴν πλευράν, κρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας μοι· προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας, ἐξηλώσας ἅπαν ἐμπαθὲς τῶν ἀνθρώπων νόημα. Μαρτυρικά.

Μιμηταὶ τοῦ Χριστοῦ παθῶν γενόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν βάσανον, Ἀθλοφόροι Κυρίου, διελθόντες, τῶν ἐν οὐρανοῖς, τερπνῶν ἠξιώθητε. Δόξα.

Προσκυνοῦμέν σε πιστῶς, Θεὸν τὸν ἕνα ἐν προσώποις τρισὶ, τὴν ἀδιαίρετον, καὶ ὁμότιμον φύσιν, κράζοντές σοι: Δόξα σοι Μονὰς, Τριὰς ὁμοούσιε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ Θεοχαρίτωτε, καὶ τὰς τοῦ Υἱοῦ τρώσεις βλέπουσα, τὴν ψυχὴν κατετρώθης, ἀνυμνοῦσα τούτου τὴν πολλὴν, ὄντως συγκατάβασιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Βέλη ἠκονημένα ὑμεῖς, τοῦ Δυνατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστολοι, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀπτέρῳ τάχει σαφῶς, πάντα τῶν Δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρίφλογα, βέλη ὄντως Μακάριοι, πολυθεΐαν ἐκποδὼν ποιησάμενοι, καὶ διδάξαντες τὴν εὐσέβειαν ἅπαντας, πρόβατα χρηματίσαντες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρχιποίμενος ὄντως, ὃς λύκων μέσον ἀπέστειλεν, ὑμᾶς, τοῦ προΰναι τὴν αὐτῶν θηριωδίαν, διὰ τῆς Πίστεως.

Λόγῳ μαθητευθέντες Θεοῦ ἐνυποστάτῳ, τῷ βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν, καὶ προσλαβόντι αὐτῶν ἀληθῶς τὴν φύσιν, καὶ θεώσαντι, αὐτῷ οὖν ἑπόμενοι, θείοις ἴχνεσι Πάνσοφοι, καὶ τὴν πτωχείαν τὴν αὐτοῦ ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἡγησάμενοι Ἔνδοξοι· ὅθεν καὶ ἀπερρίψατε χιτῶνα τὸν δεύτερον, μὴ βακτηρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῷ ἐπαγόμενοι· καὶ νῦν οὐρανίους θησαυροὺς κληρονομῆσαι κατηξιώθητε.

Σάλου τῶν πειρασμῶν, καὶ δεινῆς ἐρεσχελίας τῶν ἀσέμνων αἱρέσεων, Δαιμόνων κακοβουλίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς συστροφῆς, καὶ ζάλης Παμμακάριστοι, πυρὸς ἀφεγγοῦς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκώληκος, βρυγμοῦ τε ὀδόντων, πάσης ἄλλης κολάσεως, ταῖς πρὸς Κύριον ἱκεσίαις λυτρώσασθε πάντας ἡμᾶς, καὶ τεύξασθαι, αὐτὸν δυσωπήσατε, δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων, τῆς ἀρετῆς ἀντιδόσεων, τυχεῖν κληρουχίας, οὐρανῶν τε βασιλείας, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ὅμοια τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης ἱερωσύνης κανὼν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φανώτατος πυρσὸς, ὁ τῆς νίκης ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν Πιστῶν στηριγμὸς, καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμψεσιν εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ θείου ζήλου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι· πηγὴ ἡ πηγάσασα ἐν τοῖς Μύροις, Νικόλαε, μῦρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβατων

τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχων ἁμαρτημάτων πληθὺν, πεπωρωμένος, καὶ τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, βοῶ σοι ἐν κατανύξει, καὶ συντριβῇ λογισμῶν: Κόρας τῆς ψυχῆς μου φωταγώγησον· καὶ γὰρ τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐκύησας Ἄχραντε, τὸ καταυγάζον οἰκουμένης τὰ πέρατα, τοῖς πυρσεύμασι τῆς αὐτοῦ ἐπιγνώσεως. Φώτισόν μου, Παναμωμε, τὸν νοῦν ταῖς λαμπρότησι τῆς σῆς πρεσβείας, γενέσθαι υἱὸν φωτὸς ἀξιοῦσά με, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυσηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας· διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται. Ὧν ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Ἀνορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε. Ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα. Ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς καὶ ὕμνοις, ἅπαντες Πιστοί· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς καθικετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας πᾶσι Πιστοῖς τὴν ἄψευστον, καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, καὶ ἀειπάρθενε, σὺν τοῖς θείοις Αὐτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησεν· ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ θείους κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικοὺς σαγηνευτὰς, σαφῶς· ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, ῥυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους, τὴν ἐμὴν φωτίσατε σκοτισθεῖσαν ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν Πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε ἄχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον Ἁγνὴ, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σῶσαι πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸ ἀπόῤῥητον μυστήριον τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν· τοὺς ῥήτορας ἁλιεῖς ἐπεστόμισαν, καὶ γεγόνασι τῶν ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς θείας γνώσεως. Δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τῦ

βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϋνον τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυ» θρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ » βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔ» σωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Ἔλλαμψιν πρωτοδότως τὴν φωτοδότιδα, τοῦ σαρκὶ ὁμιλῆσαι βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες Ἔνδοξοι, τῆς ψυχῆς μου λύσατε πάντα ζόφον, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Τείνας, καθάπερ βέλη, τὸ θεῖον τόξον, ὑμᾶς εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας τοῦ Βελίαρ πάντα, καὶ ἰωμένους Πιστῶν τὰ τραύματα.

Ἔχοντες τὴν σοφίαν αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα Ἀπόστολοι τὰ πέρατα· διό με φωτίσατε, τοῦ δυσμενοῦς ἅπασαν κακουργίαν ἀποκρουόμενοι. Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς θείοις Ἄχραντε Ἀποστόλοις, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Πέμπτον προσάξω σοὶ Νικόλαε μέλος. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ Πάτερ οἰκειωθεὶς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τούτου ἐπλήρωσας θελήματα, δι' ὧν ἐχρημάτισας κατὰ πάντα ἅγιος, θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Ἔχοντές σε προστάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περιστάσεσι Μάκαρ καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως.

Μύρων Ἀρχιερέα Χριστὸς σε ἔχρισεν, εὐωδίαις θαυμάτων ἡμᾶς εὐωδιάζοντα· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, δυσωδίας λύτρωσαι ἁμαρτίας ἡμᾶς Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε χορὸς ἐκάλεσεν ὄρος θεῖον Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον· ὅθεν δυσωποῦμεν, μετανοίας πύλας Παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστά» ξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρί» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν » τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στε» ρέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ σάρκα ὑπερβολῇ πτωχεύσας χρηστότητος, δι' αὐτὸν πτωχεύσαντας κατεπλούτησεν, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ὑμᾶς, χαρίσμασι παντοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα, θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Ἐπλήγην τῷ ἰοβόλῳ ὄφεως δήγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν καρδίαν κέκτημαι· ὅθεν σοι βοῶ, τῷ δι' ἐμὲ Χριστὲ τραυματισθέντι: Τῶν Ἀποστόλων σου δεήσεσιν, ἴασαι καὶ σῶσόν με, δέομαι.

Σαγήνῃ τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἐκ βυθοῦ κακίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυμίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ἀναγαγόντες με, προσάξατε τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζόμενον. Θεοτοκίον.

Τὸν ὄμβρον δεξαμένη τὸν ἐπουράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦτον ἱκέτευε, ῥῆσαί μου τοὺς ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος ξηράναι τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σῶσαί με τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου Σοφὲ, τῆς τούτου κακουργίας καὶ ἐπηρείας διατήρησον μέγιστε ἀτρώτους Νικόλαε.

Ὁ βίον ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ παρίσασαι θρόνῳ τῆς Τριάδος ἱερῶς, ἡμῖν ἁμαρτημάτων καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πάσας ἀπέλασον, σοῦ ταῖς σελασφόροις εὐχαῖς Νικόλαε· κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν· κυβέρνησόν με Πάτερ, πρὸς ἀπαθείας ὅρμον, δέομαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε. Θεοτοκίον.

Ἀρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς Βασίλισσα, κροσσωτοῖς χρυσέοις Θεοχαρίτωτε πε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου Καστοριάς

ριβεβλημένη ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου Κόρη προξενοῦσα, πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρό-
» μῳ ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ
» σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ἡ θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ τοῖς Ἀποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι θύραν διήνοιξε, τοῖς τούτων διδάγμασι.

Υἱὲ Θεοῦ, υἱοὺς κατὰ μέθεξιν τοῦ οὐρανίου σου Πατρὸς τοὺς Ἀποστόλους ἀνέδειξας· ταῖς παρακλήσεσι τούτων, υἱοὺς φωτὸς ἡμᾶς πάντας ποίησον.

Οἱ θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλοντες σὺν τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς φοβερᾶς καὶ φρικτῆς με, Ἀπόστολοι, λυτρώσασθε κρίσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου νιβωτὲ ἁγιάσματος, ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λογισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς δυσωποῦσα Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις σωθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλοντα· ὧν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς ἁγίαις σε ποίησον, πειρατηρίων παντοίων λυτρούμενος τοῦ βίου, Νικόλαε.

Ὁ Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε, πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς καρδίας μύρισον Ἅγιε, πάθη δυσώδη ἐκ ταύτης εὐχαῖς σου ἐκδιώκων ἑκάστοτε.

Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦντας, τελείᾳ ἀφανίᾳ παράπεμψον. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς ἡδοναῖς διηνεκῶς βυθιζομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥᾳθυμίας ἐν κλίνῃ ἀεὶ κατακειμένῳ καὶ ξένοντι.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν
» ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ
» ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Τροπάρια.

Οἱ πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀπόστολοι, ἐν ὑπερῴῳ, πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῖς προσφοιτῆσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Βέλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς ἀπέστειλε, συνθλῶντας βέλη τῆς πονηρίας· διὸ με ἰάσασθε, τετραυματισμένον τοῦ δυσμενοῦς τοῖς βέλεσι.

Οἱ καταστρεψάμενοι τῆς ἀσεβείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν ταῖς πλημμελείαις, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστολοι ἰάσασθε. Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με τοῦ σοῦ προσώπου· ἐκδυσωπεῖ σε ἡ ἀγνῶς τεκοῦσά σε, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πόρνα κατέαξας εἰδώλων Ἅγιε, βουλὰς ἀπράκτους αἱρετιζόντων ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Ῥθρισας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις ὅλως κατηγλάϊσαι· διὸ τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων γενοῦ τῶν καλούντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἀπερινόητος, Θεοχαρίτωτε, περιοχήν σε σωματοφόρος γενόμενος ἔσχηκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων περιεχούσης θλίψεως.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσπο-
» τα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν
» κατέυνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με, ὡς
» εὔσπλαγχνος. Τροπάρια.

Νεμομένην ἔστησας τῆς κακίας σῆψιν τῶν ἐθνῶν τὰς ψυχὰς, Φιλάνθρωπε, τῷ ἅλατι τῶν διδαχῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίσασαι τῶν κακῶν μου Δέσποτα Χριστέ· δός μοι χεῖρα, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ δικαιότατε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερᾶς, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως, τῶν εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με ὑπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν καὶ τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἅλεων ἀπέργασαι τὸν Δεσπότην σοῦ ταῖς προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσηται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νι-

κόλαε, τοὺς πρεσβευτὴν σε κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Ἰατρόν σε ἄριζον ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριζός· διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον τῶν εὐσεβῶς σοὶ προσιόντων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἄνανδρος Θεομῆτορ πέφηνας Ἁγνή· διὰ τοῦτο πίζει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς μου τὴν ῥαθυμίαν ἀπέλασον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος » τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας » ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας: Ὁ Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέῤῥαξεν ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ Θεόπται.

Ῥύπον τῆς κακίας μου, ῥείθροις κατανύξεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνατε, διδάσκοντες κραυγάζειν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ θείου Πνεύματος, ὕλην κατεφλέξατε πάσης ματαιότητος· διὸ φλογιζούσης με λυτρώσασθε γεέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς καταπτώσεως τοῦ Ἀδὰμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον πεσόντα με κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσωσον, τῷ βίῳ τοῖς πάθεσιν ἀθλίως καθ' ἑκάστην, περιπίπτοντα, Θεόφρον.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, παθῶν ἀμαυρότητα ἀεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίδου εὐσχημόνως παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Ἅπαν ἀνοιγόμενον κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχαῖς σου ἀπόφραξον σῶμα πονηρότατον, καὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν ἀνέσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὁλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζον τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας Θεοτόκε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ Παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελ- » πον: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς νοητὰς τῶν Ἀποστόλων, Λόγε, νεφέλας ἐξήπλωσας, ἐπιῤῥαινούσας ἡμῖν ὄμβρους πανσόφων, καὶ θείων διδαγμάτων, καὶ καταρδευούσας ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ ταύτην βαστάζοντες πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένην ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θείᾳ τεχνουργίᾳ, στηρίξατε Θεόπται.

Στέναξον ψυχή, καὶ ὀχετοὺς δακρύων ἐξ ὅλης προσάγαγε καρδίας, κράζουσα: Μόνε Οἰκτίρμον, σῶσον, ἰλάσθητί μοι, ταῖς τῶν Μαθητῶν σου πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Σιὼν ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἄνω πολίτην με ποίησον πόλεως, μετὰ τῶν θείων Μαθητῶν δυσωποῦσα, ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονὼς Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαε αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως ἐκφύγω παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Ἔστησας Σοφὲ, τῆς σῆς ἁγίας γλώσσης τοῖς ῥεύμασι, ῥεύματα Ἀρείου δύσφημα· ὅθεν βοῶ σοι: Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου ξήρανον εὐχαῖς σου, Νικόλαε παμμάκαρ.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, Δαιμόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἀλώσεως, πάντων ἀνθρώπων πονηροτάτης βλάβης, ἵνα σε ὡς ῥύστην ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς τὴν μοναρχίαν πίστει ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν: Πάτερ, καὶ Λόγε, καὶ πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Θεὸς φορέσας, ἀγνὴν σε παναμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν θείαν, Παρθένε, δεικνύει προστασίαν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα- » στρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, » Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα » αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μα- » καρίζομεν.

Τροπάρια.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαΐαις θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριζὸν,

Δημοσιεύσεις Βιβλίων

ὡς Ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς πλήρωμα Σοφοὶ κατενεώσατε· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς κόσμον πανευπρεπῆ, φέροντες Σοφοί, τὴν κατατακεῖσάν μου δαιμονικοῖς βέλεσι ψυχὴν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον μεσιτείαις, θεραπεύσατε.

Λάκκῳ κατωτάτῳ με ἁμαρτίας κείμενον Χριστὲ, καὶ ῥαθυμίας δεινῆς ὕπνῳ τὴν ψυχὴν ἐπιβαρυνόμενον διὰ τῶν σῶν Λόγε Μαθητῶν, ὥσπερ τὸν Λάζαρον, ἐξεγείρας σῶσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου ἔυθυνον τὰς πορείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν σοῦ τῶν ἁπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε δυσωποῦσαν ἄχραντον Ἀγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης ἔνθεος χρηματίσας, πάσας τοῦ Χριστοῦ ἐφύλαξας ἐντολάς· ὅθεν τῶν Πιστῶν φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ὡς ποτὲ διέθρεψας, ἀπορουῦσαν ἄρτου ἐν λιμῷ, τὴν πόλιν σου ὡς καλὸς Ὅσιε ποιμήν· ὡσαύτως διάθρεψον τὴν ψυχήν μου ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην εὐμοιρήσασαν.

Σὲ τὸν μέγαν Ἥλιον, τὸν ἐν ὕψει κείμενον ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε ποιμήν, πιστῶς ἱκετεύομεν, σελασφόροις λάμψεσι φωτὸς, σκότος ἀπέλασον ἁμαρτίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤγγικεν, ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανὴς τῆς παρουσίας Χριστοῦ· ἄγονε ψυχὴ, ἀπόθου τὸ ῥάθυμον, καὶ προθύμως βόησον Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με, Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φαεινὴν λυχνίαν σε ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἁγνὴ, λαμπάδιον νοητὸν φέρουσαν Χριστόν· δι' οὗ ἐφωτίσθημεν οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυσηρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε, λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν Σοφίας. Διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου μελωδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται. Ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὥσπερ νεφέλαι φωτειναὶ τὴν γῆν διήλθετε, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἐπιῤῥαίνοντες, καὶ καρδίας ταπείσας ἁμαρτίαις, θεῖοι Μαθηταὶ, πλουσίως ἠρδεύσατε.

Ὥσπερ ἀκτῖνες μυστικαὶ Ἡλίου, λάμψαντος ἐκ Κόρης ἁγνῆς, ἐφωτίσατε τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένους, θεῖοι Μαθηταὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὰς πυρακτώσεις τῶν δεινῶν καθυπομείναντες προθύμῳ ψυχῇ, κατεφλέξατε τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ πρὸς θείαν ἐπαναψυχὴν μετήλθετε Μάρτυρες. Δόξα.

Ἵνα δραχμὴν τὴν ἐν βυθῷ τῷ τῶν πταισμάτων συγχωσθεῖσαν Χριστὲ ἐξάρῃς, καὶ Πατρὶ προσαγάγῃς, Ἀποστόλους κήρυκας τελεῖς, διὰ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων καλλονὴ Θεοχαρίτωτε ὑπάρχουσα, ἀμαυρουμένον ἡδοναῖς με τοῦ βίου, μετανοίας λάμπρυνον αὐγαῖς, ὅπως μακαρίζω σε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσαι τοὺς πόνους θέλων βροτῶν, καὶ τὰ ὀνείδη, ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτήρ μου, σταύρωσιν φέρεις τὴν ἐπονείδιστον· χολῆς δὲ ἐγεύσω, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡμῶν τὴν πικρίαν πᾶσαν ἐξαίρων τὴν κάκιστον· ἐπλήγης λόγχῃ τὴν πλευρὰν τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγὰς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης ἰώμενος· ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἔνδοξον σταύρωσιν, καὶ προσκυνοῦντες τιμῶμεν λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, δι' ὧν ἐδωρήσω σοῦ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Πάθος τὸ σὸν Χριστὲ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, Οἰκτίρμον, χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφεων βλάβης βροτοὺς ἰοβόλου δήγματος ἐξαιρούμενος· καὶ νῦν σταυρωθέντος σου ἐπὶ ξύλου Μακρόθυμε, κόσμον ἐκ βλάβης ἐλυτρώσω τοῦ ὄφεως, καὶ ἀνύψωσας ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, δι' οὗ πᾶσα κτίσις εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶσαι Φιλάνθρωπε, εἰς τέλος πᾶσαν ὀδύνην, ὁ Πλαστουργὸς τοῦ Ἀδὰμ, ἥλοις προσηλώθης Ἀναμάρτητε Χριστέ· καὶ τῇ λόγχῃ θείαν πλευρὰν τρωθεὶς δι' ἡμᾶς, κωλύεις, Λόγε, τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, μὴ κωλύειν ἡμῖν τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον· ὅθεν δοξολογοῦντές σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, δι' οὗ πᾶσα κτίσις εὗρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Ἔχων πεφορτισμένον ἀεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἁμαρτημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἆραι ὄμματα· διὸ νενευκὼς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Ἐλέησόν με, ἡ Θεὸν πολυεύσπλαγχνον ἀνατείλασα ἐξ ἀχράντου νηδύος σου· δεῖξον τῶν θαυμασίων σου τὸ πλῆθος τὸ ἄπειρον· καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε, παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Λαίλαψ ἁμαρτιῶν χαλεπὴ ἐν τῷ πελάγει με τοῦ βίου κατέλαβε, καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ τὴν ἐμὴν καρδίαν ἀπογνώσεως. Ἁγνὴ ταῖς πρεσβείαις σου τὴν ζωήν μου κυβέρνησον, καὶ πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς τὸν ἀκύμαντον, πρὸς μετάνοιαν, πρὸς τελείαν διόρθωσιν· ἴδε μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, δίδου μοι χεῖρα κειμένῳ τῆς βοηθείας Πανύμνητε, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅλην ἁμαρτιῶν χαλεπῶν ἐπισυνάξας ἐμαυτῷ ἐθησαύρισα, καὶ τρέμω ἀπὸ προσώπου τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἀγαθὴ, πῶς ὑποίσω τότε τὸ κριτήριον· καὶ γὰρ ποταμὸς πυρὸς ἕλκει βήματος ἔμπροσθεν, καὶ μυριάδες τῶν Ἀγγέλων παρίστανται, τοὺς ἀνομοῦντας ἐν αὐτῷ ἀπορρίπτοντες· ὅθεν πρὸ τῆς ἐξόδου μου τοῦ βίου Πανάχραντε, καθικετεύω πρεσβεῦσαι, ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν φιλάνθρωπον Κριτὴν ἐλεῆσαι, καὶ συγχώρησίν μοι δοῦναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅλην ἀναλαβὼν τὴν ἐμὴν μορφὴν ὁ Πλάστης καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφῶσαι τὴν πρὶν πεσοῦσαν μορφὴν Ἀδὰμ βουληθείς· ἐν σταυρῷ ὑψώθη, ὡς ὑπεύθυνος, ἑκών, καὶ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς νῦν ἰάσατο, τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ παρειμένας τῆς βρώσεως. Ὃν ἡ Πάναγνος θεωροῦσα ἠλάλαζε: Τίς ἐστιν ἡ τοσαύτη σου, Υἱέ μου, ἀνείκαστος μακροθυμία; οὐ φέρω ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτώμενον ὁρᾶν σε, τὸν πάντα τῇ δρακὶ διακρατοῦντα Χριστὲ τὰ σύμπαντα.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ, τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν. Ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἔχοντες παῤῥη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Εκκλησιαστικών Τεκμηρίων

σίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγχῃ σου τὴν πλευρὰν, ὦ Υἱὲ, ὀρυττομένην καθορῶσα, τιτρώσκομαι τῆς λύπης δεινῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ξεναγμὸν ἐκ ψυχῆς προϊέναι ὅλως οὐ δεδύνημαι (ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεστῶσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σὺ καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε). Ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια (βοῶσα σὺν δάκρυσι); ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφραστος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βυθήσει προσηλωθεὶς, τῆς καταράς ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ἑκουσίως Οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ πάθη σου, Δέσποτα Χριστὲ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος: Οἴμοι Τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προστάγματι;

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ Πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστὲ, ἡ Μήτηρ σου ἑκουσίως παγέντα ἀμνὸν ὡς ἄκακον, θρῆνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο, Οἴμοι! βοῶσα, τὸ ἐμὸν πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς! καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις μέσον κακούργων, Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Ἐκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφεως· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανούς· καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα. Ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε (ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο)· πῶς οὖν εἰς λύπην ἡ χαρὰ νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παθῶν με σώζοις τῷ πάθει σου, Χριστέ μου.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν » ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ » πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ » ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθοκτόνον, Χριστὲ, ἐθελουσίως αὐτὸς ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν ἀποκτείναντα πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου δοξάζομεν τὴν ἀγαθότητα.

Ἀνυψώθης σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρὸς, καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου πολῖται Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος δοξάζοντες τῆς εὐσπλαγχνίας σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Εκκλησιαστικής Μουσικής Αθηνών

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ καθοπλισθέντες καλῶς, πρὸς πάλην πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος προσεχωρήσατε, σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῦτον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Ὡς ἀρνία σεμνὰ τῷ δὶ ἡμᾶς, Ἀθληταὶ, Ἀμνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, τὰς ἐναγεῖς περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν ὑμᾶς Πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν ἀγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν φύσιν ἀνακαινίσαντα ἀνθρώπων, Πανάμωμε, τῷ θείῳ παθεῖ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Πέμπτη δέησις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον τῆς ἐκεῖθεν ἀγαλλιάσεως καὶ τερπνότητος.

Ἔχων σε Θεοτόκε προστάτιν ἄμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος τοῦ δολίου, Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Μή με ἀπογυμνώσῃς τῆς θείας σκέπης σου· μὴ κενὸν ἀποδείξῃς τῆς χάριτός σου Ἄχραντε μηδὲ ἀποπέμψῃς κατῃσχυμμένον, Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου καὶ παναθλίας μου Θεοτόκε, καρδίας πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου σου παράσχου μοι, Θεομῆτορ, τὴν θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Δυναμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ » δοξάζειν σου τὴν σωτήριον νῦν σταύρωσιν.

Τροπάρια.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Ἑτύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἀμνὸς, φλοιὰς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πολυτρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ῥιπτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Ὡς βότρυες ἀμπέλου ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου οἶνον ἔβλυσαν, Πιστῶν καρδίας εὐφραίνοντες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἁγνὴ, θανὼν ἐν ξύλῳ, ἀναδέδεικται ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Τοῦ κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων ἐκ διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν· διό με προσδραμόντα ἐν τῇ σῇ σκέπῃ ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἁπάντων ἀντίληψις, σὺ ἀντιλαβοῦ μου, ἱλέῳ ὄμματι, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον.

Δυνάμει τῇ σῇ, χειρός με τοῦ πολεμήτορος, καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπαστον, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, μή με ἰσχύσας λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον ἄξῃ αἰωνίου κολάσεως.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων κραυγάζω σοι Θεοτόκε: Σύ μοι γενοῦ βοήθεια, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι μέλλω τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας » τοῦ σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοί» γη δὶ αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα: Δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅτε ἔδυς ἐν σταυρῷ, δικαιοσύνης Ἥλιε Χριστὲ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σου Λόγε τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Ἱσταμένου σου δικαστικοῦ, Χριστὲ, πρὸ βήματος ποτὲ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρὸν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαιῶν.

Μαρτυρικά.

Στεφανούμενοι νικητικῶς οἱ τοῦ Χριστοῦ Ἀθληταὶ, τὸν ἀόρατον κατῃσχυναν ἐχθρὸν, καὶ ἐκραύγαζον: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῶ νοητοῦ Παραδείσω, τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ Χριστοῦ, Πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου
Μουσείο Τυπάλδων Τσακωνάτων

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακας ἐν τῷ σταυρῷ Χριστὸν, ὃν ἔτεκες Ἁγνὴ, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν· ὅθεν σὺν αὐτῷ σὲ δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἡ πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἐν τῇ γαστρί σου βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτείρησον.

Σαρκός μου τὰς κινήσεις κατάσβεσον, ὀρέξεις, ὄμβροις σῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος Πάναγνε.

Ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγνωσμένων ἡ ἐλπὶς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιόν μοι παράσχου πένθος, δι' οὗ εὑρήσω τὴν ἄφεσιν.

Σὲ τεῖχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς ἀεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε: Σῶσον » ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς » σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τροπάρια.

Πέτραι σε ἐπὶ πέτραν αἰσθόμεναι ὑψωθέντα Χριστὲ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσείσθη Θεμέλια.

Ἀπέθετο λαμπάδα ὁ Ἥλιος, ὑψωθέντος σου ἐν ξύλῳ, Ἥλιε δικαιοσύνης μακρόθυμε.

Μαρτυρικά.

Θαυμάτων ἀπαστράπτετε Ἅγιοι λαμπηδόνας, τὸ σκότος διώκοντες τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Ἐτέμνεσθε τὸ σῶμα ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα θείας ἀγαπήσεως ἄτμητον εἴχετε Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ἐπὶ ξύλου ὑπνώσαντα τὸν Δεσπότην, θρηνοῦσα ἠλάλαζες, Παρθενομῆτορ παναμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς μου τὸ χειρόγραφον τῶν παραπτώσεων, καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἁγνὴ, διαρρήξειεν, εἰμὴ σὺ προφθάσῃς, καὶ δῴης μοι τὴν λύτρωσιν;

Ἦλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου πληθὺν Παρθένε ἀναλογιζόμενος· διό σοι κραυγάζω: Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Θεοῦ Μῆτερ ἄφθορε, Θεοῦ λοχεύτρια, Θεοῦ τοῦ πάντα νεύματι μόνῳ ἐκτελοῦντος, ῥῦσαί με τῆς αἰωνιζούσης καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Ἔσχουσα τὸ καύχημα παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αὖθις Θεοῦ γεραίρῃ ὑπερτέρως Ἄχραντε· διό σοι τὸ Χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος » ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν » Φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐν γῇ ἐπήγνυτο, καὶ πτῶσις Δαιμόνων ἐγίνετο, καὶ πίστεως ἔδρασμα, ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπελήλατο.

Ὁ Ἥλιος ἐσβέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάψαντος ἐν ξύλῳ σου Κύριε· δραχμὴ δὲ εὑρίσκετο, ἡ κεχωσμένη ἐσκοτισμένοις πάθεσι.

Μαρτυρικά.

Ὑψούμενος Φιλάνθρωπε ἐν ξύλῳ, χορούς ἑπομένους σου τοῖς ἴχνεσιν ἔσχηκας Μαρτύρων, τὸ πάθος σου ἐκμιμουμένους, τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Χειμάρρους ἐξηράνατε τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, καὶ πῦρ ἀπεσβέσατε Δαιμόνων ἀλλότριον, τῇ θείᾳ δρόσῳ, στεφανηφόροι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθεν, ἡνίκα σταυρούμενον τὸν Κτίστην τεθέασαι, Παρθένε παναμωμε, καὶ λόγχῃ θείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδωνι.

Ἡ ζωὴν κυήσασα οὐσιώδη, Δέσποινα ἁγνὴ, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον ἐν τῷ κάλλει πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτοῦμαι, Δέσποινα θεόνυμφε, τῆς εἰδεχθοῦς κακίας με ἐλευθέρωσον.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν ἐν τῷ κόσμῳ, πλὴν σου Ἀγαθή· διό σοι προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι: Μὴ ἀποστῇς ἀπὸ τοῦ δούλου σου Πάναγνε.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς τὸν νοῦν μου ἀεὶ ἐκταράσσει· Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τούτου ἐξάρπασον πονηρίας με.

ΑΝΙΟΣΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους » σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἵνα ῥυσθῶμεν ἡμεῖς τῆς ἐνηδόνου ἁμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριστὲ, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς. Σὺ ἐν σταυρῷ Ἰησοῦ τραυματισθέντος, ἰατρεύθη τὰ τραύματα τῷ Ἀδὰμ τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυρικά.

Τετιμηκότες Χριστὸν διὰ ἐπιπόνου ἀτιμίας, τῆς ἀνωτάτω τιμῆς ἐτύχετε Ἀθληταί. Ἐθελουσίοις ὁρμαῖς κεχωρηκότες πρὸς τὸ πάθος, οἱ Ἀθληταὶ νικηταὶ ἐναπεφάνθησαν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Ἁγνὴ, ὡς πρὸ τοῦ τόκου διαμένεις· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ βροτούς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὦ Θεομακάριστε, Θεοτόκε πάναγνε, ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν ἴασαι, καὶ δώρησαι γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος τὰς πύλας ἀπόκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος καὶ ὁ τῆς ἁμαρτίας ὄλεθρος ὑπεισέδυ.

Ἐβλυσεν ὁ τόκος σου ἀφθαρσίας νάματα· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλύσαι παρασκεύασον καὶμοὶ τῆς συμπαθείας τὸν αὐτοῦ ἄμετρον πλοῦτον.

Λύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίου περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων, καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκοφαντίας.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα » Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν » χρόνων, ἐκ παρθένου σαρκωθέντα Μητρὸς, » Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν» τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν κατάραν τοῦ ξύλου διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας τοῖς ἀνθρώποις Ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραιρόμενον ὄφιν τῷ σταυρῷ σου ἐταπείνωσας, καὶ τὸν δεινῶς συμπτωθέντα, ταπεινούμενον ἀνύψωσας. Σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμάχους Θείας Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ στερρούς ὄντως ἀδάμαντας, τοὺς Χριστοῦ ὁπλίτας, Πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ Ἥλιος ἐκλάμψαντες, τῶν ἀλγηδόνων τὰ νέφη διεσκέδασαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσεβείας διέλυσαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι, Παρθένε, Γαβριὴλ ἀποσελλόμενος, Χαῖρε, ἐβόησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Ἐν τοῖς πειρασμοῖς εὔροιμί σε προστάτιν, ἐν θλίψεσι πρόμαχον, ἐν συμφοραῖς βοηθὸν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν.

Ἴδε τὴν ἐμὴν, σεμνὴ Παρθένε, πίστιν· ἴδε τὸν πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι· ἴδε ψυχῆς μου τὸν Θεῖον, καὶ τὴν σήν μοι δίδου χάριν πολυπλασίως.

Φῶς τὸ νοητὸν σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, φώτισον τὰ ὄμματα τὰ τῆς καρδίας μου, λῦσον τὸν ζόφον, τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῶν παθημάτων σκέδασον τὴν ὁμίχλην.

Ἡ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα τὴν σωτηρίαν, τῶν ἁμαρτημάτων ἀναστέλλουσα λύμην.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα » Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγα» λύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰσχὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κράτος ἀφῄρηται, κραταιὲ μόνε Κύριε, σταυρῷ ὑψωθέντος σου, καὶ δακτύλους ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

Ὤρυξαν, Χριστὲ, χεῖρας καὶ πόδας σου, καὶ ὀστᾶ σου ἠρίθμησαν, σταυροῦντες οἱ ἄνομοι, καὶ χολὴν μετὰ ὄξους ἐπότισαν.

Μαρτυρικά.

Στόματι λαμπρῷ, Θεὸν ἐκηρύξατε, χρηματίσαντα ἄνθρωπον, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόροι, καὶ δόξαν ἐκληρώσασθε.

Ἤλγησαν ἐχθροὶ, ἀλγύνοντες μάστιξι, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ὑμᾶς Πανσεβάσμιοι, ἰατροὶ ἀλγηδόνων, Θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἐκ σοῦ, Ἁγνὴ, ἀνατέταλκεν Ἰησοῦς, καὶ ἐφαίδρυνε τὴν κτίσιν σταυρούμενος, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Δημοσιεύσεις Βιβλίου
Μουσείο Τυπαλαιών Ιακωβατών

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἀλγεινοῖς κυκλούμενος πολλοῖς, γόνυ κλίνω σοι Σεμνή· τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ῥίπτω δυσυχῶς· δακρύων κραυγάζω σοι: Τῶν ζητούντων ῥῦσαι Ἀγαθή, καὶ θυμηδίας μοι ἀνατολὴ ἐπιφάνηθι.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως, ἐν ἰσχύϊ κράτος ἐν ἐμοί, χειλέων ῥυπαρῶν, ποία σοι ᾠδή; καρδίας αἰτήματος, κεχραμένης, τίς ἀποδοχή; ἀλλὰ θαυμάστωσον τοῖς ἀθλίοις τὰ ἐλέη σου.

Ἠλλοιώθην θλίψεσιν, ἠμαυρώθη νοῦς καὶ ὀφθαλμός, κυκλοῦσί μου τὴν ζωὴν ἄλγη χαλεπά· πρὸς τούτοις ἐκτήκει με τὰ ἐκεῖθεν δείματα Σεμνή, ὧν με διάσωσον, τὰς ὀδύνας μεταβάλλουσα.

Ὠ βραχὺς ἀνήλωται τῆς ζωῆς μου βίος ἐν κακοῖς, καὶ πλήθει τῶν λυπηρῶν καὶ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κυήσασα, Θεοτόκε, πάντων τὴν χαρὰν, ταῦτα πρεσβείαις σου εὐπροσδέκτοις ἐπικούφισον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἔτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Σταυρός σου Χριστὲ εἰ καὶ Ἅιδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθ.

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυωδύνου ψυχῆς μου (εὐδόα ἡ Ἀμεμπτος ὀδυρομένη Χριστῷ)· εἰ γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σώζεις, ἀλλὰ τιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Λόγε. Σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ Τέκνον καὶ Πλάστης. Ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας. Μνησθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θανατωθεὶς ἐπὶ ξυροῦ, τοὺς διὰ βρώσεως πεσόντας ἡμᾶς ἀνεζώωσας, Ζωοδότα οἰκτίρμον, καὶ πολίτας πάλιν, Ἀγαθὲ, Παραδείσου ἀνέδειξας.

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ Χριστὲ, ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ἀπέσταξας πόμα σωτηριῶδες, ἐπευφραῖνον πάντων τῶν Πιστῶν καρδίας ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικόν.

Τυμπανιζόμενοι Σοφοὶ, καὶ μελῳδὸν κατατεμνόμενοι, εἰκονίσατε τὴν σφαγὴν τοῦ Δεσπότου· διὰ τοῦτο, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀεὶ μακαρίζεσθε. Δόξα.

Ἐπὶ ξυροῦ ὁ τοῦ Πατρὸς καὶ θείου Πνεύματος ἀχώριστος, ἐθελούσιον καθυπέμεινε πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιὰ ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις συνέκοπτες σαυτὴν, ὁρῶσα Δέσποινα ἐν ξύλῳ Σταυροῦ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἑκουσίως θανοῦσαν· ὅθεν πάντες θείαις σε φωναῖς ἀεὶ μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῦσαι τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστὲ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχή μου τοῦ σώματος προστάξει σε χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἓν τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θείῳ νεύματι. Ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων ἀφειδῶς διασπᾶσαί με, καὶ κατάβρωμα ἑαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαί με, καὶ ἀξίωσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ στεναγμός· ἔνθα πέφυκε τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνὴ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ὥραν τῆς τελευτῆς δεδοικώς, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ: Τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῇ σῇ δυνασείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσῃς τῆς αὐτῶν με σκαιότητος παραναίλωμα χρηματίσαι τὸν δοῦλόν σου. Ἴδε μου τὴν κατήφειαν, καὶ πρόσχες τῇ θλίψει μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ πα-

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Γυμνασίου Ιακωβάτων

νοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὥσπερ ἡ Χαναναία Σωτὴρ, κἀγὼ βοῶ σοι: Τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, καὶ ῥῦσαι Δαιμόνων βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἐνοχλούντων με, ἀεὶ καὶ φθειρόντων τὸ κατ' εἰκόνα σου Κύριε, καὶ ἐξελκόντων λογισμοῦ τὸ κριτήριον, εἰς ἀνόνητα καὶ ψεκτὰ ἐνθυμήματα· ἅπερ ἐκ τῆς καρδίας μου ἐξάλειψον δέομαι, καὶ ἐν αὐτῇ μοι τὸν φόβον σοῦ τὸν ἀγνότατον φύτευσον· καὶ δὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκτελέσαι μου τὸν βίον, ἐν ταπεινώσει ψυχῆς.

Τῶν Μαρτύρων Αὐτόμελα.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναῤῥήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηντομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε. Ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ Ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ πρὸ ὢν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, παγεύφημοι Μάρτυρες. Ἔχοντες παῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶπον: Ἆρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἔπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας: Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι, δέομαι, ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα· εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν. Πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Υπαίθρου Εικαστικών

Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν σὺν Προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι, καὶ Ὁσίοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν πάντων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοῖς Χριστὲ δούλοις τοὺς δε τοὺς ὕμνους φέρω.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν Ἥλιος
» ποτέ· ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνὴν
» τὸ κλίτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-
» χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος
» ἁγιάσματός σου, ᾄδοντα, ψάλλοντα ἐπινί-
» κιον ᾠδήν.

Τροπάρια.

Σώματα προϊέμενοι τοῖς ἀνημέροις δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμούς, γενναῖοι Ἀθληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν· καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς Χριστὸς εἰς αἰωνίους σκηνὰς, χαίροντας, ᾄδοντας ἐπινίκιον ᾠδήν.

Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Χριστοῦ, ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καλῶς ᾠδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώσεως, καὶ χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς ἀξίως ἀπειλήφασι, βρύοντες πάντοτε ἰαμάτων ποταμούς.

Ἔθυνόν με, Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, παρακλήσεσι Προφητῶν τῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε, τῶν ἀθλησάντων στερῤῥῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα ἀεὶ ἀνδρείᾳ πατησάντων φρενὶ, ᾄδοντα, ψάλλοντα ἐπινίκιον ᾠδήν.

Νεκρώσιμον.

Σὲ καθικετεύομεν τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν· ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ τοὺς δούλους σου Χριστὲ, οὓς πιστῶς μετέστησας ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταίσματα παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαρὰν, Πανύμνητε· φωταγώγησον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως πάντας ὁδήγησον, καὶ πταισμάτων ἱλασμὸν δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοφάνους ὁ πέμπτος εἰς νεκρούς κανών.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτῃ στοργῇ οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τυράννων θράσος κατηδάφισαν· τοῖς μεταστᾶσι δὲ Πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι αἰτοῦνται τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ἐν ταῖς Ἁγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

Ὁσία Θεοῦ, ὁ ἀκριβὴς χαρακτὴρ, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβου οἰκτίρμον αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν ἀΐδιον μακαριότητα.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρος σκηνὴ, χρυσοειδὴς κιβωτὸς, τὸν Θεὸν Λόγον περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς, τὸν καταλύσαντα θανάτου τὴν δύναμιν, ὤφθης Πανάμωμε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς
» κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα
» εὔδιον καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια.

Ῥαβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὁπλῖται, ταῖς ἐλπίσι, Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Ἱεραρχίας στολὴν ἐφαιδρύνατε, ἰδέαις ἐναρέτοις ποιμάναντες τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ μονὰς ζωηράς.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατείᾳ οἱ Ὅσιοι, ζωῆς θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστὲ ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν Φιλάνθρωπε παράσχου, ἃ ἔπραξαν ἐπὶ γῆς ὀφλήματα παρορῶν ὡς Θεός.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη γυναικῶν, σὲ ὡς ἔβλεψε καταλλογος Γυναικῶν ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῷ προσῆκται, Παρθενομῆτορ Υἱῷ.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ δυνάμει, » καὶ κατάβαλε Αἱρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἀνδρείως ταῖς τῶν τυράννων ὁρμαῖς ἀνθεστηκότες, ἠγωνίσαντο οἱ Ἀθληταὶ, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας, Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σου σκηνώμασι προσδεξάμενος, ἀνάπαυσον.

Ὁ μόνος ἐλεήμων Θεὸς, οὓς ἐξελέξω, καταξίωσον τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἁγνὴ, δι' οὗ τῆς πρώην κατακρίσεως καὶ τῆς κατάρας ἐρρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφο- » Αβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, » καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Δυνάμει σου Κύριε, οἱ Ἀθλοφόροι ἐχθροῦ δυνάμεις κατεπάτησαν, καὶ ἰσχὺς γεγόνασι τῶν Πιστῶν, καὶ μέγα κραταίωμα.

Οἱ Ὅσιοι ἅπαντες ἀγαλλιάσει ἀγαλλιῶνται, καὶ ἐνδέδυνται οἱ Ἱερεῖς οἱ ἔνθεοι δικαιοσύνην, ὥσπερ ἱμάτιον.

Ὑμνήσωμεν ἅπαντες τοὺς θεηγόρους Θεοῦ Προφήτας, καὶ τιμήσωμεν Γυναικῶν κατάλογον, τὸν καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντα.

Νεκρώσιμον.

Λιμένι σου, Δέσποτα, τῆς βασιλείας ἐγκαθορμίσας, οὓς μετέστησας ταραχῆς καὶ κλύδωνος τοῦ παρόντος βίου, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄχρονος γέγονε νῦν ὑπὸ χρόνον ἐκ σοῦ Παρθένε· τοῦτον αἴτησαι, διαλῦσαι ἅπαντα τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Συναϊδιόν σε τῷ Πατρὶ ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, ἀνῃρέθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστὲ, καὶ βοῶσί σοι: Σῶσον οὓς προσελάβου δούλους σου.

Ὁ γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς νεκρὸς ἐλεύθερος Χριστὲ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον διδοὺς, τὴν ἀνάπαυσιν δὸς νῦν τοῖς μεταστᾶσι δούλοις σου.

Παραγενόμενος διὰ τὸ σῶσαι τὸ πλανώμενον Χριστὲ, τὸν Παράδεισον ἀξίωσον οἰκεῖν, οὓς μετέστησας, πίστει δικαιώσας καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη, δύναμις ἐν σοὶ, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς, ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὴν τάλαιναν ψυχήν μου, νυκτομαχοῦσαν » τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴ- » κτειρον, καὶ λάμψον, νοητὲ Ἥλιε, ἡμεροφαεῖς » ἀκτῖνας ἐν ἐμοὶ, τοῦ διατμῆξαι τὴν νύκτα » τῷ φωτί.

Τροπάρια.

Γάσεις τοῖς νοσοῦσι πηγάζει Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ· μὴ συντριβέντα γὰρ κακίᾳ, ὡσεὶ χνοῦν ἐλέπτυναν τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα ὀστᾶ, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνορθοῦσι συντριβήν.

Σοὺς νόμους συντηροῦσαι, Ἱεραρχίαι ἐποίμαναν λαοὺς, καὶ καθωδήγησαν, Οἰκτίρμον, πρὸς ζωὴν τὴν μένουσαν· οἱ δὲ Ὅσιοι ἐνέκρωσαν παθῶν τυραννίδα, τελείῳ νοΐ.

Τιμάσθωσαν Προφῆται, καὶ σὺν αὐτοῖς πάντες Δίκαιοι πιστῶς· καὶ εὐφημείσθωσαν ὁσίως αἱ πολιτευσάμεναι, καὶ διὰ βασάνων λάμψασαι ἐν γῇ θεῖαι Γυναῖκες, ὡς δοῦλαι Χριστοῦ.

Νεκρώσιμον.

Οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, ἐν οὐρανίοις κατάταξον σκηναῖς, Πιστοὺς οἰκέτας σου, τέτων παρορῶν τὰ πταίσματα, δι' ὑπερβολὴν χρηστότητος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς τοὺς βροτούς.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐφάνη ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῆ εὔκαρπε, ἡ καρποφοροῦσα στάχυν μυστικὸν, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πνοήν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύριε τὰς αἰτήσεις, ψυχὰς, ἃς μετέστησας, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Προέφησας, Οὐκ ὄψεται θάνατον ὁ πιστεύσας εἰς σὲ· διὸ Δέσποτα, τοὺς μεταξάντας ἀνάπαυσον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακώβατων

Τερπνότητος τοῦ οἴκου σου, Κύριε, τοὺς σοὺς δούλους τυχεῖν καταξίωσον, καὶ τῆς γλυκείας μεθέξεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἐνέκρωσε διὰ Θανάτου τὸν θάνατον.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς ἐρρύσω Κύ-
» ριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθάρτων
» παθῶν ἀνάγαγε, δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ
» ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Τροπάρια.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς οἱ Μάρτυρες, τυράννων χερσὶν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ· τὴν θείαν γὰρ ἔβλεπον ὄντως αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Δόξα σοφῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Ὁσίων σὺ ὑπάρχεις Χριστέ· ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτειρον, ὃν περ ἰδίῳ σου αἵματι ὡς φιλάνθρωπος ἐκτήσω.

Ἐκ σοῦ λαμπόμενοι τὸν γοῦν Προφῆται Κύριε, δηλοῦσι μακρὰν τὰ ἐσόμενα τρανῶς· Γυναῖκες δὲ σθένει σου κράτος ἐχθροῦ καταλύουσιν, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν Πιστοὺς οἰκέτας σου, χοροῖς ἐκλεκτῶν συναριθμῶν Ἀγαθὲ, ἀνάπαυσον Κύριε, πάντα τὰ τούτων ἐγκλήματα παρορῶν δι' εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας κατ' ἀρχὰς τὴν Εὔαν Κύριε, Παρθένου νηδὺν καθυποδὺς, τὴν ἐμὴν ἐργάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενα, Χριστὲ δυσωποῦσί σε· παράσχου Φιλάνθρωπε τοῖς μεταστᾶσι τὴν παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν τόποις Ἁγίων λαμπρότητος, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, οὓς προσελάβου [illegible] ξίωσον οἰκέτας σου.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις παισμάτων συγχώρησιν παράσχου δεόμεθα, ζωῆς ἀξίωσον τῆς ἀνωλέθρου, καὶ μακαρίας λήξεως.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Πυρὸς σβεστήριον τῶν Παίδων ἡ προσευ-
» χὴ· δροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τῶ θαύ-
» ματος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα
» τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὑμεῖς πυρούμενοι σφοδρῶν βασάνων φλογὶ, τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Σοφίᾳ Πνεύματος καλλωπισθέντες Σοφοὶ, λαοῦ προηγήσασθε, ἱερουργήσαντες τῆς χάριτος τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ ὡς Χριστοῦ λειτουργοὺς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ὑμεῖς νεκρώσαντες τὴν σάρκα πόνοις πολλοῖς, ζωῆς ἠξιώθητε μελλούσης Ὅσιοι, πρεσβεύοντες αὐτῆς τυχεῖν ἡμᾶς, τοὺς νεκρωθέντας παθῶν προσβολαῖς.

Μακαριώτατος χορὸς Θεοῦ Προφητῶν, Γυναίων κατάλογος, ἀγωνισάμενος δι' ἀσκήσεώς τε καὶ ἀθλήσεως, καὶ καθελὼν τὸν ἐχθρὸν, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Νεκροῖς ὁμιλήσας ἡ πάντων Λόγε ζωὴ, τοὺς νῦν καταλείψαντας βίου τὸν τάραχον, λιμένι σου θείῳ καθόρμισον, τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρορῶν Ἀγαθέ.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον σε φρονοῦντες γνώμῃ εὐθείᾳ, πυρὸς αἰωνίζοντος καὶ σκότους Δέσποινα ῥυσθείημεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πολεμούντων ὑμᾶς.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Νῦν ἀπροσίτου φωτὸς ἐμφορηθῆναι δίδου, Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστὲ τῶν Πρωτοτόκων, τοὺς ἐν πίστει τελειωθέντας, Οἰκτίρμον, συναρίθμησον.

Κεκοσμημένους στολαῖς τῆς ἀφθαρσίας τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς μεταστάντας πρὸς σὲ, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνὴν θανάτῳ Ἀγνὴ, ζωὴν ἀσπόρως συλλαβοῦσα τὴν θεϊκὴν, Πανάμωμε διέκοψας.

ΑΠΟΣΕΒΑΣΤΙΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τυπογραφίας Ιωαννίνων

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, » τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς, » Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπερνηξάμενοι βασάνων πέλαγος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Λόγου Ἀθληταὶ, αἱμάτων ῥείθροις ἐβυθίσατε πάσας τὰς φάλαγγας τοῦ πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνας.

Σοφοὶ γενόμενοι Ἱερουργοὶ, ἱερῶς ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδωρ ὑμῖν πιστευθεῖσαν ποίμνην ἐξεθρέψατε· ὄντως τρυφῆς τερπνὸν χειμάῤῥουν τρυφᾶτε εἰς αἰῶνας.

Φωστῆρες Ὅσιοι Πιστῶν ἐδείχθητε, ὡς ἐκτελέσαντες ἔργα τοῦ φωτὸς, καὶ πρὸς Θεῖον φέγγος μετετέθητε· σκότους ἡμᾶς ἐλευθερῶσαι Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Εὐφραίνθ συλλογος Γυναικῶν, ϛάδιον πλῆρες παντοίων ἀνύσας αἰκισμῶν· καὶ χορὸς ἀγάλλθ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν εὐαρεστησάντων Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεκρώσιμον.

Ῥομφαίαν Δέσποτα, τὴν στρεφομένην νυνὶ, δίδου τοῖς σοῖς δούλοις ἀκωλύτως διελθεῖν, μεταστᾶσι τοῦ βίου, ἔνδον τοῦ Παραδείσθ, αὐτοὺς κατασκηνώσας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν πρὸς Θείαν εἴσοδον, ὡς εὐδιάβατον κλίμακα Θεοῦ, τῶν σωζομένων ἁπλανῆ ὁδηγίαν, τὴν κεχαριτωμένην ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα » Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν » χρόνων σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μητρὸς, » Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας προσδεξάμενος, καὶ δι' αὐτῶν ἀναπαύων τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ σῇ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερκοσμίου σου δόξης λαμπηδόσι καταστράπτεσθαι, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας καταξίωσον ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ταῖς Ἁγίων χορείαις, οὓς μετέστησας κατάταξον, καὶ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις τῷ Λαζάρῳ συναρίθμησον, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει τῆς ἁγνείας Μητροπάρθενε, καλλοποιὸν εὐπρεπείας ἐνδιαίτημα γεγένησαι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, » Παρθένον ἀναδείξας σε ἁγνὴν μετὰ » τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς » Ποιητήν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἱερουργοὶ Ποιμένες, Προφητῶν ἁγίων χορὸς, Δικαίων ἀναρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων σύλλογος, ἱεραῖς μελῳδίαις μακαριζέσθωσαν, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστῶς ἀσκήσας, τῶν Ἁγίων δῆμος σαφῶς, θαυμάτων ἐπιδείξεσι πολλῶν, νῦν τεθαυμάστωται. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, θαυμασὲ Κύριε, θαυμάσωσον εἰς πάντας τὰ ἐλέη σθ.

Σὺν Ἱερομάρτυσι, τελεσάντων δρόμον καλῶς, Γυναίων ἀναρίθμητος πληθὺς, ἡ ἀθλήσασα καὶ ἀσκήσασα πόθῳ, μακαριζέσθω πιστῶς, Ἀγγέλων ταῖς χορείαις συνυπάρχουσα.

Νεκρώσιμον.

Ἡ τῶν Ἁγίων πάντων δυσωπεῖ σε Λόγε πληθὺς· ἀνάπαυσον τὰ πλήθη τῶν πιστῶς μετατεθέντων ἐκ γῆς, διὰ πλῆθος ἐλέους, τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς ἐν βίῳ παραβλέπων.

Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς, Παρθένε, ἁμαρτίας πράξας πολλὰς, τὴν κόλασιν ἐκδέχομαι λοιπόν· ἀφ' ἧς με λύτρωσαι, τὸν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ τῇ Θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα, τῆς μόνης προστασίας τῶν Πιστῶν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, » τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως » κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἆθλων ἱερῶν οἱ Μάρτυρες ἔπαθλα εἰληφότες, δωρήσασθαι, σὲ νῦν ἱκετεύουσι, τοῖς πιστῶς μεταστᾶσι, Σῶτερ, ἄνεσιν.

Νέκρωσιν ὑπέστης, μόνε Ἀθάνατε, ὁ νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν παρέχων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ τῆς ἀθανασίας τὴν λαμπρότητα.

Ὤρθωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἐλπίζειν ἐδίδαξας· ἧς τυχεῖν τοὺς σοὺς δούλους, Σῶτερ, δώρησαι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαὶ παρῆλθον τῷ τόκῳ σου· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν· ἡ χάρις δεδώρηται, Θεοτόκε· διό σε μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Μαρτυρικά.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή, Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδέν, ὃ οὐ παρελεύσεται, οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννὶς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὁ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· σπείρεται γὰρ ἐν φθορᾷ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστὲ, οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἁγνή, μόνη Εὐλογημένη.

Ὅταν δὲ ἐστιν, Ἀλληλουϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους μετὰ τὸ, Πᾶσα πνοή. Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Προσόμοια, ποίημα Θεοφάνους.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, τοὺς μεταξάντας, ὡς οἰκτίρμων κατάταξον, σκηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς ἀναιφνοῦς καὶ θείας ἀπολαύσεως· ἐν κόλποις ἀνέσεως Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ἔνθα τὸ φῶς σου καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέουσιν αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων Δικαίων οἱ δῆμοι περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν καταταξας τοὺς οἰκέτας σου, παράσχου τούτοις τὸ ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, οἰκτίρμον, τοὺς μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδοὺς ὡραιότητι τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας καὶ τερπνῆς μετουσίας σου ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων χορεῖαι χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῷ σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν ὅσα ἥμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος, καὶ μόνος ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὸ τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε Θεομήτορα, βίβλῳ ζώντων ἐγγράψασθαι· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου σωθέντες Παναμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας ἀπολυτρώσεως τύχωσιν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας: Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, θανέντες Μάρτυρες, ὠλέσατε, καὶ διήλθετε πρὸς τὰ ἄνω στε-

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Κοσμικών Τεκμηρίων

φθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ Θεῷ παριστάμενοι.

Ἱερωσύνης φωτὶ οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνόμενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὁσίων τὰ πλήθη ἀϊδίου ἔτυχον ζωῆς· ὅθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσποτα ἀνέσεως, οὓς μετέστησας, κατασκήνωσον Λόγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν γῇ Σῶτερ πλημμελήματα.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς, Ἱεραρχῶν καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς ἀγῶσι σεπτῶν δυσωπήθητι, καὶ τοῖς πίστει θανοῦσι σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Ἀχώρητον παντὶ, Θεοχαρίτωτε, χωρήσασα, καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἵλεων ἡμῖν γενέσθαι ἱκέτευε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Πρώτου Ἤχου.

Θρηνῳδὸς εἶ σὺ, καὶ φιλοικτίρμων ἄγαν,
Ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ καὶ χορεύεις εὐρύθμως.
Ὁ μουσικὸς νοῦς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη,
Τίς ἡ παρεκκλίνουσα κλῆσις πλαγίων;
Πέμπτον σε τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τοῦ μόνου,
Ἔχει σε, καὶ λέγει σε, Πρῶτε πλαγίων.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου – Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣ·ΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ'. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Δογματικόν. Ἦχος πλ. Β'.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργὸς ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπεὶς τὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούσῃ, ἑνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν. Ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ὅρκῳ ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ Προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν Ἄχραντε ἐκ γαστρός σου θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ δρακὶ συνέχων τὰ πέρατα· ὃν περ κάμοὶ εὐίλατον ποίησον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνυψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, τεξομένην τὸν Κτίστην πάσης κτίσεως· σὺ σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὤφθης μόνη εἰς αἰῶνας παναμώμητος· διό σε δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καθάρισον ψυχήν μου, καὶ λαμπρότητος θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, θέας τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Θανάτου κατάλυσις διὰ τοῦ τόκου σου ὤφθη· σὺ γὰρ Κόρη πέφυκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτου ἐνδιαίτημα· διό σου δέομαι, ἐν σωροῖς τοῦ Ἅδου τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνολέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἔνθα τρυφὴ ἡ ἀΐδιος, ἔνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. Β'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον καὶ Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινά· ὁ Ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσηται, οὐ τροπῇ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἑνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἷς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ ἱλασμὸν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν κ. τ. λ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τὰ παροντα. Ἦχος πλ. Β'.

Νίκην ἔχων, Χριστὲ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ

ΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αφροδίτη Κεντρική Βιβλιοθήκη Απεραντίου - Μουσείο Τυπογραφικής Τέχνης

οἰκείου φωτός. Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον, οὕτως εἴπωμεν: Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς, κατοικεῖς· ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἡ ταφή σου, Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου συντρίψασα διέῤῥηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυαδὶ φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανδοθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον: Οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. Θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε: Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἴπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Γεωλόγων Ιακωβάτων

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
"Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι Θεότης."

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θεαρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφὴν, ἀγαθὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος, καὶ τριλαμπὴς χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ πεφυκὼς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, ἕνα σε τρισυπόστατον Θεὸν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ περ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρός σου προῆλθεν ὁ νοητὸς Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος αὐγαῖς. Ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας, τρίφωτε Θεὲ, Τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν τρισαγίοις σε φωναῖς. Δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον, τριττὴν, σύμμορφον, ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιταζόμεν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἄναρχος Πατὴρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθὲς, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς τὸ σὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν γεγονὼς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, καὶ τοὺς Γενάρχας τῆς πρὶν καταδίκης, μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὲ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι, Φιλάνθρωπε παναγαθὲ· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἁγνὴ, ἐπίβλεψον Θεοτόκε, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι παναχράντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ Δ'. Χριστός μου δύναμις.

Γύψοῦ διάνοιαν Μονὰς ἡ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν θάττον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετήν· μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριὰς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς, ὑπέστησας τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἡ τρισυπόστατος Μονάς. Μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὃ φύσει ἄκτιστος Θεὸς ἀΐδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφὼς φύσιν, ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν, πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἄναρχος καὶ Θεὸς, καὶ ὁ συναΐδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριὰς, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμψεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς τρισυποστάτου Θεότητος, Ἥλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με ἀεὶ, τῆς θείας βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα φέρων, καὶ συντηρῶν τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ὠδὴ Ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφαὴς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπὲς, παντοκρατὲς, ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας

καταύγασον τῶν πιστῶς αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε, σαφῶς ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος τῶν ἁπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ μορφὴν τῆς Θεότητος προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Καθίσμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὔσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πήλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἴδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποίμνην σου Παναχράντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε: Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ Ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονὰς, τοῦ φυλάττειν σου καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολὰς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος ἀφράστως ἐνιαῖος Θεὸς, τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων. Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριὰς τὸ διάφορον ἁπλῶς προβαλλομένην, ἐν μορφῇ ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσείληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρός σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Γλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶττον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριὰς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητὴς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριὰς ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολογοῦντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Ἑνὶ φωτὸς ἀϊδίῳ φῶς συναΐδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον, σὺν Πνεύματι τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ, πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν..

Ὁρᾶν αἱ τάξεις Χερουβὶμ, Δέσποτα, καλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι, πτέρυξι κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττὸν ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε Παντελεῆμον καὶ Τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφυκυῖα, καταύγασον τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ πίστει δοξάζοντας.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους: Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν. Ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῇ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνῶντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ παταξας, ἀνέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἔνθεον ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου, εἰς σωτηρίαν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σε Θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τε Ἅδου συντρίψας ὡς Θεὸς, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω πρὸς σὲ Λόγε· οἰκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἔλεησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα σκεύη σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴτινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μήμου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς ϛρουθίον Λόγε· οἴ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσοργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σώτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κ. τ. λ. ὅρα, σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν,
» ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας εὐδοκίας, ἀγαθὲ Ἰησοῦ, τὰ σύμπαντα· διὸ ἐπινίκιον ᾠδήν σοι πάντες ἄσωμεν.

Φόβῳ σοι θεραπαινὶς ἡ τελευτὴ προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου παρίσταται θέλων, ἀνόμῳ κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ Κριτὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται ὁ Θεὸς, ὃν φρίττουσιν ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ἥπλωσας τὰς θείας παλάμας σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνοῦντα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου στάυρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστατο δακρύων πηγὰς ἀφιεῖσα ἡ ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας τῶν αἱμάτων καθορῶσα

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ ΡΕΘΥΜΝΟΥ
Μουσείο Τυπογραφικών Τεκμηρίων

Χριστὲ, καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἄφθονόν μοι δὸς χάριν.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὔα τῆς τοῦ φυτοῦ παρηκόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀρὰν· ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἁγνὴ, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Μαργαρίτην τῆς Θείας ἐξαστραπῆς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον Ἁγνὴ διασκέδασον, φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακὼβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Θεὸν τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ » τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Θεὸν ξαυρούμενον σαρκὶ καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων τὴν ἔνθεον προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου, Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῷ ἐγέρσει τοὺς πρὶν θανατωθέντας· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις ἦλθες Κύριε, κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡμῶν· ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἅιδου φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσω ὡς παντοδύναμος· καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν, Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε, κραυγάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, Ὑπεραγία πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ῥευστήν μου σάρκα καὶ θνητὴν, πάναγνε Θεομῆτορ, ἐκ γαστρός σου ἀφράστως προσλαβὼν ὁ Ἀγαθὸς, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, ἀϊδίως ἑαυτῷ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί· καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀσιγήτοις ὕμνοις σὲ γεραίρουσιν.

Ἔξεστι, ὄρος νοητὸν βλέπων σε, ὁ Προφήτης Δανιὴλ, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν, καὶ τῶν Δαιμόνων βωμοὺς, Θεομῆτορ, κραταιῶς συνέτριψε.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὔτε γλῶσσα Παρθένε, εὐφημῆσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σποράς ὁ ζωοδότης Χριστὸς σαρκωθῆναι Πάναγνε ηὐδόκησε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ » σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, Χριστὲ, τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι ψευδῶς τὴν θέωσιν ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ, ὁ θεουργὸς τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς ἥλους Χριστὲ, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἅιδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Τάφος Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἑκουσίως νεκρὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα, ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπογραφίων Ιακωβιτών

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστὸν βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χριστός μου δύναμις.

Ὑμνοῦμεν Ἄχραντε σὲ τὴν παναμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες, καὶ εὐσεβῶς μέλποντες κραυγάζομεν: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε, κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκὸς φαῖνον παμμακάριστε, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε χαρὰν Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Ἡ χάρις ἤνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἁγνὴ τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε, τὴν ἄφεσιν.

Νεκρόν με ἔδειξε φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε, ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἁγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον,
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεὸν, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ νῦν, καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, Ληστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστὲ, ὑποστροφήν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ ἀπατηθεὶς, εἰς φθορὰν κατώλισθεν ὁ Γεννάρχης, παρακούσας Κύριε ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνήγαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ Ἁγαθὲ, τὸ τοῦ θανάτου ἠφάνισται κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται· διὰ τοῦτό σου τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν πίστει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεὸς κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Παναμωμε κατῴκησεν ἀπορρήτως μήτρᾳ, δοξάσας σε ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἁγιωτέραν τε Ταγμάτων ἀΰλων· διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἁγαθέ.

Ἁγνείᾳ λάμψασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, νύμφη Θεῷ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνὴ, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας κόσμον φαιδρύνουσα.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε διαῤῥήδην ἀγνὴν Θεομήτορα· σὺ γὰρ πύλη θείου φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένισου προσδραμὼν, βοῶ σοι: Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον διαῤῥήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθείς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθὴς κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέξησας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος καὶ προφητοκτόνος ἔφυ Ἑβραίων ἡ πληθύς· ὡς γὰρ Προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυστικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι οὐκ ἐδεδοίκει, οὕτω καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
Ψηφιακή συλλογή Βιβλιοθήκης - Μουσείο Τυπογραφίας Γ. Φιλίππου

ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν· ἀλλ' ἡμῖν γέγονε ζωὴ αὐτῶ ἡ νέκρωσις. Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἑκουσίως ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου Λόγε, ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν Ἅιδῃ, καὶ χαρὰν Γυναιξὶν ἀντὶ τῆς λύπης τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄτιμόν σου καὶ ἐκλεῖπον ὤφθη εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοὺς, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, τῆς Θεότητος καὶ γὰρ οὐσία, ὡραῖος κάλλει τῷ Δαβὶδ ἐδείκνυσο· ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς βασιλείας ἐχθρῶν συντρίψας ἰσχὺν, (ἔλεγεν ἡ Ἀγνὴ) ὦ Υἱέ μου καὶ Θεὲ ταφου ἀνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὅ μέγας προέγραψεν ἐν Προφήταις Μωϋσῆς σὲ κιβωτὸν, καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, καὶ στάμνον, συμβολικῶς σημαίνων τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Μητροπάρθενε.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τοῦ Ἀδὰμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου ὦ Δέσποινα προσβαλών· ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ νόμος ἠσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιὰ, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἐκφανθείσης μοι χάριτος, τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε, κυήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν ζοφερῶν νευθμώνων ὁ Ζωοδότης ἀναστήσας ἅπαντας, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Οἶκος.

Τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου, Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἅιδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἅιδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ, τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς. Ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ Ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα, τὴν γῆν τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθεὶς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε, ἡμῖν καταπεμφθῆναι τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄφραστον θαῦμα.

Ὦ ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραὼ, σταυροῦται ἑκὼν αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς ἁμπλακημάτων. Ὦ πίστει μελῳδοῦμεν: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς πάλαι ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδὰμ, Παρθένε ἁγνὴ· διὸ μετ' Ἀγγέλων σε σὺν τῷ Υἱῷ σε ὑμνοῦμεν, καὶ βοῶμεν: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ᾠκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα, σὲ πάναγνε, Μῆτερ, ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα φωτα-

βόλοις λάμψεσι ταῖς σαῖς καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀλεθρίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν ὄφις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς, Θεομῆτορ, ἔθλασεν Υἱὸς, ἰσχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας μόνη Θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ Χερουβὶμ καθήμενον Θεὸν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾷς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐν φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαὸν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανίους ἀψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας κείμενον, Χριστὲ, ἐν σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι διὰ σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάζειν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται Ἅδου τυραννὶς, καὶ τὸ βασίλειον ἐξουδένωται λοιπόν· σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν. Ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ τῆς ἀφράστου σου Χριστὲ φιλανθρωπότητος, καὶ ἀῤῥήτων ἀγαθῶν! ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον ἐν τῇ τοῦ Ἅδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω· διό σε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Διαχρύσῳ ἐσθῆτι, ὥσπερ Βασίλισσαν, ὁ Υἱός σου λαμπρύνας, αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε. Ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα δανείζεται, ἄνωθεν αὐτὴν ἀναπλάσαι βουλόμενος. Ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συναφείας τοῦ Λόγου πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαίτημα θεῖον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς παρθενίας λαμπρότησιν· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χρυσαυγὴς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν Ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγμε ὡράθη βροτοῖς Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ, σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα, ἐν τῷ Ἅδῃ οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον Πνεύματος παναγίου δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενὴς, Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ὡς θνητὸς Ζωοδότα· ἀλλὰ τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὲ, συνεγείρας νεκροὺς, οὓς καὶ συγκατέπιε· καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες ὡς Θεὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνουσι.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός. Ποῦ σου θάνατε νῦν τὸ κέντρον; κράζωμεν· Ποῦ σου Ἅδη τὸ νῖκος; καθεῖλέ σε

ΑΠΟΘΕΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς χερσὶ, τὸν ἐκ χειρὸς ῥυόμενον ἡμᾶς πολεμίου ἐχθροῦ, ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἀστὴρ, ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακὼβ τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις ἀνέτειλε διὰ σοῦ νῦν Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, Λόγος σεσαρκωμένος· ᾧ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι Παρθένε ἁγνὴ, χάριν ἀντιδιδοῦσα σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν, Θεομακάριστε.

Ἱστὸς ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν τοῦ σώματος ὁ Λόγος ἐξύφανε, θεουργήσας τὴν ἐμὴν Παρθένε μορφήν· ἣν περ ἐνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς σὲ μεγαλύνοντας.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάναγνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου, Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν: Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀναπολίου.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγῖδες καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατηισχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης. Τὸν παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταξήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς. Ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες: Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν· εὗρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα: Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι, τὸν Ἀθάνατον· δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, κ. τ. λ. ὅρα σελ. 194.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλου τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου σταυρῷ πάλιν ἔσωσας, Λῃστὴν βοῶντα: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἅδου πύλας καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας: Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν Θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσας, ὡς εὔσπλαγχνος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ῥυσάμενον, συμφώνως πάντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, λέγοντες: Τριὰς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πάντων βουλόμενος, οὐχὶ τὸν Θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν τῶν ἡμαρτηκότων σοι πολυεύσπλαγχνε, ὁ Χριστὸς Κύριος, καὶ ποιῶν ἔλεος μετ' ἐμοῦ ἀεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις, τὴν ἄβυσσον τῶν Θείων οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με σώσῃς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ μόνος φιλάνθρωπος, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὔσπλαγχνος τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῇς Δέσποτα μηδαμῶς, δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου ἔργων ὧν ἔπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς τῶν σῶν ποδῶν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐκ νεότητος· διὸ προσπίπτω σοι, κλίνων μου τὸ γόνυ σὺν δάκρυσι· σπλαγχνίσθητι, ἐλέησον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ τὰ ἐλέησου, Κύριε τῆς δόξης, ἐλέησ ὁ Πατὴρ καὶ οἰκτιρμῶν· μή με ἀπώσῃ τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ἕτερα τῶν Ἀσωμάτων. Ὅμοια.

Ἦχον ἑορτάσιμον Ἀγγελικαί σοι χορεῖαι, ἀσιγήτοις στόμασιν, αἰωνίως μέλπουσιν Ὑπεράγαθε, σοῦ τρανῶς βλέπουσαι τὸ ὡραῖον κάλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορούμεναι, τῇ πρὸς τὰ χείρονα νεύσει οὐδαμῶς ἐμφερόμεναι, ἀεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μᾶλλον ἀκλινῶς ἀνανεύουσαι, καὶ τὰς πανολβίους δεχόμεναι προθύμως ἀστραπάς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τείχισον τὴν ποίμνην σου, Ἀγγελικαῖς προστασίαις, ὁ τὰ τούτων τάγματα λόγῳ συστησάμενος καὶ βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ βαρβάρων θράσος ἐκδιώκων καὶ αἱρέσεων· τῷ σῷ γὰρ αἵματι, ταύτην ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ νόμου τὸ κατάκριμα καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξήλειψας· ὅπως λυτρωθεῖσα τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Ἀρχαὶ, Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ σὺν τοῖς Θρόνοις, Χερουβὶμ τὰ ἄχραντα, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, τὸν σεβάσμιον καὶ σεπτὸν θρόνον σου, καὶ τὴν θείαν δόξαν, μετὰ δέους περιέπουσι. Δυνάμεις πᾶσαι δὲ, σὺν ταῖς Ἐξουσίαις, γεραίρουσι τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τῆς σῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, καὶ τὴν ἐν τοῖς οὖσι σοφίαν σου θαυμάζουσι Χριστέ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ ἀπάτῃ, Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμῶν με λύτρωσαι τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτῆρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι μετάνοιαν, ὅπως ῥυσθήσομαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἁπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός. Καταβαλλε Δέσποινα τοὺς τυράννους ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς ῥυπαράς· πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ; πόιᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προστασία τοῦ κόσμου, ἱκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ τῇ Γαβριὴλ προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν, οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ψυχὴ, ῥαθύμως τὴν ζωὴν διανύουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρικτὴν κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις· ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἑλοῦ· ἐπίστρεψον καὶ βόησον Χριστῷ· Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῇς ἡμῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διαπαντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τῆ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστὲ, τὸν κλαυθμὸν δέχου.

Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεπόντισθη πανστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ » τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα: Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν » ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Τὸν ἐμπεσόντα, Χριστὲ, λῃστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις ἡμιθανῆ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ θεραπεύσας, οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Ὡς ἁμαρτήσας πολλὰ, σπήλαιον γέγονα λῃστῶν· ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, δακρύων ὄμβρους δίδου μοι, καὶ καθάρισον, ὅπως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ναὸς γενήσωμαι.

Μαρτυρικά.

Νεανικῶς τὸν ἐχθρὸν καταβαλόντες Ἀθληταὶ, θεοπλόκοις ἀληθῶς στεφάνοις ἐκοσμήθητε, καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων παρίστασθε, δόξης πληρούμενοι.

Οἱ τῶν αἱμάτων βυθῷ τὸν Φαραὼ τὸν νοητὸν ἀποπνίξαντες ποτὲ, σεπτοὶ Μεγα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

λομάρτυρες, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας οὐρανίου μετέβητε, Χριστὸν δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἁγνὴ, μετὰ τῶν Θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἕκτη πέφυκε τῶν Νόων μελῳδία.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐπουρανίου χορείας ἀνευφημῶν τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτισικαῖς ἀστραπαῖς φαιδρύνεσθαι, βοῶ, ἱκετεύω σε Χριστὲ τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ, καὶ τῷ ἐκ σοῦ παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χορούς, σὲ τὸν πάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκεύασας αὐτούς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, » λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, στε» ρέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, κατα» φυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Μετανοῶν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην· τίς γένωμαι, τύφλωσιν περικείμενος πολλὴν; Υἱὲ Θεοῦ, σύ με οἰκτειρον.

Ἀποσκοπῶν Θεοῦ μακροθυμίαν, ἐκδαπανῶ ζωὴν τῇ ῥᾳθυμίᾳ, καὶ δέδοικα πάντοτε, μὴ ἐξαίφνης ἡ τομὴ ἡ τῷ Θανάτῳ προφθάσῃ με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς διωγμοὺς, τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ὥσπερ τρυφὴν, οἱ Μάρτυρες ποθοῦντες, ἠγάλλοντο, βλέποντες διανοίας ὀφθαλμοῖς τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Ὡς τῇ στερρᾷ τῆς εὐσεβείας πέτρᾳ τὸν λογισμὸν ἑδράσαντες πανσόφως, μοχλεύσεσιν Ἅγιοι πολυτρόπων αἰκισμῶν οὐκ ἀνετράπητε, Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παράδεισος ἐδείχθης, ζωῆς Ἁγνὴ τὸ ξύλον μέσον ἔχων· ἐξ οὗ φαγὼν Ἄχραντε, τῆς νεκρώσεως Ἀδὰμ τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἣ πᾶσαν φύσιν λογικὴν ἐκ μὴ ὄντων βουλήσει πλασουργήσασα φύσις, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριττοῖς ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθὸν, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ πλουσίως ἐκχεῶν, τῇ μεθέξει ἀγαθοὺς τοὺς ἀσωμάτων χορούς τῶν Ἀγγέλων ἔδειξας, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἐδόθη ἄφεσις ἡμῖν διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ τῷ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν ὑπομείνας, πάντας ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστὲ, » καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως, Κύριε, τὰ πάν» τα πεπλήρωται.

Τροπάρια.

Μὴ κατακρίνῃς ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, ἀλλὰ τῷ συνήθει σου, Δέσποτα, ἐλέει οἰκτειρον.

Ὁδὸς ὑπάρχων ζωῆς, θανατηφόρους ὁδοὺς, Σῶτερ, ἁμαρτίας ἐκκλίνειν με ἀεὶ καταξίωσον.

Μαρτυρικά.

Ἐφάπτουσαν αἰκισμῶν καθυπελθόντες πυρὰν, δρόσῳ Θείου Πνεύματος, Μάρτυρες, ἐμείνατε ἄφλεκτοι.

Χειμάῤῥουν Θείας τρυφῆς, τρυφᾶτε περιφανῶς Μάρτυρες, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν αὐτὴν κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳθύμως μου τὴν ζωὴν ἐκδαπανήσας Ἁγνὴ, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν· οἰκτειρον, σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Χριστός μου δύναμις.

Φθορᾶς ἀπρόσδεκτον τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ Θειότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν Θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν κληρωσάμενοι, Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος ἁγιαζόμενοι τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, πρὸς τὸ κακὸν μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ἀναβάσεσι Θεούμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρα λέλυται ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν, Ἄχραντε πανάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν τὴν ἀέννaον ἐκύησας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ, φώτι» σον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι » κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αθήνα Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τύπου

Τροπάρια.

Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσας Χριστέ, ξήρανον τὰ βλαστήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύων μοι τὸν φόβον σου.

Στεναγμὸν ὡς ὁ Τελώνης κτησώμεθα, καὶ κακῶν ἀποσχώμεθα, ξεναγμὸν ὅπως φύγωμεν αἰώνιον.

Μαρτυρικά.

Τετρωμένοι τῷ θείῳ σου ἔρωτι, τιτρωσκόμενοι ἔχαιρον ταῖς βασάνοις οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐκ περάτων τῶ σώματος οἱ Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες νεκράγετε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε.

Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάντες εἰσέρχονται ἁμαρτωλοὶ, πρὸς εἰσόδους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβὶμ βλέπων ὁ Προφήτης, σὲ παντεπόπτα, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα, διὰ συμβόλων τὴν σὴν μυεῖται δεσποτείαν καὶ κυριότητα.

Ταῖς μυριάσιν ὁ Δανιὴλ, καὶ ταῖς χιλιάσι τῶν Ἀγγέλων, κυκλούμενον Δέσποτα βλέπων, ἡνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, τὸ κράτος σοῦ τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱὸς, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὤφθη πανύμνητε Δέσποινα· Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαβε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τῷ κήτει καταποθεὶς τῷ τῆς ἁμαρτίας, » κραυγάζω σοι Κύριε: Ὡς τὸν Προφή» την, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Ὁμματώσας τυφλοὺς, τῆς ψυχῆς μου ἄνοιξον ὄμματα, ὅπως τὸ φῶς σου βλέψω, καὶ παθῶν σκότους ῥυσθήσωμαι.

Ναμάτων ζωοποιῶν μετανοίας ἔμπλεων ποίησον, Οἰκτίρμον, τὴν ψυχήν μου, ποταμοὺς δίδους δακρύων μοι.

Μαρτυρικά.

Κοιλάδες μαρτυρικαὶ κρίνα ἰαμάτων ἐκφύουσι, καὶ πάντων τὰς καρδίας εὐσεβῶν εὐωδιάζουσι.

Λυόμενοι αἰκισμοῖς σῶμα τὸ φθειρόμενον Ἅγιοι, τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου τὴν καρδίαν συνεδήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Μῆτερ Θεοῦ, τὴν βεβηλωθεῖσαν καρδίαν μου πράξεσιν ἐναγέσι, συμπαθείᾳ σου ἁγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαίνοντας ὁρῶν ὁ Ἰακὼβ ἐν κλίμακι τοὺς Ἀγγέλους σου Δέσποτα τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο ἐν σαρκὶ παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον τῶν Ἀγγέλων καὶ φαιδρὰν παρεμβολὴν, ἠγάλλετο ὁ Θεράπων σου Δέσποτα Ἰσραὴλ, εὐρύθμως χορεύουσαν, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν περιέπουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὀρέων ὑπέρτερον αἰωνίων ἀληθῶς ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀνεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανὲς, σὴ γαστὴρ, χωρήσασα τῆς Θεότητος αἴγλην, Κόρη Δέσποινα.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων τὸν ὕμνον ἐπα» κούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην » δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν κακίας τὸν νοῦν ἀπετυφλώθην, καὶ οὐκ ἔβλεψα μετανοίας τὸ φέγγος. Χριστὲ Σωτήρ μου, σῶσόν με.

Θαῤῥῶν τῇ σῇ εὐσπλαγχνία, προσπίπτω σοι Οἰκτίρμον, ἐξαιτούμενος τῶν κακῶν μου τὴν λύσιν· μή με παρίδῃς Δέσποτα.

Μόνος ἐγὼ ἐγυμνώθην ἐξ ἔργων δικαιούντων· μόνος ἔπραξα πᾶσαν ἄτοπον πρᾶξιν· μόνος Χριστὲ σύ με οἰκτειρον.

Μαρτυρικά.

Ὑπερκόσμιον δόξαν ἐνδύσας τοὺς Ἁγίους, ἀθλήσαντας ἐν τῷ κόσμῳ, πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ μου σῶσόν με.

Νομοθεσίας ἀδίκους, δικαίου νόμου ὄντες θεῖοι φύλακες, κατεπτύσατε πίστει, νομίμως ἐναθλήσαντες.

Θεοτοκίον.

Δούλου μορφὴν ὑποδύντα Δεσπότην Κόρη τίκτεις· ὃν ἱκέτευε, τῶν παθῶν τῆς δουλείας, Ἁγνὴ, ἐλευθερῶσαί με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὡραιότητι φαιδρύνεσθε, πανάγιοι Ἄγγελοι τοῦ Παντοκράτορος, πλησιάζοντες τῇ ἀφράστῳ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πόθῳ κραυγάζοντες ἀεί: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδου Κεφαλληνιακών

Νοερῶς περὶ σὲ Δέσποτα στρεφόμενοι Ἄγγελοι, τὴν ἀκατάληπτον φωτοφανείαν ἀϊδίως δέχονται τὴν σήν, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες ἀεί: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σοῦ εὐλογημένη (ὁ Ἀρχάγγελος ἀσώματος ἔφη) Κύριος· τὴν φθαρεῖσαν γὰρ ἀναπλάσαι φύσιν βουληθεὶς, τὴν μήτραν σου ᾠκησεν Ἁγνή. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

»Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τὰ »Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον »ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ »ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἐζήλωσα ἀσπλάγχνου πλουσίου τρόπους, καὶ παρορῶ μου πτωχεύσαντα τὸν νοῦν, πρὸ θυρῶν τῆς μετανοίας ἠλκωμένον. Χριστὲ μή με εἰς πῦρ πέμψῃς ἄσβεστον.

Χειμῶνι καὶ σαββάτῳ καλῶν ἀργίας, μή με τοῦ βίου ἀνέτοιμον λάβῃς, χειμῶνα τῆς ἁμαρτίας ὁ καταπαύσας, Οἰκτίρμον, ἀλλ' ἐπιστροφὴν θείαν δίδου μοι.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες τὴν πλάνην καταπατοῦντες, τῇ ἀπλανεῖ πίστει ἅπασαν βασάνων ἤνεγκαν τρικυμίαν, εὐλογοῦντες εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν Κύριον.

Ὑφάπτουσαν βασάνων ἤνεγκαν φλόγα, ὑπομονῆς δρόσῳ οἱ Ἅγιοι· ὕλην ἔφλεξάν τε ἀσεβείας, θείας ζήλῳ ἀγάπης πυρούμενοι, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, Θεὸν τὸν ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν καθαγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐλισσαῖον ὡς πάλαι σοῦ τὸν θεράποντα Σρατιαῖς ἀσωμάτοις περιετείχισας, ὕτω δὴ καὶ νῦν, Χριστὲ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωθῆναι πταισμάτων καθικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι, ὡς παριστάμενοι θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόθῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητρὶ καὶ Παρθένῳ Χαῖρέ σοι κράζομεν, Γαβριὴλ σὺν τῷ θείῳ, Θεομακάριστε· Λόγον γὰρ ἡμῖν Θεοῦ σαρκὶ γεγέννηκας, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

»Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ »τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθέ»τε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Γωσὴφ μὲν σωφρονήσας, σιτοδότης ἐγνωρίσθη· ἐγὼ ἀσωτεύων δὲ, λιμῷ κρατοῦμαι ἐναρέτων πράξεων.

Ὡς ὁ Πέτρος μεταγνοὺς, Χριστὲ δακρύω, ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὡς ὁ Ἄσωτος ἐκ βάθους κράζω: Ἥμαρτον, συγχώρησον.

Μαρτυρικά.

Συμμαχίᾳ τοῦ Θεοῦ καταβαλόντες τὴν κακίαν Σοφοὶ τοῦ ἀλάστορος, στεφάνους νίκης ἐξ ὕψους ἐδέξασθε.

Ἡ ἁγία τῶν σεπτῶν Μαρτύρων μνήμη ἁγιάζει, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, τοὺς ὀρθοδόξως αὐτὴν ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτισόν με ἁμαρτίᾳ σκοτισθέντα, ἀπαθείας τὸ φῶς ἡ κυήσασα, ἵνα ὑμνῶ σε, ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Δαβὶδ Προφήτῃ τῷ σῷ, ὡς ἔπαυσας τὸν σὸν λαὸν πατάσσοντα ῥομφαίᾳ σου Ἄγγελον· οὕτως Οἰκτίρμον βράβευσον εἰρήνην Χριστὲ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν ἐπικουφίζων πειρασμὸν, ὡς πολυέλεος.

Γνοὺς λαοῦ σου Χριστὲ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκεσίαις Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφὶμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι σὺν τοῖς Χερουβὶμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομῆτορ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζουσι.

Ἀπόστιχα των Αἴνων Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί. Παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, δίδους μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνὸν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ, ὡς

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης - Βιβλιοθήκη Δημητσουρίου - Μουσείο Τυπογραφικής Τέχνης

ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει· οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Πάριδέ μου τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πεπραγμένα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, καὶ σωζομένων μερίδι με σύνταξον.

Ὁ λαμπρύνας τῶν Ἀγγέλων τὰς χορείας, ταῖς ἐκείνων Χριστὲ παρακλήσεσι, τὸ ὀπτικόν μου τῆς καρδίας φώτισον.

Μαρτυρικόν.

Πᾶσαν πεῖραν ἀλγεινῶν ὑπενεγκόντες Ἀθλοφόροι, τὰ ἄλγη καὶ τραύματα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ θεραπεύετε. Δόξα.

Τὴν Τριάδα τὴν ἁγίαν προσκυνοῦμεν, ὑμνουμένην Ἀγγέλων στρατεύμασιν, αὐτῇ βοῶντες: Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λυτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθην τῆς σαρκὸς, καὶ γέγονα παθῶν καταγώγιον, τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅλως δὲ ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα· ἀλλὰ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν Εὔσπλαγχνε, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἥμαρτον, μόνε εὐσύμπαθητε.

Τίς ἐκ τοῦ θανάτου με τῆς ταλαιπώρου σαρκός μου ῥύσεται, καὶ σώσει μου τὴν ψυχὴν ἀπήμονα καὶ ἀπείραστον; τυραννεῖ βίᾳ γὰρ, εὐπαθοῦσα αὕτη, καὶ ψυχῆς κατεξανίσται, καὶ θλίβει πάλιν δὲ ἀσθενοῦσα. Οἵ μοι τῷ τάλανι! ἀντέχειν οὖν οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, μὴ δώσῃς νικηθῆναι τῷ χοΐ τὸ πνεῦμα, ὅμοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Ὅταν τῇ προστάξει σθ, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ σαρκίου, βουληθῇς χωρίσαι μου τὴν ψυχὴν Ἀθάνατε, τότε φεῖσαί μου, προσηνῆ Ἄγγελον, χαροποιὸν βλέποντα, ἀποσείλας, παραλήψεσθαι, καὶ διασώσασθαι ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους με, εὐκόλως δυναμοῦντά με, τοῦ εὐθυπορῆσαι τὴν ἄνοδον, τὴν ἐν τῷ ἀέρι, καὶ φθάσαι εἰς προσκύνησιν τοῦ σοῦ θρόνου φρικτοῦ ἀκατάκριτον, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ κατεγνωσμένος ἐν ἀσωτείᾳ, σοὶ τῷ ὑπὲρ λόγον δεδοξασμένῳ προσπίπτω, καὶ δέομαι ἐκ βάθους τῆς καρδίας· ἴδε τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς μου, τῆς χαρᾶς ὁ προλάμψας· ἴδε τὰ ἕλκη τῆς καρδίας, μετανοίας ὁ κήρυξ· καὶ παράσχου μοι τὴν σωτηρίαν, διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου Πρόδρομε, καθικετεύων τὸν Κύριον.

Ὅλος ἐν κακίᾳ κατεγνωσμένος, ὅλος ἀπογνώσει βεβυθισμένος, αὐτὸς πονηρότατος καὶ ζοφερὸς ὑπάρχω· ὅλως κατεστιγμένος ὅλος, ἐξ ἡδονῶν ἀτόπων· ὅλως δεινῶς κατεφθαρμένος, καὶ κατηχρειωμένος· σθ τοῖς ἴχνεσι προσπίπτω Μάκαρ, μὴ ἀπορρίψῃς, ἀλλὰ σῶσον Ἰωάννη με, φίλε Κυρίου καὶ Πρόδρομε.

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου πικροῦ θανάτου τοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πταισμάτων, πανεύφημε, καὶ ζώωσον ἐν ἔργοις θείοις Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, πρεσβειῶν σου δυνάμει. Παῦσον πολέμους, ἀοράτως τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, καὶ ὁδήγησον ὁδοῖς εὐθείαις τῆς αἰωνίου καὶ σωτηρίου καταπαύσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σύμβολον ὀργῆς ἐστὶ μνησικακία, θυμός τε, τῆς ὀργῆς ἐμφάνεια, δι' ὧν καὶ τῶν ὕβρεων τὰ ἀλλόκοτα ἀναιδῶς ἄλλονται, τοῦ οἰκτροῦ στόματος, τὸν ἐν τούτοις ἐνεργούμενον,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποιοῦντες ἔνοχον πυρὸς τῆς γεέννης, ὡς γέγραπται. Διὸ ψυχὴ γρηγόρησον, φεῦγε τὸν θυμὸν τὸν πικρὸν, τὴν ὀργὴν, μῆνιν, καὶ τὴν ὕβριν, καὶ πᾶσαν τὴν δυσώδη ἐκδρομὴν, τῇ Θεοτόκῳ κραυγάζουσα: Δέσποινά μου σῶσόν με.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν Πιστῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς. Πῶς ἀπολογήσωμαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετα την Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν: Εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμὸν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τοῦ σκάμματος, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. Ἐξέστησαν τυράννους καὶ βασιλεῖς οἱ Σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀγνὴ, σωτηρίας δεόμενος· ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Κανὼν Κατανυκτικὸς. (ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμὸς.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς » σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξά-

» σω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω
» αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων Πόρνην τὴν ποτὲ μεταγνοῦσαν καλῶς, κἀμέ, δυσωπῶσε, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ὡς ἐλεῆμον λύτρωσαι.

Ὑποπλεόν Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας, βίου τὸ δεινὸν τοῦτο πέλαγος, φεῦ! πολλοῖς ναυαγίοις περιέπεσα· ἐξ ὧν ἀπολυτρώσας σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Τοὺς γενναίους Ἀθλητάς, τοῦ ἀλλοτρίου τὰς καθαιρέτας, τοὺς καρτερικῶς ἐναθλήσαντας, καὶ στέφος λαβόντας ἐκ Θεοῦ νικητικόν, περιχαρῶς δοξάσωμεν.

Ῥητορεύοντες σοφῶς ἐν παῤῥησίᾳ Θεοῦ τὸν λόγον, ῥήτορας δεινοὺς ἐνικήσατε, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἐνεγκόντες ἀλγεινῶν, μεγάλως ἐδοξάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ τοκετῷ σου λύσασα Ἁγνή· ὤφθης γῆ ἐκλεκτή, δι' ἧς ἀνυψώθη ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ἡ δὲ Η'. καὶ Θ'.

« Ἔπος Ἰωσήφ. »

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἄγγελος θεῖος τὴν σὴν γέννησιν, Ἄγγελε Θεοῦ, προμηνύει τῷ πατρί· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνὸς ἐρήμου, Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως βλαστάνουσαν ἀμέλειαν ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσας, μετανοίας προσφέρειν με καρποὺς εὐόδωσον.

Γαστὴρ στειρεύουσά σε καρπογονεῖ πανευκλεῶς, γονίμους καρδίας τὰς πρὶν ἀκάρπους δείξαντα· ἀλλὰ πίζει βοῶ σοι Βαπτιστά: Τοὺς ἀκάρπους μου λογισμοὺς ἔκτιλον.

Θεοτοκίον.

Δόλῳ ἀπαύστως ὁ ἐχθρὸς θηρεύει με ὁ πονηρός· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας Πανάμωμε ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τοῦ Δεσπότου, Θεοτόκε, εὐόδωσον τὸ θέλημα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
» τολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
» ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Τροπάρια.

Γλέψον σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου παραστῆναι τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν μοι, μόνε εὐδιάλλακτε Κύριε.

Στενάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην, ψυχῆς ἐκ βάθους, καὶ μετάνοιάν μοι δώρησαι, ἁμαρτίας πάσης με, Σωτήρ, ἀπαλλάττουσαν.

Μαρτυρικά.

Τοῖς ῥεύμασιν, Ἅγιοι, τῶν παναγίων ὑμῶν αἱμάτων, ἐναγῶς λύθρον φερόμενον ἀποπαύετε Δαίμοσι ποτὲ ἐπιβώμιον.

Ἐν Πνεύματι Ἅγιοι ἐῤῥιζωμένοι τῷ παναγίῳ, κατεσρέψατε σεβάσματα ἀπωλείας, πάντας, πρὸς τὴν πίστιν στηρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Ἄχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε: Λύτρωσαί με πάσης συνεχούσης κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ,
» τὸν λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου,
» στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθέ, κα-
» ταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Ἐπιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης δίδου μοι νῦν, καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, μακάριε Πρόδρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν διηνεκῶς θαλαττεύοντι.

Ζῶ ἀμελῶς, καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει· ταῖς σαῖς προσευχαῖς ἀνάνευσίν μοι δίδου, ἀοίδιμε Πρόδρομε, μὴ ὡς ἄκαρπος εἰς πῦρ ἀποπεμφθήσωμαι ἄσβεστον.

Ἡ φοβερὰ ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπὰ περίκειμαι φορτία· ἐξ ὧν με ἐλάφρωσον, τῷ Κυρίου Βαπτιστά, ταῖς καθαραῖς σου δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκὶ καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώματος τοὺς ἀνθρώπους, ἐν φωναῖς χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἤκήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύ-
» ριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρ-
» θένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι,
» καὶ ἔλεγεν: Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐ-
» φοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Κρουνούς μοι δακρύων δίδου, ξηραίνοντας τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς ἁμαρτίας πάντα βόρβορον ἀποπλύνοντας οἰ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

κτίρμον Πολυέλεε, καὶ παύοντας πυρὸς, γεέννης αἰωνιζούσης, τὴν φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον. Οὐ παύομαι ἐπιξέων τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου φιληδονίαις· μόνος δὲ ἀναίσθητος, εἰς αἴσθησιν ἐμαυτοῦ ἐλθεῖν μὴ προαιρούμενος· τίς γένωμαι, καὶ τί ποιήσω; Χριστὲ οἰκτίρμον, ἴασαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Ὑδάτων τῆς ἀπωλείας, καὶ κλύδωνος τῆς κακίας, τῇ κυβερνήσει τῇ ἐνθέῳ, Μάρτυρες ἀοίδιμοι, πίστει ὑποπλέοντες τὸ πέλαγος τὸ ἄστατον, τῆς βασιλείας τῆς οὐρανίου ὅρμον κατελάβετε.

Φωστῆρες τῆς εὐσεβείας, λαμπτῆρες τῆς ἀληθείας γεγενημένοι, φέγγει τῶν ἀγώνων ἐμειώσατε σκότος ἀθεΐας πολυώδυνον· θαυμάτων δὲ ταῖς φρυκτωρίαις, παθῶν ὁμίχλην Μάρτυρες σκεδάζετε.

Θεοτοκίον.

Ἐπτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσαν Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Παναμωμε, τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοῶσοι: Φώτισόν με δέομαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γάτρευσον, Πρόδρομε, τὴν πληγωθεῖσαν λῃζῶν ἐφόδοις, ἱκετεύω σε, καρδίαν μου, δραστηρίῳ θείας φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε, Πρόδρομε, τὴν ἔτι ζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἁμαρτίαν, καὶ ἀνάνευσιν νῦν μοι δίδου, πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Λιμὴν ἡμῖν φάνηθι, χειμαζομένοις ἐν τῷ πελάγει τῷ τοῦ βίου, τὸ κλυδώνιον μετάβαλλων, ὅλον εἰς γαλήνην Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνῃς με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου, δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἵλεώς μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἡ Τεκοῦσά σε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώ» τισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ ἐν » τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σω» τὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Τροπάρια.

Ἴδου ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας, Χριστὲ, ὀκνηρὸς δοῦλός σου, καὶ σχολάσας πονηραῖς τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω· διὸ, μή με εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς.

Ὡς υἱὸς γενόμενος ἐν χάριτι, εὐσπλαγχνε Κύριε, ἐδουλώθην τῷ ἐχθρῷ, καὶ σοῦ ἀπεμακρύνθην, ζήσας ἀσώτως· διὸ, ἐπιστρέψας με σῶσον.

Μαρτυρικά.

Οἱ Μάρτυρες ἵσταντο πρὸ βήματος, θώρακα πίστεως περιφέροντες· διὸ, τοῖς βέλεσι τῆς πλάνης, τρῶσαι αὐτοὺς ὁ δεινὸς οὐκ ἴσχυσε Βελίαρ.

Νεκρούμενοι σώμασιν οἱ Μάρτυρες, πάσας ἐνέκρωσαν μεθοδείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ζωὴν ἀγήρω μετέβησαν ἐν χαρᾷ, στέφος λαβόντες δόξης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε, διάνοιξον πύλας μοι, δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον τῆς σωτηρίας Ἁγνὴ, ἡ πάντων ὁδηγία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναὸς ἐγένου Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ ναῷ σου ἁγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε· ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων Μακάριε.

Ἑνώσας πάσης ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τέμνοντα ὁδὸν ἐν βίῳ Μάκαρ νῦν ἐκδυσωπῶ· τῷ τῶν ὅλων Θεῷ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίσταις ἐπιδόσεσι.

Ὁ καταδύσας, ταῖς τοῦ Ἰορδάνου προχοαῖς, τοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον Προφῆτα, τὰς βρύσεις τῶν κακῶν μου πρεσβείαις σου ξήρανον, ὀχετούς μοι δακρύων παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη θείαις ἀγλαΐαις, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει ἐκύησας Παρθένε· αὐτὸν οὖν ἀεὶ ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰ» κτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ » Ἅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς » τὴν ζωήν μου.

Τροπάρια.

Μὴ δείξῃς με Δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ· μὴ ἀκούσω τότε φωνῆς παραπεμπούσης εἰς τὸ πῦρ, Χριστὲ Ἰησοῦ, τὸ τῆς γεέννης.

Ἐβύθισε βυθῷ παραπτώσεων ὁ τῶν δικαίων με ἐχθρὸς, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου προστρέχω τῷ πελάγει· Ἰησοῦ, πρὸς ὅρμον ζωῆς νῦν ἴθυνόν με.

Μαρτυρικά.

Πόνων πολλῶν ἀρότρῳ νεώσαντες ψυχῆς τὴν αὔλακα Σοφοὶ, τῷ ἐνθέῳ σπόρῳ τῆς

ΑΠΟΣΤΕΓΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Δημόσιο Κεντρικό Βιβλιοστάσιο Αγίου Όρους - Μουσείο Χειρογράφων Κωδίκων

πίστεως, πολύχουν μαρτυρίου στάχυν σαφῶς ἐγεωργεῖτε.

Τοῖς τραύμασι κατετραυματίσατε τὸν τραυματίσαντα ὑμᾶς, εὐσεβῶς Ὁπλῖται· διὸ μετατεθέντες πρὸς ζωὴν, τὰ πάθη βροτῶν καὶ νῦν ἰᾶσθε. Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης Παναίμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερῶς, τὴν βροτῶν οὐσίαν ἐθέωσε, ποιήσας τοὺς Πιστοὺς ναοὺς ἑαυτῷ παραδόξως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλω-
» σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι: Ἐκ φθορᾶς
» με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ῥάδαμνος Προφῆτα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ καρδίας, χειρευούσας πάσης θεογνωσίας, ἐγκάρπους εἰς αἴνεσιν Κυρίου ἀπέδειξας.

Σύντριψον ἐν τάχει τὸν πονηρὸν τοῖς ποσὶν ἡμῶν, καὶ κατεύθυνον ἡμῶν τοὺς πόδας τοὺς νοητοὺς, εἰς εἰρήνης ὁδὸν, ταῖς προστασίαις σου Πρόδρομε.

Τείχισον, Προφῆτα δικαιοσύνης, τὴν ποίμνην σου, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς παντοίας ἐπιβουλῆς τῶν Δαιμόνων, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Γόνον σοι, Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν νῦν, διὰ σοῦ Ἁγνὴ οἱ σεσωσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας καταράς, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώ-
» πιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐ-
» ποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ
» παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
» Θεός.

Τροπάρια.

Ἀποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος σοῦ τὸ ἄμετρον, ἁμέτρα πταίσας· οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον καὶ τὸ ἀνεξίκακον· μετανοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον καρποὺς, καὶ σῶσόν με.

Πάτρευσον τῆς καρδίας μου τὰ ἀνίατα πάθη Οἰκτίρμον, δίδου ἀποκοπὴν τῶν χρεῶν μου, τὸ βαρύτατον φορτίον ἐλάφρυνον, ἵνα ἐν κατανύξει σε δοξάζω ἀεὶ τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι, συγκοπτόμενοι, δαπανώμενοι πυρὶ ἐνύλῳ, λέουσιν ἐκδιδόμενοι βρῶμα, καὶ τεινόμενοι τροχοῖς, οὐκ ἠρνήσαντο σὲ τὸν ζῶντα Θεὸν ἡμῶν οἱ Θεῖοι καὶ ἱεροὶ Ἀθληταί.

Μερίζεσθε ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀμέριστοι Θεῷ ὁρᾶσθε, Μάρτυρες, δι' ἑνώσεως θείας, τοῦ ἑνώσαντος ἑαυτὸν ἀῤῥεύστως ἡμῖν· ὃν ἀεὶ δυσωπήσατε, σωθῆναι πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας ἄνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀῤῥεύστως· ἔμεινας μετὰ τόκον παρθένος ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ μεμακάρισαι, καὶ δεδόξασαι Ἄχραντε ἀπαύστως, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων, νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν, καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι τὸν λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις, Προφῆτα, Ἀμνὸν Θεῷ, κόσμῳ αἴροντα ἁμαρτίας ἀεί. Ὃν δυσώπει ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Ψυχή μου σπεῦσον καὶ κράξον, τὸν σκοτασμὸν καταλείψασα τῶν ἀλόγων πράξεων. Οἰκτειρόν με Ἰησοῦ, παρακλήσεσι τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ ῥῦσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου. Θεοτοκίον.

Ὃ παρειστήκεισαν τρόμῳ τὰ ἐπουράνια Τάγματα, τοῦτον τίκτεις Ἁγνὴ, ἐνωθέντα τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός

» Ὃν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
» φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ,
» πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀποσκοπῶ εἰς τὸ μέγα ἔλεος τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστὲ, ὥσπερ ὁ Δαβὶδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκεῖνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ: Μόνε Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Τέλος χρηστὸν γενέσθαι μοι εὔχομαι, καὶ θέσθαι ταῖς πονηραῖς πράξεσι ποτὲ τέλος οὐ προθυμοῦμαι, πεπωρωμένην ἔχων τὴν ἐμὴν καρδίαν. Οἰκτείρησόν με Θεοῦ Λόγε.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἐκλεκτὰ καὶ ἄμωμα θύματα, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ μονογενεῖ Λόγῳ ἐθελουσίως προσήχθητε, θυσίας πάσας καταργοῦντες τὰς τῶν Δαιμόνων, Ἀθλοφόροι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τοπικών Ιδιοφυτών

Νευρῶν τομὰς, ὀδόντων ἐκρίζωσιν, ἀφαίρεσίν τε χειρῶν, ξέσεις τε μελῶν, πᾶσαν ποινήν τε ἄλλην, ἠνέγκατε γενναίως Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χριστὸν τὸν μόνον ἀθλοθέτην.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπὶ γῆς τρίβους ὑποδεικνῦντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν καινουργοῦντα, Ἀνύμφευτε εὐλογημένη.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ ἐν Βαβυ-
» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
» τος κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
» συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
» τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τὸν Λόγον βαπτιζόμενον, περιστερᾶς ἐν εἴδει, Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐθεάσω κατερχόμενον, καὶ φωνῆς ἐπακοῦσαι κατηξιώθης Μάκαρ τοῦ Πατρός: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ σύνθρονος, ᾧ μέλπει πᾶσα κτίσις: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ Προφῆτα σῶν δεήσεων, τὰ φρυγανώδη πάθη τῆς διανοίας μου καταφλέξας, ἐσβεσμένον μου τὸν λύχνον τῆς καρδίας ἄναψον πάλιν, ὅπως τηλαυγῶς κατανοῶν ἀναμέλπω τοῦ Κτίσαντος τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κατακρύψας δοῦλος τάλαντον, ὅπερ εἰς ἐργασίαν ἐκ Θεοῦ εἴληφα, ἐγὼ πέφυκα ὁ ἄθλιος· καὶ τί ποιήσω, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃ, ἑκάστου τὸ ἔργον ἐκζητῶν; Πρόφθασον τοίνυν Προφῆτα, κραυγάζοντά με πίστει: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου τὴν διάνοιαν ἐν ταπεινώσει Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ τῷ τόκῳ σου συντρίψασα ἐπάρσεις τῶν Δαιμόνων· καὶ ὕψωσόν με ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου κόρεσον μελῳδοῦντα: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
» τος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύη-
» σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύ-
» σεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ μόνος τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν γινώσκων· ταύτην γὰρ ἐφόρεσας, δι' οἶκτον βουλόμενος αὐτὴν ἀποκαθάραι· διὸ τοὺς σπίλους τοὺς πονηροὺς, καὶ τὰ ἕλκη τῶν παθῶν μου, ἀποκάθαρον, καὶ σῶσόν με.

Ὡς Πόρνη τὰ δάκρυα προσφέρω σοι Φιλάνθρωπε· ὡς ὁ Τελώνης, στενάζων κραυγάζω σοι: Ἱλάσθητι σῶσόν με· ὥσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλέησόν με, ἐκβοῶ· ὡς τὸν Πέτρον μεταγνόντα, συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Μαρτυρικά.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι ἀσάρκῳ κοσμοκράτορι, πυγμαῖς τῶν ἄθλων τοῦτον κατεβάλετε, καὶ νίκης τὸν στέφανον ἐδέξασθε ἀξίως· διὸ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ἡγίασας, Κύριε, τὴν γῆν ἁγίοις αἵμασι τῶν σῶν Ἁγίων, καὶ τούτων Πανάγιε τὰ πνεύματα πνεύμασι Δυνάμεων ἁγίων, συνάπτεις πάντοτε, δι' αὐτῶν ἁγιάζων τοὺς ἐν πίστει ἀληθεῖ σε ἁγιάζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν τὴν τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε, εὐλογημένη. Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον· χαῖρε κατάρας λύσις καὶ εὐλογίας εἰσαγωγή· χαῖρε μόνη Παραδείσου, ἡ θύραν ἀνεῳξασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ἡνίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
» ζης, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρε-
» σὶ, δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα Λό-
» γον ἐκ τοῦ λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἀτρεύσόν μου τὸν νοῦν, φιληδονίαις τοῦ βίου δεινῶς τραυματισθέντα, καὶ παῦσον τὸ σφοδρῶς συνταράσσον με κλυδώνιον, καὶ δεῖξόν μοι τῆς μετανοίας τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας, Κυρίου Πρόδρομε.

Ὡραίθης μέσον ἑστὼς τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, τὴν μὲν Προφῆτα παύων, τῆς δὲ τὸ φῶς δηλῶν· ὃ πορεύεσθαι εὐόδωσον ἡμᾶς ἐν συνειδότι θείῳ, ὅπως σκότους ῥυσθῶμεν διαιωνίζοντος.

Συνήφθης ταῖς Στρατιαῖς ταῖς οὐρανίαις Θεόφρον· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπει, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς διασώζεσθαι, τιμῶντάς σε τῷ σεπτῷ σου τούτῳ οἴκῳ, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, Κυρίου Πρόδρομε.

ΑΝΙΟΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μοναστηρίου Γρηγορίου του Θεολόγου - Μουσείο Γρηγοριανών Κειμηλίων

Ἡμέρα πλήρης θυμοῦ, ἡμέρα σκότους ὑπάρχει, τοῖς ἔργα σχοῦσι σκότους, ἡ δίκη ἡ φρικτή. Βαπτιστὰ Χριστοῦ, καὶ Πρόδρομε, ἱκεσίαις σου τότε ῥῦσαι, κατακρίσεως πάσης, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέρα Παρθένε, ὡς τὸν Θεὸν τεκοῦσα τὸν ὑπεράγιον, πάντας ἡμᾶς καθαγίασον, τοὺς ἐν φωναῖς ἁγίαις πίστει ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ σὲ ἁγιάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί. Παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, δὸς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηισχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὸν θρῆνον, πρόσδεξαί μου Χριστὲ τὴν μετάνοιαν, καὶ σωζομένων τῇ τάξει με σύνταξον.

Ὁ κηρύξας τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις, τῶ Κυρίου Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς ἱκέτευε.

Μαρτυρικά.

Τρικυμίας ἐνεγκόντες παθημάτων, Ἀθλοφόροι, βροτῶν τὰ νοσήματα νῦν ἐξιᾶσθε· ὅθεν μακαρίζεσθε. Δόξα.

Ὁ Προφήταις δοξαζόμενος Θεὸς, ἐν Τριάδι ἁπλῇ ἀσυγχύτῳ τε, ταῖς τοῦ Προδρόμου σῶσον ἱκεσίαις με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία τῶν ἐν θλίψεσι βεβαία, πρόστηθί μοι, τοῦ βίου τοῖς πάθεσι προσομιλοῦντι, καὶ σῶσόν με δέομαι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ Θεὸς, ὁ θέλων σωθῆναι πάντας, ἐπίβλεψον, ἴδε τὴν προσευχήν μου, καὶ μή μου τὰ δάκρυα ὡς μάταια ἀπώσῃ. Τίς γὰρ προσῆλθέ σοι προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθη; τίς δὲ ἐβόησε θερμῶς σοι, καὶ εὐθὺς οὐκ ἠκούσθη; καὶ γὰρ Δέσποτα, ταχὺς εὑρίσκῃ, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ταῖς ἁμαρτίαις καταπωθέντα, καὶ φιληδονίαις καταῤῥαγέντα, ἀνάστησον Εὔσπλαγχνε, τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ· μή με ἐπίχαρμα Δαιμόνων συγχωρήσῃς γενέσθαι, μὴ δὲ ἀνάξιον ἐάσῃς τῶν φρικτῶν μυστηρίων· ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου, στεναγμούς μου καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Θρήνησον ψυχή μου πρὸ τῆς ἐξόδου, πρόσπεσον τῷ Κτίστῃ ἐν μετανοίᾳ, δάκρυα προσάγαγε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, κράξον Χριστῷ ἐν κατανύξει, Ἡμάρτηκά σοι Λόγε, δέξαι πολλὰ ἡμαρτηκότα, μή με ἀποβδελύξῃ, μὴ παρόψῃ με Δικαιοκρῖτα, μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψῃς Μακρόθυμε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ γάμος νυτρέπισται τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύνεις μέλαινα ἑκουσίως ψυχή; ῥύπαρὰ πάντα σου ἀληθῶς ὑπάρχει ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα: Ὑσσώπῳ πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἁγνὴ, καὶ τῶ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὤφθης μόνη ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου καθάρισον, καὶ

Δημοσιες Βιβλιοθηκες
Μουσειο Τυπαλδων Λακωνικης

λάμψεως θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον Κόρη τῶ Υἱοῦ σου, καὶ χάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ, ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Πόρνη νενώσασα μύρου ἀλάβαστρον πάλαι, τοῖς ποσί σου Δέσποτα, πάντων ἠλευθέρωται, ὧν περ ἔπραξεν. Ὁ Ληστὴς μόνον σου μνημονεύσας ὤφθη, καὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον αὐτὸν εἰσήγαγες. Ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; οὐ μύρον, οὐ κατάνυξιν, ἔχω· δωρεάν με ἐλέησον, οἰκτειρόν με Λόγε· ἡ ἄχραντός σε Μήτηρ δυσωπεῖ, ἣν ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ σου μέγα καταφύγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν, Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε χήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν ξεναγμοῖς, (ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε) μόνε Πολυέλεε.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σε, Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. Πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα: Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σε Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε. Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκριναν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα, Χριστὲ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ σταυρῷ δι' ἡμᾶς ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαίᾳ τὴν ψυχήν, καὶ ἔκλαιε θρηνολογοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἐν ξύλῳ βλέπουσα νεκρὸν κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου Υἱὲ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον σταυρῷ προσήλωσαν οἱ ἄνομοι τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθορὰν ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχῃ, Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ· ἡλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὗρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ: Ὦ ξύλον εὐλογημένον! Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ νομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης
Μουσείο Κοσμημάτων Ιακωβάτων

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σώζεις με Σῶτερ, προσπαγεὶς ἐπὶ ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν,
» ἐβόα, ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Σὺ τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐπὶ σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα ἀπωσθέντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρὶ, ὡς Υἱὸς ἀγαπητὸς καὶ ὁμοούσιος.

Ὅσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον ἐκζητῶν τὸ πλανηθὲν, καὶ εὑρὼν συνέταξας αὐτὸ ἀπλανέσιν, Ἰησοῦ. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικά.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῇ, ὑποστάντες βάσανα πολλὰ, καὶ ποικίλους πειρασμοὺς, οἱ ἀξιάγαστοι.

Ἐπὶ βημάτων ἀδίκων διὰ Χριστὸν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεζῶτες Ἀθληταὶ, κρίσιν πᾶσαν ἄδικον ὑμεῖς, δικαιοῦσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ προξενήσῃς Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ γῆ· θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἕκτον προσάξω τῇ Θεοτόκῳ μέλος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θάνατον ἐπεισῆξεν· ἀλλ' αὐτὴ, τὴν ζωὴν κυήσασα Ἁγνὴ, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων, καὶ μολυσμοῖς σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἁγνὴν καταφεύγω· βοηθὸς γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπὰ Θεοτόκε ἴασαι· τῶν ἀστάτων λογισμῶν τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν, ἔκπασον Δέσποινα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέ-
» τρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν, σεσαλευμέναι ἐχθροῦ ἐπηρείᾳ, πίστιν ὑπεδέχοντο.

Μανεὶς ὁ ἄδικος λαὸς, σὲ τὸν Δίκαιον μόνον κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτοὺς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρὸς τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικά.

Ἐκένωσε πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἁγίοις παλαίων· ἀλλ' ἡττᾶτο, καθορῶν ἀταπεινώτους αὐτοὺς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητος.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς ἠλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει σε Υἱὲ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων, καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθὴς, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ σταυροῦ κενώσας, διὰ τῆς σὲ κυησάσης, οἰκτειρον καὶ σῶσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ τῇ θεογενεσίᾳ, ἑκουσίως εἰς πάθη ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε Θεοῦ ναὲ ἱκετεύω Δέσποινα, βοήθει μοι.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτὴ, οὐρανίου παστάδος ποίησον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σε σκέπῃ, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἑκάστην πόθῳ σε γεραίροντα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ταθέντα ξύλῳ σε ὁρῶν ὁ Ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμοῦ πλάσμα ἀπελύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Ἐδέσμει χεῖράς σου λαὸς παράνομος, καὶ δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ, δεσμῶν πάν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου Κεφαλληνιακών Σπουδών

τες ἀπελύοντο, Ἥλιε ἄδυτε Χριστέ, πᾶσα κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικά.

Ῥοαῖς ἐπνίξατε αἱμάτων, Μάρτυρες, Φαραὼ τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς ἄμετρα καυχώμενον, καὶ πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Πτεροῖς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, οἱ Ἀθληταὶ χαίροντες ἀνέδραμον, ἔνθα τὸ πρῶτον ἀγαθὸν, καὶ ζωὴ, καὶ φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαίᾳ τέτρωσαι τοῦ πάθους, Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅταν αὐτὸν ἔβλεψας σταυρούμενον, καὶ λόγχῃ ἄχραντον πλευρὰν δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥανίσιν, Ἄχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς σπίλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ὁδὸς εὐθεῖά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἡ τὴν ὁδὸν τέξασα, γεννήθητι, ἀποπλανήσει πονηρᾷ, καθ' ἑκάστην ὀλισθαίνοντι.

Σταγόνα ὄμβρισον ἐν τῇ καρδίᾳ μου κατανύξεως Κόρη, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κυήσασα, τὰς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Ἁγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον ἡ κυήσασα Λόγον, ἁγιασμὸν τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν τὴν ζωήν μου ἐλεύθερωσον.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγα-
» σον, δέομαι, σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄν-
» τως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνα-
» καλούμενον.

Τροπάρια.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν νέφεσι Χριστὲ, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, γύμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ στολαῖς ἀφθαρσίας φαιδρύνων Δέσποτα.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθὴς ἄμπελος, Χριστὸς ὁ φυτουργὸς, καὶ γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποστάζων, τὴν μέθην ἅπασαν τῆς πλάνης ἀναστέλλων τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς ἱεροῖς στίγμασι Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, καὶ τοῖς στεφάνοις κοσμούμενοι, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίστανται, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν αἰτούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ δόξαν Ἀθλοφόροι, καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν παθῶν ἠνέγκατε, τῷ πάθει τοῦ Δεσπότου ἐνδυναμούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Γαστρὶ χωρήσασα Χριστὸν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντὶ, ὠδίνων ἄνευθεν τέτοκα· νῦν δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε Χριστέ· ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ξένον ὡς ἔσχηκας τοκετὸν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ δι' ἁμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον ἐκ ταύτης, καὶ τῷ Οἰκτίρμονι οἰκείωσον Παρθένε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡς ὄρος πάλαι σε Δανιὴλ βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσαν, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, συντρίβων, Πάναγνε, τὰ εἴδωλα τῆς πλάνης, σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐξόδοις ταῖς λῃστρικαῖς τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα ἐν ὁδῷ τοῦ βίου, καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ Τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἐστέφθης, Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἄκανθαν· λόγχῃ πλευρὰν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς νεκροὺς ἐργασάμενον ἀπενέκρωσας, ὄφιν πολυμήχανον.

Γηρίῳ ἀνήρτησαι, καταῤῥάσσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα, δουλείας δὲ πικρᾶς με ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥαπίσματα. Ἀνυμνῶ σου Οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τείχη πονηρὰ οἱ Ἀθληταὶ κατέστρεψαν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, νικητικοῖς στεφάνοις κοσμούμενοι, μετῳκίσθησαν· ὅθεν μακαρίζονται.

Εἰς ὕψος περίδοξον μαρτυρίου ἑαυτοὺς ἐναγαγόντες Ἅγιοι, τὰς πονηρὰς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα πῶς ἐπήρθη ἐν σταυρῷ, φωταγωγῶν τὰ σύμπαντα, καὶ κα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Γουδελίων Ιακωβατών

ταρράσσων σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἡ πάναγνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνῳδοῦσα, ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, φθοροποιοὺς ἐννοίας βλαστάνουσαν, τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρον.

Θηρὸς ἁμαρτίας με, ὡς κητῴας ἐκ γαστρὸς τὸν Ἰωνᾶν, ἐξάγαγε, ταῖς ἱκεσίαις, Λόγε, τῆς ἐν γαστρὶ ἀγνῶς χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Ἐπλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα· ὡς κεκτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, παρακλήσεσι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν καμίνον εἰργάσατο
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Γόβολον ἀπερράπισας τοῦ δράκοντος, καὶ ἰάν ῥαπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυνατέ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξύλου εὔρατο γευσάμενος τὸν θάνατον Ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· ὁ δὲ δεύτερος, ἐν αὐτῷ Χριστὸς θανατωθείς, ἀθάνατον δίδωσι ζωὴν, ἀπονεκρώσας τὸν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον.

Μαρτυρικά.

Ὑπομένοντες τὸν Κύριον, ἀνήχθητε ταλαιπωρίας Μάρτυρες τῶν κολάσεων· καὶ ἐν πέτρᾳ ἔχητε σερρᾷ τῆς πίστεως, πᾶσαν πονηρὰν ὑποσκελίζοντες ἐχθροῦ κακίαν, θείᾳ ῥοπῇ.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν, ἐλάμψατε Ἡλίου τηλαυγέστερον, καὶ τὰς τοῦ σκότους ἐξουσίας πάσας, Ἀθληταὶ, ἐλύσατε μέλποντες Χριστῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, ἠλλοίωσας κρεμάμενος σαυρῷ κτίσιν ἅπασαν, (ἡ Παρθένος ἔλεγεν) Υἱέ· καὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνῳδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἣ τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἁμαρτῶντά με ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν φύσει πικράναντα Θεὸν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς αὐτῷ οἰκείωσον.

Τὴν πηγάζουσαν ἑκάστοτε καρδίαν μου ἁμαρτημάτων ῥεύματα, ἡ πηγάσασα σωτηρίας ὕδωρ τοῖς Πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν ἐμμελῶς: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητοῦ. Ὃν ἱκέτευε, τῶν γῆς με ῥύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν ἐν ὑρανοῖς καταξιῶσαι ἀγαθῶν, Θεογεννήτρια.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
» σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπείνωσας, ταπεινώσει καρδίας ξύλῳ ὑψούμενος· ὕψιστε Θεὲ, καὶ Ἀδὰμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον, ἀνύψωσας Οἰκτίρμον.

Τὴν τοῦ ξύλου πικρίαν μεταποιούμενος, ἐπὶ ξύλου ἐτύθης, χολῆς γευόμενος, πάντων γλυκασμὸς, καὶ ζωὴ ἐνυπόστατος, Δέσποτα ὑπάρχων, καὶ φῶς, καὶ σωτηρία.

Μαρτυρικά.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Πανεύφημοι, ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ τοῦ πονηροῦ τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὤφθητε Μάρτυρες, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδαφίσατε, καὶ πρὸς τὸν Ναὸν τὸν οὐράνιον ἤρθητε, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα, συνηθείᾳ δουλεύων καταδουλούσῃ με, δύλοις πονηροῖς ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασι· Δέσποινα Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ὡς τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθῃ με πικρᾶς ἁμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρθένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Μὴ με στήσῃς ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Υπαλλήλων Τσακωνικών

ἀλλὰ τὸν μικρόν στεναγμόν μου δεξάμενος, σῶσόν με, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, Οἰκτίρμον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ » τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς Λόγος » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον τῆς γῆς, μεσούσης τῆς ἡμέρας, Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, τὸν μέσον Παραδείσου, φεῦ! ὑπομείναντα ὄλισθον, καρπῷ φθοροποιῷ, ἐπανορθούμενος.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο, καὶ ὁ τύραννος ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν τὴν πληγὴν ὑπεδέχετο, καὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνεφυτεύετο, ἐχθρὸς κατηργεῖτο, καὶ χαρᾶς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικά.

Ἡ γῆ συνήφθη, Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς οὐρανοῖς, ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, καὶ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, πλῆθος πολλῶν βασάνων καθυπομείνασαν, καὶ πληθὺν Θείων Λειτουργῶν συνεξαστράπτουσαν.

Φωτὶ ἀΰλῳ ἐναπαστράπτοντες, θέσει Θεοὶ Κυρίου χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης δόξης πληρούμενοι· ὅθεν καταχρέως οἱ Πιστοὶ ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν, ὃν ἡ κτίσις σταυρούμενον ἐπὶ ξύλου, θελήσει Μακρόθυμε, ἔφριξε καθορῶσα· πάλαι ἡ Ἀμέμπτος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐμὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου, Χριστὲ, τὸν σωτήριον, καὶ δεινῇ παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον, σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκούσης σε Ἁγνῆς, ὡς ὑπεράγαθος.

Λιμὴν, ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι τῶν πειρασμῶν, γενοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον πραΰνουσα, τὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως καταχρέως σὲ ὑμνῶ τὴν πολυΰμνητον.

Ὁδὸν εὐθεῖάν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὑρεῖν δυνήσομαι τὴν πύλην τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένε βασίλεια, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου θεῖα σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ μακαριότητα.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σὲ Τεκούσης ἐκδυσωποῦσί σε. Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτειρον Χριστὲ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἔνεδρα· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος, ὡς εἶδέ σε ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς: Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἑκουσίως ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθη κακῶν ὀλισθήσαντας ἀνεκαλέσω, μέγε Πολυέλεε.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ ὁ Ἥλιος ἐσβέσθη, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου, Ἥλιε δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικόν.

Παθημάτων, Ἀθλοφόροι, κοινωνοῦντες τοῦ Δεσπότου, καὶ θείας λαμπρότητος συγκοινωνεῖτε, μεθέξει θεούμενοι. Δόξα.

Ὑψωσόν με ἐκ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐθελούσιον καθυπομείνας Χριστέ μου καθήλωσιν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ σταυρῷ, καὶ καθορῶσα ἑκουσίως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομῆτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν οὐράνιον τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἐτροπώσαντο. Βασιλεῖς ἤλεγξαν, καὶ σοφοὺς ἤσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι· γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι εὐαγγελικῶς παρετάξαντο· τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω τὰ ἔθνη ὑπήκοα ποιούμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι ἑαυτοὺς, προθύμως σοι ἠκολούθησαν· καὶ σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προστάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν· καὶ νῦν διὰ πάντων ὑπήκοοι γενόμενοι ἀεὶ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἅπαντα τὸν βίον μου ἐν ἀμελείᾳ διάγων, πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα ἄκαρπος ὁ δείλαιος Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων ἐπιφέρων μόνον νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα· ἅπερ Φιλάνθρωπε σκόρπισον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεὸς, οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἰκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα Σοφὲ φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με κακοποιῆσαι Ἅγιε, λύτρωσαί με, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς ἔχων Ἱεράρχα, καὶ σῶσόν με ἐκ βλάβης, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων ῥῦσαί με.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, νῦν κεκτήμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν πιστὸν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν καινίζει πάλει φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου, Χριστὲ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων: Διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν: Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου. Ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην σου διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ὡς φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν δόγμασι θείοις διώξαντες πολυθεΐας σκοτασμὸν, καὶ λάμψαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμὸν, καὶ σώσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγοῦς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν πε-

ριστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ δωδεκὰς τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, δωδεκάπυρσος ὡς Ἥλιος, ὤφθη τῇ γῇ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάρανας πλάνης τὴν βλάβην· δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς τῶν σῶν δούλων· δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον, Εὔσπλαγχνε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἁγία Δέσποινα ἁγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἁπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου Πίστεως, τὰς διπλόας ἀνατρέψαντες οἱ Ἁλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἵλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβῶντας, καὶ τῶτον μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ παρέχεις ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑσάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ κα-
» θορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν,
» ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Φῶς πεφυκότες τοῦ κόσμου, φωτιστικαῖς Θεηγόροι λάμψεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτὸς, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Ἄρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν, Πνεῦμα ὑμᾶς τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί· τοῦ ἀέρος ἄρχοντας διὸ ἐτροπώσασθε, Πιστοὺς ἐκλυτρωσάμενοι.

Ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ αὐλοῦ ὡς φωταυγεῖς ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου, Σοφοὶ, πάθη καταφλέξατε, πρὸς φῶς ἀπαθείας καὶ ζωῆς καθοδηγοῦντές με.

Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων, Κύριε Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυησάσης σε Ἁγνῆς, κατοικτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἕκτον μέλισμα Νικόλαε προσδέχου. Ἰωσήφ. Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν χαρμονικῶς Πάτερ σοφὲ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει συμφώνως ἀνυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονηρὰν διασκέδασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τῆς πλάνης κακίας, νῦν ἐνίσχυσον τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ, Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς ὑπ' ὀρατῶν τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς.

Θεοτοκίον.

Ὁ συνυπάρχων Πατρὶ, ὁ συναΐδιος Υἱὸς, ἐπ' ἐσχάτων βουληθεὶς, κατῴκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε τῶν Πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου. Τροπάρια.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα, ταῖς ὑμῶν γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Ἐν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἔξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τοῦτό σοι βοῶ. Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἰκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινὰ ἰάσασθε, ἰατροὶ πεφυκότες, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ἡμαρτηκότα με Χριστὲ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ κυησάσης, ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς ἐλέησον, καὶ πυρὸς αἰωνίου Σῶτερ ἐλευθέρωσον.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΒΡΑΧΟΝΕΣ
Ιστορικό Βιβλιοθηκο Αρχειο - Μουσειο Τυπογραφιας Σακωβατων

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, » τὸν λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, » στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, κα» ταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Νίκη σαφῶς κατὰ τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Νικόλαε παμμάκαρ. Ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς, ἀπολύτρωσαι.

Μέλη σαρκὸς νεκρώσας ἐγκρατείᾳ, πρὸς τὴν ζωὴν μετέβης τὴν ἀγήρω. Ἣν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε ἀπολήψεσθαι Σοφὲ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐπισκοπῶν ἡμᾶς ἐξ οὐρανίου περιοπῆς μὴ παύσῃ Ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα τὰ τῷ βίῳ δυσχερῆ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν, Ἁγνὴ, ἁμαρτημάτων τὸν Λυτρωτὴν δοθῆναι ἐνδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἄχραντε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, σκεδάζουσα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος· ἡ » σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς μέλπει » ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τροπάρια.

Λιμένες εὔδιοι, λιμένες ἄκλυστοι, γαληνόν με πρὸς ὅρμον ἀληθινῆς μετανοίας σώσατε, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν τρικυμίᾳ χειμαζόμενον.

Ψυχή μου στέναξον, ψυχή μου δάκρυσον, ταπεινή μου καρδία, τῷ Ἀγαθῷ ὁλικῶς κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογὸς καὶ κολάσεως λυτρώσηται.

Σωτῆρα Κύριον, σωτῆρες πέλοντες τῶν βροτῶν, δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄμωμε, μετὰ τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίαν ποίησον, ὅπως ῥυσθείημεν δεινῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἀκήκοα Κύριε.

Τάτρευσον, Ἅγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλάνου ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανα τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ Θεράπον· ὅθεν πίστει ἱκετεύω σε, τοῦ νοός μου κάκιστα ἐνδάλματα μείωσον.

Μυρίπνοος γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις Θεόφρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας τὴν καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, πάσης βλάβης, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ» θριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγα» σον, δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως » Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλού» μενον.

Τροπάρια.

Ὃς δὲν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς ὁδεύσαντες, τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε.

Ὑχνοι τῆς θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθε ἐκ σκότους με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, καὶ πειρατηρίων, καὶ περιστάσεων, καὶ ζάλης, καὶ κινδύνων, Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Τόμοι τοῦ Λόγου θεοειδεῖς, κύκλῳ με γραφῆναι τῆς ζωῆς, ἐνδυσωπεῖτε Ἀπόστολοι, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον ῥηγνύντες γραμματεῖον, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτηρία μου καὶ ἐλπὶς, σῶσόν με ἐλπίζοντα εἰς σὲ, πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν θείων Μαθητῶν τε, μόνη Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κρατούμενον, πρόθυμόν με ἀπέργασαι, ἱεραῖς μεσιτείαις σου Νικόλαε.

Ἱησοῦν τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε, αἰωνίου κολάσεως με ῥύσασθαι.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διάσωσον, καὶ Δαιμόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε, πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὃ τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν μήτραν κατῴκησε Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψουμένην καθο» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶσοι: Ἀνά» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ὡς πλάκες θεόγραφοι, τὰς τοῦ Πνεύματος σαφῶς νομοθεσίας, Ἔνδοξοι, ἐν ταῖς ψυ-

Δημοσιεύσεις Λιβελλογραφικές

χαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς, δι' ὧν τὸν ἐν γράμματι, κατηργήσατε νόμον, κόσμον σώσαντες.

Ψυχὴ ἁμαρτάνουσα, συνηθείᾳ τε κακῇ φρενοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπίστρεψον, καὶ Θεῷ οἰκτίρμονι βόησον: Διὰ τῶν Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιῶς ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, τῶν Θείων Κηρύκων σου, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων ἀμνὸς ἄκακος.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε Ἀσωμάτων λειτουργῶν, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε· ἐκδυσωπεῖ σε δῆμος τῶν Μαθητῶν· διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τῷ κήτει καταποθεὶς τῷ τῆς ἁμαρτίας, » κραυγάζω σοι: Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ » φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Λαμπτῆρά σε νοητὸν ἔχουσα ἡ κτίσις Νικόλαε, φωτίζεται ἀκτῖσι τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Ἀνύστακτε πρεσβευτά, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικόλαε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ῥᾳθυμίας με ἀπάλλαξον.

Ἐῤῥύσω πάλαι, Σοφέ, μέλλοντας ἀδίκως τεθνήξεσθαι· ὡσαύτως οὖν με ῥῦσαι, συμβαινόντων παραπτώσεων.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη ἁγνὴ κεχαριτωμένη βοήθει μοι, ἀεὶ χειμαζομένῳ ταῖς τοῦ βίου περιςάσεσι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο » Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ- » δαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ τὸν » τύραννον ἔπεισε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου, ἀνελκύσαντες βυθοῦ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι, μέλποντες αὐτῷ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ φανέντι ὕλῃ σώματος, Ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε φωτοδότοις λάμψεσιν αὐτοῦ· διό με φωτίσατε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν ἐνδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον παραβάσεως ἐκζητῆσαι, Θεῖοι Μαθηταὶ, καὶ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις, Ἀποστόλοις τε, καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὃν ἐκύησας, καθικέτευε λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων.

Ῥώμη Θεοῦ Παμμάκαρ, αἱρετιζόντων στίφος κατεπάτησας, καὶ τῆς τούτων ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Ὁ ἐποφθεὶς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στήριξον, Πάτερ, εὐχαῖς σου τοὺς σὲ προσκαλουμένους εἰς βοήθειαν, κατευνάζων Δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἁγία Θεοτόκε, τῆς δουλείας με τῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, » καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ- » παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. » Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου· ἐγκατασπείραντες δόγμα τὸ σεπτὸν, στάχυν ἑκατοστεύοντα, τοὺς διασωθέντας εὑρέψασθε Θεόπται.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ, ἐπικαθάρατε τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μου, Θεῖοι γεωργοὶ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας καρποφορήσω στάχυν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον δικαίοις πρέποντα, ἄγρυπνοι ἡμῶν πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῷ πυρὸς τῷ ἀσβέστου ῥῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ χωρησάσης ἀῤῥήτως σε Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τὰ Χε- » ρουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕ- » μνον ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ » ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΡΑΔΟΣ

Τροπάρια.

Ἐν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης ἀναδραμών, ὥσπερ γνώριμος πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, θαυματουργίαις Θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικόλαε.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας τοὺς σὲ τιμῶντας Νικόλαε· κατακοίμησον τὴν κακίαν ἐχθραινόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαινόντων Νικόλαε.

Ὁ πάσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωήν μου, θεόφρον Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς ἀρὰ ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι μόνην Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄνανδρον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ὑ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἑνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀθέου πλάνης ἠλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε ἀεί, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν τοῦ σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ ἐξασθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νενεκρωμένην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Ὁδὸς γενοῦ μοι, καθοδηγοῦσά με πρὸς ἁπλανῆ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου Φιλάνθρωπε, ἁμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναντι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηράς, καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, Κυριότητες, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι Χριστὲ, δῆμος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ, σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ
» τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρ-
» θένε, σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἱερέων καλλονή, θαυμάτων βρύσις, ἐνδυσώπει Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν ἡμᾶς ἄφεσιν.

Ὥσπερ πάλαι τοὺς δεσμώτας ἐλυτρώσω τοῦ θανάτου, οὕτως ἡμᾶς λύτρωσαι πειρατηρίων τοῦ βίου, Νικόλαε.

Σὺ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα βρύεις πάντοτε Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν τῶν παθῶν διώκοντα.

Ἡ τοῦ Κτίστου παρουσία ἐπὶ θύραις· μὴ ἀμέλει ψυχή, ἀλλὰ βόησον: Ταῖς Νικολάου Χριστὲ εὐχαῖς σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἀβλεπτούσας Πανύμνητε φώτισον, ἵνα ὑμνῶ σε, διὰ σοῦ σωζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου, Χριστὲ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων: Διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν: Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς βασιλείας διὰ δογμάτων· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου. Ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικά.

Τοὺς Ἁγίους ἐθαυμάστωσε καὶ Ἁγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων, ἁγνὴ Παρθένε, Θεομῆτορ σεμνὴ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὡς νεφέλαι ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμένοι Κυρίου Ἀπόστολοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Ὡς ἀκτῖνες μυστικαὶ διαδραμόντες εἰς τὸν κόσμον, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἀνθρώπων γένος πίστει ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες, θείαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσαν παρὰ Κυρίου ἐδέξασθε, Μάρτυρες. Δόξα.

Τὴν ἁγίαν καὶ σεπτὴν Πιστοὶ Τριάδα προσκυνοῦντες, συμφώνως βοήσωμεν: Τῶν Ἀποστόλων λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, Πατρὶ τὸν Συνάναρχον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε, φιλάνθρωπε, Θεέ μου πολυέλεε, καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπήνεγκας σφαγὴν καὶ νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένους; Δοξολογοῦμέν σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ῥαπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ἀνῆλθες ὁ Ποιμὴν ἐν σταυρῷ, καὶ ἔτεινας τὰς χεῖρας βοῶν: Δεῦτε πρός με, καὶ φωτίσθητε βροτοί, οἱ πλάνῃ σκοτισθέντες· ἐγὼ γὰρ φῶς ὑπάρχω. Δόξα σοι μόνε φωτοπάροχε.

Ἑτερα τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Κατακαμπτομένην δυσφορωτάτῳ βάρει τὴν ψυχήν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, καὶ κατασυγκύπτουσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε· σὺ γάρ, τὸν τοὺς κατερράγμένους ἀνορθοῦντα Σωτῆρα, ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως μητρικῇ παῤῥησίᾳ· καὶ διάῤῥηξον, σῇ μεσιτείᾳ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν κατεγνωσμένον ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἐσπιλωμένον ταῖς ἀνομίαις, τὸν καταφρονήσαντα Θεοῦ τῶν προσταγμάτων, ἴδε, καὶ μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, Θεοτόκε, ἐλπίς μου καὶ προστάτις· διὸ πρόσχες μου ταῖς ἱκεσίαις, ἀπὸ πάσης με κηλίδος καθάρισον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἄνοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας· δός μοι Παναγία πηγὴν δακρύων, παράσχου κατάνυξιν, καὶ σώφρονα καρδίαν· σὲ γὰρ βεβαίαν προστασίαν ἐπιγράφομαι μόνην, πᾶσαν ἐπὶ σὲ προσδοκίαν τὴν ἐμὴν ἀναφέρω· μὴ ἀπώσῃ με κατηχυμμένον, ἀλλὰ προσδέχου, καὶ διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε ἡ Πάναγνος ἐν ξύλῳ καθηλούμενον, ἀνεβόα: Ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ, τί τὸ παράδοξόν σου, καὶ ἄκουσμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ξαυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρίξατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς ξαυρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα: Οἴμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΡΩΙ'.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ σταυρῆ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἡ μόνη ἄμωμος ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σαρκωθέντα ὁρῶσα κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς: Υἱέ μου ἀνεξίκακε, ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς ὑπερνοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα μητρικῶς: Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὁρᾶν, πνοὴν τὸν παρεχόμενον τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ μου.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Σταυρὲ Δαιμόνων ἐλατήρ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἰσχὺς καὶ φύλαξ τῶν Πιστῶν, Βασιλέων τὸ νῖκος, τὸ καύχημα τῶν Ὀρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος, καὶ φρουρὸς, ξύλον εὐλογημένον. Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ, προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι
» διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν
» τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς, ὡς
» αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν: Ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται. Τροπάρια.

Πάθει σου τιμίῳ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν: Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας ῥύπου κακίας τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό περ δοξάζομεν σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Θῆρας αἱμοβόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξιέπαινος Μαρτύρων ἔνστασις· πυρὸς ὑπέταξε φύσιν, δροσισμῷ ἐνθέῳ χάριτος· καὶ σφοδρὸν, κλυδώνιον πολυθείας ἔπαυσε.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης ἀποζηράναντες, ὄμβρους ἰάσεων ἐποχετεύετε κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε ἀθείας Μάρτυρες· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὡραῖον ἐν κάλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος κατανοοῦσά σε Κόρη, τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
κατ' Ἀλφάβητον. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία ἔνδοξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέως θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον ᾠδήν σοι ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομῆτορ τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ ἐδείχθης Δέσποινα, ὃν ᾗ τολμᾷ ἀτενίσαι τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· διό σε μακαρίζομεν·

Γένος βροτῶν ἅπαν φθορᾷ τῷ θανάτῳ καταδεδίκασται, τῇ τῆς Προμήτορος ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζωὴν τεκούσης σου, Ἁγνὴ τὴν ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα
» ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συ-
» νείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε
» φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ Ἥλιος, συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ

Τέτρωταί σου τοῖς ἥλοις, Μακρόθυμε, ὁ Παραδείσῳ πάλαι τρώσας Ἀδὰμ κακῦργος, καὶ πληγωθείς, ἀνιάτρευτος εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε· Πιστοὶ δὲ εἴρομεν πάντων τῶν τραυμάτων ἴασιν.

Μαρτυρικόν.

Ὅτε χορὸς Ἀγγέλων ἑώρακε Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ Ἀμνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας, ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἔνυλοι αὐλοὺς ἔτρεπον, νίκης στέφος νομιζόμενοι. Σθένος ἐνδεδυμένοι οἱ Ἅγιοι τοῦ ἐν ἰσχύϊ μόνου τὰ πάντα δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνεπλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυρον ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγχῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν, ὑπεραγία Παναμωμε, καὶ θαμβυμένη ἔλεγες: Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δόλῳ με δελεάσας θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδέμ, Θεομῆτορ, εἰς γῆν ἐρπύσας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτείρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου σάρκα προσλαβών, ἀνέπλασε.

Ἐλύθη ἡ τῆς καταράς τῆς ἔκπαλαι ἡ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεὶς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν Πάναγνε.

Ζωῆς ὡράθης πύλη Προφήτῃ πρὶν Ἰεζεκιήλ, Κόρη, ἣν ὁ Κύριος μόνος σεσαρκωμένος διῴδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἀεί σε Ἁγνὴ τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὕψιστος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν προ-
» ρῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα: Σὺ
» δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν
» τοῖς ἐν Ἅιδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἐκτεταμένης χειρὸς, Κύριε, ἀκρατὲς ἀναιρῶν, πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ τέθυσαι σῶσαι βουληθείς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάζεις δεσμώταις ἄφεσιν.

Παθεῖν ἠνέσχου Ὑπεράγαθε, ὅπως λύσῃς ἡμᾶς παθῶν τῆς ἀλογίας· χολῆς ἐγεύσω, βρύων μοι θεῖον γλυκασμόν· ἐνεκρώθης ζωήν μοι παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως ἐν ψυχῇ λογικῇ προσφέροντες, τὴν φλόγα παρανομούντων ἔσβεσαν, καὶ φωτιστικαὶ οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι λαμπάδες ὤφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος, σαρκικῆς ἑαυτοὺς χωρίσαντες φιλίας, πρὸς ἅπασαν ἐχώρησαν βάσανον στερρῶς, καὶ νικήσαντες, δόξῃ ἐστεφανώθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν πάθει προσομιλοῦντα; πῶς φέρεις τοῦτο (ἔκραζεν), ἄναρχε Υἱέ; (ἡ Παρθένος). Δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ ἐκλεκτή τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμψασα, Ἄχραντε σεμνὴ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, αἴγλῃ σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου σεμνὴ αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρούμενον πάντας ἐκ δεινῶν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Κόρη θεοχαρίτωτε.

Ἱερουργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ τῶν Ἄυλων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα πόθῳ σε ὑμνεῖ· ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐλλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Πρός σε ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,
» σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέ-
» πτως, καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαν-
» τα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
» Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Νεκρὸς ὁρᾶσαι ἐπὶ τοῦ Κρανίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἅιδην, τῷ πάθει τῆς σαρκός σου, καὶ εἶδος Χριστὲ οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρεμάμενος, καλλωπίσαι με θέλων ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀδὰμ τοῦ πρώτου ἐξηλῶσαι θέλων ἐμπαθεῖς διαθέσεις, τοῖς ἥλοις προσηλοῦσαι· καὶ λόγχῃ τρωθείς, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν κωλύεις Χριστὲ, μὴ κωλύειν τὴν εἴσοδον τοῖς δούλοις σου. Μαρτυρικά.

Ἰχνηλατοῦντες πάθη τοῦ Δεσπότου, οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων ἐν ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ χεῖρας ὁμοῦ ἀφαιροῦνται καὶ πόδας, πρὸς τρίβον σεπτοῦ μαρτυρίου ἐνθέως εὐθυνούμενοι.

Νοῒ τελείῳ νοῦν τὸν ἀλαζόνα, ἐπαιρόμενον θράσος, καθείλετε τελείως, ταπεινωθέντες, ἐν μιμήσει τοῦ πάντας ὑψώσαντος, ταπεινώσει καρδίας, Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ ῥίζης Κόρη Ἰεσσαὶ βλαστάνεις, καὶ ὡς ἄνθος προσφέρεις τὸν φυτουργὸν τοῦ κό-

σμου, παραφυάδας ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τοῦ σταυροῦ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς τῷ Ἰακὼβ, πρὸς ὕψος ἐπῃρμένη, τοῦ σοῦ Θεονύμφευτε ὑπέφηνε τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξαίσιον· διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεὸς ἡμῖν ὡμίλησε συγκαταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ τὴν ζωὴν παρέσχε βροτοῖς.

Ἐλυτρωμένοι διὰ σοῦ τῆς μητρικῆς λύπης Θεοκυῆτορ, θυμηδίας ἔμπλεοι γεγόναμεν, εὐφροσύνην πᾶσι κυήσασα, καὶ παγκόσμιον χαρμονήν· διὸ Πανύμνητε, τοὺς σοὺς ὑμνολόγους κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, διαφύλαξον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς εἰκόνα, προεώρα βάτον ἀκατάφλεκτον τῷ πυρὶ, Παρθένε πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστουργὸς οἰκῶν, οὐκ ἔφλεξέ σε, τὴν ἀνωτέραν ἁπάντων τῶν ποιημάτων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη στέρνοις » κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ» ρων, τοῦ παθόντος, καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς » ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσεφώ» νει δὲ τῇ κουστωδίᾳ: Οἱ φυλασσόμενοι μά» ταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ἐναλλάττων χεῖρας, προετύπου πάλαι σταυρὸν ὁ Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν Ὕψιστε, ἐν τούτῳ βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν τοῖς εὐλογοῦσί σε, μόνε Εὐλογητὲ, καὶ Δημιουργὲ καὶ Ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος προτυπῶν ὁ μέγας Λόγε Μωϋσῆς, ἀνυψοῖ χαλκοῦν τὸν ὄφιν πάλαι, ἐξαιρούμενον τοὺς καθορῶντας τοῦ ἰοβόλου δήγματος τῶν ὄφεων· καὶ γὰρ Δέσποτα, σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τοῦ ὄφεως ἅπαντες οἱ Πιστοί, τοῦ θεοστυγοῦς ἀπελυτρώθημεν.

Μαρτυρικά.

Ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, οἱ θεῖοι πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθληταὶ, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις τὰς αἰωνίους καὶ τὴν ἀγαλλίασιν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστὲ οἰκτίρμον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λύτρωσαι πειρασμῶν, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάῤῥους ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ῥείθροις αἱμάτων, οἱ σεπτοὶ καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ Πιστοῖς θεογνωσίας βλύζουσαι ὕδωρ ὄντως ἀνεδείχθησαν. Ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὄμβρισον ἄφεσιν ἅπασι, καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα πρῶτον καὶ Δεσπότην, ξύλῳ ὁρῶσα ἡ Ἀμνὰς ἐναπῃωρημένον, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς ἐβόα: Τί τοῦτο Τέκνον, τὸ καινὸν μυστήριον; πῶς ἀθάνατος τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων θάνατον δέδεξαι; Τοὺς βροτοὺς θέλων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νομικοὶ σε τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προῤῥήσεις σαφῶς τῶν Προφητῶν, ἐδήλουν τεξομένην τὸν τοῦ κόσμου ῥύστην, καὶ εὐεργέτην ἁπάσης τῆς κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετήσαντα τοὺς πίζει τε καὶ στοργῇ, Δέσποινα ἁγνὴ, δοξολογοῦντάς σε.

Ἐνωθέντας πάλαι, ἐξ ἀπάτης τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, μόνη Θεογεννῆτορ, αὖθις ἐπανήγαγες πρὸς Παράδεισον, ἀποτεκοῦσα Σωτῆρα Κύριον, ζαύρωσιν καὶ ταφὴν θείᾳ ἐξουσίᾳ ὑπομείναντα.

Ὃ βουλήσει θείᾳ, καὶ δυνάμει δημιουργικῇ ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων συστησάμενος, Ἁγνὴ, προῆλθεν ἐκ σῆς νηδύος, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας τὸ πρὶν ὑπάρχοντας, λάμψεσι θεϊκαῖς, Δέσποινα ἁγνὴ, φαιδρῶς κατηύγασεν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἄῤῥαστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε» νος τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν » τάφῳ νεκρὸς ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτη» ρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων: Λυτρωτὰ ὁ » Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅτε σταυρῷ σε δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωροῦσα ἔφριξεν ἡ γῆ, ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελῳδοῦντες. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Γόβριν ὑπέστης, καλάμῳ Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάνθαις οἷα Βασιλεὺς βουλήσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς, στεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμεῖσθε, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου, Πανεύφημοι, τὴν ἀπάτην λύοντες σαφῶς· φέρετε ποινὰς καὶ θάνατον ἄδικον, ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω, καὶ βοῶντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε μέσον φλογὸς, πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς, καὶ

τῷ δροσισμῷ τῆς ἐνθέου χάριτος μὴ φλογισθέντες, βοᾶτε μελῳδοῦντες: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, (ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε) καὶ ὁρῶσα ἄναρχε Υἱὲ, λύπῃ τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι· θνήσκεις παρέχων ζωὴν τοῖς μελῳδοῦσι: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Περοικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομῆτορ, κόσμον εὐπρεπῆ, ἔστερξεν ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων: Ὁ καρπός σου, Ἁγνὴ, εὐλογημένος.

Ῥόδον ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν εὑρὼν Ἄχραντε, ὁ Δεσπότης ἔπλησεν ἡμᾶς, ὀσμαῖς σου τερπναῖς, χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐνβοῶντας αὐτῷ ἐν κατανύξει: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σύμβολα πάντες θεῖοι Προφῆται θεώμενοι τοῦ σοῦ θείου τόκου, εὐκλεῶς ἐβόων Ἁγνή: Ὁ Θεὸς ἐλεύσεται ἐκ Παρθένου, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ » ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, » καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται. Ὃν Παῖδες » εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πίνεις ποτήριον Χριστὲ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ πάθους τοῦ σταυροῦ, πηγάς μοι προχέων ἀφέσεως ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι. Ὑμνῶ σε ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε ἄνομος λαὸς μέσον κατέκρινε σταυρωθῆναι, Ἰησοῦ, ἀνόμων, ζωοδότα Κύριε, διεδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ ὑμῶν ὁ θάνατος ἀπεφάνθη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὁμιλοῦντες πάθεσι, πάθους σεπτοῦ κοινωνοὶ, βοῶντες ἐδείχθητε ἐμφρόνως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως οὐ σαρκικὰ ὑμῶν τὰ ὅπλα Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, ἐλπὶς δὲ, πίστις, καὶ ἀλήθεια· δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμεῖσθε, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὕψιστε ἄναρχε Υἱὲ, φέρεις ἐμπτύσματα καὶ ὀνείδη καὶ ξαυρὸν, καλάμῳ παικτικῶς τυπτόμενος (ἡ Θεοτόκος ἐβόα). Δοξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν, ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιὴλ, σὺ προτεθέασαι ἀλατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ, Κόρη, λίθος τέτμηται Χριστὸς, ὁ μόνος Θεὸς Παρθένε, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνοις τὸν Τόκον σου, Ἁγνὴ, ἀεὶ δοξάζουσιν οἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί· καὶ σὲ δὲ, Κόρη ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν, ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σῦ ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονοῦντας νῦν Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία, φωταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἁγνή· φωτὸς γὰρ σκηνὴ ὤφθης Παρθένε, τοῖς πίστει σοι βοῶσι: Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν » τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συ» νέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξα» σθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως » ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ με» γαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἵνα τὸν βρώσει φθαρέντα ἐνηδόνῳ τοῦ ξύλου, μόνε Σωτὴρ, ὡς ἀγαθὸς, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς, σταυρωθῆναι σαρκὶ, θανατωθῆναί τε κατεδέξω. Ὑμνοῦμεν ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ὡ πῶς ὑπέστης ὀδύνας, ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν, ἐξαίρων με Σωτήρ! πῶς ἀκάνθας στεφθείς, ἐπανέκαυσας τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας! πῶς ὄξος ποτισθείς, εὐφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας!

ΑΜΟΥΣΕΙΟ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ
Ἀρμόδιον ἐκπαιδευτικὸ ὑλικὸ Μουσείου
Μουσείο Τυπογραφίας Ζακυνθινού

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ εἰρηταῖς ὁμιλοῦντες, καὶ μελῳδὸν οἱ Ἀθληταὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ τροχοῖς ἀπηνῶς κατατεινόμενοι, καὶ βορὰ τοῖς θηρίοις διδόμενοι, Χριστὸν τὸν ἁπάντων Δεσπότην οὐκ ἐξηρνήσασθε.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων πλειοτέρως ἐκλάμπει τῶν Ἀθλητῶν ἡ παμφαὴς καὶ εὔσημος μνήμη, καὶ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάντοτε, καὶ διώκει τὸ σκότος παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ Δαιμόνων σκεδάζει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ῥυσάμενον ἡμᾶς πολεμίου ἐχθροῦ, ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχθης ὑπερφυῶς, Θεογεννῆτορ, πρόξενος Ἁγνή, τὸν Σωτῆρα πάντων κυοφορήσασα, τῆς γῆς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον σαφῶς ἀφελόντα, καὶ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, κιβωτόν σε προέφη συμβολικῶς, καὶ θείου μάννα χρυσῆν στάμνον Μωϋσῆς, Θεοτόκε· μόνη καὶ γὰρ ἐχώρησας τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ὑπάρχοντα ἀεί, Θεοτόκε· διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πέλεις, τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἁπάντων ἐκύησας σαρκί· διό σε προσάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὀχυρόν, διὰ σοῦ σωτηρίας ἐπιτυχεῖν ἐλπίζοντες.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ: Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν καταβαλε τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος ἐν ξύλῳ, καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἁγνὴ Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὑφαπλώσας τὰς παλάμας ἐπὶ ξύλου, ἠκαλίσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦντά σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης ἑκουσίως ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰ κέντρα, Χριστέ, τοῦ ἀλάστορος τῇ σῇ δυνάμει τελείως ἐξήλειψας.

Μαρτυρικόν.

Ταῖς βασάνοις ἐντρυφῶντες Ἀθλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀπαύστως δεόμενοι.

Δόξα.

Ἀπὸ πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς βασάνου, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, τὸ σύνθρονόν τε Πνεῦμα, τοὺς δούλους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσά σε σταυρῷ ἐφηπλωμένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔστενεν· ἧς ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ῥῦσαί με γεέννης ἀποκειμένης· ἐξελοῦ πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιότατε, τὸν κατακεκριμένον· δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας ἀνάλωτόν με Λόγε. Τρέμω ὁ τάλας, ἐννοῶν μου τὸ τῶν πταισμάτων πλῆθος, καὶ προσπίπτω σοι μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν παραβάντα ἐντολὴν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν; τὸν Ἅδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; Βρῶσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα, εἰς χολὴν μετετράπη. Ξένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθην· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δημοσιεύσεις Βιβλίου
Μουσείο Τυπογραφίας Τσικωβάτων

Πάντας τοὺς ἐν πίστει κεκοιμημένους τάξον, Ζωοδότα, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφὴ καὶ χαρμοσύνη καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδὼν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά, Ἰδιόμελα.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν ςέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. Πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον Θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μελλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον. Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράτως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς ζῶόν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ Θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν: Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέςησαν Τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σε Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἕτερα μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· Ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκή-

σομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἡ κραταιὰ τῶν γηγενῶν προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριὰμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἱκέτευε αὐτὸν, ὡς Μήτηρ οὖσα, ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις καὶ Θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Κανὼν πάντων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐράσας τὸν Λόγον. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ κατεποντίσθη πανστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα: Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Λελαμπρυσμένῳ νοΐ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους, οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορὸς, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἁπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἁρραπτόμενοι, ἔφθασαν πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὔαν τὸν δεινῶς ἀπάτῃ θανατώσαντα συμπατήσασα πόνοις ἀνδρικοῖς, μακαρίζεται ἐνθέοις ᾄσμασι.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἀπὸ γῆς καταρχὰς πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων ἀνάπαυσον, δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα Ἁγνὴ τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως· ὃν ἀπαύστως δυσωπεῖ, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἕτερος τῶν Κοιμηθέντων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἕκτον προσαύδω τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς οἱ γενναῖοι Μάρτυρες δυσωποῦσί σε Χριστέ: Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας Πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας. Διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργὸν καταρχὰς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν ἐντολὴν ἐξώρισας. Διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὔαν τοπρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, Ἁγνὴ, διέλυσε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς Πίστεώς σου πέτρᾳ, » τὸν λογισμὸν ἑδράσας τῆς ψυχῆς μου, » στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Σωματικοῖς ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις οἱ Ἀθληταὶ, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν ἀντίδοσιν χαίροντες· καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Γνώμη στερρᾷ σοβοῦντες τὰ θηρία τὰ πονηρὰ, οἱ Θεῖοι Ἱεράρχαι ἐρρύσαντο ἄτρωτα τῆς κακίας ἑαυτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

Ἐθελοντὶ ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου ὑπεισελθὼν χορὸς ὁ τῶν Ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα τῆς σαρκὸς, καὶ τὴν ζωὴν τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε. Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι πυρὸς Χριστὲ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν ὀφλημάτων Ἀγαθὲ, καὶ τὴν αἰωνίαν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Αἱ τὸν Χριστὸν ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτὸν ἀῤῥήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, περιστᾶσαι χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ » τῆς ὁμολογίας σου. Τροπάρια.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοὶ Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, ἐκτενῶς τοῖς μεταστᾶσι πιστῶς αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας, εὗρες καὶ διέσωσας.

Δημοσιεύσεις Βιβλίων

Ρ᾽εόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἠκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφο-
» βήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐξέστην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἱστάμενοι ἔβλεπον τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἀθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενον, καὶ τὸν πάντων Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Ῥημάτων λαμπρότητας οἱ Ἱεράρχαι καθοπλισθέντες, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, τοὺς ἀνθρώπους σκότους τῶν αἱρέσεων ἔσωσαν.

Ὡς ἄνθρακες ὤφθησαν, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον θερμῇ συνέσει, καὶ τὰ πάθη καταφλέξαντες τὰ ὑλώδη, Ὅσιοι μεγάλως δοξάζονται.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων τε Κύριε, καὶ τῶν θανόντων ἐξουσιάζων, οὓς μετέστησας ἀνάπαυσον, μετὰ πάντων εὐαρεστησάντων σοι Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος, Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως σάρκα φορέσας, τῶν Γυναίων τὸν καταλογον, ἐν ἀνδρείᾳ διηγωνισμένον, προσήκατο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα, χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἀφράστου δόξης σου τυχεῖν ἀξίωσον τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἔνθα Χριστὲ τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνὴ καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτὸς τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, φώ-
» τισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι
» κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐνδυθέντες ἱμάτιον Ἀθληταὶ, τὸν ἐχθρὸν ἀπεγυμνώσατε.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, τιμήσωμεν Ἱεράρχας θεόφρονας, καὶ Ὁσίους, Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Ἐκ περάτων τοῦ σύμπαντος, Μάρτυρες, ἐναθλοῦντες νεκράγετε, καὶ Χριστὸς τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσε. Θεοτοκίον.

Ῥυομένη ἡμᾶς πάσης φάνηθι τοῦ ἐχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωποῦσα Χριστὸν τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερὰ, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιὸς, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς ἀξίωσον, Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου, γεννηθεὶς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου πυλῶν ῥυόμενος τοὺς πίστει σὲ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τῷ κήτει καταποθεὶς τῷ τῆς ἁμαρτίας,
» κραυγάζω σοι: Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ
» φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Τροπάρια.

Αἱμάτων θείαις ῥοαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, Πιστῶν δὲ τὰς καρδίας Ἀθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Σταυρώσαντες ἑαυτοὺς, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, Ὅσιοι σοφοὶ, σὺν Ἱεράρχαις θείας δόξης ἠξιώθητε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, καὶ σεπτῶν Γυναίων καταλογος, καλῶς ἠγωνισμένος, καταχρέως μακαρίζονται.

Μουσείο Τυπικών Τακτικών

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τῶν προκοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον, Παρθένε, τὴν ψυχήν μου μεσιτείᾳ σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ. Διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερὸς, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον, Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, πιστοὺς δούλους σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας· ἐν ἀνδρίᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε, πρὸς οὐρανὸν ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων τὸν ὕμνον ἐπα-
» κούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην
» δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, τοὺς σβέσαντας τὴν φλόγα, ὄμβροις αἱμάτων, τῆς δεινῆς ἀθεΐας, μελῳδικῶς τιμήσωμεν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, αἱρέσεων χειμῶνα διαλύσαντες, πρὸς τὸ ἔαρ τὸ θεῖον, χαρμονικῶς μετέστησαν.

Ὑπομονῇ πλουσίᾳ, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν ἐπλουτήσατε Ἀσκηταὶ, καὶ τὰ θράση τῶν δυσμενῶν ὠλέσατε.

Νεκρώσιμον.

Λειμῶνας τοὺς τῆς τρυφῆς σου κληρώσασθαι, πίστει καταξίωσον τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου, Οἰκτίρμον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὃν σὲ παρθένον δείξας ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἁγίων τε Γυναικῶν τὰς χορείας ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγήν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὃν ψυχώσας μὲ τὸν ἄνθρωπον, φυσήματι θείῳ Θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς ἀξίωσον, ψάλλειν σοι Χριστέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως Πανάμωμε γέγονας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε, Ἀγνὴ, ὑμνολογοῦμεν οἱ Πιστοὶ, ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τὰ
» Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
» ὕμνον ἀναβοῶντες: Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ
» ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκιζόμενοι χάριτι, οἱ θεῖοι Μάρτυρες διελθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν τῆς ἄνω Βασιλείας κατήντησαν.

Οἱ ὅσιοι καὶ πάνσοφοι Ἱεράρχαι ἀναφανέντες, ὡς ἥλιος φωταγωγοῦσι τὴν οἰκουμένην διδαγμάτων ἀκτῖσι, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι.

Ὑμνήσωμεν Γυναίων τὰς φιλοθέους, καὶ τοὺς ἐν ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει δουλεύσαντας τῷ Κτίστῃ καὶ Ῥύστῃ, ὡς πρεσβευτὰς ἡμῶν γενομένους, πρὸς τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον.

Νεκρώσιμον.

Ὑμνήσωμεν Δικαίους τοὺς ἀπ' αἰῶνος, τοὺς θεηγόρους Προφήτας, καὶ ἐκβοήσωμεν κατανύξει: Τούτων Λόγε πρεσβείαις, τοὺς πίστει μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τὴν πλησίον Θεοῦ, Παρθένε, χορὸς Γυναίων ἠγάπησε, καὶ σοῦ ὀπίσω προσηνέχθη, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, συμφώνως μακαρίζων σε Ἄχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ὑποδεξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι κραυγάζοντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας Πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον, τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα, γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ
» τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρ-
» θένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἱερεῖα καθαρὰ προσενεχθέντες, τοῦ Δεσπότου ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αὐτὸν αἰτεῖσθε, σῶσαι ταὶς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς ποιμένες ἐπὶ χλόην εὐσεβείας, Ἱεράρχαι, Πιστοὺς ἐποιμάνατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν θείαν ἐσκηνώσατε.

Σὺν ἁγίοις Ἱεράρχαις καὶ Προφήταις, καὶ Γυναίων χορὸν ἐναθλήσαντα, τοὺς τῶν Ὁσίων χοροὺς μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Ἧς μετέσχον, εὐφροσύνης ἀϊδίου, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας τυχεῖν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγώγησον Παρθένε τὴν ψυχήν μου, τὸ σκότος διώκουσα τῆς ἁμαρτίας, Ἁγνὴ, τὸ βαρύτατον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐλπὶς Μαρτύρων χορούς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν· ἧς τοὺς μεταξάντας, Ἀγαθὲ, Πιστοὺς ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως τῆς σῆς Χριστὲ, τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Ὃν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὔσπλαγχνος, καὶ θελητὴς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἁγνὴ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν, καὶ πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σωματωθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἔνι Ἀλληλουΐα. Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσεν Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧνπερ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκούσῃ σε. Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ σαυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ἱερὰ Μονὴ Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Ληξουρίου - Ἀρχεῖα Νησιωτικῶν Μελετῶν
Ἀδελφότης Νησιωτῶν Ἰακωβάτων

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.
(ποίημα Θεοφάνους.)
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος Πολυέλεε, τὰς πρὸς σὲ Δέσποτα μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας ζωοποιὸν ἑκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀΐδιον Πιστοῖς δέδωκας. Οἷς καὶ νῦν σύνταξον τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστὲ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν: Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητὴς ἐλέους ὑπάρχεις γὰρ, καὶ σώζεις ὡς Θεὸς, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας, Ἀπειρόγαμε, ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐν οὐσίαις δύο, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ. Ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Οἱ Προφῆται, Διδασκάλους, καὶ Ὁσίους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλάνθρωπε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ ἀγρίους θῆρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἔνδοξοι, τῆς ἀϊδίου ζωῆς ἠξιώθητε. Νεκρώσιμον.

Μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, τάξον Λόγε, οὓς πίστει μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σὲ δοξάζωμεν. Δόξα.

Παντοκράτορ, ἡ Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι ὑμνουμένη, ἐκ γῆς οὓς μετέστησας, Πιστοὺς ἐν κόλποις Ἀβραὰμ κατάταξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία γενεαῖς ἐν πάσαις ὤφθης· τὸν Θεὸν γὰρ, τὸν ὄντως μακάριον, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας Ἄχραντε.

Τέλος τοῦ Πλαγίου Δευτέρου Ἤχου.

Ἕκτος μελῳδὸς, ἀλλ' ὑπέρπρωτος πέλεις,
Ὁ δεύτερος σύ, τῶν μελῶν δευτερεύων.
Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτους φέρεις,
Τοῦ δευτέρου πῶς δευτερεύων δευτέρως.
Σὲ τὸν μελιχρὸν, τὸν γλυκὺν, τὸν τέττιγα,
Τὸν ἐν πλαγίοις δεύτερον, τίς οὐ φιλεῖ;

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ γ'. Ἀναστάσιμα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν. Ἦχος Βαρύς.

Φρικτὸν καὶ ἄῤῥητον ὄντως τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον μυστήριον Ἀμίαντε. Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἴτιον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα, τέτοκας, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως ἀμεταβλήτως μείναντα· συνδραμόντων γὰ ρ ἑκατέρων, αὐθυπάρκτως καθ' ὑπόστασιν ἑνικὴν διπλοῦς τῇ φύσει προέρχεται ὅλος Θεὸς, καὶ ὅλος ἄνθρωπος, τὴν ἐπ' ἀμφοῖν ὁλότητα ἐνεργητικοῖς ἰδιώμασιν ἐνδεικνύμενος. πεπονθὼς γὰρ ἐν σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθὴς διέμεινεν ὁ αὐτὸς θεϊκῶς· ὥσπερ βροτὸς τεθνηκὼς, ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, τὸ κράτος τοῦ θανάτου καθελὼν, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ ἀνθρώπινον. Αὐτὸν ὡς λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα τοῦ γένους ἡμῶν Θεομῆτορ αἴτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῆς Θεοτόκου, Προσόμοια.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς γενομένου φύσεως. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον Θεοτόκε πανύμνητε, ἀμετρήτων πταισμάτων ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Ῥάβδος ῥίζης, Παρθένε, τοῦ Ἰεσσαὶ, σαφῶς ἐβλάστησας τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης ἐκ ῥίζης ἀφανίσαντα. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα παῤῥησίαν, ἀπαύστως ἱκέτευε ἐκριζῶσαι Πανύμνητε τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον, καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ Ἅιδου ῥῦσαί με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδὸν καὶ μοὶ καθυπόδειξον, δι' ἧς εὕρω τὴν πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν. Ὁδηγὲ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος φρούρησον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ, παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ἀφράστως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ ἄνθρωπος πρόσφατος, τὸ μὲν, ὢν ἀΐδιος, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς γενόμενος· σώζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ ἑκατέρας φύσεως τὴν ἰδιότητα, τὴν μὲν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δὲ, πιστούμενος πάθεσιν· ὅθεν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται. Ὃν ἱκέτευε, σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες: Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμέν τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν. Κύριε δόξα σοι.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Μουσείο Βυζαντινών Εικόνων

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν, βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικήν, Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἕτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἀναστασίου.

Κἂν συνελήφθης, Χριστὲ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· ἐμαςίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι· σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι, ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Δαβιτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον ἀεὶ, σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕςερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναςάντα κατ' ἐξουσίαν, ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἅδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνὴ, ἀκαταλήπτος ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους σὺν τῇ σαρκί σου. Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὸ τὸν Ἅδην κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναςὰς, ἡμᾶς συνανέςησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὤφθης, Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναςὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς προσπεφευγότες, βοῶμέν σοι: Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποςόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναςάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. Ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀεὶ μένεις παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μοναρχικὴν φύσιν. »

Ἦχος Βαρὺς. Ὠδὴ Α'.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἀνοιξόν μου τὸ στόμα τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου, τρίφωτε μία Θεότης ἁπάντων, ᾄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργὲ, χαριστήριον.

Ἵνα τὸ ὑπερβάλλον τῆς σῆς χρηςότητος δείξῃς, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριὰς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς Πλαστουργὲ κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἄναρχος Λόγον συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον ἐκλάμψας, κατηξίωσεν, ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς προσκυνεῖν τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐπὶ τῆς βάτου τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ

σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προπιζῶν σου σάρκωσιν, δι' ἧς τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ καὶ παντουργόν σε Δεσπότην ἀνυμνοῦντες, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ· μὴ παρίδῃς τοὺς πίστει σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ἀδαμνος ὤφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ῥίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος, καὶ ἰσοσθενὴς σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Πιστοὶ τριαδικὴν τοῖς προσώποις μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα, πάντες σὲ δοξολογοῦμεν οἱ Πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεὸ Λόγε, Κόρης ἐξ ἀγνῆς προῆλθες σαφῶς, καὶ πᾶσιν ἔδειξας τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἑνικὴν τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριὰς ἁγία, τοὺς δούλους σου, καὶ δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὔσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, πάναγνε Θεοτόκε, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεόνυμφε.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ τῶν ὅλων, τοὺς σοὺς ὑμνῳδοὺς νῦν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονὰς Τριὰς, ἀμερίστως σε μερίζομεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν. Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστὰς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἑκὼν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντας ἀνύψωσας πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ Ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες, αἰτοῦμεν ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων. Θεοτοκίον.

Μορφωθεὶς, Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἁγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὠδὴ Ϛ'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην τῆς ὑπαρκτικῆς ἑκάστης ἰδιότητος.

Νοεραῖς σε τάξεις τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων αἰνοῦσι, τρισήλιε Μοναρχία· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἁπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, ἄλλος Ἥλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριὰς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὓς ἔπλασας, Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε παναμωμε.

Ὠδὴ Ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥήσεσι Θείων Προφητῶν πειθαρχοῦντες, ἕνα σε μόνον Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χοϊκοῖς χείλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς Ταξεσιν, ὕμνοις Τριὰς ἁγία σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας, ἀναβοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἵνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας οὕτω βοῶντας· Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

Ὠδὴ Η'. Ἄφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντὸς, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία Κυριαρχία ἄναρχε, καὶ διϊθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ τῷ σῷ καταθελγόμενον ἀεὶ φύλαξον, ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡλίου βολαῖς τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον τῶν ὑμνῳδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν ὁρᾶν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριὰς Μονὰς, ὡς ἐφικτὸν, δώρησαι πάντοτε, πάντων τῶν πίστει πρεπούσῃ τὴν σὴν μεγαλωσύνην ἀνυμνολογούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, ἀγαθουργὲ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ σαρκὸς πάθεσι Δέσποτα δεῖξον, μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς Θεαρχικὸν, ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἔδειξε ψάλλουσαν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ παρθένος.

Ὑψηγορεῖν, καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πήλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνος λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνῳδούς σου, μοναδικὴ Τριὰς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων, ἀξίωσον.

Σωσθενὴς Θεαρχία τρίφωτε, προϊσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα προσειληφὼς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ Θείας οὐσίας κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον ὡς Θεὸν ἀθάνατον, Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δὶ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Οὐ μετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζωωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδου Καλοβάτων

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται θράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεὸς, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀπηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα τῷ Χριστῷ, Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στιχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Τὸν Πεντηκοστὸν, κ. τ. λ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη ἀντιτυπίαν μετήχθη ἡ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις » Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ » σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἅδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Ἐλύνται αἱ ὀδύναι αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ᾠδίνας λαθοῦσα γὰρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε, εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Πόντῳ ἐκάλυψε.

Δύο πηγὰς ἡμῖν ἐν σταυρῷ ἀνέβλυσεν ὁ Σωτὴρ ζωηφόρος, ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς. Ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίας παρέσχεν ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς. Ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ κόσμου σεσαρκωμένον τέτοκας· Χαῖρέ σοι διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατ' Ἀλφάβητον.

Νεῦσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἡ τεκοῦσα τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχήν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου, ὅπως ὑμνήσω τῶν σῶν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας κατατρωθέντας ὁ Λόγος ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ᾤκτειρεν· ὅθεν ἀφράστως ἑνοῦται, Πάναγνε, σαρκὶ τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε, τῷ θανάτῳ κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε· σὺ δὲ ζωὴν συλλαβοῦσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σω» τὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, » πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με » πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι ἑκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, καὶ φέρεις πληγὴν, εἰρήνης πρόξενον καὶ σωτηρίας τοῖς Πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ, Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον δρακοντίῳ δήγματι Χριστὲ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς Ἅδην καταβεβηκώς με συνανέστησας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Κυπριακών Εικόνων - Μουσείο Γουδελίων Ιδιωτικών

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς ταῖς ἱκεσίαις, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτὴρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράξου σου δόξης τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεὸς, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, Παρθενομῆτορ Μαριὰμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἐδὲμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ δελεάσας, ἔῤῥιψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὔσπλαγχνος κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθείς μοι, Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε Θεοτόκε, πάντων ἡ χαρά· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσα λύπην τὴν τῆς ἁμαρτίας, Θεονύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, Θεογεννῆτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν καταπραΰνουσαν, πίστει καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ » μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ » ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκὼς ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου παίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν παρανομούντων, ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ὡς Θεὸς, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με λιμένα, Παναμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγονὼς Κύριε, ὃ οὐκ ἦσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, καὶ κτείνῃς δελεάσας τὸν τύραννον.

Ἐπὶ σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ἔλυσας ἁμαρτίαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ, γνώμῃ τὸν πλανηθέντα· καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος τὴν ἰσχύν σου, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὅλη καὶ καλὴ ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων πολλῶν τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ τιμῶντάς σε Μητροπάρθενε.

Ἱερουργεῖ φύσις λογικὴ τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ μυστήριον τὸ ἄφραστον τῆς κυοφορίας σε μυηθεῖσα νῦν, παμμακάριστε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς Ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς » δὲ Πιστοῖς φωτισμὸς, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν » θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρί» ζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκῃ Χριστὲ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον τοῖς μελῳδοῦσι. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θείκῇ σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτου, Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνὴ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς πανύμνητε· ἐπεὶ

οὐκ ἔγνως ἀῤῥένος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἁγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσ. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅταν ἐν τοῖς ἀνόμοις λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐῤῥάγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχύϊ Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐγείραντα, ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς πίσει καὶ πόθῳ σε ὕμνοις εὐφημοῦσιν ἀεί, ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις τῶν παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας Ἰακὼβ πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμου σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις ὡμίλησε, πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν διὰ σοῦ, Παρθένε, νῦν εὑρηκότες, προθύμως βοῶμέν σοι τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκηράτων ἐν μέσῳ, κρίνον Παρθένε εὑρὼν, διαλάμπουσαν ἁγνείας στιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας Πανάμωμε, νύμφην προσήκατο.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ναυτιῶντα σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, » καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς » ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου » με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐμνημόνευόν σου αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ Ἅδῃ ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο, ἣν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Ρὸς τὸν ἔμψυχόν σου καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον

Τοῦ ἀφράστου τόκου σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἑρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπερινράπτως Λόγος ἑνωθείς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθεὶς Σωτὴρ ἑκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἠχμαλώτευσας κράτος, ἐν τούτῳ προσηλώσας τῆς ἁμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἐξουσίᾳ, συνήγειρας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν δωρησάμενος ἡμῖν, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις, σαφῶς προεμήνυον, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἁγνὴ πάσης κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Πενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον τῆς ἐνθέου τοῦ Παραδείσου τρυφῆς, Ἀπειρόγαμε, αὖθις ἐπανήγαγες, τεκοῦσα τὸν ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Βουλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, Ἐπέστη λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν πίσει· ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα, ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ: Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

ΠΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού - Κειμήλια Ιακωβατών

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος
« τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν Ἅιδῃ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται· ἡ Θεὸν κυήσασα. Ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἁμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χειρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾶς σου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, καὶ ῥανίσιν αἵματος θείου τὴν γῆν καθάρας, τοῖς αἵμασι τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ Ἡλίου φωτισμὸν ἀνατέλλεις κόσμῳ, Θεοκυῆτορ, Χριστὸν, τοῦ σκότος ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας θεογνωσίᾳ, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Περιποικιλμένον διάχρυσον κόσμον σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν ὁ Πλαστουργός σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥύπτεται, Κόρη, τὸν ἄνθρακα πάλαι ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον τῶν Πατέρων Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι θείου σου τόκου θεῖοι Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον: Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,
» ἄβατος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσ-
» σῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος
» Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνῳδοὺς
» ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄχραντος Ἀμνὸς, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγιασθεὶς, κατέπαυσε τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεὸς, εἰς ἀεὶ κράζοντα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα πρὸ πάθους ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κτίστου σαρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν καὶ παναμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Πάναγνε· πάντα τὰ ἔργα διό σε, Παρθένε, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Τὸν ὑπομείναντα ἑκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς Ἅιδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, καὶ προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν καταράν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἄφλεκτος πυρί.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ, τὴν οἰκουμένην ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννῆτορ· τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα Πιστοὺς, τοὺς ἀεὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδείων Αντικυθήρων

Ὑμνοῦμεν, Ἁγνή, εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι Πιστοῖς Θεογνωσίας φωτισμὸν, τοῖς ἀεὶ κράζουσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φωτοειδεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννῆτορ Θεοτόκε ἁγνή· φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνὴ, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς ἀεὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα, » καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί- » σασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, » δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου » Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης γὰρ, σαρκὶ ἐσαυρωμένον, ἀσαύρωτον δὲ φύσει τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ Μονάδα προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες, τέμνομεν τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ, Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν Θεότητος ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γὰρ αὐτὸς ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλήν σου Θεὸν οὐ γινώσκω ἕτερον (ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι), ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων οἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· δίδου οὖν, Λόγε, Πιστοῖς σωτηρίαν, σὲ τῆς κυησάσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίου πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης, ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, τὸν ἀληθείᾳ καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς Θεὸν, ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει ἁγιάσματος θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν Πατρῴοις καθήμενον κόλποις, ὃν ἀκαταπαύστως οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας πάσης τῆς κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτὴς, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθὴς, ἐπὶ τὸν Ἅδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ, ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας. Πρὸς ὃν βοήσωμεν: Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα. Ἀνατολίου.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτῳ τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι

συνήγειρε νεκρούς ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων: Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐκ ἀπέθανον, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθεὶς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσηλώσας ἐν σταυρῷ, Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Ἔζεχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ· Χριστὸς δὲ, ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ κόσμῳ τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, καὶ ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλοὺς· καὶ ἀνάστας ἐν δόξῃ τριήμερος, ὡς δυνατὸς πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τούτους εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπών: Πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν Βασιλείαν μου. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἓν φῶς τὰ τρία· εἷς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός· διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ, Χαῖρε, σοὶ κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος Βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἄρόν σου ὦ ψυχή μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ· πῶς οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως. Βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου, Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχή μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει; πῶς οὐ κεραυνοῖ σε; πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι ἀεὶ οὐκ ἐπαύσατο; Ἀνάστα, μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον: Ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἔχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, παντοδύναμε Κύριε, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐκλυτρῶσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διάγωμεν, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες, ἔξωμεν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, εὐμενῆ σε Δεσπότην καὶ ἵλεων.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.

Ξύλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ, ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΑΡΧΕΙΟ

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων· πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφὶμ, Χερουβὶμ καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, Κυριότητες πᾶσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις, σοὶ κραυγάζουσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἀναβοᾷ γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένη, Θεοτόκε, προξένῳ τῷ τόκῳ σου.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις, οἴμοι! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον, σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἔχουσα, ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ, ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἑτοιμάζου ψυχή μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στεναξαντα ἐκ βαθέων δικαιώσας, κἀμὲ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα οἰκτείρησον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός. (Ποίημα Ἰωσήφ.) Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἰγύ-
» πτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μό-
» νῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν ἐμπεσὼν, ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἔκτεινον Οἰκτίρμον, καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

ΗΛΟΤΕΣ ΡΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπολογικών Κειμηλίων

Μετανοοῦντά με Χριστὲ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Οἱ τοὺς Ἁγίους σου, Χριστὲ, τῇ χωνείᾳ λαμπρύνας πολυειδῶν αἰκισμῶν, αὐτῶν παρακλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥῦσαί με.

Ὑπομονῇ τῶν αἰκισμῶν καθαρθέντες, Ἡλίου πλέον ἐξέλαμψαν οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἠμαύρωσαν. Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν Πιστῶν, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων ἐπιστροφὴ, πρὸς Θεὸν, Παρθένε παναμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
"Ἀσωμάτοις ἔπαινον ἕβδομον φέρω."

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀπειροδύναμε Χριστὲ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, Θεαρχικῆς προϊοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροὶ, ᾄσμασι Χριστὸν γεραίρετε. Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσάν σε, Ἁγνὴ, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ Πιστοὶ ἐπισταμένοι σαφῶς, Χαῖρε, σοὶ πάντες κραυγάζομεν.

ὨΙδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη » ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ηὐφράνθην » ἐν σωτηρίῳ σου. Τροπάρια.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων· φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι, ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν. Γνησοῦ μετανοίας μοι θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων οὐρανίων ἠξιώθητε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν ἠξιώθητε, μυριάσιν ἑνούμενοι ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν ἁμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτείρασα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις βοᾷ » μελῳδοῦσα: Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ » τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐνφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων, ἀΰλως κραυγάζετε πάντες. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας ἐμφάσεις διαδιδόντες, εὐρύθμως Χριστῷ μελῳδεῖτε: Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Τῆς πρώτης αἴγλης, δευτέρας λαμπρότητας βίου εὐσεβοῦντες ζηλοῦντες, συμφώνως Χριστῷ μελῳδοῦσιν. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

ὨΙδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν » τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου σοφίας σου, φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Θέλων πάντας Οἰκτίρμον σώζεσθαι, σῶσόν με τὸν παραβάντα σοῦ τὰ προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με.

Ὑπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας ἐξωμοιώθην. Οἰκτίρμον Λόγε Θεοῦ, οἰκτειρον, σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην, ἀναπτόμενοι ζήλῳ τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς Μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἁγνὴ θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἴασασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοὶ, χοροὶ Ἀγγέλων, τοῦτον ἱκετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς περικυκλοῦντα, τρανῶς ἀεὶ βοῶσι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ναθορῶντά σε, Χριστὲ, μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεὸν ἀνερμηνεύτως σαρκὶ, σὲ δυσωποῦμεν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Οἱ ὀρθρίζοντες, Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ » αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύ» πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν ὅπλον « εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ῥαθυμίᾳ τὸν βίον ἀνήλωσα, καὶ τρέμω τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω ὁ ἄσωτος ἐγώ. Οἰκτειρόν με Κύριε.

Ὁ τὰ ὄμματα, Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας δεινῶς ἀμαυρωθείσας διάνοιξον, ὁρᾶν φῶς τῶν προσταγμάτων σου.

Μαρτυρικά.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι Ἀθληταί· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν βασάνων τρικυμίαν, προσωρμίσθητε ὅρμῳ τῆς ἄνω Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς Μάρτυρες πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία σοὶ ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἁγιωτάτοις καὶ πολυφθόγγοις ᾄσμασιν ᾄδωσι τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον Ἀρχὴν Σεραφὶμ, ταῖς ἀΰλοις φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ἱερωτάταις καὶ πολυφθόγγοις πτέρυξι σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες καθορᾶν, Χερουβὶμ τῆς σοφίας τῆς ὑπερθέου καταγώγια.

Νοήσει θείᾳ καὶ πανολβίῳ, Θρόνοι οἱ ἔνδοξοι, ταῖς ὡραιωτάταις ἐντρυφῶντες ἀστραπαῖς, θεωροὶ τῶν ἀῤῥήτων ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Νοῦς ὁ θεῖος τῷ ἀνθρωπίνῳ Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανάγνῳ σου γαστρὶ, ἑνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα: Ἀνά» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς » δέ σοι βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέη» σον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας· ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία· πρὸς ὅρμον με ἀληθοῦς μετανοίας κυβέρνησον Οἰκτίρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν τὴν καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι θυρεῷ ἀληθείας σκεπόμενοι, τὰς ψευδεῖς τῶν τυράννων ἐξέκλιναν θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ κόσμου φιλίαν οἱ Μάρτυρες, καὶ φίλοι τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ ἐχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Κόρη, κυήσασαν ὑπερύμνητον Λόγον, ὃν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαΐαις τῆς Κυριαρχίας ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἄῤῥητον δόξαν τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες ἀεὶ διαδείκνυνται.

Ἐρωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου τὴν δύναμιν κατοπτεύουσαι, θεῖαι Δυνάμεις ἐν ἰσχύϊ διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε, γεγέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Κάμινον ναιομένην ἐδρόσισας Σωτὴρ, Παῖ» δας περιέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγον» τας: Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ » Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Θῦσον, ψυχὴ, θυσίαν αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον μετανόησον· ἐνόσῳ ἡ πανήγυρις τοῦ βίου ἐστὶ, νῦν ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐγγίζει τοῦ θανάτου, ψυχὴ, ἡ ἐκτομή· καρποὺς ἀξίους ποίησον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄκαρπον ἐκβληθήσῃ δένδρον, εἰς πῦρ γεέννης, καὶ θρηνήσῃς ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι τὴν κάμινον τῆς πλάνης τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις κατασβέσαντες, ἐβόων ὡς οἱ Παῖδες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υἱοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωταγωγεῖτε, καὶ τῆς ἀπάτης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἁγνὴ, μὴ φλεγομένη· τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας τὸ ἄστεκτον

Παρθένε. Διὸ βοῶσοι: Κατάφλεξόν μου τὰ ὑλώδη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινῶς, τὸν σὸν θρόνον περιεστῶσαι, τρανῶς περιέπουσαι, νοητῶς αἱ Ἀγγέλων χοροστασίαι, Εὐλογητὸς εἶ, κράζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁλικωτάταις σὲ Ἀρχαὶ προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν ἀΰλως στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἶ, κράζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόστασιν δυσὶν ἐν οὐσίαις, Θεογενὴτορ, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σπορᾶς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ » τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, » ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα » Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἴληφα, ἀλλὰ τοῖς ἀλόγοις ὑπέκυψα ὁ ἄθλιος πάθεσι, καὶ ἐν σκότει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Ὁ Κύριος ἐγγύς, ὡς πιστεύομεν· μερίμνησον ψυχή μου, καὶ μὴ κάθευδε· ἀγρύπνησον βόησον ἐγρηγόρως: Οἰκτίρμον Φιλάνθρωπε, σῶσόν με. Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν ἀλγεινῶν ὑπεμείνατε· καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε θειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι, Μάρτυρες.

Εἰσήλθετε πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε καλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον φύραμα· τὸν γὰρ παντευλόγητον, εὐλογίαις τὰ πάντα κοσμοῦντα, ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν » εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ » φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε » Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Τροπάρια.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐντρυφῶντες ἀκτῖσιν, Ἀρχάγγελοι, τοῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, συγχώρησιν πταισμάτων δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Νόες ὑπάρχοντες καθαρώτατοι, πάσης ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς προσπαθείας, ὦ Ἄγγελοι, διασώσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν ὑμῖν Χριστὸν ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τῷ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς Χριστὸν τὸν προελθόντα ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν » παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο» γημένην, ᾄσμασιν οἱ Πιστοὶ Θεοτόκον μεγα» λύνομεν. Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα κτησάμενος, ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω. Δικαιοκρίτα Χριστὲ ὁ Θεός, μὴ κατακρίνῃς με.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία, Ἐλέησόν με, βοῶ σοι· ὡς τὴν συγκύπτουσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς πρὸς τὰς τρίβους σου, Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπενδύσασθε πᾶσαν τῷ ἱματίῳ κακίαν, καὶ ἐπενδύσει σφοδρῶν μαστίγων, δόξης καταστολὴν ἑαυτοῖς Ἀθληταὶ προεξενήσατε.

Ἡ θεία χώρα τῶν ζώντων, Σιὼν ἡ ἄνω πόλις τῶν πρωτοτόκων, ὑμᾶς λελαμπρυσμένους ταῖς καλλοναῖς, Ἀθληταί, τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο. Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου ἐκ σοῦ Παρθένε ἁγνή, καταύγασόν με, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν ἐν τῷ σκότει καλυπτόμενον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ » τὸν ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλα» βοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα » τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σε Πιστοὶ μεγα» λύνομεν. Τροπάρια.

Ἐλλάμψεσι θεαρχικῆς φωτοχυσίας ἐνηδόμεναι πᾶσαι χορεῖαι τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξασμένον Θεὸν ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, καὶ δοξάζουσιν ἀεὶ μεγαλύνοντες.

Ῥυσθῆναί με τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὦ Χερουβὶμ, Σεραφίμ τε, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Θρόνοι, Κυριότητες, Χριστὸν ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παῤῥησίᾳ χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦν-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ
Μουσείο Τυπάλδων

τας, ῥῦσαι ἐκ πταισμάτων καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἵνα πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων: Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία, κράζω ἐν ὀδύνῃ τῆς καρδίας μου, Ἐλέησόν με Σωτὴρ, ὡς ἀγαθός· καὶ γὰρ ψυχὴν ἀπάσαις ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ ἔχω κινδυνεύουσαν καὶ χειμαζομένην.

Τὰ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις ἀεὶ, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ τῶν Κυριοτήτων, καὶ σοφῶν Ἐξουσιῶν δῆμοι, σὲ δοξάζουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς τοῦ ἐχθροῦ πονηρὰς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενοι, κατέῤῥαξαν τελείως οἱ Ἀθληταί· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Τὸν ἄναρχον προσκυνῶ Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τὴν ἄκτιστον οὐσίαν συμφυῆ, τὴν κτίσασαν τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος θεουργῶς, ἥτις καὶ Τριάς ἐστι, καὶ Μονὰς γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον κατέφυγον Παρθένον· μώμου παντὸς, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε τὴν ἀειμακάριστον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Δεσποτικά. Ἦχος Βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Δέσποτα καὶ Θεὲ πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι τὰς πράξεις τοῦ ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν, Αἰτεῖτε, καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν Δαιμόνων μὲν γέλως, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων θρῆνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίανα, ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι· Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἴμοι! Κύριε, ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, συγχώρησον.

Δέομαι, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀκάρπῳ μακροθύμησον Δέσποτα, καὶ μή με ἐκκόψῃς ὡς ἄκαρπον δένδρον, τομῇ τοῦ θανάτου, εἰς πῦρ ἀποπέμπων· ἀλλὰ καρποφόρον με ποιῆσαι παρακλήθητι, καιρὸν μετανοίας μοι διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου τὰς πολλὰς Σωτὴρ μου ἁμαρτίας Χριστέ.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου. Καταφρονήσαντες.

Νυμφοστολήσας τοῖς λόγοις ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὲ ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην τῷ Δεσπότῃ παρέστησας. Ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυνατείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας Διαβόλου, Παμμάκαρ, λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλάμψας τῇ ταπεινῇ ψυχῇ μου Πρόδρομε, ἐναποδίωξον αὐτῆς ὁμίχλην τὴν ἅπασαν ἡδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος. Καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, καμοῦ ὑπεράσπισον, καὶ προστάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ὦ Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ, ὦ τῶν ἁπάντων γηγενῶν μείζων ἁγιότης, ὦ Χριστοῦ παρουσίας θεῖος Κήρυξ καὶ Πρόδρομος, ὦ Διδάσκαλε μετανοίας, ὦ ἁγνείας ἄγαλμα, τοὺς σοὺς δούλους περίσωζε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, ἡμᾶς λυτρούμενος.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπογραφίας

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε Σεμνὴ, ἐνδιαίτημα Θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν Πιστῶν σωτηρία. Χαῖρε Δέσποινα, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω τοῦ Θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ ἀσεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι Ἐλεῆμον, Κύριε δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἔχουσα, ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων: Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου χειμάζει με Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου βυθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ σῶσόν με ὡς τὸν Πέτρον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία θερμὴ καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν ὑπάρχεις Θεοτόκε ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ, ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὁ Θεὸς σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας, ὡς ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου Φιλάνθρωπε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσσώπῳ, σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθὸς, ἀπόπλυνον Σωτὴρ, καὶ καθάρισας μολυσμοῦ τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα· διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἱκέτευε ὡς ἄχραντος τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός. (Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους ἐν βραχίονι,
» αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθί-
» σαντι, ᾄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ,
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σὲ Χριστὲ, μακροθυμίᾳ ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· δός μοι λογισμὸν ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθὸς, καὶ μὴ παρίδῃς με.

Ἁμαρτίαις ἁμαρτίας προστιθέμενος Χριστὲ, διαλιμπάνω οὐδ' ὅλως ὁ τάλας ἐγώ· μόνε Ἀγαθὲ καὶ Ἀναμάρτητε, οἰκτειρον, σῶσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαρτυρικά.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι ἐπεφώνουν Ἀθληταί: Ἰδοὺ τὸ στάδιον πλῆρες ἀγώνων, δράμωμεν· κάθηται Χριστὸς ἀγωνοθέτης, στεφανῶν τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν υἱοὶ γεγόνατε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς πεπαχυμένον ἁμαρτίαις τὴν ψυχήν, Θεογεννῆτορ Παρθένε, θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς εὐχαριστίας ἐκτενῶς ἀεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Καὶ τὴν δε Κλεινὲ τὴν μελῳδίαν δέχου. Ἰωσήφ.

Νεύσει σου πρὸς γεῶδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας ὡραϊσμένος ἐδείχθης, μακάριε Πρόδρομε· ἣν πάντοτε πρεσβείαις σου σῶζε, πάσης καταδίκης τῶν αἱρετιζόντων, ἑδραίαν, ἀκλόνητον.

Ἄμωμον ἱερεῖον τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης, τυθεὶς θεῖε Πρόδρομε, ὥσπερ ἀρνίον ἄκακον· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Γάσαι τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, ἀοίδιμε Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἑκάστοτε Λόγον τὸν πάντων τὰς νόσους, τὰς μαλακίας, εὐσπλάγχνως αἱρόμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν προσομιλήσαντα. Τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸν
» τῆς γῆς θεμέλιον ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων
» πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέ-
» λημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστὲ φιλανθρωπίαν, πάριδε, μόνε Σωτήρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω σε τὸν ὑπεράγαθον.

Γένα σαρκὸς τὸ θέλημα ποιήσω, τὰ σὰ Χριστὲ θελήματα παρεῖδον ὁ ἀσυνείδητος, καὶ δέδοικα τῆς φλογὸς τὴν τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν ζωὴν καὶ ἀνέσιν, ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν ἀνθρώπων πόνους ἀεὶ κουφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἄθλων Θεοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετέβητε, τῶν ἡμῶν ὀδυνῶν τὸ σκότος ἀεὶ ἐξαίροντες.

Θεοτοκίον.

Πύλην Θεοῦ προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διῆλθε καθὼς εἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε ἐκδυσωπῶ, μετανοίας πύλας αὐτή μοι ἄνοιξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ἡλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν κτίσιν· τοῦ Ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης Πρόδρομε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν πανωδύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἑστὼς ἐν μέσῳ, θεῖε Προφῆτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς τὴν παῦλαν τοῦ μὲν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν γενησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσει τελείᾳ τῶν παλαιωθέντων ἁμαρτήμασι.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χριστοῦ Βαπτιστά, βοῶμεν, λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν τὸν Ἀγαθὸν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κολαστηρίων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θείῳ τούτου Βαπτιστῇ, δυσώπει ἀγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραῖς περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνεχομένων ἁμαρτήμασι.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου, Χριστέ, πι-
» στούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ ἐ-
» κραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐξένευσα τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν φερούσης με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν κατέπεσον. Σῶτερ μὴ παρίδῃς με.

Δακρύων μοι ὀχετοὺς, Λόγε Θεοῦ, κατάπεμψον, ἵνα πλύνω τῶν πολλῶν πταισμάτων μου, Δέσποτα, τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Ἀγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρτυρες τὸν πολέμιον ἐχθρὸν κατέσφαττον, δόξης ἀξιούμενοι.

Βενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ προυνοί, Πανεύφημοι, τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς ηὐτρέπιζον πᾶσι τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν βροτοῖς δωρούμενος πᾶσι, μεσιτείαις σου.

Κανὼν τῷ Προδρόμῳ. Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Καταβαλὼν στίφος δυσμενῶν, καὶ ἀριστεύσας κατ' αὐτῶν λαμπρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν ἁμαρτίαν, δέομαι, Βαπτιστά, εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Λύχνος ὀφθεὶς, Μάκαρ, νοητὸς δικαιοσύνης, τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας Ἰησοῦν τὸν μέγαν Ἥλιον· ὑφ' οὗ καταυγάζεσθαι τὰς καρδίας πάντων ἱκέτευε.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ζῶ ἀμελῶς, καὶ δέδοικα τὰ ἐκεῖθεν κολαστήρια· ἐξ ὧν με ἐξάρπασον Βαπτιστά, Θεὸν ἱλεούμενος.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων τῷ Θεῷ προσάγαγε, ὅπως πάσης ἡμᾶς ῥύσηται δεινῆς περιστάσεως, καὶ Δαιμόνων βλάβης, Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ πολυειδῶς τὴν τεξαμένην τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν. Ὃν ἱκέτευε Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με καὶ παθῶν ῥυσθῆναι τοῦ σώματος.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμ-
» ψον μοι φῶς νοερὸν, ὁ τὸ ἀρχέγονον
» σκότος τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτό-
» κτιστον φῶς καταλάμψας τῷ κόσμῳ, Δη-
» μιουργὲ τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ῥῦσαί με, Λόγε, δικαίας σου ὀργῆς, ἡνίκα κρίνῃς τὴν γῆν· καὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων μετανοίᾳ καθάρας, ναόν με δεῖξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, μόνε Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν ἀπετυφλώθην τὸν νοῦν, καὶ οὐ γινώσκω τί πράττω, πωρωθεὶς τὴν καρδίαν. Ἐπίστρεψόν με Χριστὲ, καὶ μετάνοιάν μοι δίδου καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Στάδιον πλῆρες ἱδρώτων, Ἀθληταὶ, δραμόντες νεανικῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον νύσσαν ἐκαταντήσατε, νίκης βραβεῖα ζωαρχικῆς ἐκ χειρὸς δεδεγμένοι· ὅθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν πόνων ὑμῶν Ἀθληταὶ, ἀπηγχονήσατε ὄντως τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου τρυφῆς ἠξιώθητε· ὅθεν ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Ἡλίου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερὸν τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ ἀπέλασον σκότος τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμνῶ σε ὡς σωτηρίαν Πιστῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἔφυς φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμοις, Πάνσοφε, διανοίας Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν ψυχήν μου, ἐρημωθεῖσαν πάσῃ παραβάσει, καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου σκεῦος δεδειγμένος Θεοῦ Προφῆτα, ἀτίμων με πράξεων πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς τυχεῖν αἰωνίου, τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον.

Ἤγγισαν ἀνομίαι ἐπ' ἐμὲ εἰσόδῳ τῆς ῥᾳθυμίας· τρόποις μετανοίας με μακάριε Πρόδρομε βελτίωσον, ὅπως προθύμως τὰς ὁδοὺς Κυρίου πορεύσωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου τὸ γεῶδες φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἡ κυήσασα, θανάτῳ τὸν θάνατον παντελῶς, θείᾳ δυναστείᾳ, Ἄχραντε σεμνὴ, ἀφανίσασαν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθὲ,
» ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ἄσωτος ὤφθην, αἰσχρῶς βιώσας ἐν γῇ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὁρμαῖς. Ἐπίστρεψόν με Χριστὲ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον ὦ ψυχή μου, ἵνα ῥυσθῇς στεναγμῶν· δάκρυσον, ὅπως δακρύων ἀπαύστων μὴ λάβῃς πεῖραν ἐκεῖ ἐν ὀδύνῃ, οὐδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Ὤφθητε ὥσπερ λίθοι, ἐν τῷ ξεφάνῳ σαφῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου ἀξιωθέντες σοφοὶ, ἀτελευτήτους κληροῦσθε ἀμοιβάς· διὸ τὰ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥᾳθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἡ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ, καὶ δακρύων πηγήν μοι δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα, Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς

» δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέη-
» σον ἡμᾶς. Τροπάρια.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν κτίσιν, νοητῆς Ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Ἐβλάστησας γηραλαίας, Μάκαρ, ἐκ στείρας· διὸ βοῶ, ἁμαρτίαις πολλαῖς με γηράσαντα, εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς, ἀνακαίνισον.

Λύχνε φωτὸς ἀνεσπέρου, θεῖε Προφῆτα, τὸν λύχνον μου τῆς καρδίας σβεσθέντα ἐπάναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτός με κοινωνὸν θείου ποίησον. Θεοτοκίον.

Ὡς ὑετὸς ἐν γαστρί σου ὁ Λόγος κατέβη· ὃν αἴτησαι Παναγία Παρθένε, τὰ ῥεύματα ξηράναι τῶν ἁμέτρων μου κακῶν, ἱκετεύω σε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, ὐδὲ
» παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς
» ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ εὐλόγουν
» λέγοντες: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
» ρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθείς· καὶ σκοτισθείς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε, τὸ μακρόθυμον. Ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν δίδου, καὶ σῶσόν με.

Ῥᾳθύμως τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράττων ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ νῦν ἰδού, Ἅδου λοιπὸν πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν· μή με παρίδῃς Χριστέ, ὁ μόνος ὢν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοί· καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονεκρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπτασθε, ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθληταί, ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος, ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμά, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες στοργῇ ψυχὰς συνεδήσατε, τῷ δεσμευθέντος σαρκί, καὶ λύσαντος τὴν φθοράν.

Θεοτοκίον.

Τίμιον καινὸν σὲ Προφήτης ἔβλεψεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἁγνὴ ἐκδυσωπῶ, βίβλῳ με ζώντων γραφῆναι ἱκέτευε, τὸν καινουργὸν τοῦ παντὸς ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον.

Δίδου μοι ὄμβρους δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον με κάθαρον μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος.

Γκετηρίαν προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως καμὲ ἐλεήσῃ ὡς εὔσπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Ἄγονε σπεῦσον ψυχὴ μεταγνῶναι, μὴ ὡς συκῆν σε τὴν ἄκαρπον ἡ θεία δίκη ἐκτίλῃ προθέλυμνον· τῷ Δεσπότῃ βόησον: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητι, σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσεσι, σὲ τὴν νεκρώσασαν Ἅδην τῷ τόκῳ σου ἱκετεύω Δέσποινα. Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθός,
» καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
» κτίστην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὑπερβαλλόντως ἐντρυφήσας, ταῖς βλαπτούσαις ἡδοναῖς φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ ὑπερέβην πάντας ἁμαρτωλούς· ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας ὑπερβολήν, παράσχου μοι ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ νυμφίος· τὴν λαμπάδα κατακόσμησον ψυχή, ἐλαίῳ ἄρδευσον αὐτὴν συμπαθείας καὶ παντοίων καλῶν· πρὸ τοῦ κλεισθείη ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν, ἐν χαρᾷ ἀσυγκρίτῳ.

Μαρτυρικά.

Οὐ δειλιῶντες τὰς βασάνους, οἱ γενναῖοι ἀνεδέων Ἀθληταί: Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος καιρός, στῶμεν πάντες στερρότατῳ νοΐ· κτησώμεθα βραχέσι πόνοις ζωὴν τὴν ἄπονον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Νάμασι θείοις, Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος προσκλυζόμενοι ἀεί, πᾶσαν ἀρδεύετε γῆν, ἐκμιμήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν, καὶ καρποφόρον ταύτην ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ βεβαία προστασία καὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ, πρόστηθί μοι ἐπταικότι πολλά, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης τῆς φοβερᾶς, προβάτοις με δεξιοῖς ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ

» φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε » Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεσμῶν λυθῆναί με τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν δεσμευθέντα, καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν βραβεύσαντα, ἱκετεύων Προφῆτα, τὸν μόνον Λυτρωτήν, μὴ παύσῃ εἰς αἰῶνας, ἀεί σε εὐφημοῦντα.

Ἐπλήγην Πρόδρομε ἡδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ σοι καρδίας κραυγάζω: Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν, τὸν μόνον ἰατῆρα ψυχῶντε καὶ σωμάτων.

Χειρί σου, Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύειν ἀπαύστως, ῥυσθῆναί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, τὸν πταίσαντα πολλά, καὶ τεταπεινωμένον, καὶ κατακεκριμένον.

Ὅτι κατώρυξα εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως τάλαντον, ὅπερ ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχομαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν· ἐξ ἧς με Βαπτιστὰ ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπῆρξας ἄφλεκτος, δεξαμένη ἐν σπλάγχνοις τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ὦ Παρθένε· διό με ἐξάρπασον τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας περικαλλέσι τρόποις.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν τίς ἑρμηνεύσει » Ἀβροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν τίς » μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς » γῆς, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθά, πενθήσωμεν, στενάξωμεν, παρακαλέσωμεν Χριστὸν, ἐν ὅσῳ καιρὸν ἔχομεν οἱ Πιστοὶ μετανοίας καὶ δεήσεως.

Ὡς Χαναναία κράζω σοι, Ἐλέησόν με Χριστέ· ὡς πάλαι τὴν συγκύπτουσαν, ἀνόρθωσόν με Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ ἁμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Στενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς, καὶ ποιναῖς, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς πλατυσμὸν ἀναψυχῆς μετῆλθον, ἐκ στενώσεως ἡμᾶς ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Ἡ γῆ μὲν κατεκάλυψεν ὑμῶν τὰ σώματα, οὐρανὸς δὲ, Ἅγιοι, φέρει τὰ πνεύματα, ἀεὶ τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς δόξης, μετ' Ἀγγέλων ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ σοῦ προῆλθεν Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, στολὴν φαιδρύναι με φωτὸς Παρθένε, ἐκδυθέντα τῶν παθῶν νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ.

Ἱερωτάτης Προφῆτα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ τῆς κακίας τὰς ῥίζας πάσας ἀνέσπασας· καὶ συμπνιγόμενον, καὶ κατηχρειωμένον ἐπίσκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας ἐκβλαστάνειν καρποὺς εὐόδωσον.

Ὡραιοτάτην τρυγόνα καὶ ἀηδόνα σε ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, μέγιστε Πρόδρομε· τῆς μετανοίας γὰρ ἐβόησας τὸ μέλος, ψυχαῖς ἐρημωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· ὅθεν πίστει σε μακαρίζομεν.

Σὺ τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας πρὸς σωτηρίους εἰσόδους, ἅγιε Πρόδρομε· αἷς βηματίζειν με εὐόδωσον, τὸν πάσαις τοῦ βίου ἀνοδίαις πλανώμενον, ἀπάτῃ, τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ἡ φοβερὰ ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ κατακρίσεως ἔργα ἔχων ὀδύρομαι. Κύριε, ὁ μόνος ἐλεήμων, εὐχαῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἀκατάκριτον τότε δεῖξόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου ταῖς παραβάσεσι φώτισον, δέομαι, καὶ σκότους αἰωνίου ἐλεύθερόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω καὶ δοξάζω ἀειμακάριστε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Εὕρατο ἐκ γαστρὸς χειρευούσης, θεολογεῖν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου Θεὸν Λόγον, Κόρη, Φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν χάριν εὑροῦσα· ὅθεν Θεοτόκον σε μητρὸς τῇ γλώσσῃ ἔκραζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα πληροῦσα τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δι' ὧν διαρθροῦνται τὰ νοήματα.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας τὰ ἀνίατα, Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς πάντοτε εὐόδωσον τὰς σωτηριώδεις ὁδούς.

Ὁ προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Ἡλίου, Χριστοῦ Βαπτιστά, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου τὸν τῇ πολλῇ κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἄναψον θείαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε πάντοτε σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, τὸν ἐχθρὸν κατηῤχύνατε, καὶ νῦν περιπολεῖτε τοὺς οὐρανούς, φωτὸς ἀδιαδόχου ἀποπληρούμενοι σοφοὶ Μάρτυρες, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ ἀνίατα, θεία Τριὰς, καὶ ῥῦσαί με γεέννης καὶ πειρασμῶν, ἡ ἐν μιᾷ Θεότητι δοξαζομένη εὐσεβῶς, καὶ τὴν αἰωνίαν μοι Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἀστενοχωρήτως ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· ὃν πάντοτε δυσώπει Μήτηρ ἁγνὴ, στενοχωρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξάζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναῤείλῃς. Κύριε δόξα σοι.

Ἑκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεήμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας. Κύριε δόξα σοι.

Ξύλῳ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Παράδεισον ἤνοιξας τοῖς ἀνθρώποις. Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν: Εὐλογημένη Πάναγνε δόξα σοι.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰκέτας σου ἐλευθέρωσον, ἐκ τῶν βελῶν ἁπάντων τοῦ ὄφεως.

Κατέπαυσας τὴν λύπην, Ἁγνὴ, τῆς Εὔας, ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τῷ κόσμου. Χαῖρε Ἀνύμφευτε.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως ἡ Παναμωμος ὡς ἑώρακε, θρηνῳδοῦσα ὕμνει τὸ κράτος σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε. Ἀλλ' ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἠγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ. Ἧς ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὲ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχ., Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ὃν δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε τῶν Δαι-

μόνων ἐκκλίνομεν. Διό σε κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τοῦ σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν ἐκούσιόν σου ςαύρωσιν. Χριςὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσι δωρούμενος διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὃς δι' ἡμᾶς ἐπονειδιστον καταδεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε. Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σταυρὸς φυτευθείς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν.
Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Νευσει σου, προς γεῶδη ἀντιτυπίαν μετήχθη ἡ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις » Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ » σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης ὀνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος ὀνείδη ὡς φιλάνθρωπος· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτῃ κατασφάττων ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον τὸν σὸν σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας τῶν ἥλων τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ ἀπ' ἐκείνου πάλαι τετρωμένους ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἵμασι τῶν Ἁγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἱμάτων ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις προσφερόμενα· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει ἀεὶ μακαρίζουσα.

Ὕμνησαν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τοὺς γηΐνους, ὁρῶσαι ἐν σώματι ἀσωμάτως παλαίοντας· ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης τούτους τοῖς στεφάνοις νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται γραμματεῖον τὸ τοῦ Ἀδὰμ (ἀνεβόα ἡ πάναγνος Δέσποινα), λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου· ὅθεν ὑμνῶ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Τὴν ἑβδόμην δέησιν Ἁγνὴ νῦν δέχου. »

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα Παρθένε τὸν ἀσώματον· ὅθεν Ἁγνὴ δυσωπῶσε, πάντα μου τὰ πάθη τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ἡ κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχήν μου λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρύτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, Παρθένε, τῷ καύσωνι τῆς ἁμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον θείας ἐκβλαστήσω, Ἁγνὴ, κατανύξεως.

Ἔχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τείχη πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπῃ σου, μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ. στερεώσας Κύριε Σω» τὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, » πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με » πέτρα τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Ὁ διατείνας οὐρανὸν, καθάπερ δέρριν, Οἰκτίρμον, ἁπετάθης χεῖρας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἁμάρτημα ἰώμενος ὡς συμπαθὴς, καὶ ἐκ χειρὸς ἁφαρπάζων πάντας τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις, Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτοὺς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἄκανθαν ἀπορρίζωσαντα Χριστὲ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι τῆς θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΡΓΟ

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες Θνητοί, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ μελετῆσαι εἵλεσθε Σοφοί· διὸ τὰς ποινὰς, τὰς Θλίψεις, Μάρτυρες, τοὺς διωγμούς τε καὶ ξεσμοὺς, τὰς τῶν μελῶν ἐκκοπάς τε, ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Ὑπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα ἀπειλοῦντα δόλιον ἐχθρὸν, ὑμεῖς Ἀθληταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε, κράτος Θεῖον κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνὸν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνὰς, δακρύων πηγὰς προχέεις λέγουσα: Τί τοῦτο, Τέκνον ἱερόν; πῶς θανατοῦσαι, ζωῶσαι πάντας τοὺς θανέντας προμηθούμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερὸν ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς. Παρθένε ἁγνὴ, ἡ μόνη τέξασα Κριτὴν αἰώνιον Θεὸν, αὐτὸν ἱκέτευε τότε τῆς δεινῆς με ῥύσασθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη, πόλις τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἀεὶ ὡς δόξης Κύριον αἴτησαι, μόνη Ἁγαθὴ, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Ὁ Θεηγόρος σε ποτὲ προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, Ἁγνὴ, δακτύλῳ Πατρός. Διὸ ἱκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον τῶν ἁμαρτιῶν μου διαῤῥήξαντα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ » μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ » ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὀφθεὶς, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Ὑπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων, Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπονειδιστον. Ὑμνοῦμεν, Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικά.

Θηρῶν ὁρμὰς, βράσματα πυρὸς, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπὰς, καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέσητε Μάρτυρες, προξενοῦσαν θείαν ἀπόλαυσιν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος, Ἀθληταὶ, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν νεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρᾳ ὑψώθητε τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὕρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθὲν, ἄχραντε Ἁγνὴ, ὁ Πλαστουργὸς τῆς κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμπαντα, θείαις ἐπιγνώσεσι τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ἡλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστρός σου, Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα. Διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμου σκιαί σε, καὶ Προφητῶν θεηγορίαι, μυστικῶς ἐδήλωσαν νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν. Διὸ ἀνυμνοῦντά σε, Θεομῆτορ Κόρη, διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, τῆς κυνησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον, Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας » σὲ ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεσιν » τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς » τῶν σῶν προσταγμάτων τὰς ὁδούς μου εὐθυ» νον, δέομαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν, Θεοῦ Λόγε· χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις θείῳ σου κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἔπλωσεν ὁ Βελίαρ πανταχοῦ τὰ θηρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαθόντες πυρὸς γὰρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων ὅλως οὐκ

ἡσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλῃ πάσχοντος, οὕτω πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ μου, σβεννύμενον, σαυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἀγνὴ Παρθένος ἐβόα, θρήνοις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπαισέ με πονηρῷ ὁ Βελίαρ ἕλκει, καὶ τραυματίαν ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ χειρουργίᾳ ἴασαί με, ζώωσον Δέσποινα.

Ἡ τῶν κατερραγμένων ἀρραγὴς ἀνόρθωσις, Θεοτόκε, ἔγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἱκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμυεῖτο· ὄρος γὰρ κατάσκιον, ὄρος ἀλατόμητον, πῖον ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ναυτιῶντα σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, » καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς » ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι: Ἐκ θανατηφόρου » με βυθοῦ ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Λυτρωτὴς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, σωτήριον αἷμά σου, καὶ ἠγοράσω τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας σταυρῷ Χριστὲ τὸν τύραννον.

Ἀνάρσιά πάλαι πτῶμα χαλεπὸν κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἤγειρε· καὶ τραυματισθεὶς ἑκουσίως, πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο.

Μαρτυρικά.

Νυσταγμὸν ἀπάτης ὅλως μὴ νυστάξαντες, πᾶσαν ὁρμὴν ἐκοιμήσατε τῶν τυράννων· καὶ τὸν δικαίοις ἁρμόζοντα ὕπνον κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι ἁπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ἡδρασμένοι πέτρᾳ θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθρῷ ἀπερίτρεπτοι μεθοδείαις πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιοῦντα σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ, Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰωνᾶς ἐτύπου τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος. Ὅθεν δυσωπῶ, Ἁγνή, θηρός με τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθείς, κατηνέχθην εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἁμαρτίαις, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον, ἐξέγειρον Ἁγνή, καὶ σῶσόν με.

Ἀπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνου σε δόξης καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἁμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον· πέλαγος οὖν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε κἀμὲ ἐλέησον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Βάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δρο» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ» μνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος » τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἄπονον εὗρε ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἑκουσίως πονήσαντος ἐπὶ σταυροῦ, καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται γὰρ ἐπὶ σταυροῦ, εὐλογίαν ἀέννaον, καὶ χάριν, καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν. Μαρτυρικά.

Ἐθελουσίοις ὁρμαῖς προχωρῶντες πρὸς βασάνους οἱ Μάρτυρες, τὸν ἑκουσίως παθόντα εἰκόνιζον· ὑφ' οὗ στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σῶμα προδόντες ποικίλοις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσεσι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενθήσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιότατε; ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱμὸς ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλου πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι Δέσποτα. Διὸ τῆς τεκούσης σε ἱκεσίαις, σῶσον τὴν ταπεινήν μου ψυχήν.

Νέοι τρεῖς Παῖδες ἐν μέσῳ καμίνου σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθης, τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα. Διὸ τὰ ὑλώδη μου τῆς καρδίας πάθη, Ἁγνὴ, καταφλεξον.

Θεία δρόσος ἐκ σοῦ προϊοῦσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι τῆς ἁμαρτίας δροσίζει Παναμωμε. Ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατατακεῖσαν ψυχήν μου δρόσισον.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,
» Βάτος Θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσ-
» σῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ Παῖδας ζῆλος
» Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνῳδοὺς ἔ-
» δειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αἷμα καὶ ὕδωρ ἐκρυέντα τῆς πλευρᾶς σου, κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἔπλησαν, θυσίας τε μυσαρὰς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτὴρ ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φραγγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ σταυροῦ, ἥλους δεξάμενος, δι' ὧν σωθεὶς κραυγάζω σοι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν τῆς ἀληθείας περιφανῶς πλουτήσαντες, πάσης κακίας καὶ εἰδώλων κατεπτύσατε· πλουτισταὶ δὲ πενομένων, Ἀθληταὶ, βοῶντες ὤφθητε: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ Παῖδες, Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς, βοῶντες εὕρατε, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, νιβωτὸς προδιετύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσαν, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἁγνὴ, ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σώζοντα: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε, Ἁγνὴ, πύλην προεῖδε τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος, δι' ἧς διῆλθε καὶ ἐξῆλθε Θεὸς, ἐσφραγισμένην λιπὼν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλας ἀνοίγουσαν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ αἰτίαν Υἱὸν ἅγιον τίκτεις, ἁγιασμὸν δωρούμενον, Ἁγνὴ, τοῖς τοῦτον ἁγιάζουσι. Διό μου τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσαν: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου, τὰς σειρὰς τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ σοῦ Υἱοῦ διάρρηξον, τοῦ διαρρήξαντος τοῦ Ἅδου δεσμὰ, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς τῆς ἀπαθείας, τοῦ βοᾶν Θεοχαρίτωτε: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιστῶς κραυγάζοντας ἐκλύτρωσαι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα, καὶ
» ἀεὶ παρθενεύουσα, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
» γον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμάτων καταξιωθεῖσάν
» σε ἀεὶ μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ἰσχὺς ἐχθροῦ παντελῶς ἐξέλιπε, σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ, κεκραγότος πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλοῦντος τὰ ἐσκορπισμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστὲ, πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ὥσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Δέσποτα, ἐπὶ σταυροῦ ἑκουσίως, ἁρπάζων τοῦ λύκου τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων κατασφαλιζόμενος αὐτὰ ἀνυμνοῦντά σε.

Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν παθῶν μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι πολυτρόπους ἰδέας βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστὲ ἠξιώθησαν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει χάριτας, φωταγωγοῦσα τοὺς Πιστοὺς, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων ἡ ἀξιέπαινος πανήγυρις· ὅθεν οἱ ταύ-

Ανωτέρω Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδου-Κωφοράκη

τὴν ἀεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν ἐν σταυρῷ ἀπήστραψεν ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱός, καὶ ἀρχὰς τὰς τοῦ σκότους παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· τοῦ Ἡλίου ἠμαύρωσε φέγγος, καὶ Πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἁγνὴ κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα,
» καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανεί-
» σασα, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,
» δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
» Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ τάλας ἄκαρπος ἔφθασα· Μήτηρ ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκεσίαις, καθικετεύω σε.

Χοροστασίαι τῶν ἄνω σεπτῶν Δυνάμεων, ἱερομύσται Προφῆται, Μάρτυρες ἔνδοξοι, Θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκου Θεῷ παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ὅλοσχερῶς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἀλογήσας, σαρκὶ δεδούλωμαι· οἴμοι! τίς γένωμαι; πῶς φύγω τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός μοι γενοῦ, καὶ σῶσόν με.

Υἱὸν μακάριον, μόνη Θεομακάριστε, ἐναπεκύησας, πάντας ἀποδεικνύοντα τοὺς σὲ δοξάζοντας Παρθένε μακαρίους· διό σε ἱκετεύω, τῶν μακαριζομένων τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Δεσπότης ὢν, φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεήμον, σταυρουμένου σου ἑκουσίως ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως ὡς ἑώρακεν ἡ Θεοτόκος, θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐξέτεινας ἐν σταυρῷ παλάμας, τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν ὀλίσθημα Οἰκτίρμον, δι' ἀγαθότητα πολλήν· ἔθεν σὲ δοξάζομεν, εὐεργέτα Κύριε.

Ἐν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος τῶν Ἑβραίων Χριστὲ Βασιλεῦ ἐσταύρωσε, συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ πηγάζοντα ἡμῖν ἐκ πλευρᾶς ἁγίας σου ποταμοὺς ἀφέσεως.

Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη τὰ θεῖα καὶ σωτήρια, ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπὲς τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἕνα Θεὸν τὰ τρία νῦν γινώσκω· μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχὴ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκραύγαζες, τὰ σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ: Πῶς ταῦτα ἑκουσίως πάσχεις μακρόθυμε Υἱέ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ὁ φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς οἰκουμένης. Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, Πανσεβάσμιοι, μυρίσατέ με, ὀσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Ελληνικού Κοινοβουλίου
Μουσείο Τυπαλδού Καραφάτων

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Ὥσπερ ἐρρύσω, Πάτερ, τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας, διὰ ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίσει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε, πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς ἱκέτας σου, Ἱεράρχα σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε. Διὸ ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· σταυρὸν γὰρ ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ Πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὁλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτή, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Λύτρωσαι, Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἴδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν ὡς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει με παθῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνιώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς Πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες ἀεισέβαστοι.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ, Χριστὲ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σὲ ἐκήρυξαν, καινοφανῆ, Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρί σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε Ἔνδοξοι· Θεὸν τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Νεύσει σου, πρὸς γεώδη ἀντιτυπίαν με-
» τήχθη ἡ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύ-
» σις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει
» Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ

Τροπάρια.

Νεύσεσι πρὸς τὸ Θεῖον θεοειδεῖς γεγονότες, θεοὺς συνετρίψατε ἀθέων, καὶ πρὸς ἔνθεον πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας Θεῷ Πανσεβάσμιοι.

Ἅλας ὡς πεφυκότες πάσης τῆς γῆς, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα ξήσατε πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ἡνίκα μέλλῃ, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθέζεσθαι Κριτὴς ὁ δικαιότατος, θεῖοι Ἀπόστολοι, τότε πάσης καταδίκης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων λάβωμεν, Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δέχου δέησιν ἑβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας μετόχους, Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποίησον.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι Παμμάκαρ κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον ἀεί, βοηθείας παρέχων, Πάτερ Νικόλαε· ἐχθρῶν ὁρωμένων τε καὶ ἀοράτων λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Οὓς τοὺς ἀΰλους Λειτουργούς, Θεοτόκε, ποιήσας ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, » καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταί, ῥύσασθε· καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς τῆς ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Ὡς οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγεῖσθε θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς· δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα τῆς ἐνθέου, θεῖοι Μαθηταί, στολαῖς με φωτὸς φαιδρῦναι σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανὰς ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύσαντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν καθυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχών, καὶ Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρός σου, σῶσον πάντας, οἰκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ λόγῳ στερεώσας » τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐδράσας τὴν γῆν » ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ῥῦσαι ὁ Θεὸς, πάσης » περιστάσεως. Τροπάρια.

Ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης προσφέρων ἱκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων, περίσωζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτῳ φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας εὐχαῖς σου τῶν κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προστάτην σε καλοῦμεν· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεί, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἡ τὸν θεῖον ἄνθρακα δεξαμένη ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδόλως δὲ φλεχθεῖσα, καταίφλεξον ἡμῶν Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸ » μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ » ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ Πατρὸς σύνθρονος Υἱὸς, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητὰς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν περιπεσὼν φρενοβλαβῶς ὁ τάλας ἐγὼ, τὴν καρδίαν τετραυμάτισμαι· δέομαι, ἰάσασθε, ἰατροὶ νοσούντων Ἀπόστολοι.

Ἀπὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως. Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἐκλεκτὴ, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ.

Σοφίᾳ σου ἀμαυρῶν Ἀρείᾳ τὸν νοῦν, τὸν αἱρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους Νικόλαε διέσωσας.

Γ'άτρευσον τὰ πολλά μου πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σου Παμμάκαρ, ζωώσας καινοποίησον.

Θεοτοκίον.

Ἐ'κύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἄχρονον, ὃν δυσωπει τῶν χρονίων παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ » ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεσιν τῶν » παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν » προσταγμάτων τὰς ὁδούς μου εὔθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παράκλησεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Λῃστὴν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἰκτειρον, καὶ σῶσον ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἱλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Πάτερ, συγκινούμενα ἀεὶ καθ' ἡμῶν, ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα ἀπέργασαι, Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάῤῥηξον ταῖς σαῖς προσευχαῖς, ὁ δεσμεύσας τὴν κακίαν τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Ὀ'ιγνώμη ἀεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτερ, προστάτην σε θερμότατον Νικόλαε, κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, πάσης κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητοῦντος τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννῆτορ λύτρωσαι.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ναυτιῶντα σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημά- » των, συμπλόοις ποντιζόμενον ἁμαρτίαις, » καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ » Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι, Ἐκ θανατηφόρου » με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας, οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ὁ'τοῦ Πέτρου πάλαι δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρον, διὰ τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστὲ χρηστότητα.

Ὁ'τοὺς Νινευΐτας πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, καὶμὲ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων πλήθει ὑποβάλῃς Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἡ'τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσωπει σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Ὁ'Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα, Ἀνάγα- » γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ » σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον » ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἠ'κύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου, Πάτερ, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ στόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμήν, ἐναπόφραξον.

Νομὴν πικρὰν δυσσεβείας Ἀρείου ἀνέστειλας, τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων τῶν σῶν Γερομύστα, Ὀρθοδόξων ξηριγμὸς σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Γ'άτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Παναμωμε, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δρο- » σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-

Βιβλιοθήκη Κεντρική Βυζαντινής Μουσικής - Ιερού Τυπικού Μοναστηρίου Λιβαδειάς

» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος » τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον πάλαι πικρᾶς ἀθεΐας, δρόσῳ τοῦ Θείου κηρύγματος, ἐναπεσβέσατε, κράζοντες Ἔνδοξοι: Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς χαλεπῆς με Χριστὲ ἁμαρτίας, τῆς ἐν τῷ Ἅδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με, δέομαι, ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγου σαγήνῃ, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε. Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων Παναμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τῷ ἁγίῳ Νικολάου. Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφὲ, πάσης ἀκοσμίας με παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ κόσμου ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα ἀεί.

Ὄμβροις τῶν πρεσβειῶν σου, Νικόλαε σοφὲ, πάντων ἡμῶν ἄρδευσον καρδίας, ὅπως φέρωμεν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ τὸν τούτου ἀνυμνοῦντας Ἱεράρχην, Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Ἅπασα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Ἁγνὴ, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, » Ἄβατος Θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος » Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Τροπάρια.

Ἄνθρακες πυρὶ νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλάμην, ἅπασαν εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρωσαν οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταὶ, καὶ κατεφώτισαν Πιστῶν ψυχὰς κραυγάζοντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσβεσμένην μου ψυχὴν τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν πάθεσι τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτὸς τοῦ ἀϊδίου κοινωνοὶ Θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοβόλοις τοῦ ἀλαζόνος δήγμασιν, ὁ τὰς πληγὰς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον, προσευχαῖς τῶν ἱερῶν σου Μαθητῶν, καὶ σῶσον ψάλλοντα, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, σὺν Ἀποστόλοις, τοὺς πιστῶς σωθῆναι ψάλλοντας, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ » τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι » ἐν πίστει κραυγάζομεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα » τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Ἐν Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, πανάγιε Νικόλαε, κείμενον, μύρα τοῖς προστρέχουσιν ἀναβλύζει, καὶ παύει ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν, ὁ κόσμου Ποιητής τε καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλοῦσί σε ἐν ἀνάγκαις εὑρίσκῃ ῥύστης ἑτοιμότατος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶττον οὐχ εὑρίσκει παράκλησιν· διό σου δεόμεθα, πάντα πόνον, Παμμάκαρ, ἡμῶν ἐπικούφισον. Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε, ὃν δυσωπεῖ ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πεῖραν κυοφορήσασα, » καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δα» νείσασα, Μῆτερ ἀπειράνδρε, Παρθένε Θεο» τόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀ» πείρου Πλαστ ουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰσχὺς ἀφῄρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχὺν ὡπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι Ἀπόστολοι καὶ Θεῖοι,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καθεῖλον παραταξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε Ἀπόστολοι τὴν κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον εἰργάσασθε πανσόφως· ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν τοὺς ἱεροὺς Ἀθλοφόρους, καὶ ἐκβοήσωμεν, Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἱκεσίαις, καὶ τῶν σεπτῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Ἡ γῆ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιάζεται τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν Θείῳ Πνεύματι· τῶν πρωτοτόκων δὲ ἡ ἄνω Ἐκκλησία τοῖς πνεύμασι τούτων φαιδρύνεται ἀπάυστως. Διὸ ὢν Σῶτερ πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων, Ἁγνή, φῶς ἀπαυγάπτουσαν ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζονται ἀΰλως, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύ-
» σιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐ-
» λογημένην, ᾄσμασι μυστικοῖς οἱ Πιστοὶ με-
» γαλύνωμεν. Τροπάρια.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τρόπους τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς ἱεράρχης σεπτός, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ὡς ζηλωτὴν ἔνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα τῶν σὲ καλούντων θερμῶς, εἰς πάντα κόσμον, Παμμάκαρ, ὁ Ποιητὴς περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένη καρδίᾳ, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ: Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις σκεδάζων διηνεκῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Νικόλαε.

Ἡ ἐκτομὴ τοῦ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρῳ, ἐπίκειταί σοι ψυχή· μὴ οὖν ἀμέλει, τῆς μετανοίας καρποὺς ἐπιδεῖξαι προθυμήθητι. Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα ἐν ταῖς ἁγίαις χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἁγνή, τοῦ ἀλλοτρίου τῆς κακουργίας ἡμᾶς ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος, σταυρὸν ὥσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναὶ, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε. Καὶ νῦν ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτὴν, ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον: Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν. Ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τέγονα καταγώγιον, οἴμοι! τῶν ἡδονῶν ὁ πανάθλιος· γέλως οὖν ὁρῶμαι ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· ὅθεν σοι προσπίπτω ἁγία Παρθένε· ἴδε μου τὴν θλῖψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρύοις κάθαρον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ χαίροντες Ἁγνὴ τῇ ἀπωλείᾳ μου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Λῃστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας Σοφοὶ ἠγρεύσατε πρὸς πίστιν Θεοτερπῆ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ ὀψώνιον πολυτελὲς πάντας προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος, διώξαντες, καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου, κατεφωτίσατε σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ᾄσμασι θείοις μακαρίζομεν. Μαρτυρικόν.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῖοι, ἄτμητοι ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρω-

τοῦ· πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ πάντα τὰ ὑράνια, δόξῃ ἀπαςράπτοντες.

Δόξα.

Ὁ κάκιστος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων κατέχει με· πρεσβείαις τῶν Κηρύκων, ἡ πανσθενὴς Τριὰς ἐξάρπασόν με ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σύνθρονον τῷ Πατρὶ, Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεμνὴ προήγαγες, φοροῦντα σάρκα Ἀνητὴν, ὅπως ἀθανατίσῃ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν καταχρέως σε πάντες μακαρίζομεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι. Δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε σταυρῷ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε κατεδίκασε, γῆ ἐσείετο, καὶ Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο.

Ὁ Ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο κράζουσα, Δόξα σοι.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Κλῖνόν μοι φιλάγαθον οὖς σου δεομένῳ Παναμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρω πέμψῃς τῆς σῆς βοηθείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγοις πάθεσι κινεῖ τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με συντήρησον ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Ὄφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ὦ ψυχή μου, γενήσεται, περὶ ἣν σπουδάζεις εἰς μάτην, τοῦ βίου· περὶ ἣν ἐκτήκεις σαυτὴν ταῖς φροντίσι· πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν ἐπίρριψον πρὸς Κύριον, τὸν κρῖναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι βόησον: Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὄνομα εὐλαβείας, Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας ἐντὸς χρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας γέλως καθορῶμαι· θηρίοις γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις παραδέχομαι ἐξ ἀπροσεξίας μου. Διὰ τοῦτο ῥῦσαί με, σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήματα ἐν τῷ τόκῳ σου, Τέκνον, χαροποιὰ πρώην ἤκουον, δι' ὧν προσεδόκων χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι ψυχὰς τεθλιμμένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετράπη τῇ σταυρώσει σου ἐναργῶς τὰ πράγματα, ἡ λύπη καὶ τήκει με, καὶ θανεῖν προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου. Κύριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω καὶ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν με πρότερον αἱροῦμαι παμφίλτατε. Φρίξον γῆ καὶ σείσθητι· (ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ σταυρῷ ὁρῶσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνῳδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβερὰν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν ἑκούσιόν σε ςαύρωσιν. Χρισὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἑκούσιον καταδεξάμενος ςαύρωσιν, σύντριψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε: Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου· Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν Θαυμάτων· διὸ ἐγέρθητι, καθὼς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρουσα βοῶ σοι: Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὅτου Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα ξύλῳ σταυρῷ ἰασάμενος, ἴασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὃν περ κατεῖδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
« Χριστὸς ξύλῳ πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. »

Ἆσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ τὸν Φαραὼ, ἐν Θα-
» λάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσω-
» μεν, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἵλκυσε Πιστούς, καὶ κατέῤῥαξεν ἐχθρὸν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Ῥεῖθρον ζωῆς μοι, Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρὸν, Δέσποτα, νεκρὸς γενόμενος. Μαρτυρικά.

Ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ προσενέγκατε, φρικτῆς ἅπαντας ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρὸν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστὸν, κατεπτώσατε, σοφοὶ Μάρτυρες, τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ἐν σταυρῷ καθορῶσα, θρηνῳδεῖς Δέσποινα, τοῦτον δοξάζουσα.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ὡς τερπνότητα ἀσμάτων, ᾠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας σοι δόξαν προσφέρομεν, τὸ Χαῖρέ σοι Ἀγνὴ, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχὺν, οὐ σιωπῶμεν, Παρθένε πανύμνητε, κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς διέσωσας.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, συμφώνως σοι καὶ θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς, ᾄδοντες ψάλλομεν ἐπινίκιον ᾠδήν.

Κρossωτοῖς κεχρυσωμένη ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρὸς ὡραϊσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» σία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις βοᾷ
» μελῳδοῦσα: Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ
» τὸ πνεῦμά μου. Τροπάρια.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωήν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου!

Σταυρῷ λῃστῶν μέσον Λόγε ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει τὸν σὲ ἐπεγνωκότα Κτίστην πάσης κτίσεως, ἐθελουσίως πάσχοντα. Μαρτυρικά.

Πέσεις σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν ποδῶν καὶ παντοίων μελῶν, Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Ὑπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων ἁγνὴ Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Οὐρανοὺς τῷ λόγῳ ςερεώσας, καὶ τὸν
» τῆς γῆς θεμέλιον ἑδράσας ἐπὶ ὑδά-

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Δημητρίου Μουσείο Τυπάλδου - Καστοριάς

» των πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ » θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οἱ διὰ σοῦ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, διὰ σῆ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθήν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Καταλλαγὴν πταισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς εὐχαριστίας φωναῖς.

Ἡ τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ῥεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σώζεις πάντας Ἁγνή, ὡς ἀέννaος ἡμῶν ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, » κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην » Κύριε.

Τροπάρια.

Ὡραιότατος καθάπερ βότρυς, σταυρῷ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα ἐναποστάξας φιλάνθρωπε.

Πολυώδυνα ἀνθρώπων πάθη, ἔπαυσας Λόγε, πάθος Δέσποτα ἑκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικά.

Ἐτραυμάτισαν τῷ τραυματοῦσθαι οἱ Ἀθλοφόροι τὸν πολέμιον, καὶ ὤφθησαν ἰατροὶ τῶν παθημάτων ἡμῶν.

Παρεταξαντο πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπεκύησας ἄνευ σπορᾶς Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν σταυρῷ ἐξαφανίσαντα τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Ἐκάλυψεν οὐρανούς: -

Ἐπάξιόν σοι ᾠδήν, τὸ Χαῖρε, Ἁγνή, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι προσάγομεν.

Ἐπήγειρον καθ' ἡμῶν κινδύνους πολλοὺς τῶν παθῶν αἱ ἁμαρτίαι, ἀλλὰ ἡ θεία σου σκέπη ἡμᾶς Ἁγνὴ ἐῤῥύσατο.

Εὐχάριστόν σοι ᾠδήν, ψυχῆς ταῖς χερσὶν, ἐπισείομεν Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμναις, σκιρτῶντες, ἐκ θλίψεως ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντές σε Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας καὶ θλίψεως ἐῤῥύσθημεν.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός· » διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγμα» τα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, Φι» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὑψούμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκὶ, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκ βαράθρων χαλεπῶν τῆς ἀγνωσίας εἵλκυσας, πρὸς γνῶσίν σου Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο λαὸς ἄνομος σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον τοῦ ὄφεως συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Ἔστήσατε δυσσεβείας ῥεύματα, Χριστοῦ Μάρτυρες, θείοις αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον ἐν τούτοις ἀπεπνίξατε.

Τοῖς ὄνυξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαράξατε τοῖς ἐλέγχοις, Ἀθληταὶ, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταὶ γεγόνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, ἁγία Σεμνὴ, κατοικήσας ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν κτίσιν συνανύψωσε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Τῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσιν Πιστῶν Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων διεσώθη ὁ κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ὡς σωτηρίας φύλαξ τῶν Πιστῶν καὶ οἰκετῶν σου Ἁγνὴ, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου εὐχαριστοῦμεν ᾠδαῖς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, ῥυσθέντες διὰ σοῦ ἁμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας, καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἄχραντε Δέσποινα, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα: Ἀνάγα» γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ » σοι βοῶμεν: Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον » ἡμᾶς.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Κυπριακών Εικονισμάτων

Τροπάρια.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ ἰάσω τῷ σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Ξύλῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλῳ δὲ νῦν τοῦ σταυροῦ δικαιοῦται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων Παραδείσου, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Γυμνοῦμέν σε τὸν σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξάζομεν τὸν ἀκάνθαις στεφθέντα, καὶ δόξῃ στεφανοῦντα τοὺς ἀνθρώπους, Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Λυμαντικὴν ἀπωσάμενοι βλάβην οἱ Ἀθληταὶ τῆς εἰδωλομανίας, βασάνοις ὁμιλοῦντες, καὶ θανόντες, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσι.

Οὐ διωγμὸς, οὐ λιμὸς, οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνοι, οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θείους Ἀθλοφόρους τῆς ἀγάπης τῦ Χριστῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Γυμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνῳδεῖς, ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα αὐτὸν κατανοῦσα, Μητροπάρθενε ἀγνὴ παναμώμητε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθὲ,
» ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι: Ἀ-
» νάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς τὴν ζωήν μου, καὶ
» σῶσόν με Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ἀγγέλων γλῶσσαι πλήρεις τὰ σὰ ἐγκώμια ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἁγνή· ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας καὶ περιστάσεως, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, πεπτωκότες, ἐρρύσθημεν διὰ σοῦ τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε ἁγνή.

Ὑπόχρεων εἰργάσω πάντα τὸν κόσμον Ἁγνὴ, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, καὶ φανερῶς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν πάντες βοήθειαν Παναγία Θεοτόκε, καὶ σεπτῶς γεραίρομεν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δρο-
» σοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυ-
» μνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος
» τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Βάρος νουφίζων τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον ἀνόμων ἀνήρτησαι ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Λόγχῃ ἐνύγης τὴν θείαν πλευράν σου, καὶ τῆς πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ἐπανωρθώσω· φλογίνῃ ῥομφαίᾳ δὲ, διδόναι μοι εἴσοδον Παραδείσου, Σῶτερ, προστάττεις πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ἄστρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι γεγενημένοι, τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Βίβλος προσφέρει ἀεὶ γεγραμμένους ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, τὰ γεγραμμένα Θεοῦ δικαιώματα προθύμως φυλάξαντας, ἐνηθληκότας στερρότατα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγία πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἁγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα τοὺς βροτοὺς, ὁρῶσα ὠδύρετο.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι πρσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ, ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ σὲ μεγαλύνομεν.

Ηὐλίσθημεν ἑσπέρας κλαυθμῷ τῶν θλίψεων, τῷ τῆς προσδοκίας τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν θεοπρεπῆ σκέπην Παρθένε δεηθέντες, εὕρομεν τὴν ἀγαλλίασιν Σεμνή· σὺ γὰρ ἐρρύσω ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως.

Ὡς θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπην σου πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεὸν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς καὶ ἁμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγὴν πλουτοῦμεν Ἄχραντε.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι ἀεὶ, ὡς δι' αὐτῆς, καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως παθῶν, πάντες λυτρούμεθα.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης,
» ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
» καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑ-
» μνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Νεκρόν με ἔδειξε τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου, νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώωσας, καὶ ἐφώτισας ψάλλειν: Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης
Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Ἀνάνθαις ἔστεψεν ὁ παράνομος δῆμος σὲ Βασιλεῦ, παρακοῆς ἐκριζῶντα τὴν ἄκανθαν Ἀδὰμ τῷ πρωτοπλάστῳ, καὶ ὕψωσε σταυρῷ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάθους ἑλκύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα οὐρανοὺς, σὲ τανύει ἐπὶ τοῦ ξύλου ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, τῷ πάθει σου Σωτὴρ, καὶ παύσαντα τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἥλων πόνοις.

Μαρτυρικόν.

Μαρτύρων λείψανα εὐωδίαν θαυμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἐκπέμπουσι, καὶ παθῶν δυσωδίαν διώκουσιν ἀεὶ, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἁγίων τάγματα λιτανεύουσι, Κόρη, τὸν ἐκ γαστρός σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν σταυρῷ τούτοις τρίβον ἀθλήσεως Ἁγνὴ, καὶ σὲ δοξολογοῦσιν, ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις
» δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
» ρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πᾶν γέ-
» νος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίστην καὶ
» λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὡς λυτρωθέντες καταιγίδος ἁμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθὴ Θεοτόκε, εὐχαρίστῳ φωνῇ τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Ἐν τῇ ὀδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότας οὐ παρεῖδες Ἀγαθὴ, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς ἐπακούσασα, ἐλυτρώσω ἡμᾶς ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν Ἁγνὴ ἀνυμνοῦμεν.

Ἁμαρτημάτων καὶ πταισμάτων ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς· ταῖς σαῖς Θεοκυῆτορ θείαις λιταῖς, ἐρρύσθημεν ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰκτιρμοί σου ἐπὶ πάντας ἀενάως καταπέμπονται, Χριστὲ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ τὸν
» ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
» καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀν-
» θρώποις· ᾠδαῖς πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Γηρίῳ σε ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, ὁ Ἥλιος ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ ἐρράγη, ἡ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ὠρυξάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν ζωηφόρον ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ ὄξος σε ἐπότισαν Οἰκτίρμον, τοῦ παντὸς τὸν γλυκασμὸν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι πάσαις ἰδέαις τῶν βασάνων· καὶ στεφανηφόροι, τῇ νίκῃ γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθληταὶ μακαρίζονται.

Ἡγίασαν τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων πᾶσαν γῆν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς κνίσσας τῶν εἰδωλοθύτων, πυρὶ προσομιλοῦντες, καὶ ἐν τούτῳ μυστικῶς ὁλοκαυτούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάγαθε, τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, ἡ Θεοῦ Θεὸν Λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκὶ σταυρῷ ἑθελουσίως, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς τοῦτον πρέσβευε.

Ἕτερος τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν τίς ἑρμηνεύσει
» Ἀβροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν τίς
» μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διό σε αἱ φυλαὶ τῆς
» γῆς, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Τὸ Χαῖρε ἐπαξίως σοι μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, Παρθένε, νῦν προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ εὐφροσύνη θεϊκὴ, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ἡμῖν ἐπλήθυνε Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ οἱ πενθοῦντες χαλεπῶς, ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Θυσίαν αἰνέσεως θύω, καὶ γλώσσῃ καὶ φωνῇ ᾠδὴν εὐχαριστήριον ἀποδιδούς σοι ἐκτενῶς, Παρθένε, ὡς ηὐξάμην, διὰ σοῦ ἐν ἡμέρᾳ ῥυσθεὶς ἐκ θλίψεως.

Συγχαίρομέν σοι Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ εὐσεβῶς· χαρὰν ἡμῖν ἔβλυσας, ἐκ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ· διόσοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς τὴν ᾠδὴν ἀποπληροῦμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Δεσπότης ὢν, φιλάνθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Σταυρῷ προσηλώθης ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ· ἐτρύγησαν τὰ ἔθνη Παράδεισον μετὰ λη-

Δημόσιες Βιβλιοθήκες

στοῦ. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σταύρωσιν, καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας ἡμᾶς διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου σταυροῦ σου ὑψώσῃς· ἀλλ' ἡ τετοκυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορῶσά σε, καὶ στένουσα ἔκραζεν: Ὢ μανία ἄδικος! πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον!

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἰώμενος τοῦ Ἀδὰμ τὸ ἄλγος, ὁ ὑπέρη ἐχθρᾶ συμβουλῇ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Βασιλεῦ, καὶ ἄλγος καθυπέστης, χεῖρας καὶ πόδας ἡλωθείς· ὅθεν σου δοξάζομεν Λόγε τὸ μακρόθυμον.

Ἐν μέσῳ σε τῶν ἀνόμων δῆμος τῶν Ἑβραίων ἐσταύρωσε, τὸν μόνον Νομοδότην Λυτρωτὰ, πάσης παρανομίας ἐκλυτρούμενον, Χριστὲ, γένος τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἀνυμνῶμέν σε.

Μαρτυρικόν.

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν βασάνων, ὡς τερπνὰ ὡραΐσματα, προσφέροντες οἱ Θεῖοι Ἀθληταὶ, κόσμος τῆς Ἐκκλησίας ἐγνωρίσθησαν φαιδρὸς, πάντοτε πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα.

Διάσωσον, ὦ Τριὰς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε· δυνάμωσον ἰσχὺϊ τοῦ Σταυρῷ, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, ἔνθα καὶ γενόμενοι, εὕροιμεν τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἔχοντα καθορῶσα εἶδος, οὐδὲ κάλλος Χριστὲ, σὲ σαρκὶ ὑψούμενον ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἡ πάναγνος Παρθένος ἀνεβόα ὀδυνηρῶς: Οἴμοι! πῶς σὲ ἄνομοι Τέκνον κατεσπάραξαν;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικὰ, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσόμοια Δεσποτικά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ, μὴ καταισχύνῃς με, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι κόσμον ἅπαντα, τὸν αἰσχύνης ἔργα ποιήσαντα.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι· ὁ Θεός μου οἰκτειρον, καὶ σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν αὐλαῖς σου Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου ἀξίωσον. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξῳ γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνὴ, ἀκαταλήπτος ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπῳ γὰρ βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Ἀπόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. Νεκρώσιμα.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν πλασουργήσας καταρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λεσουρίου - Μουσείο Τυπογραφικών Τεχνών

δείσῳ τέθεικας, καταρχειν σʁ τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ Διαβόλʁ ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. Διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὄρος θεῖον ἅγιον εἶδέ σε ὁ Δανιὴλ, καὶ Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφὸς Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνὴ, Θεὸν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀδὰμ πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβὶμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα ἀσιγήτῳ τρισαγίᾳ φωνῇ. Ἀλλὰ τῶτον αἴτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ., Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. Ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀεὶ μένεις παρθένος.

Ἕτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν ἐξήνθησε· τὸν γὰρ Ἅδην ἐσκύλευσας, ἀνακαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας. Διό σε Ζωοδότα ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως εὕρωσιν ἐν κρίσει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὁσίους, Ἱεράρχας, καὶ εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χορούς ἀνυμνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύρων, ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, τῷ Μωϋσῇ ἐν Θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν, » ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀπλανῶν, πᾶσαν πλάνην νικήσαντες τοῦ πολεμήτορος, χορεύουσι γηθόμενοι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ Ὅσιοι πάντες ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἠξιώθησαν αἰωνίου ἐν χάριτι.

Ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφητῶν καὶ Ὁσίων καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, Χριστέ, παρακλήσεσι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὃν διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν, Λόγε, καθυποστρέφειν με κελεύσας, ἀνάπαυσον, οὓς ἐν πίστει μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία, ἡ Θεὸν ὑπεράγιον Λόγον ἀποκυήσασα, ἁγίασον ἅπαντας τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Κανὼν τὸν αὐτὸν ἕβδομος σκοπὸν φέρων. »

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὡραϊσμένος τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, καὶ θεῖον ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις καλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λεσι λάμπον ταῖς Θεοσημείαις, Μάρτυρες Χριστῷ τῷ Θεῷ προσηνέχθητε.

Αἴγλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμπάδος, τυχεῖν καταξίωσον τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, στεναγμὸς, πολυέλεε Κύριε.

Νέκρωσιν, Ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύσιν, ζωὴ ἐνυπόστατος ὑπάρχων Χριστὲ, ἤγειρας· ὅθεν ὡς μόνος οἰκτίρμων, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ὤρθωσας, Παναγία, τὴν τῆς προμήτορος πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ταύτην ἀναςήσαντα Λόγον, τὸν ἐν τοῖς μνημείοις πνέοντα ζωὴν, ἐξουσίᾳ Θεότητος.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οἱ ὁρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σου καὶ
» αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως τὸν τύ-
» πον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν ὅπλον
» εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βόθροις ὁμιλοῦντες, συνετρίψατε πᾶσαν τοῦ πλάνου δυναςείαν, καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἴγλῃ θείων δογμάτων, καὶ ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, Πιστοὺς φωταγωγοῦντες, αἱρέσεων ἀχλὺν πᾶσαν διεσκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ οἱ Ὅσιοί σου Λόγε, ὑπερκόσμιον ὄντως ζωὴν κληρονομοῦσι. Διὸ ὧν ἡμᾶς, Χριστὲ, ἅπαντας οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ τῶν μεταστάντων ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, ἱκετεύσωμεν πάντες τὸν ἀγαθὸν δεσπότην, τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους τοὺς Πατρικοὺς ὁ Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος κρατούμενος ὤφθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβών Ἄχραντε ὁ Ἄναρχος.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνά-
» μῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σω-
» τὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύμα-
» τι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ
» με πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Νεανικὴν καὶ σταθρὰν τὴν καρτερίαν ἀνδρείως οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί· τῶν γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἤνεγκαν, καὶ τῶν βασάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηράτου σου δόξης Σῶτερ ἐφιέμενοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θανέντων, Ἐλεῆμον, πρόσδεξαι ψυχὰς, καὶ τῶν ὁρεκτῶν καὶ θείων, Εὔσπλαγχνε, κόλπων τοῦ θείου Ἀβραὰμ ἔνδον σκηνῶσαι, Λαζάρῳ καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, αὔλου φωτὸς, καὶ θείας δόξης σου, κατατρυφῆσαι καὶ χαρᾶς, τοὺς εὐσεβῶς μεταςάντας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβούσῃ, λέλυνται Ἁγνὴ, καὶ νόμος ἡμῖν ὁ θεῖος δέδοται, πᾶσι τὴν ἄφεσιν διδοὺς ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς θείας ἀγαθότητος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστὲ πι-
» στούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ
» ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον ζοργῇ, οἱ Μάρτυρες ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, ὅθεν μακαρίζονται.

Ὡς θρέμματα τοῦ ποιμένος καὶ ἀμνοῦ, μακάριοι Ἱεράρχαι, λογικῆς προέστητε ποίμνης, θείᾳ χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι κατηυγάσατε Πιστῶν πληρώματα, Ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν.

Ὁ μήγυρις στερροτάτων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος τῶν ἁγίων Προφητῶν, τετύχηκε τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ὃν ἐκύησας Θεὸν Πανύμνητε, πειρασμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών.

Ἀθλητικοὺς πόνους καρτερῶς, ὑποδεξάμενοι Χριστὲ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Ὑπερφυοῦς δόξης σε, Χριστὲ, τοὺς μεταςάντας εὐσεβῶς ἀξίωσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοῦς αἴγλης Ἀγαθὲ, καὶ ἐνιαίας ἀστραπῆ Θεότητος, ἀπολαῦσαι καταξίω-

σον, τοὺς προεκδημήσαντας, καὶ δοξάζοντάς σε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, παρθενικοῖς κόλποις ὁ Χριστὸς αὐλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο τοὺς σὲ μακαρίζοντας, Θεομῆτορ μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς· » διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγμα- » τα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, Φιλάν- » θρωπε. Τροπάρια.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, στερρῶς Ἀθληταὶ, καὶ τοὺς μώλωπας πάντων ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα.

Ἐλάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς τὴν ἐξουσίαν, Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ· διὸ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν ἀεὶ φορτία λύσατε.

Νοῒ καθαρῷ τῷ Θεῷ ἑνούμενοι, χοροὶ Ἀσκητῶν, Προφητῶν καὶ Δικαίων καὶ Γυναικῶν, χορεύουσι, χορείαν ἀκατάλυτον.

Νεκρώσιμον.

Ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστὲ μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποίησον φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀκατάλυτος ὀφθεῖσα Θεοῦ, δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, νυμφῶνός με οἰκήτορα τοῦ νοητοῦ γενήσεσθαι.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν ἀδαπανήτων θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἃς μετέζησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ αὐλίζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας, νῦν πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν τοὺς οἰκέτας σου μεταβεβηκότας Χριστὲ, ἐντρυφᾶν ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων λαμπρότησι, Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομῆτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων μου, ἡ ζωὴν τῷ κόσμῳ τεκοῦσα Πάναγνε τὴν ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐβόα· Ἀνάγα- » γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ » σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον » ἡμᾶς. Τροπάρια.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, πανένδοξοι Ὁπλῖται, οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Αἱρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀληθεῖς Ἱεράρχαι πρὸς ἔαρ ἀληθείας τὴν πληθὺν τῶν εὐσεβῶν μετεβίβασαν.

Γῆ σχύϊ σου τῶν Ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἁγίων, Χριστὲ, δικαιωθέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ ἀπολαύουσι.

Νεκρώσιμον.

Μετέστησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον τοὺς δούλους σου, ἀλλ' αὐτὸς αἰωνίου μετόχους εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς, καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Παναγία Παρθένε τοὺς δούλους σου, τὸν παναγιον Λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἁγιάζουσα.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὀδύνας στερρῶς καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνους καὶ ἀνωδύνους τρυφὰς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς στεφάνους ἐκ τῆς ζωηφόρου χειρὸς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἁγίων, καὶ αἰωνίου ζωῆς ἀπόλαυσις, τοὺς προκοιμηθέντας σου οἰκέτας τάξον Ἐλεήμον, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ὃ βουλήσει θείᾳ, δημιουργικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρός σου Ἁγνὴ προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου πάντας ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀφήρπασε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς, εὐλο- » γητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ῥοαῖς αἱμάτων, οἱ Ἀθλοφόροι τῆς ἀσεβείας ἔσβεσαν φλόγα.

Τοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας κόσμου γεγεννημένους, ἀνευφημοῦμεν.

Ὑμνοις τιμάσθω Προφητῶν, καὶ τῶν Ὁσίων ἅγιος δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι γεέννης, οὓς προσελάβου πιστούς σου δούλους, Χριστὲ οἰκτίρμον.

Δημοσία Βιβλιοθήκη

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον ὑμνολογοῦμεν.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφορῆντες οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, τὸν Βασιλέα Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοητῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ Θανάτου καὶ ζωῆς ἐξουσίαν ἔχων Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐνθέου ἀξίωσον τοὺς ἐν πίστει σοὺς δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτὶ τὰς ἀΰλους φωτοχυσίας, ψυχάς, ἃς αὐτὸς μετέστησας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατεσκήνωσας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, νῦν ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, Παρθένε, Χριστὸς ἀφράστως γεγέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἑκὼν πτωχεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ » τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι » ἐν πίστει κραυγάζομεν: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα » Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεστρέψατε, Πανεύφημοι, καὶ οἴκους ἐδείμασθε ἑαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόροι, ἀνδρείως τὸν δρόμον τελέσαντες.

Ἐφάνητε ὡς κρίνα ἡδύπνοα Ἱεράρχαι, ψυχὰς Πιστῶν κατευφραίνοντες, ἐπιγνώσεσιν εὐσεβείας· διὸ ἀξίως μακαρίζεσθε.

Γῆς πάσης παρεπίδημοι, Ὅσιοι, καὶ Θεοῦ Προφῆται, γεγόνατε, τὴν ἄνω σκοπούμενοι κληρουχίαν, καὶ δόξαν τὴν πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ζώντων καὶ νεκρῶν Λόγε Κύριος, τοὺς πίστει κοιμηθέντας οἰκέτας σου, χοροῖς συναρίθμησον σωζομένων ἁπάντων, ὡς Φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Γυναίων ἁπάντων καταλογος, ὁ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, Παναμωμε, ζητήσας τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως τὸ Θεῖόν σου πρόσωπον.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, » ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, » καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Πρὸς τὴν οὐράνιον ἀτενίζοντες δόξαν, ἐπὶ γῆς κατεφρόνησαν δόξης οἱ Μάρτυρες τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃ τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν τῶν ἐπ' ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον κατοικίαν παράσχου, Δικαίων ἐν σκηναῖς τούτους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ πότισον τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ὁ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος, ὡς μόνος ἀγαθὸς, τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς Χριστὸν τὸν προελθόντα ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν » Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο» γημένην, ᾄσμασι μυστικοῖς οἱ Πιστοὶ μεγα» λύνωμεν. Τροπάρια.

Ἱερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ὡς λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότου, Ἱερομύσται δειχθέντες, συνήφθητε Λειτουργοῖς ἐπουρανίοις· μεθ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίας προσαγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως τελειωσάσαις τὸν δρόμον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χορούς ἁγίους, τοῖς τούτων ἁγιασμοῖς, ὅπως τύχωμεν ἐντεύξεως.

Νεκρώσιμον.

Ἧς ἠξιώθησαν δόξης αἱ τῶν Ἁγίων ἁπάντων χοροστασίαι Χριστὲ, τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον μετασχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύσαντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω τὸ φοβερὸν τοῦ ἐκ σοῦ Ἁγνὴ τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ ἀκατάκριτον συντήρησον.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα, καὶ » ἀεὶ παρθενεύουσα, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς » μόνην τῶν Θείων Θαυμάτων καταξιωθεῖσάν » σε, Ἁγνὴ, μεγαλύνομεν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΟΘΗΚΗ

Τροπάρια.

Ἐπιφανεῖς οἱ γενναῖοι Μάρτυρες καταλαμπρύνουσι κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀρχηγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας. Τούτους ἐπαξίως εὐσεβεῖς μακαρίζομεν.

Ῥῦσαι πυρὸς τῆς γεέννης, Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῇ λόγχῃ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον τούτων ὡς μόνος φιλάνθρωπος ῥήξας, καὶ τῆς τῶν Ἁγίων ἀξιῶν λαμπρότητος.

Ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος φύσει, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίρμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτου ὢν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος, Σῶτερ τοὺς πίστει προκεκοιμημένους τῆς ἀκαταλήπτου σου τρυφῆς καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα τῇ σῇ γεννήσει παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμου καὶ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπάρθενον ἁγνὴν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἔνι Ἀλληλουΐα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἐν μέσῳ τοῦ ᾳδείου τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι, ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι: Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες: Κύριε δόξα σοι.

Ἕν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον: Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεήμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε Παρθένε σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὑρεῖν ἐν ῥίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.
(ποίημα Θεοφάνους.)

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ σταυροῦ, μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος. Ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὡραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ Θείου σου φωτὸς ἀκτῖσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν αὐλῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανίας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας περὶ σὲ τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταξάντας ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτήν, σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· δι' ἡμᾶς δὲ ὁ Χριστὸς σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν, Παρθένε ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων Πανύμνητε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ ἐδέξασθε, καὶ δόξης καταξιοῦσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Ἱερουργῶν καὶ Ὁσίων δῆμοι, Προφητῶν καὶ σεπτῶν Γυναικῶν καταλογος τιμάσθω ὁ ἱερός, σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων νῦν κατοικῶν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδου

τες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελάζοντες Ἀσωμάτων τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ τούτων παραβλέψας, Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἱκέται σοι, ὦ Τριὰς ἁγία, οἱ θανέντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι ἐξαιτοῦντες ἐκ φλογὸς τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν δόξης τῆς ἁγίας σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ νηδύϊ τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ τοὺς καθυπαχθέντας τοῦ ἐχθροῦ κακίστῃ συμβουλίᾳ, καὶ ἐμπεσόντας εἰς φθοράν, Παναγία Ἄχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.

Τέλος τοῦ Βαρέος Ἤχου.

Ὁπλητικῆς φάλαγγος οἰκεῖον μέλος,
Ὁ τοῦ βάρους σὺ κλῆσιν εἰληφὼς, φέρεις.
Ἦχον τὸν ἁπλοῦν, τὸν βάρους ἐπώνυμον,
Ὁ τοὺς λογισμοὺς ἐν βοαῖς μισῶν φιλεῖ.
Ἀνδρῶν δὲ ᾄσμα δευτερότριτε βρέμεις.
Ποικίλος δὲ ὢν, ὁ ἁπλοῦς ἔχεις φίλους.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ἦχος πλ. Δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν, ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητὴς, καὶ τῆς ἡμετέρας Δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτείρας, καθῆκεν ἑαυτὸν εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον· ὁ ὢν ἐν τοῖς ἀΰλοις κόλποις τοῦ Πατρὸς ἐν μήτρᾳ σου Ἁγνὴ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, μείνας μὲν, ὅπερ ὑπῆρχε, φύσει Θεός. Διὸ αὐτὸν προσκυνοῦμεν Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· ἑκατέρα γὰρ φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλόην τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας καὶ θελήματα. Ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς Θεός· ὁμοούσιος δὲ ὢν καὶ ἡμῖν, αὐτεξουσίως θέλει καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἱκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα, τὸ Ἀ. Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε. Χαῖρε Πηγὴ, τὴν ζωὴν τοῖς Πιστοῖς ἡ πηγάζουσα. Χαῖρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως. Εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμε. Δεδοξασμένη, χαῖρε πανάχραντε. Χαῖρε παλάτιον. Χαῖρε Θεῖον σκήνωμα. Χαῖρε Ἁγνή. Χαῖρε Μητροπάρθενε. Χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Χαῖρε Θεομῆτορ ἄχραντε. Χαῖρε Πιστῶν ἡ ἐλπὶς. Χαῖρε κόσμου καθάρσιον. Χαῖρε, πάσης θλίψεως ῥυομένη τοὺς δούλους σου. Ἡ τῶν ἀνθρώπων χαῖρε παράκλησις. Ἡ ζωηφόρος χαῖρε ἀντίληψις. Χαῖρε προπύργιον τῶν προσκαλουμένων σε. Χαῖρε Θεοῦ θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία φωτός. Ἠγλαϊσμένον χαῖρε λαμπάδιον. Ἡγιασμένον χαῖρε παλάτιον. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεῖον σκήνωμα. Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα τὰ νάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον Δογματικόν.

Ὃν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν γαστρί σου ἀστενοχωρήτως ἐχωρήθη, καὶ ἔμεινας ἁγνὴ, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης. Σὺ γὰρ μόνη γέγονας ἐν γυναιξὶ καὶ μήτηρ καὶ παρθένος, καὶ σὺ μόνη, Πάναγνε, ἐγαλούχησας Υἱὸν ζωοδότην, καὶ ἀγκάλαις σου ἐβάστασας τὸ ἀνύστακτον ὄμμα· ἀλλ' οὐ διέλιπε τοῦ κόλπου τῷ Πατρικοῦ, ὡς προϋπῆρχε πρὸ τῶν αἰώνων, ἀλλ' ἄνω ὅλως Θεὸς μετὰ Ἀγγέλων, καὶ κάτω ὅλως ἐκ σοῦ μετὰ ἀνθρώπων, καὶ πανταχοῦ ἀνερμηνεύτως. Αὐτὸν ἱκέτευε, Δέσποινα Παναγία, τοῦ σωθῆναι τοὺς ὀρθοδόξως ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον ἀγνήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ Α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. Δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιὼν ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἕτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάστασιν δοξολογοῦμεν Χριστὲ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτὴρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενὲς, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, πρὸς τοὺς πεσόντας ἡ πάντων Ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἅδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν, Χριστὲ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἅδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὦ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἵλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παράκλησεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεήμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ, ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Κοσμάδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

"Τριὰς Μονὰς, σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην."

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντὸς, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μοναρχῇ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς Θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, Θεαρχικὴν φύσιν ἐνικὴν δοξάζομεν, ἀΐδιον, συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ, Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τοπρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἑνιαῖον ἐγνώρισε. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα. Ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν ὑψηλοῦ, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες, ἕνα Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὃν ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀῤῥεύστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτὸς, ἐκπορευτῶς προβάλλεται συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας τὰς δυναστείας οἱ Πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε· τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τῷ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιωμένην εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου, καὶ τῇ ῥᾳθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθὴ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως δοξάζω σε, Θεογεννῆτορ Μαριάμ. Ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

Ὠδὴ Δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀνατολὴ ἐπιφανεῖσα Θεότητος τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἁπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις, ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ, καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις χείλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν, καὶ τριαδικὸν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βοῶντες: Ὦ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ πάντων τῶν ὄντων, ἀόρατε, παννοικτίρμον, εὔσπλαγχνε, φιλάνθρωπε, Τριὰς σεπτὴ καὶ Θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλήσῃ τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσῃς, ἣν διέθου σοῖς δούλοις διαθήκην, δι' ἄφατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν σὲ, Πάναγνε, μόνην εὑράμενος ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ πρεσβύτατος, τὴν Ἰακὼβ, Κόρη καλλονὴν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. Ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ Ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία Πρόσωπα δοξάζομεν, ἕνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν Θείαν φύσιν διαιροῦντες ἁπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν: Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω. Ζωαρχικὴ Τριὰς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα τῷ τῆς ἁμαρτίας με, καὶ συνωθούμενον πρὸς θανάτου ὕ-

πνον, ὡς φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος καὶ παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριὰς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, παναμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντὸς Τριὰς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἅσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοὶ, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν κἀμὲ τῆς αὐτοῦ δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον, Πιστοὶ, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἁπλῆν, ἁγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις: Ἅγιος εἶ, Πάτερ, Υἱὲ, σὺν τῷ Πνεύματι τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ. Ἐλέησον οὓς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ Δαιμόνων ἐξάρπασον λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφίᾳ ἀῤῥήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριὰς Μονὰς ὁ Θεὸς, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἀγέννητος. Πατὴρ, καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκὸς, Θεὲ Μοναρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυίᾳ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν λύτρωσαι, μόνη Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὃς φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπὲς καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατὲς, ἁπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν μου καρδίαν καταύγασον, καὶ δεῖξον φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφὶμ οἱ θειότατοι πρόσωπα καὶ πόδας εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν οὐ φέροντες τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ, Θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριὰς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε τολμῶμεν, καὶ δοξάζειν πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενῆ καὶ παναγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν, ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν, ἄϊδιον, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν τῶν ἁπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε, Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἑσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, παναχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτῇ Θεαρχίας καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργὸν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὔσπλαγχνον, φιλάνθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε νῦν δοξολογοῦντες, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Ἡ μία Κυριότης καὶ τριλαμπὴς, ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητὰς πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶττον τὴν εἰρήνην παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἕνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ, Σωτήρ μου, παρθενικὴν ἐνοικήσας, ἐφάνης τῷ κόσμῳ σὺ Θεανδρικῶς, ἄτρεπτος, ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς. Διὸ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, τὴν εἰρήνην πάσῃ τῇ ποίμνῃ σου πρυτάνευσον.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξὶν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας Γυναιξὶ, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν Ἀποστόλοις, ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε τὰ ὀθόνια μόνα, (οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα) καὶ πιστεύσας ἐβόησε: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ ἀβωτὸν, τὸ παναγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη τῷ κόσμῳ, καὶ ἄφεσις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ: Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν παναγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιὼν, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον: Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ, καὶ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγελία ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει. Δόξα καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἕνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ, τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κλίνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν δύνων πᾶς, αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἡ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, Θεολογία Μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τὶ παλὸν, ἢ τὶ τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα· ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτίᾳ, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἰνεῖ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιον τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Πεντηκοστὸς, κ. τ. λ. ὅρα σελ. 6.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουρ-
» γοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, στα-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς ἀπάθειαν καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἴδιον.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων τῆς ἐμφύτου σύμβολα ἀΰλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζων· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν Ἅδου καθορῶντες οἱ πυλωροὶ, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἁπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαὶ, ὁρῶσαι ἐν θρόνῳ ἱδρυμένην τῷ Πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον καὶ ὑπέρθεον Λόγον ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε, ἀξίως δοξάζει σε.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ τῆς Ἐκ-
» κλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου
» ἅγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος τῆς τοῦ θανάτου πείρας πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ Πιστοί σε πάντες ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπειθήσαντα πρώην τῇ ἐντολῇ, Κύριε, τοῦ πεποιηκότος με ὄντως, σὺ ἀπεξένωσας· ὃν μορφωσάμενος, ὑπακοὴν τε παιδεύσας, σεαυτῷ οἰκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Ὁ σοφίᾳ τὰ πάντα προεγνωκὼς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει συμπήξας τὰ ὑποχθόνια,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Δράμας
Μουσείο Τοπικής Ιστορίας

οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἣν καὶ ἀνέδειξας ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ Πιστῶν βοήθειαν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὖας τῆς προμήτορος σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ Θεοτόκε κυήσασα.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν, Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, » σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα» τρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ» ραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ » Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ» νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσει ξένῃ καταβέβηκας ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου τὴν ὕβριν μὴ ἀνηναμένος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα, νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ, φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου τὸν Ἅιδην πλούτου κενούμενον; τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν Πιστῶν καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν οἱ τῶν παρανόμων παῖδες Φιλάνθρωπε· δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν Ἅιδῃ νεκρούς, καὶ ἐφώτισας, ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα τὸν ζωοποιὸν, ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε, σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε, Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας τῆς δικαιοσύνης, Ἀειπάρθενε.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου » τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σε Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀπαμφιάζων τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνῳκοδόμησας ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας· τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν· τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν νῦν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὀρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄσατον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον. Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνά-
» γαγε, δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ, κραταιότερον Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾤκτειρας τὴν Σιὼν, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν, Πάναγνε τῆς θείας ἐλλάμψεως τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων τὴν ἀκρατῶς ταθεῖσαν ἐν τῇ Ἐδὲμ, χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀντεγεύσω Χριστὲ, καὶ ἔσωσας ὡς Δυνατὸς τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτῳ ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο, τὴν ἀρχαίαν τε ἀπόφασιν ὄντως, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ βασίλειον λύσας· καὶ τοῖς ἐν Ἅδῃ φοιτήσας ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ἔσωσεν ὡς κραταιὸς, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· ὅτι Πιστῶν στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ Πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Βάνων καταλύτης, ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε, ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τὴν φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε. Οἶκος.

Τὰ τοῦ Ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναζήσας μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε. Διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
» μῶνι, χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὁρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ ὀρθοδόξως Πατέρα θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον Πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Κανὼν Σταυροαναστ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω μέσον τῆς οἰκουμένης Χριστὲ, προφητικῶς βοῶμεν· ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, κόσμον συνήγειρας· ἡ κτίσις ἐ-

ΗΜΙΘΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πιστώθη διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυττόντων τὴν ἔγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστουργεῖται, καὶ Πνεύματος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδος ἔφυς, Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα σωτήριον, τοῖς πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως Θείας, ἡ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ- » ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας » τούτους ἰδών: Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω- » τὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ- » μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος ἡ ὑπέρθεος δύναμις ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἅδου τὴν ἰσχύν. Ὃν ἀπαύστως οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε. Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστ. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου χεῖρά μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, προσκαλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ κατωτάτου Ἅδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδὰμ, Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. Ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, Ἁγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικήν σε καὶ χρυσαυγῆ τὸ σκηνῶσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς » ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα- » στήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα- » νῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ- » πων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῦς πεφυκὼς, συνετέθης προσλήψει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ· καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἐμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός. Διό σε ἐν οὐσίαις δυσὶν, ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεὸν, Ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατιών, ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν Θεόν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὥραθης, ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθὸν Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπισταμεθα τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λελυται σκότος ἀμειδές· ἐκ τοῦ Ἅδου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος δικαιοσύνης Χριστὸς, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων Θεότητος αὐγαῖς, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος, ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι Βασιλεῖ, ὡς ὅπλον ἀνίκητον, ἐπαγομένῳ σοι σὺν τῇ λόγχῃ τὸν Σταυρὸν, χαριζόμενος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρύουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὡραῖος, Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. Δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ Θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶται σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς Θησαυρὸν, σφραγίδι ἐφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρέσχες ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ Θάνατον κατήργησε. Διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε, λέγων: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα Ἀνατολίου.

Ἔπαθες διὰ σταυροῦ ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ, Χριστὲ, τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, φρουροῦντες παράνομοι σὺν τῇ κουστωδίᾳ, ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἅδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα: Τίς ἐστιν οὗτος; ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ Θανάτου τὸ δεσμωτήριον· ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς Θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεὸν. Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον, Ἀνάστας ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 194.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄκουε Ἀδὰμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ξύλῳ προσπαγεὶς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδὰμ καταρᾶς ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Απόψεις Κεντρικής Βιβλιοθήκης Δημοκρίτου
Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Χαίρετε σοφαὶ γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ Ἀνάϛασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Ἄναρχε Τριὰς, ἀμέριστε Οὐσία, σύνθρονε Μονὰς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ εὐρύχωρον χωρίον. Χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ μάννα πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Ὦ πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος τὰς πολλάς ἁμαρτίας μου, μὴ τοῦ Θανάτου τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν, καὶ τῆς ἐτάσεως τὸ ἀδέκαστον. Ὦ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος; εἰμὴ Θεὲ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με.

Οἴμοι ψυχή μου ταλαίπωρε! πόσα θρηνήσεις ἐκεῖ, ἐνθυμοῦσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον Βασιλείαν οἱ δίκαιοι καλῶνται, σὺ δὲ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθήσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον, δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ Χριστῷ, καὶ ἀπόνιψαι τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἕως καιρός σοι ἐνέστηκεν ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὦ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, ἵνα ἐκεῖσε εὕρῃς ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίου ῥυσθῇς κολάσεως. Κύριε, Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὔσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν μοίρας με ἀξίωσον γενέσθαι μέτοχον.

Ἕτερα Προσόμοια, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῷ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὡραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι. Ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτώτοις αὐγαῖς, τὰς ἐλλάμψεις χαριζόμενος. Ὡς ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφὶμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, Κυριότητες, Θρόνοι, καὶ αἱ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβὶμ τὰ φρικτὰ, τὸν αἶνόν σοι προσάγουσιν. Ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Χαῖρε Δαιμόνων ἀφάνισις. Χαῖρε Θυγάτηρ Ἀδὰμ, ἀληθῶς ἡ ἀνθήσασα ἄνθος τὸ ἀμάραντον. Χαῖρε δόξα τῶν δούλων σθ. Δεινῶν ἡ λύσις, χαῖρε Πανάμωμε. Τὸ δῶρον χαῖρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθὲν κόσμῳ, διάσωσμα τῶν παρακαλούντων σε. Χαῖρε Σεμνή. Χαῖρε δόξα, Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίθ μὴ καλύπτθ· ἀνάνηψον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθρθ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογικὴ. Χαῖρε πόλις τοῦ Κτίστου σθ. Χαῖρε καταφύγιον τῶν Πιστῶν καὶ προπύργιον, ἡ προστασία τῶν πεποιθότων ἐν σοὶ, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. Χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα πρὸς Οὐρανόν. Χαῖρε παντευλόγητε, ἁγία Δέσποινα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Ιστορίας των Ιακωβάτων

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία. Διὰ τοῦτο δέομαι, ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυχή μου, γρηγόρησον, ἀνάπτωσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδάς ποτε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῴῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν Θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον:

Ὃν τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προστάτιν σε ἔδειξε τῶν ἀνθρώπων Παναμώμε· διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως τῆς ἐκεῖσε, δεόμεθα, ἵνα πίσει βοῶμέν σοι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ὦ ψυχή, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ πρὸ τέλους βόησον: Φεῖσαί μου Σωτήρ, μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος. Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου προσφέρω σοι ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι: Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἕως πότε ψυχή μου ζῇς ἀμελῶς; ἕως πότε ῥᾳθύμως διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ῥᾳθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρίξον Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλούσης λυτρωθήσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ: Τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεσιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστὲ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ Ἀσώματος, λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ῥῦσαι πυρός με τῆς γεέννης, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Ῥῦσαί με γεέννης, ἣν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα Λυτρωτά, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἄναψόν μοι ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Ὑπέκυψα πάθεσι σκοτισθείς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κύριε τιμηθείς· ἀνάπηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης τὸ ὀρθόν τε καὶ ἀκλινές, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κτίσαντα ἀγάπην, ζεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἱμάτων συρρεύσαντες ποταμοὶ, σωμάτων ἁγίων τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον, ἀπέπνιξαν. Θεοτοκίον.

Ἴασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἁγνὴ, ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Κατὰ Ἀλφάβητον. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοὶ, καὶ τῆς θεοπτίας ἀπολαύοντες, τηλαυγῶς τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτῆρα ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις νῦν προσφεύγομεν οἱ Πιστοί. Ἀρχάγγελοι θεῖοι, τὸν Δεσπότην νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγὴ, λιμήν τε καὶ τεῖχος καὶ προσάτις ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Πανοικτίρμονα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ » τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με ζερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό» της, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ποίοις βλέψω σε τότε, Χριστὲ Σωτὴρ, ὄμμασι, μίαν ἐντολὴν ἐπὶ γῆς σου μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκτῳ σου παρασταθήσομαι θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ποιούμενος;

Ὑφάπλωσας ἀγκάλας σῶν οἰκτιρμῶν δέξαι με, Ἄσωτον ὡς πρὶν, ἐφ' ὁμοίοις τρόποις δουλεύσαντα ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ ὑπεράγαθε. Μαρτυρικά.

Ῥιζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως ἐξερρίζωσατε τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποὺς ἀθλήσεως ἐγεωργήσατε.

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι τῆς ἀληθοῦς Πίστεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας ἐγκαλλωπίσματα, οἱ ὡραιότατοι καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι· σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν ἔχω ἀκοίμητον· σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὕροιμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως οἷα Ταξιάρχαι, δεικνύμενοι, Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Ἐν ὅπλῳ εὐδοκίας, τὸ τῶν Πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει νῦν ζεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραζάται τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου θεία σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανεῖσα Παρθενομῆτορ ἁγνή· διὸ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον νῦν με πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε, ὁ Προφήτης, » τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρ» κοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ ἐν φόβῳ » ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Μέγιστος ἀγὼν, ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος φοβερὸς, Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ κρινομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκότων· οἴμοι! τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Ἔχων μολυσμῶν ἀνάπλεων καρδίαν, καὶ ἁμαρτιῶν δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχω· μή με παρίδῃς, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με, δέομαι.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ὑμῶν ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἐναντι Θεοῦ, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· οὐ γὰρ ἠρνήσασθε τοῦτον, πόνοις μυρίοις καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Ἤλγησεν ἐχθρὸς, τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, πέπτωκεν αὐτοῦ ὀφρὺς ἐπαιρομένη· καὶ μεγαλύνεται τούτων ὁ στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πίστει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης Θεογεννῆτορ κηλίδος, καὶ οἶκον δεῖξον τοῦ καθαροῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ δυὰς ἡ πρωτεύσα τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὁμηγύρεως, τοὺς προστρέχοντας

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
Μουσείο Βυζαντινών Κειμηλίων

τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδότιδος, Ἀρχιστράτηγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν ποίμνην ὑμῶν ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς σε δοξάζουσι τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ τὴν
» σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γνώμῃ πονηρᾷ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα· ἀλλ' οἰκτείρησόν με ἐπιστρέφοντα, καὶ σῶσόν με.

Ἔχων λογισμὸν, τῶν κακῶν μὴ ἀνανεύοντα, ἀναισθητῶ ὁ ἀσυνείδητος· τὴν πώρωσίν μου Ἰησοῦ λῦσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Ἔθετο ὑμᾶς, ὥσπερ λίθους ἐναυγάζοντας θεογνωσίαν, θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θείους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, Ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἡ νεκρώσασα τῷ τόκῳ σε τὴν ζῶσαν Κόρη, ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Κύκλῳ τοῦ Θεοῦ παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς λελαμπρυσμένοι, τὴν ποίμνην ὑμῶν φρουρήσατε.

Λύτρωσιν ἡμῖν δωρηθῆναι ἱκετεύσατε τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον.

Μύρον μυστικῶς ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκὶ, τὸν τὰ εὐῶδη ἀναβρύοντα χαρίσματα.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει, Κύριε, μονώτατον
» κατῴκησας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον
» ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον,
» διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἡλιακὸν φῶς τῆς μετανοίας μοι ἀνάτειλον, ὑπάρχοντι, ἐν σκότει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστὲ φωτὸς χορηγὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σοῦ τὸ φρικτὸν βῆμα φρίττω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων φαύλῃ συνηθείᾳ· διόρθωσόν με Χριστὲ, ἵνα ὑμνῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικά.

Χοροὶ σεπτῶν Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο Δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ῥώμῃ τῇ σῇ, δυνατοὺς ἀπέδειξας τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθεῖλον τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα φωναῖς εὐχαρίστοις πάντοτε, Παναμωμε, δοξάζω σε, ψυχῆς μου δίωξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτὶ, τὰ φοβερά λῦσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ-
» τῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι
» κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου
» τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς:
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἁγίας Τριάδος ἐμφορηθῆναι, ὑμῖν τοὺς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε, ἐκ πειρασμῶν καὶ παθῶν λυτρωθῆναι, Ἀρχάγγελοι.

Πενίας δεσποτικῆς, δεήθητε, τοὺς ὑμᾶς μελῳδικῶς ἀνυμνοῦντας ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς ἀϊδίου ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπρότητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι φωτοειδῶς ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπὴς Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς,
» εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στεναγμόν μοι παράσχου, ὡς ποτὲ τῷ Τελώνῃ, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ Χριστὲ, δάκρυσιν ἀποπλύνας τὰ ἕλκη τῶν κακῶν μου· μελῳδοῦν-

τά με οἰκτειρον: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν λησταῖς ψυχοφθόροις Σῶτερ περιπεσόντα, καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας, καὶ κατάνυξον ψάλλοντα: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἐνεκρώθητε κόσμῳ, καὶ νεκρὸν ζωηφόρον Χριστὸν γενόμενον ἠρνήσασθε οὐδόλως, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, ἐναθλοῦντες καὶ ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μίαν φύσιν Τριάδος ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὁμολογοῦντες σοφοὶ, πολύθεον ἀπάτην εἰδώλων Ἀθλοφόροι διελύσατε ψάλλοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτωτε, ἀπάντων προσασίαν τῶν καταπονουμένων καὶ βοώντων δεικνύει σε: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι Θεῖοι, ὑμῖν δεδώρηται ὁ πάντων Εὐεργέτης· οὗ νῦν τὴν Ἐκκλησίαν διασώσατε ψάλλουσαν: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμῃ τοῦ παντεπόπτου δυναμούμενοι, πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα τρανῶς περισκοπεῖτε, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει περισώζετε ψάλλοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρθένε, σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους ἐκφεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷσου κραυγάζοντες: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν Βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ » Μωϋσῇ μυσήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπαχθέντα σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ Λόγε ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους ἐπιστρέψας με σῶσον.

Τῶν πταισμάτων ἀφίσταμαι οὐδόλως, καὶ βοῶ σοι τὸ Ἥμαρτον ὁ τάλας, ἐπιστροφὴν οὐδέ ποτε ποιούμενος. Κύριε οἰκτίρμον, τὴν πεπωρωμένην κατάνυξον ψυχήν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ γενναῖοι Κυρίου Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ῥύποις οὐ κατεμολύνθησαν, καὶ σεφανηφόροι μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύουσιν ἀπαύστως. Νευρωθέντες ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βασάνων τὸν ὄγκον οἱ γενναῖοι τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ἱσταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι » στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνῳδοὺς τῆς ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου σου δόξης προσδέχου, σὲ νῦν δυσωποῦντας, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν μόνε Ἀγαθὲ δυσωπούσας, σρατιὰς τῶν Ἀγγέλων προσδέχου, σὲ τῶν ἀνυμνούντων, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις σου ἀσραπαῖς Θεομῆτορ, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἐκὼν » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς » ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν » ἄχραντον Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὡς πάλαι Πόρνην ἐν κλαυθμῷ προσπεσοῦσάν σοι Χριστὲ ἐκαθάρισας· ὡς ἐδικαίωσας Τελώνην Λόγε μόνον ξενάξαντα· ὡς προσεδέξω Μανασσῆν· ὡς Δαβὶδ ἠλέησας, μετανοήσαντα· οὕτω δέξαι με, καὶ σῶσον φιλάνθρωπε.

Στέναξον, δάκρυσον ψυχὴ, τῶν προτέρων σου σφαλμάτων ἀπόξηθι, καὶ τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφιά σου φανερῶς πρόσπεσον, καὶ ἀναβόησον θερμῶς: Ἥμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν με, οἰκτειρον, ἔχων σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ἤθλησαν οἱ Θεοειδεῖς Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρτερώτατα, καὶ τὴν ἀσάλευτον νῦν Βασιλείαν κλῆρον εἰλήφασι, καὶ Παραδείσου

τῆς τρυφῆς μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον.

Φωστῆρες τὴν ἀνατολὴν τὴν ἀνέσπερον φωτίσαντες ὤφθητε, καὶ τὴν ἑσπέραν σοφοὶ τῆς ἀθείας ἀπεμειώσατε, καὶ δαδουχίαις ἱεραῖς, πάντας καταυγάζετε, τοὺς τὴν φωσφόρον ὑμῶν, Ἀθλοφόροι, ἑορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα, δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας μοι αὐγὴν κατάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου πυρὸς, μεσιτείαις σου Ἁγνὴ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀ» σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια

Χορείας ἀσωμάτους, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἀγγέλοις, Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἄγγελοι προστάται, παρὰ Θεοῦ δυσωποῦντες δωρήσασθε, τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα, Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων. Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. Διὸ μή με παρίδῃς, ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφὶμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἴασαι Χριστὲ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε Ἰατρὲ ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, καὶ κατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς Εὔσπλαγχνος.

Θρόνον τῆς σεπτῆς κυκλοῦντες Θεαρχίας, Θρόνοι, Χερουβὶμ, Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀσωμάτων ταξιαρχίαι, ἱερωτάτως ἀναλάμπουσι. Μαρτυρικόν.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ πυρούμενοι ἀγάπης, ἀφλεκτοι πυρὸς διέμειναν ἐν μέσῳ οἱ Ἀθληταὶ, πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας τῆς δυσσεβείας, θείᾳ χάριτι. Δόξα.

Ὦ Τριὰς ἁπλῆ, Μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρὸς σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόμον σε ποτὲ προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρὸς δακτύλῳ κατεγράφη, Θεοχαρίτωτε, Λόγος ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίνι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ῥᾳθυμίᾳ πολλῇ τὴν ζωήν σου ἐξάγουσα, ὕπνῳ βαθυτάτῳ τε χαλεπῆς καταπτώσεως βαρυνομένη; δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα εἰδότι πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἴτησαι καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, τάλαινα, γένῃ ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστὲ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητὴς καὶ Θεός· τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, διδοὺς γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διόρθωσιν τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὅλον τὸν βίον ἀνάλωσα, καὶ τὴν ζωήν μου αἰσχρῶς καὶ ἀσώτως Φιλάνθρωπε, μὴ προσχὼν τὸ σύνολον ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν· ἀλλὰ Θεέ μου, νῦν ἐπιστρέφοντα δέξαι Σωτήρ μου, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ταῖς τοῦ Προδρόμου σου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, σεπταῖς λιταῖς, καὶ τῆς κυησάσης σε, Χριστὲ καὶ σῶσόν με.

Ἕτερα τοῦ Προδρόμου, ὅμοια.

Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότου Πρόδρομε, Ἰωάννη πανεύφημε, φύλαξ ὁ Θεῖος τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν δίδου, λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφεως, καὶ πονηρᾶς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Ἵνα δοξάζω καὶ σέβωμαι, ἵνα τιμῶ καὶ ὑμνῶ καὶ γεραίρω ἐκ πίστεως σοῦ τὸ Θεῖον ὄνομα, τὸ φαιδρὸν χαριτώνυμε, μὴ ἀφιστάνου ποτὲ τοῦ δούλου σου, μηδὲ χωρίζου μου, Θεῖε Πρόδρομε, ἀλλὰ ταῖς πτέρυξι τῆς σεπτῆς πρεσβείας σου, διαπαντὸς σκέπε με καὶ φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἡδύτητος, καὶ γλυκασμοῦ Θεϊκοῦ, πεπλησμένος Ἀοίδιμε, καὶ εὐφραίνεις ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι, καταγλυκαίνων τὰ αἰσθητήρια, τὰ τῆς ψυχῆς τε, καὶ τὰ τοῦ σώματος, νόσων καὶ θλίψεων, συμφορῶν, κακώσεων, καὶ ὀδυνῶν ψυχοφθόρων, πάντοτε ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα. Χαῖρε Θεοῦ καθαρὸν οἰκητήριον Ἄχραντε. Χαῖρε Θεῖον ὄχημα τοῦ Λόγου Θεοχώρητε. Τὸ Θεότευκτον χαῖρε παλάτιον. Θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα, θάλαμος ἔμψυχος, Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτὲ, καὶ κατοικητήριον, τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης, κράζων: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς πύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην: Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Δ΄.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι, ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου προσφέρω σοι ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι: Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν Πιστοί. Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρί σου χωρήσασα. Χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, θλιβομένων ἀντίληψις. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ὦ ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνιλεὼς ἐξι τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαρὸν, καὶ μωρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχή· πεινῶσιν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξανδρούπολης
Μουσείο Τυπάλδου

ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιΐας ἐλαίῳ τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὔσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτή με σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἁμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοηθός, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχή μου ἀμελῶς τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτέ, πρὸς μετάνοιαν βλέψον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους, μήπως θρηνήσῃς ἐκεῖ ἀνόνητα· φρῖξον κατανοοῦσα τὴν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτήν, καὶ φύγῃς δίκην ἔνδικον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ ἀνεδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεί με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κανὼν Κατανυκτικὸς (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολεμους, ἐν βραχίονι » αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ » ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾄσωμεν αὐτῷ ὡς Λυ» τρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσαν.

Λύσον Λόγε τῶν κακῶν με, τῶν ἀμέτρων τε δεσμῶν, ἵνα βηματίζω σου ἐν μετανοίᾳ τὰς δικαίας τρίβους, θείαν ὁδηγούσας εἰς κατάπαυσιν τῶν αἰωνίων τερπνῶν.

Μαρτυρικά.

Ἤρθη μέγιστον πρὸς ὕψος τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ, ἡ μεγαλοπρέπεια πανευπρεπῶς· καὶ γὰρ διηθλημότες, τοῖς ὑπερφυέσι σου χαρίσμασιν ἐμεγαλύνθησαν.

Ῥαντισμῷ θείων αἱμάτων τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, αἷμα ἐπιβώμιον τῷ δυσμενεῖ φερόμενον ἐπαύθη, καὶ καθηγιάσθη τὰ ἐπίγεια, Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι, Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδούς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με πρὸς ἁμαρτίαν ἀπόστρεψον τρίβου, ἵνα σὲ ὑμνῶ τὴν πολυύμνητον καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τῷ ἐκτιναξαντι ἐν Θαλάσσῃ.

Πρόδρομε, κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πίστει σε τιμῶντος.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, Πρόδρομε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με παθῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, θείᾳ σου ἐντεύξει.

Τῆς τυραννούσης με ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου σοφὲ Πρόδρομε, ἐν τάχει δυσωπῶ ἐλευθέρωσον, καὶ θραῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ ἐγειρομένην Δαιμόνων καταιγίδα.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, ἁγνὴ Μῆτερ τῆς ἀληθείας, κλυδωνιζόμενον δεινῶς ὑπὸ τῶν παθῶν, καὶ συνεχῶς βυθιζόμενον· καὶ ἴθυνόν με Σεμνή, πρὸς σωτηρίας τὸν εὔδιον λιμένα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη » ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν » σωτηρίῳ σου.

Τροπάρια.

Ῥύπου κακίας ἀποπλύνας μου τὴν καρδίαν, ὀφθῆναι ἄμεμπτον ἐναντίον σου ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς ὑπεράγαθος.

Ἀπόστολος Παύλος Βυζαντινὸν Μουσεῖον - Μουσεῖο Τυπικῶν Ιακωβάτων

Ἴσχυσε δόλῳ θανατῶσαί με ὁ Βελίαρ, τῷ κέντρῳ Λόγε τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' αὐτός με ζωηφόροις ἰάτρευσον φαρμάκοις τῆς μετανοίας, Χριστέ.

Μαρτυρικά.

Στῶμεν ἀνδρείως, (ἐπεφώνουν οἱ Ἀθλοφόροι ἀθλοῦντες) μήτις ἀποστρατεύσῃ· ὁ Δεσπότης βοηθὸς ἡμῶν πάρεστιν, ἀθλοῦσι γενναιοτάτῳ νοΐ.

Τοὺς ὑπερτίμους λίθους πάντες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς θείους πύργους τῆς εὐσεβείας, τοὺς τῆς πλάνης καθαιρέτας, ἐν ᾄσμασι τιμῶμεν Πιστοὶ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Κατερράγμενων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτωθέντα ἔγειρον ἐκ βόθρου τῶν κακῶν μου, καὶ ἐδραίωσον, Δέσποινα, ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρ-
» δίας, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώ-
» σας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε Ζωοδότα,
» εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὄμβρησον κάμοὶ σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ τὴν ἄβυσσον βαπτίσας τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸν Κύριον τὸν ἁπάντων, Πρόδρομε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Περιστατικαῖς συγχύσεσι τοῦ βίου πάντοτε τὸν νοῦν κλονούμενος, προσφεύγω ὑπὸ τὴν σκέπην σου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος· σπεῦσον βοήθησον τῷ δούλῳ σου.

Ἐν νυκτεριναῖς εὐχαῖς ἐπικαλοῦμαι τὸν ἡμερινὸν λαμπτῆρά σε τοῦ κόσμου· θεομακάριστε Πρόδρομε, φώτισόν μου τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια. Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνὴ Παρθένε τὴν ψυχήν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἀκήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
» Ἀθην, ὅτι ἀῤῥήτῳ βουλῇ Θεὸς ἄϊδιος ἐκ
» τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ
» συγκαταβάσει σθ Χριστὲ, δόξα τῇ δυνάμει σθ.

Τροπάρια.

Ἐπλάνησε γεύσει με τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ σοῦ Ἀγαθὲ πόῤῥω ἀπεμάκρυνε, καὶ τοῖς ὀδοῦσι καταβρωμα αὐτοῦ εἰργάσατο μόνε Σωτὴρ· σπεῦσον ἐξελέσθαι με.

Τὰ ἄδηλα Κύριε καὶ κρύφιά μου αὐτὸς γινώσκεις· ἡμαρτηκότα πολλὰ, τοῖς πολλοῖς σου οἰκτειρον ὡς συμπαθὴς οἰκτιρμοῖς, μόνε Σωτὴρ, καὶ μετανοίας καιρὸν δίδου καθαρτήριον. Μαρτυρικά.

Ὡς κύμασι, Μάρτυρες, περικυκλούμενοι ταῖς βασάνοις, τῇ κυβερνήσει Χριστοῦ πρὸς λιμένας ἤχθητε τῆς οὐρανῶν Βασιλείας, παρ' αὐτῷ νίκης ςεφάνοις ἀληθῶς κατακλεϊζόμενοι.

Νεώσαντες, Μάρτυρες, τῇ εὐσεβείᾳ γῆν τῆς καρδίας, ὁμολογίας αὐτῇ σπόρον κατεβάλετε, καὶ μαρτυρίου ἐδρέψασθε σαφῶς ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν, Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλοφώνως σὲ ἀνυμνοῦμεν· πλήρωσον πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν, παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθὸν, καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶσιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, βίον ἀδιόρθωτον ἔχων Ἅγιε· σῶσον, οἰκτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, εὕροιμι συλλήπτορα σὲ Μακάριε, τὴν ψυχήν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λογισμόν μου καταυγάζοντα.

Βαπτιζόμενον κλύδωνι τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ κινδυνεύοντα, Βαπτιστὰ Θεοῦ κυβέρνησον, πρὸς γαλήνην θείας ἐπιγνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν, Πάναγνε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
» φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀρχέγο-
» νον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρη-
» σαί μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε,
» ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε. Τροπάρια.

Πόρνην καθαρίσας τῇ προστάξει σου Δημιουργὲ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῆς εἰδεχθοῦς ἁμαρτίας, ὡς μόνος Ἐλεήμων καθάρισον, καὶ στολαῖς ἐξαστραπτούσαις ὡραίαν ἀπέργασαι, δέομαι.

Δεσμῶν με ἀπολύσας τῶν πολλῶν μου ἁμαρτημάτων Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνεμποδίζως βαδίζειν εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, ὅπως λυθεὶς τῆς σαρκὸς, εἰς καταπαύσεις ἁγίας σκηνώσας δοξάζω σε. Μαρτυρικά.

Φάναντες ἐκ πόνων ἑαυτοῖς ἱματιον δόξης οἱ Μάρτυρες, καὶ στολισθέντες κοσμίως,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ιερά Κεντρική Βιβλιοθήκη Λειτουργικών
Μουσείο Τυπάλδου Καλαμάτα

τὰ ἄνω κατοικοῦσι βασίλεια ἐν χαρᾷ, νίκης στεφάνοις ὡραίοις ἐγκαλλωπιζόμενοι.

Ῥεόντων τὰ ἑστῶτα ἀντηλλάξασθε θεοφρόνως Πανεύφημοι· στενοχωρίᾳ γὰρ πόνων ποικίλων συσχεθέντες, πρὸς πλατυσμὸν ἀληθῆ τῆς οὐρανίου Βασιλείας Σοφοὶ κατηντήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε, ἡ τὸν ἅγιον Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκὶ, ἀναπαυόμενον μόνον ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς πονηραῖς ἐργασίαις ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἐν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου περιπλανώμενον ἔνδοξε Πρόδρομε, λύχνος ὢν τῷ Ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης, καταύγασον.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπηρείαις Δαιμόνων κλονούμενον, στήριξόν με ἐν πέτρᾳ θείων θελημάτων, Ἀοίδιμε.

Ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, ἡνίκα μέλλω Κυρίῳ παρίστασθαι, εἵτοιμί σε προστάτην, δίκης με φρικτῆς ἐξαιρούμενον. Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπερτέρα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» τωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν
» πταισμάτων μου ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ
» κυβέρνησον τὴν ζωήν μου, δέομαι.

Τροπάρια.

Μετανοοῦντά με δέξαι, ὡς ποτὲ Νινευΐτας, πειθήσαντας τῷ θείῳ κηρύγματι Χριστὲ τοῦ Προφήτου σου, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου, δέομαι.

Ὡς ὁ Τελώνης κενάζω, ὡς ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς Πέτρος βοῶ, πολλοῖς βυθιζόμενος Χριστὲ πλημμελήμασι· βοηθείας μοι χεῖρα δὸς, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Νεοφανεῖς ὡς ἀστέρες, φρυκτωρίαις τῶν ἀθλων αὐγάζετε πάντα τὸν περίγειον κόσμον, καὶ διώκετε πλάνης, Μάρτυρες, σκότος τὸ βαθύτατον.

Μακαριώτατον τέλος εὑρηκότες μακάριοι Μάρτυρες, Θεὸν τὸν μακάριον γεραίρετε πάντοτε, ἐνδυόμενοι τούτου ταῖς λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μανναδόχος σε στάμνος, Θεοτόκε, ποτὲ προεικόνιζε· Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μάννα τῆς γνώσεως ἐπομβρίζοντα, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῷ κήτει συσχεθεὶς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου κραυγάζω σοι Πρόδρομε, Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Ἀξίνῃ μετανοίας ἀληθοῦς, τὴν ὕλην καθάρισον Σοφὲ τῆς καρδίας μου, καρποφόρον ἀρεταῖς ἐργαζόμενος.

Ψυχή μου μετανόησον θερμῶς, ἡ κρίσις ἐφέστηκεν, ἀνάνηψον κράζουσα, Ἰησοῦ μου ὁ Θεὸς, σύ με οἰκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι, δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ὃν δι' Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώ-
» σας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον με-
» ταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὅτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεὶς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας, ἐπίστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιῶντά με.

Ὑπεραρθεὶς ἀφρόνως, ὡς ὁ πρὶν Φαρισαῖος, πτῶμα δεινὸν κατέπεσα, καὶ καθορῶν με χαίρει ὁ δυσμενής. Λόγε Θεοῦ, μὴ παρίδῃς με.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν Μαρτύρων, στρατὸς δυσμαχώτατος, παρεμβολὴ ἁγία τε, ἐπολιτογραφήθη ἐν οὐρανοῖς, ἐπὶ γῆς ἀριστεύσασα.

Ἑθελουσίως πάθος ὑπελθόντες Μάρτυρες, ἀθανασίας πρόξενον, ῥεῖθρα τῶν ἰαμάτων ἀναπηγάζετε, βροτῶν πάθη παύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ αἰτίαν τίκτεις τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον, ὑπερβολῇ χρηστότητος βροτὸν γεγενημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ὁδοὺς τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἑτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεὸν κατευθυνόν μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κήρυξ φωτὸς, φώτισον τὴν ψυχήν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γεέννης τῆς φλογιζούσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σὲ, ἀδιστάκτῳ ψυχῇ.

Στείρας βλαστὸς κατάκαρπος ὑπάρχων, τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἀκαρπίαν εὔκαρπον δεῖξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μεταποιούμενος σοφὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκλεκτὴ Ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ φοβερωτάτῃ καταριθμῆσαι, ἱκέτευε τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεόν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
» ὁ τιθεὶς Θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας ἀκαθαρσίᾳ ψυχὴ, καὶ πῶς ταύτας αἴρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὁμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἠχρείωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνης· σπεῦσον πορευθῆναι διὰ μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Οὐκ ἐνέμεινα Κύριε ταῖς ἐντολαῖς σου ποτέ· οὐκ ἐποίησά σου ἡμέραν μίαν θέλημα Ἀγαθέ· ποίοις οὖν ὄμμασιν ἀτενίσω σοι, ποιουμένῳ κρίσιν τὴν δικαίαν, καὶ τοὺς ὑπευθύνους ἐκπέμποντι εἰς κρίσιν;

Μαρτυρικά.

Ὑφαπτύσας ἐσβέσατε πολυθεΐας, σοφοὶ Ἀθληταὶ, καμίνους, καθάπερ ὕδωρ ἐκκενοῦντες πολὺ τὰ ὑμῶν αἵματα, τὰ ἀδίκως χυθέντα, δι' ἀγάπην τοῦ πεποιηκότος· ὅθεν τὸν χειμάρρουν τρυφῆς κληρονομεῖτε.

Ὑπερέβητε Ἅγιοι τῆς ταπεινώσεως τὸ γεῶδες σῶμα, καὶ τὰς βασάνους ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἠνέγκατε, ἐκτεμνόμενοι χεῖράς τε καὶ πόδας· ὅθεν ὑπερτέρας νῦν καταξιοῦσθε ζωῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλῳ με τῆς ἁμαρτίας Ἁγνὴ, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίους μετανοίας, βοῶ, ἴθυνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας, ἐσκοτισμένος ἀεὶ τῇ ῥᾳθυμίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίτ-
» τουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τρέ-
» μουσι τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, ὑμνεῖτε Ἱε-
» ρεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τὸν αἴροντα ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, Ἀμνὸν Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βαπτιστὰ, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐμάκρυνας φυγαδεύων Προφῆτα, ἠυλίσθης δὲ ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ· διό σε δυσωπῶ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου ἐρήμωσον ἐν τάχει.

Ἐλάφρυνον τὸν κλοιὸν τῆς ψυχῆς μου, πολέμησον τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας, Κυρίου Βαπτιστὰ, καὶ ἄτρωτόν με δεῖξον τῆς τούτων κακουργίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν πέπειρον, κατανύξεως πόμα ποτίζουσά με νῦν, ἀνάστειλον τὴν μέθην, Παρθένε, τῶν κακῶν μου.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
» το ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἵνα κἀγὼ σωζόμενος εὐχαρίστως σε, Χριστὲ, μεγαλύνω, βλέψον εἰς ἐμὲ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ νώτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐτὰς καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα Σῶτερ εὐσπλαγχνίας.

Ὡς τὸν Ληστὴν εὐγνώμονα, ἀναπέμψαντα φωνὴν ἐλυτρώσω φόνων καὶ μυρίων κακῶν, ὡς ὠκτειρας Πόρνην δακρύσασαν, ὡς Πέτρον τὸν μέγαν μαθητὴν, καὶ Δαβὶδ τὸν Προφήτην, καὶ ἐμὲ ἐλέησον τὸν ἀπεγνωσμένον.

Μαρτυρικά.

Συμμορφωθέντες πάθεσι τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς, Ἀθλοφόροι τούτῳ συνδοξάζεσθε, νῦν θεώμενοι θείαις μεθέξεσι, καὶ λάμποντες ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τοῦ αἰσθητοῦ Ἡλίου, καὶ καταφωτίζοντες πάντων τὰς καρδίας.

Ἡ ἀρετὴ ἐξέλαμψε τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν· πᾶσα πόλις τούτους θησαυροὺς ἀληθῶς ἀσύλους πλουτεῖ διὰ πίστεως, ἀστράπτοντας χάριν δαψιλῆ θαυμάτων παραδόξων. Οὓς ὑμνολογήσωμεν, ὡς κοινοὺς προστάτας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε ἀστραπαῖς, τοῦ ἐκ τῆς σῆς προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυνον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφεγγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης ἐξελοῦ κολάσεως, τῇ σῇ μεσιτείᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-

» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν Πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν. Τροπάρια.

Μέλλω τῷ φρικτῷ σου παρίστασθαι Λόγε Θρόνῳ, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν εἰσπράττεσθαι εὐθύνας· ποίαν εὕρω ἀπολογίαν ὁ τάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φείσαί μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, κατεύθυνον τὰς φωνάς μου πρὸς Θεόν, σοφὲ Βαπτιστά, καὶ ῥῦσαί με κακίας τῶν Δαιμόνων, καὶ ἐπηρείας ἀνθρώπων, ἵνα καταχρέως μακαρίζωσε.

Θρέψον με Χριστοῦ ἐντολῶν τροφῇ ἀθανάτῳ, πότισόν με πόμα ζωῆς, Βαπτιστὰ καὶ Προφῆτα, καὶ παράστησον τῷ Θεῷ σεσωσμένον, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου προστρέχοντα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ καὶ δεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα καθικέτευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης σῶσαι τοὺς πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· διὸ μή με παρίδῃς, ἱκετεύω σε, μόνε Ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυσόν μοι δός ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μῦρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην. Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ, Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων εὐσπλαγχνίας, ψύξον τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰ πελάγη· καὶ κατανύξεως δάκρυσί με ἐκπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς εὔσπλαγχνος.

Πάλαι τὸν Χριστὸν ἐν ὕδασι βαπτίσας, Θεῖε Βαπτιστὰ, παθῶν με τρικυμίαις κλυδωνιζόμενον, ὅρμῳ τῆς μετανοίας σαῖς ἱκεσίαις ἐγκαθόρμισον. Μαρτυρικόν.

Αἵμασιν ὑμῶν, ἅγιοι Ἀθλοφόροι, σβέσαντες πυρὰν τῆς εἰδωλομανίας, ῥεῖθρα πηγάζετε πάντοτε ἰαμάτων, πάθη ποικίλα θεραπεύοντες. Δόξα.

Ἄναρχε Πατὴρ, Υἱὲ, καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ πρεσβείαις, δυσωπῶ σε, τὰ πολυχρόνια πάθη τὰ τῆς ψυχῆς μου παῦσον, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλον σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀτιμίας, καὶ τῆς χαλεπῆς ἐν Ἅδῃ τιμωρίας, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ κρεμασθεὶς ὡς κατάκριτος, τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως, καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς ἐξάρπασον, ἐκδυσωπούσης τῆς Θεομήτορος· σὲ γὰρ, Φιλάνθρωπε, καθ' ἑκάστην ἅπαντες ἐν λογισμοῖς, Χριστὲ, παροργίζομεν, τὸν Ὑπεράγαθον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίσταντο. Σὲ ὡς ἑώρακεν ἡ Παρθένος, Δέσποτα, ἐν τῷ Σταυρῷ: Οἴ μοι! ἀνεκράυγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Ὦ τῆς ἀπείρου χρηστότητος τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε! Σταυρὸν γὰρ καὶ θάνατον ἑκουσίως ὑπέμεινεν, ἵνα τὸν κόσμον σώσῃ, ὃν ἔπλασεν. Ὃν ἐκδυσώπει, καὶ ἐμὲ τὸν ἄθλιον καὶ πολυώδυνον ῥύσασθαι

κολάσεως, ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ ἀνέσπερον, κατασκηνῶσαί με.

Ἕτερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε. Χαῖρε Πιστῶν ἡ ἐλπίς. Χαῖρε κόσμου καθάρσιον. Χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα. Ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις. Ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος. Χαῖρε ἀντίληψις τῶν προσκαλουμένων σε. Χαῖρε Θεῷ θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε. Χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς. Χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε. Χαῖρε πάσης Δέσποινα καὶ Κυρία τῆς κτίσεως. Εὐλογημένη, χαῖρε Πανάμωμε. Δεδοξασμένη, χαῖρε Ἀμόλυντε. Χαῖρε Πανύμνητε. Χαῖρε θεῖον σκήνωμα. Χαῖρε Σεμνή. Χαῖρε Μητροπάρθενε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα. Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία φωτός. Ἠγλαϊσμένον, χαῖρε παλάτιον. Τὸ φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον. Χαῖρε ἀμόλυντον παρθενίας καύχημα. Χαῖρε πηγή, βρύουσα ἰάματα, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα, Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας. Δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ Τεκοῦσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔῤῥει κρουνηδὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν, Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κυφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σε τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ ξύλον θάνατον ἤνθησεν· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζεις, ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τοπρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὗπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. Ὃν ὁρῶν.

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη

τες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἐκβοήσωμεν: Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ δακρυρρόουσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα: Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου τὸν χωρισμὸν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε ἐν σταυρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν, Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδὲμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκερὰν ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἀδὰμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθορὰν κατώλισθεν· ἡμεῖς δὲ κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες ἄϊδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν: Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Μαρτυρικὸν. Ὅμοιον.

Διὰ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. Οὕτως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐνέβλυζεν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα κρεμάμενον Σταυρῷ κατιδοῦσα, ἐβόα: Τέκνον μου, τί τὸ ξένον καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν τριήμερος, ὡς εἴρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
(ἄνευ τῶν Σταυροθεοτοκίων).

Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σαυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, » ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε νεκρωθείς, ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας. Προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος ἡ ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας χάριτος ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς πλάνης τὴν μέθην ὁλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα. Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις ἐγκαλλωπιζόμενοι, καλλοποιῷ παρίστασθε μετὰ δόξης Δεσπότῃ, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὡραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου, Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν: Οἴμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Δέησίς ἐστιν ὀγδόη τῇ Παρθένῳ. Ἰωσήφ.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἁγνὴ, ἡ τῶν Πιστῶν δόξα μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με κοινωνὸν, σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε, ἀνάδειξον, ἄχραντε παναμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Παναμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν· εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε, Κύριε, πληθὺς ἑκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην, Ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐνδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐ» δράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ τῆς Ἐκκλη» σίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου ἅγιος, » μόνε φιλάνθρωπε.

Δημοσιεύσεις Κεντρικής Βιβλιοθήκης
Ιδρυμα Κεντρικής Βιβλιοθήκης Πανεπιστημίου - Μουσείο Τυπικών Κωδίκων

Τροπάρια.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσῃς τῆς ἁμαρτίας, Φιλάνθρωπε.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρὸς προσκόψας, ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾷ κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἑδρασμῷ ἡ κτίσις τῆς εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Μαρτυρικά.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων, οἱ θεῖοι καὶ γενναῖοι Ἀθληταὶ διδόμενοι, ἀχείρωτοι τῷ πονηρῷ διώκτῃ ἔμειναν, νεύσει τῇ κρείττονι.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα, ῥεόντων τελείως κατεφρόνησαν, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, ὅθεν τοὺς ἀνυποίστους πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πολυΰμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἑκούσιον ἑλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος ἀροφουργὲ Κύριε, καὶ » τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε- » ρέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ » ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι- » λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἱερᾶς πολιτείας ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος ὅλος γεγένημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με.

Στεναγμὸς ἀνενδότως, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ διηνεκῆ μοι παράσχου Κόρη κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου τὰ συμφυέντα μοι πάθη ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Ἐπουράνιαι Τάξεις, λειτουργικὰ Πνεύματα, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων σου καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον· τῷ λαῷ σου δώρησαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθὴς Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι, δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνως γὰρ, ἀσυμπαθῆς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με νῦν ἀνακάλεσαι.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, » σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα- » τρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ- » ραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ » Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω: Τῇ δυ- » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Γένος βροτῶν τοῦ πτώματος ἀνακέκληται, οὗ ὑπέστη πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δημιουργὸς ἤρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἥλοις ἑκουσίως προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Ἕστη σταυρὸς, καὶ πλάνη πᾶσα κατέπεσεν· ἐγυμνώθη Σῶτερ ὁ ἀλλότριος, σοῦ γυμνωθέντος, καὶ ὁ Ἀδὰμ θείας ἀφθαρσίας καταστολὴν ἐπενδύσατο· ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, σκοτισθέντος Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου Χριστὲ σταυρουμένου σου.

Μαρτυρικά.

Νεοσφαγῆ, Μάρτυρες, καθάπερ θύματα, τῷ τυθέντι Λόγῳ προσηνέχθητε, ταῖς τῶν αἱμάτων ἐπιῤῥοαῖς, πλάνης τὰς θαλάσσας ξηράναντες θείᾳ χάριτι, καὶ χύσιν παθημάτων, ἐπομβρίαις θαυμάτων, ἀναστέλλοντες πάντοτε ἔνδοξοι.

Τῆξιν μελῶν, πάντων ὀδόντων ἐκρίζωσιν καὶ ὀνύχων, Μάρτυρες ὑπέστητε, χεῖρας κοπτόμενοι ἀφειδῶς, γλῶσσάν τε καὶ πόδας, καὶ ἁρμονίας τοῦ σώματος· διὸ ὑπερβαλλούσης ἠξιώθητε δόξης, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριστάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς Μόσχον ἡ ἄμεμπτος Δάμαλις κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον (ἐβόα ἀλαλαγμῷ), πῶς σε παρανόμων δῆμος οὐδόλως ᾠκτείρησεν, αὐτὸν ᾠκτειρηκότα, ἀλλὰ σκέψει δολίᾳ, θανατῶσαι ἀδίκως προείλετο;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρὸν ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θείᾳ λόγχῃ, Πάναγνε διάῤῥηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν τοῦ ἐνανθρωπῆσαι ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλῳ με γραφῆναι σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἵνα φωναῖς χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μείστῳ σε τοκετῷ, πάντας σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνασαν, μεγάλως ἁμαρτῶντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδου

Νόμοι ἐν σοὶ κεκαινοτόμηνται φύσεως· ὑπὲρ φύσιν Λόγον γὰρ ἐκύησας· διό σε πίστει ἐκδυσωπῶ, τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην, Παναμωμε, πολλὰ ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον πρεσβείαις σου.

Ὁ δυσμενὴς, τῆς ἁμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχήν μου ὅλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε, τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι, Ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ » ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε- » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου » τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Ἵνα τῆς ἐνηδόνου γεύσεως λυτρώσῃς με, χολῆς Μακρόθυμε ἀπεγεύσω θέλων· καὶ νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσῃς με, Ἰησοῦ τὸ πάθος γυμνὸς παγῆναι κατεδέξω ἐπὶ ξύλου. Ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τὴν φθαρεῖσαν ψυχήν μου, Λόγε, τοῖς παθήμασι καινοποιούμενος, τὴν ψυχὴν παρέθου τῷ Πατρὶ, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος· καὶ οὐ φέρει ταῦτα ἄψυχος γῆ κατανοοῦσα, ἀλλὰ φόβῳ κλονεῖται ὑμνοῦσά σε. Μαρτυρικά.

Ὡραιώθητε θείοις, Μάρτυρες, παθήμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ ἰχνηλατοῦντες τὸν τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἀπάθειαν δεδωκότα Λόγον μονογενῆ Πατρὸς ἀνάρχου· διὰ τοῦτο αὐτῷ συνδοξάζεσθε.

Πεπληρωμένοι τῶν κάτω, τὰ μὴ θεωρούμενα κατεκληρώσασθε, ἐν ἐπουρανίοις αὐλιζόμενοι θείοις σκηνώμασι, καὶ μεθέξει θείᾳ θεοποιούμενοι ἀΰλως, τοῦ Σωτῆρος ἀήττητοι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοκίον.

Πανόν θέαμα βλέπω, (ἔκραζες Πανύμνητε) πῶς ὁ τῷ βλέμματι πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ ξύλου ὑψούμενος ὕπνωσας; τοὺς ὑπνοῦντας θέλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν. Προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν εὐφημοῦσι, μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶσον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυναμώσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ὃ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα- » ταιγὶς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βι- » αίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν » κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, » ὦ Κυβερνῆτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὤμνησαν τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ σταυροῦ σε Λόγε καθορῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδὰμ ὁ πληγωθεὶς Σῶτερ ἰάτρευται τῷ σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράκισται.

Ἐλυτραι ἐκ τῶν δεσμῶν τὸ ἀνθρώπινον Μακρόθυμε γένος, σοῦ ἐν σαρκὶ δεθέντος, καὶ δεσμεῖται ὁ τύραννος, ὑπὸ πάντων τῶν Πιστῶν καταπαιζόμενος ὡς στρουθίον. Δόξα Χριστὲ τῇ δυναστείᾳ σου. Μαρτυρικά.

Ὤφθητε, θεοειδεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἄνθρακες, πᾶσαν τῆς δυσσεβείας ὕλην κατακαίοντες χάριτι, ἐπ' ἀνθράκων τε πυρὸς περιχορεύοντες, καὶ τὴν θείαν ἀναψυχὴν ὑποδεχόμενοι.

Θρέμματα ἀληθινοῦ δεδειγμένοι, Ἀθλοφόροι, Ποιμένος, μέσον ἀγρίων λύκων ἀβλαβεῖς διεμείνατε, καὶ τελέσαντες καλῶς δρόμον τὸν ἔνθεον, ἐν τῇ μάνδρᾳ τῇ ὑρανίῳ ἐσκηνώσατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων, (ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε)· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱὲ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἐ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἴλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο- » μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνά- » γαγε, δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ » ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἥλεηται διὰ σοῦ ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ ἐκύησας Κύριον,

Ανωνύμου Μοναχού Βιβλιοθήκη Αγίου Όρους - Μουσείο Τυπικών Ιακώβου

Ἐλεῆμον πάναγνε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Τῶν Ἀσωμάτων, Χριστέ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἠ ἀγεώργητος γῆ, τὸν Γεωργὸν ἡ κυήσασα, καὶ πάντων Δημιουργὸν, τὴν ὑλομανήσασαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ Θείας ἐπιγνώσεως.

Παρέβην τὰς ἐντολὰς, τὰς πρὸς Θεὸν ὁδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι δεσποτείας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Θεοῦ συγκαταβασιν τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν » Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες » τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι » χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστὲ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἠνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰώμενος. Ὑμνῶ σε Λόγε, κραυγάζω, Μακρόθυμε. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡρύχθης τὰς χεῖράς σου καὶ πόδας ἥλοις σταυρούμενος, καὶ πλευρὰν ἐλογχεύθης, κρουνοὺς πηγάζων πᾶσιν ἀφέσεως, τοῖς μελῳδοῦσιν ἀπαύστως καὶ λέγουσιν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Μαρτυρικά.

Χορείαν στησώμεθα, ὑμνολογοῦντες Θεοῦ τοὺς Μάρτυρας, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων ἀριθμουμένους, καὶ τὰ ἐπίγεια φωταγωγοῦντας, καὶ πάντοτε μέλποντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων λαμπρότησιν ἁγιασθέντες κατεσκηνώσατε, ἐπιπέμποντες πᾶσιν ἁγιασμόν τε καὶ ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς, καὶ κραυγάζουσιν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, πῶς ἔδυς ξύλῳ Λόγε τεινόμενος (ἡ Παρθένος ἐβόα), καὶ βλέπων ἔστη τοῦ δρόμου Ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ πάσχοντος; Δέσποτα ὑμνολογῶ, προσκυνῶ τὸ θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός ὁ αὐτός.

Ἀῤῥήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.

Ῥαθύμως τὸν βίον μου ἐκδαπανήσας, ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἡ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄστεκτον, πρόστηθι ῥῦσαί με πυρὸς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως· διὰ τοῦτο βοῶ σοι: Ἀγνὴ Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἐμὲ τὸν βιώσαντα ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα τοὺς ἁγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐνταλματα, οἰκτειρον, σῶσον διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, καὶ πολυέλεος.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐκπαπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ » Τύραννος τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ» μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ῥίζης Χριστὲ ἐβλάστησας Ἰεσσαὶ σωματούμενος, καὶ ῥιζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἄκανθαν Ἀδὰμ παραβάσεως, στέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλῳ δὲ παγεὶς, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἰάσω βλαστήσασαν καταράν, καὶ τοὺς μέλποντας σώζεις: Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ Φιλάνθρωπε, γέγονας βροτὸς, καὶ τῷ σταυρῷ ὡμίλησας, πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ὄξος ποτιζόμενος· ὅθεν οἱ σωθέντες, σοῦ τοῖς πάθεσι Λόγε, βοῶμεν εὐχαρίστως: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Μαρτυρικά.

Συμποδισθέντες Μάρτυρες, καὶ ὡς ἄρνες θυόμενοι, καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀνηλεῶς ὀπτώμενοι, θηρσὶν ἐκδιδόμενοι, τὰς κεφαλὰς τεμνόμενοι, χαίρετε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ βοῶντες: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι, οἱ τοὺς ἀσωμάτους δυσμενεῖς πατήσαντες, πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὅπως ἐν ἀγάπῃ, καὶ πολλῇ ὁμο-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Μουσείο Τοπικών Ιδιοφυϊών

νοίᾳ, ζησώμεθα βοῶντες: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὀδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων συνοχὴν μὴ φέρουσα, σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής; πάντως θέλων τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχήν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα πράϋνον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Ληστὴς κραυγάζω σοι, Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε· κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι. Ἥμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος· μετανοοῦντα δέξαι με τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει ἐνθέως μελῳδούντων: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς » ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα- » στήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα- » νῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ- » πων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ἰάτρευσάς μου Δέσποτα τὰς πληγὰς, πληγωθεὶς καὶ αἱμάξας τὰς χεῖράς σου· καὶ πρὸς ὁδοὺς βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθὸς κατεύθυνάς με Κύριε, πόδας ὀρυχθεὶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, οὓς πάλαι οἱ γενάρχαι βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Ὠρθώθη, ὀρθωθέντος σου ἐν σταυρῷ, ὁ πεσὼν πτῶμα μέγα Πρωτόπλαστος, ἡ δὲ ἰσχὺς ἅπασα ἐπτώθη τοῦ δυσμενοῦς, πᾶσα δὲ γῆ ἡγίασται, αἵματι καὶ ὕδατι ἐκ τῆς σῆς πλευρᾶς προχεομένῳ· διό σε Πανοικτίρμον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι τὰς στρέβλας τοῦ πονηροῦ διελύσατε ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς δεσμοῖς, οἷς περ ὑπεμείνατε καρτερῶς, τοῦτον συνεποδίσατε, καὶ καθυπετάξατε τοῖς ποσὶν, αἰσχύνης πεπλησμένον, καὶ γέλως τοῖς ὁρῶσι χάριτι Θείᾳ χρηματίσαντα.

Ἡ γῆ τῇ καταθέσει τῶν ἱερῶν τῶν Μαρτύρων λειψάνων ἡγίασται· καὶ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἰάσεις παντοδαπὰς, ταῦτα ἐνθέως κέκτηται, πάθη τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν ἀπαύστως ἰωμένην, καὶ λώβην τῶν Δαιμόνων ἐκκρουομένην, Θείῳ Πνεύματι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσαν τὰς ὠδῖνας τὰς μητρικὰς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, ἐν τῷ σὲ νῦν πάθει ἑκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος κάθυφίστασθαι, ἤλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχήν, ὀδύνης ἐπληρώθην· ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς » ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν » ἄχραντον Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὦ Θεία κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἑξήκοντα, ῥήσει τῆς Θείας γραφῆς, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με ἀεὶ Δαιμόνων κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἀγνὴ Ἀειπάρθενε.

Στάζουσα Θεῖον γλυκασμὸν, τῶν ἁπάντων γλυκασμὸν ἡ κυήσασα, ἰῷ τοῦ ὄφεως τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχήν μου γλύκανον, ἀλλοτριωθεῖσά με πικρᾶς ἁμαρτίας πάντοτε τῇ μεσιτείᾳ σου, Προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἥλιε δόξης Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν φωταγώγησον, ταῖς παρακλήσεσι τῆς σὲ τεκούσης ἀγνῆς Θεόπαιδος, τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν, σεπτῶν Ἀποστόλων σου, Ἱεραρχῶν, Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶν, καὶ Ὁσίων σου.

Φρίττω σου, μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν, καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε· διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ· Διὰ τῆς Τεκούσης σε, φεῖσαι καὶ σῶσόν με, ἐλεήμον, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος τὸν τίμιον σταυρόν σου προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης - Μουσείο Τυπολογίων Ιακώβατου

γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ τὸν σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε πίστει σωθέντα τὸν Λῃστήν. Οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίου τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον ταύτην, Λόγε, τῇ ἐγέρσει σου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ῥάβδῳ Μωϋσῆς σταυρὸν ἐξεικονίζει, τέμνει τὸν βυθὸν, λαὸν Ἰσραηλίτην διαβιβάζων· ἡμεῖς δὲ τοῦτον τυποῦντες, τοὺς νοητοὺς ἐχθροὺς τροπούμεθα.

Πάλαι Ἰακὼβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας, χεῖρας ἐναλλὰξ ἐφήπλου, σημαινούσας τὸν σὸν σταυρὸν, δι' οὗ πάντες ἐκ τῆς κατάρας, Χριστὲ Σωτὴρ, ἠλευθερώθημεν.

Μαρτυρικόν.

Πάθη τοῦ Χριστοῦ ζηλοῦντες Ἀθλοφόροι, βάσανα πικρὰ ὑπέγκατε γενναίως, καὶ ἀφθαρσίας στεφάνοις καταστεφθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε. Δόξα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, τῷ μόνῳ ἀθανάτῳ, δόξα τῷ Υἱῷ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, δόξα τῷ Πνεύματι ἅμα τῷ παναγίῳ, τῷ πᾶσαν κτίσιν ἁγιάζοντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παρθενικῆς ἀνέτειλε γαστρός σου, ὁ Δημιουργὸς ἡλίου καὶ σελήνης· ὃν καθορῶσα σταυρούμενον Θεοτόκε, πᾶσα ἡ κτίσις ἐκυμαίνετο.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. Δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τεθείκας τούτους, τὴν οἰκουμένην αὐγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας διασώζεις ἀστασίαστον· ἣν περ τιμίῳ Σωτὴρ ὠνησάμενός σου αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου ἠλευθέρωσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὤφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τίμιοι λίθοι διαυγεῖς, λαμπηδόνας τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτοντες, θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι, τῆς Τριάδος παραξᾶται, καὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια.

Κύριε, σὺ, τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ πάσης ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν κόσμῳ, ὡς εὐωδίαν ἀνέδειξας· πάντων γὰρ Πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν διώκων τῇ σῇ χάριτι. Οὗ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δοὺς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπιπτόντων, καὶ αἰτουμένων τούτου ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπογλυπτών Ιακωβάτων

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴδε μου τῆς συντετριμμένης καρδίας τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ, παναμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἀγνὴ ἐπαναστάσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε· ὅτι παρέχεις ἡμῖν δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐκήρυξαν τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος σωματικῶς κατεσκήνωσε τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὁδηγοὺς τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχὰς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν: Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὅμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμὼν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου, πανεύφημοι τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα: Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γὰρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαῤῥοῦντες, ἀεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὤφθητε λαμπροὶ, Χριστοῦ Αὐτόπται, διαπαντὸς πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθεΐας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν. Διό με, τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε φωτὶ τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς θησαυρὸν πλουτοποιὸν, πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὤφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν ἀποσοβοῦντες δαιμονικὴν, καὶ πάντας καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ. Πρὸς οὓς πάντες βοήσωμεν, Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην Παναμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον

παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωγροῦντες τοὺς λογικούς, τούτους προσηγάγετε ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα παθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέως τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν ὅμοιον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, προχέοντες ἰάματα, ὥσπερ νάματα, ὤφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν παναγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

"Χορός με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων."

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Γ'γραὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
» Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ
» Ἰσραηλίτης ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ᾄσωμεν. Τροπάρια.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδὴς, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ παριστάμενος, τὴν ἐμὴν ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας ἐκλυτρώσασθε, τὸν πολλαῖς ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ῥομφαίᾳ πληγέντας τοῦ πονηροῦ ἰάσασθε, βέλη πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι Θεῖοι, τοὺς ἐν πίστει ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται καθὸ Θεὸς, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας σαρκοφόρος, Μήτηρ ἁγνὴ, προέρχεται, σώζων εὐσπλαγχνίᾳ τοὺς ὑπαχθέντας κακίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοὶ Νικόλαε ὕμνον πρέπει μέλος. Ἰωσήφ.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς πίστει σοι κραυγάζομεν: Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύοντας, Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως τυχόντες, εὐφημῶμέν σε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς σπεύδοντας Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων πονηρᾶς ἐπαγωγῆς τοὺς ἐν αἰνέσει κράζοντας· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέτοκας τὸν Νομοδότην καὶ Θεὸν, ἄνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκέτευε Παναμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισ-
» μένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθεσι καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες τρισσοφαῆ Θεοῦ ἔλλαμψιν οἱ Μαθηταὶ, τῆς πολυθείας τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισαν.

Ἕλκη πονηρότατα τὰ τῆς καρδίας μου παύσατε, ὡς ἰατροὶ, θείᾳ χειρουργίᾳ, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, κυήσασα ὑπερφυῶς, ἁγνὴ Δέσποινα, τὸν Λυτρωτὴν πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἵνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν ἐπεγειρομένους πειρασμούς, δυσωποῦμέν σε.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι περιστατούμενον Ἅγιε, καὶ πειρασμοῖς πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι ἁμαρτιῶν, Ἁγνὴ αἰτησαι τὸν Ἀγαθὸν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χαλεπῶν περιστάσεων.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὡραιώθητε Ἔνδοξοι, θείαις ἀγλαΐαις καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτῖσι πυρσευόμενοι τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει κινδυνεύοντα συμφορῶν τοῦ βίου, καὶ δονούμενον.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες τῆς πολυθείας, ἵπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων μου τὴν ἄβυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὤφθης ὑπερέχουσα ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων· σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος· τῇ πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με χειραγώγησον.

Ὃ τοὺς τρεῖς λυτρωσάμενος Πάτερ νεανίας, τεθνᾶναι μέλλοντας, πάσης ῥῦσαί με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἄχραντε, οὐράνια ἐνδυνάμωσον τῇ ψυχῇ μου, καὶ κατεύθυνον πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τροπάρια.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλάτος ἰθύνατε, ὡς κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν, Θεόπται, πάσης ἐκλυτρώσασθε ἀτίμου πράξεως, δέομαι.

Ὡς πάθη μιμούμενοι τοῦ Σωτῆρος, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἐκ τῆς ψυχῆς μου διώξατε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα πάντων τὸν ἰώμενον τὰς νόσους, πάναγνε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δυνάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Ἱεράρχα, τηρεῖν τὰ προστάγματα Χριστοῦ τοῦ μόνου Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὐωδίας θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα καθικετεύων, Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρύτων ἀνάπλεως οὖσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ
» προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς μου συντρίψατε εἴδωλα, καὶ δείξατε Θεοῦ ναόν, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οἱ πέτρᾳ τῇ ἀῤῥαγεῖ δομηθέντες, ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι, Θεόπται, τὸν τὴν ἐμὴν ἐπὶ ψάμμον καρδίαν φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε· συῤῥέουσι γὰρ πειρασμῶν ποταμοὶ, καὶ δεινῶς με χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας ἐκλυτρώσασθέ με, φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ μισητὸν διὰ πλῆθος κακίας ἀποδειχθέντα, φιλίᾳ συνδήσατε τοῦ στέργοντος ἁμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος ἐλέους, τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥόδον, ὡς καθαρώτατον κρίνον, ὡς εὐώδες σε ὀσφράδιον Κόρη, ὁ Ποιητὴς ἐξ ὧ-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
Ακαδημαϊκή Βιβλιοθήκη Δρεσνιού - Μουσείο Τυπογραφίας Ιωαννίνων

ραίων κοιλάδων τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμενος, ᾤκησε τὴν μήτραν σου, καὶ σαρκωθεὶς, εὐωδίας τὸν κόσμον ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ὤφθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτήν· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιῆσαι οἰκήτορας, Νικόλαε, πάντας ἡμᾶς, τοὺς θερμόν σε προστάτην πλουτήσαντας.

Ῥᾳθύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ ἀπαραίτητον κρίσιν κατανοῶν, ἀγωνίᾳ συνέχομαι. Οἰκτείρησόν με ὁ Θεὸς, Νικολάου πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐξαίφνης ἐπερχομένης μοι, Μάκαρ, καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ πληθὺν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με ἐάσῃς, βοῶ, ἀπροστάτευτον, ἀλλ' οἰκτειρον ὡς συμπαθὴς, βοηθείας νῦν χεῖρα ὀρέγων μοι.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν Χερουβὶμ ἀνωτέρα, Παρθένε, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασα· ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοὴ ὡς Μητέρα δοξάζει τοῦ Κτίσαντος.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον, βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νύξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὁμίχλη ἁμαρτίας· φῶς τοῦ κόσμου σοφοὶ Ἀπόστολοι δειχθέντες, καταυγασθῆναι σπεύσατε τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Ἄλλο ξερέωμα δειχθέντες, διηγούμενοι Θεοῦ ἡμῶν τὴν δόξαν, ἀδοξίας παθῶν λυτρώσασθε τοὺς πίστει τῇ κραταιᾷ προστρέχοντας, Θεηγόροι, ὑμῶν σκέπῃ.

Πύρινοι ἄνθρακες ὀφθέντες, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πᾶσαν ὕλην ἡμῶν συμφλέξατε κακίας, καὶ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθε τοῦ ἀσβέστου εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὄρος κατάσκιον προβλέπει, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διὸ κατάνυξον ψυχήν μου, πεπωρωμένην, Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἔβλυσας ῥεῖθρα διδαγμάτων, τῶν αἱρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, καὶ Πιστῶν τὰς ψυχὰς πλουσίως καταρδεύων, ἱερουργὲ Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ἰσχυσας, σθένει τῆς Τριάδος δυναμούμενος, τὰ ξόανα τῆς πλάνης ἀφανίσαι· διὸ πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἴδωλα ἐμπαθῆ μείωσον, Πάτερ.

Μύρων ὁσίως προεδρεύων, μετὰ θάνατον πηγάζεις θεῖα μύρα, τὰ δυσώδη ἡμῶν, Νικόλαε παμμάκαρ, ἀποσοβῶν νοσήματα, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσα· ὃν δυσώπει Ἁγνὴ, τὰ πάθη θανατῶσαι τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Ἐκπλαγείς ποτε κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
» ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας
» τούτους ἰδών: Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
» τὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε: Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σαλευομένην πάθεσι τὴν ψυχήν μου στηρίξατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀῤῥαγεῖς θεμέλιοι, οἱ στῦλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν Πιστῶν προπύργια, οἱ σαγηνευταὶ τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὔδιοι λιμένες, οἱ ἀεὶ μελῳδοῦντες: Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μνημείῳ κείμενον σκοτεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐν κατωτάτῳ ἡδονῶν συμπτώσεως, ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἀναγαγεῖν σπλαγχνίσθητε, τὴν τοῦ Διδασκάλου εὐσπλαγχνίαν πλουτῆσαι σαφῶς ἀξιωθέντες, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀπόστολοι θεόπται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅτι φαιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὤφθης Πάναγνε, τὴν καλλοποιὸν τοῦ Πλαστουργοῦ εὐπρέπειαν ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας. Ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν ψυχήν μου, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἁγνὴ, εὐπρεπεστάτως λαμπρῦναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
» σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπα-
» τοῦντες, ἐκραύγαζον: Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
» ρίου τὸν Κύριον.

Δημοσία Βιβλιοθήκη

Τροπάρια.

Ἐλαμπρυσμένος, Θεόφρον ὦ Ἱεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι τῆς τρισηλίου Θεότητος, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Ὁ στρατηλάτας ῥυσάμενος τοῦ Θανάτου, ἐπιστασίᾳ φρικώδει σου, ἱερομύστα Νικόλαε, πάσης Θανατηφόρου βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Σαλευομένους Δαιμόνων ταῖς ἐπηρείαις, καὶ ἀδικούντων ἀνθρώπων, ταῖς προσευχαῖς σου ἡμᾶς στήριξον, ἀβλαβεῖς διασώζων, πρεσβείαις σου Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατε πλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφ-
» θη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Λεόντων ψυχοφθόρων, σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ πνεύματι ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῆς καρδίας νόμῳ τῷ θείῳ ὑποταξατε.

Ὡραῖον παρὰ πάντας υἱοὺς βροτῶν, τὸν ὀφθέντα ἐν κόσμῳ κηρύξαντες Λόγον Θεοῦ, πόδας ὡραιώθητε ἀγαθοὺς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, πάνσοφοι, εἰρήνην τε καὶ ζωήν· διό ταραττομένην πάθεσι τὴν ψυχήν μου, ὑμῶν πρεσβείαις, εἰρηνεύσατε.

Νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, τὴν ζωὴν ὁλικῶς ἀνεδύσασθε, διὰ παθῶν πάθος εἰκονίσαντες τὸ σεπτόν· διὸ θανατωθέντα με βέλει τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, ζωώσατε φαρμάκοις γνησίας μετανοίας, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὡς συμπαθὴς ἴασαι, καὶ λύτρωσαι τῶν ἀεὶ κολαφιζόντων Ἄχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, σωζόμενός σε ὅπως προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ-
» σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ὡς ῥύστης τῶν ἐν θλίψει σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με πάσης κακίας, Νικόλαε, τῶν ὁρωμένων, παμμάκαρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις νῦν χοροστασίαις, παναγιώτατε Πάτερ Νικόλαε, τὸν Ἀγαθὸν ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κρίσις ἐπὶ θύραις· πρόσεχε ψυχή μου, καὶ τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἀναβόησον. Ταῖς Νικολάου πρεσβείαις, Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων Ἀποστολικά.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Σάλπιγγες Χριστοῦ Ἀπόστολοι δειχθέντες, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις τῆς κακοπιστίας ἀνακειμένους ἠγείρατε, καὶ ἐνθέου ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Τυπογραφείον Βιβλιοπωλείον

Σπόρον μυστικὸν, τοῦ Λόγου Θεηγόροι, πάντων τῶν ἐθνῶν καρδίας τὰς ἀκάρπους, καρποφορούσας εἰργάσασθε, θείαν γνῶσιν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Μαρτυρικόν.

Πάσης ἑαυτοὺς γυμνώσαντες κακίας, μέσον τῶν δεινῶν ἐχώρησαν γενναίως, καὶ οὐρανόθεν ἱμάτιον σωτηρίου οἱ Ἀθληταὶ περιεβάλοντο. Δόξα.

Νέκρωσον, σεπτὴ Τριὰς ἡ Παναγία, πάθη τὰ δεινὰ ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας, ταῖς ἱκεσίαις τῶν θείων σου Ἀποστόλων, ἵνα δοξάζω σε σωζόμενος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ λαβὶς τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου. Χαῖρε Προφητῶν σφραγὶς, καὶ Ἀποστόλων τὸ περιήχημα, Ἄχραντε Θεοτόκε, δι' ἧς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος μέσον κατέκρινεν ἀνόμων, Ἰησοῦ μου, σταυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίσην τοῦ παντὸς κόσμου· καὶ ὁρῶσα τὸ τόλμημα, ἡ γῆ ἐσείετο ἅπασα, πάντων Ποιητὴν σε δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρας ἅπαντες λυτρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ τὰ θεῖα παθήματα.

Ἰάτρευσας Φιλάνθρωπε πληγὰς ἡμῶν, πληγεὶς τὰς χεῖρας· πρὸς ὁδοὺς δὲ βαίνειν, Κύριε, σωτηρίους κατεύθυνας πάντας, πόδας σου ὀρυχθεὶς ἐπὶ σταυροῦ, οὓς πάλαι ὁ πρωτόπλαστος ἐν Παραδείσῳ ἰδὼν, κατεκρύπτετο.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα. Χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαβίδ. Χαῖρε πύλη οὐράνιε. Χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε λυχνία. Χαῖρε Πανάχραντε. Χαῖρε ἡ στάμνος. Χαῖρε παλάτιον. Χαῖρε παναμωμε, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε λαβὶς. Χαῖρε θεία τράπεζα. Χαῖρε τοῦ κόσμου ἐλπίς.

Ἁμαρτιῶν μου τὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῶν, ὑπεράνω ὑψούμενα κεφαλῆς, ποντίζειν με κατεπείγουσι Δέσποινα· ἀλλ' ἔκτεινόν μοι χεῖρα, ὡς Πέτρῳ πρὶν βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα με σῶσον, ὁδήγησον μετανοίας, δέομαι, Μήτηρ Θεοῦ, ἄχραντε, πανύμνητε, ἐλπὶς τοῦ κόσμου παντός.

Ἐσκοτισμένος τοῖς πάθεσι τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, εἰς κρημνὸν ἀπογνώσεως σπεύδω ὁ ταλαίπωρος ἐμπεσεῖν· σύ με οἰκτειρον, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· λάμψον μοι φέγγος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἐφοδήγησον εἰς ὁδοὺς εὐθείας με, παρακαλῶ, προσκυνῶ καὶ δέομαι, μὴ ὑπερίδῃς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε σταυρῷ κρεμάμενον ἑκουσίως, κατανοοῦσά σου τὴν δυναστείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστὲ, καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι: Τέκνον, μή με λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε· δός μοι λόγον Υἱέ μου· μή με σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ, τὴν δούλην σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὑψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας. Δοξάζομέν σε, Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἡ Θεοτόκος, Οἴμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὅμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰ μὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Λακωνικής

Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κυφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐβόας. Οἴμοι! Τέκνον ἐμὸν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος οἰκονομία σου, δι' ἧς ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου οἰκτείρησον, δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεὸς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ ξύλον θάνατον ἤνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα πάλαι ἡ Ἀμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν Σταυρῷ, ὃν ὁρῶσα νεκρούμενον, δακρύων ἔῤῥει κρουνοὺς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευσθεὶς ὁ γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ πᾶσιν αἴτιος ὤφθη· σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου ζωὴν πηγάζεις ὡς Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην Χριστὲ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνὰς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς πέλει.

Ἀμήν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ » πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ » τοῖς ἅρμασι, προτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους δια» γράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ » ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παλάμας θείας Σταυρῷ Ἰησοῦ ἁπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας χειρὶ τῇ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων. Διὸ Πιστοὶ ᾄσωμεν τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδόξασται.

Λυμαντικὴ ἐν Ἐδὲμ γέγονε τοῦ ξύλου ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα· Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἅπασι ζωὴν ἐπήγασε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ. Διὸ αὐτῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Μαρτυρικά.

Ἠνδρίσαντο, Ἰησοῦ, τῶν Μαρτύρων πλήθη, Σταυρῷ τε καὶ τῷ πάθει σου, παθῶν κατεξανίστασθαι, καὶ ἐναντι τῶν ἐχθρῶν σὲ τὸν

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΟΘΗΚΗ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Απόστολου - Μουσείο Τυπικών Ιερατικών Κειμένων

Βασιλεύοντα ὁμολογεῖν τῆς κτίσεως, ὑπομένειν τε βασάνους, καὶ κινδύνους ἀπείρους· διὸ τῆς σῆς δόξης ἔτυχον ἅπαντες, τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ῥαντίσματι Θεουργῷ τοῦ σεπτοῦ σου αἵματος, οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, τὴν λύτρωσιν εὑράμενοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν ἀληθῶς ἐκένωσαν, ἀδίκως τυραννούμενοι, σπονδὰς προσφέρειν πᾶσι Δαίμοσι ψυχοφθόροις· ὅθεν σεπτὰ θύματα σοὶ προσηνέχθησαν, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἡ Ἀμέμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε: Τί τοῦτο Τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες πολλῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ, εὐσπλαγχνε καὶ μακρόθυμε, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἱρέσεως ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον ἀναλλοιώτως, ἔτεκες τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννῆτορ, τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ, παῤῥησίαν ἔχουσα πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι, Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον. Ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον τὸ ἀκατάληπτον κατανοεῖν ὄντως ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσεσι δικταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρα-
» λαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
» τὸν Ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκ-
» κλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε ξύλον Σταυροῦ, εἰς
» κράτος καὶ στερέωμα. Τροπάρια.

Μέλανα κόσμον μετημφιάσθη, ὁρῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Ἁπλώσας χεῖρας Μωσῆς, ἐτύπου Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως, ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα τῶν Δαιμόνων ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτὸς ἁπάσης διαμένοντες.

Μαρτυρικά.

Παθῶν κρατοῦντες οἱ Ἀθλοφόροι, πάθη εἰκόνιζον, πολυτρόποις πάθεσιν ὁμιλοῦντες, τοῦ ἑκουσίως παθόντος, καὶ τὰ πάθη θανατώσαντος, καὶ τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἀνατείλαντος.

Ἀνεπιστρόφως τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν βαδίζοντες, τὰ προσκόμματα τῆς πλάνης ἐκ μέσου οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι ἐποίησαν, καὶ κατήντησαν πρὸς καταπαύσεις θείας εὐφραινόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ μέσον ἀνόμων, τὸν μόνον νόμου ζωῆς ἐκτιθέμενον; Ἡ Θεοτόκος θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλὰς καὶ τύπους ἐξαλείφουσα τῆς ἁμαρτίας, μόνη Θεογεννῆτορ παναμωμε.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα θεηγορίας, μόνη εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει τέλειον, οὐ διαιρούμενον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Τροπάρια.

Τῷ Σταυρῷ σου Παράδεισος Σῶτερ ἀνεῴχθη, καὶ ὁ κατάκριτος εἰσῳκίσθη πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ὡσεὶ κέδρον εὐσέβειαν, πίστιν ὡς κυπάρισσον, τὴν ἀγάπην τε ὡσεὶ πεύκην περιφέροντες, τὸν Σταυρὸν τὸν θεῖον προσκυνήσωμεν.

Νεκρωθέντας ἐζώωσας, Σῶτερ, τοὺς ἀνθρώπους, νεκρὸς γενόμενος, καὶ τὸν ὄφιν ἀπενέκρωσας, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐπεισάξαντα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
Μουσείο Υπαίθριων Τοιχογραφιών

Μαρτυρικά.

Τῶν παθῶν χρηματίσαντες σύμμορφοι οἱ Θεῖοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, κοινωνοὶ καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς ἐπουρανίου ἐχρημάτισαν.

Ὡραιώθητε Μάρτυρες, Λόγῳ τῷ ὡραίῳ εὐαρεστήσαντες· ἐλαμπρύνθητε, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἀγαπήσαντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκύησας τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ, Κόρη παναμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, καὶ τὴν ἡμετέραν μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων κατεξουσιάζοντα Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε, δοξάζομεν.

Θεὸν ἐκ σοῦ τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν, διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Νῦν τὴν ὀφρὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε τῆς εἰκόνος, Κόρη, τὴν προσκύνησιν σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας καταφαίδρυνον, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὦ τρισμακαρίζον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
» στὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέ-
» πτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
» σθεὶς Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ πα-
» ρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Καταστολὴν ἀφθαρσίας τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς ἐνδύσαι ἐφιέμενος, ἀπεκδύθης καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστὲ, τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτο σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Αἷμα πλευρᾶς ἀποστάξαν σωτηριώδους, σαφῶς τὸν κόσμον ἀπεκάθηρεν· ἐπιβώμιά τε αἵματα καταπαῦσαν, τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ τῆς βρώσεως ἀνέπλασε, καὶ ἐπήγασεν ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Μαρτυρικά.

Ἐλαμπρυσμένοι τῷ κάλλει πολυειδῶν αἱμισμῶν, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι, Θείῳ αἵματί σου σημειωθέντες, τὴν κωλύουσαν τοπρὶν διήλθοσαν ῥομφαίαν σαφῶς, καὶ ἐσκήνωσαν γεγηθότες εἰς Παράδεισον.

Ὡς θαυμαστὸς σὺ ὑπάρχεις ἐν τοῖς Ἁγίοις Χριστὲ, τοῖς πίστει σε ποθήσασι! διὰ σοῦ γὰρ πλουτισθέντες τὰ θεῖα, ἰαμάτων ποταμοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναβλύζουσι, καὶ ξηραίνουσι διεκχύσεις τῶν παθῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσηκότας, Παρθένε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμᾶς ἰάτρευσας, κυήσασα τὸν Σωτῆρα, Ἰατρόν τε τῶν ὅλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ τραυματισθέντα Ἄχραντε, τὸν παρέχοντα ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειράνδρως, Παρθένε, τὸν ἀπεριόριστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ὡραιώθης, Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Ἀληθῶς Θεοτόκον πάντες ἐπιγνόντες σε πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς, αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ ἐγκαυχώμενοι, σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ, Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
» Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
» σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν
» τριήμερος ἐκδὺς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστα-
» σιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
» Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ Ἐγέρσει
» τὸν κόσμον φωτίσαντος. Τροπάρια.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ Κρανίου, μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου ἐκβλαστή-

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Απόσπασμα Κεντρικής Βιβλιοθήκης Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

σασαν ξύλῳ πληγὴν ἰάσατο· ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀνόμων, μόνος δίκαιος, λῃστῶν κρεμάμενος, ἑαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα εἰς χάος ἀπέῤῥιψε.

Τὸ τόξον Χριστὲ ἐκτείνας τοῦ Θείου καὶ πανσέπτου Σταυροῦ, ἔῤῥιψας κατὰ τοῦ παλαμναίου τοὺς ἥλους σου τῶν χειρῶν, καὶ ἐγκατέπηξας αὐτοῦ εἰς τὴν ὀργίλον καὶ παμβέβηλον καρδίαν Δέσποτα, καὶ τελείως αὐτὸν ἐθανάτωσας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοὺς θανέντας Οἰκτίρμον ἐζώωσας. Μαρτυρικά.

Αἱμάτων ῥεύσαντα ῥεῖθρα σωμάτων ἐξ ἁγίων Ἀθλητῶν, ἔσβεσαν τῆς εἰδωλομανίας πυρὰν ἐν Πνεύματι, καὶ Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς αὐλακας ἤρδευσαν, καὶ ἄσταχυν βλασάνειν ἔπεισαν σωτηρίου ἐλπίδος καὶ πίστεως, δι' ὧν ἐκτρέφεται πᾶσα ψυχὴ Θείᾳ χάριτι.

Ὑφῆπτον τὸ πῦρ πλειόνως τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου εὐσεβῶς οἱ Ἀθλοφόροι, ὁπηνίκα ἐνύλῳ πυρὶ φλογίζεσθαι, πονηροτάτων δικαστῶν ψήφῳ, ἐδίδοντο, καὶ ἄφλεκτοι διεφυλάττοντο, ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι Πνεύματος, τοῦ σεφανώσαντος τούτους, νομίμως ἀθλήσαντας. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία τὴν σὴν διῆλθε καρδίαν, καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἄχραντε Κόρη, ἡπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγχῃ θείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, τὸν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἴλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνά-
» γαγε, δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Παναμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, Παναμώμητε.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Θεὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ ἐπέγνωμεν Θεονύμφευτε· ὃν ἐξιλέωσαι νῦν ἡμῖν, ὡς ἰσχύσα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Ἔγνωον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
» δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας
» οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ
» βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύ-
» ματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνη-
» τος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅτε ἐφήπλωσαι ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ καθάπερ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀπέσταξας μυστικὸν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε Θεὸν καὶ Κτίστην ἑκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταύρωσιν ἤνεγκας Χριστέ μου Ἰησοῦ τὴν ἐπονείδιστον, παύων τὰ βροτῶν πάντα ὀνείδη καὶ στεναγμόν· χολῆς ἐγεύσω, πικρίαν ἅπασαν ἐξαίρων κακίας· ἐπλήγης, ἡμῶν πληγὰς Οἰκτίρμον ψυχικὰς ἰώμενος, καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Μαρτυρικά.

Πόνοις τὴν ἄπονον γενναῖοι Ἀθληταὶ ζωὴν ἐκτήσασθε· ὅθεν τοὺς ἡμῶν πόνους κουφίζετε παντελῶς, χάριν λαβόντες ἐξ ὕψους ἔνδοξοι, ἰᾶσθαι τὰ πάθη, καὶ πνεύματα ἀποδιώκειν, καὶ Πιστῶν προΐσασθαι, καὶ σώζειν τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστητε Μάρτυρες πρὸ βήματος, Χριστὸν ἀνακηρύττοντες, σάρκα δὲ ἡμᾶς ἀναλαβόντα δίχα φθορᾶς· καὶ μιμηταὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ δεικνύμενοι, ἄντως πρὸς κάκωσιν, καὶ πᾶσαν ἄλλην βάσανον ἠνέγκατε, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Σταυροθεοτοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι, ὁρῶσα σὲ Υἱὲ ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι ψυχὴν, λόγχῃ τρωθέντος σου τὴν πλευράν· ἡ Θεοτόκος ἐβόα κλαίουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνη Δέσποινα. Ἣν ἐπαξίως πάντες μακαρίζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται Δαβὶδ τοῦ Θείου ἡ Θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦντες Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς τοῦ Θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρούμενοι Πάναγνε, τῷ Θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς καταράς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυρίαν σὲ Δέσποιναν, καὶ Θεοτόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ σοῦ γὰρ ὁ Πλάστης τὴν σωτηρίαν τῇ φύσει πάσῃ σαφῶς ἐβράβευσε, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζομεν: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, » Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὸν » συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό- » σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶ- » σι ζωὴν παρέχον Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εὐλογεῖται ξύλον, δι' οὗ πᾶσα ᾐφάνισται ἡ ἐν Ἐδὲμ δολία ἀρὰ φυεῖσα, βρώσει πονηρᾷ τοῦ ξύλου· καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεράγαθος, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθελουσίως αἱρετισάμενος δι' εὐσπλαγχνίαν.

Ἱερῶς ἐδήλου, ἐναλλαξ ὁ ἀοίδιμος ἐπευλογῶν ἐγγόνους ποτὲ, τὸν τύπον τοῦ ἡγιασμένου ξύλου, δι' οὗ εὐλογία πᾶσι δεδώρηται, τοῖς κατηραμένοις κακίστη τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ ὀλισθήσασι κακῶν εἰς βάθη.

Ἀνορθοῦται ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον Δέσποτα, σοῦ ὀρθωθέντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ ξίφος πίπτει πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ τὰ διεστῶτα ἕνωσιν δέχεται, καὶ ὑπερυψοῦται τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς δυναστείας σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Μακαρίαν δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀδιάῤῥευστον, καὶ φωταυγῆ σκηνώματα νῦν κληροῦσθε, Θεῖοι Ἀθληταὶ Κυρίου, καὶ ταῖς οὐρανίαις σκηνοῦσθε Τάξεσι, καὶ τῶν ἀοιδίμων ἐλπίδων ὑμῶν τὸ πέρας νῦν κατειλήφατε ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἡ ὑμῶν ἀνδρία ὑπὲρ Ἥλιον ἔλαμψε, φωτοειδεῖς Χριστοῦ Ἀθληταὶ, καὶ πᾶσαν τοῦ Διαβόλου πλάνην Θεϊκῇ δυνάμει ἐναπημαύρωσε, καὶ Πιστῶν καρδίας εὐσεβοφρόνως ἐφωταγώγησεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν νεφέλην, καὶ σκηνὴν ἁγιάσματος, Θρόνον Θεοῦ καὶ πύλην, φωτὸς λυχνίαν, καὶ ἀνατολὴν τοῦ Λόγου, οἱ Πιστοί σε πάντες κατονομάζομεν, πάναγνε Παρθένε, τοῦ πάντα τεκτηναμένου Μήτηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς » ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέν- » τας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυ- » τρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς » ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῶς καθομολογοῦντας ἐκ ψυχῆς, καὶ βοῶντας: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, Πατρικῷ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, Θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διό σε Θεοτόκον ὀρθοδόξως φρονοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερώτερα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Νενεκρωμένην, Πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κατεφθαρμένην ἰοβόλοις δήγμασι, Θεὸν τὸν δυνάμενον ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου τῷ γένει προσ- » γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα- » τήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ » παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ

» τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνά-
» μεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ἱερωτάτως σε ὑψοῦντες Οἰκτίρμον, προσκυνοῦμέν σου λόγχην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσὶν ἁγίους ἥλους Δέσποτα, δι' ὧν εὕρομεν τελείαν ἄφεσιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ διαγωγῆς ἠξιώθημεν.

Ὦ πῶς ἀδίκως κατεκρίθης παγῆναι δικαιότατε, μόνε πάντων Βασιλεῦ, ἐν ξύλῳ ξαυρούμενος, τοῦ δικαιῶσαι πάντας ἐκζητῶν, τοὺς πίστει τὰ παθήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου, δοξάζοντας ἀπαύστως, καὶ σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικά.

Σῶμα προδόντες ταῖς βασάνοις, προθύμως οἱ πανεύφημοι ἤνεγκαν τοὺς αἰκισμοὺς, τὸν βίαιον θάνατον, τὰς ἐκτομὰς μελῶν, τοὺς σπαραγμοὺς, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενοι· διὸ στεφανηφόροι ἐν οὐρανοῖς πολιτεύονται.

Ἡ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων γλυκύτης, ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, πάντων ἡμῶν τὰς εὐχὰς ὡς εὔσπλαγχνος πλήρωσον, ἁμαρτημάτων λύσιν πολλῶν παρέχων ἀπολύτρωσιν, τὴν τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν, Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων, ὁ δι' ἡμᾶς ὀφθεὶς ἄνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωτοειδὴς παστὰς ὡράθης, Παρθένε, τοῦ οἰκήσαντός σου τὴν ἄφθορον νηδὺν, καὶ πάθος μακάριον καθυπομείναντος ἑθελοντὶ, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν παρασχόντος δι' ἄφατον ἔλεος. Ὃν πίστει προσκυνοῦντες, σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἱρμός.

» Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
» διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, κεχαριτωμένη, ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Ῥιφθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν πάλιν δραμεῖν ἠξίωσας πατρίδα· διό σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ῥᾳδίως Θεοτόκε διαπερᾶν τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος τὸν τίμιον Σταυρόν σου προετύπου, Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου φιλάνθρωπε.

Ὃ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτὲ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθαναάτωσε βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν. Οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ πάθει σου λύσας τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ, ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφὶμ, ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους, ὅτι σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις, ἐνεργεῖτε γὰρ τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς, βλέπουσα σταυρούμενον Χριστὸν, ὃν ἔτεκε.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου,

Δημοσία Βιβλιοθήκη

καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἐ"τεινας Χριστὲ παλάμας ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πονηρὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας παρεδειγμάτισας, σώσας τῆς τούτων βλάβης τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Λόγχῃ κεντηθεὶς, κρεμάμενος ἐν ξύλῳ, ἔβλυσας ἡμῖν κρουνοὺς ἀθανασίας, θανατωθεῖσιν ἀφρόνως τῇ παραβάσει· ὅθεν ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦμέν σε.

Νεκρώσιμον.

Ξένοι τῶν τῆς γῆς δεικνύμενοι ἡδέων, ξέναις ἑαυτοὺς ἐξέδωκαν βασάνοις οἱ Ἀθληταὶ, τραυματίσαντες τὸν Βελίαρ, τοῖς ἑαυτῶν ἁγίοις τραύμασι. Δόξα.

Μίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεύματος, καὶ Λόγου, ἄναρχον ἀρχὴν Πιστοὶ δοξολογοῦντες, δεῦτε προσπέσωμεν, λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ αἰτοῦντες, ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, Ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνὰς ἡ ἀμίαντος καὶ παρθένος λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Δ.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Προσόμοια Κατανυκτικά.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὡμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενά, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψῃς με εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παράσχου ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, ὅπως ἐνέγκω σοι ἐναρέτων πράξεων καρπὸν καλὸν, καὶ ἀξιωθήσωμαι τῆς Βασιλείας σου.

Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην ἐμὲ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα τὴν σὴν ἀγαθότητα, καθ' ἑκάστην Φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστὲ, μηδὲ παιδεύσῃς, τῇ σῇ δικαίᾳ ὀργῇ· ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οὐδεὶς σοι ἕτερος, ὁμολογῶ· οἴκτειρον καὶ σῶσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Ὅταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντὸς, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστώτων φόβῳ σοι τῶν ἁγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῇ σοι ἡ φύσις ἅπασα κριθησομένη ἡ τῶν ἀνθρώπων Χριστὲ, τότε δεήσεσι τῆς Μητρός σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν ῥῦσαι τῶν κολάσεων τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὃν ἱκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέῳκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ., Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Φωστῆρες νοεροὶ ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Διὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα! Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου· Ἐλεήμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἕτερα, μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, πάντων τῶν Ἁγίων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειλητῶν στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Νεκρώσιμα. Ὅμοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ Δικαίων, συναρίθμησον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων ἐν τόποις ἑορταζόντων, καὶ ἐν τρυφῇ ἀληκτῳ τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθὸς, τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κανὼν πάντων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:

Τῆς Ὀκτωήχου τῆς νέας θεῖον τέλος.

Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν » λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν » ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Τροπάρια.

Τίμιοι μαργαρῖται ὤφθητε, τὸν στέφανον φαιδρύνοντες τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ἤστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ Πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Ὅταν κρίσιν δικαίαν ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι Δικαιότατε, ἀκατακρίτους, Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν γυναικῶν χορός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω Παρθένε ἐναθλήσας, αὐτῷ προσενήνεκται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς:

« Θνήσκουσι Πιστοῖς, ὄγδοον πλέκω μέλος. »

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος μιμησάμενοι τὸ σεπτὸν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ὑπερβαίνων, Χριστὲ Σωτὴρ, τῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς

προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ἧς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν κεκτημένοι διαγωγήν, μεταδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, παναμωμε Κόρη, καὶ τὸν Ἅδην θείᾳ δυνάμει καταργήσαντα.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας Λόγε τοὺς οὐρανοὺς τῷ λό-
» γῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν
» καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα τῶν
» ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τὰς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταὶ, στερρότάτῃ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτῃ Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασι.

Ἀνανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς τὸν παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τὸ ἀναπλάσαντος κόσμον θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Ἣ τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς δεδομένη χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε. Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἁγίοις σύνταξον ὁ Θεὸς τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας ποίησον, δι' ἄφατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὁ μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατῴκησεν ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ῥείθροις αἱμάτων τε τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι συμβασιλεύετε.

Ὁ νεκρὸς ἑκουσίως κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀναλούμενος, Σῶτερ, εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου τούτους αὐλίζεσθαι.

Ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλάνθρωπος, σῶζει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομῆτορ ἄχραντε, μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
» καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπελθόντες τὸ στάδιον τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἀθληταὶ θεομακάριστοι, τὴν ὑλώδη πλάνην καταφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας· τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης τῆς σῆς ποίησον.

Ἡ τοῦ θείου ἐπίπνοια Πνεύματος, Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα. Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, οὓς περ μετέστησας, Ὑπεράγαθε, οἰκέτας σε, ἐν σκηναῖς Ἁγίων, δυσωπούμενος. Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἄνευθεν, τέτοκας, ἀναπλάττοντα, Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἵνα τὴν σὴν, Δέσποτα, δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδότιδος ἐν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἅπασαν βασάνων ἰδέαν φέρειν ὑπήνεγκαν οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελῳδοῦντες: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Πολλαὶ μοναὶ παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτας οὖν, Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταξάντας, εὐσεβῶς σοι βοῶντας: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἴσος ἡμῖν ἄνθρωπος ὤφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδούς· ἧς τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων καὶ φωτὸς μετουσίαν δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν Πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προσάγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἔνεγκον πληγὰς τῆς σαρκὸς οἱ Θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν ἀεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς Δαίμονας.

Ἅγιοι Θεοῦ Ἱεράρχαι, ἱκετεύσατε μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστὸν, ἁμαρτημάτων δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν Ὅσιαι, Φιλάνθρωπε, τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν κατηξιώθησαν, Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἐλὼν τῷ Θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς Θανέντας ἐλπίδι ζωῆς πιστοὺς σου δούλους ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας, Ἁγνή, προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοῦ πάντας δικαιώσαντα σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἁγίων, ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορτάζοντος, τοὺς μεταθεμένους πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν, οἰκτείρας καταξίωσον, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Αἰκαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παῤῥησίᾳ τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ παριστᾶναι εὐδόκησον, Εὔσπλαγχνε.

Ἵλασμὸς ἡμῖν ὤφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μώλωπί σου τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας· αὐτὸς οὖν, Οἰκτίρμον ὡς ἀγαθὸς, τοὺς μεταστάντας ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατάταξον. Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς, Ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς Θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἰχῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες πονηρῶν Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὅ τῶν Ὁσίων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν ὁ Θεῖος κατάλογος, στερῥῶς ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις ἀπολαύσεις ἐκληρώσαντο.

Νεκρώσαντες Ἀσκηταὶ τὴν σάρκα, ζωῆς ἐτύχετε· ποιμάναντες δὲ καλῶς Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης μετὰ τέλος ἠξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωὴ, καὶ τῶν Θανόντων ἀνάπαυσις ὑπάρχων, τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις τοῦ θεράποντός σου, σκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ Πατρὸς, Ἁγνὴ, τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς ἀΰλοις αὐγαῖς αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε τῆς πολυθείας, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου, Σωτὴρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχὰς τρωθέντες οἱ Ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι ἀϊδίου δόξης, καὶ γλυκείας σου μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς Θανάτου Σῶτερ διέῤῥηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ δεσμώτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος· ἧς τοὺς μεταστάντας, Εὐεργέτα, καταξίωσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν τῶν ἐν τῷ Ἅδῃ τοὺς δούλους σου ἐλευθέρωσον Σωτήρ· ὡς μόνος γὰρ εὔσπλαγχνος, ἀφείλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου τῶν πιστῶς Θεολογούντων σε. Θεοτοκίον.

Ὅ φύσει Δημιουργὸς δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σου· ὁ πλήρης καθὸ Θεὸς κενοῦται Παναμώμε· ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας θνήσκει Θάνατον.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι εἰκόνι χρυ-
» σῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ κα-
» μίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελ-
» πον λέγοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ἡμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἐγκλημάτων φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας Μάρτυρες σώσατε: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄμβρῳ τῶν ἱερῶν αἱμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φλογὶ Ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δὶ ἐγκρατείας νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ Θάνατον· Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ καταλογος Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ, κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστὲ ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὔσπλαγχνε μόνε Σωτὴρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὅλη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον· αὐτὸν ἐνδυσώπει, καθάραι πταισμάτων με καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρᾷ πίστει προστρέχοντα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δὶ ἀγάπης αὐτῷ ἑνούμενος, καὶ μέλπων: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι τὴν φαιδρότητα τῆς Θείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, βοῶσιν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλῆσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέσησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν παναμωμον κατῴκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὴν βλυστάνων τοῖς βοῶσιν: Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατῶντες, ἐχόρευον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου » τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδώλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος Θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ Ἱερεῖς σου Χριστὲ δικαιοσύνην ἐνδεδυμένοι ὁσίως, τοῖς ἀπ' αἰῶνος νῦν συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὁρῶντες τὸ Θεῖον τρανώτερον.

Ἱερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σε, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου Λόγε τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρῖτα, ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς με τὰ σκοτεινότατα νέφη τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ » λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων εἰκόνι » τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες ἀνεβόων: Τὸν » Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους οἱ Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βοῶντές σοι ἀπαύστως: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας ἀνέστησας ζωαρχικῇ παλάμῃ, καὶ παρέσχες τοῖς δούλοις σου, τοῖς πίστει προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν Οἰκτίρμον.

Ὡς πηγὴ ζωῆς τῆς ἀϊδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάῤῥους, τοὺς δούλους σου, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις γεννήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς πίστει ὑμνῳδούς σε τὸν τόκον, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα καὶ » Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν » διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέραν » τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο- » γίαις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἔστησαν οἱ Μάρτυρες πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΡΙΠΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Εκκλησιαστική Βιβλιοθήκη Λιμουσίου - Μουσείο Τυπάλδου Ιακωβάτων

Ὦφθητε ὡς οἴακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁλκάδα πᾶσαν εὐσεβῶς ἰθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο, ὡς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στῖφος ἱκετεύσε τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος Δικαίων, Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλάνθρωπε, δυσωπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι. **Νεκρώσιμον.**

Ἧς κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας τοῦ ματαίου βίου, μετασχεῖν καταξίωσον, Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου. **Θεοτοκίον.**

Φέρουσα τὸ πλήρωμα τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν, Πανάμωμε, τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν ἄ-
» χραντον Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἔχοντες, Μάρτυρες, Χριστοῦ τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε τὸ τῶν Τυράννων ἄθεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν σαφῶς ἠξιώθητε, καταλαμπόμενοι τῆς Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται Ἅδης ὁ πικρός, καταλύσαντος αὐτόν σου φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀγαθός, τοὺς μεταχωρήσαντας πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Ὅλος εἶ Σῶτερ γλυκασμός, ὅλος εἶ ἐπιθυμία, καὶ ἔφεσις ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον· τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ τῆς σῆς ὡραιότητος τρυφᾶν εὐδόκησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον πάσης τῆς κτίσεως· ὃν ἐν φύσεσι δισσαῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀλληλουΐα ψαλλομένου, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον Βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι, πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς Τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ κόλασις· βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρὸς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες: Δέσποτα Χριστὲ, οὓς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐγὼ, Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προσρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας ἐλευθερίαν, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου αἱματώσας, Δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ αἵματι. Διό σε πίστει καθικετεύομεν: Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας πρὸς σὲ τὸν Εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς, προσφορὰν προσενήνοχας τῷ Πατρὶ, τὸν ἄνθρωπον τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος. Τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος ἐν τῇ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ
Δημόσιο Κατάστημα Βυζαντινού Δικαίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατών

τῶν ζώντων χώρα κατάταξον, ἔνθα οἱ χειμάρροι τῆς τρυφῆς προχέονται· ἔνθα πηγαὶ τῆς ἀϊδιότητος ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀῤῥήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον μετοικίζεις τοὺς δούλους σου. Οὓς προσελάβου τοίνυν, κατάταξον ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνὴ τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς ἀνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύμμορφος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι. Ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου καὶ τῆς ὡραιότητος ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἱκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάληκτος εὐφραινομένων, καὶ εὐφημούντων σε· ἔνθα λαμπρότητες αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς στερῤῥῶς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν ἁγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας τὰς τῶν Δαιμόνων, Θείᾳ χάριτι.

Ὅσιοι Χριστοῦ, καὶ Θεῖοι Ἱεράρχαι, στίφος Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας. Οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεὸς ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, Θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε. Δόξα.

Πάτερ, καὶ Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πάντων τῶν καλῶν τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φωτισμὸν, καὶ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλ. Δ'. Ἤχου.

Ἦχων σφραγὶς Τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων,
Ὡς ἐν σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.
Ἀνευρύνεις σὺ τοὺς κρότους τῶν ᾀσμάτων,
Ἦχων κορωνὶς ὡς ὑπάρχων καὶ τέλος.
Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγοις τε, καὶ φωνῶν στάσει,
Ἄκρον σε φωνῆς θίς σε καλῶ, καὶ τέλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ μὲν Ἑωθινὰ ποίημα Λέοντος Βασιλέως· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταις, ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἑώρακας ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων ἐν τῷ Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Ἦχος Α'.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη, Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης, ὁ μὲν γὰρ χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ, ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγὸν τῆς ζωῆς κηρύττων, καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, Γυναιξὶ καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Ἦχος Β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ Γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεανίας καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, Ἠγέρθη, γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτὸν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιστορικό Βιβλιοφυλάκιο Δημοσίου
Μουσείο Γουδελή, Σακκαράτων

σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχάς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἦχος Γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν, Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπισάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσι, Μυροφόροις κλινούσαις εἰς γῆν ἔψιν· τοῦ Οὐρανοῦ δεσπίζοντος ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης οὖν Ζωοδότα, διὰ τῆς Κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι: Φιλάνθρωπε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἦχος Δ'.

Ὄρθρος ἦν βαθὺς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες· Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν, ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Ἤζησὲ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν, τῷ Κλεόπᾳ καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράξωμεν, ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Γέγνωσο τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὢν ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ τοῦ γενέσθαι, καὶ κατελθεῖν μέχρις Ἅδου, θέλων με τοῦ σωθῆναι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Ἦχος πλ. Α'.

Ὢ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς; διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· οἳ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ϛ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ, εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέσχες, βάπτισμα μετανοίας· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων, σάρκα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σοῦ Παναγία Παρθένε· καὶ γὰρ φθαρεῖσάν μου ὅλην τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, Παρθένον ὡς πρὸ τόκου καταλιπών, με-

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ανδρέας Κάλβος
Μουσείο Τυπογραφικών Κειμένων

τὰ τόκον. Ὅθεν πιστῶς σε πάντες ἀνευφημοῦμεν, κράζοντες: Χαῖρε Δέσποινα κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ϛ'.

Ἦχος πλ. Β'.

Ἦ ὄντως εἰρήνη σύ, Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς μετὰ τὴν ἔγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστττούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα δι' ἐμὲ κατειργάσω, Χριστέ μου Πολυέλεε· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ Θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ Θανάτου. Δόξα Χριστὲ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Ἦχος Βαρύς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ. Ποῦ τέθειται, ζητεῖς, ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα: Κύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτὸν τὸν Σωτῆρα, ἤκουσε: Μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς Ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει. Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν πίστει σε προσκυνούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Ἦχος πλ. Δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ· ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγελία ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα τῶν Θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν: Κύριος καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἅπασαν θλῖψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα· καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὑμνεῖς. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Ἦχος πλ. Α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σύσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν Θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνά-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

στασιν· ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὔσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἳ Χριστοῦ τῇ προσάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον φανείς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσῖτιν πρὸς τοῦτον· κληρος γὰρ σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Ἦχος πλ. Β'.

Μετὰ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταὶ, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ· οὗ μετασχόντων τότε σὺ τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐντρυφῆσαι, φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ: Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων προβάλλεται Ποιμενάρχην. Ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἑπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην: Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ὦ φοβερὸν μυστήριον! ὢ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνῶς ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἧς ταῖς πρεσβείαις, ἅπαντας λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Ἦχος πλ. Δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτὴρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες: Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ.

Ψαλλόμενοι ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις, ὅτε ἐστιν Ἀλληλούϊα.

ΗΧΟΣ Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Β'.

Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Γ'.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συνάναρχον, Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ πράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Δ'.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ Ἀνθρωποι τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ παναγιόν σου Πνεῦμα, χερυβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριὰς ἄναρχε, σώμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΡΑΔΙΝΕΣ
Μουσείο Τυπάλδου-Λακωβάτων

Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ Θεός, βοῶντας: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν, αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξισταμένα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφὶμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ τὸ ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

ΗΧΟΣ Α'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄϊδιον ἐξαπόστειλον Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Διεγειρόν με Κύριε, πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου Ἅγιε, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προσασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Κεντρική Βιβλιοθήκη Δήξουριου - Μουσείο Παιδικής Λογοτεχνίας

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ νῦν τὰ Ἑξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺ μὴ προστάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων: Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὅπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὀρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σὲ εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ βλέπουσα τὸν σὸν Υἱὸν, ἐπὶ ξύλου ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα: Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ δωδεκὰς ἡ ἁγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάῳ, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, πανύμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρύων βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας: Ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου κευθμώνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Αὐτόμελον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα: Οἴμοι! γλυκύτατον τέκνον, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Αὐτόμελον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου, καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΠΡΟΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξι αρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται. Αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπογραφίας

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Β'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ Θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες, δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν Θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἅδης, καὶ ὁ Θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες, δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ μόνον πολυέλεον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν Θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ, Ἀλληλουΐα, ἐν οἱῳδήποτε Ἤχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Γ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γα-

Δημοσία Βιβλιοθήκη

βριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοὶ Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σὲ ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σὲ ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Δ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε: Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐπορούντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες. Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε παναμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐπορούντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτούμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε παναμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλατον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ καταπραΰνον τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρά. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδου Κακουργιών

γόζοντά σοι ἐκτενῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος σε ἀεὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνέδειξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνέδειξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Β'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος.

Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν: Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην πραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν. Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός. Ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἁγία Δέσποινα ἀγνὴ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἁπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Μεγάλων χαρισμάτων, ἀγνὴ Παρθένε Θεομῆτορ, σὺ ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ. Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός. Ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε.

κατέβη γὰρ, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἡ κεχαριτωμένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἄνευ ἀνδρός. Ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΒΑΡΥΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης Θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Εἰρήνευσον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι: Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ Θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου, Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ Θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως Θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα Παρθένος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Χαῖρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Δ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. Χαῖρε, ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον. Χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Χαῖρε, ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν Πιστοί. Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρί σου

χωρήσασα. Χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, θλιβομένων ἀντίληψις. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωΐ,

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιξουρίου - Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ τὴν Φαραωνίτιδα πανστρα-
» τιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ,
» τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Τροπάρια.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ μακράθυμε, τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου θεράπευσον τραύματα Ἰησοῦ. καὶ γλύκανον
τὴν καρδίαν μου Πολυέλεε, δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα
μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετα-
νοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ
προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ
μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χει-
ρὸς τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον τὸν ἱ-
κέτην του δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σω-
τήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστὲ, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου συγχώρησον πταίσματα, Ἰησοῦ καὶ ποίησον
τὴν καρδίαν μου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Πνεύματος καὶ
σαυτοῦ δοχεῖον, ἵνα σε δοξάσω ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεὸν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀ-
χρείων οἰκετῶν Πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς
πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν Ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι,
δόξης ἀϊδίου ἀπολαύσαντες. Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς
» ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Εἰσάκουσον, φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου,
βοῶντος ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς κα-
ταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυ-
κύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν
δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετα-
νοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης με Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ
γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἐ-
δαπάνησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρί-
ψῃς, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι, Δέσποτα Ἰησοῦ γλυκύτα-
τε. καὶ διάσωσον. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με
τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων,
Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς
ἀῒδίου με.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου
Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πέρνην, κἀμὲ νῦν ἐλέησον, Ἰη-
σοῦ πολυέλεε, σῶσον οἰκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ
ᾠκτειρας τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβις, οὐκ Ἄγγελος,
» ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωτας
» ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ
» δυνάμει σου Κύριε. Τροπάρια.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ
μου θέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ
μου εὔσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἥμαρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὔσπλαγχνε· Ἰησοῦ
μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰη-
σοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου, οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ
ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ προσπίπτω δεόμενος, Ἰησοῦ μου
σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθι-
κέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως πάντας τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία τῶν
» ἀπεγνωσμένων Χριστὲ Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρί-
» ζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου·
» ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τροπάρια.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου, νοός μου, σὺ σωτηρία τῆς ἀ-
πεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου τῆς
κολάσεως ῥῦσαι καὶ γεέννης ἐμὲ κραυγάζοντα: Σῶσον
Ἰησοῦ μου Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὅλοσχερῶς, Ἰησοῦ μου, πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας κατα-
βεβλημένος ἤδη κραυγάζω: Σὺ Ἰησοῦ μου βοηθείας
μοι χεῖρα καταπέμψας, ἔκσπασον κράζοντα: Σῶσον Ἰη-
σοῦ μου Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν Ἰησοῦ περιφέρων, ἀναβοῶ σοι: Κάθαρον
τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαί με τὸν
εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνωσίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ
Ἰησοῦ, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κόρη Θεοκυήτορ, τοῦτον
ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους μοναστὰς καὶ μιγάδας, καὶ γεέννης ῥυσθῆναι κράζοντας:
Πλήν σου προστασίαν βεβαίαν οὐκ ἐγνωμεν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνία-
» στον τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον.
» Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Ἰησοῦ μου Χριστὲ Πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με
Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με, καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ με
ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου, οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ ὁ
ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με
διάσωσον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ἰησοῦ μου, Πόρνην καὶ Ἄσωτον καὶ τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ᾧ Ἰησοῦ μου πάθεσι, καὶ Ληστήν, Ἰησοῦ, Νινευΐτας τε. Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κυήσασα, Ἄχραντε Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβείαις σου ὑσσώπῳ νῦν κάθαρον. Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ » τρεῖς σε Παῖδες κατεπάτησαν ἀθεωτάτου προστάγ- » ματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλ- » λον: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Χριστὲ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ᾧ Ἰησοῦ μου, ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Μελωδοῦντά με οἰκτειρον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου, βοῶ, καθήλωσόν με, ᾧ Ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὔδιον, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτίρμον μελῳδῶ σοι σωζόμενος: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ᾧ Ἰησοῦ μου, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι: Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν ψυχήν μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσώπει Παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα. Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ » συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβα- » λόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερ- » ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ: Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω κἀμέ, Ἰησοῦ Χριστέ μου, λύτρωσαι καὶ κάθαρον τὴν ῥερυπωμένην ψυχήν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας, Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς, ἄλογος ὤφθην, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὅντως, ᾧ Ἰησοῦ μου, οἰκτρῶς ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίωμαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ᾧ Ἰησοῦ ψυχοφθόροις ἐν λῃσταῖς, ἀπεγυμνώθην τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου τὴν Θεοῦφαντον νῦν, καὶ κεῖμαι μώλωψι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε καὶ οἶνον. Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει ἀεί, κινδύνων σώζεσθαι τοὺς δούλους σου καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρανδρε Παρθένε. Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ ἥκον- » τα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πε- » πτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκω- » θέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις με- » γαλύνωμεν. Τροπάρια.

Τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερέβηκα, Ἰησοῦ μου, ἐν ἔργοις αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ, Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ, Ἰησοῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ, Ἰησοῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σύ, Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἁγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱὸν σου καὶ Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρσις τοῦ νοός μου Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ, καὶ ἀξίωσον τῆς τῶν σωζομένων μερίδος Ἰησοῦ μου, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακροθυμε, Ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου πολυέλεε, χειρὸς ἐξάρπασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δρόκοντος, καὶ τούτου τῶν παγίδων με, Σῶτερ Ἰησοῦ, ἐλευθέρωσον. λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συνάριθμησον Ἰησοῦ προβάτοις με. Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου, καύχημα τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ παναγαθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· Θλῖψις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι τῶν Δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος. καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου. ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν Πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος ἐν πάσει περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.

(Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ.)

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, [καὶ τὴν Αἰγυπτίαν » μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα: Τῷ » Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ᾧ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς Θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος ὑροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλη- » σίας δομήτορ, σύμε στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ

» σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, » μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον πρὸς τὸν λιμένα σου. τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω θησαυρὸν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, » κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς πασάσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα. Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ » βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ἐμπλησον, Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον δι᾽ οὗσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ Θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι. Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ » μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, » καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς » Γωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατασχεθεῖσαν, Παρθένε δυσώπησον τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα» βυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα » τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέ» ρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου κατώκησας, τῷ κόσμῳ ἣν προστάτιν ἀνέδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μήτερ ἁγνὴ, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ Θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα. Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι Στρατιαὶ » τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν» τας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ θαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε» σωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις » σὲ μεγαλύνοντες. Τροπάρια.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον ἀφηρηκότα, Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Δημοσιεύματα Βιβλιοθήκη Λησουριώτου - Ιερών Ακολούθιών Ιακώβατων

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ,

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου
Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ,
» Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦ-
» σα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέ-
» σωσεν, ἅσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί χειμάζουσι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρδίαν Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα τὸ Θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ, μεγαλύνω τὴν ἀμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰ μὴ γὰρ σὺ, Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτων με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐῤῥύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.
Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκ-
» κλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγ-
» μα, μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι: Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως νῦν ἐπ' ἐμοί, Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογῶ, Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες εἰς γῆν με ῥύσαντα. Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός
» μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ
» λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ
» σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω: Τῇ δυνά-
» μει σου θέξα Φιλάνθρωπε. Τροπάρια,

Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὑρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθὸν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ θάλασσι; οἴμοι! κλονούμενος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαῤῥῶ, καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινήν, Πάναγνε, ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνὴν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγήν, σκέπην κραταιάν, ὅπλον σωτηρίας. Μή με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξειπεῖν σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμούς ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ
» ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
» δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντο-
» λῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε Θεία σκέπη· χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ, καὶ σωτηρία τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ἠτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι πρὸς γῆν Ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς, αὐτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τίσοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ
» μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλή-
» σθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι
» ὡς Ἰωνᾶς: Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, σπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχινὴν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα, ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχεῖν καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὑροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτην, καὶ ῥύστην Πανάχραντε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν φλό-
» γα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον,
» βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. Ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων! Βλέψον ἐλέῳ ὁμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον » τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνω- » ρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Διὰ σπλαγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς Σεμνή, ποντουμένην με σάλῳ βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗρόσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην, καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε Θεία καὶ μανδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἀσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὡραϊσμα καὶ κλέος. Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ της γῆς κατεπλάγη » τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωμα- » τικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν » οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τα- » ξιαρχίαι μεγαλύνουσι. Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ὄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαῤῥῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μυγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς, καὶ δάκρυα καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενοῦς Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ὁ ἑφεξῆς Κανὼν ἐστι ποίημα Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου· φέρει δὲ Ἀκροστιχίδα: Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ. Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, » καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ » ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος » ταύτης τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος Ἀγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι: Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἁρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἅδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε Θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὁσφράδιον τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἁγνείας θησαύρισμα χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον κρίνον Δέσποινα, Πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ὠδὴ Γ'. Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθο- » νος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, » στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης » ἀξίωσον. Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Ἄμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς Πιστοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα Θεοῦ ἀμνόν, τὸν αἴροντα κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος διώδευσε μόνος· ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας Ἅδου, Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ Θεία εἴσοδος τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Θρόνου Θεότητος, ἐν νε- » φέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηρά- » τῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας: Δόξα » Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Τροπάρια.

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε: Χαῖρε πίον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Γλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ, γῆθεν πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα, ἔντως ἡ μετάγουσα ἐκ Θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κεγχύλη πορφύραν Θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακώβατων

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα ἀληθῶς, χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄῤῥητον, Ἀπειράγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον. Ὠδὴ Ε'. Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ,
» ἀπειράγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάν-
» των Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑ-
» μνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα. Τροπάρια.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα ζωῆς, χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα ἀνθρώπων, χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἅδου, νυμφῶν ὁλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια τῶν πιστῶς θεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν Θεῖον μαργαρίτην προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε. Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
» Θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
» τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.
Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἁμώλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ ὁρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ λύσασα· ἔθεν βοῶμέν σοι; Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ἐν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία, χαρίτωσον ἡμῶν τὸν λογισμὸν, τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀῤῥηκτος βάτος, νεφέλη ἐλόφωτε, ἡ τοὺς Πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.
Ὠδὴ Ζ'. Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν
» κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατή-
» σαντες, ἔχαιρον ᾄλλοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέ-
» ρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Τροπάρια.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινὴ, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Γαστὴρ τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφὶμ ὑψώθης, κυήσασα τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὑρημεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος, ἐν ᾧ δακτύλῳ ἐγγέγραπται Πατρὸς ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου καταγράψαι Θεοτόκε.

Γκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου, καὶ κλίνομεν γόνυ καρδίας ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνὴ, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν πόλιν Θεοτόκε. Ὠδὴ Η'. Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
» διεσώσατο, πάλαι μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργού-
» μενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ᾄλλειν πιστῶς·
» Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Νηδυΐ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἀγνὴ ᾧ ᾄλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ἔθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρωῒ ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἰκαθεζόμενοι ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ἔθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι πρωῒ χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη ἥττηνται, Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελῳδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ Θ'. Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχού-
» νος· πανηγυριζέτω δὲ αὐλὼν Νέων φύσις, γεραί-
» ρουσα τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ
» βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀει-
πάρθενε. Τροπάρια.

Ἵνα σοι Πιστοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς μέτοχοι γενόμενοι τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος Κόρη παραπτώσεων ἐπιούσης, βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ἔθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· Χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· Χαῖρε στύλε πύρινε, εἰσάγουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε· Ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἁπάντων τε τῶν Δικαίων Θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν Πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φείσαι ὁ Θεὸς τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων εὐδοκωποιὸν σε τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὸν τὸ ἀλλότριον.

ΤΕΛΟΣ.

Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβάτων

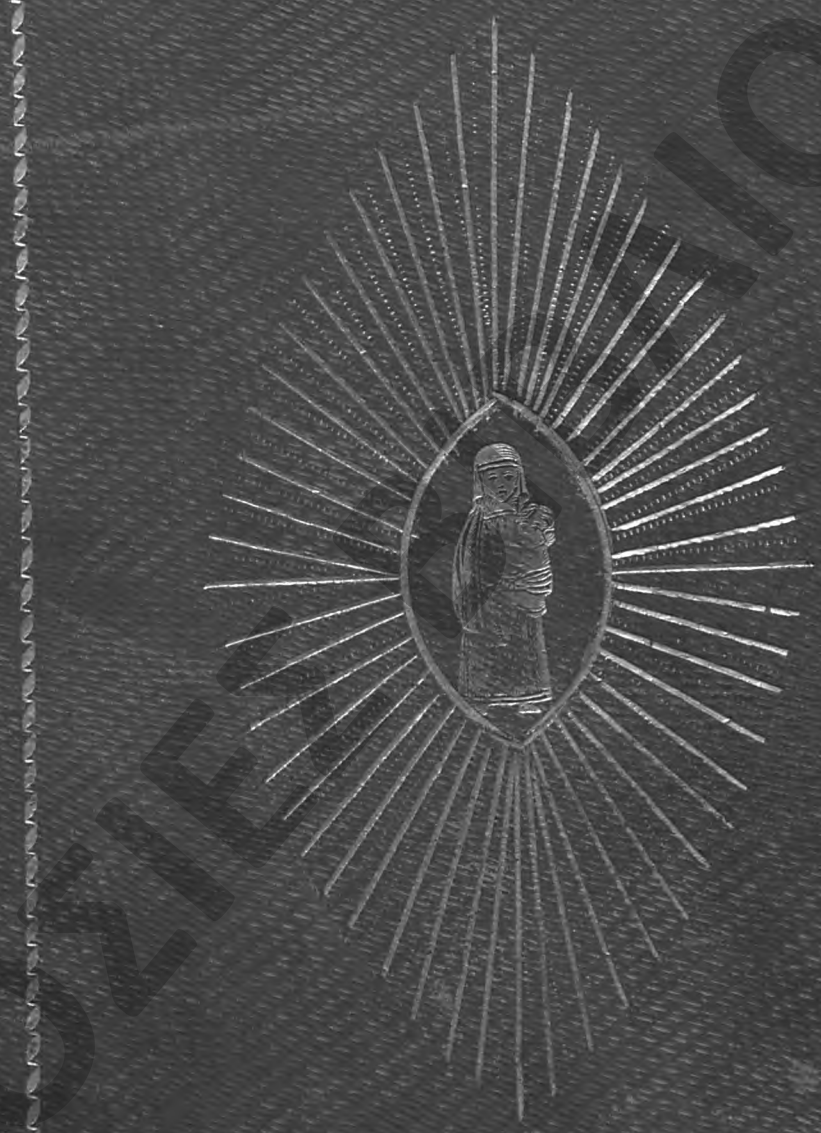
Σελ.	Στήλ.	Στίχ.	ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΑ	ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
2.	β'.	9.	ἡμέρας .	ἡμέρας
3.	ά.	25.	Δαβὶδ ·	Δαυὶδ ·
4.	β'.	28.	τῷν	τῶν
8.	ά.	24.	Θεῶ	Θεῷ
—	—	30.	ἰχύος	ἰσχύος
9.	β'.	8.	βοᾷ :	βοάτω :
11.	ά.	31.	Α'νασθάσιμα	Α'ναστάσιμα
—	β'.	11.	παρόσης	παρούσης
12.	β'.	21.	πανσθενεσάτη σου	πανσθενεστάτη σου
16.	ά.	21.	Πάναγιε	Πάναγνε
20.	ά.	42.	Προδρομον	Προδρόμου
22.	β'.	21.	ὑμνῶ,	ὑμνῶν,
31.	β'.	6.	φοβρὰν	φοβερὰν
32.	ά.	23.	μγεαλύνοντας .	μεγαλύνοντας .
—	β'.	20.	Θεοπρεπῶ	Θεοπρεπῶς
33.	β'.	40.	προβέπων	προβλέπων
34.	ά.	43.	Θλίψως	Θλίψεως
38.	β'.	14.	ὠ	ὡς
—	—	19.	Σταυροαν.	Σταυρώσ.
41.	β'.	28.	Ω"!	Ω"!
44.	ά.	36.	οὐρανοῦ	ἐξ οὐρανοῦ
45.	β'.	16.	κατάκιον	κατάσκιον
52.	ά.	8.	φοβρᾷ ·	φοβερᾷ,
53.	β'.	17.	Παντουγὸς	Παντουργὸς
54.	ά.	12.	Δόζα	Δόξα
55.	β'.	21.	Ἦχος Α'.	Ἦχος Β'.
56.	ά.	30.	τάγμρατα	τάγματα
58.	ά.	5.	Εἱρμοίς	Εἱρμός
59.	ά.	2.	προσυνησάτωσαν	προσκυνησάτωσαν
89.	ά.	12.	ζητούτων με	ζητούντων με
94,	ά.	20.	μέχα	μέγα
104.	ά.	11.	δικαώματα	δικαιώματα
111.	ά.	31.	Θικαιοσύνης	δικαιοσύνης
123.	β'.	49.	Ο"μοι	Οἴμοι
124.	β'.	1.	φθορᾶς	φθορᾶς
149.	ά.	15.	μνείαι ·	μνείαις
232.	β'.	3.	ἐπαν-ϑοθῶσαι	ἐπανορθῶσαι
240.	ά.	37.	ἀθρώπων	ἀνθρώπων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΑΡΧΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιτοχώρου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτου